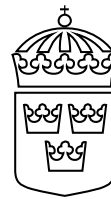

Regeringens proposition

2021/22:61

Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar

Prop.
2021/22:61

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 18 november 2021

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag till ändringar för att genomföra rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt. Ändringarna innebär huvudsakligen att även flyttningar av vissa varor som har beskattats i ett EU-land och därefter flyttas till ett annat EU-land ska hanteras i det datoriserade systemet EMCS. I samband med ändringarna införs tre nya lagar, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Förslagen medför vidare ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, följdändringar i ett antal andra lagar samt att de nuvarande lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt upphävs. Ändringarna med anledning av det nya punktskattedirektivet föreslås träda i kraft den 13 februari 2023.

Vidare föreslås vissa ändringar i mervärdesskattelagen (1994:200) och ett flertal punktskattelagar med anledning av rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen. Dessa ändringar föreslås träda i kraft den 1 juli 2022.

1	Förslag till riksdagsbeslut	6
2	Lagtext	8
2.1	Förslag till lag om tobaksskatt.....	8
2.2	Förslag till lag om alkoholskatt	49
2.3	Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde	88
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m.....	90
2.5	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).....	92
2.6	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	93
2.7	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	101
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.	102
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	103
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	106
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	109
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	111
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	155
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker	171
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	173
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ...	177
2.17	Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)	179
2.18	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	183
2.19	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	187
2.20	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	188
2.21	Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)	201
2.22	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	202
2.23	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp från vissa fossila drivmedel.....	207

2.24	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	208
2.25	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	209
2.26	Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	215
3	Ärendet och dess beredning	219
4	Gällande rätt	220
4.1	EU-rätt	220
4.2	Nationell lagstiftning	221
5	Det nya punktskattedirektivet	221
5.1	Bakgrunden till det nya direktivet	221
5.2	Huvuddragen i nya punktskattedirektivet	223
6	Genomförandet av det nya punktskattedirektivet i nationell lagstiftning	225
7	Hantering av beskattade varor	230
7.1	Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor införs	232
7.2	Nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor	236
7.3	Hantering av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och skattskyldighet	246
7.4	Beskattning vid distansförsäljning	251
7.5	Oegentlighetsbeskattning av varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor	263
8	Kontroll och sanktioner	268
9	Bättre överensstämmelse med tullförfarandet i samband med import och export	276
9.1	Nya definitioner av import och otillåten införsel	276
9.2	Möjlighet att avsluta en flyttning mot tullförfarandet för extern transitering	280
9.3	Förbättrade förutsättningar för kontroll vid export och import	281
10	Andra ändringar med anledning av det nya punktskattedirektivet	285
10.1	Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet	285
10.2	Flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar ...	290
11	Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål	291
12	Följdändringar och vissa andra frågor	294
12.1	Ändringar i skatteförfarandelagen och personuppgiftsbehandling	294
12.2	Hanteringen av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning	300
12.3	Följdändringar i andra lagar	305
12.4	Vissa andra ändringar	307
13	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	317

Prop. 2021/22:61	13.1	Nya lagar och ändringar som genomför det nya punktskattedirektivet	317
	13.2	Lagändringar som avser undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål	323
	14	Konsekvenser	324
	15	Författningskommentar	337
	15.1	Förslaget till lag om tobaksskatt	337
	15.2	Förslaget till lag om alkoholskatt	412
	15.3	Förslaget till lag om Europeiska unionens punktskatteområde	445
	15.4	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	446
	15.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	450
	15.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	451
	15.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	451
	15.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	451
	15.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter	480
	15.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker	490
	15.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	491
	15.12	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	492
	15.13	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	492
	15.14	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	493
	15.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	498
	15.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	500
	15.17	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	500
	15.18	Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar	502
	15.19	Övriga lagförslag	503
	Bilaga 1	Direktiv (EU) 2020/262	504
	Bilaga 2	Direktiv (EU) 2019/2235	543
	Bilaga 3	Promemorians lagförslag	547
	Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	745

Bilaga 5	Paragrafnyckel NLTS LTS	746	Prop. 2021/22:61
Bilaga 6	Paragrafnyckel LTS NLTS	752	
Bilaga 7	Paragrafnyckel NLAS LAS	756	
Bilaga 8	Paragrafnyckel LAS NLAS	761	
Bilaga 9	Paragrafnyckel nya kapitel i LSE	765	
Bilaga 10	Paragrafnyckel upphävda kapitel LSE.....	769	
Bilaga 11	Lagrådsremissens lagförslag.....	772	
Bilaga 12	Lagrådets yttrande	967	
Bilaga 13	Lagförslag från lagrådsremissen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar.....	982	
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 november 2021		986	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tobaksskatt,
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om alkoholskatt,
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde,
4. lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m.,
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.,
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker,
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
16. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen,
17. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622),
18. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
19. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
20. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
21. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253),
22. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
23. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp från vissa fossila drivmedel,

24. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen Prop. 2021/22:61 (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
25. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
26. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om tobaksskatt

Häri genom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet för EU-harmoniserade tobaksvaror

10 kap. Hantering och skattskyldighet avseende snus, tuggtobak och övrig tobak

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag för cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak, snus, tuggtobak och övrig tobak.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–22 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen, samt rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, i den ursprungliga lydelsen.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

Prop. 2021/22:61

Definitioner och förklaringar

Benämningar på vissa EU-rättsakter

4 § I denna lag avses med

– *punktskattedirektivet*: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Tobaksvara och EU-harmoniserad tobaksvara

5 § Med tobaksvara avses i denna lag cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak samt snus, tuggtobak och övrig tobak.

Med EU-harmoniserad tobaksvara avses cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak.

Bestämmelser om vad som avses med cigaretter, cigarrer och cigariller, röktobak samt övrig tobak finns i 2 kap. 2, 5, 6 och 10 §§.

EU och EU-land samt tredjeland

6 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med ett tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import

7 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen.

Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Otillåten införsel

8 § Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tull.

Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

9 § Med export avses att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

10 § Med *deklarant*, *tullskuld* och *unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för förfarandet vad avser EU-harmoniserade tobaksvaror

11 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– *släppas för konsumtion*: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: EU-harmoniserade tobaksvaror som släpps för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– skatt på cigaretter (2–4 §§),

– skatt på cigarrer och cigariller (5 §),

– skatt på röktnobak (6 §),

– produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak (7 och 8 §§),

– skatt på snus och tuggtobak (9 §),

- skatt på övrig tobak (10 §),
- skatteomräkning (11 §),
- undantag från skatteplikt (12–18 §§), och
- kontrollmärkning och andra regler om försäljning av cigaretter (19–22 §§).

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med 1 krona och 62 öre per styck och 1 procent av detaljhandelspriset.

Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt 5 § andra stycket,
2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller
3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpapper.

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 11 §.

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

4 § Tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret.

Skatt på cigarrer och cigariller

5 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med 1 krona och 42 öre per styck.

Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,
2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjort av homogeniserad tobak, om
 - a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,
 - b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och

c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden.
För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppet i första stycket räknas om enligt 11 §.

Skatt på röktokek

6 § Skatt på röktokek tas ut med 1 971 kronor per kilogram.

Med röktokek avses

1. tokek som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,
2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 2 § andra stycket eller 5 § andra stycket.

Med tobaksavfall avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tokek eller framställning av tobaksprodukter.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppet i första stycket räknas om enligt 11 §.

Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tokek

7 § Produkter som delvis består av andra ämnen än tokek men som i övrigt uppfyller kriterierna i 5 § andra stycket behandlas som cigarrer och cigariller.

8 § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tokek men som i övrigt uppfyller kriterierna i 2 § andra stycket eller 6 § andra stycket behandlas som cigaretter respektive röktokek.

Produkter som inte innehåller någon tokek och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror.

Skatt på snus och tuggtokek

9 § Skatt ska betalas för snus och tuggtokek som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2159. Skatt tas ut med 462 kronor per kilogram för snus och med 510 kronor per kilogram för tuggtokek.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppen i första stycket räknas om enligt 11 §.

Skatt på övrig tokek

10 § Skatt på övrig tokek tas ut med 1 971 kronor per kilogram.

Med övrig tokek avses tokek som inte är en del av en levande planta och som inte är skattepliktig som cigaretter, cigarrer, cigariller, röktokek, snus eller tuggtokek. Om sådan tokek ingår i en annan vara sker beskattningen utifrån varans totala vikt.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppen i första stycket räknas om enligt 11 §.

11 § För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 5, 6, 9 och 10 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2020. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen bara avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Undantag från skatteplikt

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

12 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgodis av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

13 § Om en enskild person själv transporterar EU-harmoniserade tobaksvaror i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 12 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Vid en sådan bedömning ska samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas.

De mängder som avses i första stycket är

- cigaretter: 800 stycken,
- cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
- cigarrer: 200 stycken,
- röktobak: 1,0 kilogram.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

14 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

15 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

16 § Bestämmelserna i 14 och 15 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller

2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 14 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § (eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244)).

17 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska tobaksskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Med den gemensamma tröskeln för partiella förluster av en viss vara avses den gemensamma tröskel som har fastställts av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

18 § Tobaksskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land. I sådana fall tillämpas 15 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

Kontrollmärkning och andra regler om försäljning av cigaretter

19 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

20 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset ska av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas nödvändiga uppgifter eller om beloppet av någon annan anledning inte kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

21 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

22 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 21 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, ska förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- upplagshavare och skatteupplag (2–8 §§),
 - registrerad varumottagare (9–14 §§),
 - tillfälligt registrerad varumottagare (15 §),
 - registrerad avsändare (16 §),
 - ansökan och beslut (17 §),
 - återkallelse av godkännande (18 §),
 - konkurs (19 §), och
 - jämkning av säkerhetsbelopp (20 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra EU-harmoniserade tobaksvaror,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot EU-harmoniserade tobaksvaror som flyttats under uppskovsförfarandet,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera EU-harmoniserade tobaksvaror, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga varor ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga varor och regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 eller 6 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av varor sker enligt 4 kap. 3, 5 eller 6 §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

7 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 § Säkerheterna enligt 6 och 7 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 9 §.

9 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

10 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

11 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §.

Säkerhet

12 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

13 § Säkerheten enligt 12 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

14 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för tobaksskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och
2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

16 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6 och 8 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 kap. 4–6 §§.

Ansökan och beslut

17 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

19 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för

vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet. Prop. 2021/22:61

Om sådana varor ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 7 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

20 § I de fall som avses i 7 och 12–14 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en flyttning avslutas (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 §).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § EU-harmoniserade tobaksvaror får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Skattepliktiga varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Skattepliktiga varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller
2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller bara om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranter eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som varorna sänds till, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § EU-harmoniserade tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–13 §§), och
- reservsystemet (14–17 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser enligt 8 § om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av varorna inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de skattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska

föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet tagit emot en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningens destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattade varor

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och

2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utskönningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot varor som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
- krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
- aktörer inom förfarandet för beskattade varor (5–12 §§),
- när en flyttning påbörjas och avslutas (13 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (14 §).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 7 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

6 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt certifierade mottagaren blir gällande.

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 8 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 9 §,
3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och
4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

8 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

9 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

10 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 11 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

11 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

12 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutas eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

13 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den tillfälligt certifierade avsändaren, eller
2. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den tillfälligt certifierade mottagaren, eller
2. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

14 § Beskattade varor som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
- reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referensnummer enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referensnummer

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referensnummer och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet för EU-harmoniserade tobaksvaror

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– godkänd upplagshavare (2–5 §§),

– registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),

- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkänd upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar EU-harmoniserade tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagandet av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 9 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 15 § tar emot varor som flyttats under uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder varor genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren eller den registrerade distansförsäljaren.

9 § Mottagaren av varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren vid distansförsäljning inträder när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 5 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § tar emot varor som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import eller otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 eller 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga varor utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt därefter har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot varor utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller
2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland.

Första stycket gäller bara om varorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller
2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Beskattade varor som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade varor för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller bara om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet ändå anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här, om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § på ett tillfredsställande sätt visas

a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 14 § 1, 15, 17 och 18 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket, men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen, får beslutas vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Hantering och skattskyldighet avseende snus, tuggtobak och övrig tobak

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkännande som lagerhållare (2–4 §§),
- distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak (5–10 §§),
- vissa krav vid införsel från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning (11 §),
- skattskyldiga och skattskyldighetens inträde (12–23 §§), och
- mottagande av varor utan skatt vid proviantering (24 §).

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka snus, tuggtobak eller övrig tobak,
 - b) föra in eller ta emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land,
 - c) importera snus, tuggtobak eller övrig tobak,
 - d) från godkänd lagerhållare köpa snus, tuggtobak eller övrig tobak för återförsäljning till näringsidkare, eller
 - e) sälja snus, tuggtobak eller övrig tobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 13 § inträder efter konkursbeslutet.

Distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak

5 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar snus, tuggtobak eller övrig tobak som transporteras hit från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak), är säljaren skattskyldig.

Anmälan och säkerhet för distansförsäljare av snus, tuggtobak och övrig tobak

6 § Den som säljer snus enligt 5 § ska, innan varorna avsänds från det andra EU-landet, anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Detsamma gäller den som säljer tuggtobak eller övrig tobak enligt 5 § och inte är godkänd som registrerad distansförsäljare för tuggtobak och övrig tobak enligt 7 §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak

7 § En säljare som bedriver eller avser att bedriva distansförsäljning av tuggtobak eller övrig tobak vid mer än enstaka tillfällen får godkännas som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som registrerad distansförsäljare.

En registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak ska ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

8 § Godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om den registrerade distansförsäljaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 § Om en registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 16 § inträder efter konkursbeslutet.

Mottagare vid distansförsäljning

10 § Den som tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak som avsänts till Sverige enligt 5 § eller av en registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt 7 § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte har ställt säkerhet för skatten i Sverige.

Vissa krav vid införsel från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning

11 § Den som inte är godkänd som lagerhållare och yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan sådana varor flyttas från det andra EU-landet, anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

12 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

13 § Skattskyldigheten inträder när

1. snus, tuggtobak eller övrig tobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
2. snus, tuggtobak eller övrig tobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus, tuggtobak eller övrig tobak som då ingår i dennes lager.

14 § Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

Distansförsäljning

15 § Skattskyldig är den som

1. säljer snus, tuggtobak eller övrig tobak till Sverige genom distansförsäljning enligt 6 eller 7 §, eller
2. tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 10 §.

16 § Skattskyldigheten inträder när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige.

17 § Skattskyldig för import eller otillåten införsel av snus, tuggtobak och övrig tobak till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

18 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

19 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om snus, tuggtobak och övrig tobak som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

20 § Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,

2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller

3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

21 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 20 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats

22 § Skattskyldig är den som, i annat fall än som avses i 12–21 §§, yrkesmässigt innehar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att skatten för dessa varor har redovisats i Sverige.

23 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då varorna kom att innehas.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering

24 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en godkänd lagerhållare ta emot snus, tuggtobak och övrig tobak utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland.

11 kap. Avdrag

Avdrag för upplagshavare

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på EU-harmoniserade tobaksvaror

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag, eller

2. som uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet utanför skatteupplaget.

2 § Om en upplagshavare vid tillverkningen av cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak har tagit i anspråk snus, tuggtobak eller övrig tobak som skattskyldigheten har inträtt för, får upplagshavaren göra avdrag för skatt med ett belopp som motsvarar skatten på snuset, tuggtobaken eller den övriga tobaken.

Avdrag för godkända lagerhållare

3 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på snus, tuggtobak och övrig tobak för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som

1. har förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare, eller

2. innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet.

4 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. snus, tuggtobak och övrig tobak som

- a) har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,
 b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller
 c) har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 c § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

5 § Om en godkänd lagerhållare vid tillverkningen av snus, tuggtobak eller övrig tobak har tagit i anspråk cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak som skattskyldigheten har inträtt för, får lagerhållaren göra avdrag för skatt med ett belopp som motsvarar skatten på cigaretterna, cigarrer, cigarillerna eller röktobaken.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

6 § En upplagshavare eller godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

7 § Upplagshavare eller godkänd lagerhållare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till ett tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för EU-harmoniserade tobaksvaror som flyttats till ett annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning för tuggtobak och övrig tobak som flyttats till ett annat EU-land (6 §),
- återbetalning vid export (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formkrav på en ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för EU-harmoniserade tobaksvaror som flyttats till ett annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattats där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för tuggtobak och övrig tobak som flyttats till ett annat EU-land

6 § Om skatt har betalats i Sverige för tuggtobak eller övrig tobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets

utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Prop. 2021/22:61

Återbetalning vid export

7 § Om skatt har betalats i Sverige för tobaksvaror som sedan exporterats, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för beskattade varor eller för snus, tuggtobak eller övrig tobak och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut tobaksvarorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vilka allmänna bestämmelser som gäller i fråga om förfarandet vid beskattning (2 §),
- förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel (3 §),
- förfarandet vid beskattning vid oegentligheter (4–9 §§), och
- omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag (10 §).

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

3 § Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 9 kap. 13 § eller 10 kap. 17 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ eller ansvar som avses i 9 kap. 30 § har beslutats, ska bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gälla i tillämpliga delar för det belopp som omfattas av beslutet.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, eller
2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden samt vid omprövning och överklagande av beslut enligt 4–7 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse från skatt,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd med betalning av skatt,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 §, 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den som gjorts ansvarig överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket ompröva sitt beslut enligt 66 kap. 2 § första stycket 2 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag

10 § Beslut enligt denna lag som inte omfattas av 8 och 9 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då

den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 5–11 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt den 13 februari 2023.

3. Skyldigheten enligt 6 kap. 2 § och 7 kap. 5 och 10 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

4. Om en flyttning av cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktokek genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 i den upphävda lagen.

5. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 9 § första stycket 5, 9 a och 17 §§, 20 § första stycket 4 samt 26 § i den upphävda lagen.

6. I övrigt gäller den upphävda lagen fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

7. Om skattepliktiga varor har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i 8 b, 8 c och 8 e §§ i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7 och 10 §§ anses ha tillämpats.

8. Om en flyttning av snus, tuggtobak eller övrig tobak har påbörjats enligt kraven i 38 b, 38 c eller 38 e § i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 10 kap. 5–7 eller 11 § anses ha tillämpats.

9. Med tobaksskatt enligt den nya lagen likställs tobaksskatt som har betalats enligt den upphävda lagen.

10. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare, lagerhållare eller registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen.

11. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

12. Underrättelser enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

13. De omräknade skattebelopp för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § i den upphävda lagen gäller även vid tillämpning av denna lag.

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet

10 kap. Skattebefriade förbrukare

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Övriga förfaranderegler, omprövning och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Alkoholskatt ska betalas till staten enligt denna lag för öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 § Hänvisningar i denna lag till KN-nr avser Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen, rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151 samt rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker, i den ursprungliga lydelsen.

Prop. 2021/22:61 Gemensamma tulltaxan, i lydelsen enligt kommissionens genomförande-förordning (EU) 2018/1602.

Benämningar på vissa EU-rättsakter

5 § I denna lag avses med

– *punktskattedirektivet*: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Alkoholvara

6 § Med alkoholvara avses i denna lag öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

Bestämmelser om vad som avses med öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol finns i 2 kap. 2–6 §§.

EU och EU-land samt tredjeland

7 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med ett tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import

8 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen.

Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Otillåten införsel

9 § Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tull.

Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

10 § Med export avses att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

11 § Med *deklarant*, *tullskuld* och *unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för förfarandet

12 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

– *släppas för konsumtion*: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– skatt på öl (2 §),

– skatt på vin (3 §),

– skatt på andra jästa drycker (4 §),

– skatt på mellanklassprodukter (5 §),

– skatt på etylalkohol (6 §),

– undantag från skatteplikt för vissa varor (7–9 §§), och

– undantag från skatteplikt i vissa situationer (10–16 §§).

Skatt på öl

2 § Skatt på öl tas ut per liter med 2,02 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt på högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med öl avses varor som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent samt varor som innehåller en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck som hänförs till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt på vin

3 § Skatt på vin tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor, och

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 18 volymprocent med 54,79 kronor.

För vin med en alkoholhalt på högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med vin avses varor som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsnings och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men inte 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt på andra jästa drycker

4 § Skatt på andra jästa drycker tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor, och

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt på högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med andra jästa drycker avses varor som hänförs till KN-nr 2206 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 2 § och drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om

1. alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent och alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsnings.

Skatt på mellanklassprodukter

5 § Skatt på mellanklassprodukter tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 15 volymprocent med 32,99 kronor, och

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent med 54,79 kronor. Prop. 2021/22:61

Med mellanklassprodukter avses varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§ och vars alkoholhalt överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent.

Skatt på etylalkohol

6 § Skatt på etylalkohol tas ut med 516,59 kronor per liter ren alkohol.

Med etylalkohol avses

1. varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 om alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel, och

2. varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Undantag från skatteplikt för vissa varor

Fullständigt denaturerad alkohol

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i det EU-land där den har släppts för konsumtion om dessa krav blivit skriftligen anmälda och godkända i föreskriven ordning.

Om sådana varor flyttas till ett annat EU-land, ska de flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter

8 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkohol som har denaturerats i enlighet med ett EU-lands krav för det avsedda ändamålet och som

1. ingår i produkter som inte är avsedda att ätas eller drickas, eller
2. är motorbränsle.

Alkohol i livsmedel och läkemedel

9 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som

1. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
2. ingår i läkemedel,
3. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent, eller
4. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel.

Undantag från skatteplikt i vissa situationer

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar alkoholvaror i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Vid en sådan bedömning ska samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas.

De mängder som avses i första stycket är

– öl: 110 liter,

– vin och andra jästa drycker: totalt 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,

– mellanklassprodukter: 20 liter,

– etylalkohol: 10 liter.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller

2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska alkoholskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Med den gemensamma tröskeln för partiella förluster av en viss vara avses den gemensamma tröskel som har fastställts av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Alkoholskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land. I sådana fall tillämpas 13 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 15 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- upplagshavare och skatteupplag (2–9 §§),
 - registrerad varumottagare (10–15 §§),
 - tillfälligt registrerad varumottagare (16 §),
 - registrerad avsändare (17 §),
 - ansökan och beslut (18 §),
 - återkallelse av godkännande (19 §),
 - konkurs (20 §), och
 - jämkning av säkerhetsbelopp (21 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga alkoholvaror,

2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga alkoholvaror som flyttats under uppskovsförfarandet,

3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga alkoholvaror, eller

4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror och regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, ett följedokument för transport av vinprodukter. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 eller 6 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 eller 6 §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

7 § Vid sådan flyttning enligt 6 § första stycket av varor hänförliga till KN-nr 2207 som sker i bulk med fartyg eller via rörledning, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på dessa varor. Vid beräkningen av genomsnittet enligt 6 § andra stycket ska i dessa fall 10 procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräkningsunderlaget.

8 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 § Säkerheterna enligt 6 och 8 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 9 §.

Registrerad varumottagare

10 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

11 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

12 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 §, ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, ett följedokument för transport av vinprodukter.

Säkerhet

13 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

14 § Säkerheten enligt 13 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

15 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för alkoholskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 14 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

16 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enda tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

17 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6, 7 och 9 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 kap. 4–6 §§.

Ansökan och beslut

18 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

19 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

20 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet i 8 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

21 § I de fall som avses i 8 och 13–15 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en flyttning avslutas (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 och 11 §§).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Skattepliktiga alkoholvaror får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 och 11 §§.

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Skattepliktiga alkoholvaror får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Skattepliktiga alkoholvaror får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller
2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller bara om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,
2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som varorna sänds till, och
3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskatte-direktivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 § Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent i ett annat EU-land anses flyttas under uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium, om

1. den avsändande vinproducenten enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 48 i punktskattedirektivet undantas från kraven i artiklarna 14–31 i direktivet,

2. varorna flyttas under uppskovsförfarandet enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten, och

3. varorna flyttas till en sådan destination som anges i artikel 16 i punktskattedirektivet, med undantag för en sådan som anges i artikel 16.1 a iii eller 16.1 a v.

Den administrativa referenskod som enligt artikel 20.5 i punktskattedirektivet ska följa varorna under flyttningen får i de fall som avses i första stycket ersättas av ett följedokument för transport av vinprodukter enligt artikel 10.1 a iii i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklARATIONER, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560.

Kraven på mottagningsrapport i 5 kap. 10 § och 17 § första stycket 3 och dokument enligt 5 kap. 16 § gäller inte vid mottagande av varor som flyttats enligt första stycket.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–13 §§),
- reservsystemet (14–17 §§), och
- mottagande av varor från små vinproducenter (18 §).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenscodes enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser enligt 8 § om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§. Prop. 2021/22:61

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av varorna inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de skattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska

Prop. 2021/22:61 föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningsdestination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5 ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en varuflyttning under uppskovsförandet påbörjas, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 § Den som tar emot varor som flyttats enligt 4 kap. 11 § från en vinproducent i ett annat EU-land ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattade varor

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och

2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,
2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekotot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och
3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
 - krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
 - aktörer inom förfarandet för beskattade varor (5–12 §§),
 - när en flyttning påbörjas och avslutas (13 §), och
 - flyttningar som påbörjas utanför Sverige (14 §).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 7 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

6 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt certifierade mottagaren blir gällande.

Certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 8 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 9 §,
3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

8 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

9 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det

Prop. 2021/22:61 förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

10 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 11 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

11 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

12 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutas eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

13 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den tillfälligt certifierade avsändaren, eller

2. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den tillfälligt certifierade mottagaren, eller

2. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

14 § Beskattade varor som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskatte-direktivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
- reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskoder enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidarelämnas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informations-skyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
 - registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
 - distansförsäljning (8–10 §§),
 - certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
 - import och otillåten införsel (13–15 §§),
 - tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
 - särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
 - vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
 - beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkänd upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagandet av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot alkoholvaror som flyttats under uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder alkoholvaror genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren eller den registrerade distansförsäljaren.

9 § Mottagaren av varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren inträder när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 5 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import eller otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag
 - a) tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
 - b) yrkesmässigt tillverkar öl, vin eller andra jästa drycker,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 eller 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oföretsda händelser eller force majeure,
2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

Prop. 2021/22:61

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt därefter har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeländ.

Första stycket gäller bara om alkoholvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen

Prop. 2021/22:61 (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller bara om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet ändå anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här, om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § på ett tillfredsställande sätt visas

- a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har Prop. 2021/22:61 begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13, 15 och 16 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket, men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen, får beslutas vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 § Som skattebefriad förbrukare får den godkännas som

1. använder alkoholvaror
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som skattebefriad förbrukare.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

2 § Ett godkännande enligt 1 § får meddelas för en viss tid eller tills vidare. Ett godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt.

3 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

4 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av obeskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som tagits emot utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten.

Återkallelse av godkännande

5 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 4 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 kap. Avdrag

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på alkoholvaror för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på alkoholvaror

1. som har använts
 - a) som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål,

2. som har levererats till
 - a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
 - b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, eller
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
3. för vetenskapligt ändamål.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på alkoholvaror

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

5 § Upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till ett tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för varor som flyttats till ett annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning vid export (6 §),
- återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formkrav på en ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades

Prop. 2021/22:61 har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till ett annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattats där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning vid export

6 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter

kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Prop. 2021/22:61

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 11 kap. 2 § första stycket 1 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för alkoholvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat

13 kap. Övriga förfaranderegler, omprövning och överklagande

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- vilka allmänna bestämmelser som gäller i fråga om förfarandet vid beskattning (2 §),
 - förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel (3 §),
 - förfarandet vid beskattning vid oegentligheter (4–9 §§),
 - intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker (10 och 11 §§), och
 - omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag (12 §).

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

- 2 §** I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

- 3 §** Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 9 kap. 13 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

- 4 §** Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

- 5 §** Om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ eller ansvar som avses i 9 kap. 30 § har beslutats, ska bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gälla i tillämpliga delar för det belopp som omfattas av beslutet.

- 6 §** Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25,

26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs. Prop. 2021/22:61

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, eller

2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden samt vid omprövning och överklagande av beslut enligt 4–7 §§:

– 3 kap. 4 § om beskattningsår,

– 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,

– 45 kap. om bevissäkring,

– 46 kap. om betalningssäkring,

– 47 kap. om undantag från kontroll,

– 60 kap. om befrielse från skatt,

– 61 kap. om skattekonton,

– 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,

– 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd med betalning av skatt,

– 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,

– 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,

– 66 kap. om omprövning,

– 67 kap. om överklagande,

– 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 §, 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den som gjorts ansvarig överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket ompröva sitt beslut enligt 66 kap. 2 § första stycket 2 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

10 § Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter som tas ut om en producent om denne till

Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller inte till Skatteverket i rätt tid har anmält att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll, och
2. förfarandet vid utfärdande av intygen.

11 § Skatteverket får förelägga den som ansökt om intyg enligt 10 § att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgifter om en rättshandling med någon annan. Ett sådant föreläggande ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ett ärende om ett sådant intyg.

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om intyg lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

Vid föreläggande och revision gäller bestämmelserna om undantag från kontroll för uppgifter och handlingar i 47 kap. skatteförfarandelagen i tillämpliga delar.

Omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag

12 § Beslut enligt denna lag som inte omfattas av 8 och 9 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 5–11 §§ och 13 kap. 12 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1564) om alkoholskatt den 13 februari 2023.

3. Skyldigheten enligt 6 kap. 2 § och 7 kap. 5 och 10 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

4. Om en flyttning av alkoholvaror genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 3 och 4, 15–15 c §§ och 19 § första stycket 3 i den upphävda lagen.

5. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 8 § första stycket 5, 8 a §, 16 §, 19 § första stycket 4 samt 25 § i den upphävda lagen.

6. I övrigt gäller den upphävda lagen fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

7. Om skattepliktiga alkoholvaror har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i 7 b, 7 c, 7 e och 7 f §§ i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7, 10 och 11 §§ anses ha tillämpats.

8. Med alkoholskatt enligt den nya lagen likställs alkoholskatt som har betalats enligt den upphävda lagen.

9. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen.

10. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

11. Underrättelser enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

2.3 Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt och lagen (2022:000) om alkoholskatt ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 § Följande territorier, som ingår i Europeiska unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
3. Åland,
4. Kanalöarna.

3 § De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 § Följande territorier, som inte ingår i Europeiska unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno.

5 § Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m.¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beslag av egendom som avses i 1 § ska vad som i allmänhet är föreskrivet om beslag i brottmål tillämpas, dock med följande avvikelser:

1. Beslagtagna egendom får bevisligen förstöras om värdet är ringa eller om det annars måste anses försvarligt att förstöra egendomen. I annat fall får egendomen säljas. Spritdrycker, vin, starköl och öl får säljas till den som har rätt att tillverka eller att bedriva partihandel med sådana varor enligt alkohollagen (2010:1622). I fråga om försäljning till partihandlare omfattas även alcoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga varor enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Annan egendom får säljas på det sätt som med hänsyn till egendomen är lämpligt. Intäkter vid försäljning av beslagtagna egendom tillfaller staten.

Beslut om att förstöra eller sälja egendom får fattas av undersökningsledaren eller åklagaren. I de fall som avses i 23 kap. 22 § första stycket rättegångsbalken får ett sådant beslut fattas även av Polismyndigheten eller Kustbevakningen.

Om ett beslag hävs och egendomen är förstörd eller såld enligt denna paragraf, ska ersättning betalas av allmänna medel. Ersättningens storlek ska motsvara egendomens pris vid försäljning till allmänheten eller vad som annars är skäligt. Beslut

1. Beslagtagna egendom får bevisligen förstöras om värdet är ringa eller om det annars måste anses försvarligt att förstöra egendomen. I annat fall får egendomen säljas. Spritdrycker, vin, starköl och öl får säljas till den som har rätt att tillverka eller att bedriva partihandel med sådana varor enligt alkohollagen (2010:1622). I fråga om försäljning till partihandlare omfattas även alcoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga varor enligt lagen (2022:000) om alkoholskatt. Annan egendom får säljas på det sätt som med hänsyn till egendomen är lämpligt. Intäkter vid försäljning av beslagtagna egendom tillfaller staten.

Beslut om att förstöra eller sälja egendom får fattas av undersökningsledaren eller åklagaren. I de fall som avses i 23 kap. 22 § första stycket rättegångsbalken får ett sådant beslut fattas även av Polismyndigheten eller Kustbevakningen.

Om ett beslag hävs och egendomen är förstörd eller såld enligt denna paragraf, ska ersättning betalas av allmänna medel. Ersättningens storlek ska motsvara egendomens pris vid försäljning till allmänheten eller vad som annars är skäligt. Beslut

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2019:347.

² Senaste lydelse 2019:347.

om ersättning fattas av åklagaren. Den som drabbats av beslaget får begära rättens prövning av beslutet om ersättning. Det ska göras inom en månad från det att han eller hon fick del av beslutet. Ansökan görs vid den domstol som kunnat pröva beslaget. Ersättning betalas ut av länsstyrelsen på begäran av åklagaren.

om ersättning fattas av åklagaren. Den som drabbats av beslaget får begära rättens prövning av beslutet om ersättning. Det ska göras inom en månad från det att han eller hon fick del av beslutet. Ansökan görs vid den domstol som kunnat pröva beslaget. Ersättning betalas ut av länsstyrelsen på begäran av åklagaren.

1 a. Om värdet på beslagtagna alkohol är ringa, får en polisman eller en kustbevakningstjänsteman besluta att den bevisligen ska förstöras. Även i dessa fall tillämpas 1 tredje stycket.

2. Om en polisman verkställer beslag och förelägger förverkande av den beslagtagna egendomen i ett föreläggande av ordningsbot, ska anmälan om beslaget göras till Polismyndigheten.

3. I fråga om sådana drycker eller preparat som avses i 1 § tredje stycket och som intas eller förvaras i strid med villkor enligt 2 kap. 16 § andra stycket första meningen eller med 2 kap. 18 § eller med 4 kap. 4 § ordningslagen (1993:1617) eller med 9 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519) har den som tjänstgör som ordningsvakt vid en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller inom ett trafikföretags område eller dess färdmedel eller som befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg samma rätt att ta egendomen i beslag som enligt rättegångsbalken tillkommer en polisman.

En ordningsvakt eller en befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg som har verkställt beslag ska skyndsamt anmäla detta till Polismyndigheten och överlämna den beslagtagna egendomen.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.5 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,
2. skatt enligt lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter, och
3. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi*.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt*.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.6 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)²

dels att 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 §, 19 kap. 1 och 37 §§ samt 20 kap. 1 och 2 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a kap.

1 §³

I 2–9 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

I 2–9 och 11 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

2 §⁴

Med *unionsinternt* förvärv förstås

1. att någon under de förutsättningar som anges i 3–5 §§ mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till Sverige från ett annat EU-land,

2. att någon under de förutsättningar som anges i 6 § mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till ett annat EU-land från Sverige eller ett annat EU-land,

3. att någon under de förutsättningar som anges i 7 § första stycket för över en vara från en verksamhet i ett annat EU-land till Sverige, om inget annat följer av 7 § andra stycket eller 8 och 8 b–8 f §§,

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige, *eller*

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige.

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige,

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige, *eller*

6. att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

¹ Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2019/2235.

² Lagen omtryckt 2000:500.

³ Senaste lydelse 2011:283.

⁴ Senaste lydelse 2019:789.

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 1, om förvärvet avser

1. ett sådant nytt transportmedel som anges i 1 kap. 13 a §,
2. en sådan punktskattepliktig vara som anges i 1 kap. 13 b § och köparen är en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, eller
3. en annan vara än ett nytt transportmedel eller en punktskattepliktig vara och förvärvet görs av en sådan köpare som anges i andra stycket från en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte är befriad från mervärdesskatt enligt bestämmelserna om små företag i artiklarna 282–292 i direktiv 2006/112/EG i ett annat EU-land.

Första stycket 3 avser köpare som är

1. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet medför rätt till avdrag för ingående skatt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1 § andra stycket eller 9–13 §§ av sådan skatt, eller
2. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet inte medför någon avdragsrätt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, under förutsättning
 - att det sammanlagda värdet av dennes skattepliktiga förvärv av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor under det löpande eller det föregående kalenderåret överstiger 90 000 kronor, eller
 - att köparen omfattas av ett sådant beslut som anges i 4 §.

Första stycket gäller inte förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a §.

11 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6, om

– varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, för styrkornas eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som följer med dem, och dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna,

– varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och

– import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

3 kap.

30 §⁶

Från skatteplikt undantas sådan import som medför frihet från skatt enligt lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Från skatteplikt undantas även import av en vara som efter importen ska omsättas till ett annat EU-land enligt

1. 30 a § första stycket 2 eller 3 eller 30 c §, eller

2. 30 a § första stycket 1 eller andra stycket, om importören

a) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i Sverige,

b) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i det EU-land dit varan överförs eller det registreringsnummer till mervärdesskatt som köparen av varan har i ett annat EU-land än Sverige, och

c) har, innan varan övergår till fri omsättning, inkommit till Tullverket med bevisning om att varan är avsedd att transporteras eller sändas till ett annat EU-land.

Registreringsnumren i andra stycket 2 a och b ska anges vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt enligt 1 kap. 5 § om importen hade varit skattepliktig.

Andra stycket 2 c gäller endast om Tullverket begär sådan bevisning.

Från skatteplikt undantas även import av

1. gas som

a) transporteras genom ett naturgassystem eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system, eller

b) förs över från ett fartyg som transporterar gas till ett naturgassystem eller till ett rörledningsnät uppströms,

2. el, eller

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Från skatteplikt undantas import som görs av en beskattningsbar person eller en representant som har ett identifieringsbeslut och identifieringsnummer enligt 4 e och 7 §§ lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för distansförsäljning av varor och för tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, om identifieringsnumret har tillhandahållits Tullverket senast i samband med inlämnandet av tulldeklarationen.

Från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att

⁶ Senaste lydelse 2020:1170.

genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

31 b §

Från skatteplikt undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om

– omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Skattefrihet enligt första stycket medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

7 kap.

3 §⁷

Om inget annat följer av 3 a eller 3 b § utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet

1. vid annan omsättning än uttag: av ersättningen,

2 a. vid uttag av varor: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för uttaget,

2 b. vid uttag av tjänster i andra fall än som anges i 4 och 5 §§: av kostnaden vid tidpunkten för uttaget för att utföra tjänsten,

3. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 1 eller 2: av ersättningen och punktiskatt som köparen påförts i ett annat EU-land, och

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3 eller 4: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3, 4 eller 6: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

9 d kap.**3 §**

I den omsättning som avses i 1 § ska följande inräknas:

1. beskattningsunderlaget för skattepliktig omsättning av varor och tjänster inom landet,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31, 31 a eller 31 c §,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31, 31 a, 31 b eller 31 c §,

3. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 2, 9 eller 10 §, om omsättningen inte endast har karaktären av en bitransaktion, och

4. ersättning för omsättning som anses gjord utomlands enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1, 2, 3, 7 eller 8 eller 19 § 2 a, 2 b, 3 eller 4.

Ersättning för omsättning av anläggningstillgångar ska inte ingå i omsättningen enligt första stycket.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.**8 a §**

Väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster, om

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Lydelse enligt prop. 2021/22:35

Föreslagen lydelse

11 §

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från

Prop. 2021/22:61	<p>skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 31 c §, 32 §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §.</p>	<p>skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 31 b §, 31 c §, 32 §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §.</p>
------------------	--	--

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt som hänförs till sådan omsättning av varor och tjänster som avses i 3 kap. 9 § utom tredje stycket 2, 10 § eller 23 § 1 om

1. förvärvaren är en beskattningsbar person som i ett land utanför EU har antingen sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahålls eller, om den beskattningsbara personen saknar sådant säte eller etableringsställe i det landet, den beskattningsbara personen är bosatt eller stadigvarande vistas där,

2. förvärvaren inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är bosatt eller stadigvarande vistas i ett land utanför EU, eller

3. omsättningen har direkt samband med varor som ska exporteras till ett land utanför EU.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt avseende förvärv och import som hänförs till omsättning i ett annat EU-land under förutsättning att

1. omsättningen är skattepliktig eller medför återbetalningsrätt motsvarande den som avses i denna paragraf eller 12 § i det land där omsättningen görs,

2. omsättningen skulle ha varit skattepliktig eller skulle ha medfört rätt enligt denna paragraf eller 12 § till återbetalning om omsättningen gjorts här i landet, och

3. rätten till återbetalning inte ska utövas genom en ansökan med stöd av 1 eller 2 §.

Den som omfattas av skattebefrielse enligt 9 d kap. har inte rätt till återbetalning av ingående skatt enligt första och andra styckena, utom för ingående skatt som avser sådan omsättning av nya transportmedel som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 30 a §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

1 §⁸

En beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket, om denne under den återbetalningsperiod som avses i 6 §

1. varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller ett fast etableringsställe här från vilket affärstransaktioner genomförts, eller, om ett säte eller fast etableringsställe saknas, inte har varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige, och

2. inte har omsatt varor eller tjänster inom landet.

Utän hinder av bestämmelserna i första stycket om omsättning i Sverige får den beskattningsbara personen under återbetalningsperioden inom landet ha omsatt

1. transporttjänster eller stöd-tjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

1. transporttjänster eller stöd-tjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a, 31 b eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

2. varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4, 4 b eller 4 c, eller

3. varor och tjänster om mervärdesskatten för dessa varor och tjänster redovisats enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG.

En ansökan enligt första stycket ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den beskattningsbara personen är etablerad. Om den beskattningsbara personen är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (2011:1244), ska ansökan dock göras i enlighet med vad som föreskrivs i 34 och 35 §§.

37 §⁹

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§.

20 kap.

1 §¹⁰

Vid överklagande av beslut enligt denna lag gäller 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket av någon annan än en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 §.

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–3 och 5–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 28 § får överklagas till Förvaltningsrätten i Falun.

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–3 och 5–8 a §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 28 § får överklagas till Förvaltningsrätten i Falun.

Beslut som Skatteverket fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § och om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklagas till den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupphuvudmannen.

⁹ Senaste lydelse 2009:1333.

¹⁰ Senaste lydelse 2015:888.

Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

Ett överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket ska ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmännas talan av Skatteverket.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23 *Föreslagen lydelse*

20 kap.

2 a §

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.7 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 9 c kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 c kap. 3 §²

Med skatteupplag avses

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och omfattas av de förfaranderegler som anges i 3 a § i samma kapitel, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 3 § i den lagen,

2. för etylalkohol, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

3. för övriga varor i 9 §, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 7 §.

1. för varor i 9 §, som utgör energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och omfattas av de förfaranderegler som anges i 3 a § i samma kapitel, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 4 kap. 1 § i den lagen,

2. för etylalkohol, sådana godkända skatteupplag som bedrivs av en upplagshavare som godkänts enligt 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt, och

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Senaste lydelse 2013:1105.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 § lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

I denna lag förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent men inte 22 volymprocent samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent,

tobaksvaror: cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak samt snus, tuggtobak och övrig tobak i den mening som avses med dessa begrepp i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

tobaksvaror: cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak samt snus, tuggtobak och övrig tobak i den mening som avses med dessa begrepp i lagen (2022:000) om tobaksskatt,

e-vätskor: e-vätskor enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

högkoncentrerade e-vätskor: högkoncentrerade e-vätskor enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

andra nikotinhaltiga produkter: andra nikotinhaltiga produkter enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 8 b och 31 d §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

- a) ett annat skatteupplag,
- b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*
– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

¹ Senaste lydelse 2011:285.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.*

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat

överenskommelse med en annan
stat eller med en mellanfolklig
organisation om detta.

överenskommelse med en annan
stat eller med en mellanfolklig
organisation om detta.

Prop. 2021/22:61

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 7 b och 31 d §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast 1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,
b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nord-atlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.*

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 1998:1679.

Prop. 2021/22:61 överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 3 a kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a kap.

2 §¹

Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller
 - d) *antingen*
 - en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*
 - en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

- en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

¹ Senaste lydelse 2011:287.

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

9 kap.

1 §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförelse till tiden före ikraftträdandet.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi²

dels att 3 a–6 kap., 7 kap. 6 § och 12 kap. ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1 kap. 1 och 2 a §§ ska betecknas 1 kap. 1 a och 2 b §§,

dels att 1 kap. 7 och 11 b §§, 2 kap. 1, 8 och 11 §§, 3 kap. 4 §, 7 kap. 1 och 2 a §§, 8 kap. 2 § och 9 kap. 10, 10 a, 10 b, 11 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 1 kap. 1 och 2 a §§ ska sättas närmast före den nya 1 kap. 1 a § respektive den nya 2 b §,

dels att det ska införas nio nya kapitel, 4–6 kap. och 12 kap., 14 nya paragrafer, 1 kap. 1, 2 a, 2 c, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–17 §§, 8 kap. 1 a § och 9 kap. 10 c och 11 a §§ och närmast före 1 kap. 1 § en ny rubrik av följande lydelse.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse av

1 kap. 2 a § 2018:1887	4 kap. 12 § 2015:747
3 a kap. 1 § 2011:287	4 kap. 13 § 2016:266
3 a kap. 2 § 2011:287	4 kap. 15 § 2006:1508
3 a kap. 3 § 2013:1075	4 kap. 16 § 2013:1075
3 a kap. 4 § 2011:287	5 kap. 1 § 2012:678
3 a kap. 5 § 2009:1493	5 kap. 1 a § 2009:1493
4 kap. 1 § 2015:747	5 kap. 1 b § 2013:1075
4 kap. 1 a § 2012:678	5 kap. 2 § 2016:266
4 kap. 1 b § 2016:266	5 kap. 3 § 2015:747
4 kap. 2 § 2009:1493	5 kap. 4 § 2012:678
4 kap. 2 a § 2017:1208	5 kap. 4 a § 2010:1820
4 kap. 2 b § 2017:1208	5 kap. 5 § 2012:678
4 kap. 3 § 2017:1208	6 kap. 1 § 2016:266
4 kap. 3 a § 2001:518	6 kap. 1 a § 2017:1208
4 kap. 3 b § 2013:1075	6 kap. 2 § 2013:1075
4 kap. 4 § 2018:1887	6 kap. 3 § 2009:1493
4 kap. 5 § 2009:1493	6 kap. 4 § 2009:1493
4 kap. 5 a § 2013:1075	6 kap. 5 § 2009:1493
4 kap. 6 § 2018:1887	6 kap. 6 § 2009:1493
4 kap. 6 a § 2013:1075	6 kap. 7 § 2011:287
4 kap. 7 § 2013:1074	6 kap. 8 § 2011:287
4 kap. 7 a § 2013:1075	6 kap. 8 a § 2011:287
4 kap. 8 § 2018:1887	6 kap. 9 § 2009:1493
4 kap. 8 a § 2011:101	6 kap. 10 § 2011:101
4 kap. 9 § 2011:287	6 kap. 11 § 2011:101
4 kap. 9 a § 2009:1493	6 kap. 12 § 2011:287
4 kap. 9 b § 2011:287	7 kap. 6 § 2011:287
4 kap. 10 § 2009:1493	12 kap. 1 § 2015:747.
4 kap. 11 § 2011:287	

1 kap.

Innehåll

1 §

I denna lag finns bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

2 kap. Energiskatt och koldioxidskatt på bränslen

3 kap. Svavelskatt

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

4 c kap. Distansförsäljning

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

5 kap. Skattskyldighet för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

6 kap. Hantering och skattskyldighet avseende övriga bränslen

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

7 kap. Avdrag

8 kap. Skattebefriade förbrukare

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter, m.m.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

12 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande.

2 a §

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt avseende de energiprodukter som omfattas av 3 a §.

2 c §

I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

7 §³

Med införsel förstås att en produkt förs in till Sverige eller tas emot här i landet.

Med import avses att en produkt förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att produkten inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att produkten frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en produkt förs ut till tredje land

Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

³ Senaste lydelse 2011:287.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av en produkt som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilken en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om produkten hade varit belagd med tull. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med export avses att en produkt, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med tredje land förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde. Med ett tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

11 b §⁴

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–5,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 6 eller 7,
3. förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 11 a § 8, eller
4. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 9–15.

19 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §

I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,

– släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– beskattat bränsle: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,

– det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
		a) miljöklass 1 – motorbensin	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter
		– alkylatbensin	2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter
		b) miljöklass 2	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volympro- cent destillat vid 350°C, b) inte har för- setts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volympro- cent destillat	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³	
	miljöklass 2	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 samt 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 a och b och 12 § 5 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
		a) miljöklass 1			
		– motorbensin	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter
		– alkylatbensin	2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter
		b) miljöklass 2	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³
		b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst			

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³	
	miljöklass 2	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 3 och 4 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

8 §⁶

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *skall* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import *av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2* senast när produkten deklarerar för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *ska* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import senast när produkten deklarerar för övergång till fri omsättning, eller

Om tulldeklaration för importen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen eller om bränslet förs in från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde, ska första stycket 2 tillämpas.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2.

11 §⁷

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,

2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,

⁶ Senaste lydelse 2007:779.

⁷ Senaste lydelse 2012:678.

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av

a) bränslets beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter. Prop. 2021/22:61

12 §⁸

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

⁸ Tidigare 12 § upphävd genom 2014:285.

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

13 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

14 §

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller

oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

- 1. har skett i Sverige, eller*
- 2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.*

15 §

Bestämmelserna i 13 och 14 §§ gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om bränslet flyttas

- 1. under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 2. genom distansförsäljning.*

16 §

Vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet ska energiskatt och koldioxidskatt inte betalas för det som har gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådant bränsle, om förlusten inträffar

- 1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,*
- 2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 3. vid en flyttning genom distansförsäljning.*

Med den gemensamma tröskeln för partiella förluster av ett visst bränsle avses den gemensamma tröskel som har fastställts av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskatte-direktivet.

17 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land. I sådana fall tillämpas 14 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för det aktuella bränslet.

3 kap.

4 §

Svavelskatt *skall* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §. Svavelskatt *ska* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11–17 §§.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen som avses i 1 kap. 3 a §,

2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller

3. i större omfattning hålla bränslen som avses i 1 kap. 3 a § i lager.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

2 § Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

Lagerbokföring

3 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktigt bränsle och regelbundet inventera lagret av sådant bränsle.

Krav vid mottagande av bränsle under uppskovsförfarandet

4 § En upplagshavare som tar emot bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i

4 b kap. 14 §. Bränsle som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget. Prop. 2021/22:61

Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som avser att flytta bränsle under uppskovsförfarandet enligt 4 a kap. 2 eller 4 § ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle sker enligt 4 a kap. 2 eller 4 §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

6 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 5 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Vid beräkningen får det bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

7 § Säkerheterna enligt 5 och 6 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 5 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de bränslen för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 a kap. 7 §.

Registrerad varumottagare

8 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

9 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

10 § Bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §.

Säkerhet

11 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

12 § Säkerheten enligt 11 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de bränslen som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

13 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för energi- och koldioxidskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 12 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de bränslen som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

15 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 5 och 7 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 a kap. 3 och 4 §§.

Ansökan och beslut

16 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

17 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

18 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådant bränsle ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 6 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämknings av säkerhetsbelopp

19 § Om leverans av bränsle sker via rörledning behöver säkerhet enligt 5 eller 15 § inte ställas. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det finns särskilda skäl.

Om leverans av bränsle sker med fartyg får Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet enligt 5 eller 15 §. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

20 § I de fall som avses i 6 och 11–13 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 § Bränsle som avses i 1 kap. 3 a § får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2–4 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 8 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier, eller
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

3 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 2 §, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 § Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Ytterligare krav vid import

6 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som bränslet sänds till, och

3. bevis för att avsikten är att det importerade bränslet ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för bränslet ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

7 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser enligt 8 § om att bränsle inte längre ska föras ut från unionens tullområde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 4 a kap. 2–4 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av bränslet inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för bränsle som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att bränsle inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om bränsle har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för bränslet har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningens destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall

9 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 5, ska bränslet åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att bränslet har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att bränslet hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en bränsleflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas, om

1. bränslet åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarerant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar bränsle vilket följs av ett ersättningsdokument, ska deklareranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser bränsle som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.
2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.
3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § ska lämna en mottagningsrapport.
4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

4 c kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattat bränsle

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och
2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan bränslet avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,
2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och
3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för bränslet i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på det bränsle som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,

2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket innan bränslet avsänds från det andra EU-landet.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattat bränsle flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

2. omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

3. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattat bränsle ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att det bränsle som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 4 e kap. 3 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 e kap. 9 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

3 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 5 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

4 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt certifierade mottagaren blir gällande.

Certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 6 §,

2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 7 §,

3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

6 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tillfälle motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

7 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot bränsle på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det

Tillfälligt certifierad avsändare

8 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken bränslet kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända bränsle från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

10 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutas eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

11 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när bränslet lämnar

1. den tillfälligt certifierade avsändaren, eller

2. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när bränslet tagits emot av

1. den tillfälligt certifierade mottagaren, eller

2. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

12 § Beskattat bränsle som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

Särskild bestämmelse för bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket

13 § Den som för in bränsle enligt 2 kap. 12 § andra stycket ska, innan bränslet flyttas från det andra EU-landet, anmäla bränslet till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på bränslet. Ställd säkerhet fås i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 3 § första stycket,
2. förenklade administrativa referensnummer enligt 3 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 5 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 6 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

2 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som har lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

3 § Innan en flyttning av bränsle under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

4 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskoden till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen.

Ändrad destination

5 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

6 § Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

7 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att bränslet har tagits emot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida bränslet inte är undantaget från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en bränsleflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. bränslet åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 5 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

10 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 5 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 9 §.

5 kap. Skattskyldighet för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §.

Godkänd upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 a kap. 2, 4 och 5 §§,

2. bränsle tas emot på en direkt leveransplats,

3. bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när bränsle som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,

2. mottagandet av bränslet accepteras genom en mottagningsrapport enligt 4 b kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 4 b kap. 16 §, och

3. bränslet inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 2 inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § tar emot bränsle som flyttats under uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av bränslet.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 § avsänder bränsle genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även bränsle som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren eller den registrerade distansförsäljaren.

9 § Mottagaren av bränsle som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för bränslet i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 4 c kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när bränslet tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren inträder när bränslet förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 3 § eller certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § tar emot bränsle som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot bränsle för vilket denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktigt bränsle.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import eller otillåten införsel av bränsle till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om bränslet hade varit belagt med tull och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering

som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 a kap. 3–5 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om bränsle för vilket tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om bränslet hade varit belagt med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatten inte har redovisats eller påförts

18 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för bränslet enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar bränsle för vilket skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för bränslet kommer att redovisas.

19 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då bränslet kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 18 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

20 § Om den som är skattskyldig enligt 18 § visar att skatt därefter har påförts eller redovisats för samma bränsle med anledning av att bränslet beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på bränslet som har beslutats enligt 18 §.

Särskilt undantag för biogas

21 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Beskattning vid oegentligheter

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet

22 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelsen från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion.

23 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet ändå anses ha begåtts här i landet och bränslet beskattas här, om

1. bränslet avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § på ett tillfredsställande sätt visas

a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 a kap. 7 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

24 § Om bränsle som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare inte når angiven mottagare, ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 § En oegentlighet vid flyttning av beskattat bränsle anses föreligga om bränsle flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för bränsle som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om bränsle som förts in i Sverige, ska det beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot bränslet från det andra EU-landet, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot bränslet. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet fördes in i landet.

26 § Bestämmelserna i 2 kap. 13, 14, 16 och 17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 22–25 §§.

Särskilt ansvar för betalning

27 § Den som omfattas av 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § tredje stycket, men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 12 kap. 3 § för den aktuella flyttningen, får beslutas vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

6 kap. Hantering och skattskyldighet avseende övriga bränslen

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för

1. energiskatt för råttalolja,
2. energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för
 - a) bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6,
 - b) andra bränslen enligt 2 kap. 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §,
 - c) bränslen enligt 2 kap. 4 §, och
3. svavelskatt för bränslen enligt 3 kap. 1 § 1.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att
 - a) utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
 - b) i större omfattning
 - hålla bränslen i lager, eller
 - återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 6 § inträder efter konkursbeslutet.

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder när

1. bränsle av lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå,
2. bränsle tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar bränsle som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import eller otillåten införsel av bränslen till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om bränslet hade varit belagt med tull och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

8 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som ägs av en godkänd lagerhållare vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas bränsle för vilket tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om bränslet hade varit belagt med tull.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle,
2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskilt undantag för biogas

12 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

7 kap.

1 §⁹

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige 1. som av den skattskyldige exporterats *till tredjeland* eller förts exporterats eller förts till en frizon till en frizon för annat ändamål än för annat ändamål än att förbrukas där, där,

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 8 eller 11 eller med stöd av 6 a kap. 2 a eller 2 c § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

2 a §¹⁰

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats *enligt uppskovsförfarande* till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d.

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats *under uppskovsförfarandet* till sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § 3–5.

8 kap.

1 a §

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §¹¹

En skattebefriad förbrukare *skall* löpande bokföra *inköp* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *köpts in* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare *ska* löpande bokföra *mottagande* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *tagits emot* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

9 kap.10 §¹²

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har flyttats till ett annat EU-land under *sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål*, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten.

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle *som avses i 1 kap. 3 a §* och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under *förfarandet för beskattade varor*, ska Skatteverket efter ansökan *besluta om återbetalning av skatten.*

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 4 e kap. 6 och 7 §§ eller tagit emot

¹⁰ Senaste lydelse 2012:836.

¹¹ Senaste lydelse 2001:518.

¹² Senaste lydelse 2011:287.

10 a §¹³

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har beskattats i destinationsmedlemsstaten eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 10 b § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

10 b §¹⁴

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att bränslet beskattats där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har beskattats i ett annat EU-land.

¹³ Senaste lydelse 2006:1508.

¹⁴ Senaste lydelse 2009:1493.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller

2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

10 c §

Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land för att användas där, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

11 §¹⁵

Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2, 2 a eller 2 b §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Har bränsle beskattats enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § och visar den skattskyldige att bränslet inom tre år efter det att flyttningen påbörjades har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

11 a §

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som sedan exporterats, ska Skatteverket efter ansökan

¹⁵ Senaste lydelse 2017:1208.

besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

12 §¹⁶

En ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§, 8 a § eller 10–11 §§ ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. En ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§, 8 a § eller 10–11 a §§ ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

1 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 2–8 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

2 § Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 5 kap. 13 § eller 6 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

3 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 5 kap. 22–25 §§ och ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

4 § Om skatt som avses i 5 kap. 22–25 §§ eller ansvar som avses i 5 kap. 27 § har beslutats, ska bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska

handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gälla i tillämpliga delar för det belopp som omfattas av beslutet.

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 5 kap. 22, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

6 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 §, eller
2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

7 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden samt vid omprövning och överklagande av beslut enligt 3–6 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse från skatt,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd med betalning av skatt,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 §, 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 5 kap. 27 § denna lag.

8 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 5 kap. 27 §, får den som gjorts ansvarig överklaga det beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 24 eller

25 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket ompröva sitt beslut enligt 66 kap. 2 § första stycket 2 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag

9 § Beslut enligt denna lag som inte omfattas av 7 och 8 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 4 c kap. 2–4 §§, 4 d kap. 3–9 §§ och 12 kap. 9 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Skyldigheten enligt 4 c kap. 2 § och 4 d kap. 3 och 8 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

3. Om en flyttning av bränsle genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3 och 4 samt 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen.

4. Om en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§, 5 kap. 2 § 2 samt 6 kap. 12 § i den äldre lydelsen.

5. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

6. Om bränslen har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i de upphävda 3 a kap. 2, 3 och 5 §§, ska de nya bestämmelserna i 4 a kap. 1–5 och 8 §§ anses ha tillämpats.

7. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller lagerhållare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt det upphävda 4 kap. gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt nya 4 och 6 kap.

8. Bestämmelsen i 4 kap. 2 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

9. Underrättelser enligt nya 4 b kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter¹

dels att nuvarande 2 kap. 13 a § ska betecknas 2 kap. 13 c §,

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 4 a, 5 a och 6 §§, 2 kap. 1 a, 2, 6, 13, den nya 13 c, 15, 16 a och 20 §§, 3 kap. 5 och 6 §§, 4 kap. 1, 2, 6 och 9 c §§, 5 kap. 1 a och 4 §§ och 6 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 2 kap. 1 c, 13 a och 13 b §§ och 4 kap. 1 a–1 c och 14 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund delvis i *rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG*.

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund delvis i *rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen*.

2 §³

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med punktskattepliktig vara avses *energiprodukt*, tobaksvara och alkoholvara.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § *fjärde stycket* lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 kap. 5 § *första stycket* lagen (2022:000) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 1 kap. 6 § *första stycket* lagen (2022:000) om alkoholskatt.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:1510.

² Senaste lydelse 2021:428.

³ Senaste lydelse 2021:428.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4 §⁴

Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 1–6, 27 §, 28 §, 36 § 3, 5 eller 6 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	1. 5 kap. 2, 6, 8, 9 eller 11 §, 16 § 2, 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,	2. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § eller 10 kap. 15 § eller 20 § första stycket 2 lagen (2022:000) om tobaksskatt, och
3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.	3. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.

4 a §⁵

Med uppskovsförfarande förstås sådant uppskovsförfarande som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 3 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor förstås detsamma som i 1 kap 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 1 kap. 11 § lagen (2022:000) om tobaksskatt och 1 kap. 12 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.

5 a §⁶

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referensnummer, ersättningsdokument, förenklade ledsagar-dokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av

I de fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referensnummer, elektroniska förenklade administrativa dokument, förenklade administrativa referensnummer, ersättningsdokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt och lagen (2022:000) om alkoholskatt inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av

⁴ Senaste lydelse 2021:428.

⁵ Senaste lydelse 2013:1077.

⁶ Senaste lydelse 2017:1210.

artikel 21, 24, 34 eller 40 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

artikel 20, 26, 36, 38 eller 48 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 20.5 i direktivet. *När varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument enligt artikel 36 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referenskod som avses i artikel 36.4 i direktivet.* Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 17, 35 eller 44 i direktivet.

6 §⁷

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument*, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen eller det ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument* eller *följedokument* för transport av vinprodukter som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, *elektroniskt förenklat administrativt dokument*, *förenklad administrativ referenskod*, ersättningsdokument, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet, anmälningsskyldighet och registrering är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket *endast på grund av smärre brister i följande dokument som avser flyttningen eller åtföljer varorna:*

1. det elektroniska administrativa dokumentet,
2. det elektroniska förenklade administrativa dokumentet,
3. ersättningsdokumentet, eller
4. följedokumentet för transport av vinprodukter.

⁷ Senaste lydelse 2017:1210.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

2 kap.

1 a §⁸

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

1 c §

Vid tillämpning av detta kapitel ska en flyttning av varor genom distansförsäljning inte anses ske i strid med 1 kap. 6 § om mottagaren har fullgjort anmälnings-skyldigheten enligt

– 4 c kap. 6 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

– 6 kap. 6 § lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller

– 6 kap. 6 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.

2 §⁹

Vid transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid transportkontroll i lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. Verket får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referens-koder, ersättnings-dokument, förenklade ledsagar-dokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referens-koder, förenklade administrativa referens-koder, ersättnings-dokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

⁸ Senaste lydelse 2008:1321.

⁹ Senaste lydelse 2012:679.

Tullverket får även härleda den administrativa referens-koden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

Tullverket får även härleda den administrativa referens-koden *eller förenklade administrativa referens-koden* till ett elektroniskt administrativt dokument *respektive elektroniskt förenklad administrativt dokument* och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

6 §¹⁰

Förare är skyldiga att se till att administrativ referens-kod, ersättningsdokument, *förenklad ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, ersättningsdokument, *förenklade ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter.

Förare är skyldiga att se till att administrativ referens-kod, *förenklad administrativ referens-kod*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, *förenklade administrativa referens-koder*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklad ledsagardokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga förenklade *ledsagardokument*.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för *någon* annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklad administrativ referens-kod eller ersättningsdokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga förenklade *administrativa referens-koder eller ersättningsdokument*.

Om punktskattepliktiga varor under pågående flyttning förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning, är den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen skyldig att se till att de handlingar som anges i första stycket följer med varorna samt att dessa vid transportkontroll tillhandahålls Tullverket.

¹⁰ Senaste lydelse 2018:1888.

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi*, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi*.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt*, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i *lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt*.

13 a §

Tullverket ska besluta om skatt om det finns grund för uttag av skatt för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt
 – 5 kap. 22, 24 eller 25 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi,*
 – 9 kap. 25, 27 eller 28 § *lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller*
 – 9 kap. 25, 27 eller 28 § *lagen (2022:000) om alkoholskatt.*

*Om Tullverket har fattat beslut enligt första stycket får Tullverket även besluta om särskilt ansvar enligt 5 kap. 27 § *lagen om skatt på energi*, 9 kap. 30 § *lagen om tobaksskatt* eller 9 kap. 30 § *lagen om alkoholskatt*. När Tullverket tillämpar dessa bestämmelser ska det som där sägs om Skatteverket i stället gälla Tullverket.*

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt.

13 b §

Beslut enligt 13 eller 13 a § får inte fattas om varorna omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt som fattades innan varorna omhändertogs.

Bestämmelserna i 13 och 13 a §§ gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

13 c §¹²

Skatten på varan ska efterges om Tullverket har beslutat om skatt på

1. en sådan beskattad *alkoholvara* som avses i 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad *tobaksvara* som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 5 kap. 20 § lagen (2018:2088) om tobak eller liknande produkter att föra in varan, eller

3. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad *tobaksvara* som avses i 8 a § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan

1. en sådan beskattad *vara* som avses i 1 kap. 12 § lagen (2022:000) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad *vara* som avses i 1 kap. 11 § lagen (2022:000) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 5 kap. 20 § lagen (2018:2088) om tobak eller liknande produkter att föra in varan, eller

3. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad *vara* som avses i 1 kap. 11 § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan

¹² Senaste lydelse av tidigare 13 a § 2021:428.

Prop. 2021/22:61 försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt. försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen om tobak och liknande produkter eller 2 kap. 19 § lagen om tobaksskatt.

15 §¹³

Ett omhändertagande av en punktskattepliktig vara *skall* upphävas om Ett omhändertagande av en punktskattepliktig vara *ska* upphävas om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,
2. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan, eller
3. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagandet *skall* också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 13 § om skatt. Omhändertagandet *ska* också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 13 *eller 13 a* § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1 eller 3 eller andra stycket, svarar den som gör anspråk på varan för att den hämtas.

16 a §¹⁴

Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut. Om omhändertagandet av en tobaksvara upphävs men det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 2 kap. 19 § lagen (2022:000) om tobaksskatt, ska beslut fattas om att varan inte ska lämnas ut.

20 §¹⁵

Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 13 § består även efter det att varorna förverkats om skatten inte eftergetts enligt 13 a §. Skyldighet att betala skatt som påförts med stöd av 13 § består även efter det att varorna förverkats om skatten inte eftergetts enligt 13 c §.

¹³ Senaste lydelse 2002:883.

¹⁴ Senaste lydelse 2018:2091.

¹⁵ Senaste lydelse 2013:1076.

3 kap.5 §¹⁶

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. *Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.*

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (2022:000) om alkoholskatt eller lagen (2022:000) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan.

Tullverket ska besluta om skatt om det finns grund för uttag av skatt för omhändertagen alkohol- eller tobaksvara enligt

– 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om tobaksskatt, eller

– 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om alkoholskatt.

Skatt enligt första och andra styckena ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första eller andra stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförarandelagen (2011:1244), *lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt* som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har *han inte* betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

Om den skattskyldige inte är känd eller *inte* har betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

6 §¹⁷

Ett omhändertagande av en alkohol- eller tobaksvara *skall* upphävas, om

Ett omhändertagande av en alkohol- eller tobaksvara *ska* upphävas, om

1. det inte längre finns grund för omhändertagandet,

2. varan löses ut enligt 5 § *tredje* stycket,

2. varan löses ut enligt 5 § *femte* stycket,

¹⁶ Senaste lydelse 2011:1255.

¹⁷ Senaste lydelse 2005:460.

3. ett beslut om beslag enligt 27 kap. rättegångsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling meddelas för varan,

4. varan återutförs enligt 1 § femte stycket, eller

5. det är oskäligt att låta omhändertagandet bestå.

Omhändertagande enligt 4 § *skall* också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 5 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1, 2 eller 5 eller andra stycket, *skall* varan översändas till mottagaren.

Omhändertagande enligt 4 § *ska* också upphävas om Tullverket inte inom tre månader från den dag då beslut fattades om omhändertagandet har fattat något beslut enligt 5 § om skatt.

Om omhändertagandet av en vara har upphävts enligt första stycket 1, 2 eller 5 eller andra stycket, *ska* varan översändas till mottagaren.

4 kap.

1 §¹⁸

En särskild avgift (*transporttillägg*) ska påföras en avsändande utplagshavare eller registrerad avsändare om

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte *följer med transporten* i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. *skattskyldig om anmälnings-skyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som följer av 17 eller 38 e § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller*

2. *säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt, eller*

3. *säljare som vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 38 b eller 38 c § lagen om tobaksskatt inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.*

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte *lämnats till föraren* i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. *certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller*

1. *certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller*

2. *certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.*

Transporttillägg ska påföras en

1. registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säljare som vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 10 kap. 6 eller 7 § lagen (2022:000) om tobaksskatt inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

Transporttillägg ska påföras en förare eller en passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land. Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra, tredje eller fjärde stycket inte iakttagits.

1 a §

Transporttillägg ska påföras en 1. avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade

varor om avsändaren inte har anmält sig för registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare i avsändarmedlemsstaten,

2. mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om mottagaren inte har anmält sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare eller ställt säkerhet enligt 4 d kap. 3–6 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, 7 kap. 5–8 §§ lagen (2022:000) om tobaksskatt eller 7 kap. 5–8 §§ lagen (2022:000) om alkoholskatt,

3. avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om avsändaren inte har anmält sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare eller ställt säkerhet enligt 4 c kap. 2 och 4 §§ lagen om skatt på energi, 6 kap. 2 och 4 §§ lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 2 och 4 §§ lagen om alkoholskatt,

4. mottagare som är skyldig att anmäla flyttning av varor vid distansförsäljning enligt 4 c kap. 6 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 6 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 6 § lagen om alkoholskatt om mottagaren inte har anmält flyttningen,

5. skattskyldig för snus, tuggtobak och övrig tobak om den skattskyldige inte har anmält flyttningen eller ställt säkerhet enligt 10 kap. 11 § lagen om tobaksskatt, eller

6. skattskyldig enligt 5 kap. 16 § 2 lagen om skatt på energi om den skattskyldige inte har anmält flyttningen eller ställt säkerhet enligt 4 d kap. 13 § samma lag.

1 b §

Transporttillägg ska påföras en 1. förare som inte har med sig föreskriven administrativ referenskod, eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor, eller

2. förare eller passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land.

Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till en lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

1 c §

Transporttillägget enligt 1–1 b §§ är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna inte följts.

2 §¹⁹

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1, *tredje eller fjärde stycket* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 *eller andra stycket 1 eller 1 b §* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna

¹⁹ Senaste lydelse 2012:679.

in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av *1 § andra stycket* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av *1 a § 4–6* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller* *lagen (2022:000) om alkoholskatt* konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

6 §²⁰

Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 13 och 15 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

I *9 a §* andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om.

I *9 c §* andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om.

9 c §²¹

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i *4 kap. 1 a §* andra stycket *lagen (1994:1776)* om skatt på energi.

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i *2 kap. 12 §* andra stycket *lagen (1994:1776)* om skatt på energi.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. betalning och återbetalning av avgift i 61–65 kap.,
2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,
3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av andra stycket 2 avses med beskattningsår det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade.

14 a §

Om Tullverket har beslutat om ansvar enligt 2 kap. 13 a § andra stycket, får den som gjorts ansvarig

²⁰ Senaste lydelse 2011:1255.

²¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2018:1888.

överklaga det beslut om skatt enligt 2 kap. 13 a § första stycket som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

5 kap.

1 a §²²

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överläter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattning med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skäligen anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, *skall* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överläter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt för olovlig befattning med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningen är ringa, *ska* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

4 §²³

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § första stycket andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskoderna eller andra handlingar, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *det förenklade ledsagardokumentet*, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *den förenklade administrativa referenskoderna eller ersättningsdokumentet*, döms till penningböter.

²² Senaste lydelse 2005:460.

²³ Senaste lydelse 2018:1888.

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 10 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 11 § tredje stycket lagen om tobaksskatt, 10 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 10 b § lagen om tobaksskatt, 9 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 b § lagen om skatt på energi,

3. avsänder varor under uppskovsförfarandet enligt vad som angetts i elektroniska administrativa dokument eller ersättningsdokument, och

4. för varje skatteupplag löpande bokför *affärshändelser* och varurörelser som rör skattepliktiga varor (*lagerbokföring*) enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, 9 a § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 a § lagen om skatt på energi.

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om tobaksskatt eller 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt

1. har ställt säkerhet enligt 4 kap. 6 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 7 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 8 § lagen om alkoholskatt,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 4 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 5 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 5 § lagen om alkoholskatt,

4. för varje skatteupplag löpande bokför varurörelser som rör skattepliktiga varor (*lagerbokföring*) enligt 4 kap. 3 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 4 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 4 § lagen om alkoholskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 1 § i den nya lydelsen och 4 kap. 1 a–1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet.

3. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen.

4. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§ och 4 kap. 1 och 2 §§ i den äldre lydelsen.

5. Om en flyttning under uppskovsförfarandet eller en flyttning av snus, tuggtobak eller övrig tobak har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 och 2 §§ i den äldre lydelsen.

6. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:445) om exportbutiker dels att 4 och 5 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

I en exportbutik får obeskattade unionsvaror säljas till flygpassagerare som reser till en plats utanför EU:s skatteområde.

Försäljning av varor enligt första stycket får endast avse i denna bestämmelse angivna varor och i särskilt angivna fall följande kvantiteter till varje enskild resande:

1. 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram rök-
tobak eller 250 gram övrig tobak eller en proportionell blandning av dessa
tobaksvaror,

2. en liter spritdryck eller två liter starkvin, två liter vin, två liter starköl,
och

3. parfym, luktvatten och andra kosmetiska preparat, choklad- och
konfektyrvaror, nikotinprodukter och andra tobaksvaror än sådana som
anges ovan.

Till den som avreser med bestämmelseort i Norge får försäljning inte
ske till större mängder än vad resande får införa tullfritt till det landet.

Vid tillämpning av denna lag förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volym-
procent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte
22 volymprocent, samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt
som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent,

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck,

övrig tobak: övrig tobak enligt 35 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, *övrig tobak*: övrig tobak enligt
2 kap. 10 § lagen (2022:000) om tobaksskatt,

nikotinprodukter: e-vätskor och andra nikotinhaltiga produkter enligt
lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

5 §¹

Om cigaretter, cigarrer, cigariller eller rök-
tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i
exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt
lagen (1994:1563) om tobaksskatt.
Om snus, tuggtobak eller övrig

Om cigaretter, cigarrer, cigariller eller rök-
tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i
exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt
lagen (2022:000) om tobaksskatt.

¹ Senaste lydelse 2021:429.

Prop. 2021/22:61 *tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd lagerhållare enligt samma lag.*

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Exportbutiken ska då vara ett godkänt skatteupplag enligt respektive lag.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2022:000) om alkoholskatt.

5 a §

Om snus, tuggtobak eller övrig tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2022:000) om tobaksskatt.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivs av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 a §²

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *(EU) 2020/263 av den 15 januari 2020* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

5 §³

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt *lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi* och i sådana fall från vilken tidpunkt,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

² Senaste lydelse 2012:775.

³ Senaste lydelse 2021:430.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi* och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

10. huruvida en distansförsäljare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi* har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt *lagen om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt* och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

10. huruvida en distansförsäljare enligt *10 kap. lagen om tobaksskatt* har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet.

8 §⁴

Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt *lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter*.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import *eller otillåten införsel* eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt *lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter*.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter och handlingar som avses i 4 a §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar direktåtkomst enligt första till tredje styckena får omfatta.

12 §⁵

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

⁴ Senaste lydelse 2016:684.

⁵ Senaste lydelse 2021:430.

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi* ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt* ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskode enligt 22 b § *andra stycket lagen om tobaksskatt, 21 b § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 6 kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi* eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, godkända skatteupplag, *certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare* enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt samt lagen (2022:000) om alkoholskatt* ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt *lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och lagen om tobaksskatt* samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt *lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt* ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskode enligt 4 b kap. 4 § *tredje stycket lagen om skatt på energi, 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om tobaksskatt eller 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om alkoholskatt, den förenklade administrativa referenskode enligt 4 e kap. 3 § tredje stycket lagen om skatt på energi, 8 kap. 4 §*

*tredje stycket lagen om tobaksskatt
eller 8 kap. 4 § tredje stycket lagen
om alkoholskatt eller annan
sammanhållande identifikations-
uppgift senast ändrades.*

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1 och 3 §§ och 3 a kap. 1 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §²

Rapporteringskyldig är den som

1. enligt *4 kap.* lagen (1994:1776) om skatt på energi är skattskyldig för bränsle som helt eller delvis utgörs av biodrivmedel,

1. enligt *5 eller 6 kap.* lagen (1994:1776) om skatt på energi är skattskyldig för bränsle som helt eller delvis utgörs av biodrivmedel,

2. i yrkesmässig verksamhet använder ett flytande biobränsle,

3. i yrkesmässig verksamhet använder ett fast biobränsle för produktion av el, värme, kyla eller bränslen i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 megawatt,

4. i yrkesmässig verksamhet använder ett gasformigt biobränsle för produktion av el, värme, kyla eller bränslen i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 megawatt, eller

5. inte omfattas av 1–4 men ansöker om hållbarhetsbesked av något annat skäl.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från rapporteringskyldigheten enligt första stycket.

3 §³

Myndigheter som utövar tillsyn över att lagar följs där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för en rättighet ska, på begäran av tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringskyldiga enligt 1 § och om den mängd biodrivmedel som utgör eller ingår i bränsle för vilket den rapporteringskyldiges skattskyldighet har inträtt enligt 5 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Myndigheter som utövar tillsyn över att lagar följs där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för en rättighet ska, på begäran av tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringskyldiga enligt 1 § och om den mängd biodrivmedel som utgör eller ingår i bränsle för vilket den rapporteringskyldiges skattskyldighet har inträtt enligt 5 *eller 6 kap.* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2021:668.

² Senaste lydelse 2021:668.

³ Senaste lydelse 2021:668.

3 a kap.

1 §⁴

Ett anläggningsbesked får begäras av den som är

1. rapporteringskyldig för ett biodrivmedel enligt 3 kap. 1 § första stycket 1, eller

2. skattskyldig för ett gasformigt biobränsle enligt 4 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi. 2. skattskyldig för ett gasformigt biobränsle enligt 5 eller 6 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med anläggningsbesked avses ett beslut av tillsynsmyndigheten om att det finns ett kontrollsystem som visar att ett bränsle eller den anläggning där bränslet har producerats uppfyller de krav som följer av detta kapitel.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.17 Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1, 2 och 4 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 13 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § samma lag.

En apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till en sådan apparat får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehåsa av den som har rätt att tillverka sprit.

Folkhälsomyndigheten får medge undantag från andra stycket. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena kräver det.

3 §

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § samma lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte tillverkning i hemmet för eget behov.

4 §

En tillverkare av sprit får förfoga över den tillverkade spriten endast för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt 6 kap. 5 §.

En tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över den tillverkade drycken för försäljning endast enligt denna lag.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 7 § första stycket 7 och 8 lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 2 kap. 12 §, 15 § första stycket 1 och 16 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.

¹ Senaste lydelse 2013:635.

4 kap.**1 §²**

Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 9 eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga enligt lagen om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck eller det preparat som omfattas av godkännandet.

Med partihandlare avses den som har godkänts i enlighet med de föreskrifter som anges i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och med alkoholdrycksliknande preparat bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Den som har serveringstillstånd får sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor.

2 §³

En partihandlare får sälja varorna till

1. det i 5 kap. 1 § angivna detaljhandelsbolaget,
2. annan partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor,
3. den som har meddelats tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap i enlighet med reglerna i 8 kap., samt

4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § lagen (2022:000) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

En partihandlare får också föra ut eller exportera varorna. Försäljning får också ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast partihandlare får förpacka om eller buteljera alkoholdrycker.

² Senaste lydelse 2019:345.

³ Senaste lydelse 2012:205.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2022:000) om alkoholskatt.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,

2. av en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna och själv transporterar dem till Sverige, eller som utför arbete på transportmedel, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttat till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, och

8. av den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, om dryckerna är avsedda för användning i enlighet med tillståndet.

Andra stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet.

⁴ Senaste lydelse 2019:345.

6 kap.

2 §

Försäljning av teknisk sprit får bedrivs endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.	Försäljning av teknisk sprit får bedrivs endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.
---	---

5 §

Den som har rätt att sälja teknisk sprit får också köpa samt föra in eller importera, föra ut eller exportera sådan sprit.

Försäljning får ske till

1. den som har rätt att tillverka alkoholdrycker,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 10 kap. 1 § lagen (2022:000) om alkoholskatt,
3. apotek,
4. universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
5. sjukhus för medicinskt ändamål.

8 kap.

13 §⁵

Den som har tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap, får köpa de spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som behövs för rörelsen endast av partihandlare eller av detaljhandelsbolaget. Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod, får köpa motsvarande drycker endast hos detaljhandelsbolaget.

Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.	Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2022:000) om alkoholskatt.
---	--

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.18 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 7 kap. 1 § och 26 kap. 8 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande
lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:20 *Föreslagen lydelse*

7 kap.

1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. *den som är skattskyldig enligt*
 - a) *lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,*
 - b) *lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,*
 - c) *10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*
 - d) *9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*
 - e) *4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första*

stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

10. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

11. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

12. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera den som är skattskyldig enligt

1. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

2. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

3. 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

4. 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

5. 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

6. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

7. lagen (1999:673) om skatt på avfall,

8. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

9. 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

10. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

11. 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

12. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

13. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

14. 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

8 §¹

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om	1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om
--	--

¹ Senaste lydelse 2020:35.

Prop. 2021/22:61

skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 15 april 2022.

2.19 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §¹

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 §§ mervärdes- – 10 kap. 5–8 a §§ mervärdes-
skattelagen (1994:200), skattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2018:701.

2.20 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 3 kap. 4 och 15 §§, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 26 kap. 16 a och 33 f §§, och närmast före 26 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:26

3 kap.

4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt eller avgift enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, e) lagen (2021:000) om riskskatt för kreditinstitut, och f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

5. annan mervärdesskatt det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. punktskatt enligt det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, *eller* beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, har meddelats
- a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,
- b) 27–28 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- c) 26–27 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
- d) 4 kap. 2–2 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, *eller*
- e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik
8. annan punktskatt det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt det kalenderår som avgiften ska betalas för.
- Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt eller avgift enligt	beskattningsår enligt 1 kap.
a) inkomstskattelagen (1999:1229),	13–15 §§ inkomstskattelagen
b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,	eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4,	
d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,	
e) lagen (2021:000) om riskskatt för kreditinstitut, och	

f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10

3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder

5. annan mervärdesskatt

6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder

7. punktskatt enligt

a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,

b) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi,

c) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

d) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller

e) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:000) om alkoholskatt

8. annan punktskatt

9. övriga skatter

10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel

det kalenderår då ersättningen betalas ut

beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett

beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat

det kalenderår som skatten ska betalas för

det kalenderår som avgiften ska betalas för.

15 §

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,	
2. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,	
3. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,	
4. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	
5. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	
6. lagen (1994:1776) om skatt på energi,	4. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,	5. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
8. lagen (1999:673) om skatt på avfall,	6. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
9. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,	7. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
10. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,	8. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
11. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,	9. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,
12. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,	10. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
13. lagen (2018:1139) om skatt på spel,	11. lagen (2018:1139) om skatt på spel,
14. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, och	12. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,
15. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.	13. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
	14. lagen (2022:000) om tobaksskatt, och
	15. lagen (2022:000) om alkoholskatt.

Lydelse enligt lagförslag 2.18

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera *den som är skattskyldig enligt*

1. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
2. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

- 1. den som är skattskyldig enligt*
- a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

3. 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

4. 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

5. 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

6. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

7. lagen (1999:673) om skatt på avfall,

8. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

9. 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

10. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

11. 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

12. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

13. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

14. 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

c) 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

d) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

e) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

f) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

g) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

h) 6 § 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

i) lagen (2018:1139) om skatt på spel, eller

j) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

2. den som är godkänd eller registrerad som

a) upplagshavare enligt 4 kap. 1 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om tobaksskatt eller 3 kap. 2 § lagen (2022:000) om alkoholskatt,

b) registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 9 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 10 § lagen om alkoholskatt,

c) godkänd lagerhållare enligt 6 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 10 § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 9 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, 8 § lagen (2020:32) om skatt på

plastbärkassar eller 10 kap. 2 § lagen om tobaksskatt,

d) frivilligt skattskyldig enligt 11 kap. 6 § lagen om skatt på energi,

e) registrerad mottagare enligt 10 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

f) registrerad EU-handlare enligt 10 b § lagen om kemikalier i viss elektronik,

g) registrerad distansförsäljare för tuggtobak och övrig tobak enligt 10 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, eller

h) registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 3 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 3 § lagen om alkoholskatt, och

3. den som är godkänd eller registrerad som

a) tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 15 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 16 § lagen om alkoholskatt,

b) certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § lagen om skatt på energi, 7 kap. 7 § lagen om tobaksskatt eller 7 kap. 7 § lagen om alkoholskatt,

c) tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 3 § lagen om skatt på energi, 7 kap. 5 § lagen om tobaksskatt eller 7 kap. 5 § lagen om alkoholskatt, eller

d) tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 2 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 2 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 2 § lagen om alkoholskatt.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

6 §

Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 1 och 2 ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Lydelse enligt lagförslag 2.18

Föreslagen lydelse

8 §

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § första stycket 3, eller

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §.

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Kalendervecka som redovisningsperiod för punktskatt

16 a §

För den som är registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 6 kap. 3 § lagen (2022:000) om tobaksskatt eller 6 kap. 3 § lagen (2022:000) om alkoholskatt

17 §

För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från ingången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige ansökte om att ha beskattningsår som redovisningsperiod eller från utgången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om en ändring av redovisningsperioden enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade om en sådan ändring.

Beslutet upphör att gälla om den deklarationsskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

Beslut enligt första stycket får inte fattas för den som har kalendervecka som redovisningsperiod enligt 16 a §.

33 f §

Den som enligt 16 a § har kalendervecka som redovisningsperiod ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter redovisningsperiodens utgång.

Nuvarande lydelse

35 §¹

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet

¹ Senaste lydelse 2019:455.

den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17

Föreslagen lydelse

35 §

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u><i>Deklaration som avses i</i></u>	<u><i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i></u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 §	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §²

Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklaration är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklaration är skattskyldig enligt

1. 5 kap. 16 § 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 5 kap. 16 § 5 eller 18 § lagen om skatt på energi, 9 kap. 16 §

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

första stycket 3 eller 19 § lagen (2022:000) om tobaksskatt, 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2022:000) om alkoholskatt,

3. 5 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 4 c kap. 6 § samma lag,

4. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

5. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag.

Om de personer som anges i första stycket 3, 4 eller 5 har fullgjort sina respektive anmälningsskyldigheter ska deklarationen i stället för vad som anges i första stycket ha kommit in till Skatteverket senast vid den tidpunkt som infaller först av

1. 5 dagar efter mottagandet av varorna, och

2. 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet.

41 kap.

2 §³

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,

2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,

3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, 3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt eller lagen (2022:000) om alkoholskatt,

4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,

³ Senaste lydelse 2020:858.

7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, eller

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

3 §⁴

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. *sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,*

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,*

8. den som har ansökt om *registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,*

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt *lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,*

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,*

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen*

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller lagen (2022:000) om alkoholskatt,*

7. den som har ansökt om *godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,*

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt *lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,*

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt *lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,*

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt *lagen om skatt på energi,*

om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter *eller* lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar *eller lagen om tobaksskatt,*

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

Lydelse enligt prop. 2021/22:20

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 29, 30 *eller* 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

b) 28, 29 *eller* 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

c) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

d) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, *eller*

e) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall, och

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 *eller* 11 § eller någon av bestämmelserna i 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

a) *någon av bestämmelserna i 12 kap. 2–7 §§ lagen (2022:000) om tobaksskatt,*

b) *någon av bestämmelserna i 12 kap. 2–7 §§ lagen (2022:000) om alkoholskatt,*

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10, 10 a, 10 b, 10 c, 11 *eller 11 a §* eller någon av bestämmelserna i 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

62 kap.

16 §

Om en säkerhet som har ställts enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt* *eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi ska

Om en säkerhet som har ställts enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt* *eller* *lagen (2022:000) om alkoholskatt* ska tas i anspråk,

tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

ska obetald energiskatt, tobaksskatt eller alkoholskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Lydelse enligt lagförslag 2.19

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

– 10 kap. 5–8 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

– 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

– 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

– 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller

– 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

– 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

– 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

– 12 kap. 10 § lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller

– 12 kap. 10 § lagen (2022:000) om alkoholskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 3 kap. 15 § och 26 kap. 8 och 37 §§ i den äldre lydelsen.

3. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § i den äldre lydelsen.

4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.21 Förslag om lag om ändring i tullagen (2016:253)

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § tullagen (2016:253) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:20 *Föreslagen lydelse*

2 kap.

1 §

Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- mervärdesskattelagen (1994:200),
- *lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*
- *lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*
- lagen (1994:1776) om skatt på energi,
- lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, *och* – lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
- lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, – lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
- *lagen (2022:000) om tobaksskatt, och*
- *lagen (2022:000) om alkoholskatt.*

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2.22 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

dels att 2, 9, 10 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS),

– *reaktivt tillsatt förening*: en förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar,

– *additivt tillsatt förening*: en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– import: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

– unionstullkodexen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unions-tullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatte-område om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tull. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatte-

område om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i unions-tullkodexen.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23

Föreslagen lydelse

9 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerars för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Skattskyldig för import eller otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §²

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka skattepliktiga varor,
 - b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
 - c) importera skattepliktiga varor från tredjeländ, eller
 - d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller
 - e) förmedla distansförsäljning av skattepliktiga varor från undantagna säljare,
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare, och
3. inte är godkänd som registrerad mottagare enligt 10 a §, eller registrerad EU-handlare enligt 10 b §.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23

Föreslagen lydelse

12 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

² Senaste lydelse 2020:568.

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 9 § vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2.23 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp från vissa fossila drivmedel

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp från vissa fossila drivmedel¹.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 och 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi för ett reduktionspliktigt drivmedel har reduktionsplikt och ska anmäla det till tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att reduktionsplikten började.

Den som är skattskyldig enligt 5 kap. 2 och 6 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi för ett reduktionspliktigt drivmedel har reduktionsplikt och ska anmäla det till tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att reduktionsplikten började.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2021:412.

2.24 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,
eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2.25 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 2, 5, 7, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
– *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,

– *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,

¹ Senaste lydelse 2021:621.

– förordning (EU) 2017/745: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

Med import avses i denna lag införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Med tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om

varorna hade varit belagda med tull. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

5 §²

Skatt enligt 3 och 4 §§ tas inte ut för

1. produkter som är klassificerade som narkotika enligt narkotikastrafflagen (1968:64) eller som hälsofarliga varor enligt lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,

2. läkemedel som uppfyller kraven för att få säljas enligt 5 kap. 1 § läkemedelslagen (2015:315) eller medicintekniska produkter och andra produkter som får släppas ut på marknaden eller tas i bruk i Sverige enligt förordning (EU) 2017/745,

3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller

4. produkter som vid klassificering och märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 tillhör faroklassen akut toxicitet i farokategorierna 1, 2 eller 3, med undantag för högkoncentrerade e-vätskor.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23

Föreslagen lydelse

7 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerar för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit

Skattskyldig för import eller otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

² Senaste lydelse 2021:621.

Prop. 2021/22:61 *belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.*

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor från ett annat EU-land,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) sälja e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23

Föreslagen lydelse

11 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 7 § vid den tidpunkt då tullskulden

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.26 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Prop. 2021/22:61

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

dels att 2, 5 och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *plastbärkasse*: bärkasse som i mer än försumbar omfattning består av plast,

– *bärkasse*: påse, med eller utan handtag, som är avsedd att tillhandahållas konsumenter för att de ska kunna packa varor på en plats där varor tillhandahålls eller bära varor därifrån och som inte är avsedd för varaktigt bruk,

– *plast*: en polymer i den mening som avses i den ursprungliga lydelsen av artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen, med undantag för naturligt förekommande polymerer,

– *naturligt förekommande polymer*: en polymer som förekommer naturligt i miljön och som, om den har genomgått en kemisk process eller behandling eller en fysikalisk mineralogisk omvandling, inte har förändrats i sin kemiska struktur,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *import*: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland, under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan

– unionstullkodexen: Europa-
parlamentets och rådets förordning
(EU) nr 952/2013 av den 9 oktober
2013 om fastställande av en
tullkodex för unionen, i lydelsen
enligt förordning (EU) 2016/2339.

2 a §

Med import avses i denna lag
varors övergång till fri omsättning
i enlighet med artikel 201 i unions-
tullkodexen. Med import avses även
införsel till EU av unionsvaror från
något av de territorier som anges i
2 § lagen (2022:000) om
Europeiska unionens punktskatte-
område om de skyldigheter som
följer av tullagstiftningen vid sådan
införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses
införsel till EU av varor som inte
har hänförs till förfarandet för
övergång till fri omsättning i
enlighet med artikel 201 i
unionstullkodexen och för vilka en
tullskuld i enlighet med artikel 79.1
i unionstullkodexen har uppkommit
eller skulle ha uppkommit om
varorna hade varit belagda med
tull. Med otillåten införsel avses
även införsel till EU av
unionsvaror från något av de
territorier som anges i 2 § lagen om
Europeiska unionens punktskatte-
område om de skyldigheter som
följer av tullagstiftningen vid sådan
införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och
unionsvara avses i denna lag
detsamma som i artikel 5 i unions-
tullkodexen.

Lydelse enligt prop. 2021/22:23

Föreslagen lydelse

Skattskyldig för import av
skattepliktiga varor är

5 §

Skattskyldig för import eller
otillåten införsel av skattepliktiga
varor till Sverige är deklaranten
eller varje annan person enligt

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import eller otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om det är fråga om en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten

införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och
5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 5 § vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Under 2019 har Europeiska unionens råd beslutat om två direktiv

1. rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, och

2. rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen.

Dessa direktiv ska genomföras senast den 31 december 2021 respektive 30 juni 2022. Direktiven finns i *bilaga 1* och *2*.

Europeiska unionens råd har även beslutat om vissa ändringar avseende beskattning av alkohol genom rådets direktiv (EU) 2020/1151 av den 29 juli 2020 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Det direktivet ska vara genomfört den 1 januari 2022.

De tre direktivens genomförande kräver vissa ändringar i svensk lagstiftning. Mot denna bakgrund har promemorian Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar tagits fram inom Regeringskansliet. Promemorians lagförslag i relevanta delar finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/00144).

I denna proposition behandlas promemorians förslag när det gäller genomförandet av det nya punktskattedirektivet och genomförandet av ändringarna vad gäller gemensamma försvarsinsatser samt vissa följdändringar och andra ändringar. Promemorians förslag när det gäller genomförandet av ändringarna i alkoholskattedirektivet, vissa anpassningar med anledning av centraliserad klarering samt vissa andra ändringar behandlas i propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:23).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 19 augusti 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslagen i *bilaga 11*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 12*. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets förslag. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 6, 7.1, 13.1 och i författning kommentaren. I förhållande till lagrådsremissen har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

Vad avser lagförslag 2.18 beslutade regeringen den 19 augusti 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över bl.a. det lagförslag som finns i *bilaga 13* genom lagrådsremissen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar. Lagrådet lämnade förslaget utan erinran. I förhållande till lagrådsremissen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

Därutöver föreslås ett antal följdändringar i lagförslag 2.4, 2.5, 2.7, 2.8, 2.16, 2.17, 2.21 och 2.23 samt i 2 kap. 15, 16 a och 20 §§ och 3 kap. 6 § i lagförslag 2.13 och 4 § i lagförslag 2.14. Ändringarna innebär bl.a. att hänvisningar till paragrafer och lagar justeras till följd av förslagen i denna proposition. Förslagen är författningstekniskt och även i övrigt av sådan

4 Gällande rätt

4.1 EU-rätt

Punktskattedirektivet

Generella bestämmelser om förfarandet vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor finns i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet. Direktivet innehåller ett system för att flytta varor obeskattade mellan medlemsstaterna (det s.k. uppskovsförfarandet) och reglerar bl.a. när och i vilken medlemsstat som beskattning ska ske. Mer om punktskattedirektivet och förslaget till nytt direktiv finns i avsnitt 5.1.

Andra direktiv på punktskatteområdet

Utöver punktskattedirektivet regleras beskattning av energiprodukter, alkoholvaror och tobaksvaror även av andra direktiv som innehåller särskilda regler för respektive varugrupp.

Vad avser alkoholvaror finns det bestämmelser om vilka varor som ska beskattas och strukturen för denna beskattning i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Vissa minimisatser för alkoholvaror finns i rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror. Detta direktiv omfattar dock inte snus, tuggtobak och övrig tobak, vilka inte heller omfattas av de förfaranderegler som följer av punktskattedirektivet.

Energiprodukter och elektricitet omfattas av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan kallat energiskattedirektivet. I energiskattedirektivet finns bestämmelser om strukturer för och miniminivåer för beskattning av energiprodukter m.m. Av energiskattedirektivet framgår även att vissa uppräknade energiprodukter (bl.a. drivmedel som diesel och bensin) ska omfattas av de bestämmelser om flyttning m.m. som finns i punktskattedirektivet. Övriga energiprodukter omfattas inte av de bestämmelserna utan hanteras enligt rent nationella bestämmelser.

Administrativt samarbete på punktskatteområdet och EMCS

I rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG)

nr 2073/2004 finns bestämmelser om administrativt samarbete. Utbytet av information inom ramen för förordningen sker i stor utsträckning genom det datoriserade systemet, EMCS. I förordningen finns även bestämmelser om det s.k. SEED-registret där de aktörer som godkänns av medlemsstaterna för att agera i det datoriserade systemet ska registreras.

Till grund för införandet av EMCS finns även ett beslutet från rådet och Europaparlamentet nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor, numera ersatt av beslut (EU) 2020/263 (se avsnitt 5.1). Av beslutet framgår bl.a. medlemsstaternas och Europeiska kommissionens roller inom ramen för framtagande och underhåll av systemet.

Mervärdesskattedirektivet

Reglerna för mervärdesskatt är i stor utsträckning harmoniserade inom EU. Grunden för regelverket finns i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet).

4.2 Nationell lagstiftning

Punktskattedirektivet är genomfört i svensk lagstiftning huvudsakligen genom lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. Vissa bestämmelser om kontroll finns i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Även bestämmelserna i övriga direktiv på punktskatteområdet har genomförts genom nämnda lagar.

Bestämmelser avseende mervärdesskatt finns huvudsakligen i mervärdesskattelagen (1994:200), men det finns även bestämmelser avseende mervärdesskatt i andra lagar som t.ex. i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import.

5 Det nya punktskattedirektivet

5.1 Bakgrunden till det nya direktivet

Vid årsskiftet 1992/93 genomfördes Europeiska gemenskapens inre marknad. I samband därmed slopades gränskontrollerna mellan medlemsstaterna vid införsel av varor från en medlemsstat till en annan. Huvudregeln är sedan dess att inga gränsformaliteter ska finnas enbart till följd av att en gräns mellan medlemsstater passeras. En sådan fri rörlighet för varor kräver att medlemsstaternas förfarandebestämmelser om punktskatter och mervärdesskatt är harmoniserade. För den kommersiella handeln har medlemsländerna skapat en ordning där skatten på vissa punktskattepliktiga varor ska tas ut i det land där varan konsumeras med konsumtionslandets skattesats och tillfalla konsumtionslandet. De

harmoniserade bestämmelserna om hantering och flyttning m.m. gäller punktskatter på alkoholvaror, de flesta tobaksvaror samt vissa energiprodukter. Gemensamma regler om förfarandet infördes genom rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet. För en detaljerad redogörelse av innehållet i cirkulationsdirektivet hänvisas till propositionen Straffrättsliga sanktioner mot överträdelse av EG:s punktskatte regler för alkohol, tobak och mineraloljor (prop. 2002/03:10 s. 27–33).

I syfte att främja kontrollmöjligheterna och komma till rätta med bedrägerier och annat skatteundandragande på punktskatteområdet beslutades 2003 genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttning och kontroller av punktskattepliktiga varor att medlemsstaterna skulle inrätta ett datoriserat transport- och kontrollsystem för varor som flyttas under uppskovsförfarandet (Excise Movement Control System, EMCS).

För att det skulle vara möjligt att genomföra den datorisering som beslutats och tillämpa EMCS behövde cirkulationsdirektivet uppdateras. Mot denna bakgrund ersattes cirkulationsdirektivet med ett nytt direktiv, rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet. Grunderna för beskattningssystemet behövs i stort sett oförändrade i punktskattedirektivet men vissa ändringar genomfördes för att möjliggöra ett automatiserat förfarande genom EMCS. Punktskattedirektivet genomfördes i svensk rätt från den 1 januari 2010 genom ändringar i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. EMCS tillämpades fullt ut på gränsöverskridande flyttningar från och med den 1 januari 2011. För en närmare redogörelse av de ändringar som gjordes genom punktskattedirektivet hänvisas till propositionen Det nya punktskatte-direktivet (prop. 2009/10:40).

Inom ramen för det s.k. Refit-programmet lämnade kommissionen i april 2017 en rapport till rådet och Europaparlamentet om genomförande och utvärdering av rådets direktiv 2008/118/EG. Ekofinrådet antog därefter slutsatser den 5 december 2017 (FISC 271 EKOFIN 957). I slutsatserna angavs i stort att rådet uttrycker stöd för en översyn av de områden som kommissionen tagit upp i sin rapport och begär att kommissionen, utifrån vad som anges i rådslutsatserna och efter genomförande av nödvändiga utredningar, ska återkomma till rådet med ett förslag till ändring i punktskattedirektivet under år 2018, eller om kommissionen väljer att inte lämna något förslag, informera rådet om orsakerna till detta.

Kommissionens rapport och rådets slutsatser visade att EMCS allmänt ansågs fungera väl. Vissa områden kunde dock förbättras. De främsta frågor som togs upp rörde en bättre anpassning mellan punktskatte- och tullförfaranden och automatisering, helt eller delvis, av förflyttningar inom EU av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion.

Mot bakgrund av rapporten och den konsekvensanalys som kommissionen tog fram lämnade kommissionen den 25 maj 2018 ett förslag till nytt punktskattedirektiv (KOM (2018) 346 slutlig). Kommissionen beslutade av tydlighetsskäl att omarbete direktiv 2008/118/EG.

Kommissionen föreslog även följdändringar i förordning (EU) nr 289/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 och att det nuvarande beslutet från rådet och Europaparlamentet nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor skulle ersättas med ett nytt beslut.

Den 19 december 2019 antog rådet det nya direktivet, rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet. Samma dag antogs även rådets förordning (EU) 2020/261 om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register. Ett nytt beslut, Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor, antogs den 15 januari 2020.

5.2 Huvuddragen i nya punktskattedirektivet

De övergripande bestämmelserna om förfarandet vid beskattning av de EU-harmoniserade tobaks- och alkoholvarorna samt energiprodukterna är överförda i stort sett oförändrade från punktskattedirektivet till nya punktskattedirektivet. I nya punktskattedirektivet finns därmed regler för beskattning i samband med bl.a. tillverkning och flyttning av sådana varor. Bestämmelserna innebär alltså att varor blir skattepliktiga i och med att de tillverkas inom EU eller i samband med att de förs in till EU. Med EU avses i detta sammanhang unionens punktskatteområde, vilket i stort sett överensstämmer med området för Europeiska unionen med undantag för vissa territorier (se artiklarna 4 och 5 i nya punktskattedirektivet). Betalningen av skatten skjuts dock upp så länge varorna hanteras inom ramen för uppskovsförfarandet. Syftet med uppskovsförfarandet är att varor, trots att de i och för sig är skattepliktiga, ska kunna tillverkas, bearbetas, förvaras, lagras och flyttas mellan medlemsstaterna utan att detta medför några beskattningskonsekvenser. Varor som flyttas under uppskovsförfarandet hanteras i EMCS.

Genom nya punktskattedirektivet görs vissa uppdateringar av hänvisningar till inaktuell lagstiftning, vissa språkliga ändringar och vissa anpassningar till Lissabonfördraget.

I sak avser ändringarna i första hand två områden, hanteringen av s.k. beskattade varor och förhållandet mellan punktskatteförfarande och tullförfarande. Därutöver görs vissa mindre ändringar.

Beskattade varor som flyttas till en annan medlemsstat

Varor som har beskattats i en medlemsstat och som därefter flyttas till en annan medlemsstat, s.k. beskattade varor, ska normalt beskattas i den senare medlemsstaten. En ansökan om återbetalning kan därefter göras avseende skatten i den första medlemsstaten. Enligt nuvarande punktskattedirektivet ska kommersiella flyttningar av sådana varor åtföljas av ett pappersdokument, förenklat ledsagardokument, vid flyttningen. Med kommersiella flyttningar avses i detta sammanhang flyttningar som

inte utgör flyttningar av varor som en enskild person förvärvat i en medlemsstat för sitt eller sin familjs personliga bruk och som den enskilde själv transporterar till en annan medlemsstat och inte heller utgör flyttningar som omfattas av reglerna om distansförsäljning.

Genom nya punktskattedirektivet sker en datorisering av detta förfarande genom en utvidgning av EMCS. För att möjliggöra detta ska den som vill flytta eller ta emot beskattade varor från en medlemsstat till en annan registreras som certifierad avsändare respektive certifierad mottagare. Vidare görs vissa preciseringar av bestämmelserna om skattskyldighetens inträde, vem som är skattskyldig och säkerheter. Nya bestämmelser om förfarandet inom det datoriserade systemet föreslås. Dessa motsvarar i stor utsträckning de bestämmelser som i dag finns för uppskovsförfarandet och innebär bl.a. att det förenklade ledsagar-dokumentet ersätts med en förenklad administrativ referenskod.

Förhållandet mellan punktskatte- och tullförfarandet

I samband med export och import av punktskattepliktiga varor som flyttas under punktskatteuppskov sker en övergång mellan punktskatteförfarande och tullförfarande. För att förbättra samspelet mellan de olika förfarandena görs vissa ändringar. Vid export av punktskattepliktiga varor som flyttas under uppskovsförfarandet införs en skyldighet för tulldeklaranten att till de behöriga myndigheterna lämna uppgift om den administrativa referenskod som erhållits från EMCS vid flyttningen. Därigenom säkerställs att varorna har anmälts för flyttning i EMCS och att det finns en säkerhet för punktskatten för de aktuella varorna. Det ska även ske en kontroll av att det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen inte skiljer sig åt.

Genom nya punktskattedirektivet införs även en möjlighet att använda s.k. externa transiteringsförfaranden efter export av punktskattepliktiga varor. Varorna förlorar sin status som unionsvaror när de placeras under ett externt transiteringsförfarande och kommer därmed vara under tullövervakning fram till dess de lämnar unionens territorium. Varorna anses således inte längre omfattas av punktskatteförfarandet när de omfattas av ett externt transiteringsförfarande

Vid import av varor som ska flyttas vidare under uppskovsförfarandet införs en skyldighet för tulldeklaranten att till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där varorna släpps för fri cirkulation lämna vissa uppgifter.

Vissa andra föreslagna förändringar

För att underlätta hanteringen av förluster till följd av varornas beskaffenhet införs bestämmelser om ett gemensamt tröskelvärde under vilket ingen oegentlighet anses ha inträffat under flyttningen. Bestämmelserna om gemensamt tröskelvärde omfattar både varor som flyttas mellan olika medlemsstater under uppskovsförfarandet och under förfarandet för beskattade varor.

Vad gäller distansförsäljning tas den bestämmelse som ger medlemsstaterna rätt att kräva att den som bedriver distansförsäljning ska utse en skatterepresentant bort. Däremot får medlemsstaterna ge aktörerna

möjlighet att välja att använda en skatterepresentant. Därutöver föreslås vissa ändringar i definitionen av distansförsäljning.

Ett gemensamt undantag från krav på säkerhet införs för flyttningar av bränslen i rörledning.

Som en del av anpassningen till Lissabonfördraget har vissa förändringar gjorts i kommissionens beslutsbefogenheter under direktivet. De genomförandebefogenheter som kommissionen har i nuvarande punktskattedirektivet avseende förfarandet i det datoriserade systemet och reservförfarandet ersätts i nya punktskattedirektivet med befogenheter att anta dels genomförandeakter, dels delegerade akter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Befogenheterna föreslås även omfatta såväl förfarandet vid flyttning av varor under uppskovsförfarandet som flyttning av beskattade varor. Därutöver införs befogenhet för kommissionen att anta bestämmelser om de gemensamma tröskelvärdena för förluster genom delegerade akter och intyget om undantag enligt artikel 12 genom genomförandeakter.

6 Genomförandet av det nya punktskattedirektivet i nationell lagstiftning

Regeringens förslag: Det nya punktskattedirektivet genomförs genom införandet av en ny lag om tobaksskatt och en ny lag om alkoholskatt. Genom de nya lagarna upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Lagen om skatt på energi får en ny struktur.

Bestämmelserna om skattebelopp och omräkning av skatt i den nya lagen om tobaksskatt utformas på sådant sätt att någon ändring i sak av skattebeloppens storlek inte sker vid ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Något förslag i fråga om skattebelopp i lagen om tobaksskatt lämnas dock inte i promemorian.

Remissinstanserna: Ett flertal remissinstanser, bl.a. *Ekobrottsmyndigheten*, *Domstolsverket*, *Energimarknadsinspektionen*, *Förvaltningsrätten i Falun*, *JTI Sweden AB*, *Konkurrensverket*, *Kronofogdemyndigheten*, *Swedish Match AB* och *Åklagarmyndigheten* är positiva eller har inte något att invända mot förslagen i promemorian.

Sprit- och Vinleverantörsföreningen, i vars yttrande *Företagarna* instämmer, välkomnar den nya strukturen av nya lagen om alkoholskatt liksom de förtydliganden som gjorts i lagtexten, vilken gör den mera överskådlig och lättare att förstå.

Sveriges bryggerier ser positivt på till att det införs en ny lag om alkoholskatt som är bättre anpassad till de nya direktiven och att det görs en språklig och redaktionell översyn i syfte att öka läsvänligheten.

Energiföretagen Sverige anser att de föreslagna lagändringarna i lagen (1994:1776) om skatt på energi medför att lagen blir än mer

Prop. 2021/22:61 svåröverskådlig och efterfrågar en samlad redaktionell översyn av lagen om skatt på energi.

Folkhälsomyndigheten, JTI Sweden AB och Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, har efterfrågat en samordning med andra förslag till ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Skälen för regeringens förslag

Införandet av nya lagar om tobaksskatt och alkoholskatt

Det nuvarande punktskattedirektivets bestämmelser är i huvudsak genomförda genom lagen om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, och lagen om skatt på energi, förkortad LSE. Dessa lagar infördes i samband med Sveriges inträde i EU. Genom åren har många bestämmelser förändrats och ett stort antal nya bestämmelser har lagts till. De ändringar som görs i nya punktskattedirektivet medför tillägg av ytterligare ett stort antal nya bestämmelser, inte minst vad gäller förfarandet för beskattade varor.

LTS och LAS är i dag löpande numrerade och det är svårt att i dessa införa de nya bestämmelser som föranleds av nya punktskattedirektivet i den nuvarande numreringen. Regeringen föreslår därför att LTS och LAS ska ersättas med nya lagar. De nya lagarna benämns lagen om tobaksskatt, förkortad NLTS, och lagen om alkoholskatt, förkortad NLAS. Genom de nya lagarna upphävs LTS och LAS. I samband med detta föreslås att det skapas en mer läsvänlig struktur, bl.a. genom en indelning i kapitel och en uppdelning av vissa av dagens paragrafer. En uppdelning i kapitel skapar också bättre förutsättningar för att genomföra framtida ändringar i lagarna. En språklig och redaktionell översyn görs vidare av vissa bestämmelser.

Vad gäller LSE är situationen något annorlunda. Den lagen innehåller ett mycket stort antal bestämmelser som inte har någon koppling till nya punktskattedirektivet. Lagen är vidare redan i dag indelad i kapitel. En fullständig översyn av LSE skulle vara ett mycket stort arbete vilket inte är möjligt inom ramen för det aktuella lagstiftningsarbetet. Regeringen föreslår därför i likhet med promemorian att den nuvarande lagen om skatt på energi får en ny struktur i stället för att det införs en ny lag om skatt på energi. De delar av lagen som innehåller bestämmelser om förfarande anpassas så långt som det är möjligt till den struktur som införs i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt. Detta innebär att vissa av de nuvarande kapitlen i lagen om skatt på energi ersätts av nya kapitel som är strukturerade på samma sätt som i de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt. *Energiföretagen Sverige* anför att de föreslagna lagändringarna med bland annat fem nya kapitel i LSE medför att lagen blir än mer svåröverskådlig. De anser att det vore önskvärt med en samlad redaktionell översyn i syfte att öka tillgängligheten och läsbarheten av lagen. Regeringen bedömer att det finns goda skäl att redaktionellt utforma de delar av LSE som har motsvarigheter i NLTS och NLAS på ett likartat sätt som i de andra lagarna. Denna omarbetning medför att det införs nya kapitel i lagen men kan samtidigt underlätta läsbarheten av denna del av lagen. Regeringen konstaterar att någon mer fullständig översyn av LSE inte varit möjlig inom ramen för detta lagstiftningsarbete.

Lagrådet framför i sitt yttrande att uppdelningen av vissa paragrafer i de nu gällande lagarna och kapitelindelningen innebär att de nya lagarna har blivit mer överskådliga, och att läsningen och förståelsen av bestämmelserna har underlättats. Lagrådet anför även att rubriker och underrubriker fyller en viktig funktion att orientera läsaren i lagens innehåll och systematik och för att underlätta sökandet efter en viss bestämmelse. Lagrådet framför dock även vissa synpunkter vad gäller bl.a. placeringen av vissa bestämmelser och rubriksättning.

Lagrådet anser bl.a. att det bör övervägas om det inte vore lämpligare att placera definitionerna av de produkter som omfattas av lagen om tobaksskatt i första kapitlet i NLTS. I vart fall skulle det enligt Lagrådet underlätta sökandet efter dessa om det i en upplysningsbestämmelse i avsnittet om definitioner och förklaringar anges i vilka paragrafer de finns. Regeringen instämmer i detta och föreslår att det införs en upplysningsbestämmelse enligt Lagrådets förslag under rubriken definitioner och förklaringar i NLTS. En motsvarande upplysningsbestämmelse bör införas i NLAS.

I det remitterade förslaget har begreppen ”det EU-harmoniserade förfarandet” respektive ”det nationella förfarandet” använts för att i rubriksättning m.m. särskilja mellan sådana varor som omfattas av nya punktskattedirektivets bestämmelser om hantering och flyttning m.m. respektive omfattas av nationella bestämmelser om hantering m.m. Lagrådet anför att uttryck bör användas som bättre avspeglar innebörden av de avsedda avgränsningarna. Regeringen föreslår därför att de i promemorian föreslagna begreppen tas bort. I NLTS föreslås det i stället införas en definition av ”EU-harmoniserade tobaksvaror” med vilket avses cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. Detta begrepp föreslås sedan användas i såväl rubriker som paragrafer där det finns anledning att tydliggöra vilka varor som avses. För snus, tuggtobak och övrig tobak föreslås inte något samlat uttryck införas. I LSE föreslås uttrycken ”bränsle som avses i 1 kap. 3 a §” respektive ”övriga bränslen” användas.

Lagrådet föreslår vidare att bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor (7 kap. NLTS, 7 kap. NLAS och nya 4 d kap. LSE) bör placeras i en annan ordning. Skälet är att bestämmelserna om aktörer är så centrala för regleringen att det skulle vara motiverat att placera dem i början av kapitlet. Regeringen anser att det är viktigt att bestämmelserna om vissa krav för flyttningar placeras i anslutning till bestämmelserna om när förfarandet för beskattade varor ska användas. Dessa bör därför placeras före bestämmelserna om aktörer. I övrigt föreslår regeringen att bestämmelserna om aktörer placeras enligt Lagrådets förslag.

Lagrådet anser även att rubriksättningen i 13 kap. NLTS bör arbetas om. Regeringen delar Lagrådets uppfattning och föreslår därför att rubrikerna ska utformas så att det bättre tydliggörs hur de olika bestämmelserna i kapitlet förhåller sig till varandra. Motsvarande ändringar föreslås i NLAS och LSE.

Lagrådet föreslår vidare att det i NLAS bör tas in en ny definition av ”alkoholvaror”. Regeringen delar uppfattningen att lagen skulle vinna på införandet av en sådan definition. I samband med detta finns det anledning att, för större enhetlighet, se över vissa andra bestämmelser i lagen språkligt, t.ex. genom att ”varor” i vissa fall ersätts med ”alkoholvaror”.

I promemorian konstateras att de förslag till nya lagar som där lämnas inte beaktar eventuella förslag till ändringar i nu gällande lagar som vid tidpunkten för remitteringen ännu inte föranlett en proposition till riksdagen. I propositionen En heltäckande tobaksbeskattning – för ökad tydlighet och enhetlighet (prop. 2020/21:112) har därefter föreslagits ett flertal ändringar i LTS. Riksdagen har beslutat i enlighet med propositionen (jfr bet. 2020/21:SkU26, rskr. 2020/21:295, SFS 2021:425) och ändringarna har numera trätt i kraft. Dessa ändringar i LTS har arbetats in i det förslag till ny lag om tobaksskatt som lämnas i denna proposition. Synpunkterna från *Folkhälsomyndigheten*, *JTI Sweden AB* och *Näringslivets skattedelegation* om samordning får därmed anses beaktade.

De nämnda lagändringarna baseras på en promemoria som remitterades före framtagandet av de förslag som lämnas i denna proposition. Detta har medfört att bestämmelserna om distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak och beskattning av den som innehar varor för vilka skatten inte har redovisats, till sin utformning har kommit att skilja sig från den utformning som i avsnitt 7.4 respektive 12.4 i denna proposition föreslås för de EU-harmoniserade tobaksvarorna. Det kan finnas anledning att framöver se över dessa bestämmelser och helt eller delvis anpassa bestämmelserna till den utformning som beslutas för de EU-harmoniserade tobaksvarorna. Detta har dock inte varit möjligt inom ramen för det nuvarande lagstiftningsärendet.

Lagrådet framför vissa synpunkter på placeringen av bestämmelserna om distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak i NLTS. Regeringen kan instämma i att det finns systematiska skäl för att ändra enligt *Lagrådets* förslag. Regeringen menar dock att det samtidigt finns systematiska skäl som talar för den i det remitterade förslaget föreslagna placeringen. Någon lösning som beaktar samtliga dessa aspekter är inte möjlig innan en sådan översyn av bestämmelserna som nämns ovan har gjorts. Fram till dess bedömer regeringen att den i det remitterade förslaget föreslagna placeringen får anses närmast motsvara den som finns i LTS och sammantaget får anses vara den lämpligaste. Regeringen föreslår därför att de ändringar av bestämmelsernas placering som *Lagrådet* föreslår inte ska göras i detta lagstiftningsärende.

Som nämnts ovan i avsnitt 3 så innehåller promemorian Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar även vissa förslag till ändringar som hanteras i propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:23). De ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022 och har beaktats vid framtagandet av de nya lagarna och ändringarna i LSE.

Skattebelopp i den nya lagen om tobaksskatt

Förslagen i denna proposition är inte avsedda att innebära någon ändring i sak i fråga om skattebelopp. Skattebeloppen i LTS räknas dock om årligen i förhållande till det allmänna prisläget (jfr 42 § LTS). Mot den bakgrunden är det vid framtagandet av förslaget till ny lag om tobaksskatt inte möjligt att veta vilket skattebelopp som kommer att gälla vid lagens ikraftträdande eftersom detta ligger långt fram i tiden. I den remitterade

promemorior angavs av denna anledning inte några skattebelopp i förslaget till ny lag om tobaksskatt. Prop. 2021/22:61

I ovan nämnda prop. 2020/21:112 föreslogs ändringar som innebär att de omräknade skattebeloppen för år 2021 har införts i LTS från den 1 augusti 2021. I denna proposition bedöms lämpligt att i förslaget till ny lag om tobaksskatt ange dessa skattebelopp. Skattebeloppen kan dock komma att förändras till följd av beslut om omräkning enligt 42 § LTS, dels för år 2022, dels för år 2023. För att säkerställa kontinuiteten vad gäller omräkningen och undvika att det uppstår en oavsiktlig förändring av skattebeloppen vid införandet av den nya lagen föreslås att basåret för omräkningen vid införandet av den nya lagen ska vara år 2020, dvs. samma basår som gäller enligt 42 § LTS i nuvarande lydelse. Vad gäller tillämpligt belopp för år 2023 föreslås vidare en särskild övergångsbestämmelse, se avsnitt 13.1 nedan.

Hänvisningar till EU-rättsakter

I lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi görs i ett flertal bestämmelser hänvisningar till bestämmelser i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallad unionstullkodexen. Hänvisningar i författningstext till EU-rättsakter kan antingen vara statiska eller dynamiska. Med statisk hänvisning avses en hänvisning till en viss lydelse av ett direktiv eller en förordning. En statisk hänvisning till t.ex. en artikel i ett direktiv innebär därmed att hänvisningen omfattar de ändringar som gjorts av artikeln fram till och med det ändringsdirektiv som avses, men inte eventuella ändringar som har gjorts efter. Med dynamisk hänvisning avses en hänvisning till ett direktiv eller en förordning utan koppling till en viss lydelse, dvs. den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Hänvisningar till EU-direktiv på skatteområdet brukar normalt vara statiska när hänvisningen ger den svenska författningstexten materiellt innehåll, eftersom en dynamisk hänvisning skulle innebära att en ändring i direktivet direkt skulle påverka svensk beskattning snarare än att behöva implementeras genom ett beslut av Sveriges riksdag. Hänvisningar till nya punktskattedirektivet i NLTS, NLAS och LSE föreslås därför vara statiska. När det gäller hänvisningar till EU-förordningar är de som utgångspunkt statiska, men att det kan i vissa fall finnas skäl att använda sig av en annan hänvisningsteknik. De hänvisningar till unionstullkodexen som finns i de aktuella lagarna motsvarar i de flesta fall en hänvisning i bestämmelserna i nya punktskattedirektivet. För att det inte ska uppkomma några oavsiktliga förändringar i de materiella bestämmelserna föreslås att hänvisningar till unionstullkodexen i NLTS, NLAS och LSE ska vara statiska. Den lydelse som anges i noten till artikel 2 i nya punktskattedirektivet ska därvid användas även i den svenska lagstiftningen.

De fullständiga namnen på nya punktskattedirektivet och unions-tullkodexen samt den tillämpliga lydelsen av respektive rättsakt föreslås samlas i en bestämmelse om benämningar för vissa EU-rättsakter i inledningen av respektive lag. Det föreslås vidare att det i denna

bestämmelse anges kortare benämningar för respektive direktiv och förordning (kortnamn) som sedan kan användas i övrig författningstext.

I lagarna finns även hänvisningar till Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Hänvisningen är i dag statisk i LAS. Regeringen föreslår att hänvisningen i NLAS även i fortsättningen ska vara statisk. I NLTS finns bara en hänvisning till KN-nummer och den hänvisningen är i LTS dynamisk. För att lagstiftningen ska bli tydligare och mer enhetlig föreslås att även den hänvisningen görs statisk.

Slutligen finns i LAS en hänvisning till kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 av den 26 maj 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller vinodlingsregistret, de obligatoriska deklarationerna och framtagningen av uppgifter för marknadsuppföljning, följedokumenterna vid transport av produkter och de register som ska föras inom vinsektorn. I det nya punktskattedirektivet har denna hänvisning uppdaterats till att i stället avse kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklarationer, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560. Hänvisningen påverkar inte beskattningen som sådan, utan vilka dokument som ska medfölja vissa flyttningar. Förordningen är direkt tillämplig och hänvisningen har tidigare varit dynamisk. Regeringen föreslår därför att även den nya hänvisningen i NLAS ska vara dynamisk.

När de ändringar som föreslås nedan innebär att nya hänvisningar till EU-rättsakter införs kommer en bedömning av om de ska vara statiska eller dynamiska att göras i respektive avsnitt.

Lagförslag

Förslagen innebär införandet av nya lagar om tobaksskatt och alkoholskatt och omfattande redaktionella ändringar i LSE.

Förslagen medför vidare anpassningar av 1 kap. 3, 4, 5 och 11 §§ och 2 kap. 2, 5, 6, 9, 10 och 11 §§ NLTS, 1 kap. 3, 4, 5, 6 och 12 §§ och 4 kap. 11 § NLAS samt 1 kap. 2 a, 2 c och 20 §§ LSE.

7 Hantering av beskattade varor

De grundläggande bestämmelserna om beskattade varor, dvs. varor som hanteras utanför ramen för ett uppskovsförfarande, finns i artiklarna 32, 33 och 36 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om

allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet, och har överförts till artiklarna 32, 33 och 44 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet.

Artikel 32 i punktskattedirektivet avser varor som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk och som transporteras av denne till en annan medlemsstat. I dessa fall ska beskattning inte ske i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelserna i artikel 32 har inte förändrats i nya punktskattedirektivet.

Artikel 33 i punktskattedirektivet avser varor som flyttas till en annan medlemsstat för att levereras där i kommersiellt syfte eller användas där. De grundläggande bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har förändrats språkligt och redaktionellt i nya punktskattedirektivet. Någon ändring i sak är dock inte avsedd. Varor som inte omfattas av undantaget i artikel 32 och som inte omfattas av bestämmelserna i om distansförsäljning (artikel 44 i nya punktskattedirektivet) ska även fortsättningsvis anses levererade i kommersiellt syfte och omfattas därmed av artikel 33. Vad gäller förfarandet vid hantering av flyttningar av beskattade varor som omfattas av artikel 33 har det dock skett betydande förändringar vilka behandlas i avsnitt 7.1–7.3 nedan.

Artikel 44 i nya punktskattedirektivet (tidigare artikel 36 i punktskattedirektivet) avser varor som köps av en person som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet och där transporten ordnas av avsändaren, s.k. distansförsäljning. Vissa ändringar har i nya punktskattedirektivet gjorts i bestämmelsen om distansförsäljning vilka behandlas i avsnitt 7.4 nedan.

Bestämmelserna i punktskattedirektivet har genomförts genom lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, och lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Den nya lag om tobaksskatt som föreslås i denna proposition benämns förkortad NLTS och den nya lagen om alkoholskatt benämns förkortad NLAS.

I svensk lagstiftning finns även vissa särskilda regleringar kring alkoholvaror och tobaksvaror i bl.a. alkohollagen (2010:1622) och lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter. De förslag som lämnas nedan och de texter som beskriver dessa tar endast sikte på själva skattefrågan och beaktar inte om det utifrån alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter är tillåtet att föra in eller på annat sätt hantera varorna.

De begränsningar som framgår av alkohollagen och lagen om tobak och liknande produkter behöver således fortsatt beaktas vid hantering och flyttning av sådana varor. Exempelvis finns det begränsningar i rätten att föra in varor till Sverige i form av ålderskrav på den som för in varorna. På alkoholområdet finns begränsningar kring vem som får föra in, hantera och sälja alkohol.

7.1 Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor införs

Regeringens förslag: Ett nytt förfarande för flyttningar av beskattade varor ska införas som bl.a. innebär att flyttningar ska ske mellan registrerade aktörer. Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till, från eller via ett annat EU-land. Förfarandet ska dock inte användas om flyttningen omfattas av vissa undantag från skatteplikt vid bl.a. införsel av varor för personligt bruk eller av bestämmelserna om distansförsäljning.

Avsändare och mottagare av flyttningar av beskattade varor ska använda det datoriserade systemet EMCS. Avsändaren och mottagaren ska vara skyldiga att bl.a. anmäla flyttningar och mottaganden i EMCS. Skatteverket ska ha skyldighet att elektroniskt kontrollera dokument och tilldela dokument förenklade administrativa referensnummer. Även bestämmelser om avsändarens skyldighet att se till att den förenklade administrativa referensnummern följer med varorna under flyttningen ska införas. För det fall EMCS inte är tillgängligt ska ett reservsystem med ersättningsdokument användas.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag omfattas dock även resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt av kravet på att använda förfarandet för beskattade varor. Promemorian innehåller även bestämmelser om möjlighet till förenklade förfaranden.

Remissinstanserna: *Drivkraft Sverige, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Företagarna, Näringslivets Skattedelegation, Svenskt Näringsliv* och *Sveriges Bryggerier* välkomnar eller är positiva till att det nuvarande förfarandet med pappersdokument ersätts med ett förfarande med elektroniska dokument. *Energiföretagen Sverige* befarar att det kan uppstå administrativa kostnadsökningar för berörda verksamhetsutövare med tanke på de omfattande nya regelverk och krav som införs.

Skatteverket anför bl.a. följande. Skatteverket gör bedömningen att det nya förfarandet för beskattade varor kommer upplevas så krångligt för vissa aktörer att de väljer att låta bli att göra rätt. Det nya förfarandet kan också få konsekvenser för vissa svenska företags möjlighet att få återbetalning av svensk skatt.

Sprit och Vinleverantörsföreningen, i vars yttrande *Företagarna* instämmer, förstår behovet av goda förutsättningar för kontroll av förflyttningar av beskattade varor som sker till, från eller via ett annat EU-land. Det nya förfarandet för flyttning av beskattade varor förefaller emellertid vara komplicerat för en del aktörer, t.ex. privatpersoner som förvärvar alkohol drycker i annat EU-land genom s.k. distansköp.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskild i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt dagens regler ska den som är skattskyldig för en flyttning av beskattade varor (som inte sker genom distansförsäljning) anmäla varorna till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten innan varorna flyttas från det andra EU-landet (jfr 17 § LTS, 16 § LAS och 4 kap. 11 § LSE). Ett förenklat ledsagardokument

ska följa med varorna (jfr 26 § LTS, 25 § LAS och 6 kap. 12 § LSE). Detta motsvarar artikel 34 i punktskattedirektivet.

För att förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av beskattade varor och samtidigt underlätta för de aktörer som hanterar sådana varor införs genom nya punktskattedirektivet nya förfaranderegler för flyttningar av beskattade varor. De nya bestämmelserna innebär att förfarandet med anmälan till Skatteverket och förenklade ledsagardokument i pappersformat ersätts med en hantering i det datoriserade systemet, EMCS.

Ett flertal remissinstanser, bl.a. *Drivkraft Sverige, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Företagarna* och *Näringslivets skattedelegation*, anger att det är positivt med en övergång till digital hantering. Drivkraft Sverige anger även att de stödjer att regelverk stärks där det annars finns möjlighet till konkurrensnedvridning genom skatteundandragande. Energiföretagen Sverige befarar att det kan uppstå administrativa kostnadsökningar för berörda verksamhetsutövare med tanke på de omfattande nya regelverk och krav som införs. Energigas Sverige anser övergången medför en förenkling för berörda företag. Näringslivets skattedelegation anför även att en grundläggande förutsättning är att de elektroniska systemen är tillgängliga under dygnets alla timmar för att inte begränsa och fördröja transporter. *Sveriges Bryggerier* välkomnar en harmonisering och utökad digitalisering av skattesystemet i syfte att effektivisera och underlätta för både myndigheter och näringsliv och anför bl.a. följande. Det är viktigt att hitta en rimlig nivå av administration som säkerställer ett fritt flöde av varor inom EU och samtidigt garanterar att korrekt skatt betalas i rätt medlemsland. Det är också viktigt att öka rättssäkerheten och kontrollen i syfte att stötta seriösa aktörer och försvåra bedrägerier. Genom att utöka användningen av digitala ledsagardokument i EMCS-systemet till att även inkludera förflyttning mellan länder av redan skattade varor ökar möjligheterna till information och kontroll.

Regeringen delar uppfattningen att det är positivt att även hanteringen av flyttningar av beskattade varor kommer kunna ske elektroniskt inom EMCS.

För att tydligt markera att det är fråga om ett särskilt förfarande föreslås att begreppet ”förfarandet för beskattade varor” ska införas i lagstiftningen. Det föreslås vidare att det i lagstiftningen ska införas bestämmelser om att förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till, från eller via ett annat EU-land om inte flyttningen omfattas av vissa angivna undantag eller utgör distansförsäljning enligt bestämmelserna om distansförsäljning. Genom en sådan bestämmelse är det tydligt att flyttningar av beskattade varor vilka inte undantagits i lagtexten omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor. Eftersom betydande skyldigheter inom förfarandet för beskattade varor faller på mottagaren av varor bör det av bestämmelsen tydligt framgå att förfarandet ska användas såväl när varor förs in i Sverige som när de förs ut ur Sverige. Även flyttningar som flyttas från en plats i Sverige till en annan plats i Sverige via ett annat EU-land ska omfattas av förfarandet för beskattade varor.

Undantag från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor föreslås gälla motsvarande dagens undantag från skattskyldighet i 9 a §

första stycket LTS, 8 a § LAS och nuvarande 4 kap. 1 a § första stycket LSE. Det innebär att undantaget omfattar varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, s.k. resandeförsel. Regeringen finner i likhet med *Skatteverket* att undantaget därvid även bör omfatta sådant bränsle som får beskattas med stöd av artikel 32.4 i nya punktskattedirektivet. I de fallen bör i stället nuvarande bestämmelser behållas, se vidare i avsnitt 12.4. Undantaget omfattar även införsel till vissa skattebefriade personer. Därutöver omfattar undantaget tobaks- och alkoholvaror som förs in av enskilda personer som flyttgods, enstaka gåvoförsändelse eller efter ett förvärv genom arv eller testamente samt motorbränsle som i vissa fall förs in i normal bränsletank på motordrivet fordon. Se även nedan i avsnitt 7.3 om utformningen av bestämmelserna om undantag.

Förfarandet för beskattade varor föreslås inte heller användas för beskattade tobaks- eller alkoholvaror som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats. I dessa fall finns i dag undantag från beskattning.

Kraven på att använda förfarandet för beskattade varor gäller bara flyttningar som sker till eller från en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en plats i Sverige. Sådana flyttningar av beskattade varor som endast sker inom Sverige omfattas således inte av några krav på hantering inom förfarandet för beskattade varor. Detta motsvarar vad som gäller i dag avseende kraven på förenklade ledsagardokument.

Enligt direktivet får förfarandet för beskattade varor ersättas av andra förenklade förfaranden i vissa fall om flyttningen sker från en plats i Sverige till en annan plats i Sverige via en annan medlemsstat. Detta motsvarar möjligheten att i dag ersätta förfarandet med ett förenklat ledsagardokument med andra förenklade förfaranden. Även i andra fall kan enligt nya punktskattedirektivet förfarandet för beskattade varor ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater. I promemorian föreslås att generella bestämmelser om detta ska införas. *Lagrådet* förordar att dessa tas bort. *Lagrådet* anför därvid bl.a. att även en del sådana förenklade regler kan komma att vara en del av förfarandet vid beskattningen av punktskattepliktiga varor. I sådana fall kan de inte genomföras på annat sätt än genom lag (prop. 1973:90 s. 302 och jfr prop. 2001/02:25 s. 336). Regeringen konstaterar att direktivets skrivningar är mycket generella och öppnar upp för allt från mindre förenklingar av den administrativa hanteringen av något moment till större avsteg från det normala förfarandet. Mot bakgrund av att det nya förfarandet för beskattade varor är betydligt mer komplext än det tidigare förfarandet med förenklat ledsagardokument kan det enligt regeringens mening inte uteslutas att eventuella framtida förenklingar skulle kunna vara av sådan karaktär att de kan anses utgöra bestämmelser som avser grunderna för förfarandet och att det förenklade förfarandet därmed behöver regleras mer i detalj i lagarna. Det kan därmed vara lämpligt att, såsom *Lagrådet* föreslår, ta bort den i promemorian föreslagna generella bestämmelsen om

förenklingar. I stället får det, när det är aktuellt att införa förenklingar, göras en bedömning av i vilken utsträckning dessa bör regleras i lag.

Skatteverket gör bedömningen att de aktörer som mera sällan eller tillfälligtvis är involverade i flyttningar av beskattade varor kommer att uppleva det nya förfarandet som mera tidskrävande och administrativt betungande än nuvarande reglering. Exempelvis kan detta gälla för svenska privatpersoner som vid enstaka tillfällen beställer varor från annat EU-land och själva anlitar fraktförare för transport av varorna till Sverige. Enligt Skatteverkets bedömning finns risk för att reglerna upplevs som så krångliga att vissa personer kommer att låta bli att försöka göra rätt. Även *Sprit och Vinleverantörsföreningen* anser att det nya förfarandet för flyttning av beskattade varor förefaller vara komplicerat för en del aktörer, t.ex. privatpersoner som förvärvar alkoholdrycker i annat EU-land genom s.k. distansköp.

Det kan konstateras att på samma sätt som enligt nuvarande punktskattedirektiv ska det förfarande som gäller för beskattade varor tillämpas vid all flyttning som inte omfattas av undantaget i artikel 32 eller utgör distansförsäljning (med några undantag som nämnts ovan). Detta innebär även att de krav som uppställs kring förfarandet ska tillämpas även om flyttningen sker vid enstaka tillfällen eller av en privatperson såsom i Skatteverkets exempel. Detta innebär med dagens bestämmelser en skyldighet för mottagaren att anmäla flyttningen till Skatteverket och ställa säkerhet för den och att varorna ska åtföljas av ett förenklat ledsagardokument i pappersform. Det är riktigt att nya punktskattedirektivets bestämmelser kan bli något svårare att tillämpa i vissa fall eftersom det förutsätter att det även sker en registrering i avsändarlandet. I de fall mottagaren av varorna även är avsändare av varorna måste därmed mottagaren även registreras i avsändarlandet. Detta är en följd av att det måste finnas en avsändare som kan agera i EMCS. Av det nya punktskattedirektivet följer att bestämmelserna om tillfälligt certifierade avsändare kan tillämpas i denna situation. Något utrymme att på annat sätt hantera sådana flyttningar ges inte i direktivet.

Skatteverket anför vidare att införandet av EMCS och bestämmelserna om att den mottagningsrapport som upprättas i EMCS ska utgöra underlag för återbetalning av skatt kan få konsekvenser för vissa svenska företags möjligheter att få återbetalning av svensk skatt. Detta gäller exempelvis flyttningar från Sverige av olja i bunkerfartyg till annat EU-lands havsterritorium där oljan levereras till andra fartyg. Regeringen bedömer inte att vad Skatteverket anför i denna del medför någon ändring av förslagen i denna proposition.

På samma sätt som i dag gäller för uppskovsförfarandet föreslås att de grundläggande reglerna om hantering av flyttningar i EMCS förs in i NLTS, NLAS och LSE. I nämnda lagar föreslås således regler om avsändande, mottagande, kontroll, registrering, vidarebefordran och övrig hantering av elektroniska dokument i det datoriserade systemet. Även Skatteverkets skyldigheter att kontrollera dokumenten elektroniskt via EMCS och tilldela dokumenten en förenklad administrativ referenskod och skyldigheten för avsändaren att se till att varorna under flyttningen åtföljs av denna kod lagregleras. På samma sätt som för uppskovs-flyttningar föreskriver nya punktskattedirektivet hur aktörerna ska förfara

Prop. 2021/22:61 med ersättningsdokument om EMCS inte är tillgängligt (reservsystemet). Bestämmelser om detta bör tas in i NLTS, NLAS och LSE.

På samma sätt som för uppskovsförfarandet kompletteras de grundläggande bestämmelserna om dokumenten och de skyldigheter aktörerna måste iaktta med bestämmelser som utgör handläggningsregler för myndigheterna eller bestämmelser av mer administrativ karaktär. Dessa bedömdes i propositionen Det nya punktskattedirektivet (2009/10:40 s. 118–119) ha karaktär av verkställighetsföreskrifter och bedömdes utgöra sådana föreskrifter som enligt 8 kap. 13 § regeringsformen får meddelas av regeringen. Motsvarande bedömning görs vad gäller förfarandet för beskattade varor.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 7 kap. 2, 3, 13 och 14 §§ och 8 kap. NLTS, 7 kap. 2, 3, 13 och 14 §§ och 8 kap. NLAS samt nya 4 d kap. 1, 11 och 12 §§ och 4 e kap. LSE.

7.2 Nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Regeringens förslag: Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Registrering ska göras om säkerhet har ställts och aktören inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor avseende skatter och avgifter vid avstämning av skattekontot eller skulder till det allmänna vilka har lämnats för indrivning. Den certifierade mottagaren ska ställa säkerhet för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska avse de varor som flyttas vid varje tidpunkt. Den certifierade mottagaren ska ange en ordinarie mottagningsplats.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Den certifierade avsändaren ska ange en ordinarie avsändningsplats.

Den som inte är registrerad som certifierad mottagare respektive certifierad avsändare och som avser att yrkesmässigt ta emot eller avsända varor under förfarandet för beskattade varor är skyldig att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare respektive tillfälligt certifierad avsändare. Även enskilda personer är skyldiga att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare respektive tillfälligt certifierad avsändare om de ska flytta varor som omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor. Registreringen för tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt certifierade avsändare ska begränsas till en särskilt angiven flyttning. Den tillfälligt certifierade mottagaren ska ställa säkerhet för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna.

Skatteverket ska kunna avregistrera certifierade mottagare och certifierade avsändare, bl.a. om det inte längre finns förutsättningar för registrering. Säkerheten ska kunna tas i anspråk i minst sex månader efter avregistrering. Bestämmelser om när säkerheten får tas i anspråk införs.

Den som är certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare ska redovisa skatten i en särskild deklARATION för varje händelse.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås bl.a. en något annorlunda utformning av kraven för registrering som certifierad mottagare.

Remissinstanserna: *Skatteverket* föreslår vissa ändringar i kraven för registrering som certifierad mottagare.

Drivkraft Sverige och *Energigas Sverige* anser att till dess en elektronisk lösning finns på plats behöver antalet dagar för deklARATION vara betydligt fler än fem. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, anser att det bör införas en möjlighet att deklARERA händelsestyrda deklARATIONER elektroniskt eller att utöka tidsfristen från fem dagar till åtminstone två veckor.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskild i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Det nya förfarandet medför behov av nya aktörer som registreras hos skattemyndigheterna

För att det nya förfarandet för beskattade varor ska fungera är det viktigt att de aktörer som hanterar varor inom förfarandet är kända och kan identifieras vid hanteringen i det datoriserade systemet. Som ett led i införandet av det nya förfarandet för beskattade varor införs i direktivet därför nya bestämmelser om registrering för den som ska avsända eller ta emot varor.

Enligt artikel 33.1. i nya punktskattedirektivet får punktskattepliktiga varor bara flyttas inom ramen för reglerna för förfarandet för beskattade varor från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare. En certifierad avsändare är enligt artikel 3.12 en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet i syfte att i sin affärsverksamhet avsända punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttas till en annan medlemsstats territorium. På motsvarande sätt anges i artikel 3.13 att en certifierad mottagare är en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet i syfte att i sin affärsverksamhet ta emot punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttas till en annan medlemsstats territorium. Av artikel 35.8 följer att för en certifierad avsändare eller certifierad mottagare som endast sänder eller tar emot punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska certifieringen begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda mottagare eller avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa certifieringen till en enda flyttning. En sådan tillfällig certifiering kan också, trots kraven i artikel 3.12 och 3.13, ges till enskilda personer

som agerar som avsändare eller mottagare när punktskattepliktiga varor levereras i kommersiellt syfte i enlighet med artikel 33.2.

I artikel 35 i nya punktskattedirektivet uppställs vissa krav på den certifierade mottagaren. Dessa överensstämmer i stora drag med de krav som finns i artikel 34.2 i nuvarande punktskattedirektivet men vissa ändringar har gjorts främst vad gäller den garanti som ska ställas. Mottagaren ska innan varorna avsänds ställa en garanti som täcker de inneboende riskerna för utebliven betalning av punktskatt, som kan uppstå under flyttningen via de passerade medlemsstaternas territorier och i destinationsmedlemsstaten. Garantin ska vara giltig i hela unionen. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet. Den certifierade mottagaren ska därutöver betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten när flyttningen av varorna har avslutats och samtycka till kontroll.

Bestämmelser om de nya aktörerna föreslås införas i NLTS, NLAS och LSE. De nya aktörerna föreslås, liksom i direktivet, benämnas certifierad mottagare och certifierad avsändare samt tillfälligt certifierad mottagare och tillfälligt certifierad avsändare. Användandet av begreppet ”certifierad” kan uppfattas som något otydligt eftersom någon egentlig certifieringsprocess inte sker. Inte heller innebär begreppet ”certifierad” att aktören uppfyller de krav som ställs i alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter. Det finns därför en risk att en aktör använder begreppet ”certifierad” i sin marknadsföring för att påskina att detta avser att verksamheten är förenlig med lag. Redan i dag förekommer att aktörer i sin marknadsföring använder det faktum att verksamheten är förenlig med skattelagstiftningen, i syfte att ge konsumenter intrycket av att verksamheten är förenlig med annan lagstiftning såsom t.ex. alkohollagen. Någon möjlighet att i stället använda begreppet ”registrerad” bedöms dock inte finnas eftersom detta skulle medföra svårigheter att skilja aktörerna inom förfarandet för beskattade varor från den ”registrerade varumottagaren”, ”tillfälligt registrerade varumottagaren” och ”registrerade avsändaren” inom uppskovsförfarandet. Det bedöms även lämpligt att använda direktivets begrepp även i den svenska lagstiftningen. Direktivets begrepp kommer användas i de genomförandeakter och delegerade akter som tas fram av kommissionen och som blir direkt tillämpliga för myndigheter och aktörer vid hanteringen av varor inom EMCS. Användandet av samma begrepp som i direktivet underlättar därför för de som agerar inom förfarandet. Även om begreppet ”certifierad” i högre grad än ”registrerad”, kan ge intryck av att verksamheten är legitim utifrån annan lagstiftning än den som avser skatteförfarandet, så finns den risken redan i dag.

Generella överväganden kring utformningen av de nya bestämmelserna om registrering

Den centrala aktören vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor är den certifierade mottagaren. Det är denne som har skyldigheten att ställa säkerhet för skatten och som är skattskyldig för varorna i destinationsmedlemsstaten. I direktivet är bestämmelserna om aktörerna inom förfarandet för beskattade varor något annorlunda utformade i

förhållande till bestämmelserna om aktörerna inom uppskovsförfarandet eftersom det inte anges att det ska ske någon tillståndsprocess. Möjligheten att agera som aktör inom förfarandet för beskattade varor ska i stället föreligga efter en registrering som certifierad aktör.

Mot denna bakgrund bör en möjlighet föreligga att agera inom förfarandet för beskattade varor utan att det föreligger krav på en sådan prövning av aktörens lämplighet som i dag krävs för godkännande som aktör inom uppskovsförfarandet (jfr t.ex. 10 § andra stycket 1 LTS ”lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt”).

Eftersom en registrering utan föregående lämplighetsprövning ger större utrymme för mindre seriösa aktörer att registrera sig och agera inom förfarandet är det särskilt viktigt att bestämmelserna utformas på sådant sätt att risken för skatteundandragande begränsas. En viktig aspekt är därvid frågan om säkerhet. Det är viktigt att tillräcklig säkerhet finns och att Skatteverket har möjlighet att kontrollera detta. Enligt nuvarande bestämmelser ska den som ska föra in eller ta emot beskattade varor anmäla flyttningen till Skatteverket och ställa säkerhet innan varje flyttning av beskattade varor. Det föreslås att utgångspunkten även fortsättningsvis bör vara att säkerhet för skatten på varorna ska ställas innan varje flyttning. Även registreringen för aktören bör begränsas till den enskilda flyttningen och en ny registrering göras för varje flyttning. På detta sätt kommer registreringen och säkerhet för varje flyttning att hållas ihop och den enskilda registreringen kan avslutas när hanteringen av flyttningen är klar. Genom en sådan lösning minskar risken att en registrering används felaktigt för flyttning av andra varor än de som registreringen avsåg.

Såvitt framkommit sker i dag huvuddelen av flyttningarna av punktskattepliktiga varor inom uppskovsförfarandet och flyttningar av beskattade varor från andra EU-länder sker endast i begränsad utsträckning. Det kan dock trots detta finnas skäl att underlätta något för aktörerna och Skatteverket genom att möjliggöra ställandet av en generell säkerhet för de flyttningar som hanteras av aktören och ha en stående registrering. Med en sådan förenkling slipper aktören ha kontakt med Skatteverket angående registrering och säkerhet inför varje flyttning. En sådan förenkling bör dock förutsätta att aktören uppfyller vissa krav för att minska risken för skatteundandragande. Det bedöms ligga väl inom ramen för direktivet att kräva att den som ska medges möjlighet till förenklingar, t.ex. genom att ställa en generell säkerhet, genomgår vissa kontroller och uppfyller vissa krav.

Vad som sagts ovan innebär att det finns anledning att utforma bestämmelserna om aktörer inom förfarandet för beskattade varor så att det finns två former av aktörer varav det för den ena uppställs något högre krav. Det bedöms lämpligt att för den aktör som hanterar varor genom ställande av säkerhet för varje flyttning använda begreppet ”tillfälligt certifierad mottagare”. Inom ramen för en sådan registrering tillgodoses även de möjligheter för registrering av enskilda som följer av artikel 35.8 i nya punktskattedirektivet, se nedan. För den aktör som efter uppfyllandet av vissa krav tillåts ställa generell säkerhet föreslås att begreppet ”certifierad mottagare” används.

Även den som har ett godkännande att agera inom uppskovsförfarandet som upplagshavare, registrerad avsändare eller registrerad varumottagare har möjlighet att avsända eller ta emot varor inom förfarandet för beskattade varor. Detta finns särskilt angivet i punkt 35.6 och 35.7 i nya punktskattedirektivet. Någon särskild reglering av detta bedöms inte vara nödvändigt i den svenska lagstiftningen. Av systematiken i nuvarande bestämmelser framgår redan i dag att en aktör inom det harmoniserade förfarandet kan agera i olika egenskaper (jfr t.ex. kommentaren till 9 § första stycket 1 i prop. 2009/10:40 s. 162). På samma sätt får det anses följa av systematiken att en aktör kan vara godkänd upplagshavare eller registrerad varumottagare och i denna egenskap hantera varor inom uppskovsförfarandet och samtidigt anmäla sig för registrering som en certifierad aktör inom förfarandet för beskattade varor och i denna egenskap hantera varor inom förfarandet för beskattade varor. Detta ställer dock krav på att aktören noga håller koll på och dokumenterar vilka varor som hanteras inom respektive förfarande, bl.a. genom de krav på lagerbokföring som gäller för upplagshavare.

Tillfälligt certifierad mottagare

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt lagstiftningen ska flyttas under förfarandet för beskattade varor föreslås ha en skyldighet att anmäla sig till Skatteverket som tillfälligt certifierad mottagare. Om registrering inte sker kommer flyttningen av varorna inte att vara korrekt (se avsnitt 7.3 och 7.5). Den som är registrerad som certifierad mottagare enligt nedan behöver dock inte registrera sig igen som tillfälligt certifierad mottagare.

Även en enskild person ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare om denne avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor. För en sådan enskild person gäller således inte kravet på att mottagandet ska vara yrkesmässigt (däremot anses det vara för kommersiellt ändamål i den mening som avses i artikel 33 i nya punktskattedirektivet). Ett exempel på när en enskild person kan omfattas av skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare är om denne för eget bruk för in varor på annat sätt än genom distansförsäljning och denne inte själv transporterar varorna till Sverige.

En registrering som tillfälligt certifierad mottagare föreslås begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning. Detta motsvarar vad som i dag gäller för tillfälligt registrerade varumottagare inom uppskovsförfarandet. En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Bestämmelser om att säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet och när säkerheten får tas i anspråk föreslås införas.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där mottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

En tillfälligt certifierad mottagare föreslås redovisa skatten i en särskild deklaration för händelsen. Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört

skattskyldigheten. Detta motsvarar vad som i dag gäller för tillfälligt registrerade varumottagare inom uppskovsförfarandet. Det motsvarar även vad som i dag gäller för den som för in eller tar emot beskattade varor. Vad *Drivkraft Sverige*, *Energigas Sverige* och *Näringslivets Skattedelegation* anför om att utöka tidsfristen för att lämna deklaration medför inte någon annan bedömning.

Avregistrering av en tillfälligt certifierad mottagare föreslås ske så snart den aktuella flyttningen har avslutats. Eftersom registreringen endast avser en särskilt angiven flyttning är det naturligt att avregistrering sker så snart flyttningen upphört. Avregistrering föreslås också ske om förutsättningarna för registreringen inte längre föreligger. Detta kommer knappast vara vanligt förekommande i dessa fall eftersom registreringen är begränsad till en viss flyttning men skulle kunna vara aktuellt om det exempelvis framkommer att aktören inte längre har för avsikt att genomföra flyttningen. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet.

När ett godkännande som upplagshavare eller registrerad varumottagare återkallas ska säkerheterna kunna tas i anspråk under viss tid från den dag beslutet om avregistrering blir gällande. Av propositionerna Vissa frågor om förfarandet avseende skatt på alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter (prop. 2013/14:10) och Vissa kontrollfrågor och andra frågor på punktskatteområdet (prop. 2017/18:294) framgår mer om bakgrunden till detta men generellt kan sägas att avsikten med detta är att säkerheten ska kvarstå under sådan tid att det är möjligt att ta den i anspråk även om betalning inte sker efter exempelvis en omprövning av skattebeslutet eller när fråga är om s.k. oegentlighetsbeskattning. Den säkerhet som ställs av den tillfälligt certifierade mottagaren avser såväl riskerna under flyttningen som betalning av skatten i Sverige efter varornas ankomst. Även om redovisning och betalning av skatten för den tillfälligt certifierade mottagaren ska ske för varje händelse snarare än i längre redovisningsperioder bedöms det finnas skäl att införa en bestämmelse om att säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under en viss minsta tid från den dag avregistrering sker. I ovan nämnda propositioner bedömdes sex månader vara en lämplig tid. Mot bakgrund av att säkerheten avser såväl betalning av skatt som risker under flyttningen bedöms det viktigt att Skatteverket har möjlighet att vid behov göra skatteutredning, fatta omprövningsbeslut osv innan säkerheten slutar gälla. Det bedöms därför lämpligt att samma tid ska gälla även för den säkerhet som ställs av en tillfälligt certifierad mottagare. Om Skatteverket bedömer att det saknas anledning att göra en omprövning av beslutet för den flyttning för vilken säkerhet har ställts är det dock inget som hindrar att Skatteverket lämnar tillbaka säkerheten vid tidigare tidpunkt. I den mån säkerheten ställts genom inbetalning till Skatteverkets särskilda konto (för att sedan överföras till skattekontot för betalning av skatten) får kravet på att säkerheten ska kvarstå anses tillfredsställande uppfyllt.

Certifierad mottagare

Det förslag som lämnas ovan innebär att aktören måste kontakta Skatteverket inför varje flyttning. Detta motsvarar vad som gäller i dag där aktören måste anmäla och ställa säkerhet för skatten inför varje flyttning.

För de flesta aktörer bedöms flyttningar under förfarandet för beskattade varor ske endast i begränsad omfattning och för de flesta mottagare bedöms en sådan lösning därför fungera väl. Som angetts ovan föreslås dock att det även införs en möjlighet för den som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor att, i stället för att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare för varje flyttning, anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Detta föreslås vara möjligt för den som flyttar varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen.

En registrering som certifierad mottagare begränsas inte till en viss flyttning utan utgör en stående registrering. Den aktör som registreras som certifierad mottagare får ställa en generell säkerhet för de flyttningar för vilka denne är mottagare. Såsom nämnts ovan bedöms det mot denna bakgrund rimligt att det uppställs vissa krav för att en registrering som certifierad mottagare ska göras. Vid utformningen av reglerna för de certifierade aktörerna är det viktigt att det sker en avvägning mellan de krav som ställs för registrering, utformningen av säkerheten och i vilken utsträckning aktören ges ett uppskov med att betala skatten, för att minska risken för skatteundandragande. Betydande förenklingar eller förmåner bedöms förutsätta en mer omfattande prövning av aktörerna. I detta fall är det dock fråga om flyttning av varor vilka har beskattats i ett annat EU-land och den som anmäler sig för registrering som mottagare inom förfarandet har normalt ett gemensamt intresse med avsändaren att möjliggöra en smidig återbetalning av den skatt som betalats i avsändarlandet.

Sammantaget bedöms det i nuläget inte finnas skäl att föreslå en lösning med mer omfattande förenklingar eller mer omfattande krav för registrering utan utformningen av bestämmelserna bör i stället ta som utgångspunkt att endast uppställa vissa grundläggande krav för registrering. Skulle det visa sig i den praktiska tillämpningen att de krav som föreslås nedan inte är tillräckliga för att begränsa riskerna för skatteundandragande får övervägas om ytterligare krav för registrering bör införas.

Ett första krav för registrering ska givetvis vara att säkerhet har ställts. För att säkerställa att det finns fullgod säkerhet för såväl de skatteanspråk som kan riktas mot mottagaren på grund av oegentligheter under flyttningen som för den skatt som ska betalas i Sverige föreslås att säkerhet som lägst ska ställas med ett belopp som motsvarar den skatt som vid varje tidpunkt belöper på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren. Genom en sådan utformning underlättas Skatteverkets kontroller av att den ställda säkerheten är godtagbar vid varje tidpunkt och Skatteverket ges förutsättningar att snabbt reagera om det visar sig att verksamheten ökar i sådan omfattning att säkerheten inte längre är tillräcklig. Detta bedöms vara särskilt viktigt mot bakgrund av att någon lämplighetsprövning av aktören inte föreslås göras inom ramen för en registrering som certifierad mottagare. I enlighet med nya punktskattedirektivet föreslås säkerheten täcka betalning av den skatt som kan påföras den certifierade mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska vara giltig i samtliga EU-länder. Vid anmälan för registrering får säkerhetens storlek grundas på en uppskattning av aktören kring vilka flyttningar som kommer

att ske den närmsta tiden. Det ankommer därefter på aktören att kontinuerligt säkerställa att det finns tillräcklig säkerhet.

Utöver skyldigheten att ställa säkerhet föreslås som ytterligare krav för registrering att aktören fullgjort sina skyldigheter att betala skatt i Sverige. Det bedöms inte lämpligt att den som har obetalda belopp avseende skatter eller avgifter som ska betalas till Skatteverket ska omfattas av möjligheten att vara registrerad som certifierad mottagare och därigenom medges möjligheten att ställa generell säkerhet. Betalning av skatter och avgifter hanteras enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, på ett skattekonto. Detta skattekonto stäms inte av varje dag utan när det finns anledning till detta av olika skäl. Enligt 61 kap. 7 § SFL ska avstämning i vart fall ske varje månad. Skatteverket förordar att en särskild avstämning ska göras då en anmälan om registrering handläggs. Därigenom kan undvikas att händelser som inträffat efter den senaste avstämningen inte kan beaktas. Regeringen delar uppfattningen att det kan vara lämpligt att en särskild avstämning görs vid handläggningen av en anmälan om registrering och föreslår att bestämmelsen utformas utifrån detta. Begreppet belopp avseende skatter och avgifter är avsett att omfatta alla belopp som registreras på skattekontot, inklusive exempelvis eventuella skattetillägg och räntor. Avstämningen ska dock inte ta hänsyn till belopp som ännu inte förfallit till betalning enligt 61 kap. 2–6 §§ SFL. Skatteverket anför vidare att bestämmelsen bör innehålla en beloppsgräns. Enligt Skatteverket är det inte ovanligt att den som har varit föremål för betalningskrav eller betalningsuppsmaning och försökt betala hela sin skuld, kan restera för ett mindre räntebelopp utan att vara medveten om det. Regeringen föreslår mot denna bakgrund att det, i enlighet med Skatteverkets förslag, införs en beloppsgräns på 2 000 kronor under vilken obetalda belopp inte beaktas.

Den som inte medges en registrering som certifierad mottagare på grund av obetalda belopp avseende skatter eller avgifter på skattekontot kan ansöka på nytt om registrering. Om det då vid en avstämning av skattekontot visar sig att det inte längre finns obetalda belopp avseende skatter och avgifter kan aktören registreras (under förutsättning att övriga förutsättningar är uppfyllda). Vid varje avstämning måste dock även eventuella nya tillkommande belopp att betala beaktas. Ett belopp som betalas in till skattekontot räknas enligt bestämmelserna i SFL av först mot skatter, avgifter och ränta som debiterats skattekontot för den innevarande perioden, därefter mot ingående underskott och slutligen mot skatt, avgift och ränta som har lämnats för indrivning.

Utöver skatter och avgifter som tas ut av Skatteverket kan en aktör ha andra skulder till staten, t.ex. i form av avgifter eller böter. Det bedöms lämpligt att även sådana skulder ska beaktas vid prövningen av om aktören ska omfattas av möjligheten att vara certifierad mottagare. I detta fall bör dock endast beaktas sådana skulder som överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Villkoret bör omfatta belopp som vid verkställighet enligt 1 kap. 6 § utsökningsbalken handläggs i allmänt mål. Av 1 kap. 6 § utsökningsbalken framgår att allmänt mål är mål om uttagande av böter, vite, skatt, tull, avgift och andra medel som staten har rätt till och som får utsökas utan föregående dom samt, enligt vad regeringen närmare föreskriver, annan liknande fordran som staten eller

en kommun har rätt till. I annan lag kan föreskrivas att även mål om uttagande av någon annan fordran är allmänt mål.

Det föreslås vidare att den certifierade mottagaren till Skatteverket ska ange den adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna plats föreslås liksom för de registrerade varumottagarna benämnas ordinarie mottagningsplats. Att en sådan plats har angetts föreslås även utgöra en förutsättning för registrering. Av nya punktskattedirektivets artikel 33.4 följer att en flyttning kan avslutas på valfri plats i destinationsmedlemsstaten som destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades. Det föreslås mot denna bakgrund att om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress än den ordinarie mottagningsplatsen ska denna underrätta Skatteverket om adressen innan flyttningen av varorna påbörjas. En sådan adress benämns alternativ mottagningsplats. För att uppnå syftet med bestämmelsen, vilket är att förbättra myndigheternas möjligheter att kontrollera flyttningen, är det viktigt att den mottagningsplats som är aktuell för flyttningen anges i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet och att varorna faktiskt tas emot på den mottagningsplatsen. Det föreslås därför särskilt anges i NLTS, NLAS och LSE att en certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Liknande bestämmelser finns i dag för upplagshavare och registrerade varumottagare (se t.ex. 10 b § och 13 § tredje stycket LTS).

För att säkerställa en god kontroll är det även viktigt att Skatteverket ges förutsättningar att avregistrera den som är registrerad som certifierad mottagare. Avregistrering föreslås därför få ske om förutsättningarna för registrering inte längre finns eller ställd säkerhet inte längre är godtagbar. Om aktören efter registreringen brister i betalning av skatt utgör detta exempelvis grund för avregistrering. Avregistrering bör även ske om mottagaren begär det. Aktören kan därmed välja att avregistrera sig som certifierad mottagare för att fortsättningsvis i stället agera som tillfälligt certifierad mottagare. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet. Om aktören skulle ha någon pågående flyttning vid avregistreringen och tar emot dessa varor trots att denne inte längre är registrerad som certifierad mottagare bör denne även vara skattskyldig för dessa varor, se vidare i avsnitt 7.3. På samma sätt som ovan föreslagits för tillfälligt certifierade mottagare föreslås att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

Den som i dag för in eller tar emot beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet enligt 26 kap. 8 § 1 SFL. Deklarationen ska enligt 26 kap. 35 § SFL som huvudregel ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Av 62 kap. 3 § SFL följer att skatten ska vara betald senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket. Mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning

av den certifierade mottagaren innan registrering bedöms det inte vara lämpligt att medge en längre redovisningsperiod av det slag som i dag medges för godkända aktörer såsom exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare (dvs. kalendermånad). De alternativ som återstår är då att tillåta att en deklaration lämnas samlat för flera flyttningar under en kortare redovisningsperiod eller att deklaration lämnas för varje flyttning. En hantering med redovisningsperioder skulle kunna underlätta för aktörer som har många flyttningar men bedöms inte kunna medges med mer än högst en vecka mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av aktören. Vad gäller certifierade mottagare finns det samtidigt ett behov av att kunna koppla ihop uppgifterna i deklarationen med en viss flyttning. Detta beror på att det följer av direktivet att den mottagningsrapport som Skatteverket skickar vidare till avsändarmedlemsstaten ska utgöra bevis för att aktören har fullgjort alla nödvändiga formaliteter i Sverige. Innan avsändandet av mottagningsrapporten ska Skatteverket därför kunna kontrollera om aktören har fullgjort sina skyldigheter för en viss flyttning. Detta innebär att Skatteverket måste ha en möjlighet att koppla ihop uppgifterna i de två förfarandena, EMCS och deklarationsförfarandet. För det fall flera flyttningar skulle redovisas i en och samma deklaration skulle det vara nödvändigt att aktören samtidigt lämnade en redovisning för vilka flyttningar som avsågs med deklarationen. Vid eventuella brister eller oklarheter i deklarationen skulle detta riskera att påverka mottagningsrapporten för flera flyttningar. Om en deklaration lämnas för varje flyttning kommer det tydligare framgå för både aktör och myndighet vad som hör ihop. Sammantaget bedöms det lämpligt att den certifierade mottagaren lämnar deklaration för varje händelse, dvs. varje mottagande av varor. Det föreslås därmed att den certifierade mottagaren ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse och att deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Tidsfristen på fem dagar överensstämmer med tidsfristen för att lämna mottagningsrapporten i EMCS. Vad *Drivkraft Sverige*, *Energigas Sverige* och *Näringslivets Skattedelegation* anför om att utöka tidsfristen för att lämna deklaration medför inte någon annan bedömning. Någon anledning att införa särskilda bestämmelser om att ett konkursbo ska ta över registreringen bedöms inte föreligga. Om det finns anledning att ta emot varor efter konkursen har konkursboet möjlighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

Certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare

Den som avser att i yrkesmässig verksamhet i Sverige avsända punktskattepliktiga varor under förfarandet för beskattade varor föreslås ha en skyldighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Till skillnad från inom uppskovsförfarandet har avsändaren ingen skyldighet att ställa säkerhet för flyttningen. Avsändaren ansvarar dock för att lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS. Registreringen som tillfälligt certifierad avsändare föreslås begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning. På samma sätt som vad gäller tillfälligt certifierade mottagare föreslås även

en enskild person ha en skyldighet att registrera sig som tillfällig certifierad avsändare om denne avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor. Den tillfälligt certifierade avsändaren ska till Skatteverket ange den adress från vilken avsändaren kommer att avsända de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Om avsändaren avser att agera som avsändare vid mer än enstaka tillfällen får denne i stället anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Något ansvar i fråga om säkerhet för flyttningen eller betalning av skatt vid mottagandet föreligger inte för avsändaren på det sätt som gäller för mottagaren. Det föreslås därför inte att det ska uppställas några sådana krav för registrering som ovan föreslagits för certifierade mottagare (på ställd säkerhet och avsaknad av obetald skatt eller skulder).

På samma sätt som för certifierade mottagare föreslås att det i NLTS, NLAS och LSE införs bestämmelser om att den certifierade avsändaren till Skatteverket ska ange en ordinarie avsändningsplats och underrätta Skatteverket om eventuella alternativa avsändningsplatser. En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering föreslås ske på motsvarande grunder som för de tillfälligt certifierade mottagarna och certifierade mottagarna.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 7 kap. 5–12 §§ NLTS, 7 kap. 5–12 §§ NLAS samt nya 4 d kap. 3–10 §§ LSE. De ändringar som förslagen medför i SFL anges under avsnitt 12.1.

7.3 Hantering av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och skattskyldighet

Regeringens förslag: Varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument när de flyttas. En flyttning ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Den certifierade mottagaren eller tillfälligt certifierade mottagaren är skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot. Återbetalning av skatt för varor som flyttats genom förfarandet för beskattade varor ska ske först efter att Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport genom ECMS eller ett alternativt bevis.

Skattskyldighet föreslås inträda om varorna används för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna skulle undantas från skatteplikt.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del. Prop. 2021/22:61

Skälen för regeringens förslag

Vissa krav vid flyttningar av varor under förfarandet för beskattade varor

Av artikel 33.1 i nya punktskattedirektivet framgår att punktskattepliktiga varor bara får flyttas inom ramen för reglerna i avsnittet för förfarandet för beskattade varor från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare. Certifierad avsändare och certifierade mottagare omfattar i direktivet genomgående även de tillfälliga varianterna. Det framgår vidare av artikel 35.1 att en flyttning av punktskattepliktiga varor endast ska anses vara förenlig med kraven i avsnittet för förfarandet för beskattade varor om varorna åtföljs av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som behandlats i EMCS.

Direktivet uppställer således vissa krav som måste vara uppfyllda för att en flyttning ska anses vara korrekt och följa direktivets regler. En flyttning som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor måste således göras mellan någon som är registrerad som certifierad mottagare och någon som är registrerad som certifierad avsändare. Flyttningen måste vidare omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. I den svenska översättningen av nya punktskattedirektivet används uttrycket ”åtföljas av”. Det som avses är dock att varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument, dvs. att ett elektroniskt förenklat administrativt dokument har lämnats i EMCS och efter en elektronisk kontroll av behörig myndighet i avsändarlandet tilldelats en förenklad administrativ referenskod. Detta framgår tydligare av t.ex. den engelska och franska lydelsen av bestämmelsen (”under cover of”, ”sous le couvert de”). I praktiken kan inte ett elektroniskt förenklat administrativt dokument passera den elektroniska kontrollen utan att avsändaren och mottagaren är registrerade som certifierade avsändare och mottagare varför det centrala villkoret är att varorna har anmälts i EMCS och omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument. Det föreslås att det särskilt anges i lagtexten att det krävs att de varor som flyttas omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument, eller av sådant ersättningsdokument som inom reservsystemet ersätter det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, för att flyttningen ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor. Ett motsvarande uttryckligt krav i lagtexten finns i dag inom uppskovsförfarandet vad gäller kravet på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument eller ersättningsdokument (8 c § 1 LTS, 7 c § 1 LAS och 3 a kap. 3 § första stycket 1 LSE). För tydlighetens skull föreslås även att det anges i lagtexten att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Av artikel 34.1 i nya punktskattedirektivet följer att den certifierade mottagaren ska vara skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor utom när en oegentlighet sker under flyttningen. I de svenska lagarna bör därför införas en bestämmelse om att den certifierade mottagaren eller tillfälligt certifierade mottagaren är skattskyldig för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna bestämmelse kommer endast att omfatta situationer där varor faktiskt flyttas under förfarandet, dvs. där flyttningen har anmälts i EMCS och omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om flyttningen inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument är den inte att anse som en flyttning under förfarandet för beskattade varor och beskattning få ske enligt andra bestämmelser, se nedan i avsnitt 7.5 om oegentlighetsbeskattning.

Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot. Den certifierade mottagaren har då också en skyldighet att i EMCS lämna en rapport om att varorna har tagits emot, en s.k. mottagningsrapport. Vad som sägs om den certifierade mottagaren gäller även för tillfälligt certifierade mottagare. Mottagningsrapporten som upprättas av den certifierade mottagaren och sänds via EMCS utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren. Även om det t.ex. är fel varor som anlänt och mottagaren därför egentligen inte tar emot varorna ska detta rapporteras via EMCS. Sådana felaktigheter ska rapporteras i mottagningsrapporten, vilken då kan sägas ha karaktären av en ”avvisningsrapport”. Det ankommer i dessa fall på avsändaren att flytta tillbaka varorna till sig genom att via EMCS ändra flyttningens destination. Så långt överensstämmer bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor med vad som gäller inom uppskovsförfarandet. Av nya punktskattedirektivet följer dock att inom förfarandet för beskattade varor har mottagningsrapporten två olika funktioner.

För det första utgör den, såsom angetts ovan, ett bevis på att varorna har tagits emot (artikel 40.1). När mottagningsrapporten vidarebefordras till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten, ska myndigheten se till att mottagningsrapporten når avsändaren. Avsändaren erhåller på så sätt via EMCS ett bevis på att varorna tagits emot. För det andra ska den mottagningsrapport som vidarelämnas av Skatteverket anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige (artikel 37.2). Tillägget ”i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt” infördes i direktivet för att förtydliga att mottagaren givetvis ska anses ha betalat all punktskatt även om det i det aktuella fallet är så att den skatt som ska betalas enligt mottagarlandets lagstiftning är noll, exempelvis på grund av att varan är undantagen från skatt. Detta gäller enligt direktivet även om varan efter mottagandet förts in under uppskovsförfarandet (i de medlemsstater där detta är tillåtet). I ett sådant fall ska dock enligt svensk lagstiftning, skatt redovisas av den som tar emot varorna i egenskap av certifierade mottagare på vanligt sätt (även om avdrag sedan kan medges den som i egenskap av upplagshavare för in

varorna i skatteupplaget). Det saknas därför anledning att särskilt uttrycka det i den svenska lagtexten.

För att mottagningsrapporten ska kunna ha denna andra funktion förutsätts att den inte automatiskt skickas vidare av Skatteverket när den tas emot från mottagaren. I stället bör Skatteverket avvakta tills det kan konstateras att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter. Mottagaren ska enligt förslaget ovan lämna en skattedeclaration för varje flyttning. För att alla nödvändiga formaliteter ska anses ha fullgjorts måste en deklARATION för den aktuella flyttningen ha lämnats till Skatteverket. Den fråga som kan ställas är om det därutöver ska krävas att även betalning av skatten har skett. Av 62 kap. 3 § SFL följer att skatten ska vara betald senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket. I de flesta fall kommer skatten således att vara betald senast vid den tidpunkten, dvs. inom 5 dagar från mottagandet av varorna. Om skatten inte betalas i tid kan Skatteverket vidta åtgärder för att få betalt enligt bestämmelserna i SFL. Den certifierade mottagaren ska även ha ställt en säkerhet för betalning av skatten. Sådana åtgärder för att få in den skatt som har redovisats i deklARATIONEN kan dock dra ut på tiden. Om Skatteverket skulle avvakta med att skicka vidare mottagningsrapporten tills sådana åtgärder fullgjorts och skatt slutligen betalats skulle det innebära att flyttningen skulle kvarstå öppen i EMCS under en längre tid. Detta har i sig stora nackdelar eftersom det kan riskera att skapa utrymme för fusk. Till detta kommer att systemet med ett gemensamt skattekonto för all skatt innebär vissa svårigheter att avgöra när skatt är betald för en viss flyttning. Sammantaget bedöms det inte vara lämpligt att Skatteverket avvaktar betalning av skatten innan mottagningsrapporten skickas vidare till avsändarmedlemsstaten. De nödvändiga formaliteterna får anses vara uppfyllda när mottagaren har redovisat skatten för de mottagna varorna i en skattedeclaration. Om den certifierade mottagaren inte har gett in någon skattedeclaration får det anses rimligt att formaliteterna anses fullgjorda när Skatteverket fattat ett beslut om skatt för varorna. För det fall det fattas ett beslut till noll kronor i avsaknad av deklARATION kan dock detta inte anses utgöra grund för att skicka mottagningsrapporten. Närmare bestämmelser om Skatteverkets hantering av mottagningsrapporten kan komma att tas in i verkställighetsföreskrifter.

Den punktskatt som betalats i avsändarmedlemsstaten ska återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som vidareändas till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten (artikel 37.4). Om avsändaren av varorna finns i Sverige föreslås därför bestämmelsen om återbetalning av skatt förtydligas så att det framgår att återbetalning medges sedan Skatteverket erhållit en mottagningsrapport från en annan medlemsstat (eller ett ersättningsdokument i de fall detta är aktuellt), se även avsnitt 12.2.

En speciell situation som tagits upp i avsnitt 7.2 ovan är om den certifierade mottagaren avregistreras under en pågående flyttning. Om flyttningen omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument bör utgångspunkten vara att flyttningen i sig kan fortgå under förfarandet för beskattade varor utan att påverkas av avregistreringen. Avsändaren har i en sådan situation t.ex. möjlighet att välja att i EMCS ändra flyttningens destination tillbaka till avsändaren. Om aktören, vilken vid valideringen var registrerad som certifierad mottagare, tar emot

varorna får dock varorna rent formellt anses lämna förfarandet för beskattade varor eftersom varorna inte tas emot av en certifierad mottagare. Beskattning av flyttningen kan då bli aktuell enligt direktivets bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i artikel 46. Enligt direktivets bestämmelser ska skatt betalas av den som ställt säkerhet för skatten eller varje person som medverkat till oegentligheten. I detta fall föreslås en särskild bestämmelse införas om att skattskyldighet i egenskap av certifierad mottagare även ska omfatta den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne vid tidpunkten då det elektroniska administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades var certifierad mottagare. Genom detta kvarstår skyldigheten för den certifierade mottagaren att inge en deklaration för de aktuella varorna efter mottagandet. Den säkerhet som ställts av den certifierade mottagaren kan tas i anspråk vid behov. Bestämmelserna i punktskattedirektivet om beskattning av punktskattepliktiga varor, och särskilt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning, avser att peka ut i vilken medlemsstat som beskattning av punktskattepliktiga varor ska ske, inte hur medlemsstaterna ska utforma sitt förfarande för uttag av skatt. I ett fall som detta får det anses klart att avvikelserna sker i Sverige. Beskattningsrätten enligt direktivet tillfaller därmed Sverige. Att i detta fall ålägga den certifierade mottagaren skattskyldighet får anses förenligt med bestämmelserna i punktskattedirektivet. Rent praktiskt innebär avregistreringen att mottagaren inte längre har möjlighet att lämna en mottagningsrapport för varorna i EMCS. Även om mottagandet rent formellt innebär att varorna inte längre befinner sig inom förfarandet för beskattade varor uppkommer, till skillnad från om det hade varit fråga om ett uppskovsförfarande, inte någon skillnad i skattehänseende. Samma person är skattskyldig för varorna och skattskyldigheten inträder vid samma tidpunkt som om varorna hade tagits emot korrekt. Om Skatteverket bedömer att det finns tillräcklig information om att varorna tagits emot torde det i praktiken vara möjligt för Skatteverket att hantera situationen med stöd av bestämmelserna om alternativa bevis. Skatteverket kan då informera de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten om att varorna har tagits emot.

Undantag från skatteplikt och skattskyldighet i vissa fall

Eftersom bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i nuvarande 9 a § första stycket LTS, 8 a § första stycket LAS och 4 kap. 1 a § första stycket LSE, i och med det nya förfarandet ska utgöra undantag från såväl skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor som undantag från skattskyldighet i vissa fall (se även avsnitt 7.1) föreslås att undantaget i stället utformas som ett undantag från skatteplikt i de situationer som omfattas av bestämmelserna. Någon ändring i sak i omfattningen av undantaget föreslås dock inte. Undantagen omfattar således även fortsättningsvis varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, s.k. resandeförsel. Undantaget omfattar även införsel till vissa skattebefriade personer. Därutöver omfattar undantaget tobaks- och alkoholvaror som förs in av enskilda personer som flyttgods, enstaka

gåvoförsändelse eller efter ett förvärv genom arv eller testamente samt motorbränsle som i vissa fall förs in i normal bränsletank på motordrivna fordon. Att ett undantag från skatteplikt föreligger i de situationer som nämnts innebär inte att varan i sig är undantagen från skatteplikt. Om en vara som har förts in på det sätt som avses i bestämmelserna om undantag senare säljs eller på annat sätt används för annat än personligt bruk kan i dag beskattning ske enligt bestämmelserna om skattskyldighet för den som för in eller tar emot varor i 9 § första stycket 5 LTS, 8 § första stycket 5 LAS eller 4 kap. 1 § 5 LSE (jfr prop. 94/95:56 s. 85). I och med införandet av förfarandet för beskattade varor tas dock dessa bestämmelser bort. Eftersom varan vid införseln inte flyttades under förfarandet för beskattade varor (någon sådan skyldighet förelåg inte vid införseln eftersom undantaget då var tillämpligt) blir inte skattskyldighetsbestämmelserna för detta förfarande tillämpliga. För att det inte ska råda någon tvekan kring om och hur varorna ska beskattas om förutsättningarna för undantag upphör bedöms det lämpligt att det införs en särskild bestämmelse i NLTS, NLAS och LSE om beskattning för dessa situationer. Denna utformas på liknande sätt som nuvarande bestämmelser i LTS, LAS och LSE om skattskyldighet när varor som förvärvats skattefritt används för annat än det ändamål som var förutsättningen för skattefriheten. Skattskyldighet föreslås därmed föreligga för den som använder varor, som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt, för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt. Skattskyldigheten föreslås inträda vid den tidpunkt när varorna används för annat ändamål. Den som är skattskyldig enligt den nya bestämmelsen föreslås redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse. På samma sätt som i de fall skattskyldighet i dag inträder för någon som för in eller tar emot varor utan att ha ställt säkerhet innan flyttningen påbörjades föreslås att deklarationen ska lämnas senast vid händelsen som medför skattskyldighet. Det kan antas att den nya bestämmelsen i praktiken främst kommer att tillämpas i fall där varor påträffas i samband med att det sker kontroller, exempelvis vid misstanke om olaglig försäljning av alkohol.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 2 kap. 12 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 8 § och 9 kap. 11 och 12 §§ och 16 § första stycket 3 NLTS, 2 kap. 10 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 8 § och 9 kap. 11 och 12 §§ och 16 § första stycket 3 NLAS samt nya 2 kap. 12 §, 4 d kap. 2 §, 4 e kap. 7 § och 5 kap. 11 och 12 §§ och 16 § 4 LSE. Förslagen medför vidare anpassningar i 12 kap. 3 § NLTS, 12 kap. 3 § NLAS och 9 kap. 10 § LSE. De ändringar som förslagen medför i SFL anges under avsnitt 12.1.

7.4 Beskattning vid distansförsäljning

Regeringens förslag: En definition av distansförsäljning införs. Med distansförsäljning avses att någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor och varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en

avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare. En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning. En registrering ska göras om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras för varorna i Sverige eller annat EU-land.

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får i stället anmäla sig för registrering som registrerad distansförsäljare. En sådan registrering ska göras om säkerhet har ställts och aktören inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor avseende skatter och avgifter vid en avstämning av skattekontot eller skulder till det allmänna vilka har lämnats för indrivning. Den registrerade distansförsäljaren ska ställa säkerhet för de varor som flyttas vid varje tidpunkt.

Skatteverket ska kunna avregistrera distansförsäljare, bl.a. om det inte längre finns förutsättningar för registrering. Bestämmelser om när säkerheter får tas i anspråk införs.

Den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare avsänder varor genom distansförsäljning är skattskyldig för varorna. Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot av köparen.

Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller en registrerad distansförsäljare. Skattskyldigheten inträder när varorna förs in till Sverige. Den som avser att ta emot varor genom distansförsäljning från någon som inte är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska vara skyldig att till Skatteverket anmäla flyttningen.

Den tillfälligt registrerade distansförsäljaren och den som är skattskyldig i egenskap av mottagare av varor ska redovisa skatten i en särskild deklaration för varje händelse. Den som är registrerad distansförsäljare ska i stället redovisa skatten i en punktskatte-deklaration för redovisningsperioder om en kalendervecka.

Regeringens bedömning: Det finns inte anledning att föreslå en möjlighet att utse en representant som ansvarar för betalning av skatten.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås dock en något annorlunda utformning av kraven för registrering som registrerad distansförsäljare.

Remissinstanserna: *Företagarna* och *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, ifrågasätter om det är motiverat att korta ned redovisningstidpunkten för registrerade distansförsäljare till en kalendervecka.

Systembolaget anser att det i anslutning till regleringen om distansförsäljning bör införas en hänvisning till alkohollagen.

Folkhälsomyndigheten har inga synpunkter på förslaget men anser att vissa ändringar bör göras i alkohollagen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning*Bestämmelserna om distansförsäljning i nya punktskattedirektivet*

Bestämmelserna om distansförsäljning finns i nya punktskattedirektivet i artikel 44. Enligt artikel 44.1 ska punktskattepliktiga varor vilka redan har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och köps av en person som inte är godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en certifierad mottagare, som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstats territorium av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller för dennes räkning vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten. De huvudsakliga skillnaderna i förhållande till nuvarande punktskattedirektivet är att begreppet ”säljaren” har bytts ut mot det mer generella ”avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet” samt att möjligheten för medlemsstaterna att kräva att distansförsäljaren har en skatterepresentant har tagits bort.

Ny definition av distansförsäljning

För att underlätta läsningen av lagtexten föreslås att de nuvarande bestämmelserna om distansförsäljning delas upp och att det skapas en separat definition av distansförsäljning. Definitionen bör kunna utgå från dagens bestämmelse i 16 § första stycket LTS med vissa anpassningar till formuleringarna i nya punktskattedirektivet. Definitionen föreslås formuleras så att med distansförsäljning avses att någon som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning. Ändringen i nya punktskattedirektivet från ”säljare” till ”avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet” har under förhandlingarna motiverats med att det bättre överensstämmer med systematiken i direktivet, vilken inte tar sikte på civilrättslig status utan varornas hantering. På det sättet motsvarar bestämmelsen om distansförsäljning andra bestämmelser i direktivet där kraven för flyttningar avser den som avsänder eller tar emot varor, snarare än den som köper eller säljer varor. Det har dock inte anförts att någon mer betydande skillnad i sak är avsedd. Den som säljer varor och som ordnar transporten för varorna själv eller genom någon annan får även anses vara avsändare av varorna och ska anmäla sig för registrering som distansförsäljare. En sådan säljares ansvar att registrera sig som distansförsäljare påverkas inte av att varorna för själva transporten hanteras av en transportör vilken bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Man skulle dock kunna tänka sig att det i något fall förekommer att någon annan än säljaren, som är involverad i avsändandet av varorna och som bedriver självständig ekonomisk verksamhet, anmäler sig för registrering som distansförsäljare för de aktuella varorna. Om så sker torde det utifrån direktivets formulering inte finnas grund att vägra

registrering för denne. Denne får då anses ta över säljarens ansvar att registrera sig för distansförsäljningen.

Om någon har registrerat sig som distansförsäljare för vissa varor saknas normalt anledning för Skatteverket att ifrågasätta att flyttningen utgör distansförsäljning och ska hanteras enligt de bestämmelserna. Någon utredning kring vem som är avsändare eller vem som ansvarar för transporten behöver normalt inte ske i ett sådant fall. Det kan dock inte uteslutas att det kan finnas situationer där det finns anledning att utreda frågan om det är en distansförsäljning, exempelvis om det framgår av uppgifterna i ärendet att mottagaren inte är en enskild person.

Om ingen har anmält sig för registrering för varorna får en prövning göras mot definitionen av distansförsäljning för att avgöra om flyttningen ska anses ske genom distansförsäljning eller omfattas av kravet att använda förfarandet för beskattade varor. Om en enskild person som förvärvar varor utomlands helt självständigt ordnar transporten, exempelvis genom att själv hämta ut varorna och sedan avsända dem till Sverige får detta ses som ett från förvärvet fristående led och bestämmelsen om distansförsäljning torde inte bli tillämplig. I en sådan situation har den som säljer varorna ingen möjlighet att känna till hur varorna ska hanteras efter försäljningen och kan inte anses vare sig direkt eller indirekt vara avsändare för flyttningen. I stället ska flyttningen hanteras under förfarandet för beskattade varor. De aktuella varorna kommer i så fall inte att bli obeskattade utan det är endast förfarandet som är ett annat.

I direktivet anges att den som köper varorna ska vara en person som inte är en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller certifierad mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet. I nuvarande svenska lagstiftning har endast kravet på att inte bedriva en självständig ekonomisk verksamhet tagits med. Som angetts tidigare utgår den svenska lagstiftningen från att en aktör kan agera i olika egenskaper och således endast agerar i egenskap av t.ex. upplagshavare om varorna hanteras inom uppskovsförfarandet. Att det i direktivet anges att det inte ska vara tillåtet för den som har ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare eller certifierad mottagare att ta mot varor genom distansförsäljning får anses spegla att dessa enligt direktivet vid godkännande eller registrering ska agera ”i sin affärsverksamhet” (se t.ex. artikel 3.1 i nya punktskattedirektivet). Det bedöms inte finnas skäl att särskilt ange i den svenska lagstiftningen att den som har ett sådant godkännande inte får ta mot varor under distansförsäljning utan det bedöms tillräckligt att det som i dag anges att mottagaren ska vara någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Den som godkänns som tillfälligt certifierad mottagare kan visserligen i vissa fall vara en enskild person som tar emot varorna kommersiellt i den mening som avses i artikel 33 men som inte tar emot varorna i yrkesmässig verksamhet. Registreringen avser i det fallet dock en enstaka flyttning och kan således inte användas för en ny flyttning utan förnyad registrering. Det bedöms inte finnas skäl att begränsa möjligheten för en enskild person att vara mottagare vid distansförsäljning för att denne registrerat sig som tillfälligt certifierad mottagare för att ta emot en enstaka flyttning av andra varor.

För att närmare ansluta till direktivets lydelse föreslås vidare att det i definitionen läggs till direktivets uttryck att varorna ”avsänds eller

transporteras direkt eller indirekt” och att direktivets uttryck ”köper” används i stället för ”förvärvar”. I begreppet köper får anses ingå varor som översänds inom ramen för affärsrelationen mellan distansförsäljaren och kunden, även om någon köpeskilling inte uttryckligen erlagts för den specifika varan. Ett exempel skulle kunna vara ett varuprov för en ny produkt som sänds ut till köpare av andra varor eller en produkt som ingår ”på köpet” vid köp av andra varor.

De nuvarande bestämmelserna om distansförsäljning omfattar enligt 16 § tredje stycket LTS, 15 § tredje stycket LAS och 4 kap. 9 § tredje stycket LSE även sådana överföringar av tobaksvaror som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. Av propositionen Förbättrade möjligheter för punktskattekontroll m.m. (prop. 1997/98:100 s.114–115) och prop. 2009/10:40 (s. 145–146) framgår att bestämmelserna bl.a. är avsedda att träffa överföringar från en privatperson i ett annat EU-land till en privatperson i Sverige. Eftersom nya punktskattedirektivet uttryckligen anger att avsändaren ska bedriva självständig ekonomisk verksamhet kommer sådana flyttningar inte längre att omfattas av definitionen av distansförsäljning. I stället får de hanteras under förfarandet för beskattade varor. De aktuella flyttningarna kommer således inte att bli obeskattade utan det är endast förfarandet som förändras. I den mån det från en avsändare som bedriver självständig ekonomisk verksamhet görs en överföring som sker inom ramen för affärsrelationen utan att det tas ut någon specifik köpeskilling får den anses omfattas av första stycket enligt vad som sagt ovan.

Generella överväganden avseende registrering av distansförsäljare

Dagens bestämmelser om distansförsäljning innebär att säljaren ska företrädas av en representant som är etablerad i Sverige. Representanten ska vara godkänd av Skatteverket. Representanten ska enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av tobaksskatt. Säljaren ska vidare ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. (Jfr 16 och 16 a §§ LTS, 15 och 15 a §§ LAS och 4 kap. 9 och 9 a §§ LSE). Den som endast vid ett enstaka tillfälle säljer varor genom distansförsäljning ska i stället, innan varorna avsändas från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna (jfr 16 b § LTS, 15 b § LAS och 4 kap. 9 b § LSE).

Bestämmelserna i nya punktskattedirektivet innebär att det inte längre är möjligt att kräva att den som säljer varor genom distansförsäljning företräds av en representant som är etablerad i Sverige. Detta medför att dagens bestämmelser behöver ändras. På samma sätt som ovan beskrivits vad avser certifierade mottagare (se avsnitt 7.2) innehåller direktivets bestämmelser inte i sig något som innebär att distansförsäljaren ska vara föremål för tillståndsprocess. Den som agerar på det sätt som omfattas av artikel 44 i nya punktskattedirektivet ska dock ha en skyldighet att registrera sig hos myndigheterna i destinationsmedlemsstaten.

Mot denna bakgrund bör registrering vid distansförsäljning kunna ske utan att det föreligger krav på en sådan prövning av aktörens lämplighet som i dag krävs för godkännande som aktör inom uppskovsförfarandet (jfr

t.ex. 10 § andra stycket 1 LTS, lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt).

Eftersom en registrering utan föregående lämplighetsprövning ger utrymme för mindre seriösa aktörer att registrera sig och agera inom förfarandet är det särskilt viktigt att bestämmelserna utformas på sådant sätt att risken för skatteundandragande begränsas. En viktig aspekt är därvid frågan om säkerhet. Det är viktigt att tillräcklig säkerhet finns och att Skatteverket har möjlighet att kontrollera detta. Enligt nuvarande bestämmelser ska den som har en godkänd representant ställa en generell säkerhet. Den som endast vid enstaka tillfällen flyttar varor genom distansförsäljning ska dock ställa säkerhet innan varje flyttning. Liksom inom förfarandet för beskattade varor föreslås att utgångspunkten bör vara att säkerhet för skatten på varorna ska ställas innan varje flyttning. Även registreringen för aktören bör begränsas till den enskilda flyttningen och en ny registrering göras för varje flyttning. På detta sätt kommer registrering och säkerhet för varje flyttning att hållas ihop och den enskilda registreringen kan avslutas när hanteringen av flyttningen är klar.

Det finns dock i dag aktörer vilka avsänder varor genom distansförsäljning i mer betydande omfattning. Den hantering som beskrivs ovan kan i ett sådant fall bli betungande för Skatteverket och aktörerna. Det finns därför skäl att, liksom inom förfarandet för beskattade varor, överväga att införa bestämmelser som innebär att hanteringen underlättas genom att möjliggöra ställandet av en generell säkerhet för de flyttningar som hanteras av aktören och ha en stående registrering. Med en sådan förenkling slipper Skatteverket hantera registreringar inför varje flyttning och Skatteverkets och aktörens hantering förenklas därmed. En sådan förenkling bör dock förutsätta att aktören uppfyller vissa krav för att minska risken för skatteundandragande. Det bedöms ligga väl inom ramen för direktivet att kräva att den som ska medges möjlighet till förenklingar, t.ex. genom att ställa en generell säkerhet, genomgår vissa kontroller och uppfyller vissa krav.

Vad som sagts ovan innebär att det finns anledning att liksom inom förfarandet för beskattade varor utforma bestämmelserna om registrering för distansförsäljare så att det finns två former av aktörer varav det för den ena uppställs något högre krav. Det bedöms lämpligt att för den aktör som hanterar varor genom ställande av säkerhet för varje flyttning använda begreppet ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Detta ligger i linje med de begrepp som i dag används för sådana aktörer som registreras för varje flyttning, ”tillfälligt registrerad varumottagare”, ”tillfälligt certifierad mottagare” och ”tillfälligt certifierad avsändare”. För den aktör som efter uppfyllandet av vissa krav tillåts ställa generell säkerhet föreslås att begreppet ”registrerad distansförsäljare” används. På samma sätt som nämnts ovan i avsnitt 7.2 vad gäller certifierade mottagare innebär inte det faktum att aktören är registrerad distansförsäljare att aktören uppfyller de krav som ställs i alkohollagen eller lagen om tobak och liknande produkter. Registreringen har endast skatterättslig betydelse.

Systembolaget föreslår att det ska införas en uttrycklig bestämmelse i skattelagstiftningen om att bestämmelser även finns i alkohollagen. Regeringen konstaterar att det i många fall förekommer att det i annan lagstiftning finns bestämmelser som en aktör måste förhålla sig till för att dennes verksamhet ska vara laglig. Det bedöms inte lämpligt att särskilt i

detta sammanhang lägga in en hänvisning till alkohollagen. Frågan om en aktörs hantering är förenlig eller inte med alkohollagen, eller andra lagar, får bedömas utifrån den lagstiftningen. Den registrering som sker enligt lagen om alkoholskatt har som nämnts ovan endast en skatterättslig betydelse.

Folkhälsomyndigheten har angett att vissa ändringar bör genomföras i alkohollagen. Detta lagstiftningsärende omfattar enbart skattefrågor och alltså inte några sådana ändringar.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning föreslås innan varorna avsänds från det andra EU-landet ha en skyldighet att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare samt ställa säkerhet för skatten på varorna inför varje flyttning av varor. Den som är registrerad distansförsäljare enligt nedan behöver dock inte registrera sig igen som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare ska göras om säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Precis som i dag ska ställd säkerhet få tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Skatteverket föreslås få avregistrera den tillfälligt registrerade distansförsäljaren om förutsättningarna för registrering inte längre föreligger. Det föreslås även att Skatteverket ska avregistrera den tillfälligt registrerade distansförsäljaren när den aktuella flyttningen avslutats. Eftersom flyttningar genom distansförsäljning inte hanteras i EMCS kommer Skatteverket inte få någon mottagningsrapport när flyttningen avslutas. Andra omständigheter får därför beaktas för att bedöma om flyttningen har avslutats, t.ex. om deklaration har lämnats för flyttningen. På samma sätt som ovan föreslagits för tillfälligt certifierade mottagare, se avsnitt 7.2, föreslås att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från det att ett beslut om avregistrering fattas.

Den tillfälligt registrerade distansförsäljaren föreslås redovisa skatten för varje händelse som medför skattskyldighet. Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter den händelse som medfört skattskyldigheten. Detta motsvarar vad som i dag gäller för den som endast vid enstaka tillfällen säljer varor genom distansförsäljning och vad som i avsnitt 7.2 föreslås för den tillfälligt certifierade mottagaren.

Registrerad distansförsäljare

Det förslag som lämnas ovan om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare innebär att aktören måste kontakta Skatteverket inför varje flyttning. Som angetts ovan föreslås dock att det även införs en möjlighet för den som avser att avsända varor som distansförsäljare att, i stället för att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare inför varje flyttning, anmäla sig som registrerad distansförsäljare. Detta föreslås vara möjligt för den som flyttar genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen.

För en registrerad distansförsäljare begränsas inte registreringen till en viss flyttning utan utgör en stående registrering. En registrerad distansförsäljare får ställa en generell säkerhet för de flyttningar för vilka denne

är avsändare. Såsom nämnts ovan bedöms det mot denna bakgrund rimligt att det uppställs vissa krav för att få bli en registrerad distansförsäljare. Vid utformningen av reglerna är det viktigt att det sker en avvägning mellan de krav som ställs och utformningen av säkerheten, i vilken utsträckning aktören ges ett uppskov med att betala skatten och risken för skatteundandragande. Betydande förenklingar eller förmåner bedöms förutsätta en mer omfattande prövning av aktörerna. I detta fall är det dock fråga om flyttning av varor vilka har beskattats i ett annat EU-land och den aktör som anmäler sig för registrering har normalt ett intresse av att möjliggöra återbetalning av den skatt som betalats i avsändarlandet. Vad avser certifierade mottagare har det ovan gjorts bedömningen att det i nuläget inte finns behov av att föreslå en lösning med mer omfattande förenklingar eller mer omfattande krav för registrering utan att utformningen av bestämmelserna i stället bör ta som utgångspunkt att endast uppställa vissa grundläggande krav. För certifierade mottagare har därför föreslagits att huvudsakligen två krav uppställs för registrering, att säkerhet har ställts och att aktören fullgör sina skyldigheter att betala skatt och andra statliga fordringar. Det bedöms lämpligt att utformningen av bestämmelserna om registrering för registrerade distansförsäljare så långt som möjligt utformas på samma sätt som certifierade mottagare. I båda fallen ställer direktivet krav på registrering inför flyttningar av beskattade varor mellan EU-länder.

Ett första krav för registrering föreslås således vara att säkerhet har ställts. För att säkerställa att det föreligger fullgod säkerhet för de skatteanspråk som kan riktas mot den registrerade distansförsäljaren för den skatt som ska betalas i Sverige eller ett annat EU-land föreslås att säkerhet som lägst ska ställas med ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från distansförsäljaren. Detta skiljer sig något till sin utformning mot den säkerhet som ska ställas i dag av distansförsäljarna och som ska utgöra 10 procent av beräknade årliga skatten på varorna. Genom en säkerhet som utgår från skatten på de varor som flyttas vid varje tidpunkt, vilket motsvarar det som ovan föreslås för certifierade mottagare, underlättas Skatteverkets kontroller av att den ställda säkerheten är godtagbar vid varje tidpunkt och Skatteverket ges bättre förutsättningar att snabbt reagera om det visar sig att verksamheten ökar i sådan omfattning att säkerheten inte längre är tillräcklig. Detta bedöms vara särskilt viktigt mot bakgrund av att någon lämplighetsprövning av aktören inte görs och det inte heller längre finns möjlighet att ställa krav på att aktören utser en godkänd representant. Eftersom det kan antas att aktören i de flesta fall inte flyttar mer än en mindre del av sin årliga mängd avsända varor vid varje tillfälle bedöms säkerheten för flertalet aktörer inte bli högre än i dag. Vid anmälan för registrering får säkerhetens storlek grundas på en uppskattning av aktören kring vilka flyttningar som kommer att ske den närmsta tiden. Det ankommer därefter på aktören att kontinuerligt säkerställa att tillräcklig säkerhet föreligger.

Utöver skyldigheten att ställa säkerhet föreslås som sagts ovan som ytterligare krav för registrering att aktören fullgör sina skyldigheter att betala skatt i Sverige. Det bedöms inte lämpligt att den som har obetalda belopp avseende skatter eller avgifter som ska betalas till Skatteverket ska omfattas av möjligheten att vara registrerad distansförsäljare och

därigenom medges möjligheten att ställa generell säkerhet. Betalning av skatter och avgifter hanteras enligt 61 kap. SFL på ett skattekonto. Detta skattekonto stäms inte av varje dag utan när det finns anledning till detta av olika skäl. Enligt 61 kap. 7 § SFL ska avstämning i vart fall ske varje månad. Skatteverket förordar (liksom för certifierade mottagare, se avsnitt 7.2) att en särskild avstämning ska göras då en anmälan om registrering handläggs. Därigenom kan undvikas att händelser som inträffat efter den senaste avstämningen inte kan beaktas. Regeringen delar uppfattningen att det kan vara lämpligt att en särskild avstämning görs vid handläggningen av en anmälan om registrering och föreslår att bestämmelsen utformas utifrån detta. Begreppet belopp avseende skatter och avgifter är avsett att omfatta alla belopp som registreras på skattekontot, inklusive exempelvis eventuella skattetillägg och räntor. Avstämningen ska dock inte ta hänsyn till belopp som ännu inte förfallit till betalning enligt 61 kap. 2–6 §§ SFL. Skatteverket framför vidare att bestämmelsen bör innehålla en beloppsgräns. Enligt Skatteverket är det inte ovanligt att den som har varit föremål för betalningskrav eller betalningsuppmaning och försökt betala hela sin skuld, kan restera för ett mindre räntebelopp utan att vara medveten om det. Regeringen föreslår mot denna bakgrund att det, i enlighet med Skatteverkets förslag, införs en beloppsgräns på 2 000 kronor under vilken obetalda belopp inte beaktas.

Den som inte medges en registrering på grund av obetalda belopp avseende skatter eller avgifter på skattekontot kan ansöka på nytt om registrering. Om det då vid en avstämning av skattekontot visar sig att det inte längre föreligger obetalda belopp avseende skatter och avgifter kan aktören registreras (under förutsättning att övriga förutsättningar är uppfyllda). Vid varje avstämning måste dock även eventuella nya tillkommande belopp att betala beaktas. Ett belopp som betalas in till skattekontot räknas enligt bestämmelserna i SFL av först mot skatter, avgifter och ränta som debiterats skattekontot för den innevarande perioden, därefter mot ingående underskott och slutligen mot skatt, avgift och ränta som har lämnats för indrivning.

Utöver skatter och avgifter till Skatteverket kan en aktör ha andra skulder till staten, t.ex. i form av avgifter eller böter. Det bedöms lämpligt att även sådana skulder ska beaktas vid prövningen av om aktören ska omfattas av möjligheten att vara registrerad distansförsäljare. I detta fall bör dock endast beaktas sådana skulder som överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Villkoret bör omfatta belopp som vid verkställighet enligt 1 kap. 6 § utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål. Av 1 kap. 6 § utsökningsbalken framgår att allmänt mål är mål om uttagande av böter, vite, skatt, tull, avgift och andra medel som staten har rätt till och som får utsökas utan föregående dom samt, enligt vad regeringen närmare föreskriver, annan liknande fordran som staten eller en kommun har rätt till. I annan lag kan föreskrivas att även mål om uttagande av någon annan fordran är allmänt mål.

På samma sätt som ovan sagts vad gäller certifierade mottagare kan nämnas att skulle det visa sig i den praktiska tillämpningen att de krav som föreslås inte är tillräckliga för att begränsa riskerna för skatteundandragande får övervägas om ytterligare krav bör införas.

För att säkerställa en god kontroll är det viktigt att Skatteverket ges förutsättningar att avregistrera den registrerade distansförsäljaren.

Avregistrering föreslås därför få ske om förutsättningarna för registrering inte längre finns eller ställd säkerhet inte längre är godtagbar. Om aktören efter registreringen brister i betalning av skatt utgör detta exempelvis grund för avregistrering. Avregistrering bör även ske om distansförsäljaren begär det. Aktören kan därmed välja att avregistrera sig som registrerad distansförsäljare för att fortsättningsvis i stället agera som tillfälligt registrerad distansförsäljare. Ett beslut om avregistrering föreslås gälla omedelbart om inte annat anges i beslutet. Om aktören skulle ha någon flyttning som påbörjats före avregistreringen kan dessa beskattas hos denne trots att aktören inte längre är registrerad, se nedan.

På samma sätt som för certifierade mottagare (se avsnitt 7.2) bedöms det finns skäl att införa en bestämmelse om att säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under en viss minsta tid från den dag avregistrering sker. Det bedöms lämpligt att samma tid ska gälla för den säkerhet som ställs av en registrerad distansförsäljare som för andra aktörer, dvs. sex månader från avregistreringen.

Den som i dag avsänder varor genom distansförsäljning och företräds av en godkänd representant ska redovisa skatten för redovisningsperioder om en månad. Om aktören anmält sig vid enstaka tillfälle enligt bestämmelserna i 16 b § LTS, 15 b § LAS eller 4 kap. 9 b § LSE ska denne redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet enligt 26 kap. 8 § SFL. Detsamma gäller en distansförsäljare som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket. Som nämnts ovan bedöms det lämpligt att bestämmelserna för registrerade distansförsäljare så långt som möjligt utformas på samma sätt som bestämmelserna för certifierade mottagare. Mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av den registrerade distansförsäljaren bedöms det inte vara lämpligt att medge en längre redovisningsperiod av det slag som i dag medges för godkända aktörer såsom exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare eller som i dag medges distansförsäljare med godkänd representant. De alternativ som återstår är då att tillåta att en deklARATION lämnas samlat för flera flyttningar under en kortare redovisningsperiod eller att deklARATION lämnas för varje flyttning. En hantering med redovisningsperioder skulle kunna underlätta för Skatteverket och för aktörer som har många flyttningar. Den tid som medges måste dock balanseras mot den kontroll som sker av aktören vid registrering. Såsom anges i avsnitt 7.2 bedöms det inte lämpligt att medge en längre redovisningsperiod än högst en vecka mot bakgrund av att det inte sker någon lämplighetsprövning av aktören och de krav som ställts upp för registrering är begränsade. Denna bedömning bör även vara relevant i fråga om distansförsäljare. Det kan därvid även konstateras att det är svårare för Skatteverket att vid behov kontrollera och vidta åtgärder i händelse av obetald skatt mot utländska företag än sådana företag som är verksamma i Sverige.

För certifierade mottagare bedömdes det finnas ett behov av att kunna koppla ihop uppgifterna i deklARATIONEN med en viss flyttning. Mot den bakgrunden föreslogs i avsnitt 7.2 att deklARATIONEN skulle lämnas för varje händelse i stället för i en deklARATION för en redovisningsperiod om en kalendervecka. Något sådant behov finns inte vid distansförsäljning eftersom dessa flyttningar inte hanteras i EMCS. Det föreslås därför att skatten ska få redovisas för redovisningsperioder om en kalendervecka och

att deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter redovisningsperiodens utgång. Vad *Företagarna* och *Näringslivets skattedelegation* anför om att en sådan redovisningsperiod innebär att inbetalningen av punktskatt tidigareläggs vilket medför en negativ likviditetseffekt och att administrationen förväntas öka för berörda företag medför inte någon annan bedömning. Mot bakgrund av att det inte föreligger någon lämplighetsprövning bedöms som ovan angetts inte lämpligt att medge en längre redovisningsperiod än en kalendervecka.

Någon anledning att införa särskilda bestämmelser om att ett konkursbo ska ta över registreringen bedöms inte föreligga. Om det finns anledning att påbörja flyttningar efter konkursen har konkursboet möjlighet att t.ex. anmäla sig för registrering till Skatteverket som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

Det bedöms inte heller finnas anledning att utöver möjligheten att bli registrerad distansförsäljare även införa en möjlighet att företrädas av en skatterepresentant. Däremot kan distansförsäljare, liksom andra skattskyldiga, på andra sätt använda ombud, exempelvis finns bestämmelser om deklaraionsombud i 6 kap. SFL.

Eftersom de nya reglerna om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare skiljer sig åt från nuvarande bestämmelser bedöms det inte möjligt att låta den som i dag är registrerad som distansförsäljare automatiskt övergå till att bli registrerad distansförsäljare. I stället får den som avser att flytta varor genom distansförsäljning efter ikraftträdandet av de nya bestämmelserna anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. I avsnitt 13.1 föreslås att bestämmelserna om registrering ska träda i kraft tidigare än övriga bestämmelser för att underlätta för Skatteverket och aktörerna att förbereda sig på detta.

Skattskyldighet för tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare

Den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare avsänder varor genom distansförsäljning är skattskyldig för varorna. Skattskyldigheten inträder när varorna tas emot av mottagaren.

Om någon avregistreras som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare bör skattskyldigheten omfatta sådana varor som avsänts av aktören innan avregistreringen eftersom denne då avsände varorna i sin egenskap som distansförsäljare. Eftersom det kan förekomma situationer där skattskyldigheten för varorna inträder först efter avregistreringen föreslås att det tydliggörs i lagstiftningen att även sådana varor omfattas av skattskyldigheten.

Skattskyldighet och anmälningsskyldighet för mottagaren

Som anförts ovan är den som avsänder varor genom distansförsäljning skyldig att registrera sig hos Skatteverket och ställa säkerhet för flyttningen. På samma sätt som i dag bör mottagaren av varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning vara skattskyldig om avsändaren inte fullgör sina skyldigheter. Detta följer i dag av 16 c § LTS, 15 c § lagen om LAS och 4 kap. 10 § LSE. Skattskyldigheten föreslås liksom i dag inträda

när varorna förs in till Sverige, jfr nuvarande 20 § första stycket 3 LTS, 19 § första stycket 3 LAS och 5 kap. 3 § 1 LSE.

För att underlätta för mottagaren att vid en beställning av varor genom distansförsäljning bedöma om skattskyldighet uppkommer föreslås skattskyldigheten kopplas till om avsändaren har uppfyllt sin skyldighet att registrera sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare snarare än till om avsändaren har ställt säkerhet. Vem som är registrerad kan på ett enklare sätt kontrolleras hos Skatteverket. I 2 kap. 5 § 3 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om att Skatteverket får lämna ut uppgift om registrering enligt SFL till en enskild. Något behov av ytterligare bestämmelser bedöms inte föreligga. Att säkerhet har ställts av distansförsäljaren är även ett krav för registrering vilket innebär att ändringen i praktiken inte torde påverka i vilka fall mottagaren blir skattskyldig.

I de fall där avsändaren vid distansförsäljning inte har registrerat sig hos Skatteverket är det mycket svårt för Skatteverket och Tullverket att känna till att en flyttning av varor kommer att äga rum. Till skillnad från beskattade varor inom förfarandet för beskattade varor omfattas i dag inte varor som flyttas genom distansförsäljning av någon anmälan för varje flyttning. För att förbättra myndigheternas möjligheter att känna till och kontrollera flyttningar av beskattade varor föreslås att det införs en särskild anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning. Mottagaren föreslås vara skyldig att till Skatteverket anmäla flyttningen av varor om denne avser att ta emot varor som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som inte är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare. Därigenom tydliggörs även mottagarens ansvar i de fall denne väljer att köpa varor från någon som inte är registrerad hos Skatteverket. En sådan anmälningsskyldighet för den svenske mottagaren syftar till att säkerställa att skatt betalas i Sverige och bedöms vara förenlig med direktivet och EU-rätten i övrigt.

På samma sätt som i dag föreslås att mottagaren ska redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet. Den som inte har anmält flyttningen till Skatteverket ska, på samma sätt som i dag lämna deklarationen senast vid den händelse som medför skattskyldighet (26 kap. 37 § SFL). Den som har anmält flyttningen av varorna till Skatteverket bör däremot få möjlighet att lämna deklarationen avseende flyttningen efter mottagandet av varorna. Skattskyldighetens inträde bör dock kvarstå som i dag vid den tidpunkt när varorna förs in till Sverige. Detta för att undvika att det uppkommer en risk för skatteundandragande. Det föreslås därför att deklarationen ska ha kommit in senast fem dagar efter mottagandet av varorna. Eftersom skattskyldighet föreligger redan när varorna förs in till Sverige föreslås att det även införs en särskild tidpunkt för lämnande av deklaration om varorna i något fall inte skulle nå mottagaren. Deklarationen ska därför lämnas senast 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet.

Om en mottagare skulle anmäla en flyttning till Skatteverket trots att det finns en tillfälligt registrerad distansförsäljare för flyttningen eller varorna avsänds av en registrerad distansförsäljare, eller om avsändaren efter mottagarens anmälan anmäler sig för registrering avseende den aktuella

flyttningen har inte mottagarens anmälan någon betydelse för skattskyldigheten. Det är alltid den tillfälligt registrerade distansförsäljaren eller registrerade distansförsäljaren som är skattskyldig för varorna om en sådan aktör finns registrerad.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 6 kap. och 9 kap. 8–10 §§ NLTS, 6 kap. och 9 kap. 8–10 §§ NLAS samt nya 4 c kap. och 5 kap. 8–10 §§ LSE. De ändringar som förslagen medför i SFL anges under avsnitt 12.1.

7.5 Oegentlighetsbeskattning av varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor

Regeringens förslag: En ny bestämmelse om oegentlighetsbeskattning införs för flyttningar till eller via Sverige som omfattas av kravet på att använda förfarandet för beskattade varor men som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Varorna ska beskattas i Sverige om de har förts in hit. Skatt ska betalas av den som för in eller tar emot varorna, eller någon annan person som medverkat i oegentligheten, med den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet. Möjligheterna för Skatteverket att inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om oegentlighetsbeskattning genom förelägganden och revision förbättras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I nya punktskattedirektivet finns det, liksom i nuvarande punktskattedirektivet, bestämmelser om s.k. oegentlighetsbeskattning, dvs. beskattning i situationer där de förfaranden som föreskrivs i direktivet inte har följts. Det kan exempelvis vara fråga om att varor avviker från en flyttning under uppskovsförfarandet eller från en flyttning av beskattade varor eller att en flyttning som har påbörjats aldrig kommer fram.

Vad gäller sådana flyttningar som sker under uppskovsförfarandet har bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i nuvarande punktskattedirektiv (artikel 10) överförts oförändrade till nya punktskattedirektivet (artikel 9). Vad gäller flyttningar av beskattade varor har vissa anpassningar gjorts till de nya bestämmelserna för flyttning av beskattade varor. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning vid flyttning av beskattade varor finns i artikel 46 i nya punktskattedirektivet.

Såsom redovisats i tidigare avsnitt innebär nya punktskattedirektivets regler att det uppställs vissa särskilda krav på hur flyttningar av varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor ska hanteras. Dessa krav omfattar beskattade varor som flyttas mellan EU-länderna och som inte omfattas av någon av de andra bestämmelserna i direktivet om distansförsäljning eller undantag för införsel i vissa fall (t.ex. resandeförsel). En flyttning av sådana varor får endast ske om varorna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och flyttas

mellan en certifierad avsändare och en certifierad mottagare (jfr artikel 33.1 och 35.1 i nya punktskattedirektivet).

Om en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas korrekt, dvs. flyttningen omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument vilket har validerats av avsändarmedlemsstaten, men flyttningen eller en del av flyttningen inte når angiven destination föreligger en oegentlighet. Detsamma gäller en flyttning vid distansförsäljning när varorna har avsänts av en distansförsäljare vilken har uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig i mottagarmedlemsstaten. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning motsvarar i dessa fall de bestämmelser som finns i nuvarande direktiv. Dagens bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi föreslås dock förtydligas så att det tydligt framgår att de är tillämpliga när varor flyttas under förfarandet för beskattade varor eller har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare.

De nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet för hantering av beskattade varor innebär att beskattade varor som inte flyttas genom distansförsäljning och som inte omfattas av undantag ska flyttas under det särskilda förfarandet för beskattade varor och att de endast anses flyttas under det förfarandet om flyttningen uppfyller de krav som ställs i direktivet. Om dessa krav inte är uppfyllda får varorna inte flyttas. Om en flyttning ändå sker utan att kraven är uppfyllda har det i artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet införts bestämmelser om att detta ska betraktas som en s.k. oegentlighet.

Det föreslås mot denna bakgrund att det införs nya bestämmelser i NLTS, NLAS och LSE om oegentlighetsbeskattning för dessa situationer. Dessa bestämmelser föreslås få tillämpas av Skatteverket. Om varorna omhändertagits av Tullverket vid en kontroll enligt LPK får beslut om skatt enligt de nya bestämmelserna även fattas av Tullverket.

Eftersom varor som flyttas från Sverige redan har beskattats här i landet föreslås bestämmelsen endast omfatta flyttningar som sker till eller via Sverige. I artikel 46.5 i nya punktskattedirektivet anges att varje avsaknad av registrering eller certifiering för en eller alla personer som är involverade i flyttningen i strid med artikel 33.1 eller varje fall av bristande respekt för bestämmelserna i artikel 35.1 ska betraktas som en oegentlighet. Det centrala kravet här är att varorna ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument enligt artikel 35.1 i nya punktskattedirektivet. Vid valideringen av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS sker en kontroll av att den avsändare och den mottagare som angetts för flyttningen är registrerade som certifierade avsändare resp. mottagare i SEED-registret. Saknas aktörerna i registret kommer validering inte ske av det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning föreslås därför utformas så att en oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. En flyttning som i de situationer där detta tillåts enligt direktivet påbörjas under ersättningsdokument får i detta sammanhang anses uppfylla kravet på att omfattas av

ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Oegentlighetsbeskattning ska således inte ske i en sådan situation.

Om en flyttning omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument när flyttningen påbörjas får flyttningen anses utgöra en flyttning under förfarandet för beskattade varor. Om registreringen för någon av de inblandade aktörerna skulle upphöra efter det att det elektroniska förenklade administrativa dokumentet validerats bör detta inte anses påverka flyttningens status som en flyttning under förfarandet för beskattade varor så länge flyttningen pågår. Om mottagaren inte längre skulle vara registrerad har den certifierade avsändaren möjlighet att ändra flyttningens destination tillbaka till avsändningsplatsen (jfr artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet). Om varorna skulle avvika i en sådan situation får de beskattas enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning för flyttningar under förfarandet för beskattade varor. Om flyttningen avslutas genom att de tas emot av den mottagare som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet föreslås i avsnitt 7.3 att denne ska vara skattskyldig för varorna.

Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning för flyttningar som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument måste förstås så att det är själva det faktum att en flyttning sker utan att omfattas av de uppställda kraven som utgör ”oegentligheten”. Detta innebär att de omständigheter som utgör oegentligheten alltid föreligger under hela flyttningen. Eftersom det är fråga om beskattade varor är det dock först när varorna flyttats till en annan medlemsstat än den där de frisläppts för konsumtion som ett nytt skatteanspråk kan uppkomma. Ett svenskt skatteanspråk bedöms endast kunna uppkomma om varorna har förts in i Sverige. Någon situation där det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts bedöms, till skillnad från vid annan oegentlighetsbeskattning, inte kunna uppkomma i dessa fall eftersom oegentligheten föreligger under hela flyttningen. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning föreslås därför utformas så att varorna ska beskattas här i landet om de varor för vilka oegentlighet föreligger förts in i Sverige.

Skattskyldig vid oegentlighetsbeskattning är enligt artikel 46.3 i nya punktskattedirektivet den person som ställt garanti för betalning av skatten och varje person som har medverkat i oegentligheten. Eftersom det här är fråga om flyttningar som sker utanför förfarandet för beskattade varor finns det inte någon som i egenskap av certifierad mottagare för flyttningen har ställt säkerhet för denna. Bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning behöver därför utformas på annat sätt än genom att hänvisa till den som ställt säkerhet. Eftersom oegentligheten i detta fall utgörs av det faktum att en flyttning sker utan att följa föreskrivna regler får normalt alla som medverkar till att flyttningen äger rum anses medverka i oegentligheten. Det innebär att såväl avsändare som mottagare och den som transporterar varorna normalt är skattskyldiga. I likhet med annan oegentlighetsbeskattning föreligger solidariskt betalningsansvar om flera personer är skattskyldiga (se prop. 2009/10:40 s. 183 och artikel 46.3 i nya punktskattedirektivet).

I andra fall av oegentlighetsbeskattning är det naturligt att Skatteverket i första hand vänder sig mot den som ställt säkerhet för flyttningen om det inte finns skäl för att göra något annat i det enskilda fallet. Någon sådan särskilt angiven person finns inte i direktivet när flyttningar sker utan att

förfarandet för beskattade varor används. För att underlätta tillämpningen av bestämmelsen och öka förutsebarheten i beskattningen kan det dock finnas skäl att i den svenska lagstiftningen ge viss vägledning. Precis som enligt dagens bestämmelser om beskattning av beskattade varor som flyttas från andra EU-länder får det anses rimligt att den som ”för in eller tar emot varan” från det andra EU-landet till Sverige i första hand är den som Skatteverket vänder sig mot när det kommer till beskattning om det inte finns skäl för annat i det enskilda fallet. Vad som avses med ”för in” och ”tar emot” har utvecklats i tidigare förarbeten, särskilt prop. 2009/10:40 s. 139–140, och begreppen är etablerade. Det är den personen som rimligen i de flesta fall har bäst möjligheter att styra över om varan kommer att flyttas inom förfarandet för beskattade varor eller inte genom sitt agerande. För att åskådliggöra vem som avses ges i prop. 2009/10:40 s. 140 några exempel. Ett fall är när en näringsidkare på egen hand för hit skattepliktiga beskattade varor för att använda dem i kommersiell verksamhet här. Det kan t.ex. vara en tobakshandlare som reser till ett annat land och förvärvar beskattade tobaksvaror, som tobakshandlaren själv transporterar hem till Sverige och säljer i sin butik. Det kan också handla om att tobakshandlaren beställer beskattade varor från ett annat EU-land och uppdrar till en transportör att föra hem varorna för hans eller hennes räkning. Man kan också tänka sig den svenska tobakshandlaren med verksamhet i Sverige beställer beskattade varor från en handlare i ett annat EU-land och ber att denne transporterar varorna till Sverige. I dessa fall är det den svenska tobakshandlaren som anses föra in eller ta emot varorna. I prop. 2009/10:40 ges även exemplet att det i stället är så att tobakshandlaren i det andra EU-landet, utan att ha fått någon beställning i förväg, för in beskattade tobaksvaror till Sverige och väl i Sverige kontaktar, eller blir kontaktad av, tobakshandlare här. Då anses den utländska tobakshandlaren föra in eller ta mot varorna. I samtliga dessa fall har tobakshandlaren stora möjligheter att själv genom sitt agerande påverka om varorna flyttas under förfarandet för beskattade varor eller inte genom sitt eget agerande eller sitt val av leverantör.

Avsikten är inte att begränsa myndigheternas möjligheter att även vända sig mot andra personer som medverkar i oegentligheten än den som för in eller tar emot varorna. Skatteverket eller Tullverket bör således även kunna fatta ett beslut om skatt för t.ex. den som transporterar varorna eller som på annat sätt medverkar till att varorna flyttas utanför förfarandet för beskattade varor.

Mot bakgrund av vad som sägs ovan föreslås att bestämmelsen om vem som är skattskyldig utformas så att skattskyldig är den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet eller någon annan person som medverkat i oegentligheten. Närmare om förhållandet mellan olika skattskyldiga behandlas nedan i avsnitt 12.2.

Eftersom oegentligheten i dessa fall alltid föreligger under hela flyttningen föreslås att skatten ska tas ut med den skattesats som gäller när varorna förs in i Sverige.

Vid distansförsäljning föreslås i avsnitt 7.4 att mottagaren ska vara skattskyldig vid bristande registrering. Av artikel 46.5 i nya punktskatte-direktivet framgår att bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning inte är tillämplig om medlemsstaten har infört regler om mottagarbeskattning vid distansförsäljning. Någon bestämmelse om oegentlighetsbeskattning för

de fall en flyttning påbörjas utan att kravet på registrering av distansförsäljaren är uppfyllt föreslås därför inte införas.

Den som är skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har inte någon skyldighet att lämna in en deklARATION enligt bestämmelserna i SFL. Detta har sin bakgrund bl.a. i att det kan vara flera personer som är skattskyldiga och att det i många fall kan vara svårt att avgöra vid vilken tidpunkt och för vem skattskyldighet uppkommer. Även om det för den oegentlighetsbeskattning som nu föreslås står klart vid vilken tidpunkt skattskyldigheten uppkommer är det även i detta fall så att flera personer kan vara skattskyldiga samtidigt. De förfaranderegler som i dag gäller för oegentlighetsbeskattning enligt nuvarande 34 a § LTS, 34 a § LAS och 6 kap. 1 a § LSE föreslås därför även tillämpas för den nya oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan med de ändringar som föreslås i avsnitt 12.2. Detta innebär att ett särskilt beslut om skatt fattas av Skatteverket. Om varorna omhändertagits av Tullverket vid en kontroll enligt LPK får som nämnts ovan beslut om skatt fattas av Tullverket.

Skatteverket har i dag möjlighet att genom förelägganden eller revision inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning av någon annan än den som föreläggs eller revideras. Vid den nya form av oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan kommer det i många fall vara fråga om att besluta om skatt för en mottagare i Sverige. I tidigare lagstiftningsarbete bedömdes att det var tveksamt om det fanns behov att vid oegentlighetsbeskattning även möjliggöra föreläggande och revision direkt av den som är skattskyldig. Detta bl.a. då det för en avsändande upplagshavare normalt finns underlag för beskattningen tillgängligt i EMCS, dels då andra skattskyldiga i många fall torde vara enskilda personer vilka inte omfattas av bestämmelserna om vem som får revideras (se prop. 2013/14: 10 s. 114-115). Vid sådan oegentlighetsbeskattning som föreslås ovan är situationen dock annorlunda. Eftersom varorna i detta fall inte har anmälts i EMCS finns inte någon information om varorna tillgänglig för Skatteverket. Fråga är också som huvudregel om flyttningar mellan näringsidkare (även om även enskilda personer kan omfattas i vissa fall). I dessa fall kan det vara av stor vikt för Skatteverket att kunna inhämta uppgifter som kan utgöra underlag för beskattningsbeslutet direkt från den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning. Det föreslås därför att en sådan möjlighet införs i NLTS, NLAS och LSE. Även om behovet torde vara mindre vid andra former av oegentlighetsbeskattning bedöms det saknas anledning att utesluta dessa från tillämpningsområdet för den nya bestämmelsen. Det kan även där i vissa fall finnas behov att inhämta kompletterande uppgifter eller kontrollera lämnade uppgifter. Det föreslås därför att bestämmelsen ska utformas så att den täcker samtliga situationer av oegentlighetsbeskattning, givetvis med de begränsningar som följer av t.ex. 41 kap. 3 § SFL vad avser vem som får revideras. Det föreslås vidare att de nuvarande bestämmelserna arbetas om så att det tydligare framgår i vilka situationer förelägganden och revision får ske, mot bakgrund av att någon uppgiftsskyldighet enligt SFL inte föreligger vid oegentlighetsbeskattning.

Förslagen medför införandet av 9 kap. 28 § och delar av 13 kap. 6 och 7 §§ NLTS, 9 kap. 28 § och delar av 13 kap. 6 och 7 §§ NLAS och nya 5 kap. 25 § och delar av nya 12 kap. 5 och 6 §§ LSE.

8 Kontroll och sanktioner

Regeringens förslag: Bestämmelserna i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi om att den administrativa referenskoderna ska medfölja flyttningen anpassas till nya punktskattedirektivet.

Bestämmelserna i lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter anpassas till det nya förfarandet för beskattade varor. Transporttillägg påförs tillfälligt certifierade avsändare och certifierade avsändare som inte lämnar den förenklade administrativa referenskoderna till föraren. Transporttillägg påförs vidare tillfälligt certifierade mottagare och certifierade mottagare samt tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare som inte ställer tillräcklig säkerhet. Transporttillägg påförs även avsändare och mottagare som inte iakttar kraven att anmäla sig för registrering. Inom uppskovsförfarandet ändras förutsättningarna för att ta ut transporttillägg av avsändare till att motsvara förslaget för certifierade avsändare. Transporttillägg tas ut av förare som inte har med sig den administrativa referenskoderna.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i skattebrottslagen kan bli tillämpliga vid flyttningar av beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare eller skyldigheten att upprätta ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i det datoriserade systemet inte har fullgjorts.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Malmö tingsrätt* tillstyrker förslagen i denna del. *Ekobrottsmyndigheten* lämnar en mindre synpunkt kring utformningen av de förenklade administrativa referenskoderna.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor

I lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagarna om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, och lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, återfinns en rad krav som ska vara uppfyllda för att flyttningar ska ske korrekt enligt uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller vid distansförsäljning. Den nya lag om tobaksskatt som föreslås i denna proposition benämns förkortad NLTS och den nya lagen om alkoholskatt benämns förkortad NLAS. Dessa krav gäller både krav på att aktörer ska vara

godkända eller ska registrera sig, krav på ställande av säkerhet, krav på åtgärder som ska vidtas i det datoriserade systemet och krav på att administrativa referens-koder eller förenklade administrativa referens-koder ska medfölja flyttningarna. Fullgörandet av dessa skyldigheter kontrolleras bl.a. genom Tullverkets kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, förkortad LPK. Denna kontroll utgör en viktig del av att upprätthålla punktskattedirektivets bestämmelser. Genom LPK ges Tullverket möjlighet att bl.a. genomföra transportkontroller, kontrollera vissa postförsändelser, omhändertaga varor och besluta om skatt för omhändertagna varor.

Vissa anpassningar av bestämmelserna om att referens-koder ska medfölja flyttningen

I rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, (artikel 20.5) görs vissa ändringar i bestämmelsen om vad som ska medfölja varorna vid flyttningar under uppskovsförfarandet. I stället för att som tidigare i artikel 21.5 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet, hänvisa till en utskrifts-version av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den administrativa referens-koden hänvisas nu endast till den administrativa referens-koden. Det har vidare förtydligats att koden ska lämnas till den som medföljer varorna eller, i de fall ingen medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Referens-koden ska på begäran lämnas till behöriga myndigheterna under hela flyttningen.

Bestämmelserna i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi föreslås anpassas till detta genom borttagande av dagens krav på att det ska lämnas ett dokument som innehåller koden. Vidare föreslås det förtydligande som har gjorts i direktivet om att koden i vissa fall ska lämnas till transportören eller fraktföraren genomförs i svensk rätt.

Anpassningar av lagen om punktskattekontroll

En grundläggande utgångspunkt är att punktskattepliktiga varor endast får flyttas om de krav i fråga om dokument, anmälan och säkerheter som följer av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi eller motsvarande bestämmelser i punktskattedirektivet är uppfyllda. Detta följer av 1 kap. 6 § LPK. Genom de ändringar som föreslås, bl.a. användandet av det datoriserade systemet, EMCS, för beskattade varor och införandet av nya aktörer, förändras vissa av dessa krav. Det finns därför behov av att se över bestämmelserna i LPK. Hanteringen av flyttningar av beskattade varor i EMCS innebär att de nuvarande förenklade ledsagardokumenterna ersätts av ett krav på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och att en förenklad administrativ referens-kod ska åtfölja varorna. Hänvisningarna i LPK till förenklat ledsagardokument föreslås därför, beroende på situation, bytas ut mot hänvisningar till det ena eller båda dessa nya begrepp. Den

nuvarande skyldigheten för den som ska föra in eller ta emot varor på annat sätt än genom distansförsäljning att innan införseln anmäla varorna till Skatteverket ersätts av en skyldighet att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Den som avser att avsända varor till Sverige genom distansförsäljning ska anmäla sig hos Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Även detta medför en viss uppdatering av ordalydelsen i 1 kap. 6 § LPK. I praktiken kommer dock Tullverkets kontroll att fungera på samma sätt som i dag.

Ekobrottsmyndigheten anför det inte framgår tydligt av promemorian hur den förenklade administrativa referenskode ska utformas och att användning av förfalskade eller osanna ledsagardokument i vissa fall skulle kunna innebära straffansvar enligt bestämmelserna i 14 kap. och 15 kap brottsbalken, vilket bör beaktas vid utformningen av regleringen för användningen av den förenklade administrativa referenskode. Regeringen konstaterar att den förenklade administrativa referenskode utgör en kod vilken kan kopplas till det elektroniska förenklade administrativa dokument som finns i EMCS. Den närmare utformningen av koden och dokumentet följer av direkt gällande förordningar beslutade av Europeiska kommissionen.

Enligt 2 kap. 13 § LPK ska Tullverket besluta om skatten på varor som kontrolleras i vissa fall. Detta gäller om skattskyldighet föreligger för varor som har omhändertagits med stöd av LPK, skattskyldigheten har inträtt och varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 § LPK. Av 1 kap. 4 § LPK framgår att med skattskyldig förstås den som är skattskyldig enligt nuvarande 9 § första stycket 1–6, 27 eller 28 § LTS, 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § LAS eller 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § LSE. Möjligheten för Tullverket att besluta om skatt omfattar således både skattskyldighet för de olika godkända aktörerna inom uppskovsförfarandet, den som är skattskyldig vid distansförsäljning, den som är skattskyldig när beskattade varor förs in eller tas emot utan att de är fråga om distansförsäljning och skattskyldighet för den som yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag. Möjligheten att besluta om skatt omfattar även skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i de flesta fall. Mot bakgrund av de ändringar som görs för förfarandet för beskattade varor behöver dessa bestämmelser uppdateras. Tullverket bör därvid ha möjlighet att besluta om skatt vid flyttningar av beskattade varor på annat sätt än genom distansförsäljning i motsvarande situationer som i dag, dvs. både för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor och för varor som flyttas utan att omfattas av ett elektroniskt förenklad administrativt dokument. I det senare fallet är det då fråga om oegentlighetsbeskattning. Hänvisningen till bestämmelsen om skattskyldighet vid tillverkning förefaller dock inte vara avsedd utan föranledas av att vissa följdändringar inte vore skett i tidigare lagstiftningsarbete. Hänvisningen bör därför tas bort.

I avsnitt 7.4 har föreslagits att en anmälningsskyldighet införs för mottagaren av en flyttning genom distansförsäljning om avsändaren inte har registrerat sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller är en registrerad distansförsäljare. Om mottagaren har fullgjort denna anmälningsskyldighet bör flyttningen, vid

tillämpning av 2 kap. LPK, inte anses stå i strid med 1 kap. 6 § LPK. Detta även om avsändaren i och för sig har brutit i sina skyldigheter att registrera sig som distansförsäljare. Det innebär t.ex. att Tullverket inte får besluta om skatt på varorna. En anmälan har endast denna betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi (jfr t.ex. 6 kap. 1 § NLTS).

Även i andra bestämmelser i lagen föreslås följdändringar göras av begrepp med anledning av det nya förfarandet för beskattade varor och ändringarna i förfarandet för distansförsäljning. Dessa ändringar berörs inte närmare här utan kommenteras vid behov i författningskommentaren.

Transporttillägg

Om det vid en kontroll enligt LPK framkommer att de krav som gäller för flyttningar av punktskattepliktiga varor inte följs kan Tullverket i vissa fall påföra transporttillägg enligt 4 kap. 1 § LPK. Ett sådant transporttillägg är enligt 4 kap. 1 § sista stycket fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna inte iakttagits.

I nya punktskattedirektivet förtydligas som nämnts ovan bestämmelserna om hanteringen av administrativa referenscodes inom uppskovsförfarandet. Det föreslås att dessa förtydliganden även speglas i bestämmelserna om transporttillägg. Den skyldighet som åligger den avsändande upplagshavaren är att lämna den administrativa referenscoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren (jfr t.ex. 5 kap. 5 § nya lagen om tobaksskatt, NLTS). Den administrativa referenscoden ska sedan på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. Motsvarande gäller för certifierade avsändare vad gäller den förenklade administrativa referenscoden. Bestämmelsen i 4 kap. 1 § första stycket 1 om transporttillägg för avsändande upplagshavare eller registrerade avsändare föreslås mot bakgrund härav utformas så att transporttillägg tas ut om denne inte lämnar administrativ referenscod eller ersättningsdokument till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. En motsvarande bestämmelse föreslås införas för certifierade avsändare vad avser förenklad administrativ referenscod eller ersättningsdokument.

Det nya förfarandet för beskattade varor innebär även att vissa andra anpassningar behöver göras. I de fall en flyttning sker under förfarandet för beskattade varor föreslås att transporttillägg ska påföras en certifierad mottagare om denne inte ställt en sådan säkerhet som följer av bestämmelserna. Detta motsvarar vad som gäller för upplagshavare och registrerade avsändare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelsen om transporttillägg för säljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt föreslås gälla för de nya aktörerna ”registrerad distansförsäljare” och ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. De nu nämnda situationerna avser aktörer som har fullgjort skyldigheten att anmäla sig för registrering. Eftersom säkerhet är ett krav för registrering kommer aktören normalt att ha en säkerhet (om inte något blivit fel). Bestämmelserna avser dock att hantera den situation där den säkerhet som har ställts inte motsvarar de krav som uppställs i lagstiftningen, t.ex. inte

Prop. 2021/22:61 uppgår till ett sådant belopp som motsvarar skatt för samtliga de varor som flyttas vid den aktuella tidpunkten.

Därutöver bör en ny bestämmelse införas som ersätter bestämmelsen i nuvarande 4 kap. 1 § andra stycket 1 och som tar sikte på bristande uppfyllande av kraven att anmäla sig till Skatteverket för registrering. Det föreslås att transporttillägg ska påföras en avsändare och mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor samt för avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om skyldigheten att anmäla sig för registrering inte iakttagits.

Enligt 4 kap. 1 § tredje och fjärde styckena ska transporttillägg vidare påföras förare, passagerare och den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på- av- eller omlastning under en pågående flyttning om kraven på att medföra eller tillhandhålla förenklat ledsagardokument inte iaktas. Vad avser beskattade varor ersätts i dessa bestämmelser hänvisningen till det förenklade ledsagardokumentet med hänvisning till den förenklade administrativa referenskoderna. Därutöver utvidgas bestämmelsen om transporttillägg för förare till att även omfatta den administrativa referenskod som ska medföras vid uppskovsflyttningar. Även vid dessa flyttningar har föraren ett ansvar att medföra och kunna uppvisa referenskoderna. Det saknas skäl att behandla flyttningar under uppskovsförfarandet annorlunda än flyttningar under förfarandet för beskattade varor i detta hänseende. Vid flyttning av beskattade varor finns i dag vissa skyldigheter för ägare eller nyttjanderättsinnehavare till lokaler att tillhandahålla förenklat ledsagardokument samt bestämmelser om transporttillägg om detta inte fullgörs. Det bedöms i nuläget inte finnas skäl att även utvidga dessa bestämmelser till flyttningar under uppskovsförfarandet. Denna slags flyttningar bedöms i betydligt mindre utsträckning hanteras på ett sådant sätt att en sådan bestämmelse är nödvändig.

Straffrättsliga bestämmelser

I 5 kap. LPK finns vissa straffrättsliga bestämmelser om tar sikte på de krav som gäller för flyttning av punktskattepliktiga varor. Dessa bestämmelser bedöms kunna tillämpas på motsvarande sätt även efter de ändringar som föreslås för hanteringen av beskattade varor. Det som ändras är vilka krav som ska vara uppfyllda, t.ex. att det förenklade ledsagardokumentet på papper ersätts av den förenklade administrativa referenskoderna.

Utöver den kontroll av flyttningar som sker enligt LPK finns givetvis, liksom för andra skatter, möjlighet för Skatteverket att genomföra kontrollåtgärder i form av t.ex. revisioner. I de fall skattskyldighet uppkommer för mottagare vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor är bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpliga. Vad som gäller vid oegentlighetsbeskattning har berörts ovan i avsnitt 7.5.

Även bestämmelserna i skattebrottslagen (1971:69) är tillämpliga på punktskattepliktiga varor. Om gärningen är belagd med straff enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling gäller dock i stället den lagen. Det kan exempelvis vara aktuellt vid införsel av alkohol i vissa fall.

I 2 § skattebrottslagen föreskrivs följande. ”Den som på annat sätt än muntligen uppsåtligt lämnar oriktig uppgift till myndighet eller

underlåter att till myndighet lämna deklARATION, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för skattebrott till fängelse i högst två år.” Paragrafen fick sin nuvarande lydelse den 1 juli 1996 (SFS 1996:658; prop. 1995/96:170, bet. 1995/96:JuU23, rskr. 1995/96:227). Vad som kriminaliseras är att någon lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklARATION, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift. Med att någon lämnar oriktig uppgift avses att någon lämnar positivt oriktig uppgift eller bristfällig och ofullständig uppgift eller underlåter att lämna uppgift av betydelse (jfr prop. 1971:10 s. 247 och Lagrådets yttrande i prop. 1989/90:40 s. 51). Att någon underlåter att lämna en föreskriven uppgift tar sikte på att någon låter bli att lämna föreskriven uppgift utan att det sker i ett sådant sammanhang att han enligt det nyss sagda skall anses ha lämnat en oriktig uppgift. Att en uppgift lämnas på annat sätt än muntligen innebär att den lämnas skriftligen eller i form av ett elektroniskt dokument (jfr prop. 1995/96:170 s. 102-103). Det krävs att den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten att lämna deklARATION m.m. ger upphov till fara för att skatt undandras etc. Det krävs däremot inte att exempelvis en ingiven handling har upprättats just för att tjäna som underlag för fastställande av skatt eller avgift. Det nu sagda tar sikte på alla slag av handlingar, såsom fakturor och köpehandlingar, som utgör underlag vid skattemyndighetens prövning. Att skattebrottet konstrueras som ett farebrott medför att brottet fullbordas i och med att en oriktig uppgift lämnats till myndigheten eller i och med att tidpunkten för att lämna en föreskriven uppgift inträtt utan att skyldigheten fullgjorts. Den tidpunkt då beskattningsmyndigheten faktiskt beslutar i en skattefråga saknar således betydelse när det gäller att bestämma tidpunkten för brottets fullbordan. Emellertid omfattar skattebrott även att någon till myndighet lämnar annan uppgift än deklARATION eller underlåter att till myndighet lämna en föreskriven sådan uppgift. Av förarbetena till 1996 års ändringar i skattebrottslagen framgår att avsikten är att skattebrott bl.a. i punktskattesammanhang kan konstitueras på sistnämnda sätt, således utan att det är fråga om att någon lämnar en felaktig deklARATION eller underlåter att lämna en deklARATION. Det anförs i dessa förarbeten (samma prop. s. 161) följande.

”Att uppgiften lämnats till ledning för myndighets beslut utgör inte längre en förutsättning för ansvar. I stället föreskrivs att uppgiften skall ha lämnats till myndighet. Något direkt samband mellan handling eller passivitet å ena sidan och fara för skatteundandragande å andra sidan behöver således inte föreligga. En underlåtenhet att i förekommande fall låta registrera sig som skattskyldig till mervärdesskatt eller punktskatt liksom ett oriktigt uppgiftslämnande i ett sådant sammanhang eller vid fastighetstaxering omfattas således av brottsbeskrivningen även om förfarandet inte omedelbart kan leda till ett skatteundandragande.”

Det som sagts ovan innebär följande (jfr motsvarande resonemang i prop. 1999/2000:124, En ny smugglingslag m.m., s. 133). Det behöver inte finnas något omedelbart samband mellan ett handlande eller en underlåtenhet å ena sidan och fara för skatteundandragande å andra sidan.

Det krävs alltså inte att förfarandet omedelbart kan leda till ett skatteundandragande. Det är tillräckligt att förfarandet innebär att ett skatteundandragande senare kan komma att ske. Ansvar kan alltså inträda även om faran kan bli förverkligad först på ett senare stadium. Det förhållandet påverkar alltså inte tidpunkten för skattebrottets fullbordan.

Om brottet är ringa, döms gärningsmannen för skatteförseelse till böter (3 §). Är brottet att anse som grovt, döms gärningsmannen för grovt skattebrott (4 §). Den som på annat sätt än muntligen av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till myndighet och därigenom ger upphov till sådan fara som anges i skattebrottsparagrafen (2 §) döms enligt 5 § skattebrottslagen för vårdslös skatteuppgift till böter eller fängelse i högst ett år. Om gärningen ”är av mindre allvarlig art”, skall dock inte dömas till ansvar. I 7 § skattebrottslagen finns en straffbestämmelse avseende skatteredovisningsbrott. Påföljden är böter eller fängelse i högst sex månader. Bestämmelsen omfattar bl.a. den som, i annat fall än som avses i paragrafen om skattebrott (2 §), på annat sätt än muntligen lämnar oriktig uppgift till myndighet. För ansvar krävs att uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt. Bestämmelsen omfattar även den som, i annat fall än som avses i paragrafen om skattebrott, uppsåtligen underlåter att till myndighet lämna en skriftlig uppgift om ett sådant förhållande. Detta ansvar för underlåtenhet gäller dock endast under förutsättning att uppgiften skall lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen deklaration. Den som av grov oaktsamhet gör sig skyldig till underlåtenhet döms enligt 8 § för vårdslös skatteredovisning. Påföljden är densamma som för de uppsåtliga brotten, dvs. böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall inte dömas till ansvar, vare sig för uppsåtligt brott eller för oaktsamhetsbrott. Till skillnad från vad som gäller för ansvar enligt 2 § för skattebrott, förutsätter ansvar för skatteredovisningsbrott alltså inte att förfarandet innebär fara för skatteundandragande eller motsvarande.

Vid flyttningar av beskattade varor i andra fall än genom distansförsäljning ska i dag en anmälan göras före flyttning påbörjas. Det har i tidigare lagstiftningsärende (prop. 2002/03:10 s. 46) konstaterats att det finns skäl att betrakta en sådan anmälan som en sådan uppgift som avses i skattebrottslagen. Den som inte lämnar en anmälan kan alltså i princip fällas till ansvar enligt 2 § skattebrottslagen för skattebrott, om underlåtenheten ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna. Om underlåtenheten inte ger upphov till sådan fara, torde det i princip kunna komma i fråga att fälla till ansvar enligt 7 § skattebrottslagen för skatteredovisningsbrott. I det aktuella lagstiftningsärendet konstaterades dock att det i många fall i praktiken kan vara svårt att bevisa såväl faran för skatteundandragande som uppsåt som täcker denna fara om deklarationsskyldigheten inträder senare än tidpunkten för skattskyldighet. Den som kontrolleras med stöd av LPK i samband med att en vara förs in till landet kan i regel hävda att denne avser att deklarerar inom föreskriven tid, vilket vid den tidpunkten i allmänhet var inom fem dagar från införseln. I sådant fall blir det mycket svårt att styrka faran för skatteundandragande eller uppsåtet till det. Det föreslogs därför att om den som är skattskyldig när en beskattad vara förs in eller tas emot på annat sätt än genom distansförsäljning inte ställt föreskriven säkerhet ska deklarationen lämnas senast vid den skattepliktiga händelsen. Detsamma

föreslogs för distansförsäljare som inte företräds av en godkänd skatterepresentant. (jfr prop. 2002/03:10 s. 46). Eftersom den som inte anmält en flyttning i de flesta fall inte heller deklarerar för varorna har anmälningsskyldigheten härigenom i praktiken förlorat sin betydelse i fråga om skattebrottslagen.

Införandet av det nya förfarandet för beskattade varor innebär att den tidigare anmälningsskyldigheten tas bort och ersätts av en skyldighet att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare samt en skyldighet för avsändaren att anmäla flyttningen i EMCS. Om inte dessa skyldigheter har fullgjorts är inte flyttningen tillåten enligt punktskattedirektivet. Den certifierade mottagarens deklarationsskyldighet är också direkt kopplad till att denne har anmält sig för registrering. Registreringen och den efterföljande anmälan av flyttningen i EMCS syftar till att skapa förutsättningar för Skatteverket och Tullverket att kontrollera att skatt betalas genom transportkontroll och annan riktad kontroll mot aktören. Den anmälan för registrering som ska göras av den som avser att ta emot varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anses utgöra en sådan uppgift som omfattas av 2 § skattebrottslagen. Vid underlåtenhet att anmäla sig för registrering föreligger, till skillnad från vad som gäller enligt nuvarande bestämmelser vid underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten, ingen deklarationsskyldighet. Detta beror på att flyttningen inte är tillåten under direktivet. I stället kan oegentlighetsbeskattning ske genom särskilt beslut av Skatteverket eller Tullverket om varorna förs in i Sverige (se avsnitt 7.5. och ovan). Om aktören inte anmält sig för registrering kommer flyttningen inte heller kunna anmälas i EMCS. Risken för skatteundandragande är därmed uppenbar eftersom aktören genom att inte anmäla sig har skapat en situation där Skatteverket vare sig före eller efter flyttningen har ägt rum kommer få information om denna. De praktiska problem som nämnts ovan vad avser att bevisa fara för skatteundandragande bedöms därmed inte föreligga om någon anmälan för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare inte gjorts.

Den som är certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare har inte något ansvar att betala skatt i denna egenskap. Skyldigheten att anmäla sig för registrering kan därmed i detta fall inte anses ha en sådan påverkan på egen skattskyldighet att bestämmelserna om skattebrott blir tillämpliga.

Utöver en skyldighet för avsändare och mottagare att anmäla sig för registrering föreligger också en skyldighet för avsändaren att anmäla flyttningen i EMCS. Detta har en viktig kontrollfunktion för myndigheterna och möjliggör riktade kontroller av aktören och flyttningen. Även om aktörerna har uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig kan det diskuteras om det inte finns skäl att även betrakta skyldigheten att anmäla flyttningar av beskattade varor i EMCS som en sådan uppgift som har betydelse för skyldigheten för annan att betala skatt i skattebrottslagens mening. Om flyttningarna inte anmäls i EMCS är de nämligen inte tillåtna under punktskattedirektivet och kommer inte att omfattas av den certifierade mottagarens skattskyldighet och deklarationsskyldighet. Skatteverket kommer således inte från aktörerna få kännedom om flyttningarna vare sig före eller efter de har ägt rum. Skyldigheten att anmäla flyttningen i EMCS åligger dock avsändaren och i de fall det är

fråga om en svensk certifierad avsändare är det därmed inte Sverige som har beskattningsrätt för varorna utan den medlemsstat där den certifierade mottagaren är registrerad varför 2 § skattebrottslagen inte är tillämplig. Bestämmelsen om skatteredovisningsbrott i 7 § skattebrottslagen torde dock kunna bli tillämplig (jfr prop. 1995/96:170 s. 166).

Även vid distansförsäljning föreligger en skyldighet för den som ska bedriva distansförsäljning att anmäla sig för registrering. En bristande registrering innebär att skattskyldigheten i stället faller på mottagaren. Genom förslagen i avsnitt 7.4. införs en skyldighet för mottagaren att, innan varorna flyttas från det andra EU-landet, anmäla flyttningen till Skatteverket. En sådan anmälan torde vara av sådan karaktär som ovan diskuteras. I praktiken blir detta dock mindre relevant eftersom en bristande anmälningsskyldighet innebär att deklareringskyldigheten, såsom i dag, föreligger direkt när varan förs in till Sverige. Någon skillnad i fråga om tillämpning av bestämmelserna om skattebrott uppkommer därmed inte i förhållande till i dag. Om anmälningsskyldigheten fullgörs är aktören skyldig att redovisa skatt för varorna först efter mottagandet och det är således först vid en bristande redovisning av skatten efter mottagandet som frågan om skattebrott i praktiken kommer att bli aktuell. I dessa fall har Tullverket och Skatteverket genom den fullgjorda anmälningsskyldigheten möjlighet att känna till flyttningen av varorna och följa upp om betalning sker eller inte av skatten.

Lagförslag

Förslagen medför vissa anpassningar i 5 kap. 5 § NLTS, 5 kap. 5 § NLAS och nya 4 b kap. 5 § LSE, införande av nya 2 kap. 1 c §§ och 4 kap. 1 a–1 c § LPK samt ändring i 1 kap. 1, 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § LPK.

9 Bättre överensstämmelse med tullförfarandet i samband med import och export

9.1 Nya definitioner av import och otillåten införsel

Regeringens förslag: Det nya punktskattedirektivets definitioner av import och otillåten införsel införs i svensk rätt. Definitionen ska även omfatta införsel av unionsvaror från territorier inom unionens tullområde men utanför Europeiska unionens punktskatteområde. Utformningen av bestämmelserna om skattskyldighet vid import förändras och skattskyldigheten kopplas närmare till den som är deklarant enligt tullagstiftningen. En ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde införs.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Tullverket* anser att det bör övervägas om det krävs en särskild reglering i vissa fall då unionsvaror från särskilda skatteområden förs in genom otillåten införsel.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 3.7 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, har en ny definition av import lagts in. Den nya definitionen innebär att med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallat unionstullkodexen. Den nya definitionen av import föreslås införas i den svenska lagstiftningen.

Den nya definitionen föranleds av ändringar i unionstullkodexen. De tidigare begreppen suspensiva tullförfarandena och suspensiva tullarrangemangen har tagits bort eftersom de inte längre används i unionstullkodexen. För motsvarande situationer exempelvis transit eller tillfällig lagring används i unionstullkodexen i stället andra begrepp, exempelvis begreppet särskilda förfaranden. En vara som omfattas av andra tullförfaranden vid import är inte hänförd till förfarandet för övergång till fri omsättning och kommer därmed inte att omfattas av begreppet import i nya punktskattedirektivet så länge den är placerad under det förfarandet. Den nya definitionen är således inte avsedd att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad utan att uppdatera bestämmelserna i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet, utifrån unionstullkodexen. Liksom tidigare är det ingen skillnad på om en vara går direkt från ett tredjeland till Sverige eller om importen går via ett annat EU-land.

En betydande skillnad mellan den nya definitionen och den tidigare definitionen finns dock vad gäller varor som förs in från tredjeland utan att hänföras till ett tullförfarande. Den tidigare definitionen av import omfattade samtliga varor som fördes in från tredjeland utan att omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller tullarrangemang. Den nya definitionen av import förutsätter att varorna har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning. En vara som, avsiktligt eller oavsiktligt, inte hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning kommer därmed inte att omfattas av begreppet ”import” i punktskattelagstiftningarna. För att hantera dessa varor har i direktivet införts begreppet ”otillåten införsel”. Med ”otillåten införsel” avses enligt artikel 3.8 införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld enligt artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Otillåten införsel omfattar genom hänvisningen till artikel 79.1 bl.a. situationer där skyldigheterna enligt tullagstiftningen inte uppfyllts för icke-unionsvaror som förs in i unionens tullområde och situationer där varor undandras från tullövervakning eller något av de särskilda förfarandena. Med tullagstiftning förstås såväl Europeiska unionens tullagstiftning enligt artikel 5.2 i unionstullkodexen som svenska tullförfattningar, vilket även motsvarar hur begreppet används i 1 kap. 3 §

tullagen (2016:253). Det nya begreppet ”otillåten införsel” och dess definition föreslås införas i den svenska lagstiftningen.

Europeiska unionens punktskatteområde skiljer sig i vissa avseenden åt från unionens tullområde. Vad som utgör unionens tullområde framgår av artikel 4 i unionstullkodexen. Enligt artikel 4.2 i nya punktskattedirektivet ska direktivet inte tillämpas på vissa områden, bl.a. Kanarieöarna och Åland, vilka ingår i unionens tullområde. I den nuvarande lagstiftningen omfattar definitionen av import att varor förs in från tredjeland, vilket enligt lagstiftningen är definierat som länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya definition av import är i detta hänseende annorlunda utformad och omfattar endast varor som hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning. Varor som förs in från områden inom unionens tullområde är normalt unionsvaror och hänförs därmed inte till förfarandet för övergång till fri omsättning.

Av artikel 2.1 i nya punktskattedirektivet följer dock att de formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av varor till unionens tullområde i tillämpliga delar ska gälla vid införsel av varor till unionens punktskatteområde från något av dessa områden. Syftet med detta är att varor som förs in från sådana områden ska, ur ett punktskatteperspektiv, hanteras på samma sätt som varor som förs in från tredjeland, t.ex. kunna flyttas vidare under uppskovsförfarandet från punktskatteområdets gräns. För att säkerställa att även varor som förs in från områden som ligger utanför unionens punktskatteområde men inom unionens tullområde omfattas av definitionen av import bedöms det finnas behov av att införa en ny reglering i svensk lagstiftning. För att underlätta för den som ska tillämpa lagstiftningen föreslås att detta särskilt anges i definitionen av import snarare än genom en generell bestämmelse motsvarande den i artikel 2.1 i nya punktskattedirektivet. Det föreslås därför att det i definitionen av import ska anges att med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som ligger utan för punktskatteområdet men inom unionens tullområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Utöver de ovan föreslagna ändringarna föreslås att de bestämmelser om Europeiska unionens punktskatteområde som i dag finns i förordningen (2011:443) om Europeiska unionens punktskatteområde överförs till en ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya lagen föreslås utformas på samma sätt som den nuvarande förordningen och utgå från bestämmelserna i det nya punktskattedirektivet. När förslaget till nytt punktskattedirektiv lämnades och diskuterades hade Förenade kungarikets utträde ur EU ännu inte ägt rum. Bestämmelserna i nya punktskattedirektivet motsvarar därför de som finns i punktskattedirektivet och har inte anpassats till utträdet. Detta innebär att vissa bestämmelser i direktivet kan vara inaktuella. Det bedöms dock inte lämpligt att i den svenska lagstiftningen avvika från direktivets bestämmelser. Utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import behöver vidare anpassas till det nya begreppet otillåten införsel. I samband med detta föreslås att bestämmelsen även utformas så att den närmare motsvarar direktivets lydelse (artikel 7.1.d i nya punktskattedirektivet). Den som är skattskyldig vid import är enligt direktivet deklaranten enligt definitionen i artikel 5.15 i unionstullkodexen eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. En motsvarande bestämmelse föreslås införas i de

svenska lagstiftningarna. Vad som avses med ”deklarant” föreslås anges bland definitionerna i inledningen av respektive lag. Begreppet används även i samband med vissa bestämmelser om hantering av dokument inom uppskovsförfarandet.

Skattskyldig är normalt den som är deklarant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Denna person ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Någon skillnad i sak mot nuvarande bestämmelser som innebär att den är skattskyldig som är skyldig att betala tullen bedöms inte uppkomma. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldigheten för de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna, bör regleras särskilt. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen men någon skyldighet att betala tull föreligger inte. Bestämmelsen föreslås därför utformas så att skattskyldig är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull.

Vissa undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel föreslås införas för att genomföra bl.a. artikel 6.3.d i nya punktskattedirektivet. Regeringen föreslår att det därvid särskilt bör anges vad som gäller vid införsel från territorier inom unionens tullområde, såsom t.ex. Åland.

I promemorian föreslås vissa anpassningar av bestämmelserna om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde med anledning av möjligheten att med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen ge in tulldeklaration i ett annat EU-land än det där varorna förs in. Dessa ändringar behandlas i ett annat lagstiftningsärende (propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar, prop. 2021/22:23) och föreslås träda i kraft den 1 januari 2022. Den nya utformning av bestämmelsen om skattskyldighet vid import som föreslås ovan innebär att som skattskyldig pekas ut den som är deklarant enligt tullagstiftningen (eller vissa andra personer enligt unions-tullkodexen). Genom denna nya utformning bedöms det vara tydligt att skattskyldig, även vid användandet av ett tillstånd för centraliserad klarering, är den som är deklarant oavsett i vilket EU-land tulldeklaration ges in. Någon särskild bestämmelse avseende situationen där någon har tillstånd för centraliserad klarering bedöms därmed inte nödvändig efter det att det nya punktskattedirektivet har genomförts. Vad gäller skattskyldighetens inträde föreslås dock det i propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar föreslagna förtydligandet av bestämmelserna behållas. Vid otillåten införsel har varan inte hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning. Den tullmässiga hanteringen bedöms i dessa fall ske i det land där varorna fysiskt förts in och frågan om centraliserad klarering blir därmed inte aktuell.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 1 kap. 7 och 8 §, 9 kap. 13 § och 10 kap. 17 § NLTS, 1 kap. 8 och 9 §§ och 9 kap. 13 § NLAS och nya 5 kap. 13 § och 6 kap. 7 § LSE och vissa anpassningar i 1 kap. 6, 10 och 11 §§, 9 kap. 14 och 15 §§, 10 kap. 18 och 19 §§ och 13 kap. 3 § NLTS, 1 kap. 7, 11 och 12 §§, 9 kap. 14 och 15 §§ och 13 kap. 3 § NLAS och 1 kap. 7 § och

Prop. 2021/22:61 nya 19 och 20 §§ samt nya 5 kap. 14 och 15 §§, 6 kap. 8 och 9 §§ och 12 kap. 2 § LSE. Förslaget medför vidare införandet av en ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde.

9.2 Möjlighet att avsluta en flyttning mot tullförfarandet för extern transitering

Regeringens förslag: Det införs en möjlighet att avsluta en uppskovsflyttning mot tullförfarandet för extern transitering.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 226 i unionstullkodexen finns bestämmelser om s.k. extern transitering. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde. Förfarandet får även användas för unionsvaror i särskilda fall. Genom artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionstullkodexen har införts bestämmelser som innebär att vid export av punktskattepliktiga varor som har tullstatus som unionsvaror får dessa varor hänföras till förfarande för extern transitering.

Det nuvarande punktskattedirektivet utgår från att varor ska omfattas av kontroll under punktskatteförfarandet fram till dess att de lämnar unionens punktskatteområde. Något utrymme för att avsluta punktskatteförfarandet vid en tidigare tidpunkt för varor som omfattas av tullkontroll finns därmed inte under nuvarande direktiv. I samband med framtagandet av förslaget till nytt punktskattedirektiv bedömdes det dock lämpligt att göra ett särskilt undantag för varor som omfattas av tullkontroll enligt förfarandet för extern transitering. För sådana varor bedömdes det att en tillräcklig kontroll kunde uppnås genom tullbestämmelserna. I det nya punktskattedirektivet har därför införts särskilda bestämmelser om att en flyttning under uppskovsförfarandet i samband med export får ske inte endast till en plats där varorna lämnar unionens territorium utan även till ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering (artikel 16.1.a.v). De svenska lagarna föreslås därför kompletteras med sådana bestämmelser.

Detta innebär att det införs en ny plats i listan över platser till vilka en flyttning under uppskovsförfarande får ske. I andra sammanhang är bestämmelser om uppskovsförfarandet direkt kopplade till fysiska platser där varor ska tas emot, såsom ett skatteupplag. Att platsen i artikel 16.1.a.v anges som utförseltullkontoret ska dock inte förstås som att varorna fysiskt behöver tas in på tullkontoret för att förutsättningarna för uppskovsförfarandet ska vara uppfyllda. I stället gäller de regler som följer av tullagstiftningen för hur varor får hänföras till förfarandet för extern transitering. En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas i dessa fall

när varorna enligt tullagstiftningen har hänförs till förfarandet för extern transitering.

För att underlätta för tillämparen föreslås även att det i det inledande kapitlet i respektive lag anges vad som vid tillämpning av lagarna avses med ”förfarandet för extern transitering”. Den föreslagna bestämmelsen innehåller en hänvisning till kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. Hänvisningen föreslås vara dynamisk. Därigenom säkerställs att om möjligheten att tillämpa förfarandet för extern transitering för punktskattepliktiga varor skulle begränsas genom en ändring i nämnda delegerade förordning kommer detta även få genomslag på punktskatteförfarandet. Någon lucka mellan de två förfarandena uppkommer då inte.

När varorna hänförs till förfarandet för extern transitering blir de icke-unionsvaror (artikel 154 b i unionstullkodexen). Om varorna skulle lämnas till förfarandet för extern transitering ska dessa således på nytt hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen. Om så inte sker kan varorna beskattas enligt de i avsnitt 9.1 föreslagna nya bestämmelserna om beskattning vid otillåten införsel.

En komplettering föreslås även vad gäller den exportrapport som ska lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, när flyttningen avslutas. Skatteverket ska vid sådana flyttningar, efter det att uppgifter erhållits från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via EMCS.

Lagförslag

Förslaget medför vissa anpassningar i 1 kap. 10 §, 4 kap. 3 och 9 §§ och 5 kap. 11 § NLTS, 1 kap. 11 §, 4 kap. 3 och 9 §§ och 5 kap. 11 § NLAS och nya 1 kap. 19 §, 4 a kap. 2 och 7 §§ och 4 b kap. 11 § LSE.

9.3 Förbättrade förutsättningar för kontroll vid export och import

Regeringens förslag: Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige som inte endast sker på en plats som även är godkänd som ett skatteupplag ska uppgift lämnas om den registrerade avsändaren och mottagaren av varorna och bevis för att avsikten är att varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet. Uppgifterna ska lämnas till Tullverket. Vid centraliserad klarering får uppgifterna dock lämnas i den tulldeklaration som ges in i en annan medlemsstat.

Vid export ska deklaranterna lämna den administrativa referenskoden eller en kopia av ersättningsdokumentet för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Underrättelser om att varor för vilka en exportdeklaration har lämnats inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska utbytas mellan myndigheterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I samband med såväl import som export sker det ett möte mellan punktskatteförfarande och tullförfarande. De olika förfarandena hanteras i olika datasystem och under olika regler. För att bl.a. säkerställa en mer enhetlig tillämpning mellan medlemsstaterna och förbättra förutsättningarna för att kontrollera att överföringen mellan de olika förfarandena sker korrekt införs vissa nya bestämmelser i direktivet.

Vid import undantas varor från att beskattas i samband med importen om de flyttas från platsen för import under uppskovsförfarandet. För att förbättra myndigheternas förutsättningar att kontrollera att varorna verkligen flyttas vidare under uppskovsförfarande anges i artikel 16.2 i nya punktskattedirektivet att varorna bara får flyttas under uppskovsförfarande om det lämnas uppgift om den registrerade avsändarens punktskatte- nummer och mottagarens punktskattenummer. I tillämpliga fall ska även lämnas bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium. Medlemsstaterna får föreskriva att den senare uppgiften bara behöver lämnas på begäran. Kraven på uppgiftslämnande gäller dock inte om importen sker inom ett skatteupplag. Enligt direktivet är det deklaranten eller varje annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen som ska lämna de ovan angivna uppgifterna.

Redan i dag begär Tullverket vid import att uppgift lämnas om uppskovsflyttningens administrativa referensnummer innan Tullverket avslutar importförfarandet. Detta för att verket ska kunna bedöma om förutsättningarna för undantag från skattskyldighet vid import är uppfyllda. Eftersom bestämmelser om uppgiftslämnande nu införs i direktivet bör bestämmelser om uppgiftslämnandet för varor som flyttas från en importplats i Sverige även införas i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. Bestämmelserna föreslås placeras i samband med de bestämmelser som anger när en flyttning får ske under uppskovsförfarandet.

För att det ska vara möjligt att i tillräcklig utsträckning säkerställa att varorna flyttas vidare under uppskovsförfarandet och att punktskatteförfarandes regler om säkerheter och kontroll blir tillämpliga för varorna när de släpps från tullförfarandet anges i direktivet att bevis ska lämnas för att avsikten är att varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium. Vad gäller flyttningar som från platsen för import sker inom samma medlemsstat har inte direktivet någon särskild reglering utan det överläts åt medlemsstaterna själva att bedöma behovet av information i de fallen. Regeringen föreslår dock att motsvarande bestämmelser införs för nationella flyttningar från platsen för import. Direktivet reglerar inte uttryckligen i vilken form detta bevis ska lämnas. I praktiken bedöms det dock normalt ske genom att

uppgift, precis som i dag, lämnas om den administrativa referenskod som har tilldelats det elektroniska administrativa dokumentet. Uppgifterna ska lämnas till Tullverket. Uppgifterna kommer liksom i dag normalt lämnas i tulldeklarationen.

I direktivet anges att uppgiftslämnandet ska ske ”utom när importen sker inom ett skatteupplag”. Med detta får förstås den situationen där varorna vid importen befinner sig i ett utrymme som även är godkänt som ett skatteupplag enligt punktskattereglerna. I det fallet sker inte någon fysisk förflyttning av varorna vid importen. Rent formellt får varorna dock anses flyttas under uppskovsförfarandet och en anmälan i EMCS ska göras på vanligt sätt. För att genomföra direktivets bestämmelse föreslås i den svenska lagstiftningen införas ett undantag från det särskilda uppgiftslämnandet i de fall platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Enligt unionstullkodexen (artikel 179) kan det i vissa fall vara möjligt att efter godkännande lämna tulldeklarationen för varor som fysiskt befinner sig vid en svensk gräns till tullmyndigheterna i en annan medlemsstat, s.k. centraliserad klarering. De bestämmelser som nu införs bör där det behövs anpassas till de speciella förhållanden som gäller vid centraliserad klarering. Det uppgiftslämnande som föreslås ovan förutsätts normalt ske i tulldeklarationen, vilken vid centraliserad klarering ges in i en annan medlemsstat. Det är dock naturligt att uppgifterna även i dessa fall kan lämnas i tulldeklarationen i stället för att i särskild ordning behöva lämnas till Tullverket. Det föreslås därför att om tulldeklaration för varor som anmälts för import i Sverige ges in i en annan medlemsstat med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering får de aktuella uppgifterna lämnas i tulldeklarationen. Eftersom varorna i detta fall befinner sig i Sverige och uppskovsflyttningen ska påbörjas i Sverige ska de svenska bestämmelserna om vilka uppgifter som ska lämnas tillämpas även om uppgifterna lämnas i en tulldeklaration som ges in till en annan medlemsstats tullmyndighet.

Även vid export har det uppmärksamats att det finns anledning att förbättra förutsättningarna för att kontrollera att varor som omfattas av en uppskovsflyttning också omfattas av exportförfarandet enligt tullbestämmelserna. I det nya punktskattedirektivet har därför införts vissa nya bestämmelser om uppgiftslämnande och kontroll. Enligt artikel 21.2 ska deklaranten till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen. Exportmedlemsstatens behöriga myndigheter ska enligt artikel 21.3 i nya punktskattedirektivet innan varorna frigörs för export kontrollera att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet stämmer överens med uppgifterna i exportdeklarationen. Vid bristande överensstämmelse mellan det elektroniska administrativa dokumentet och exportdeklarationen ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter enligt artikel 21.4 med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter. En motsvarande skyldighet för deklaranten finns även i artikel 26.5 i de fall ersättningsdokument används när flyttningen påbörjas.

Skyldigheten för deklaranten att lämna den administrativa referenskoden eller ersättningsdokumentet föreslås införas i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi i anslutning till bestämmelserna om

Prop. 2021/22:61 hantering av flyttningar i EMCS. På det sättet framgår det tydligt för den som söker information kring hur en flyttning ska hanteras, vilka skyldigheter som ankommer på denne. Uppgiften ska lämnas till Tullverket om Sverige är exportmedlemsstat. Den kontroll som avses i artikel 21.3 i nya punktskattedirektivet bedöms kunna hanteras på samma sätt som Tullverkets normala riskbaserade kontrollverksamhet fram till dess det eventuellt föreligger tekniska, kostnadsmissiga och administrativa förutsättningar för en automatiserad elektronisk verifikation av överensställelsen.

En annan aspekt som i arbetet inför förslaget till nytt punktskattedirektiv identifierades som problematisk var flyttningar som deklarerats för export men där varorna av någon anledning därefter inte kommit att exporteras. I dessa situationer har det uppmärksammats att det i dag förekommer att behöriga myndigheter på punktskattesidan inte får information om att varorna aldrig kommit att lämna EU. För att minska dessa problem har det i nya punktskattedirektivet införts ett nytt förfarande för information i EMCS när varor inte längre ska exporteras. I artikel 21.5 anges att om varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter om det så snart som de blir medvetna om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens tullområde. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren. När underrättelsen har mottagits ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet i enlighet med artikel 20.6 eller ändra varornas destination i enlighet med artikel 20.7. Bestämmelser om den nya underrättelsen bör införas i den svenska lagstiftning. Mot bakgrund av den nära kopplingen mellan myndigheternas underrättelse och avsändarens skyldigheter att i EMCS efter mottagen underrättelse vidta åtgärder bör bestämmelserna placeras i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. I likhet med vad som i dag gäller vid lämnande av exportrapporter i EMCS bör det anges att det är Skatteverket som ska lämna respektive vidarebefordra underrättelsen i EMCS till avsändaren. Detta efter att ha erhållit information från Tullverket eller, i de fall någon annan medlemsstat är exportmedlemsstat, exportmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 4 kap. 8 § och 5 kap. 7, 8 och 15 §§ NLTS, 4 kap. 8 § och 5 kap. 7, 8 och 15 §§ NLAS och nya 4 a kap. 6 § och 4 b kap. 7, 8 och 15 §§ LSE och anpassningar i 5 kap. 2, 16 och 17 §§ NLTS och 5 kap. 2, 16 och 17 §§ NLAS och nya 4 b kap. 1, 16 och 17 §§ LSE.

10 Andra ändringar med anledning av det nya punktskattedirektivet

Prop. 2021/22:61

10.1 Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet

Regeringens förslag: Skatt ska inte betalas för det som gått förlorat vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Om förlusten inträffar vid en flyttning under uppskovsförfarande till eller från ett annat EU-land ska detta gälla i den utsträckning förlusten understiger den av kommissionen beslutade gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. Detsamma gäller om förlusten inträffar vid en flyttning av beskattade varor som antingen sker under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning. Skatt ska dock betalas för den del av en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Skatt ska inte heller betalas om förlusten inträffar när varorna hanteras under uppskovsförfarandet inom Sverige. Den som gör gällande att varorna förstörts ska då på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket. Detsamma föreslås gälla om det saknas gemensamma trösklar för vissa varor.

Undantaget för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade genom oförutsedda händelser eller force majeure utvidgas till att omfatta alla flyttningar under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning.

Undantag för förluster till följd av oförutsedda händelser eller force majeure eller varornas beskaffenhet införs även i fråga om bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas en särskild tröskel för partiella förluster som sker under uppskovsförfarandet i skatteupplag eller vid flyttningar inom Sverige.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer huvudsakligen med regeringens. Promemorians förslag till lagtext innehåller dock skrivningar om bl.a. Skatteverkets möjlighet att vägra godta en förlust.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att nya punktskattedirektivets bestämmelser om tröskelvärden för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet kan genomföras tydligare och bättre än vad som föreslås i promemorian.

Drivkraft Sverige, *Energigas Sverige* och *Näringslivets skatte-delegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, är positiva till att det införs bestämmelser om tröskelvärden. *Drivkraft Sverige* efterfrågar en dialog mellan Skatteverket och verksamhetsutövaren. *Näringslivets skattedelegation* anser att det är önskvärt att det även införs harmoniserade tröskelvärden för förflyttningar som omfattas av EMCS och som sker inom Sverige med möjlighet att tillämpa generösare regler.

Energiföretagen Sverige anser föreslagna regler är svårtillgängliga att förstå hur de kommer tillämpas i praktiken.

Sprit och Vinleverantörsföreningen, i vars yttrande *Företagarna* instämmer, anför bl.a. att det är svårt att förstå rimligheten i beskattning om förlusten överstiger tröskelvärdet.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Av rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet, (artikel 7.4 och 7.5) följer att som ett frisläppande för konsumtion inte betraktas att punktskattepliktiga varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsedda omständigheter eller force majeure eller som en följd av de behöriga myndigheternas medgivande. Varje medlemsstat ska upprätta sina egna bestämmelser och villkor för att fastställa dessa förluster.

Ett vanligt exempel på förluster till följd av varans beskaffenhet är sådan avdunstning som kan förekomma när energiprodukter flyttas i bulk. Storleken på dessa förluster är beroende av olika faktorer såsom varans fysiska och kemiska egenskaper, transportsätt, avstånd och tid för transporten och temperatur i omgivningen. I vissa medlemsstater har olika former av tröskelvärden eller tillåtna avvikelser fastställts, mer eller mindre detaljerat utifrån olika varor och andra faktorer. I andra medlemsstater, såsom i Sverige, bedöms den uppkomna avvikelsen från fall till fall. För att jämka ihop medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna om partiella förluster på grund av varornas beskaffenheter och underlätta för aktörerna och medlemsstaterna föreslog kommissionen att det genom det nya punktskattedirektivet skulle införas bestämmelser om en gemensam tröskel för partiella förluster.

Av artikel 6.7 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, följer att partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som inträffar vid en flyttning mellan medlemsstaterna under ett uppskovsförfarande inte ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion i den utsträckning som förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor. Den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion. På motsvarande sätt följer av artikel 45.2 att partiella förluster av beskattade varor till följd av varornas beskaffenhet som inträffar under varornas transport i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion ska skattskyldighet för punktskatt inte inträda när förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster för sådana varor. I båda fallen finns det ett undantag för situationer där en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter.

De gemensamma trösklarna ska enligt artikel 6.10 fastställas av kommissionen i delegerade akter med beaktande av bl.a. varornas beskaffenhet och fysiska och kemiska egenskaper, omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen, angivande av respektive punktskattepliktig varas

gemensamma tröskel för partiella förluster som procentandel av den totala mängden och andra relevanta aspekter avseende transport av varorna. Om gemensamma trösklar saknas ska medlemsstaterna fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna.

Av artikel 6.8 framgår vidare att en medlemsstat får fastställa egna regler för behandling av partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet inom ramen för ett uppskovsförfarande som inte omfattas av artikel 6.7. Detta kan t.ex. bli aktuellt för förluster som sker vid flyttningar under uppskovsförfarande inom en medlemsstat eller när varorna förvaras i ett skatteupplag.

Bestämmelserna i nya punktskattedirektivet medför vissa ändringar i nuvarande bestämmelser i lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi. Nya bestämmelser föreslås införas i NLTS, NLAS och LSE för att hantera partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Inom uppskovsförfarandet ska de gemensamma trösklar som fastställs på EU-nivå tillämpas vid flyttningar till eller från en plats i ett annat EU-land. Normalt kommer detta främst bli aktuellt om det vid ankomsten av varor som flyttas från ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till en mottagare i Sverige visar sig finnas en brist. Vid flyttningar av beskattade varor tillämpas de gemensamma trösklarna vid flyttningar som sker under förfarandet för beskattade varor och vid distansförsäljning.

Även i de fall de gemensamma trösklarna är tillämpliga får det anses åligga den enskilde att visa att det föreligger en brist och bristens storlek. Om en godtagbar mätutrustning används kan den enskildes mätning vid lossningen av varorna normalt läggas till grund för bedömningen av bristens storlek. Om förlusten rymms inom en gemensam tröskel enligt kommissionens delegerade akt ska beskattning inte ske. Om förlusten till följd av varornas beskaffenhet överstiger den gemensamma tröskeln ska beskattning ske av den del som överstiger tröskeln.

Skatteverket framför i sitt remissyttrande att det finns anledning att ytterligare tydliggöra bestämmelserna om partiella förluster och hur dessa hör ihop med bestämmelserna om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde.

Såsom Skatteverket noterar uppkommer frågan om att skattebefria partiella förluster normalt då det vid mottagandet av en flyttning i mottagningsrapporten har gjorts en notering om att det saknas varor när flyttningen ankommer till sin destination. Om en sådan notering är felaktig i den mening att det faktiskt inte föreligger någon förlust, är bestämmelserna om partiella förluster inte tillämpliga. Att det faktiskt föreligger en förlust är en grundläggande förutsättning för skattebefrielsen.

Om Skatteverket inte godtar uppgiften om att det föreligger en förlust ska varorna omfattas av beskattning enligt de bestämmelser som normalt gäller för den aktuella situationen. Det innebär att om varorna tas emot av exempelvis en registrerad varumottagare eller av en upplagshavare på en direkt leveransplats ska varorna tas upp i aktörens deklaration.

Såsom Skatteverket påtalar kan det även förekomma situationer där det visserligen faktiskt föreligger en förlust, men där förlusten inte är en följd av varornas beskaffenhet. Om det exempelvis är så att varorna har avvikit genom att de har stulits eller lastats av på en annan plats under flyttningen ska dessa varor givetvis beskattas. Bestämmelsen om partiella förluster är inte tillämplig i ett sådant fall.

Bestämmelserna i direktivet om en gemensam tröskel får förstås som att det i de fall som den enskilde visar att det föreligger en förlust och denna understiger den gemensamma tröskeln föreligger en presumtion för att denna förlust har uppkommit till följd av varans beskaffenhet. Förlusten ska därmed normalt undantas utan vidare utredning. Detta innebär dock inte att Skatteverket måste medge skattebefrielse om det inte föreligger någon förlust eller om förlusten har andra orsaker än varornas beskaffenhet. I nya punktskattedirektivet anges att partiella förluster ska undantas om inte ”en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter”. I promemorian föreslogs att detta skulle genomföras i de svenska lagarna genom en särskild bestämmelse om att Skatteverket får vägra att godta en förlust som understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster om det finns skäl原因 att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundrandragande. Skatteverket har i sitt yttrande föreslagit att denna bestämmelse även omfattar en sådan situation som beskrivits ovan där det föreligger grund för beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning därför att varorna t.ex. har stulits under flyttningen.

Regeringen bedömer att syftet med direktivets bestämmelse i första hand är att tydliggöra att det inte föreligger någon ovillkorlig rätt till undantag för uppgivna förluster under de tröskelvärden som beslutas på EU-nivå. Som ovan nämnts måste det faktiskt föreligga en förlust och denna förlust bero på varornas beskaffenhet. Även om det föreligger en presumtion att förluster under tröskelvärdet har sin grund i varornas beskaffenhet ska beskattning ske om det framkommer att det t.ex. föreligger grund för oegentlighetsbeskattning. Detta bedöms dock framgå direkt av den föreslagna bestämmelsen om undantag för partiella förluster. Den i promemorian föreslagna skrivningen liksom den av Skatteverket föreslagna skrivningen bedöms i detta hänseende inte tillföra något i materiellt hänseende. Sammantaget bedömer regeringen mot denna bakgrund att det inte finns anledning att särskilt i den svenska lagstiftningen genomföra direktivets skrivning om ”oegentlighet och bedrägeri”.

Undantaget för partiella förluster gäller endast för den del av en partiell förlust som understiger den gemensamma tröskeln. Om förlusten till följd av varans beskaffenhet överstiger den gemensamma tröskeln ska den del som överstiger tröskeln enligt direktivet ses som ett frisläppande för konsumtion och den delen av förlusten ska därmed beskattas. Detta får anses följa direkt av utformningen av den föreslagna bestämmelsen och någon ytterligare upplysning om detta i lagtexten bedöms inte nödvändig. Den i promemorian föreslagna upplysningen om detta föreslås således tas bort. En följd av att förluster som överstiger tröskelvärdet ses som ett frisläppande för konsumtion är att de ska beskattas. Eftersom förlusten får anses ha skett under flyttningen får beskattning ske genom bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning, dvs. genom ett särskilt beslut av Skatteverket. Motsvarande får anses gälla även förluster som sker under flyttningar av beskattade varor.

Sprit och Vinleverantörsföreningen ifrågasätter rimligheten av att förluster över tröskelvärdet ska beskattas. Regeringen konstaterar dock att det följer direkt av artikel 6.7 andra meningen i nya punktskattedirektivet att den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln

ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion. Detta gäller även om det i ett visst fall skulle framgå att även den överstigande delen är orsakad av varans beskaffenhet. Den delen av förlusten ska därmed beskattas.

Den kommunikation mellan Skatteverket och aktören som *Drivkraft Sverige* efterfrågar får i de fall Skatteverket tar initiativ till beskattning genom ett omprövningsbeslut eller ett beslut om oegentlighetsbeskattning ske inom ramen för detta ärende. Regeringen sker inte skäl att införa några särskilda bestämmelser i detta hänseende.

I de fall en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet uppstår för varor som befinner sig under uppskovsförfarandet i andra fall än de som nämns ovan, dvs. om varan befinner sig i ett skatteupplag eller under flyttning inom Sverige, får enligt direktivet nationella regler tillämpas. Den nuvarande lagstiftningen innebär att en bedömning av om det föreligger en förlust till följd av varornas beskaffenhet i dessa fall får göras från fall till fall. Det bedöms inte finnas skäl att föreslå någon annan reglering, t.ex. en nationell tröskel för sådana partiella förluster. Vad *Näringslivets skattedelegation* anför medför inte någon annan bedömning. Bestämmelsen för partiella förluster föreslås därför i dessa fall utformas på motsvarande sätt som i dag vilket innebär att den som gör gällande att det föreligger en partiell förlust ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket.

De gemensamma trösklarna för olika varor kommer att fastställas av kommissionen i en delegerad akt. Denna är direkt tillämplig och behöver därmed inte genomföras i nationell lagstiftning. Om det inte finns någon sådan delegerad akt eller om den delegerade akten inte omfattar en viss vara får medlemsstaterna även fortsättningsvis tillämpa sina nationella bestämmelser. En särskild bestämmelse om detta föreslås införas som innebär att bestämmelserna för nationella flyttningar inom uppskovsförfarandet ska tillämpas i dessa fall.

Energiföretagen Sverige anser att föreslagna regler är svårtillgängliga att förstå hur de kommer tillämpas i praktiken när det gäller till exempel hantering av förluster av bränslen. *Energigas Sverige* menar att det i avsaknad av färdigt förslag från Europeiska kommissionen ännu inte går att ta slutlig ställning i denna fråga. Båda remissinstanserna har efterfrågat ytterligare samråd innan tröskelvärdena beslutas och om hur de ska implementeras för svensk del. Regeringen har förståelse för att det upplevs som oklart vad som kommer att gälla eftersom den delegerade akten ännu inte är beslutad. Fram till dess att en sådan delegerad akt har beslutats gäller dock samma regler som i dag. Såsom nämnts ovan fastställs de närmare tröskelvärdena för respektive varuslag genom beslut av Europeiska kommissionen i en delegerad akt. Någon ytterligare implementering bedöms inte nödvändig i svensk lagstiftning eftersom de tröskelvärden som fastställs i kommissionens delegerade akt kommer att gälla direkt.

Artiklarna 9 och 45 i nya punktskattedirektivet får förstås som att händelser som innebär att varor förstörs till följd av oförutsedda händelser eller force majeure inte ska anses utgöra en oegentlighet. I dessa fall bör således inte beskattning ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Det föreslås att särskilda bestämmelser om detta läggs in i samband med bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Dessa bestämmelser föreslås även omfatta partiella förluster. Mot bakgrund av

Prop. 2021/22:61 risken för skatteundandragande föreslås dock inte undantaget för varor som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket vara tillämpligt i dessa fall.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 2 kap. 17 och 18 §§ och 9 kap. 29 § NLTS, 2 kap. 15 och 16 §§ och 9 kap. 29 § NLAS och nya 2 kap. 16 och 17 §§ och 5 kap. 26 § LSE och anpassningar av 2 kap. 16 § NLTS, 2 kap. 14 § NLAS och nya 2 kap. 15 § LSE.

10.2 Flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar

Regeringens förslag: Ett undantag från kraven på säkerhet införs för flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar under uppskovsförfarandet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Energigas Sverige* är positiva till att detta undantag tydliggörs i det nya punktskattedirektivet.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I det nuvarande punktskattedirektivet (artikel 18.4.b) finns det en möjlighet för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på säkerhet för flyttningar av energiprodukter under uppskovsförfarande om flyttningen sker till sjöss eller via fasta rörledningar. En förutsättning för detta är att övriga berörda medlemsstater samtycker till detta. Sådana flyttningar som sker via fasta rörledningar har dock bedömts normalt ske under sådana förutsättningar att undantag kan medges. I nya punktskattedirektivet har därför införts en ny bestämmelse i artikel 17.2 enligt vilken det för flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar inte ska krävas någon säkerhet utom under vederbörligen motiverade omständigheter. Detta innebär att för sådana flyttningar krävs inte längre övriga medlemsstaters samtycke. För flyttningar av energiprodukter till sjöss har däremot bestämmelsen överförts oförändrad till nya punktskattedirektivet (artikel 17.5). En ny bestämmelse motsvarande direktivets artikel 17.2 föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Lagförslag

Förslaget medför anpassning av nya 4 kap. 19 § LSE.

11 Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Prop. 2021/22:61

Regeringens förslag: Det införs bestämmelser om mervärdesskatt när det gäller väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Omsättning avsedd för sådana styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet undantas från skatteplikt. Sådana styrkor tillhörande andra EU-länder ges rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster och från skatteplikt undantas import av varor som görs av denna typ av styrkor. Med unionsinternt förvärv likställs under vissa förutsättningar att någon för över en vara från ett annat EU-land till Sverige om varan används av de väpnade styrkorna.

Det införs även bestämmelser om återbetalning av tobaksskatt, alkoholskatt, skatt enligt lagen om skatt på energi och skatt enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter när det gäller varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Det införs även vissa bestämmelser om flyttning av skattepliktiga varor under uppskovsförfarande.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Försvarets materielverk, Försvarmakten, Säkerhets- och försvarsföretagen och Totalförsvarets forskningsinstitut* har inte några synpunkter på eller invändningar mot förslaget. *Skatteverket* har vissa författningstekniska synpunkter.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan kallat mervärdesskattedirektivet, gäller att undantag från mervärdesskatt, på vissa villkor, medges för varor och tjänster som levereras eller tillhandahålls till och varor som importerats av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, kallat Nato, när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna utanför den egna staten (artiklarna 22, 143.1 h, samt 151.1 c och d). Vidare gäller sedan tidigare enligt rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, kallat punktskattedirektivet, undantag från punktskatt för punktskattepliktiga varor som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för försörjning av mässar och marketenterier, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten (artikel 12.1).

I svensk rätt är mervärdesskattedirektivet genomfört genom mervärdesskattelagen (1994:200), förkortad ML. Enligt 3 kap. 31 § ML är omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland undantagen från skatteplikt, om

- Prop. 2021/22:61
- omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande någon annan stat som är part i Nato än destinationslandet,
 - varorna eller tjänsterna ska användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller användas för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
 - styrkorna deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

Skattefriheten medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

I prop. 2004/05:15, genom vilken ovan angivna bestämmelse föreslogs införas i ML, anges att övriga bestämmelser om skattefrihet för Natos väpnade styrkor inte är tillämpliga för Sveriges del eftersom Sverige inte är medlem i Nato (s. 46). Reglerna föreslogs därför inte införas i svensk rätt.

I april 2019 föreslog Europeiska kommissionen att motsvarande bestämmelser skulle införas i mervärdesskatte- och punktskattedirektivet när det gäller försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, i syfte att så långt som möjligt anpassa den mervärdesskatte- och punktskattemässiga behandlingen av EU:s försvarsinsatser till den som gäller för Natos insatser. Förslaget till ändringar antogs av rådet den 16 december 2019 (rådets direktiv [EU] 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen) och innebär att följande ändringar införs i mervärdesskatte- och punktskattedirektivet.

I artikel 22 mervärdesskattedirektivet införs ett nytt stycke som anger att om de väpnade styrkorna i en medlemsstat, som deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 ga.

I artikel 143.1 mervärdesskattedirektivet införs en ny punkt (ga) som anger att från skatteplikt ska undantas import av varor till en medlemsstat som görs av väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

I artikel 151.1 mervärdesskattedirektivet införs två nya punkter varav den första (ba) anger att från skatteplikt ska undantas leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom en medlemsstat, avsedda antingen för väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet

inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Den andra punkten (bb) anger att från skatteplikt undantas även leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till en annan medlemsstat, avsedda för väpnade styrkor tillhörande någon annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

I artikel 12.1 punktskattedirektivet införs en ny punkt (ba) som anger att punktsskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktsskatt, om de är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktsskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

För att genomföra rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktsskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen, föreslås att det införs en bestämmelse i ML om undantag från skatteplikt vid omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande något annat land än destinationslandet, varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Skattefriheten bör begränsas så att den inte går längre än vad som medges i destinationslandet för en motsvarande omsättning (jfr artikel 151.1 andra stycket mervärdesskattedirektivet och prop. 2004/05:15 s. 46). Av artikel 151.2 mervärdesskattedirektivet följer att när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster får undantaget beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. Den möjlighet som medlemsstaterna har att medge skattefriheten för tjänstetillhandahållanden i form av återbetalning av skatten föreslås inte utnyttjas när det gäller de gränsöverskridande transaktioner som avses i denna bestämmelse. Den regleras i stället i form av undantag i 3 kap. 31 b § ML.

När det gäller omsättning av varor och tjänster inom Sverige och som är avsedd för väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder gäller dock att sådan skattefrihet i svensk rätt normalt uppnås genom återbetalning av skatt, vilket således även bör gälla i detta fall. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse i ML om sådan rätt till återbetalning. Det föreslås även att det införs en bestämmelse i ML som avser undantag från skatteplikt vid import och en bestämmelse som avser att användningen av varor i vissa fall likställs med ett unionsinternt förvärv.

Vad avser punktsskatt föreslås att det införs en bestämmelse i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om

alkoholskatt, förkortad LAS, lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, och lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter som innebär att Skatteverket efter ansökan medger återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Det föreslås även att det i LTS, LAS och LSE införs bestämmelser om att skattepliktiga varor enligt nämnda lagar får flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag till sådana väpnade styrkor och till väpnade styrkor som tillhör ett land som är part i Nato. Styrkorna måste befina sig utanför sitt eget land. En förutsättning är även att varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land. Bestämmelsen gäller endast i den omfattning frihet från skatt gäller i det andra EU-landet. Enligt 8 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall gäller immunitet och privilegier bl.a. i fråga om punktskatter på förvärv av varor och tjänster i Sverige för de Natohögkvarter och de styrkor och den personal som lyder under ett sådant högkvarter som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering och som omfattas av avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Se även prop. 1995/96:37 och 2015/16:152 för resonemang kring punktskatter. Det finns enligt regeringen inte skäl att införa några ytterligare bestämmelser med anledning av vad som anges i artikel 12.1 punktskattedirektivet.

Ändringarna innebär även att ett antal följdändringar görs i ML, i LTS, LAS och LSE samt i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL.

Lagförslag

Förslaget medför att tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, införs i ML samt ändringar i 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 §, 19 kap. 1 och 37 §§ samt 20 kap. 1 och 2 a §§ ML. Förslaget medför även ändringar i 8 b § och 31 d § LTS, 7 b § och 31 d § LAS, 9 kap. 1 § och 3 a kap. 2 § LSE, 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter samt 64 kap. 6 § SFL.

12 Följdändringar och vissa andra frågor

12.1 Ändringar i skatteförfarandelagen och personuppgiftsbehandling

Regeringens förslag: Registrering enligt skatteförfarandelagen för vissa godkända aktörer inom punktskatteförfarandet knyts till förekomsten av ett sådant godkännande. Vissa aktörer som lämnar särskild skattedeklaration ska också registreras. Vissa följdändringar med anledningar av ändringarna av registrering samt vissa ändringar med anledning av bl.a. skattskyldigheten för de nya aktörerna tillfälligt certifierad mottagare, certifierad mottagare, tillfälligt registrerad

distansförsäljare och registrerad distansförsäljare föreslås i bestämmelserna i skatteförfarandelagen om lämnande av skattedeklaration.

I lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet införs en bestämmelse som innebär att uppgifter och handlingar hos Skatteverket rörande certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Tidpunkten för gallring av uppgifter och handlingar kopplade till meddelanden i EMCS utvidgas till att omfatta meddelanden kopplade till den förenklade administrativa referenskoderna.

Lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska även ändras så att möjligheten för Skatteverket att lämna ut uppgift om huruvida en distansförsäljare har ställt säkerhet för betalning av skatt på de varor som sänds från ett annat EU-land inte längre omfattar registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare.

Regeringens bedömning: Den personuppgiftsbehandling som de förslag som avser genomförandet av det nya punktskattedirektivet ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver inte införas någon ytterligare reglering av denna behandling bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens. I promemorian finns inte något förslag vad avser ändring av bestämmelsen om utlämnande till enskilda av uppgift om huruvida säkerhet har ställts.

Remissinstanserna: *Integritetsskyddsmyndigheten* efterfrågar ytterligare analyser kring förenligheten med principen om lagringsminimering.

Företagarna anser att en möjlighet till längre redovisningsperiod än kalendervecka fortsatt bör finnas för den som är registrerad distansförsäljare.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Registrering enligt skatteförfarandelagen

I skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, finns bestämmelser om registrering av personer som agerar i olika egenskaper i samband med t.ex. arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt.

På punktskatteområdet anges i 7 kap. 1 § första stycket 9 SFL (i lydelsen enligt prop. 2021/22:20) att Skatteverket ska registrera den som är skattskyldig enligt ett antal lagar som räknas upp i bestämmelsen. Eftersom den nuvarande 7 kap. 1 § SFL har vuxit genom införandet av såväl nya punktskattelagar som andra nya aktörer vilka bör registreras har

den blivit något svåröverskådlig. Regeringen föreslår därför att den delas upp i två paragrafer där en ny 7 kap. 1 a § SFL innehåller bestämmelserna om registrering på punktskatteområdet.

Vad gäller de punktskattelagar där skattskyldighet är knuten till godkännanden som exempelvis upplagshavare eller lagerhållare är avsikten att registreringen ska ske redan i samband med godkännandet. Detta även om det i något fall skulle vara så att den faktiska skattskyldigheten uppkommer något senare, t.ex. i fråga om en nystartad verksamhet. För att tydligare spegla att registreringen är knuten till godkännandet föreslås att den nya 7 kap. 1 a § ändras så att de hänvisar till den som är godkänd enligt relevanta bestämmelser i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. För att underlätta läsningen föreslås att bestämmelsen redaktionellt utformas så att varje underpunkt avser en viss form av godkännande.

Enligt nuvarande bestämmelser registreras inte den som godkänns som tillfälligt registrerad varumottagare enligt LTS, LAS och LSE. Dessa aktörer godkänns endast för en särskild angiven flyttning och redovisar skatten i en särskild skattedeclaration för varje händelse. Även dessa aktörer meddelas dock ett godkännande av Skatteverket och ställer säkerhet. Det bedöms därför finnas goda skäl att även ta med dessa aktörer bland de som ska registreras enligt SFL. För att lättare särskilja dessa aktörer vilka ska redovisa skatt genom särskild skattedeclaration för varje händelse från andra aktörer som redovisar skatt för redovisningsperioder föreslås att det införs en särskild punkt i den nya 7 kap. 1 a § SFL i vilken det anges att Skatteverket ska registrera den som är godkänd som tillfälligt registrerad varumottagare.

Med anledning av genomförandet av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, föreslås ovan i avsnitt 7.2 och 7.4 införandet av nya aktörer i den nya lagen om tobaksskatt, förkortad NLTS, den nya lagen om alkoholskatt, förkortad NLAS och i LSE. Inom förfarandet för beskattade varor tillkommer certifierade mottagare och tillfälligt certifierade mottagare och vad avser distansförsäljning ersätts nuvarande distansförsäljare av nya bestämmelser om tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Dessa aktörer är inte föremål för godkännande av Skatteverket. I stället anges i NLTS, NLAS och LSE att aktörerna ska ansöka om registrering hos Skatteverket. Även dessa aktörer bör dock registreras även enligt SFL. Såsom föreslagits ovan bör särskiljas de aktörer vilka föreslås redovisa skatten för redovisningsperioder och de aktörer vilka föreslås redovisa skatten i en skattedeclaration för varje händelse. Den som endast ansökt om registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare bedöms inte behöva registreras enligt SFL. Varken skattskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet är kopplad till en sådan registrering.

För att underlätta den praktiska hanteringen av ändringarna föreslås att ändringarna i 7 kap. 1 § SFL tidsmässigt delas upp i två delar. I ett första steg delas nuvarande 7 kap. 1 § SFL upp i två delar genom att punkt 9 (i

lydelsen enligt prop. 2021/22:20) lyfts över till en ny 7 kap. 1 a § SFL utan de omarbetningar som i övrigt föreslås ovan (se lagförslag 2.18). Omarbetningarna i övrigt sker sedan i ett andra steg och samordnas tidsmässigt med de ändringar som sker med anledning av genomförandet av nya punktskattedirektivet (se lagförslag 2.20).

Andra ändringar i skatteförfarandelagen

Mot bakgrund av de ändringar som föreslås ovan i 7 kap. 1 a § SFL föreslås vissa följdändringar i 26 kap. SFL. Bestämmelserna i 26 kap. 6 och 8 §§ SFL om vilka som ska redovisa skatt i skattedeklaration för redovisningsperiod respektive händelse föreslås, där det är relevant, hänvisa till respektive punkt i nya 7 kap. 1 a § SFL. Därigenom anpassas bestämmelserna även till förslagen i avsnitt 7.2 och 7.4 vad avser redovisning av skatt för de nya aktörer som föreslås införas inom förfarandet för beskattade varor respektive vid distansförsäljning. Därutöver är bestämmelserna i 26 kap. 8 § SFL även fortsättningsvis tillämpliga för sådana skattskyldiga enligt LTS, LAS, LSE, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen om skatt på plastbärkassar som inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a § SFL. Bestämmelserna i 26 kap. 37 § SFL om att deklaration i vissa fall ska ha kommit in senast vid den händelse som medför skattskyldighet föreslås, vad gäller mottagare vid distansförsäljning endast vara tillämpliga om mottagaren inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet. Bestämmelserna är även, på samma sätt som i dag, tillämpliga för den som är skattskyldig för att den för in bränsle för personligt bruk med ovanligt transportsätt om denne inte har ställt säkerhet för flyttningen (se avsnitt 12.4). För den mottagare vid distansförsäljning som har fullgjort sin anmälningsskyldighet föreslås i 26 kap. 37 § SFL införas en ny bestämmelse om lämnande av deklaration en viss tid efter varorna har tagits emot eller skattskyldighetens inträde.

I avsnitt 7.4 föreslås att den som är registrerad distansförsäljare ska redovisa skatten i punktskattedeklaration för en kalendervecka. Detta medför införandet av en ny bestämmelse i SFL om en sådan redovisningsperiod samt en ny bestämmelse om när skattedeklarationen ska ges in till Skatteverket. Det bedöms inte lämpligt att den som ska redovisa skatten per kalendervecka i stället ska kunna redovisa skatten per kalenderår efter beslut av Skatteverket enligt 26 kap. 17 § SFL. En särskild begränsning bör därför införas vilken innebär att bestämmelsen inte är tillämplig för den som redovisar skatten per kalendervecka. Vad *Företagarna* anfört medför inte någon annan bedömning.

När en punktskattedeklaration ska lämnas framgår av 26 kap. 26–37 §§ SFL. Statoil Fuel and Retail Sverige AB har i en skrivelse (Fi2012/04120) framställt önskemål om att reglerna om när ett företag som ingår i en mervärdesskattegrupp ska lämna en punktskattedeklaration förtydligas. Regeringen avser inte att vidta några åtgärder med anledning av skrivelsen.

Personuppgiftsbehandling

Förslagen i avsnitt 7.2 kommer såsom har berörts ovan innebära att det införs krav för den som vill flytta varor enligt förfarandet för beskattade

varor att anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare, tillfälligt certifierad avsändare, certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Det kommer liksom i dag även ställas krav på att den som vill flytta varor genom distansförsäljning anmäler sig för registrering. En sådan registrering kan medföra att det hos Skatteverket sker en viss hantering av personuppgifter om fysiska personer, bl.a. då enskilda personer som inte agerar i yrkesmässig verksamhet i vissa fall kan registreras som tillfälligt certifierade mottagare eller tillfälligt certifierade avsändare. Utgångspunkten är annars att registreringarna i de allra flesta fall kommer att avse juridiska personer. Förslaget medför att Skatteverket för fysiska personer som agerar i yrkesmässig verksamhet, kan komma att behöva behandla namn, personnummer, adress- och kontaktuppgifter, uppgifter om redovisningsperioder och bokslutsdatum samt uppgiven grund för ansökan. I vissa fall kan även Skatteverket komma att behöva behandla namn, personnummer, adress och kontaktuppgifter och uppgiven grund för ansökan för fysiska person som anmäler sig för registrering som certifierade avsändare eller mottagare.

Det står mot den angivna bakgrunden klart att förslaget kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer. Dataskyddsförordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Kravet på att den som vill flytta beskattade varor mellan EU-länder ska registreras som certifierad mottagare och certifierad avsändare eller som distansförsäljare följer direkt av nya punktskattedirektivet. Registreringen innebär att aktören har möjlighet att flytta varor enligt förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning. Den som är registrerad distansförsäljare får vidare redovisa skatten periodvis i stället för i samband med varje händelse som utlöser skatteplikt. För att dessa förmåner inte ska missbrukas och för att uppfylla de krav som ställs i nya punktskattedirektivet på att varor ska hanteras i det datoriserade systemet EMCS och i SEED-databasen krävs att Skatteverket har möjlighet till kontroll. Den behandling av personuppgifter som sker hos Skatteverket till följd av registreringen och godkännandet är nödvändig för att systemet ska fungera. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning.

Den rättsliga grunden är fastställd i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket, SFL, NLTS, NLAS och LSE.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Uppgifterna är antingen sådana som relaterar till verksamheten eller nödvändiga identifikations- och kontaktuppgifter. Vid en avvägning mellan den registrerades personliga integritet och behovet av att personuppgiften behandlas anses behandlingen vara proportionerlig.

Den behandling av uppgifter som förslagen ger upphov till hos Skatteverket i beskattningsdatabasen är tillåten enligt lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (jfr prop. 2019/20:47 s. 37).

Förslagen medför dock att det behöver göras en följdändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § ska uppgifter och handlingar i beskattningsdatabasen, om inget annat anges i 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna och handlingarna kan hänföras till gick ut. Ändringen innebär att uppgifter och handlingar hos Skatteverket om certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare i stället ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Det är samma tid som gäller enligt 2 kap. 12 § andra stycket samma lag för motsvarande uppgifter om bl.a. godkända upplagshavare och registrerade varumottagare enligt samma lagar. Anledningen till att det är nödvändigt att lagra uppgifterna under denna tid är att det i efterhand, särskilt vid omprövning, ska vara möjligt att kontrollera vilka uppgifter som legat till grund för ett beslut. Omprövning kan bli aktuellt upp till sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Eftersom det därefter kan bli fråga om rättslig prövning i domstol bedöms det finnas behov av att lagra uppgifterna ytterligare en tid efter detta. Uppgifterna kan därför inte gallras tidigare än sju år efter utgången av det kalenderår då avregistrering skett. En sådan bestämmelse bedöms därmed vara förenlig med principen om lagringsminimering i artikel 5.1 e i EU:s dataskyddsförordning.

Den nuvarande bestämmelsen i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet om gallring av uppgifter och handlingar kopplade till meddelanden i EMCS föreslås även utvidgas till att omfatta meddelanden kopplade till den förenklade administrativa referenskoderna. Förslaget innebär att sådana uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna, den förenklade administrativa referenskoderna eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades. I dessa fall är en längre gallringsfrist än enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § nödvändig då skattskyldighet kan uppkomma vid en senare tidpunkt (se prop. 2011/12:155 s. 67–69). För att uppgifterna ska kunna användas vid omprövning och eventuell efterföljande rättslig prövning behöver lagringstiden ta hänsyn till såväl tiden fram till skattskyldighetens inträde som de tider för omprövning och rättslig prövning som nämnts ovan. Regeringen bedömer att även denna

bestämmelse är förenlig med principen om lagringsminimering i artikel 5.1 e i EU:s dataskyddsförordning.

Skatteverket får i dag lämna ut uppgift till enskilda i vissa fall om huruvida en distansförsäljare har ställt säkerhet för betalning av skatten. Bakgrunden till detta är att skattskyldigheten för mottagaren enligt nuvarande bestämmelser är knuten till om säljaren har fullgjort sin skyldighet att ställa säkerhet för varorna (jfr prop. 2020/21:112 s. 58–60). Genom förslagen i avsnitt 7.4 kommer skattskyldigheten för den som tar emot EU-harmoniserade tobaksvaror, alkoholvaror eller bränsle som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE genom distansförsäljning inte längre vara direkt kopplad till säljarens ställande av säkerhet utan till om avsändaren av varorna vid avsändandet är registrerad som registrerad distansförsäljare eller som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen. Det saknas därför skäl att låta bestämmelsen om utlämnande av uppgift om distansförsäljare omfatta de nya aktörerna registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare. Regeringen föreslår att dessa aktörer därmed inte ska omfattas av bestämmelsen om utlämnande av uppgift om huruvida säkerhet har ställts i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. En möjlighet att lämna ut uppgift till en enskild om huruvida avsändaren är registrerad bedöms dock föreligga enligt nuvarande bestämmelser i 2 kap. 5 § 3 nämnda lag. Sådan uppgift kan därmed lämnas ut till enskild om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet utgör den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av tre nya paragrafer, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 16 a och 33 f §§ SFL. Förslagen medför vidare ändringar i 3 kap. 4 §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § SFL och 2 kap. 5 och 12 §§ lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet samt i den föreslagna nya 7 kap. 1 a § SFL.

12.2 Hanteringen av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning

Regeringens förslag: Bestämmelserna om s.k. oegentlighetsbeskattning anpassas för att hanteringen av skatten ska kunna ske på skattekontot. Beslut om skatt ska riktas mot en skattskyldig. Den som ställt säkerhet för flyttningen respektive för in eller tar emot varorna ska vara skattskyldig om inte skäl talar mot detta. Skatteverket får möjlighet att besluta att annan person som omfattas av kretsen av solidariskt

ansvariga ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som denne gjorts ansvarig för. Bestämmelserna om vilka delar av skatteförfarandelagen som ska tillämpas vid handläggning av ärenden om oegentlighetsbeskattning kompletteras med hänvisningar till bl.a. bestämmelserna om skattekonton.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I de fall en flyttning av punktskattepliktiga varor inte sker korrekt kan det bli aktuellt att besluta om skatt för varan enligt bestämmelserna om s.k. oegentlighetsbeskattning, dvs. beskattning i situationer där de förfaranden som föreskrivs i direktivet inte har följts. Det kan exempelvis vara fråga om att varor avviker från en flyttning under uppskovsförfarandet eller från en flyttning av beskattade varor eller att en flyttning som har påbörjats aldrig kommer fram. Bestämmelser om sådan beskattning finns i artikel 9 respektive 46 i nya punktskattedirektivet. Bestämmelserna har även behandlats ovan i avsnitt 7.5.

Förfarandet vid beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning skiljer sig från det förfarande som gäller för andra skattskyldighetsbestämmelser enligt LTS, LAS och LSE. Bestämmelserna i SFL är inte tillämpliga fullt ut och ingen person har ålagts redovisningskyldighet för skatten. I stället fattas ett beslut om skatt i varje fall mot en eller flera personer inom en utpekad krets av personer. Enligt såväl punktskattedirektivet som nya punktskattedirektivet har de personer som ingår i den utpekade kretsen av personer solidariskt ansvar för betalning. Detta utgör även en utgångspunkt för den svenska lagstiftningen, se bl.a. prop. 2009/10:40 s. 183.

Hos Skatteverket hanteras betalningen av skatt enligt beslut om oegentlighetsbeskattning utanför det skattekonto som enligt 61 kap. SFL används för andra skatter och avgifter. Ett skäl till detta är att det solidariska betalningsansvaret, såsom det är utformat i nuvarande lagstiftning, är svårt att hantera på skattekontot. Det har dock framkommit att det skulle underlätta hanteringen för Skatteverket om bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter kunde anpassas och utformas på ett sådant sätt att hantering på skattekontot blir möjlig. Mot denna bakgrund föreslås att vissa ändringar görs i utformningen av de förfaranderegler som gäller vid beslut om skatt. Vissa mindre anpassningar behöver även göras i de materiella bestämmelserna.

Att de personer som ingår i den utpekade kretsen som är skyldiga att betala skatt vid oegentlighetsbeskattning är solidariskt ansvariga får förstås som att Skatteverket har möjlighet att vända sig mot vem som av personerna för betalning av hela skatten. För att underlätta Skatteverkets hantering av besluten om skatt föreslås att det i lagstiftningen ska anges att Skatteverket ska fatta beslut om skatt vid oegentlighetsbeskattning mot en enda skattskyldig inom den krets av personer som pekas ut i respektive bestämmelse om oegentlighetsbeskattning. Bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning bör därför förtydligas genom att det i respektive bestämmelse uttryckligen anges vem som kan vara skattskyldig. Närmare

kring vem som föreslås vara skattskyldig enligt den nya bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning som föreslås införas när varor som omfattas av kraven på att flyttas under förfarandet för beskattade varor flyttas utan att uppfylla kraven för sådan flyttning behandlas i avsnitt 7.5. För övriga bestämmelser är det närmast fråga om redaktionella förändringar i förhållande till nuvarande bestämmelser vilka finns beskrivna i författningskommentaren till respektive bestämmelse.

Skatteverket bör dock även fortsättningsvis ha möjlighet att vända sig mot ytterligare någon eller några andra inom den utpekade kretsen av personer som kan vara skattskyldiga. Avsikten är inte att de förändringar som föreslås ska minska Skatteverkets möjligheter att utkräva ansvar för betalning av skatten från flera personer inom den utpekade kretsen av personer utan endast att närmare precisera hur detta ska gå till och därigenom underlätta Skatteverkets hantering av besluten. På andra områden finns enligt bestämmelser i 59 kap. SFL i vissa fall möjlighet för Skatteverket att besluta om ansvar för någon annan person än den som normalt är skattskyldig. Med dessa bestämmelser som förebild föreslås att Skatteverket ges möjlighet att besluta att den som omfattas av den utpekade kretsen av personer i respektive bestämmelse om oegentlighetsbeskattning men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som denne gjorts ansvarig för. Ett sådant beslut ska dock inte få fattas om fordran mot den som beslutet om skatt avser har preskriberats.

För att tydliggöra hur bestämmelserna normalt är tänkta att tillämpas föreslås även att det i lagstiftningen införas en bestämmelse om att Skatteverket, om det inte finns skäl för annat, ska låta beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Detta gäller i de fall där flyttningen har startat korrekt under uppskovsförfarandet eller förfarandet för beskattade varor eller varorna avsänts av någon som är registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare. I de fall där flyttningen avser varor som inte flyttas under förfarandet för beskattade varor (trots att de borde ha gjort det) ska i stället beslutet om det inte finns skäl för annat avse den eller någon av dem som för in eller tar emot varorna (se även avsnitt 7.5 för närmare kring vem som avses med detta). De personer som utpekas är de som i de flesta fall får anses mest naturligt att omfattas av ett beslut om skatt. Genom möjligheten att välja en annan person i de fall det finns skäl för det bibehålls dock Skatteverkets möjlighet att anpassa beslutet om skatt till omständigheterna i det enskilda fallet. Detta utgör en viktig aspekt av bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

För att närmare beskriva hur hanteringen är tänkt att fungera kan som exempel tas en situation där varor har avsänts korrekt under uppskovsförfarandet. På väg till mottagaren händer dock något som gör att varorna inte kommer fram. I ett sådant fall har avsändaren ställt säkerhet för flyttningen och syftet med detta är att denne ska ansvara för skatt om det händer något under flyttningen. Det är därför normalt sett så att ett beslut om skatt riktas mot avsändaren som ställt säkerhet. Det kan dock finnas situationer där det finns skäl att också, eller i stället, vända sig mot någon annan än den som har ställt säkerhet. Av detta skäl har det i direktivet, liksom i den svenska lagstiftningen, tagits in en bestämmelse

om att varje annan person som har medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen var otillåten kan vara ansvarig för skatten. Om det i det enskilda fallet finns uppgifter om en sådan person, exempelvis genom att varorna har påträffats hos någon som stulit dessa, kan det finnas skäl för Skatteverket att rikta beslutet om skatt mot denna person. För att säkerställa att det allmänna får full betalning kan det i ett sådant fall finnas goda skäl att även rikta ett beslut om ansvar mot den som ställt säkerhet för skatten.

Det inbördes förhållandet mellan de som omfattas av kretsen av personer regleras inte i direktivet och får hanteras civilrättsligt mellan de berörda personerna inom den krets som har pekats ut i respektive bestämmelse.

Genom de ändringar som föreslås kommer det att finnas en huvudansvarig för betalningen av skatten (den mot vilken beslut om skatt har fattats) och en eller flera sidoansvariga (den eller de mot vilka beslut om ansvar för betalning av skatt har fattats). Detta motsvarar vad som i dag gäller i de fall beslut om ansvar fattas enligt de särskilda bestämmelserna om ansvar i 59 kap. SFL. Det har tidigare utretts om och hur sådant sidoansvar kan hanteras på skattekontot. En utförlig genomgång av detta finns i propositionen Skatteförordningen (prop. 2010/11:165, bl.a. s. 554–555). Det saknas därmed skäl att i detta lagstiftningsarbete närmare gå in på hur hanteringen ska ske på skattekontot. I stället bör de förslag som lämnas syfta till att hanteringen av beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt vid oegentlighetsbeskattning så långt som möjligt kan praktiskt hanteras på samma sätt som nuvarande situationer där ansvar beslutas enligt 59 kap. SFL.

De ändringar som tagits upp ovan avseende bestämmelserna om beslut om skatt och ansvar för skatt skapar förutsättningarna för en hantering som motsvarar den som gäller när fråga är om ansvar för skatt enligt 59 kap. SFL. För att uppnå en sådan hantering behöver dock även vissa anpassningar göras av de förfarandebestämmelser som enligt nuvarande bestämmelser i 34 a § LTS, 34 a § LAS och 6 kap. 1 a § LSE, gäller vid handläggning av ärenden om oegentlighetsbeskattning. Eftersom avsikten är att skatt enligt beslut om oegentlighetsbeskattning ska hanteras på skattekontot måste vissa ytterligare hänvisningar göras till bestämmelserna i SFL, utöver de som redan finns i nuvarande bestämmelser. Nya hänvisningar föreslås till bestämmelserna i 61 kap. om skattekonto, 62 kap. 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt, 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt och 65 kap. 11, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta. Dessa hänvisningar ersätter även de särskilda bestämmelser som i dag finns i 34 a § fjärde och femte styckena LTS, 34 a § fjärde och femte styckena LAS och 6 kap. 1 a § fjärde och femte styckena LSE.

För att hantera de former av sidoordnat ansvar som kan beslutas enligt 59 kap. SFL finns i andra delar av SFL vissa särskilda bestämmelser. Vid tillämpning av dessa bestämmelser bör det särskilda ansvar som föreslås inom oegentlighetsbeskattningen jämföras med ansvar enligt 59 kap. SFL. Enligt 61 kap. 1 § SFL ska skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. inte registreras på skattekontot. Denna bestämmelse föreslås även tillämpas för skatt enligt beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning. På motsvarande sätt ska 62 kap. 12 § SFL om avräkning när betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatt enligt

59 kap. och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ om ränta i fråga om skatt eller avgift som ska betalas enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. även gälla för beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning. Enligt 66 kap. 20 § första stycket 1 SFL får omprövning till nackdel för den enskilde inte ske av ett beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap. Detta beror på att SFL:s särskilda bestämmelser om omprövning till nackdel inte bedömts lämpligt utformade för dessa beslut (jfr prop. 2010/11:165 s. 1097). Motsvarande bedöms gälla även för beslut om ansvar vid oegentlighet. Förbudet mot omprövning gäller bara omprövning till nackdel för den som beslutet gäller. Övriga bestämmelser om omprövning i kapitlet ska alltså tillämpas.

De bestämmelser som i dag finns om förelägganden och revision i 34 a § andra stycket LTS, 34 a § andra stycket LAS och 6 kap. 1 a § andra stycket LSE har i avsnitt 7.5 föreslagits utvidgas och förtydligas. Bestämmelserna föreslås även omfatta uppgifter av betydelse för beslut om ansvar vid oegentlighetsbeskattning.

Enligt nuvarande bestämmelser har Skatteverket, även i fråga om den som är skattskyldig vid oegentlighetsbeskattning, möjlighet att tillämpa bestämmelserna i 59 kap. 11 och 13–21 §§ SFL om ansvar för delägare i handelsbolag respektive företrädaransvar. Denna möjlighet bör kvarstå efter de ändringar som nu föreslås och även utvidgas till att omfatta den som omfattas av ett beslut om ansvar vid oegentlighet. För att detta tydligt ska framgå föreslås att den nuvarande hänvisningen i 34 a § andra stycket LTS, 34 a § andra stycket LAS och 6 kap. 1 a § andra stycket LSE till bestämmelserna i 59 kap. ersätts med en särskild bestämmelse. Skatteverket har således även fortsättningsvis möjlighet att besluta eller ansöka om sådant ansvar i förhållande till en juridisk person mot vilken det har riktats ett beslut om skatt eller sidoansvar där det bedöms motiverat.

Enligt 67 kap. 4 § SFL får en företrädare överklaga det beslut som omfattas av en ansökan om företrädaransvar inom den tid och på det sätt som gäller för den juridiska personen. På motsvarande sätt bör den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt den föreslagna nya bestämmelsen om ansvar vid oegentlighetsbeskattning ha en möjlighet att överklaga beslutet om skatt som fattats av Skatteverket. En sådan bestämmelse föreslås därför införas i LTS, LAS och LSE. Det innebär exempelvis att en avsändare som ställt säkerhet för skatten och mot vilken ett beslut om ansvar riktas får samma möjlighet att överklaga beslutet om skatt som om avsändaren själv varit föremål för beslutet om skatt. Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket göra en omprövning av sitt beslut, s.k. obligatorisk omprövning.

De förslag som lämnas i avsnitt 7 innebär att flyttningar av beskattade varor vilka inte sker inom förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning kommer att föranleda oegentlighetsbeskattning. Det kommer därmed vara vanligare än i dag att det föreligger grund för sådan beskattning för varor som påträffas av Tullverket vid kontroller. Bestämmelserna om skattskyldighet och ansvar vid oegentligheter får i dessa fall även tillämpas av Tullverket (se avsnitt 7.5). Även om Tullverket inte hanterar skatt på ett skattekonto bör de ändringar som föreslås om att beslut om skatt ska avse en skattskyldig och att ansvar får beslutas mot en eller flera av de andra personer som omfattas av den i

bestämmelserna utpekade kretsen av skattskyldiga gälla även när beslut fattas av Tullverket enligt LPK. På samma sätt som i dag regleras dock förfarandet i övrigt vid Tullverkets beslut genom bestämmelser i LPK. Vissa kompletteringar föreslås av bestämmelserna om Tullverkets beslut vid oegentlighetsbeskattning för att tydliggöra Tullverkets hantering. En särskild bestämmelse om att den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt den föreslagna nya bestämmelsen om ansvar vid oegentlighetsbeskattning har rätt att överklaga beslutet om skatt som fattats av Tullverket föreslås vidare införas i LPK. I övrigt bedöms inte något behov föreligga av ändringar i bestämmelserna i LPK om förfarandet vid handläggning av beslut om skatt med anledning av förslaget.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 9 kap. 30 § och 13 kap. 5 och 9 §§ NLTS, 9 kap. 30 § och 13 kap. 5 och 9 §§ NLAS, nya 5 kap. 27 § och 12 kap. 4 och 8 §§ LSE och 2 kap. 13 a § och 4 kap. 14 a § LPK och anpassningar av 9 kap. 25–28 §§ och 13 kap. 4 och 6–8 §§ NLTS, 9 kap. 25–28 §§ och 13 kap. 4 och 6–8 §§ NLAS, nya 5 kap. 22–25 §§ och 12 kap. 3 och 5–7 §§ LSE och 2 kap. 15 och 20 §§ och 3 kap. 5 och 6 §§ LPK.

12.3 Följdändringar i andra lagar

Regeringens förslag: De nya definitionerna av import och otillåten införsel samt den nya utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import och otillåten införsel ska användas även i bestämmelserna avseende snus, tuggtobak och övrig tobak i den nya lagen om tobaksskatt, övriga bränslen i lagen om skatt på energi samt i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar. Hänvisningar till den föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde ska införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar.

Följdändringar görs därutöver i ett flertal lagar.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehåller inte vissa följdändringar.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Skatt på snus och tuggtobak, andra bränslen än de som avses i 1 kap. 3 a § LSE och de varor som omfattas av skatt enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar omfattas inte av punktskattedirektivets bestämmelser om förfarande. I dagens lagstiftning används samma definitioner för import avseende dessa varor som avseende de varor som hanteras enligt punktskattedirektivets regler. Detta underlättar såväl för aktörer som för myndigheterna och det finns därför anledning att även fortsättningsvis behålla samma definition. De nya definitioner av import och otillåten införsel som föreslås i avsnitt

9.1 föreslås därför tillämpas även för sådana varor som inte omfattas av nya punktskattedirektivets regler om hantering och flyttning m.m. De nya definitionerna ska därför införas i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar.

Även bestämmelserna om skattskyldighet är i dag utformade på motsvarande sätt för de varor som omfattas av nya punktskattedirektivets regler och de varor som hanteras enligt rent nationella bestämmelser. De ändringar som föreslås i avsnitt 9.1 föreslås därför även i det fallet göras även i de delar av NLTS och LSE som avser snus, tuggtobak och övrig tobak respektive övriga bränslen och i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar. I samband med detta föreslås även att det införs en statisk hänvisning till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen på det sätt som föreslagits i avsnitt 6 vad avser NLTS, NLAS och LSE. Därigenom säkerställs att det inte uppstår några oavsiktliga skillnader mellan bestämmelserna i de olika lagarna. För att underlätta redaktionellt föreslås även att det fullständiga namnet på förordningen och den tillämpliga lydelsen anges i inledningen av lagarna. Det föreslås vidare att det i denna bestämmelse på samma sätt som i NLTS, NLAS och LSE anges en kortare benämning för förordningen (kortnamn) som sedan kan användas i övrig författningstext.

Den i avsnitt 9.1 föreslagna nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde är enligt sin lydelse endast direkt tillämplig för NLTS, NLAS och LSE. Även i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar hänvisas dock till Europeiska unionens punktskatteområde. Även de nya definitionerna av import och otillåten införsel hänvisar till bestämmelser i lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. En uttrycklig hänvisning föreslås till den nya lagen föreslås därför införas i dessa lagar.

Införandet av NLTS och NLAS och de nya kapitlen i LSE innebär att en rad hänvisningar i olika lagar behöver ändras till att avse motsvarande bestämmelser i de nya lagarna och kapitlen. Regeringen föreslår sådana ändringar i lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m., skattebrottslagen (1971:69), mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m., lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, lagen (1999:445) om exportbutiker, lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, alkohollagen (2010:1622), SFL, tullagen (2016:253), lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp genom inblandning av biodrivmedel i bensin och dieselbränslen och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av nya 2 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2 a § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och

2 a § lagen om skatt på plastbärkassar och ändringar i 2, 9 och 12 §§ lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2, 7 och 11 §§ lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 2, 5 och 10 §§ lagen om skatt på plastbärkassar.

Vidare medför förslagen följändringar i 2 § lagen om förverkande av alkohol m.m., 1 § skattebrottslagen, 9 c kap. 3 § mervärdesskattelagen, 3 kap. 2 § lagen om frihet från skatt vid import, m.m., 1 kap. 2 och 4 a §§, 2 kap. 1 a, 13, nya 13 c och 16 a §§, 4 kap. 9 c §, 5 kap. 1 a § och 6 kap. 1 § lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, 4 och 5 §§ lagen om exportbutiker, 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, 3 kap. 1 och 3 §§ och 3 a kap. 1 § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, 2 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1, 2 och 4 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 13 § alkohollagen, 3 kap. 4 och 15 §, 7 kap. 1 a §, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § SFL, 2 kap. 1 § tullagen, 4 § lagen om reduktion av växthusgasutsläpp genom inblandning av biodrivmedel i bensin och dieselbränslen och 5 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

12.4 Vissa andra ändringar

Regeringens förslag: Undanröjande av beskattning i situationer där oegentlighetsbeskattning sker i mer än ett EU-land föreslås ske endast genom återbetalning. Tidsgränsen i bestämmelsen om återbetalning ses över. En bestämmelse om återbetalning vid export av bränsle införs. Bestämmelsen om återbetalning av skatt vid flyttning av övriga bränslen förenklas.

Bestämmelserna om beskattning av varor för vilka skatten inte redovisats i Sverige förtydligas och en bestämmelse om eftergift av skatt införs.

Nuvarande bestämmelser om skattskyldighet, anmälningsskyldighet och skyldighet att ställa säkerhet samt transporttillägg vid bristande uppfyllelse av skyldigheterna att anmäla och ställa säkerhet behålls vid resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt.

Bestämmelserna om vem som får överklaga beslut enligt de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och lagen om skatt på energi moderniseras.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock inte någon bestämmelse om återbetalning vid export eller förenkling av bestämmelsen om återbetalning vid utförsel av vissa bränslen till annat EU-land. Vidare föreslås att resandeförsel av bränsle med ovanligt transportsätt hanteras inom förfarandet för beskattade bränslen.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför bl.a. följande. Enligt Skatteverkets bedömning är det tveksamt om det är förenligt med punktskattedirektivet att bränsle som förs in genom resandeförsel med ovanligt transportsätt ska omfattas av det nya förfarandet för beskattade varor. Skatteverket anser att EMCS ska användas även vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet inom Sverige. Bestämmelsen om att

Skatteverket ska påföra belopp då cigaretter sålts till högre pris än detaljhandelspriset bör tas bort då den har spelat ut sin roll. Det saknas även förfaranderegler för sådana beslut. Skatteverket har noterat att det saknas möjlighet till återbetalning av skatt enligt LSE för beskattat bränsle som exporteras.

Drivkraft Sverige ser gärna att tillämpningen av avsiktsrekvisitet förtydligas som en del av översynen av införandet av det nya punktskattedirektivet.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, framför att konsekvenser vid brister i tullhantering bör utredas grundligt, särskilt vad gäller nationella punktskatter.

Sveriges bryggerier välkomnar de språkliga ändringar som föreslås avseende reglerna om beskattning av olika kategorier av alkoholdrycker.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Vissa ändringar avseende avdrag och återbetalning

Utformningen av direktivets regler om oegentlighetsbeskattning i artiklarna 9 och 46 i nya punktskattedirektivet, liksom deras derats motvarigheter i det nuvarande punktskattedirektivet, innebär att beskattning i vissa fall kan komma att ske i mer än ett EU-land. Den som påförts skatt i Sverige med stöd av bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har därför möjlighet att under vissa förutsättningar få tillbaka skatten om det visar sig att det i själva verket är ett annat EU-land som har beskattningsrätten. En förutsättning för att skatten ska betalas tillbaka är dock att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. Bakgrunden till detta beskrivs närmare i propositionen *Inköp av bränsle och alkohol utan punktskatt m.m.* (prop. 2000/01:118 s. 123). Prövningen av om det andra landets skatteanspråk är befogat ska göras av Skatteverket. I dag kan skatten undanröjas genom återbetalning enligt nuvarande 29 § fjärde stycket LTS, 28 § fjärde stycket LAS och 9 kap. 11 § LSE. Därutöver kan upplagshavare yrka avdrag i deklaration enligt 32 § första stycket 4 LTS, 32 § första stycket 7 LAS och 7 kap. 6 § LSE. Mot bakgrund av att rätten att få tillbaka skatten är beroende av en bedömning av om det andra landets skatteanspråk är befogat bedöms det inte lämpligt att undanröjandet av skatt hanteras genom ett avdragsförfarande. I ett sådant förfarande har Skatteverket mycket små möjligheter att hantera en sådan bedömning. Dessa situationer kan vidare antas vara mycket sällan förekommande även för den som är upplagshavare. Det föreslås därför att bestämmelsen om avdrag ska tas bort och även upplagshavare i fortsättningen ska hänvisas till att använda bestämmelserna om återbetalning av skatt.

En mindre ändring bör även göra i bestämmelserna om återbetalning vad avser den tidsfrist som finns för ansökan. Ansökan ska i dag ges in inom tre år från när flyttningen påbörjades. Det föreslås att treårsfristen i stället ska avse att varan har beskattats i det andra EU-landet för att närmare överensstämja med direktivet. En ansökan i Sverige kan således göras senare än tre år efter det att flyttningen påbörjades så länge varan inom tre år efter flyttningen påbörjades beskattats i ett annat EU-land. Ansökan ska dock ges in inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet har vunnit laga kraft. Genom dessa ändringar förbättras möjligheterna att

få återbetalning om det andra EU-landet beslutar om skatt i ett sent skede av treårsfristen eller om beslutet om skatt i det andra EU-landet är föremål för rättslig process. En tidsfrist på ett år från beslutet om oegentlighetsbeskattning föreslås även införas i de fall en vara som frisläppts för konsumtion och beskattats i Sverige blir föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land. I dessa båda fall bedöms det finnas skäl att frånga den treårsfrist för ansökan som gäller i de flesta andra bestämmelser om återbetalning. I dessa fall är fråga om situationer som endast bedöms uppstå undantagsvis och där ansökan ges in för varje händelse för sig i stället för genom en kvartalsvis ansökan. Det är också fråga om situationer där det är mer sannolikt än annars att en rättslig prövning kan behöva avvaktas innan ansökan om återbetalning kan göras.

Skatteverket noterar i sitt yttrande att en inkonsekvens som i dag gäller mellan punktskattelagstiftningarna kvarstår med förslagen i promemorian. I LTS och LAS finns bestämmelser om återbetalning av skatt för varor som exporteras. Någon sådan bestämmelse finns inte i LSE. Skatteverket föreslår att om denna inkonsekvens inte är avsedd bör en bestämmelse motsvarande den som föreslås i 12 kap. 7 § NLTS tas in i LSE.

Såsom Skatteverket har anfört saknas i dag möjlighet att yrka återbetalning om bränsle exporteras. En sådan möjlighet till återbetalning föreligger för såväl tobaksvaror som alkoholvaror. Det kan visserligen konstateras att möjligheterna att få avdrag för varor som exporteras är något bredare för bränsle än för tobaksvaror och alkoholvaror eftersom avdragsrätten är tillgänglig för alla skattskyldiga. Avdragsrätten förutsätter dock att bränslet har exporterats av den skattskyldige. Regeringen bedömer att det kan vara lämpligt att det även för bränslen införs en möjlighet till återbetalning för skatten på varor som har exporterats från EU. Det föreslås därför att det i LSE införs en bestämmelse om återbetalning för bränsle som exporteras från EU. Detta innebär att den som exempelvis köper beskattade varor och sedan exporterar dessa får möjlighet att ansöka om återbetalning. Därigenom underlättas även en sådan situation som *Näringslivets skattedelegation* nämner som exempel i sitt yttrande där varor exporteras efter det att någon annan än lagerhållaren blivit påförd punktskatten vid importen med anledning av bristande efterlevnad av tullagstiftningen.

Därutöver föreslås att bestämmelsen om återbetalning av skatt i samband med att bränsle som inte omfattas av 1 kap. 3 a § LSE flyttas till ett annat EU-land förenklas. Sådana flyttningar omfattas i dag av bestämmelsen i 9 kap. 10 § LSE, dvs. samma bestämmelse som gäller för flyttningar av varor som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE. Som villkor för återbetalning uppställs krav på att varorna har flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål. Det faktum att bränslet inte är skattepliktigt i mottagarlandet kan även det vara en sådan omständighet som avses i paragrafen (jfr prop. 2006/07:13 s 130). Eftersom bestämmelserna om återbetalning för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § LSE nu anpassas till det nya förfarandet för beskattade varor och då inte längre kan tillämpas för övriga bränslen behöver en ny bestämmelse om återbetalning för övriga bränslen införas. Eftersom det är fråga om bränsle som hanteras och flyttas enligt nationella bestämmelser bedöms det därvid vara möjligt att förenkla bestämmelsen jämfört med nuvarande

utformning. Det som bör vara avgörande för att möjligheten till återbetalning ska komma i fråga bör vara att bränslet har flyttats till ett annat EU-land. Regeringen föreslår mot denna bakgrund att bestämmelsen utformas på sådant sätt att rätt till återbetalning föreligger om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land för att användas där. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

Förtydligande av skattskyldigheten för varor för vilka skatten inte har redovisats

Enligt nuvarande bestämmelser i 9 § första stycket 8 LTS föreligger skattskyldighet för den som, i annat fall än som avses i 9 § första stycket 1–7, innehar skattepliktiga varor utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här. Motsvarande bestämmelser finns i 8 § första stycket 8 LAS och 4 kap. 1 § 9 LSE. Dessa bestämmelser infördes vid genomförandet av punktskattedirektivet. Av förarbetena framgår att skattskyldighet för innehavare t.ex. kan komma i fråga för den som påträffas med en vara som omsatts, i ett eller flera led, efter det att varan förts in till Sverige, utan att svensk punktskatt erlagts. I författningskommentaren anges även följande. Beskattade varor som, efter införseln till Sverige, åter förs in under uppskovsförfarandet omfattas inte av bestämmelsen. Däremot omfattar bestämmelsen varor som överhuvudtaget inte har beskattats tidigare. Exempel på när bestämmelsen kan bli tillämplig är att varor som tidigare har hanterats inom uppskovsförfarandet av något skäl, legalt eller illegalt, kommit att hanteras utanför uppskovsförfarandet. Det kan t.ex. vara varor som aldrig har hanterats inom uppskovsförfarandet, t.ex. varor som smugglats in från tredjeland. Det kan också vara beskattade varor, som har beskattats i ett annat EU-land, och som här påträffas hos någon annan än den som har fört in eller tagit emot varorna under sådana förhållanden att skatt avseende varorna ska betalas här. (prop. 2009/10:40 s. 139 och s. 163).

Av nämnda förarbete framgår även att om den som är skattskyldig enligt någon av de andra bestämmelserna, i en deklaration till Skatteverket inkommer med en redovisning av skatten för de aktuella varorna efter det att beskattning skett av innehavaren, bör den förstnämnde beskattas. Det ankommer i ett sådant fall på Skatteverket att ompröva och undanröja beskattningen avseende den som har blivit beskattad på grund av innehavet.

En oklarhet med nuvarande bestämmelser är hur de förhåller sig till bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. De förslag som lämnas i denna proposition innebär även att det i fler fall än i dag kommer att bli aktuellt med beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Detta eftersom flyttningar av beskattade varor som sker utanför förfarandet för beskattade varor kommer att beskattas enligt dessa bestämmelser. Vid oegentlighetsbeskattning redovisar den skattskyldige inte skatt för varorna genom att lämna en deklaration. Beslut om skatt fattas av Skatteverket avseende någon av den krets av personer som pekas ut som skattskyldiga. (Se avsnitt 7.5 och avsnitt 12.2.) Det finns därför

anledning att överväga om det går att förtydliga bestämmelserna i detta hänseende.

En annan otydlighet i dagens bestämmelse är förhållandet till skattskyldighet vid import. Denna bestämmelse räknas inte upp bland de bestämmelser till vilka subsidiaritet får anses föreligga enligt nuvarande 9 § första stycket 8. Vid import redovisas skatten till Tullverket i samband med importen. För det fall någon redovisning inte sker kan dock beskattning bli aktuell enligt bestämmelsen om innehavsbeskattning. Det får i sådant fall anses rimligt att innehavsbeskattningen ska vara subsidiär till en skattskyldighet som påförs med stöd av bestämmelserna om import. Sammantaget bedöms det finns anledning att förtydliga nuvarande bestämmelser.

På samma sätt som i dag bör skattskyldighet föreligga för varor utanför uppskovsförfarandet för vilka skatten inte har redovisats. Begreppet ”innehas” föreslås ersättas med ”förvaras eller lagras” eftersom detta begrepp är det som används i nya punktskattedirektivet (artikel 6.3.b). Någon mer betydande ändring i den praktiska tillämpningen bedöms inte uppkomma genom detta eftersom det torde vara i de situationer där varorna enligt normalt språkbruk kan anses ”förvaras eller lagras” som bestämmelsen tillämpas i dag. På samma sätt som i dag avser begreppen ”förvaras eller lagras” även ”förvarades och lagrades” (jfr prop. 2009/10:40 s. 163).

Som nämnts ovan finns det situationer där skatt inte ska redovisas av den skattskyldige. Om beskattade varor som omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade varor har förts in i Sverige utan att flyttningen omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument föreligger skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Någon skatt kommer dock inte att redovisas för varorna eftersom någon deklaration inte kommer att lämnas in. För att ta höjd för denna situation föreslås att bestämmelsen utformas så att skattskyldighet föreligger för den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats eller påförts i Sverige. Genom ett tillägg av ”påförts” omfattar bestämmelsen även varor för vilka beslut om skatt ännu inte har fattats enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Om skatt redan har påförts för varorna vid den tidpunkt då varorna förvaras eller innehas är denna bestämmelse inte tillämplig.

För att skapa en tydligare reglering av när skattskyldighet föreligger enligt bestämmelsen föreslås vidare att nuvarande skrivning om att bestämmelsen är tillämplig ”i annat fall än som avses i” ersätts av en ny bestämmelse om undantag från skattskyldighet i vissa mer tydligt angivna fall. För att tydliggöra att bestämmelsen är avsedd att vara subsidiär till andra bestämmelser om beskattning och för att klargöra hur en eventuell uppkommen dubbelbeskattning ska undanröjas föreslås även att det införs en särskild bestämmelse om att Skatteverket i vissa fall ska besluta om befrielse.

De situationer som omfattas av den nya bestämmelsen om undantag från skattskyldighet bör vara sådana där det inte bedöms finnas skäl att beskatta den som förvarar eller lagrar varorna. En sådan situation är om den som förvarar eller lagrar varorna själv ska redovisa skatt för varorna enligt någon annan bestämmelse. I en sådan situation saknas intresse av att

tillämpa bestämmelsen om att varor förvaras eller lagras eftersom den skattskyldige är känd av Skatteverket. Skyldighet att redovisa skatt föreligger i denna situation redan för den som förvarar eller lagrar varorna enligt någon annan bestämmelse. Att samma person som förvarar eller lagrar varorna är skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning har dock inte samma effekt eftersom detta inte innebär en skyldighet att redovisa skatt. Skattskyldighet enligt dessa bestämmelser föreslås därför inte utgöra grund för undantag från skattskyldighet enligt den nu aktuella bestämmelsen. Det föreslås därmed att undantag från skattskyldighet ska gälla för den som är skattskyldig enligt samtliga skattskyldighetsbestämmelser som kan vara aktuella för varorna förutom oegentlighetsbeskattningen.

När det gäller situationer när någon annan är skattskyldig är det inte möjligt att på samma sätt göra ett fullständigt undantag från skattskyldighet. Detta beror på att bestämmelsen är avsedd att användas när varor påträffas, t.ex. efter det att de omsatts en eller flera gånger, och man inte känner till vem som är skattskyldig. Rent teoretiskt finns det dock även i dessa fall en skattskyldig för skatten. Att ange i bestämmelsen att skattskyldighet inte föreligger om någon annan är skattskyldig skulle därmed riskera att förfela syftet med bestämmelsen. Däremot kan det urskiljas en typ av situationer som det kan vara rimligt att redan som utgångspunkt utesluta från skattskyldighetens tillämpningsområde. Det är sådana situationer där varorna som en del av en normal affärsverksamhet har sålts vidare innan tidpunkten för redovisning av skatten har inträtt. Om varor t.ex. tas emot under uppskovsförfarandet av en registrerad varumottagare inträder skattskyldigheten vid mottagandet av varorna. Skyldigheten att redovisa skatten uppkommer dock först en betydande tid senare eftersom registrerade varumottagare lämnar in deklarerationer månadsvis i efterhand. Under tiden fram till skatten redovisas kan därmed varan ha hunnit säljas av den registrerade varumottagaren och kanske även säljas på nytt av varumottagarens kund. Ett annat exempel är om en upplagshavare tar ut varor ur skatteupplaget för att leverera till en kund eller till ett eget detaljhandelsställe. Även upplagshavaren redovisar skatten månadsvis i efterhand. För att dessa normala och affärsmässigt motiverade situationer inte ska föranleda skattskyldighet bör ett undantag införas för den som förvarar eller lagrar varor innan tidpunkten för redovisning av skatten som är aktuell för varan har inträtt. Undantaget bör dock begränsas till de fall där den som förvarar eller lagrar varan har skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas. Utan en sådan begränsning försämras kraftigt möjligheterna för Skatteverket att ingripa med stöd av bestämmelsen i de fall där det står klart att skatt inte kommer att betalas men där tidpunkten för redovisning av skatten inte har inträtt ännu eller är oklar. Om det föreligger skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas får avgöras utifrån förhållanden i det enskilda fallet såsom exempelvis säljarens trovärdighet, varans pris i förhållande till ett marknadsmässigt pris och omständigheterna kring köpet.

Den nu föreslagna utformningen innebär sannolikt att färre situationer undantas från beskattning redan i skattskyldighetsbestämmelsen. Detta förstärks något av att sådana flyttningar som tidigare omfattades av de nuvarande bestämmelserna om skattskyldighet för beskattade varor som förs in eller tas emot i Sverige enligt förslagen i denna proposition kommer

att beskattas enligt bestämmelserna om oegentlighet när de inte går rätt till. Bestämmelserna i denna paragraf är dock även fortsättningsvis avsedda att tillämpas av Skatteverket främst när verket påträffar varor för vilka någon annan känd skattskyldig inte finns. Om Skatteverket när varorna påträffas känner till vem som är skattskyldig för dem enligt någon annan bestämmelse ska Skatteverket även fortsättningsvis fatta beslut enligt den bestämmelsen. För att tydliggöra att den nu aktuella bestämmelsen är avsedd att vara subsidiär till andra bestämmelser om beskattning och klargöra hur dubbelbeskattning ska undanröjas finns det dock anledning att införa en tydligare bestämmelse med skyldighet för Skatteverket att undanröja uppkommen dubbelbeskattning. Det föreslås därför införas en bestämmelse om att Skatteverket ska besluta om befrielse från skatt som påförts enligt den nu aktuella bestämmelsen om den skattskyldige visar, eller det på annat sätt framkommer, att skatt har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan skattskyldighetsbestämmelse.

Om det framkommer att beslut om skatt eller redovisning av skatt enligt en annan bestämmelse ägt rum innan beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har betalats är beslutet om skatt felaktigt (även om detta inte var känt vid tidpunkten för beslutet). När Skatteverket får kännedom om förhållandet att skatt redan beslutats eller redovisats enligt annan bestämmelse ska Skatteverket därför på eget initiativ ompröva beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatt inte har betalats. Den nya föreslagna bestämmelsen om befrielse ska därmed tillämpas endast i de fall där beslutet om skatt för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts var korrekt vid tidpunkten för beslutet men där det därefter har uppkommit en dubbelbeskattning. Även om det nu föreslås en ny bestämmelse torde i praktiken eventuell dubbelbeskattning undanröjas även i dag i de fall Skatteverket känner till att den avser samma varor eftersom Skatteverket såsom beskrivs i propositionen Det nya punktskattedirektivet (prop. 2009/10:40 s. 163) bör ompröva och undanröja beskattningen enligt nuvarande 9 § första stycket 8 om det inkommer en deklARATION till Skatteverket från någon annan avseende de aktuella varorna.

Av den föreslagna bestämmelsen om befrielse följer att den skatt som ska undanröjas genom beslutet om befrielse alltid är skatten enligt bestämmelsen om skattskyldighet för den som förvarar eller lagrar varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts. Detta utgör ett uttryck för beskattningens subsidiära karaktär. Eftersom det kan vara svårt för Skatteverket att känna till att en redovisning som lämnas in av någon annan person eller ett beslut om skatt som fattas mot en annan person avser samma varor som de för vilka ett beslut om beskattning har fattats för någon som förvarar eller lagrar dem har bestämmelsen utformats så att befrielse ska medges om den skattskyldige visar att så är fallet. Om Skatteverket känner till att någon annan har redovisat skatt för samma varor eller att beslut om oegentlighetsbeskattning har skett för samma varor bör dock Skatteverket besluta om befrielse på eget initiativ. Det föreslås därför i bestämmelsen även att beslut om befrielse ska fattas om det på annat sätt framkommer att skatt har beslutats eller redovisats enligt någon annan bestämmelse om skattskyldighet.

Av artikel 32.4 i nya punktskattedirektivet (vilken även motsvarar artikel 32.4 i punktskattedirektivet) följer att medlemsstaterna får ta ut skatt avseende beskattat bränsle som förs in av en enskild person för eget bruk om bränslet transporteras med ovanligt transportsätt.

När bränsle förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit föreligger normalt ett undantag från skattskyldighet enligt nuvarande 4 kap. 1 a § första stycket LSE om bränslet är avsett för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk. Av andra stycket i samma paragraf följer dock att undantaget från skatt inte gäller vissa angivna fall vilka utgör sådana situationer som motsvarar direktivets bestämmelser om ovanliga transportsätt. Enligt nuvarande bestämmelser i LSE omfattas en sådan flyttning som avses i 4 kap. 1 a § andra stycket LSE av bestämmelserna om skattskyldighet i 4 kap. 1 § 5 för den som för in eller tar emot beskattat bränsle från ett annat EU-land till Sverige. Flyttningen omfattas även av skyldigheterna i nuvarande 4 kap. 11 § LSE att anmäla bränslet till Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet och ställa säkerhet för skattens betalning.

Regeringen finner i likhet med Skatteverket att flyttningar av beskattat bränsle som ska beskattas enligt de särskilda bestämmelserna för resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt inte bör hanteras inom förfarandet för beskattade varor. Sådana flyttningar omfattas inte av artikel 33 i nya punktskattedirektivet. Ett undantag från kraven på att använda förfarandet för beskattade varor för dessa flyttningar föreslås därför i avsnitt 7.1.

För att även fortsättningsvis möjliggöra kontroll och beskattning av dessa flyttningar föreslår regeringen att det i LSE behålls bestämmelser som motsvarar de som i dag gäller för flyttningarna. I propositionen Några beskattnings- och kontrollfrågor vid införsel av vissa punktskattepliktiga varor för privat bruk (prop. 2008/09:48) finns en närmare genomgång av vissa överväganden som ligger till grund för nuvarande utformning av bestämmelserna. Regeringen bedömer att införandet av det nya punktskattedirektivet inte medför något behov av ändringar i sak vad gäller beskattningen av de nu aktuella flyttningarna eller kraven att anmäla bränslet och ställa säkerhet för betalningen av skatten. Bestämmelser om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde som motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 5 och 5 kap. 2 § 2 LSE bör således tas in i nya 5 kap. LSE för dessa flyttningar. Vidare bör en bestämmelse om anmälan och säkerhet motsvarande nuvarande 4 kap. 11 § LSE tas in i nya 4 b kap. LSE för dessa flyttningar.

Enligt nuvarande bestämmelser föreligger även samma skyldighet som vid andra flyttningar av beskattade varor att upprätta ett förenklad ledsagardokument (jfr nuvarande 6 kap. 12 § LSE). Det bedöms inte finnas något EU-rättsligt hinder för att behålla ett nationellt krav på ledsagardokument vid resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt (jfr ovan nämnda prop.). Samtidigt kan konstateras att i och med övergången till det nya förfarandet för beskattade varor kommer det inte längre finnas några förenklade ledsagardokument för kommersiella flyttningar av beskattade varor. De varorna kommer i stället att hanteras i EMCS. Om ett

krav på ledsagardokument för den nu aktuella situationen ska behållas skulle det därmed finnas behov av att nationellt införa bestämmelser om utformning och hantering av dessa dokument.

Medförandet av det förenklade ledsagardokument har huvudsakligen som syfte att underlätta för myndigheterna vid en kontroll. I de här införselfallen är dock den person som ska använda bränslet, och som är skattskyldig för bränslet, med i transporten. Den personen är också ansvarig för att bränslet föränmälts och att säkerhet för skatten ställts. Vid transportkontroll i dessa fall behöver Tullverket således inte utreda vem som är skattskyldig. Om den enskilde inte själv är med i transporten, om transporten alltså innehåller beskattat bränsle som ska överlåtas till eller användas av någon annan, är det inte längre fråga om införsel av bränsle för den enskildes eller dennes familjs eget personliga bruk. Vid införsel av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land säkerställs uttaget av svensk punktskatt i första hand genom att den skattskyldige föränmäler varorna och ställer säkerhet för punktskatten hos Skatteverket innan varan transporteras från det andra EU-landet. Det Tullverket i huvudsak ska kontrollera avseende införsel med ovanligt transportsätt av bränsle för personligt bruk är att bränslet anmäls till Skatteverket och att säkerhet ställts för den svenska punktskatten. Mot bakgrund av detta bedöms behovet av att behålla ett krav på medförande av ledsagardokument vid dessa flyttningar vara begränsat. Regeringen föreslår sammantaget att någon sådan skyldighet inte bibehålls i LSE.

På samma sätt som i dag bör transporttillägg påföras den skattskyldige om anmälningsskyldigheten eller skyldigheten att ställa säkerhet enligt LSE inte iakttagits. Någon ändring i sak föreslås således inte i denna del. Även de särskilda bestämmelserna i LPK om vissa begränsningar i Tullverkets befogenheter att omhänderta och förverka bränsle och att Skatteverket beslutar om transporttillägg för sådant bränsle som nu är i fråga bedöms kunna kvarstå utan ändringar i sak.

Modernisering av bestämmelserna om vem som får överklaga beslut

I bestämmelserna om överklagande i 41 § LTS, 35 § LAS och 12 kap. 1 § LSE anges en uppräkningslista av vem som får överklaga. De grundläggande bestämmelserna för vem som får överklaga ett beslut av en förvaltningsmyndighet finns i 42 § förvaltningslagen (2017:900). Av bestämmelsen framgår att ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot.

En utgångspunkt för utformningen av bestämmelser om överklagande är i dag att det endast bör särskilt anges vem som får överklaga i de fall det finns anledning att avvika från bestämmelsen i förvaltningslagen. Det finns därför anledning att överväga om överklagandebestämmelserna i NLTS, NLAS och LSE bör uppdateras och anpassas till denna lagstiftningsmetod. De beslut som överklagas enligt de aktuella överklagandebestämmelserna är begränsade och avser i första hand beslut om godkännanden och registrering. Det finns dock, främst i LTS och LSE även vissa andra beslut som överklagas enligt nämnda lagar, exempelvis beslut om att påföra ett belopp som motsvarar skatt enligt nuvarande 5 § LTS och vissa beslut i fråga om hantering av märkt olja i LSE. Något skäl att avvika från vem som har rätt att överklaga enligt den generella

Prop. 2021/22:61 bestämmelsen i förvaltningslagen har inte identifierats. Det föreslås därför att uppräkningsen av vem som får överklaga tas bort.

Språklig översyn av reglerna om beskattning av olika kategorier av alkoholdrycker

I den nuvarande lagen om alkoholskatt finns inga uttryckliga definitioner av de olika kategorierna av alkoholdrycker. Dessa kan i stället indirekt utläsas av reglerna om beskattning. I reglerna om beskattning förekommer även vissa språkliga skillnader mellan olika paragrafer, där samma omständigheter uttrycks på olika sätt i olika paragrafer. Regeringen föreslår att paragraferna om beskattning av olika sorters alkohol utformas på ett mer likartat sätt i den nya lagen om alkoholskatt, samt att det i paragraferna tydligare anges vad som är definitionen av kategorin. Ändringarna görs enbart för att öka läsbarheten och någon ändring i sak är inte avsedd. I samband med detta föreslås även att kategorin ”andra jästa drycker än vin eller öl” döps om till ”andra jästa drycker”. Det nuvarande namnet är något missvisande eftersom även mellanklassprodukter är jästa drycker. Det är även otympligt att använda i skrift. ”Andra jästa drycker” är både mer korrekt och lättare att använda. Ändringen innebär inte någon skillnad i sak.

Övrigt

Skatteverket anför att LSE bör ändras på så sätt att det krävs att EMCS alltid ska användas vid flyttningar under uppskovsförfarande. *Näringslivets skattedelegation* efterfrågar en grundlig utredning av konsekvenser vid brister i tullhanteringen, särskilt när det gäller de nationella punktskatterna och där efterföljande försäljning är undantagen från punktskatt. *Drivkraft Sverige* efterfrågar vissa förtydliganden kring hantering av bränslen med s.k. avsiktsrekvisit. Regeringen konstaterar att dessa frågor inte omfattas av det nuvarande lagstiftningsärendet och bedömer att det saknas anledning att i detta lagstiftningsärende gå in vidare på dem.

I 5 § LTS finns i dag regler om att Skatteverket ska påföra belopp då cigaretter sålts till högre pris än det fastställda detaljhandelspriset för varan. I promemorians förslag har den regeln förts över oförändrad till 2 kap. 19 § NLTS. Skatteverket har anfört att regeln bör tas bort och påpekar även att det saknas förfaranderegler för sådana beslut. Att ta bort regeln skulle enligt regeringens mening kräva ytterligare analys och kompletterande regler för att säkerställa att korrekt skatt betalas. Införandet av några sådana regler omfattas inte av det nuvarande lagstiftningsärendet. Detsamma gäller för införande av specifika förfaranderegler för de aktuella situationerna.

Folkhälsomyndigheten konstaterar att definitionerna i LTS och NLTS skiljer sig från definitionerna i tobaksproduktdirektivet¹ och lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter. Folkhälsomyndigheten

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG.

anser att definitionerna bör ensas för att undvika oklarheter vid tillämpningen av det aktuella regelverket. Definitionerna av cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak i LTS och NLTS är baserade på tobaksskattedirektivet². I detta direktiv används delvis andra begrepp än i tobaksproduktdirektivet. Det är dock inget som kan ändras genom nationell lagstiftning.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 9 kap. 21 § NLTS, 9 kap. 21 § NLAS och nya 4 d kap. 13 §, nya 5 kap. 16 § 2, 17 § 2 och 20 §, 9 kap. 10 c och 11 a § LSE, anpassningar av 9 kap. 19 och 20 §§, 12 kap. 2 och 5 §§ och 13 kap. 10 § NLTS, 2 kap. 2–6 §§, 9 kap. 19 och 20 §§, 12 kap. 2 och 5 §§ och 13 kap. 10 § NLAS och nya 5 kap. 18 och 19 §§ och 12 kap. 9 § LSE samt nuvarande 9 kap. 10 b, 11 och 12 §§ LSE och ändring av 53 kap. 5 §.

13 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

13.1 Nya lagar och ändringar som genomför det nya punktskattedirektivet

Regeringens förslag: Lagändringarna som avser genomförandet av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt ska träda i kraft den 13 februari 2023. Samma dag träder även de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt i kraft samtidigt som lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt upphävs. De nya bestämmelserna om registrering som distansförsäljare, certifierad mottagare och certifierad avsändare ska dock träda i kraft den 1 januari 2023. En mindre redaktionell ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska träda i kraft den 15 april 2022.

De upphävda lagarna och äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detsamma gäller äldre bestämmelser i skatteförfarandelagen, lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar.

Varor som har flyttats under uppskovsförfarandet enligt de upphävda lagarna eller upphävda kapitlen i lagen om skatt på energi ska anses ha flyttats under uppskovsförfarandet enligt de nya lagarna respektive bestämmelserna. En flyttning av snus, tuggtobak och övrig tobak som har påbörjats enligt bestämmelserna i den upphävda lagen om tobaksskatt ska likaså anses ske enligt den nya lagen. Med tobaksskatt

² Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

och alkoholskatt enligt de nya lagarna likställs tobaksskatt och alkoholskatt som har betalats enligt de upphävda lagarna.

Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare skattebefriad förbrukare eller av skatteupplag enligt de upphävda lagarna eller upphävda kapitlen i lagen om skatt på energi gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt de nya lagarna respektive kapitlen. Bestämmelsen i de nya lagarna respektive nya kapitlet i lagen om skatt på energi om att ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad inte får godkännas som skatteupplag ska inte tillämpas på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet, gäller bestämmelserna i de upphävda lagarna och äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varorna förs in eller tas emot senast den 31 december 2023, gäller bestämmelserna i de upphävda lagarna och äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi. Även i skatteförfarandelagen och lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter ska äldre bestämmelser gälla för motsvarande flyttningar.

Underrättelser i det datoriserade systemet om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde får lämnas på annat sätt än genom det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

De omräknade skattebelopp för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § i den upphävda lagen om tobaksskatt ska gälla även vid tillämpning av den nya lagen om tobaksskatt.

Promemorians förslag överensstämmer huvudsakligen med regeringens. Promemorian innehåller inte någon övergångsbestämmelse avseende omräknade skattebelopp för år 2023 i den nya lagen om tobaksskatt och inte heller någon övergångsbestämmelse för flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak. Vidare innehåller inte promemorian vissa övergångsbestämmelser till de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt samt till lagen om skatt på energi. Den redaktionella ändringen i skatteförfarandelagen föreslås i promemorian träda i kraft den 1 januari 2022.

Remissinstanserna: *Drivkraft Sverige, Energiföretagen Sverige och Energigas Sverige* uttrycker oro för att en del av lagförslagen träder i kraft mitt i en månad.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

De nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och ändringarna i lagen om skatt på energi

Enligt artikel 55 och 57 i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 31 december 2021. Bestämmelserna ska tillämpas från och med den

13 februari 2023. Skälet till att ändringarna ska tillämpas först från en senare tidpunkt är bl.a. att medlemsstaterna och kommissionen ska hinna med att göra nödvändiga ändringar i det datoriserade systemet.

De nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt, förkortade NLTS och NLAS, och ändringarna i lagen om skatt på energi, förkortad LSE, genomför det nya punktskattedirektivet och föreslås därför träda i kraft den 13 februari 2023.

Drivkraft Sverige och *Energiföretagen Sverige* tar upp att lagförslagen kommer att träda ikraft mitt i en månad. De anger bl.a. att de utgår från att detta inte medför att punktskattedeklaration ska lämnas för del av en månad i samband med ikraftträdandet. Även *Energigas Sverige* anför att det är angeläget att förslagen inte medför att olika regler ska tillämpas före och efter ett visst datum i en och samma punktskattedeklaration. *Energigas Sverige* anser att nya regler bör tillämpas från och med ett månadsskifte och inte mitt i en redovisningsperiod. Regeringen delar uppfattningen att det är att föredra att lagförslag träder i kraft vid ett månadsskifte. Som nämnts ovan följer det dock av det nya punktskattedirektivet att direktivets bestämmelser ska tillämpas från och med den 13 februari 2023. Mot den bakgrunden gör regeringen bedömningen att de nya lagarna (samt övriga ändringar som görs till följd av det nya direktivet) bör träda i kraft vid det datumet. Vad gäller den praktiska effekten av detta bedöms den i detta fall bli mycket liten eftersom det sker mycket få materiella ändringar i de bestämmelser som gäller för aktörer som i dag redovisar skatt för redovisningsperioder. För den som är distansförsäljare upphör dock nuvarande registrering att gälla den 13 februari 2023 och en ny registrering måste göras, se nedan. Detta innebär även att olika skattedekclarationer måste lämnas.

För att underlätta för aktörer och Skatteverket att hantera de nya registreringar som blir aktuella med anledning av förslagen föreslås att vissa bestämmelser ska träda i kraft redan den 1 januari 2023. Det gäller de nya bestämmelserna om registrering som registrerad distansförsäljare, tillfälligt registrerad distansförsäljare, certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare och de överklagandebestämmelser som hör till dem. Detta påverkar inte hur varor ska hanteras under tiden från 1 januari 2023 till 13 februari 2023 utan möjliggör endast för Skatteverket att i god tid före ikraftträdandet av de nya reglerna registrera de aktörer som vill agera inom det nya förfarandet för beskattade varor eller sända varor genom distansförsäljning. I enlighet med vad *Lagrådet* har föreslagit, föreslås att det införs en särskild övergångsbestämmelse som klargör att något krav på registrering inte gäller under perioden från 1 januari 2023 och fram till dess att lagen i sin helhet träder i kraft. Krav på registrering föreligger således endast för flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

Eftersom NLTS och NLAS ersätter lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, och lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, föreslås att de sistnämnda lagarna upphävs den 13 februari 2023.

I avsnitt 7.4 föreslås vissa ändringar i hanteringen av flyttningar genom distansförsäljning. Dessa ändringar innebär att distansförsäljare behöver anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan en flyttning påbörjas. Det bedöms lämpligt att genom en övergångsbestämmelse säkerställa att

sådana flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet kan avslutas enligt de bestämmelser som gällde när flyttningen påbörjades. Det föreslås därför att det införs en övergångsbestämmelse i NLTS, NLAS och LSE som innebär att om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet av de nya lagarna gäller fortfarande bestämmelserna i de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE om flyttning och skattskyldighet.

Enligt artikel 54 i nya punktskattedirektivet ska medlemsstaterna tillåta att punktskattepliktiga varor tas emot enligt de formaliakrav som anges i artiklarna 33, 34 och 35 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallad punktskattedirektivet, till och med den 31 december 2023. Enligt förslagen i avsnitt 7.3 är en flyttning av beskattade varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor endast tillåten om den sker inom förfarandet för beskattade varor. En särskild övergångsbestämmelse behövs därför så att flyttningar av beskattade varor, i andra fall än genom distansförsäljning, som har påbörjats före ikraftträdandet ska kunna avslutas enligt de upphävda bestämmelserna i LTS, LAS och LSE. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse som innebär att om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet av de nya lagarna gäller fortfarande bestämmelserna i de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE om flyttning och skattskyldighet så länge varorna förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Det innebär att varorna alltjämt ska åtföljas av ett förenklat ledsagardokument och att skattskyldig för flyttningen är den som för in eller tar emot varorna.

Därutöver föreslås införas en generell bestämmelse om att de upphävda lagarna respektive äldre bestämmelser i LSE fortfarande gäller för förhållanden som avser tid före ikraftträdandet av de nya lagarna respektive bestämmelserna.

Vidare föreslås en särskild övergångsbestämmelse i syfte att åstadkomma kontinuitet mellan de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och de nya lagarna vad gäller flyttningar under uppskovsförfarandet. Enligt bestämmelsen skavaror som har flyttats under uppskovsförfarandet enligt de upphävda lagarna anses ha flyttats under uppskovsförfarandet enligt de nya lagarna. Det innebär att en flyttning som har påbörjats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i de upphävda lagarna fortsatt ska anses som en flyttning under uppskovsförfarandet även enligt de nya lagarna. Det föreslås också att med skatt enligt de nya lagarna likställs skatt som har betalats enligt de upphävda lagarna. Detta innebär bl.a. att de avdragsbestämmelser som förutsätter att skatt har betalats enligt NLTS eller NLAS är tillämpliga även om skatt har betalats enligt LTS respektive LAS före ikraftträdandet. *Lagrådet* har föreslagit att motsvarande bestämmelser vad avser flyttningar under uppskovsförfarandet införs vad avser ändringarna i LSE eftersom det kapitel där nuvarande bestämmelser finns upphävs. Regeringen föreslår att en övergångsbestämmelse till LSE införs enligt *Lagrådets* förslag.

För flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak föreslås också en övergångsbestämmelse som syftar till att åstadkomma kontinuitet mellan LTS och NLTS. En flyttning av snus, tuggtobak och övrig tobak som har påbörjats enligt bestämmelserna i den upphävda lagen om tobaksskatt ska

således anses ske enligt bestämmelserna i den nya lagen. När dessa varor flyttas genom distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak eller annars förs in eller tas emot från ett annat EU-land har genom förslagen i propositionen En heltäckande tobaksbeskattning – för ökad tydlighet och enhetlighet (prop. 2020/21:112) införts vissa särskilda förfarandekrav i 38 b, 38 c och 38 d §§ LTS. Dessa krav överförs oförändrade till NLTS. Om en flyttning av varor har påbörjats i enlighet med dessa krav bör kraven även anses uppfyllda vid tillämpning av NLTS. Eftersom såväl förfarandereglerna som bestämmelserna om skattskyldighet för dessa flyttningar överförs oförändrade från LTS till NLTS saknas anledning att införa särskilda övergångsbestämmelser vad avser skattskyldighet för sådana varor. Om skattskyldigheten för snus, tuggtobak och övrig tobak som flyttas från ett annat EU-land inträder efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i NLTS. Om skattskyldigheten inträder före ikraftträdandet följer av den allmänna övergångsbestämmelsen som föreslås ovan att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som avser tid före ikraftträdandet.

Det införs även särskilda bestämmelser om att ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare eller ett godkännande av skatteupplag enligt de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt fortfarande ska gälla och ska likställas med ett godkännande enligt de nya lagarna. Vad gäller den som i dag är registrerad som distansförsäljare förändras dock reglerna på ett sådant sätt att det inte är möjligt att låta dessa aktörers registrering övergå till en registrering enligt de nya bestämmelserna. Dessa aktörer måste därmed anmäla sig för registrering enligt de nya bestämmelserna innan de kan påbörja en flyttning av varor genom distansförsäljning efter ikraftträdandet. *Lagrådet* har föreslagit att det även vad avser LSE klargörs att vissa godkännanden som har beslutats före de nya kapitlens ikraftträdande ska fortsätta att gälla även därefter. Regeringen föreslår att en övergångsbestämmelse till LSE införs enligt *Lagrådets* förslag.

I ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till 10 § LTS (SFS 2017:1206 punkt 4), 9 § LAS (SFS 2017:1207 punkt 4) och nuvarande 4 kap. 3 § LSE (SFS 2017:1208 punkt 3) finns särskilda bestämmelser om skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018. Om ett skatteupplag har godkänts före detta datum gäller inte bestämmelserna i ovan nämnda paragrafer om att ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad inte får godkännas som skatteupplag. För att detta ska gälla även fortsättningsvis föreslås att det införs en övergångsbestämmelse om detta. För att det inte ska uppstå någon tveksamhet föreslås en sådan övergångsbestämmelse även vad gäller nuvarande 4 kap. 3 § LSE eftersom nuvarande kapitel 4 i LSE upphävs och ersätts med nya bestämmelser.

I artikel 54 i nya punktskattedirektivet anges även att de underrättelser som anges i artikel 21.5 i samma direktiv får göras på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Detta avser underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. En övergångsbestämmelse med sådan innebörd föreslås införas i NLTS, NLAS och LSE med anledning av detta.

Det föreslås vidare att det införs en övergångsbestämmelse i NLTS för att säkerställa att den omräkning av skattebeloppen för år 2023 som följer av 42 § LTS även blir gällande vid tillämpning av NLTS under år 2023, se även avsnitt 6.

Följändringar och vissa andra ändringar

I samband med genomförandet av det nya punktskattedirektivet införs även en ny lag om Europeiska unionens punktskatteområde. Det medför också vissa ändringar i lagen (1958:205) om förverkande av alkohol m.m., skattebrottslagen (1971:69), mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m., lagen (1998:506) om punktskattekontroll m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, förkortad LPK, lagen (1999:445) om exportbutiker, lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, alkohollagen (2010:1622), skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, tullagen (2016:253), lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2017:1201) om reduktion av växthusgasutsläpp genom inblandning av biodrivmedel i bensin och dieselbränslen, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. Även dessa lagändringar föreslås träda i kraft den 13 februari 2023. En mindre ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) bör träda i kraft så snart som möjligt och föreslås därför träda i kraft den 15 april 2022.

Ändringarna i LPK, SFL, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen om skatt på plastbärkassar bedöms medföra sådana förändringar att det bör införas en övergångsbestämmelse. Det föreslås därför att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Särskilda övergångsbestämmelser föreslås vidare införas i SFL så att äldre bestämmelser om förfarandet vid beskattning blir tillämpliga i samband med vissa flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. De flyttningar som omfattas är de flyttningar av beskattade varor och flyttningar genom distansförsäljning som omfattas av övergångsbestämmelserna till NLTS, NLAS och LSE enligt förslaget ovan. Därigenom blir exempelvis de nu gällande bestämmelserna i skatteförfarandelagen för lämnande av deklARATIONER tillämpliga när skattskyldighet inträder enligt de upphävda lagarna eller äldre bestämmelser i LSE för en flyttning som har påbörjats före ikraftträdandet.

Även i LPK föreslås särskilda övergångsbestämmelser. Bestämmelserna i den lagen om kontroll, transporttillägg m.m. bör normalt vara desamma under hela den tid en viss flyttning pågår, dvs. de regler som gällde vid tidpunkten då flyttningen påbörjades bör gälla till dess flyttningen avslutas. Mot den bakgrunden föreslås en bestämmelse om att de nya bestämmelserna om transporttillägg i 4 kap. 1 § i den nya lydelsen och nya 4 kap. 1 a–1 c §§ LPK ska tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet. Därigenom säkerställs att de krav som följer av det nya förfarandet för beskattade varor inte tillämpas på flyttningar som har påbörjats innan dessa krav trätt i kraft. Därutöver föreslås att vissa äldre bestämmelser om bl.a. vilka krav

som gäller för en flyttning, transportkontroll, transporttillägg och böter ska gälla för vissa flyttningar som har påbörjats för ikraftträdandet. De flyttningar som omfattas är de flyttningar av beskattade varor och flyttningar genom distansförsäljning som omfattas av övergångsbestämmelserna till NLTS, NLAS och LSE enligt förslaget ovan.

Slutligen föreslås en övergångsbestämmelse som innebär att 4 kap. 1 och 2 §§ LPK om transporttillägg gäller i den äldre lydelsen för flyttningar under uppskovsförfarandet och flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak från ett annat EU-land som har påbörjats före ikraftträdandet. Därigenom säkerställs att flyttningar som har påbörjats före ikraftträdandet omfattas av de bestämmelser om transporttillägg som gällde vid flyttningens påbörjande. Till skillnad från flyttningar av beskattade varor inom det harmoniserade förfarandet sker inte några sådana ändringar i sak vad gäller förfarandet för dessa flyttningar att det införts övergångsbestämmelser i NLTS, NLAS eller LSE som innebär att äldre bestämmelser gäller för dem. I stället följer av förslaget ovan att om varor har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i den upphävda lagen ska de motsvarande bestämmelserna i den nya lagen anses ha tillämpats. En liknande bestämmelse föreslås för flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak. Även flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet av nämnda lagar omfattas således av de lagarna från och med ikraftträdandet. Vad gäller övriga bestämmelser i LPK saknas därför anledning att införa särskilda övergångsbestämmelser. De kan tillämpas i sin nya lydelse vad gäller förhållanden som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet, t.ex. om en oegentlighet inträffar under en flyttning under uppskovsförfarandet eller skattskyldighet inträder för snus, tuggtobak eller övrig tobak.

Övriga lagändringar bedöms inte föranleda behov av några övergångsbestämmelser.

13.2 Lagändringar som avser undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Regeringens förslag: Lagändringarna som avser genomförandet av rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen ska träda i kraft den 1 juli 2022. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 3 i rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma

Prop. 2021/22:61 försvarsinsatser inom unionen ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 30 juni 2022. Bestämmelserna ska enligt direktivet tillämpas från och med den 1 juli 2022. Det föreslås därför att ändringarna i mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och skatteförfarandelagen (2011:1244) (avsnitt 11) ska träda i kraft den 1 juli 2022.

Äldre bestämmelser föreslås fortfarande gälla för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

14 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regelrådet anger att det saknas en godtagbar redovisning av förslagets administrativa och andra kostnader samt hur förslagen påverkar företagets verksamhet och konkurrensförhållande. Det saknas även en beskrivning av storleken på berörda företag och en bedömning om det funnits anledning att ta särskild hänsyn till små företag vid regelutformningen. Regelrådet finner inte att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning. Regeringen instämmer i att de uppgifter som Regelrådet efterfrågar hade varit önskvärda. Mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och statistik har det dock i flera fall inte varit möjligt att på ett tillförlitligt sätt redogöra för ytterligare konsekvenser. Regeringen har dock i den mån det varit möjligt gjort antaganden gällande företagets storlek och lagt till fiktiva exempel över de administrativa kostnaderna.

Syfte och alternativa lösningar

Genomförande av nya punktskattedirektivet

De EU-gemensamma målen för det datoriserade systemet EMCS tar sikte på att skydda medlemsländernas och företagets finanser samt att förenkla handeln för företagen. De ändringar som görs genom rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, syftar bl.a. till att datorisera även hanteringen av de flyttningar som sker mellan EU-länderna av beskattade varor. Därigenom kan myndigheternas förutsättningar för kontroll förbättras och företagets hantering underlättas. Ändringar görs även för att bättre samordna tullförfaranden och punktskatteförfaranden i samband med import och export i syfte att underlätta myndigheternas kontroll. Andra ändringar syftar bl.a. till att underlätta för aktörerna. De föreslagna ändringarna av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi samt följdändringar i andra lagar syftar till att införa nya punktskatte-

direktivets regler. Reglerna i direktivet måste genomföras i nationell lagstiftning. I de flesta fall finns inte några alternativ till lagändringarna om reglerna i nationell rätt ska bli förenliga med direktivet. I de fall alternativa sätt att genomföra direktivets regler bedöms föreligga berörs det i respektive avsnitt. De avsedda effekterna med harmoniserade regler vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor kan också utebli om direktivet inte skulle implementeras i nationell lagstiftning.

Vad gäller förslaget att ersätta lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt med nya lagar och ersätta vissa kapitel i lagen (1994:1776) om skatt på energi med nya kapitel och i samband med detta göra vissa strukturella och språkliga ändringar samt mindre justeringar har detta som syfte att underlätta för såväl företag som myndigheter vid tillämpningen av lagarna. Genom ändringarna uppnås en mer läsvänlig och pedagogisk struktur. Ett alternativ hade varit att lägga in de nya bestämmelser som föranleds av genomförandet av nya punktskattedirektivet i befintliga lagar om tobaksskatt och alkoholskatt. Detta hade dock medfört behov av att i stor utsträckning använda bokstavsnumreringar i lagar där det redan finns en stor mängd sådana. Det hade minskat läsbarheten och möjligheterna att framöver göra ytterligare ändringar i de berörda lagarna. Vad gäller lagen om skatt på energi hade ett alternativ även varit att ersätta hela den lagen med en ny lag på samma sätt som för lagen om tobaksskatt och lagen om alkoholskatt. Mot bakgrund av lagens omfattning bedömdes det dock inte vara möjligt att göra en sådan ändring inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget till ändringar när det gäller undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål syftar till att genomföra ett direktiv från rådet som avser gemensamma försvarsinsatser inom unionen. Förslaget syftar även till att genomföra punktskattedirektivets bestämmelser om flyttningar under uppskovsfarande. Reglerna i direktiven måste genomföras i nationell lagstiftning och det finns inte några alternativ till lagändringarna om reglerna i nationell rätt ska bli förenliga med direktiven.

Offentligfinansiella effekter

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Ändringarna som föreslås med anledning av nya punktskattedirektivet innebär i första hand förenklingar och kommer kunna ge ökade kontrollmöjligheter för främst Skatteverket och Tullverket, bl.a. genom möjligheten att följa flyttningar av beskattade varor i det datoriserade systemet EMCS. De förväntas även medföra en förbättrad och förenklad samverkan mellan Skatteverket, Tullverket och de behöriga myndigheterna i andra EU-länder. De ändringar som föreslås skulle i första hand kunna ge offentligfinansiella effekter om de skulle medföra en märkbar minskning i skatteundandragandet. Bedömningen är dock att antalet berörda är begränsat och att förändringarna därmed inte kommer få några offentligfinansiella effekter. Motiveringen till bedömningen beskrivs här nedan för de olika ändringarna.

Varor vilka har släppts för konsumtion i ett EU-land, och därvid beskattats (alkohol, tobak och energi) i det landet, så kallade beskattade varor, och som sedan flyttas till ett annat medlemsland på annat sätt än genom distansförsäljning ska genom de föreslagna ändringarna, nu registreras i det datoriserade systemet EMCS i stället för att anmälas till Skatteverket och åtföljas av ett förenklat ledsagardokument. EMCS är upprättat sedan tidigare och har använts vid flyttningar inom uppskovsförfarandet. I och med att beskattade varor nu ska registreras i EMCS kommer det att finnas information i realtid om vilka varor som flyttas inom förfarandet för beskattade varor. Uppföljningen av beskattningen och bedömningen av behovet av kontroll bedöms därmed underlättas. EMCS innebär att det blir svårare att undanhålla flyttningar från beskattning och kontroll vilket bör medföra att konkurrensneutraliteten ökar. Detta skulle kunna bidra till en minskning av skatteundandragandet. Antalet flyttningar av beskattade varor till Sverige bedöms dock vara begränsat. Även om det blir skatterättsligt möjligt att på ett enklare sätt flytta beskattade varor mellan medlemsländerna så finns det andra begränsningar i svensk lagstiftning som begränsar antalet flyttningar som torde beröras. Exempelvis sätter alkohollagen begränsningar för under vilka förutsättningar alkoholhaltiga drycker får föras in till Sverige.

Ändringarna som görs gällande samordning av tullförfaranden och punktskatteförfaranden i samband med import och export, innebär även de att myndigheternas kontroll underlättas. Genom bl.a. lämnandet av uppgifter kring flyttningarna i EMCS till Tullverket blir det lättare att följa flyttningar av varor och därigenom lättare upptäcka felaktigheter. Vid import sker ett uppgiftslämnande i praktiken redan i dag, vilket innebär att skillnaden blir liten. Vid export innebär ändringarna bl.a. en ökad möjlighet att upptäcka om en vara som anmäls för export aldrig lämnar EU. Det finns inga uppgifter över hur stort skattefelet är i samband med export och import för de som redan i dag flyttar varor under uppskovsförfarandet. Skatteverket uppskattade i sin rapport för 2019³ att skattefelet för alkohol och tobak var omkring 2,4 miljarder kronor respektive 0,2 miljarder kronor. De utgjorde omkring 14 procent av den teoretiska punktskatten på alkohol och 1,4 procent av tobak. Skattefelet inkluderar både det som anses vara skattefel inom Sverige men även den del av resandeförseln som anses olaglig. I rapporten fanns ingen bedömning av skattefelet för energi. På kort sikt bedöms ändringarna inte leda till några större effekter på skatteundandragandet och därigenom ge någon offentligfinansiell effekt. På längre sikt skulle dessa ändringar dock kunna leda till en minskning av skatteundandragandet vid import och export.

Vissa andra föreslagna ändringar gäller både gemensamma trösklar för partiella förluster och en anmälningsskyldighet för mottagare av varor vid distansförsäljning. Genom införandet av gemensamma trösklar för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet, se avsnitt 10.1, kan vissa förluster som i dag inte godtas av Skatteverket komma att undantas

³ Skatteverket (2019), *Skattefelets storlek och utveckling – underlagsrapport till årsredovisningen 2019 avseende skattefelet*

beskattning. Vilka gränser och vilka produkter som kommer omfattas är inte helt klart ännu utan kommer fastställas längre fram av KOM genom en delegerad akt. Ändringen kommer inte att bli tillämplig på partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som sker under uppskovsförfarandet i skatteupplag eller vid flyttningar i Sverige. Det är således endast tillämpligt vid flyttningar som sker under uppskovsförfarandet mellan medlemsländer och för flyttningar av beskattade varor mellan medlemsländer. Som beskrivits ovan antas att det är få aktörer som påverkas av ändringarna gällande beskattade varor och därmed få som påverkas av dessa ändringar. Inom uppskovsförfarandet görs betydligt fler flyttningar, men det är ännu oklart vilka som kommer att beröras. För att få skatteundantag måste förlusten till följd av varans beskaffenhet vara under det tröskelvärde som bestäms och den som flyttar varan måste kunna visa att det föreligger en förlust. Även i dag medges undantag om aktören visar att det föreligger en förlust som beror på varans beskaffenhet. Genom införandet av tröskelvärdet skapas dock en presumtion för att förluster under tröskelvärdet utgör förluster på grund av varans beskaffenhet. I något fall kan därmed större skatteundantag komma att medges med de nya tröskelvärdena. För de varor som har en förlust som hamnar över det tröskelvärdet som bestäms kommer aktören inte kunna få undantag för den del av förlusten till följd av varans beskaffenhet som överstiger tröskelvärdet, vilket innebär att något mindre skatteundantag kan komma att medges. Effekterna kommer således kunna ta ut varandra. Sammantaget bedöms det för Sveriges del inte innebära någon offentligfinansiell effekt.

I avsnitt 7.4 föreslås en anmälningsskyldighet för mottagare av varor vid distansförsäljning om avsändaren inte är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för flyttningen eller som registrerad distansförsäljare. Även detta förslag bedöms förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av varor. I de flesta fall kan det dock antas att flyttningar genom distansförsäljning sker från någon som har registrerat sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Antalet flyttningar som berörs av den nya anmälningsskyldigheten bedöms därmed vara begränsat. Därmed bedöms inte heller denna del av förslaget innebära någon offentligfinansiell effekt.

Ändringarna i avsnitt 7.4 innebär även att distansförsäljare ska registrera sig som antingen tillfälligt registrerad distansförsäljare eller som registrerad distansförsäljare i stället för som i dag där säljaren normalt ska företrädas av en representant som ska godkännas av Skatteverket. I samband med denna ändring föreslås även en ändring gällande redovisningsperioden. I dag sker redovisningen i de flesta fall månadsvis men förslaget innebär att redovisningen i stället ska ske per kalendervecka för distansförsäljare som inte redovisar per händelse. Det innebär en tidigareläggning av punktskatteinbetalningar till staten vilket medför en uppördsförskjutning med en positiv offentligfinansiell effekt som följd. Den offentligfinansiella effekten beräknas dock bli försumbar eftersom skatteintäkterna som rapporterades in till Skatteverket från distansförsäljning uppgick till omkring 66 miljoner kronor år 2019. En ändrad redovisningsperiod kommer således inte innebära någon större offentligfinansiell effekt.

Sammantaget bedöms ändringarna i punktskattedirektivet således inte få någon offentligfinansiell effekt på kort sikt. På länge sikt skulle ändringarna kunna leda till en viss minskning av skatteundandragandet. Effekten har dock inte kvantifierats eftersom det rör sig om en svåruppskattad effekt som om den uppstår, kommer uppstå på längre sikt.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Ändringarna innebär att det införs vissa bestämmelser om mervärdesskatt och punktskatt när det gäller väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna inom EU. Tre huvudsituationer kan beskrivas när det gäller mervärdesskatt. Det införs undantag från skatteplikt vid omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande något annat land än destinationslandet. Väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder ges rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster i Sverige och import av varor som görs till Sverige av styrkor som tillhör andra EU-länder undantas från skatteplikt.

Det införs även bestämmelser om återbetalning av tobaksskatt, alkoholskatt, skatt enligt lagen om skatt på energi och skatt enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter när det gäller varor som har förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna. Det införs även bestämmelser om flyttning under uppskovsförfarande från skatteupplag till sådana styrkor och till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i Nordatlantiska fördraget, Nato. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land. En förutsättning är även att varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land.

De ändringar som görs när det gäller situationen att ett annat EU-lands väpnade styrkor deltar i en försvarsinsats i Sverige skulle kunna innebära minskade mervärdes- och punktskatteintäkter motsvarande mervärdes- och punktskatten på de inköp de gör i Sverige. Detsamma gäller för ändringarna avseende mervärdesskatt som avser situationen att ett annat EU-lands väpnade styrkor importerar varor till Sverige från tredjeland. Det bedöms dock som att dessa insatser inte kommer att ske i en sådan utsträckning att det skulle uppstå någon offentligfinansiell effekt. Även de ändringar som görs för situationen att ett svenskt företag säljer varor och tjänster till väpnade styrkor som befinner sig i ett annat EU-land än sitt eget skulle kunna innebära minskade mervärdesskatteintäkter. Det bedöms dock att sådana inköp från Sverige endast kommer förekomma i mycket liten omfattning. Införandet av bestämmelserna kring flyttningar under uppskovsförfarande av skattepliktiga varor bedöms inte få några offentligfinansiella effekter.

Sammantaget bedöms därmed dessa ändringar inte få någon offentligfinansiell effekt.

Övriga ändringar som föreslås påverkar mer lagtexternas struktur och eller förtydligar lagtexterna. De bedöms därför inte ha några offentligfinansiella effekter.

Effekter för företagen

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Förslagen att hantera flyttningar av beskattade varor mellan EU-länder, som inte sker genom distansförsäljning, inom det datoriserade systemet EMCS medför vissa förändringar för aktörerna. I stället för att en anmälan görs till Skatteverket och ett tillfälligt ledsagardokument upprättas, ska flyttningen registreras i det befintliga EMCS-systemet. Aktören måste även anmäla sig för registrering hos Skatteverket, antingen för varje flyttning (tillfälligt certifierad avsändare resp. tillfälligt certifierad mottagare) eller för en stående registrering (certifierad avsändare resp. certifierad mottagare). Mottagaren av varorna ska även, liksom i dag, ställa säkerhet för betalning av skatt.

Det har varit svårt att få fram uppgifter över hur många aktörer som skulle beröras av förslaget, men bedömningen är att flyttningar av beskattade varor till eller från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning i dag sker endast i begränsad omfattning. Såsom nämnts ovan i avsnittet om offentligfinansiella effekter finns det andra begränsningar i svensk lagstiftning som begränsar antalet flyttningar som torde beröras. Exempelvis sätter alkohollagen begränsningar för under vilka förutsättningar alkoholhaltiga drycker får föras in till Sverige. *Regelrådet* anser att det trots svårigheter att få fram uppgifter över antal aktörer ändå hade varit önskvärt om en uppskattning hade kunnat göras. Regeringen instämmer i att det hade varit önskvärt om dessa uppgifter hade kunnat anges, men trots de efterforskningar som gjorts har inte någon närmare bedömning över antal kunnat göras. De flesta företag som hanterar större volymer av punktskattepliktiga varor gör det inom uppskovsförfarandet eftersom skatten skjuts upp och hanteringen underlättas. Ett rimligt antagande är att det i första hand är aktörer som hanterar enstaka flyttningar och mindre volymer som skulle välja förfarandet för beskattade varor.

De nuvarande pappersdokumenten ersätts som beskrivits av en hantering i det datoriserade systemet EMCS och det ankommer på berörda företag att kunna hantera detta. Skatteverket erbjuder på sin hemsida en gratis e-tjänst för den elektroniska hanteringen i EMCS. Något behov av systemutveckling internt för den som endast använder EMCS i begränsad omfattning finns därmed inte. De möjligheter som i dag finns för företag som så önskar att skapa möjlighet till maskinell uppkoppling mot EMCS kommer vara tillgängliga även vid hantering av förfarandet för beskattade varor. Eventuellt behov av utveckling av företagens egna tekniska applikationer för att även omfatta det nya förfarandet får bäras av aktören i de fall denna lösning väljs. *Regelrådet* skriver i sitt remissvar att det saknas uppgifter över kostnaden för utveckling av en sådan applikation. Regeringen menar att det är svårt att uppskatta men att det kan antas att det främst är aktörer som redan i dag har en sådan maskinell uppkoppling

i egenskap av t.ex. upplagshavare som kan antas välja den lösningen eftersom flertalet övriga antas hantera flyttningar i begränsad utsträckning. För den som redan har en maskinell uppkomling kan det antas att behovet av utveckling är begränsat. Det nya förfarandet innebär några ytterligare moment (t.ex. registrering av avsändaren och lämnandet av mottagningsrapporter) jämfört med i dag men innebär samtidigt att företagen slipper hantera och utbyta pappersdokument och förändringen är avsedd att förenkla och snabba på förfarandet för att få skatten i avsändarlandet återbetald. Sammantaget bedöms den administrativa bördan för företagen inte öka ur ett längre perspektiv även om det för några aktörer kan uppkomma vissa initiala kostnader. *Regelrådet* efterfrågar i sitt remissvar uppskattningar av de administrativa kostnaderna men eftersom det inte varit möjligt att uppskatta det totala antalet aktörer har det inte varit möjligt att göra en uppskattning av de totala administrativa kostnaderna. Genom ett fiktivt exempel skulle dock ett enskilt företags initiala kostnader av att registrera sig som certifierad avsändare eller certifierad mottagare och för att sätta sig in i EMCS kunna illustreras. Vid ett antagande att en administratör med en månadslön på 32 000 kronor skulle hantera denna förändring och att en schablon på 1,84 används för att ta hänsyn till företagets totala kostnader (semesterersättning, arbetsgivaravgifter och overheadkostnader) samt att tiden det tar att göra denna ändring är 1 timme, skulle kostnaden för detta företag bli ca 370 kronor.⁴ Därtill kommer löpande kostnader men dessa bedöms som beskrevs ovan att minska i och med att hanteringen digitaliseras.

En frivillig möjlighet införs att, i stället för att anmäla sig för registrering inför varje flyttning som tillfälligt registrerad mottagare/avsändare anmäla sig för registrering som certifierad mottagare/avsändare. Detta möjliggör för aktören att använda en stående säkerhet i stället för att ställa säkerhet för varje flyttning. Detta innebär en viss förenkling för det fall något företag önskar flytta varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen.

I de fall en flyttning av varor som omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor inte sker korrekt kommer liksom i dag Tullverket kunna kontrollera transporten och besluta om transporttillägg. Det kan även, liksom i dag, bli aktuellt med straff enligt bl.a. skattebrottslagen eller lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter i vissa fall.

Vissa ändringar görs även vad gäller flyttningar genom distansförsäljning. Genom förslagen i denna proposition tas kravet att distansförsäljare ska ha en godkänd representant bort. I stället kan distansförsäljaren välja att registrera sig för varje flyttning eller anmäla sig för registrering som registrerad distansförsäljare. De nuvarande registreringarna kommer därmed att upphöra. Förslaget från Europeiska kommissionen att ta bort kravet på representant motiverades med att det var ett alltför betungande krav på företagen. Borttagandet av kravet bedöms därmed underlätta för företagen. Ändringarna bedöms även

⁴ Se Tillväxtverket (2017), *Ekonomiska effekter av nya regler – så beräknar du företagens kostnader* för formel och schablonvärde.

förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av varor, vilket borde innebära ökad konkurrensneutralitet.

En viss administrativ börda uppkommer i samband med ikraftträdandet för de av dagens distansförsäljare som önskar fortsätta flytta varor genom distansförsäljning eftersom en ny anmälan för registrering måste ges in till Skatteverket. Detta utgör dock en engångseffekt och är en följd av ändringarna i direktivet. Under 2019 fanns det 117 distansförsäljare registrerade hos SKV. Samtliga var registrerade som distansförsäljare för alkohol (det vill säga ingen för tobak eller energi). Ändringarna kommer således att främst beröra distansförsäljare för alkohol. Det är svårt att uppskatta de administrativa kostnaderna. Vid samma antagande som ovan att en administratör med en månadslön på 32 000 kronor skulle hantera registreringen och att schablonen på 1,84 används för att ta hänsyn till företagets totala kostnader (semesterersättning, arbetsgivaravgifter och overheadkostnader) samt att det skulle ta omkring 15 minuter att hantera detta, skulle kostnaden för den enskilda aktören bli ca 90 kronor.⁵ Totalt för de 117 distansförsäljare som det finns uppgifter om skulle detta kunna innebära en total kostnad på omkring 11 000 kronor.

Regeringen bedömer att det bland de aktörer som i dag deklarerar skatt från distansförsäljning finns ett fåtal större aktörer som står för majoriteten av punktskatteinbetalningarna. De flesta antas därmed vara mindre aktörer.

En registrering kommer kunna ske antingen som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller som registrerad distansförsäljare. Den som är tillfälligt registrerad distansförsäljare ska anmäla sig för registrering och ställa säkerhet för varje flyttning. Den som är registrerad distansförsäljare kommer, liksom i dag, att kunna ställa säkerhet för samtliga flyttningar. Även om grunden för beräkning av säkerheten förändras något bedöms inte någon nämnvärd ökning av storleken på säkerheten uppkomma. För den som är distansförsäljare innebär ändringarna även i de flesta fall att redovisningsperioden ändras. I dag redovisar distansförsäljare antingen månadsvis eller, i vissa fall, per händelse. Förslaget innebär att redovisningsperioden i stället ändras till redovisning per kalendervecka eller per händelse. Det innebär för distansförsäljaren att inbetalningen av punktskatten tidigareläggs vilket medför en negativ likviditetseffekt. Hur skatten ska redovisas regleras inte av direktivet och medlemsländerna kan därför välja olika hantering. Beroende på hur andra medlemsländer hanterar redovisning av skatt skulle det kunna innebära något försämrade konkurrensförhållanden. För de flesta distansförsäljare bedöms dock effekten bli begränsad.

Även vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet sker vissa förändringar. Vissa nya krav införs på att lämna uppgifter om bl.a. den administrativa referenskoden för uppskovsflyttningen till tullmyndigheterna vid import respektive export. Vad gäller uppgiftslämnande vid import lämnas motsvarande uppgifter redan i dag till Tullverket. Syftet med uppgiftslämnandet är att minska risken för felaktigheter och skatteundandragande vilket borde medföra att konkurrensneutraliteten ökar. Under 2019 gjordes omkring 6 500 flytt-

⁵ Se Tillväxtverket (2017), *Ekonomiska effekter av nya regler – så beräknar du företagens kostnader* för formel och schablonvärde.

ningar från en importplats i Sverige inom uppskovsförfarandet. Närmare 21 000 flyttningar för export gjordes inom uppskovsförfarandet från en plats i Sverige. Det fanns omkring 2 000 upplagshavare under 2019, varav omkring 1 700 var upplagshavare för alkohol. Det finns även ett fåtal aktörer som är registrerade avsändare men som inte är upplagshavare som skulle kunna beröras av ändringarna. Det har varit svårt att få uppgifter över hur många av upplagshavarna som är ansvariga för flyttningar till en importplats i Sverige eller för flyttningar för export från en plats i Sverige. Sammantaget bedöms ändringarna endast medföra en mycket begränsad ökning av de berörda företagens administrativa börda. *Regelrådet* anger i sitt remissvar att det saknas uppgifter över tidsåtgång och kostnad för kravet om att lämna uppgifter om bl.a. den administrativa referenskoden till tullmyndigheterna. Regeringen menar att det även här är svårt att uppskatta kostnaderna men det skulle kunna exemplifieras genom att göra samma antaganden som ovan för beräkningen av de administrativa kostnaderna. Vid ett antagande att en administratör med en månadslön på 32 000 kronor skulle hantera registreringen och att schablonen på 1,84 används för att ta hänsyn till företagets totala kostnader (semesterersättning, arbetsgivaravgifter och overheadkostnader) samt att tidsåtgången totalt för att ange referenskoden vid export tar omkring 15 minuter, skulle kostnaden för det enskilda företaget bli omkring 90 kronor. Vid ett grovt antagande att omkring 1 000 upplagshavare skulle exportera punktskattepliktiga varor skulle den totala kostnaden bli omkring 90 000 kronor.

Ändringarna som berör användandet av förfarandet för extern transitering vid export av punktskattepliktiga varor kan medföra en förenkling för företag som exporterar sådana varor.

Genom direktivet införs bestämmelser om en gemensam tröskel för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet mellan EU-länder. Förslaget är avsett att underlätta för företagen genom att samordna hanteringen i olika EU-länder.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Svenska företag som säljer varor eller tjänster till ett annat EU-lands väpnade styrkor som deltar i en försvarsinsats i Sverige för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, kommer inte att påverkas av ändringen. De väpnade styrkorna betalar det pris som anges inklusive mervärdesskatt och eventuella punktskatter och begär sedan återbetalning från Skatteverket. Det är således de väpnade styrkorna som kommer kunna få ökade administrativa kostnader för att begära återbetalningen. Om en väpnad styrka deltar i en försvarsinsats i ett annat EU-land än sitt eget och inhandlar varor från Sverige, kommer de svenska företagen att sälja dessa utan mervärdesskatt. Detta torde inte medföra någon ytterligare administrativ börda för företagen. Ur ett punktskatteperspektiv kommer även finnas möjlighet att flytta varorna under uppskovsförfarandet till det andra EU-landet.

Förslaget om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning (avsnitt 12.2) innebär vissa förändringar av den formella hanteringen av beslut om oegentlighetsbeskattning genom uppdelningen av beslutsförfarandet mellan beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt. Skatt som har beslutats genom ett beslut om oegentlighetsbeskattning kommer att hanteras på företagets skattekonto. Ändringarna kommer dock inte påverka under vilka omständigheter eller med vilka belopp beslut om oegentlighetsbeskattning får fattas och bedöms därmed ha begränsad effekt för företagen. Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för företagen.

Effekter för enskilda och offentlig sektor

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Bestämmelserna om flyttningar av beskattade varor till eller från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning kan även omfatta flyttningar till enskilda personer. Ett exempel på situation där bestämmelserna kan komma att tillämpas kan vara att en enskild person för in varor som denne har köpt för eget bruk i ett annat EU-land genom en transportör som den enskilde personen själv har anlitat. Även om varor som har köpts i ett annat EU-land flyttas av den enskilde personen själv föreligger skyldigheter att följa förfarandet för beskattade varor om varorna inte är undantagna från kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor därför att de är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk.

I dessa fall har den enskilde personen i dag skyldighet att anmäla flyttningen till Skatteverket och ställa säkerhet. Dessa skyldigheter ersätts genom det nya förfarandet av skyldigheter att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare i Sverige och även anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare i det andra EU-landet. Flyttningen ska anmälas i EMCS och en förenklad administrativ referenskod ska medfölja flyttningen. I de fall en flyttning av varor som omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor inte sker korrekt kommer liksom i dag Tullverket kunna kontrollera transporten och besluta om transporttillägg. Det kan även bli aktuellt med straff enligt skattebrottslagen eller lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter i vissa fall.

De skyldigheter som föreligger att medföra och tillhandahålla förenklad ledsagardokument ersätts av motsvarande skyldigheter för den förenklade administrativa referenskod. Det innebär exempelvis att en förare som inte medför den förenklade administrativa referenskod kan påföras transporttillägg. En motsvarande bestämmelse införs även vad gäller den administrativa referenskod som ska medfölja en flyttning under uppskovsförfarandet.

På samma sätt som i dag finns därutöver i annan lagstiftning bestämmelser som kan bli aktuella vid införsel av alkohol och tobak, exempelvis i alkohollagen och lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

En enskild person som tar emot varor från en distansförsäljare som inte har fullgjort sina skyldigheter är enligt nuvarande regler skattskyldig för varorna. Någon ändring i detta föreslås inte. En enskild person som avser att beställa varor genom distansförsäljning har således ett eget ansvar att hos Skatteverket kontrollera om distansförsäljaren kommer att vara skattskyldig eller om det kan bli fråga om beskattning av mottagaren. För att underlätta detta föreslås beskattningen av mottagaren kopplas till förekomsten av registrering snarare än som i dag distansförsäljarens ställande av säkerhet. För att förbättra förutsättningarna att kontrollera flyttningar genom distansförsäljning införs en ny skyldighet för den som avser att ta emot varor från någon som inte är registrerad som distansförsäljare för flyttningen eller är en registrerad distansförsäljare att anmäla flyttningen till Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Den som uppfyller sin anmälningsskyldighet får möjlighet att redovisa skatten efter mottagandet av varorna. Den som däremot brister i anmälningsskyldigheten ska liksom i dag redovisa skatten senast när varorna förs in i Sverige. Ett transporttillägg kan även påföras den som brister i anmälningsskyldigheten.

Andra ändringar

Förslaget om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning (avsnitt 12.2) innebär vissa förändringar av den formella hanteringen av beslut om oegentlighetsbeskattning genom uppdelningen av beslutsförfarandet mellan beslut om skatt och beslut om ansvar för skatt. Beslut om oegentlighetsbeskattning kan även fattas för enskilda personer. Skatt som har beslutats genom ett beslut om oegentlighetsbeskattning kommer att hanteras på personens skattekonto. Ändringarna kommer dock inte påverka under vilka omständigheter eller med vilka belopp beslut om oegentlighetsbeskattning får fattas och bedöms därmed ha begränsad effekt.

Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för enskilda personer.

Övriga effekter

Ändringarna i denna proposition innebär i första hand förenklingar och tydliggöranden för olika aktörer och myndigheter. Bedömningen är att ändringarna är av sådan karaktär att de inte får några effekter för miljön, ger effekter på sysselsättningen, ger fördelningsmässiga effekter eller effekter för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Genomförande av nya punktskattedirektivet

Förslagen i nya punktskattedirektivet att utvidga det nuvarande datoriserade systemet till att även hantera flyttningar av beskattade varor medför behov av utveckling av Skatteverkets datasystem. Även införandet av nya aktörer kan medföra behov av teknisk utveckling.

Införandet av nya aktörer inom förfarandet för beskattade varor innebär att Skatteverket måste hantera nya registreringar och säkerheter. Samtidigt faller dagens hantering av anmälningar och säkerheter vid införsel av

beskattade varor bort. Antalet aktörer som i dag flyttar beskattade varor från andra EU-länder på annat sätt än genom distansförsäljning bedöms mycket begränsat. Vad gäller distansförsäljning ersätts det nuvarande godkännandet av skatterepresenteranter med registrering hos Skatteverket som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare.

Hantering av flyttningar av beskattade varor i EMCS bedöms skapa förbättrade möjligheter för Skatteverket att följa och kontrollera sådana flyttningar.

Införandet av de nya bestämmelserna medför behov av informationsinsatser från Skatteverkets sida samt ändringar i deklaraionsblanketter och annat material. Även införandet av nya lagar om tobaksskatt och alkoholskatt och nya kapitel i lagen om skatt på energi och de strukturella ändringar som därvid görs medför behov av ändringar i deklaraionsblanketter och annat material. *Skatteverket* uppskattar i sitt remissvar engångskostnaderna för IT-utveckling till omkring 40 miljoner kronor och 8 miljoner kronor för utveckling av administrativa rutiner, blanketter, deklaraionsformulär, rättslig styrning och stöd, information, utbildning, etc. De löpande förvaltningskostnaderna för IT bedöms öka med omkring 4 miljoner kronor år 2023 och 2,8 miljoner kronor år 2024. Det löpande kostnaderna med administration, kontroll samt rättslig styrning och stöd bedöms öka med omkring 4 miljoner kronor per år fr.o.m. 2023. Utgångspunkten är att Skatteverkets kostnader ska tas inom befintliga ekonomiska ramar.

För Tullverket innebär användandet av det datoriserade systemet förbättrade förutsättningar för kontroll av flyttningar av beskattade varor. De nya bestämmelserna om exempelvis förfarandet för beskattade varor och transporttillägg kan medföra behov av vissa ändringar i informationsmaterial m.m. Vid export av varor under uppskovsförfarandet ska enligt direktivet kontrolleras överensstämmelsen mellan uppgifter lämnade inom uppskovsförfarandet och uppgifter i exportdeklarationen. Denna kontroll bedöms kunna hanteras på samma sätt som Tullverkets normala riskbaserade kontrollverksamhet. *Tullverket* anger i sitt remissvar att den kontroll som förslaget om förbättrade förutsättningar för kontroll vid export medför, innebär ny hantering för Tullverket och kommer kräva resurser. Hur mycket resurser som kommer krävas har varit svårt att uppskatta. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Vad gäller de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms effekterna bli små. Vissa nya bestämmelser om t.ex. avregistrering tillkommer, vilka kan föranleda ett begränsat antal överklaganden. Flyttningar under förfarandet för beskattade varor bedöms dock ske endast i begränsad utsträckning och förändringarna av bestämmelserna om t.ex. skattskyldighet eller transporttillägg bedöms inte medföra någon större förändring av måltillströmningen. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget om undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål bedöms medföra endast mycket ringa merkostnader och

Prop. 2021/22:61 merarbete för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna och kan därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar

Andra ändringar

Ändringen i avsnitt 12.2 om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning är avsedd att skapa tydligare regler och underlätta för Skatteverket att hantera skatt som tas ut genom beslut om oegentlighetsbeskattning. Det förslaget och de andra ändringar som föreslås bedöms, i den mån de alls medför merkostnader eller merarbete, medföra endast ringa sådana för Skatteverket, Tullverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna. Eventuella merkostnader kan därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Genomförande av nya punktskattedirektivet

De nya och ändrade bestämmelser om införts genom det nya punktskattedirektivet måste införas i nationell rätt. Förslagen om ändring av lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi, samt de följdändringar som föranleds av dessa, medför således att bestämmelserna om förfarandet för sådan skatt blir förenligt med EU-rätten.

Undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål

Förslaget till ändringar när det gäller undantag från punktskatt och mervärdesskatt för vissa ändamål syftar till att genomföra bestämmelser i EU-direktiv och är således förenligt med EU-rätten.

Andra ändringar

De andra ändringar som föreslås, exempelvis i avsnitt 12.2 om hantering av solidariskt ansvar vid s.k. oegentlighetsbeskattning bedöms vara förenliga med EU-rätten.

Ikraftträdande och informationsinsatser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 15 april 2022, 1 juli 2022, 1 januari 2023 respektive 13 februari 2023 (se ovan avsnitt 13). Förslagen innehåller även övergångsbestämmelser.

Som nämnts i avsnitt 13 styrs datumen för ikraftträdande av respektive förslag i de flesta fall av de direktiv som genomförs. Vad gäller nya punktskattedirektivet har datumet för ikraftträdande redan i direktivet utformats med tanke på den tid för anpassning och förberedelser som kan krävas för berörda aktörer såsom Skatteverket, Tullverket och berörda företag från det att riksdagen fattar beslut om förslaget. Både administrativa rutiner och olika informationssystem kan behöva anpassas till de nya reglerna. Då det är fråga om flera nya regelsystem antas det finnas behov av att berörda myndigheter genomför speciella informationsinsatser. Sådana insatser kan ske exempelvis genom riktade kampanjer och genom att uppdatera befintliga och eventuellt ta fram nya vägledning hos respektive myndighet.

15 Författningskommentar

I författningskommentaren avses med

LAS: lagen (1994:1564) om alkoholskatt

LPK: lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

LSE: lagen (1994:1776) om skatt på energi

LTS: lagen (1994:1563) om tobaksskatt

ML: mervärdesskattelagen (1994:200)

NLAS: förslaget i avsnitt 2.2 till ny lag om alkoholskatt

NLTS: förslaget i avsnitt 2.1 till ny lag om tobaksskatt

SFL: skatteförfarandelagen (2011:1244)

Alkoholskattedirektivet: rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

Mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

Nya punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt

Punktskattedirektivet: direktiv: rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

Unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

15.1 Förslaget till lag om tobaksskatt

Lagen ersätter LTS. Den nya lagen har en annan struktur än LTS. Det innebär bl.a. att den nya lagen är uppdelad i kapitel och har fler paragrafer. I *bilaga 5* och *6* finns jämförelsetabeller där det anges vilka bestämmelser i NLTS som motsvaras av vilka bestämmelser i LTS och vice versa.

Ett stort antal av paragraferna överensstämmer i sak med den nuvarande lagen. I de fallen är författningskommentaren utformad så att det anges vilken eller vilka paragrafer i LTS som den aktuella paragrafen motsvarar. I fråga om vissa paragrafer anges att de delvis motsvarar en paragraf i den nuvarande lagen. Det kan då vara fråga om att den nya paragrafen är mer omfattande, t.ex. innehåller sakliga nyheter, men också att något moment i den nuvarande paragrafen har fått en annan placering i den nya lagen eller har utgått. I de fall som en paragraf enbart delvis har en motsvarighet i den nuvarande lagen, kommenteras de sakliga skillnaderna särskilt. Motsvarande gäller om en paragraf i den nya lagen saknar motsvarighet i den nuvarande lagen. Därutöver kommenteras vissa paragrafer mer utförligt utan att någon skillnad finns i sak i förhållande till den nuvarande

lagen. Det är huvudsakligen fråga om fall där en kommentar behövs för att beskriva paragrafens förhållande till andra bestämmelser i den nya lagen.

När det i författningskommentaren anges att en paragraf genomför en viss artikel i punktskattedirektivet avses att den helt eller delvis genomför artikeln för det aktuella varuslaget, exempelvis att NLTS genomför artikeln avseende tobaksvaror. Ett fullständigt genomförande görs genom de olika lagarna samlat.

Vissa materiella ändringar har även gjorts i jämförelse med LTS. Det är framförallt fråga om nödvändiga ändringar för att genomföra det nya punktskattedirektivet.

För närmare kommentarer till de bestämmelser i den nya lagen som motsvaras av bestämmelser i LTS hänvisas till förarbetena till den sistnämnda lagen.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 §

Paragrafen saknar motsvarighet i LTS.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

Lagens tillämpningsområde

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § första – tredje styckena LTS. I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Av bestämmelsen följer att tobaksskatt ska betalas till staten i enlighet med lagen för cigaretter, cigarrer, cigariller, rökto bak, snus, tuggto bak och övrig to bak. I vilka fall skatt ska betalas följer av lagens övriga bestämmelser. Vad som avses med cigaretter, cigariller, rökto bak, snus, tuggto bak och övrig to bak framgår av 2 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § andra och tredje styckena LTS. I paragrafen finns dels information om vilka direktiv som genomförs genom lagen, dels information om vilka delar av lagen som ska tillämpas för olika varor. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

I *första stycket* finns en upplysning om att genom lagen genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

I *andra stycket* finns en upplysning om att nya punktskattedirektivet genomförs genom denna lag. Detta gäller såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna, dvs. cigaretter, cigarrer, cigariller och rökto bak. Vad gäller alkoholvaror och energiprodukter genomförs direktivets regler i stället genom NLAS och LSE. Bestämmelser om kontroll m.m. finns i LPK. Vissa bestämmelser finns även i den i avsnitt 2.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. I andra stycket tydliggörs även vilka bestämmelser som gäller för beskattningen

av de EU-harmoniserade tobaksvarorna. Slutligen anges att vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

I *tredje stycket* tydliggörs vilka bestämmelser som gäller för beskattningen av snus, tuggtobak och övrig tobak.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

Definitioner och förklaringar

Benämningar på vissa EU-rättsakter

4 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LTS. I paragrafen anges hur vissa EU-rättsakter benämns i NLTS, samt rättsakternas fullständiga namn.

Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen avser dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Detta överensstämmer med noten till artikel 2.4 i det nya punktskattedirektivet. Hänvisningen till det nya punktskattedirektivet avser den ursprungliga lydelsen.

Hänvisningarna i paragrafen är statiska, dvs. de avser förordningen och direktivet i den angivna lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

Tobaksvara och EU-harmoniserad tobaksvara

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § fjärde stycket LTS. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

I *första stycket* finns en definition av vad som avses med tobaksvara. Definitionen av vad som avses med tobaksvara medför även att begreppet ”tobaksvara”, beroende på sammanhanget, ersätts med ”skattepliktiga vara”, ”vara” eller ”EU-harmoniserad tobaksvara” i ett flertal andra paragrafer i lagen, se t.ex. 3 kap. 2–4 §§.

I *andra stycket* finns en definition av vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara. Det är de varor som omfattas av direktiv 2011/64/EU och som omfattas av bestämmelserna om flyttning m.m. i nya punktskattedirektivet, dvs. cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. Begreppet används i paragrafer och rubriker där det finns anledning att förtydliga att dessa tobaksvaror avses.

I *tredje stycket* finns en upplysning om att definitionerna av cigaretter, cigarrer och cigariller, röktobak och övrig tobak finns i 2 kap. 2, 5, 6 och 10 §§. Bestämmelser om snus och tuggtobak finns i 2 kap. 9 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

EU och EU-land samt tredjeland

6 §

Paragrafen motsvarar 1 § sista stycket LTS.

I paragrafens *första stycke* finns en definition av EU och ett EU-land. I jämförelse med LTS görs ett tillägg för att förtydliga att bestämmelser om

Prop. 2021/22:61 vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i den i avsnitt 2.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 9.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges vad som avses med ett tredjeland.

Import

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § femte stycket LTS. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1 och 3.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vad som avses med import.

I *första stycket* behandlas införsel av varor från områden utanför unionens tullområde. Vad som utgör unionens tullområde följer av artikel 4 i unionstullkodexen. Definitionen ändras i jämförelse med LTS och anpassas till den nya definitionen av import i artikel 3.7 i nya punktskattedirektivet. Ändringarna innebär även att definitionen anpassas till utformningen av unionstullkodexen. Begreppen suspensiva tullförfaranden och suspensiva tullarrangemang (vilka finns i nuvarande LTS) finns inte längre i tullagstiftningen. I den nya bestämmelsen anges att med import avses varors övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen. Om en vara hänförs till något av de särskilda förfaranden vilka har ersatt de tidigare suspensiva tullförfarandena, exempelvis transitering eller lagring, kommer den således inte att omfattas av begreppet import så länge den är placerad under det förfarandet. Ändringarna är inte avsedda att ändra tidpunkten för när en vara anses vara importerad.

I *andra stycket* regleras särskilt de fall där införsel av unionsvaror sker från något av de territorier vilka ingår i unionens tullområde men inte omfattas av Europeiska unionens punktskatteområde. Detta är exempelvis Åland och Kanarieöarna. Vid införsel till punktskatteområdet av sådana varor ska detta ur ett punktskatteperspektiv betraktas som en import. Bestämmelser om tillämpning av tullregler vid införsel från sådana territorier finns även i artikel 1.3 i unionstullkodexen och artikel 134 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446. Om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen har fullgjorts ska varorna anses importerade. Med tullagstiftningen förstås genomgående i lagen såväl Europeiska unionens tullagstiftning enligt artikel 5.2 i unionstullkodexen som svenska tullförfattningar, vilket även motsvarar hur begreppet används i 1 kap. 3 § tullagen (2016:253). Importen anses ske vid en tidpunkt som motsvarar övergången till fri omsättning för icke-unionsvaror, dvs. när Tullverket finner att de skyldigheter som följer av tullagstiftningen har fullgjorts.

Den nya definitionen av import innebär även att varor som har förts in från områden utanför unionens tullområde, utan att hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen), inte omfattas av begreppet import. Dessa omfattas i stället av 8 § första stycket. Sådan införsel till EU som avses i *andra stycket* omfattas inte heller av begreppet import om inte de skyldigheter som följer av tullagstiftningen har fullgjorts. Sådan införsel omfattas i stället av 8 § *andra stycket*.

Den nya definitionen av import avser, till skillnad från definitionen i LTS, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 kap. 13 § och 10 kap. 17 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen sker till Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Otillåten införsel

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § femte stycket LTS. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1 och 3.8 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vad som avses med otillåten införsel.

I första stycket införs ett nytt begrepp, otillåten införsel, som en följd av ändringarna av definitionen av import. Detta omfattar situationer där varor har förts in utan att hänföras till ett tullförfarande. Definitionen av import i 7 § innebär att varor som har förts in från områden utanför unionens tullområde, utan att hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning (eller något av de andra förfaranden som är tillåtna under tullagstiftningen), inte omfattas av begreppet import.

För att en otillåten införsel ska föreligga ska en tullskuld ha uppkommit i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tull (jfr artikel 3.8 i nya punktskattedirektivet). En sådan tullskuld uppkommer vid bristande efterlevnad av exempelvis en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befördran, förädling, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området. Varor som på ett korrekt sätt har hänförts till och omfattas av något annat tullförfarande omfattas därmed inte av begreppet otillåten införsel.

Av *andra stycket* följer att en otillåten införsel även anses föreligga om unionsvaror förs in till Europeiska unionens punktskatteområde från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde, om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen inte har fullgjorts.

Den nya definitionen av otillåten införsel avser inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 kap. 13 § och 10 kap. 17 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om den otillåtna införseln sker till Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Export

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § femte stycket LTS. I paragrafen anges vad som avses med export. I jämförelse med LTS ändras uttrycket "förs ut till tredje land" till "förs ut från EU". Genom ändringen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett annat EU-land. Vidare ändras "tobaksvara" till "vara" vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak.

10 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 c § andra stycket och 37 § andra stycket LTS. Paragrafen innehåller en förklaring av vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* anges att med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen. Vad gäller begreppet ”deklarant” motsvarar detta vad som följer av artikel 7.1.d i nya punktskattedirektivet.

I *andra stycket* anges vad som avses med förfarandet för extern transitering. Därmed avses detsamma som inom tullförfarandet, dvs. det förfarande som följer av artikel 226.2 i unionstullkodexen. Att detta förfarande får användas för punktskattepliktiga varor, även om dessa är unionsvaror, följer av artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. Genom hänvisningen till artikel 189.4 i förordning (EU) 2015/2446 framgår att det är när förfarandet för extern transitering används på detta sätt som bestämmelserna i lagen får tillämpas. I praktiken innebär detta att punktskattepliktiga varor som har tillverkats i EU eller har importerats till EU kan få flyttas under förfarandet för extern transitering till den plats där de lämnar EU i samband med att de ska exporteras.

Övervägandena finns i avsnitt 6 och 9.2.

Särskilda definitioner vid hantering av EU-harmoniserade tobaksvaror

11 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 a § och 22 § första stycket LTS och genomför bl.a. artikel 3.6 och 6.3.d nya punktskattedirektivet. I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp som har giltighet vid hanteringen av EU-harmoniserade tobaksvaror.

I jämförelse med LTS förtydligas genomgående att det är EU-harmoniserade tobaksvaror som avses, dvs. cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak.

Först anges vad som avses med ”uppskovsförfarandet”. I jämförelse med LTS införs ordet ”lagring”. Tillägget föranleds av att definitionen i artikel 3.6 i nya punktskattedirektivet har ändrats till att omfatta begreppen ”förvaring” och ”lagring” men innebär i normalfallet inte någon ändrad tillämpning. Vidare görs vissa språkliga ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

I jämförelse med LTS läggs en ny femte punkt till i definitionen av begreppet ”släppas för konsumtion” vilken avser varor som är föremål för otillåten införsel. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 8 §. Att en vara är föremål för en otillåten införsel innebär att varan släpps för konsumtion. I artikel 6.3.d nya punktskattedirektivet görs dock undantag från detta vad avser vissa situationer där tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g och k i unionstullkodexen. I den svenska lagstiftningen har detta utformats som ett undantag från skattskyldighet i 9 kap. 15 § andra stycket. Ett motsvarande undantag återfinns även i 10 kap. 19 § andra stycket avseende snus, tuggtobak och övrig tobak.

Undantaget omfattar bl.a. situationer där varorna har förverkats eller beslagtogs, förstörts under tullövervakning eller förts ut ur unionens tullområde. I jämförelse med LTS ändras även begreppet ”innehas” i andra punkten till ”förvaras eller lagras”. Detta medför att utformningen ansluter närmare till direktivets lydelse. Vidare görs en språklig ändring.

I jämförelse med LTS används ”beskattade varor” i stället för ”beskattade tobaksvaror”. Därutöver kortas definitionen av begreppet ner. Det avgörande för vad som omfattas av definitionen är att det är fråga om varor som har släppts för konsumtion (jfr t.ex. rubriken till kapitel V i nya punktskattedirektivet). När en vara släpps för konsumtion, t.ex. när en vara lämnar uppskovsförfarandet, inträder skattskyldighet. Det andra ledet i nuvarande definition är inte nödvändigt.

I jämförelse med LTS läggs det även till en definition av det nya begreppet ”förfarande för beskattade varor”. Med detta avses det nya förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via en annan medlemsstats territorium. Av 7 kap. 2 § framgår att förfarandet inte omfattar varor som avsänds genom distansförsäljning enligt 6 kap. eller varor som omfattas av 2 kap. 12 §, dvs. varor som exempelvis förs in från ett annat EU-land för personligt bruk av en enskild person som själv transporterar varorna. Bestämmelser om förfarandet för beskattade varor finns även i 8 kap. Förslaget behandlas i avsnitt 7.1–7.3.

Slutligen läggs det till en definition av uttrycket ”det datoriserade systemet”. Med detta avses det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor. En motsvarande bestämmelse med hänvisning till det nu gällande beslutet finns i 22 § LTS.

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i LTS, anges kapitlets innehåll.

Skatt på cigaretter

2 §

Paragrafen motsvarar 1 a § och delvis 2 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med cigaretter.

I jämförelse med LTS görs några redaktionella ändringar. Bland annat flyttas delar av 2 § första stycket LTS till 4 §. Någon ändring i sak är inte avsedd. Av 8 § följer att även produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak i vissa fall behandlas som cigaretter.

I *första stycket* anges skattebeloppet. Beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS, vilket innebär att det vid lagens ikraftträdande kan vara fråga om att tillämpa ett annat belopp, se avsnitt 6 och 13.1. Någon ändring i sak är inte avsedd. Vad som avses med detaljhandelspris framgår av 3 §.

Andra och tredje styckena anger vad som avses med cigaretter och motsvarar nuvarande bestämmelser.

I fjärde stycket ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande.

3 §

Paragrafen motsvarar 3 § LTS och innehåller bestämmelser om detaljhandelspris. I jämförelse med LTS görs några mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 2 § första stycket LTS och innehåller bestämmelser om uppgifter om försäljning av cigaretter. I jämförelse med LTS stryks bestämmelsen i nuvarande 2 § första stycket tredje meningen från lagnivå. Vidare görs i jämförelse med 2 § första stycket första meningen LTS några mindre språkliga och redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Skatt på cigarrer och cigariller

5 §

Paragrafen motsvarar 1 b § och 8 § första stycket första meningen och andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med cigarrer och cigariller.

I jämförelse med LTS görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd. Av 7 § följer att även produkter som delvis består av andra ämnen än tobak i vissa fall behandlas som cigarrer och cigariller.

I första stycket anges skattebeloppet. Beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS, vilket innebär att det vid lagens ikraftträdande kan vara fråga om att tillämpa ett annat belopp, se avsnitt 6 och 13.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I andra stycket anges vad som avses med cigarrer och cigariller.

I tredje stycket ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Vidare görs en redaktionell ändring.

Skatt på röktnobak

6 §

Paragrafen motsvarar 1 c § och 8 § första stycket andra meningen och andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med röktnobak. I jämförelse med LTS görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I första stycket anges skattebeloppet. Beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS, vilket innebär att det vid lagens ikraftträdande kan vara fråga om att tillämpa ett annat belopp, se avsnitt 6 och 13.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I fjärde stycket ändras årtalet från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Vidare görs en redaktionell ändring.

7 §

Paragrafen motsvarar 1 d § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om vissa produkter som delvis består av andra ämnen än tobak.

8 §

Paragrafen motsvarar 1 e § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om vissa produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak.

Skatt på snus och tuggtobak**9 §**

Paragrafen motsvarar 1 § tredje stycket första meningen och 35 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp m.m. för snus och tuggtobak. I jämförelse med LTS görs hänvisningen till Kombinerade nomenklaturen statisk, dvs. den låses till en viss angiven lydelse, se avsnitt 6. Dessutom görs vissa redaktionella ändringar.

I första stycket anges skattebeloppet. Beloppen räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS, vilket innebär att det vid lagens ikraftträdande kan vara fråga om att tillämpa andra belopp, se avsnitt 6 och 13.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I andra stycket ändras året från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Vidare görs en redaktionell ändring.

Skatt på övrig tobak**10 §**

Paragrafen motsvarar 35 a § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med övrig tobak.

I första stycket anges skattebeloppet. Beloppet räknas om årligen enligt nuvarande 42 § LTS, vilket innebär att det vid lagens ikraftträdande kan vara fråga om att tillämpa ett annat belopp, se avsnitt 6 och 13.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I tredje stycket ändras året från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Vidare görs en redaktionell ändring.

Skatteomräkning**11 §**

Paragrafen motsvarar 42 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om omräkning av skattebeloppen för att anpassa dessa till ändringar i det allmänna prisläget.

I jämförelse med LTS ändras året från vilket omräkning ska ske till år 2024, dvs. året efter lagens ikraftträdande. Basåret kvarstår dock vid år 2020, dvs. samma år som i 42 § LTS. Det innebär att någon ändring i sak av skattebeloppen inte kommer att ske jämfört med om omräkning hade skett enligt LTS. Vad gäller det omräknade skattebeloppet för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § LTS gäller det även vid tillämpning av den nu aktuella lagen, se punkt 13 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna.

Övervägandena finns i avsnitt 6 och 13.1.

Undantag från skatteplikt

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

12 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 a § LTS. I jämförelse med LTS ändras bestämmelsen så att den utgör ett undantag från skatteplikt i stället för ett undantag från vissa angivna bestämmelser om skattskyldighet. I jämförelse med LTS förtydligas att bestämmelsen endast är tillämplig för EU-harmoniserade tobaksvaror.

I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar.

De undantag som följer av paragrafen motsvaras bl.a. av bestämmelserna om undantag för enskilda personers förvärv i artikel 32 i nya punktskattedirektivet och innebär att varor som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av 7 kap. 2 § framgår också att varor som omfattas av bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Detta motsvaras av artikel 33.2 i nya punktskattedirektivet.

Undantaget från skatteplikt innebär inte att varorna som sådana inte skulle vara skattepliktiga. Undantaget från skatteplikt för de aktuella varorna är endast tillämpligt om kriterierna i bestämmelsen är uppfyllda. Om det vid införseln brister i något av kriterierna får beskattning ske. Eftersom varorna inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor kommer beskattning i det fallet att ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 §. Om varor, vilka förts in till Sverige utan beskattning med stöd av undantagen i denna bestämmelse, efter själva införseln hanteras på sådant sätt att förutsättningarna för undantaget inte längre föreligger kan beskattning ske enligt den i 9 kap. 16 § första stycket 3 införda bestämmelsen om skattskyldighet. Detta kan t.ex. vara aktuellt om varorna inte längre är avsedda för den enskilde eller dennes familj utan används till något annat ändamål, såsom försäljning. Om varorna påträffas under sådana omständigheter att någon skattskyldig inte är känd, t.ex. därför att varorna har omsatts i ett eller flera led, kan även beskattning komma i fråga med stöd av bestämmelserna i 9 kap. 19 §, dvs. bestämmelserna om skattskyldighet för den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten har redovisats eller påförts i Sverige.

13 §

Paragrafen motsvarar 9 a § tredje och fjärde styckena LTS enligt förslaget i prop. 2021/22:23. I paragrafen finns bestämmelser om referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om tobaksvaror som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. I förhållande till LTS ändras ”skattepliktiga varor” till ”EU-harmoniserade tobaksvaror”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

14 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § första stycket LTS och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I

jämförelse med LTS flyttas bestämmelserna om förluster till följd av varornas beskaffenhet till 17 och 18 §§. I jämförelse med LTS ändras vidare begreppet ”tobaksvaror” till ”EU-harmoniserade tobaksvaror” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak.

15 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § andra stycket LTS och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller vissa bestämmelser om bevisande av förluster. Eftersom förluster till följd av varornas beskaffenhet flyttas till 17 och 18 §§ så omfattas inte längre sådana förluster av bestämmelsen. Av 18 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av varornas beskaffenhet. I jämförelse med LTS ändras begreppet ”tobaksvaror” till ”varor” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak.

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § tredje stycket LTS och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om förluster vid flyttningar av beskattade varor.

Av *första stycket* följer att bestämmelserna om undantag för varor som under flyttning blivit förstörda eller gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure eller blivit förstörda under tillsyn av Skatteverket ska tillämpas även för beskattade varor. Bestämmelsen tillämpas dock endast för varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som flyttas genom distansförsäljning. I 9 kap. 29 § finns en bestämmelse om undantag för varor som beskattas genom bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

Av *andra stycket* följer att möjligheten att få undantag för varor genom att de fullständigt förstörs under tillsyn av Skatteverket endast gäller om vissa villkor är uppfyllda. I jämförelse med LTS är möjligheten att få undantag för varor som har blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure i samband med distansförsäljning något utvidgad eftersom kraven i nuvarande 18 § tredje stycket 2 LTS inte gäller. Vad gäller varor som fullständigt förstörts under tillsyn av Skatteverket kvarstår dock vissa krav på att den skattskyldige ska ha fullgjort sina skyldigheter. De krav som kvarstår är anpassade till de nya bestämmelserna om distansförsäljning. I den första punkten ersätts kravet i första ledet i 18 § tredje stycket 2 LTS på att säljaren ska ha ställt säkerhet med ett krav på att avsändaren är en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. I de fall en mottagare vid distansförsäljning inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 §, kvarstår i den andra punkten kravet i nuvarande 18 § tredje stycket 2 LTS på att mottagaren ska ha fullgjort deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § SFL. I de fall mottagaren har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § är detta dock tillräckligt för att rätt att åberopa undantaget ska föreligga.

Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

17 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § första och tredje styckena LTS och genomför artikel 6.7 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen

innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av varor till följd av varornas beskaffenhet. I jämförelse med LTS har nya bestämmelser införts om hanteringen av sådana förluster som en följd av de ändringar som skett genom nya punktskattedirektivet.

Av *första stycket* följer att skatt inte ska betalas för det som gått förlorat vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Med partiella förluster avses att en del av t.ex. en flyttning i bulk gått förlorat till följd av varornas beskaffenhet. För att bestämmelsen ska vara tillämplig ska varorna flyttas under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land, flyttas under förfarandet för beskattade varor eller flyttas genom distansförsäljning. Paragrafen ska således endast tillämpas om varorna flyttas mellan medlemsstaterna. Om flyttningen sker under uppskovsförfarandet inom Sverige gäller i stället 18 §. Detsamma gäller om det saknas en gemensam tröskel för partiella förluster för varan.

För att paragrafen ska vara tillämplig ska det föreligga en faktisk förlust. Det ankommer på den enskilde att visa att det föreligger en förlust, exempelvis genom en godtagbar mätning vid flyttningens avslutande. Om det framkommer att uppgift om att det föreligger en förlust är felaktig och att varorna i själva verket har kommit fram får detta hanteras enligt de bestämmelser om skattskyldighet som är tillämpliga vid den aktuella flyttningen. Om varorna exempelvis har tagits emot av en registrerad varumottagare ska de tas upp i dennes deklaration.

För att paragrafen ska vara tillämplig ska det vidare vara fråga om en förlust till följd av varornas beskaffenhet. Om det framkommer att varorna exempelvis har avvikit genom att de har stulits eller lastats av på en annan plats under flyttningen ska dessa varor givetvis beskattas. Beskattning av varorna sker då enligt de bestämmelser om s.k. oegentlighetsbeskattning som finns i 9 kap.

Om det föreligger en förlust och det inte framkommit att denna beror på något annat än varornas beskaffenhet ska Skatteverket normalt godta undantag för förluster under den gemensamma tröskeln utan närmare utredning.

Av bestämmelsen följer vidare att undantaget från skatt bara gäller i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor. Till den del en partiell förlust överstiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor ska däremot skatt betalas för varorna. Detta gäller även om det kan visas att förlusten orsakats av varans beskaffenhet. Tröskelvärdena kommer således att utgöra ett tak för den förlust till följd av varornas beskaffenhet för vilken det medges undantag från skatt. Den del av en förlust som överstiger tröskelvärdet får beskattas enligt bestämmelserna om s.k. oegentlighetsbeskattning i 9 kap. Detta följer av att förlusten i dessa fall får anses ha skett under flyttningen.

I *andra stycket* förklaras vad som avses med den gemensamma tröskeln för partiella förluster av en viss vara. Med detta avses den gemensamma tröskel som har fastställts av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet. Om något beslut om gemensam tröskel inte har fattats för en viss varutyp gäller 18 § andra stycket.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

18 §

Paragrafen motsvarar delvis 18 § LTS och genomför artikel 6.8, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* finns ett undantag från skatt för det som under ett uppskovsförfarande gått partiellt förlorat till följd av varornas beskaffenhet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land, dvs. i andra fall än som omfattas av 17 § 1. Detta omfattar såväl varor som förvaras i ett skatteupplag, som varor som flyttas under uppskovsförfarandet inom Sverige. I sådana fall gäller inte de gemensamma trösklarna. I stället gäller vad som sägs i 15 § om att den som gör gällande att varorna gått förlorade på ett tillfredsställande sätt ska visa detta för Skatteverket. Bestämmelsen motsvarar därmed i huvudsak vad som i dag gäller för sådana situationer. Av nya punktskattedirektivet följer dock att det måste vara fråga om en partiell förlust, dvs. det ska inte vara fråga om en förlust av hela varan/varumängden.

I *andra stycket* regleras vad som gäller om det vid en sådan flyttning som avses i 17 § inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster. Det kan antingen vara fråga om att kommissionen inte ännu hunnit anta någon delegerad akt med stöd av bemyndigandet i artikel 6.10 i nya punktskattedirektivet eller att flyttningen avser varor för vilka det inte bedömts lämpligt eller motiverat med en gemensam tröskel, t.ex. därför att varorna sällan flyttas i bulk. I dessa fall ska samma regler gälla som för varor som omfattas av första stycket. Detta gäller oavsett om varorna flyttas under uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

Kontrollmärkning och andra regler om försäljning av cigaretter**19 §**

Paragrafen motsvarar 4 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om kontrollmärkning på cigarettförpackningar.

20 §

Paragrafen motsvarar 5 § LTS. I paragrafen finns vissa bestämmelser som rör den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset. I jämförelse med LTS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

21 §

Paragrafen motsvarar 6 § LTS. I paragrafen finns vissa straffrättsliga bestämmelser. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar 7 § LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om förverkande. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 §

Paragrafen motsvarar 10 § första, andra och femte styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare.

I jämförelse med LTS läggs ”förvara” till i *första stycket 1*. Tillägget föranleds av att artikel 14 i nya punktskattedirektivet har ändrats jämfört med artikel 15 i punktskattedirektivet men innebär i normalfallet inte någon ändring i den praktiska tillämpningen. I *punkt 3* tas uttrycket ”från tredjeland” bort. Vidare tydliggörs i punkt 1–3 att det är fråga om EU-harmoniserade tobaksvaror. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare görs vissa mindre språkliga ändringar.

Skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 10 § tredje och fjärde styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag.

I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Lagerbokföring

4 §

Paragrafen motsvarar 10 a § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerbokföring och inventering.

I jämförelse med LTS tas begreppet ”affärshändelser” bort. Beskattningen och hanteringen av varorna är kopplat till att varorna fysiskt befinner sig i skatteupplaget, dvs. varurörelserna. Detta inkluderar även t.ex. att varor tillverkas inom skatteupplaget. I begreppet varurörelser inkluderas dock även att varor som finns i skatteupplaget upphör att vara skattepliktiga, exempelvis genom att de förstörs. Begreppet ”affärshändelser” tillför inte något i förhållande till begreppet ”varurörelser” i detta sammanhang. Ändringen är inte avsedd att medföra någon ändring i sak i förhållande till den nuvarande tillämpningen av bestämmelsen.

Därutöver ändras ”tobaksvaror” till ”varor” och det görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 10 b §. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 §

Paragrafen motsvarar 11 § första och andra styckena LTS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. I paragrafen ändras, i jämförelse med LTS, hänvisningarna till uppskovsförfarandet till att avse de bestämmelser som motsvarar 8 b § LTS och som är relevanta för upplagshavare.

I *första stycket* görs ett mindre förtydligande i första meningen för att underlätta för läsaren genom tillägget av "under uppskovsförfarandet". Någon ändring i sak är inte avsedd. I *andra stycket* ändras uttrycket "skatt som i medeltal belöper på" till det ledigare uttrycket "genomsnittliga skatten". Även "medeltalet" ändras till "genomsnittet". Vidare ändras "tobaksvaror" till "varor" och görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet för betalning av skatt

7 §

Paragrafen motsvarar 11 § tredje stycket LTS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser betalning av skatt enligt skattskyldighetsbestämmelserna i 9 kap. 3 och 4 §§. I jämförelse med LTS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 §

Paragrafen motsvarar 11 § sista stycket LTS. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vid återkallelse av godkännande. I jämförelse med LTS görs vissa mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad varumottagare

9 §

Paragrafen motsvarar 13 § första stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med LTS görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ordinarie mottagningsplats

10 §

Paragrafen motsvarar 13 § andra stycket LTS och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats.

11 §

Paragrafen motsvarar 13 § fjärde stycket LTS. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av varor. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet

12 §

Paragrafen motsvarar 13 § tredje stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med LTS görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 13 a § första – tredje styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet.

I *första stycket* ändras uttrycket ”skatt som i medeltal” till ”genomsnittliga skatt”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* ändras på motsvarande sätt ”medeltalet” till ”genomsnittet”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I jämförelse med LTS görs i övrigt vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 13 a § sista stycket LTS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår. I jämförelse med LTS görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 §

Paragrafen motsvarar 14 § första – tredje styckena LTS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* förenklas texten något genom att ”de varor som flyttas under uppskovsförfarandet” ändras till ”varorna”. Vidare görs några mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad avsändare

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 15 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare.

I *första stycket* görs en mindre redaktionell ändring i jämförelse med LTS. Mot bakgrund av den nya definitionen av import görs vidare ett tillägg avseende sådan import som avser unionsvaror. Detta avser exempelvis varor som förs in från Åland, se även kommentaren till 1 kap. 7 §. Genom tillägget förtydligas att en registrerad avsändare även får

avsända unions svarar under uppskovsförfarandet vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. Prop. 2021/22:61

Andra stycket innehåller bestämmelserna om säkerhet. Som en följd av att bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i 4 kap. delas upp i flera paragrafer förtydligas att de paragrafer som är aktuella vid ställande av och beräkning av säkerhet i fråga om registrerade avsändare är 4 kap. 4, 5 och 6 §§ (i stället för 4 kap. 3, 5 och 6 §§ såsom anges i 6 §). I jämförelse med LTS flyttas bestämmelsen om återkallelse till 18 §.

Ansökan och beslut

17 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 §

Paragrafen motsvarar 12 §, 13 § sista stycket, 14 § sista stycket och delvis 15 § sista stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare samt skatteupplag. I jämförelse med LTS görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konkurs

19 §

Paragrafen motsvarar 12 a och 14 a §§ LTS. I paragrafen finns bestämmelser om hantering av godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med LTS görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Jämknings av säkerhetsbelopp

20 §

Paragrafen motsvarar 15 a § LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om jämkning av säkerhetsbelopp. I jämförelse med LTS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?**2 §**

Paragrafen motsvarar delvis 8 b § LTS. I jämförelse med LTS delas bestämmelserna om när varor får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§. I jämförelse med LTS ersätts begreppet ”skattepliktiga tobaksvaror” med ”EU-harmoniserade tobaksvaror”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs en hänvisning till 10 § vilken anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet om varorna flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet.

*Flyttningar från ett skatteupplag***3 §**

Paragrafen motsvarar 8 b § första stycket 1 och andra stycket LTS (i lydelsen enligt förslaget i avsnitt 2.9) och genomför artikel 16.1.a i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Vidare ändras begreppet ”skattepliktiga tobaksvaror” till ”skattepliktiga varor” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak.

I *första stycket 4* tillkommer i jämförelse med LTS (i ovan angiven lydelse) möjligheten att flytta varor under uppskovsförfarandet och avsluta flyttningen mot tullförfarandet ”extern transitering”. Av artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 följer att utförseltullkontoret ska vara avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering. Att punktskattepliktiga varor, som har status som unionsvaror, vid export får hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artikel 226.2 i unionstullkodexen följer av artikel 189.4 i delegerad förordning (EU) 2015/2446. Möjligheten att flytta varor under uppskovsförfarandet och avsluta uppskovsförfarandet mot förfarandet för extern transitering införs genom nya punktskattedirektivet och återfinns där i artikel 16.1.a.v. En definition av ”förfarandet för extern transitering” finns i 1 kap. 10 §. Ett exempel på när denna bestämmelse kan tillämpas är när en punktskattepliktig vara som befinner sig i ett skatteupplag i Sverige ska exporteras från en hamn i en annan del av EU. Då innebär bestämmelsen att flyttningen, som påbörjas under uppskovsförfarandet, kan övergå till en flyttning under förfarandet för extern transitering. De skyldigheter och den kontroll som följer med uppskovsförfarandet upphör då och ersätts av de skyldigheter och den kontroll som enligt tullagstiftningen följer med förfarandet för extern transitering. Att platsen där uppskovsflyttningen avslutas anges som utförseltullkontoret ska inte förstås som att varorna fysiskt behöver tas in på tullkontoret för att förutsättningarna för uppskovsförfarandet ska vara uppfyllda. I stället gäller de regler som följer

av tullagstiftningen för hur varor får hänföras till förfarandet för extern transitering. En flyttning under uppskovsförfarandet får anses avslutas i dessa fall när varorna enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering.

Bestämmelserna i första stycket 5 och andra stycket har även ändrats genom lagförslag 2.9, se kommentaren till 8 b § LTS i avsnitt 15.5.

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Flyttningar från platsen från import

4 §

Paragrafen motsvarar 8 b § första stycket 2 och motsvarar artikel 16.1.b i nya punktskattedirektivet. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. I paragrafen görs en mindre språklig ändring och ”tobaksvaror” ändras till ”varor”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet införs vissa ytterligare krav vid flyttning under uppskovsförfarandet vid import. Dessa finns i 8 §.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 §

Paragrafen motsvarar 8 b § tredje stycket LTS och motsvarar artikel 16.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats.

I paragrafen förtydligas att med den behöriga myndigheten avses den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. På samma sätt som i 3 § används begreppet ”skattepliktiga varor”. Vidare görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Om en flyttning till en direkt leveransplats sker från platsen för import ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare enligt 4 § och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 §

Paragrafen motsvarar 8 b § fjärde och femte styckena LTS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om flyttningar till fartyg och luftfartyg.

I *första stycket* görs en mindre språklig ändring. Vidare används på samma sätt som i 3 § begreppet ”skattepliktiga varor”. Någon ändring i sak är inte avsedd. Om en flyttning sker från platsen för import i Sverige ska de krav som gäller för flyttningar från platsen för import enligt 4 § tillämpas, dvs. att varorna ska avsändas av en registrerad avsändare och att vissa uppgifter ska lämnas enligt 8 §.

I *andra stycket* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 8 c § LTS. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

Ytterligare krav vid import**8 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Bestämmelserna genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet och har ingen motsvarighet i punktskattedirektivet.

Av *första stycket* framgår att innan en flyttning under uppskovsförfarandet från platsen för import påbörjas ska vissa uppgifter kopplade till flyttningen lämnas till Tullverket. De lämnade uppgifterna kan utgöra ett underlag för Tullverkets bedömning att förutsättningarna att inte ta ut skatt vid importen är uppfyllda. Uppgifterna ska lämnas av deklaranten eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter. Med deklarant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen (jfr 1 kap. 10 §), dvs. den som är deklarant vid den tullmässiga hanteringen av de aktuella varorna. Detta behöver således inte vara samma person som den registrerade avsändaren.

De uppgifter som ska lämnas är punktskattenumret för den registrerade avsändaren för flyttningen, punktskattenumret för den mottagare som varorna sänds till och bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet. Med punktskattenummer avses det nummer som aktören tilldelats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där aktören är godkänd och som finns registrerade i det s.k. SEED-registret enligt artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012. Bevis för att avsikten är att varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet lämnas normalt genom att ange den administrativa referenskod som har tilldelats uppskovsflyttningen i EMCS. Den uppgiften begär Tullverket redan i dag ska lämnas i tulldeklarationen som underlag för verkets bedömning av om förutsättningarna för undantag från skattskyldighet vid import är uppfyllda.

I *andra stycket* finns en särskild lätttnadsregel avseende de situationer där varorna inte fysiskt flyttas iväg från importplatsen utan varorna vid importen redan befinner sig på en plats som även är godkänd som skatteupplag. Även i detta fall ska flyttningen anmälas i EMCS och omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument. Det uppgiftslämnande som följer av första stycket behöver dock inte ske i den situationen.

Om tullförfarandet i sin helhet sker i Sverige ska uppgifterna lämnas till Tullverket. Uppgifterna förutsätts normalt lämnas i den tulldeklaration som lämnas till Tullverket. Enligt unionstullkodexen finns det dock även bestämmelser om s.k. centraliserad klarering vilka kommer att kunna tillämpas i vissa fall efter godkännande av tullmyndigheterna. Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats får tulldeklarationen för varor som ska flyttas från en plats för import i Sverige ges in i en annan medlemsstat. I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse om

hanteringen vid centraliserad klarering. De uppgifter som enligt andra stycket ska lämnas till Tullverket får då lämnas i tulldeklarationen till det andra EU-landet. Uppgifterna kommer att vidarebefordras till Tullverket av den andra medlemsstatens tullmyndighet tillsammans med de övriga uppgifter som lämnas i tulldeklarationen.

Direktivet tillåter medlemsstaterna att vid genomförandet välja olika lösningar för den uppgiftsskyldighet som följer av artikel 16.2.c. Om varorna fysiskt befinner sig i Sverige och ska flyttas under uppskovsförfarandet ska de bestämmelser som följer av första stycket tillämpas. Om varorna fysiskt befinner sig i en annan medlemsstat ska den medlemsstatens lagstiftning följas. Om en flyttning har påbörjats under uppskovsförfarandet i en annan medlemsstat omfattas flyttningen av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium (jfr 10 §).

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

När avslutas en flyttning?

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 d § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet.

I jämförelse med LTS läggs en ny mening till om när flyttningar avslutas i de fall som avses i 3 § första stycket 4. Den nya meningen genomför artikel 19.2.c i nya punktskattedirektivet. Flyttningen avslutas i dessa fall när varorna enligt tullagstiftningen har hänförts till förfarandet för extern transitering. I övrigt görs en mindre språklig ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 §

Paragrafen motsvarar 8 e § LTS. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med LTS ändras hänvisningen till artiklar i punktskattedirektivet till att avse motsvarande artiklar i nya punktskattedirektivet. Vidare ändras ”tobaksvaror” till ”EU-harmoniserade tobaksvaror”.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 22 § LTS. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m.

I *första stycket* förtydligas i jämförelse med LTS att bestämmelsen avser flyttningar under uppskovsförfarandet. Detta eftersom det i det datoriserade systemet även ska hanteras dokument och uppgifter i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor (se 8 kap. 2 §). Vad som avses med det datoriserade systemet, dvs. hänvisningen till Europaparlamentets och rådets beslut om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor, flyttas till den nya definitionen i 1 kap. 11 §. Vidare läggs i uppräknningen i första stycket till en ny punkt avseende underrättelse om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde.

Hänvisningarna i *fjärde stycket* kompletteras med en hänvisning till bestämmelsen i 17 § om åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

3 §

Paragrafen motsvarar 22 a § LTS och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 §

Paragrafen motsvarar 22 b § LTS. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniska administrativa dokument och administrativ referenskod.

I *första stycket* finns bestämmelserna om lämnande och återkallelse av elektroniskt administrativt dokument. En återkallelse enligt andra meningen ska ske via det datoriserade systemet. I jämförelse med LTS görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Därutöver görs i jämförelse med LTS vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar 22 c § och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa krav avseende hanteringen av den administrativa referenskoden för flyttningen. I jämförelse med LTS görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* ändras uttrycket ”den person som medför varorna” till ”den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren”. Begreppen transportör eller fraktförare är inte definierade i direktivet. Tillsammans omfattar de båda begreppen dock såväl den som utför transporten eller befordringen av varan, som den som ingår avtalet med avsändaren om att transportera eller befordra varorna. Ändringen utgör ett förtydligande av att bestämmelserna om att överlämna referenskoden är tillämplig oavsett hur flyttningen av varorna organiseras. Av andra meningen framgår liksom i dag att referenskoden på begäran ska kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen. Det innebär att samtliga personer som transporterar eller fraktar varor under uppskov måste försäkra sig om att koden medföljer varorna under transporten. Oavsett om koden har lämnats

till den som medför varorna eller en transportör eller fraktförare, måste koden således överlämnas till de personer som sedan faktiskt transporterar eller fraktar varorna (t.ex. föraren av ett vägfordon eller kaptenen på ett fartyg) för att dessa ska kunna uppvisa den vid en kontroll.

Vidare ändras ”ett dokument som innehåller den administrativa referenskod som avses i 22 b § andra stycket” till ”den administrativa referenskoden”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar 22 d § LTS och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av destination för en flyttning under uppskovsförfarandet.

I jämförelse med LTS görs i *första stycket* andra meningen ett förtydligande av att en ändrad destination kan innebära även en ändring av flyttningens mottagare.

Vidare läggs i jämförelse med LTS till ett nytt *andra stycke* som förtydligar att avsändaren, om denne vill ändra flyttningens destination, ska lämna ett elektroniskt dokument om destinationsändring till Skatteverket. Ändringarna genomför motsvarande förtydliganden i nya punktskattedirektivet.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Paragrafen innehåller en ny informationsskyldighet i samband med att varor flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där varorna lämnar EU eller till ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering. I dessa fall ska enligt nya punktskattedirektivet deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till de behöriga myndigheterna i det EU-land där exportdeklarationen har ingetts i enlighet med artikel 221.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447. I bestämmelsen anges mot denna bakgrund att i de fall en exportdeklaration har ingetts till Tullverket för varor som omfattas av uppskovsförfarandet ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden till Tullverket. Det kan förekomma att varor som omfattas av en och samma flyttning under uppskovsförfarandet omfattas av flera exportdeklarationer. I det fallet får den administrativa referenskoden för flyttningen lämnas i samband med samtliga exportdeklarationer. På motsvarande sätt kan flera administrativa referenskoder behöva lämnas om varor som omfattas av olika uppskovsflyttningar hanteras i en och samma exportdeklaration. Med deklaratant avses enligt 1 kap. 10 § samma sak som i tullagstiftningen. Om exportdeklarationen ingetts i en annan medlemsstat följer det av direktivet att den administrativa referenskoden i stället lämnas till det landets behöriga myndigheter.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

I *första stycket* finns bestämmelser som rör situationen där Sverige är såväl den medlemsstat från vilken varorna har avsänts under uppskovsförfarandet som den medlemsstat där exportdeklaration getts in för varorna enligt tullagstiftningen. I det fallet ska Skatteverket, efter det att verket fått uppgifter från Tullverket om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, via det datoriserade systemet lämna en underrättelse om detta till avsändaren.

I *andra stycket* finns bestämmelser för den situationen där varorna har avsänts från en avsändare i Sverige men där exportdeklaration har getts in i ett annat EU-land. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i det andra EU-landet underrätta Skatteverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Om Skatteverket tagit emot en sådan underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När avsändaren har tagit emot en underrättelse ska denne enligt *tredje stycket* beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet eller ändra varornas destination. För att det ska vara möjligt att återkalla det elektroniska administrativa dokumentet måste dock förutsättningarna i 4 § vara uppfyllda, dvs. flyttningen av varorna får inte ha påbörjats.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar 22 e § LTS och genomför artikel 12.1 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller ett krav på intyg om skattefrihet i vissa fall.

Ett formulär för det intyg som avses i bestämmelsen ska enligt artikel 12.3 i nya punktskattedirektivet fastställas av kommissionen genom en s.k. genomförandeakt.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar 22 f § första stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar delvis 22 f § andra och tredje styckena LTS och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter.

I första *stycket* förtydligas att samtliga flyttningar som har som destination en plats där varorna lämnar EU omfattas av bestämmelsen oavsett om flyttningen sker från ett skatteupplag eller platsen för import.

Det *andra stycket* saknar motsvarighet i LTS och anger vad som gäller när en flyttning avslutas mot extern transitering.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 §

Paragrafen motsvarar 23 § första–tredje och femte styckena LTS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* finns en bestämmelse om att mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som är tillåten enligt bestämmelserna i 4 kap. om uppskovsförfarandet. I jämförelse med LTS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket* framgår att även Skatteverkets intygande kan utgöra bevis för att flyttningen avslutats, s.k. alternativt bevis. Bestämmelsen har fått en annan utformning i jämförelse med 23 § andra och tredje styckena LTS. Den nya lydelsen överensstämmer närmare med direktivet. Paragrafen kan tillämpas när en mottagningsrapport inte har lämnats av mottagaren. Ett sådant ersättningsdokument som avses i 16 § ska enligt direktivet anses utgöra ett sådant tillfredsställande bevis som kan ligga till grund för ett intygande från Skatteverket.

I *tredje stycket* finns en bestämmelse om att Skatteverket ska avsluta flyttningen i det datoriserade systemet efter mottagande av ett alternativt bevis från behörig myndighet i ett annat EU-land. I bestämmelsen görs mindre språkliga och redaktionella ändringar.

13 §

Paragrafen motsvarar 23 § fjärde stycket LTS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar.

Som tillfredsställande bevis när en exportrapport inte kan lämnas ska enligt direktivet alltid betraktas en bekräftelse av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utförseltullkontoret är beläget som intygar att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium eller att varorna har hänförts till ett förfarande för extern transitering. Som tillfredsställande bevis räknas i artikel 28.4.b i nya punktskattedirektivet även upp följande bevis varav direktivet anger att varje kombination får beaktas: en leveranssedel (på engelska ”delivery note”), ett dokument som intygar varornas utförsel och som undertecknats eller bestyrkts av den ekonomiska aktör som har fört ut de punktskattepliktiga varorna ur unionens tullområde, ett dokument där en medlemsstat eller ett tredjelands tullmyndighet intygar varornas leverans i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för ett sådant intygande i den staten eller det landet, ekonomiska aktörers bokföring av varor som har levererats till fartyg, luftfartyg eller offshoreanläggningar och andra bevis som är godtagbara för avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter. Att

Prop. 2021/22:61 direktivet anger att varje kombination får beaktas kan inte anses utgöra ett hinder för att myndigheten i ett enskilt fall anser att ett av de uppräknade bevisen ensamt är tillräckligt.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 §

Paragrafen motsvarar 23 a § LTS och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med LTS ersätts ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”ersättningsdokument”. Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot förfarandet för extern transitering.

Av *första stycket* följer att avsändaren när det datoriserade systemet inte är tillgängligt ska lämna en kopia av det ersättningsdokument som enligt 14 § första stycket 1 ska åtfölja varorna till den som är deklarat vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Med deklarat avses enligt 1 kap. 10 § detsamma som i tullagstiftningen.

I *andra stycket* finns vissa bestämmelser om lämnande av en kopia av ersättningsdokumentet till Tullverket. Bestämmelsen är tillämplig i de fall en exportdeklaration har getts in till Tullverket som omfattar varor vilka åtföljs av ett ersättningsdokument enligt 14 §. Det som ska lämnas är en kopia av det eller de ersättningsdokument vars uppgifter överensstämmer med de varor som avses i exportdeklarationen. Om ersättningsdokumentet avser varor som omfattas av mer än en exportdeklaration ska en kopia lämnas i anslutning till respektive exportdeklaration.

Om exportdeklaration har lämnats i ett annat EU-land ska kopian av ersättningsdokumentet i stället lämnas till de behöriga myndigheterna i det EU-landet enligt vad som gäller enligt det landets lagstiftning.

Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

16 §

Paragrafen motsvarar 24 § LTS och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LTS ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”ersättningsdokument”. Vidare görs vissa språkliga ändringar.

I *andra stycket* görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar.

Bestämmelserna i *tredje stycket* görs tillämpliga även på exportrapport för varor som övergår till förfarandet för extern transitering och på underrättelser om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

17 §

Paragrafen motsvarar 25 § LTS och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

I jämförelse med LTS läggs i *första stycket* till lämnande av underrättelser om att varorna inte längre ska lämna unionens tullområde bland de åtgärder som nämns i bestämmelsen.

I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar och det läggs till en hänvisning till underrättelser om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

Bestämmelsen i *tredje stycket* är annorlunda formulerad än i LTS och genomför artikel 26.2 andra stycket i nya punktskattedirektivet. Ändringen föranleds av att artikel 26.3 i nuvarande punktskattedirektiv inte har någon motsvarighet i nya punktskattedirektivet. Någon ändring i sak är inte avsedd. Bestämmelsen innebär att det elektroniska administrativa dokumentet ersätter ersättningsdokumentet när Skatteverket har kontrollerat uppgifterna i enlighet med 4 § och funnit att de är giltiga. Detta innebär att fram till denna tidpunkt, vilket sammanfaller med den tidpunkt när Skatteverket tilldelar det elektroniska administrativa dokumentet en administrativ referenskod, anses flyttningen äga rum under uppskovs-förfarandet med stöd av ersättningsdokumentet.

6 kap. Distansförsäljning

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 16 § LTS och artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns en bestämmelse om vad som utgör distansförsäljning.

I jämförelse med LTS formuleras bestämmelsen om så att det nu finns en definition av vad som avses med distansförsäljning. Vem som är skattskyldig vid distansförsäljning regleras i stället i 9 kap.

Vidare görs en anpassning till nya punktskattedirektivet genom att ”säljare”, på samma sätt som i nya punktskattedirektivet, ändras till ”avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet”. En säljare som ordnar transporten för varorna själv eller genom någon annan får även anses vara avsändare av varorna och ska därmed anses vara distansförsäljare för varorna. Detta påverkas inte av att varorna för själva transporten hanteras av en transportör vilken bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Om det i något fall skulle förekomma att någon annan än säljaren, som är involverad i avsändandet av varorna och som bedriver självständig ekonomisk verksamhet, anmäler sig för registrering som distansförsäljare för de aktuella varorna (se 2 och 3 §§) torde det dock utifrån direktivets formulering inte finnas grund att vägra att betrakta denne som distansförsäljare för varorna. Denne får då anses ta över säljarens ansvar att fullgöra de skyldigheter som gäller för distansförsäljaren.

I jämförelse med LTS läggs vidare till direktivets uttryck att varorna ”avsänds eller transporteras direkt eller indirekt” och används direktivets uttryck ”köper” i stället för ”förvärvar”. I begreppet köper får anses ingå

varor som översänds inom ramen för affärsrelationen mellan distansförsäljaren och kunden, även om någon köpeskilling inte uttryckligen erlagts för den specifika varan. Ett exempel skulle kunna vara ett varuprov för en ny produkt som sänds ut till köpare av andra varor eller en produkt som ingår ”på köpet” vid köp av andra varor.

I jämförelse med LTS tas även bestämmelsen i nuvarande 16 § tredje stycket LTS bort. Definitionen av distansförsäljning enligt första stycket anger numera att varorna avsänds av en avsändare som bedriver självständig ekonomisk verksamhet. Om en flyttning sker från en privatperson i en annan medlemsstat till en privatperson i Sverige, och inte omfattas av undantagen i 2 kap. 12 §, ska flyttningen därmed hanteras under förfarandet för beskattade varor (se 7 kap.).

I övrigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 §

Paragrafen ersätter delvis 16 och 16 b §§ och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör benämnd ”tillfälligt registrerad distansförsäljare” som omfattar alla som avser att bedriva distansförsäljning och som inte är ”registrerade distansförsäljare” enligt 3 §. Bestämmelsens tillämpningsområde är därmed bredare än den nuvarande bestämmelsen i 16 b § LTS.

Av *första stycket* framgår att den som avser att avsända varor genom distansförsäljning och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 § ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som distansförsäljare för flyttningen. Anmälan ska göras innan varorna avsänds från det andra EU-landet. När det gäller vad som avses med avsändare, se kommentaren till 1 §.

En registrering enligt första stycket avser en särskilt angiven flyttning. Detta förtydligas i *andra stycket*. Med en flyttning avses här varor som flyttas tillsammans till en och samma mottagare. Om avsändaren ska skicka varor till flera olika mottagare eller ska dela upp en mottagares beställning i flera leveranser behöver således flera anmälningar för registrering göras. En förutsättning för registrering är att säkerhet ställs för flyttningen. Säkerhet för skatten på varorna ska ställas hos Skatteverket. I stycket anges även vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Detta kan bli aktuellt om skatt har påförts med stöd av artikel 46 i nya punktskattedirektivet, dvs. genom s.k. oegentlighetsbeskattning. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket, vilket innebär att det är Skatteverket som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört någon som är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare i Sverige skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till Skatteverket, som avgör om säkerheten får tas i anspråk. Skatteverket kan i sådant fall vägra att säkerheten får tas i anspråk i de fall där Skatteverket anser att det andra EU-landets

skattefordran inte är befogad. Det kan exempelvis vara fråga om oenighet avseende i vilket land beskattning ska ske när varor som flyttas har försvunnit under flyttningen (jfr prop. 2001/02:127 s. 200).

Av *tredje stycket* följer att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt registrerade distansförsäljaren blir gällande. Bestämmelser om avregistrering finns i 5 §. Bestämmelsen kan användas om det efter avregistreringen konstateras att skatt som påförts före avregistreringen eller med stöd av 9 kap. 8 § andra stycket inte betalas i rätt tid.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS men ersätter delvis 16 § LTS. Paragrafen genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”registrerad distansförsäljare”.

Av *första stycket* följer att en förutsättning för att registreras enligt denna bestämmelse är att aktören avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen. Om avsändaren inte är registrerad enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 2 §.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande krav som ska vara uppfyllda för att registrering ska göras. Av *punkt 1* framgår att distansförsäljaren ska ha ställt säkerhet för skatten. Närmare bestämmelser om detta finns i 4 §. Av *punkt 2* framgår att distansförsäljaren inte ska ha obetalda belopp med mer än 2 000 kr för skatter och avgifter på det skattekonto som avses i 61 kap. SFL. Med begreppet ”för skatter och avgifter” avses även t.ex. räntor som påförts avseende sådana skatter och avgifter. En avstämning av skattekontot får därmed göras vid en anmälan om registrering. Vid avstämningen ska inte hänsyn tas till belopp som ännu inte förfallit till betalning enligt 61 kap. 2–6 §§ SFL. Av *punkt 3* följer vidare att distansförsäljaren inte ska ha andra skulder till det allmänna vilka har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Om aktören inte uppfyller kraven för att vara registrerad distansförsäljare är aktören i stället hänvisad till att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare. Om det efter registreringen framkommer att någon av villkoren inte längre är uppfyllda, t.ex. därför att det vid en ny avstämning av skattekontot visar sig föreligga obetalda belopp eller säkerheten visar sig vara bristfällig, får avregistrering ske enligt 5 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerad distansförsäljare.

Av *första stycket* framgår att säkerheten som lägst ska uppgå till ett belopp som motsvarar skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

I *andra stycket* anges att skatten får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Om en registrerad distansförsäljare genom beslut om oegentlighetsbeskattning har påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Av *tredje stycket* följer vidare att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den registrerade distansförsäljaren.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering.

Av *första stycket* följer att den tillfälligt registrerade distansförsäljaren ska avregistreras när den aktuella flyttningen har avslutats. Detta är en naturlig följd av att registreringen för dessa aktörer begränsas till en särskilt angiven flyttning. Eftersom flyttningar vid distansförsäljning inte hanteras i EMCS får Skatteverket inte någon direkt information om att flyttningen har avslutats utan får bedöma detta utifrån andra omständigheter, såsom om aktören har lämnat in en deklARATION. Avregistrering ska även göras om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Denna möjlighet kan användas om det exempelvis framkommer att de aktuella varorna inte längre ska flyttas, t.ex. därför att försäljningen som låg till grund för registrering inte blev av.

I *andra stycket* finns bestämmelser om avregistrering av registrerade distansförsäljare. En registrerad distansförsäljare har en stående registrering och ska därför inte avregistreras efter en viss flyttning har avslutats. I stället får Skatteverket avregistrera den registrerade distansförsäljaren om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Exempelvis därför att den registrerade distansförsäljaren har obetald skatt eller skulder. Skatteverket får även avregistrera den registrerade distansförsäljaren om den ställda säkerheten inte längre är godtagbar. Avregistrering får slutligen ske om distansförsäljaren begär det.

Av *tredje stycket* följer att ett beslut om avregistrering gäller omedelbart om inte något annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om återkallelse av exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot tobaksvaror som avsänds till Sverige genom

distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket.

Anmälningsskyldigheten föreligger i de fall varorna varken avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 2 § vars registrering avser den aktuella flyttningen eller av en registrerad distansförsäljare enligt 3 §. Detta motsvarar de situationer där mottagaren enligt bestämmelserna i 9 kap. 9 § är skattskyldig för varorna. Anmälan ska göras innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

Genom anmälan till Skatteverket förbättras myndigheternas möjligheter att kontrollera sådana flyttningar där avsändaren inte har fullgjort sina skyldigheter att anmäla sig för registrering hos Skatteverket. Den som inte anmäler flyttningen kan påföras ett transporttillägg enligt nya 4 kap. 1 a § 4 LPK. Om mottagaren har uppfyllt anmälningsskyldigheten får denne vidare möjlighet att deklarerat och betala skatten efter mottagandet av varorna, dvs. vid en senare tidpunkt än enligt nuvarande bestämmelser (jfr kommentaren till 26 kap. 37 § SFL i avsnitt 15.14). En anmälan har dock endast någon betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt 1 §. Om det i stället är fråga om en flyttning som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor enligt 7 kap. 2 § kommer inte en anmälan enligt denna bestämmelse att påverka de skyldigheter som följer av 7 och 8 kap. för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor eller eventuella åtgärder som kan vidtas med stöd av t.ex. LPK avseende flyttningen. Frågan om det är en flyttning genom distansförsäljning får bedömas utifrån kriterierna för distansförsäljning i 1 § och omständigheterna i det aktuella fallet. Om exempelvis en enskild person har förvärvat varor från någon som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet och säljaren direkt eller indirekt har ordnat transporten för varorna får det anses vara fråga om en flyttning genom distansförsäljning. Om den enskilde personen självständigt anordnar transporten blir i stället bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor tillämpligt och den enskilde personen ansvarar för att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare i avsändarlandet och tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 5 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när förfarandet för beskattade varor ska användas.

I *första stycket* anges den grundläggande bestämmelsen att förfarandet för beskattade varor ska användas när varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte något av de i bestämmelsen angivna undantagen (eller undantaget i 3 §) är tillämpligt. Det är i dessa fall inte tillåtet att flytta varorna på annat sätt.

Förfarandet för beskattade varor ska inte användas om varorna omfattas av de undantag från skatt vid införsel för en enskilds eller dennes familjs personliga bruk som finns i 2 kap. 12 §. Det framgår av första punkten i första stycket. Bestämmelsen i 2 kap. 12 § är dock bara tillämplig när varor förs in i Sverige varför det, vad gäller flyttningar som sker från Sverige, i stället hänvisas till motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning. Genom detta genomförs direktivets undantag för flyttningar som omfattas av artikel 32.

Förfarandet för beskattade varor ska inte heller användas om flyttningen omfattas av definitionen av distansförsäljning enligt 6 kap. 1 §. Även här hänvisas, vad gäller flyttningar från Sverige, till motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning. Genom detta genomförs direktivets undantag för flyttningar som omfattas av artikel 44.

Av *andra stycket* följer att förfarandet för beskattade varor även ska användas när beskattade varor flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land (jfr artikel 42 i nya punktskattedirektivet).

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS och genomför artikel 34.3 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen återfinns ytterligare ett undantag från användandet av förfarandet för beskattade varor. Det gäller för varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land. Bestämmelsen kan tillämpas i båda riktningarna och förutsätter att försäljning inte sker när varorna befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det där varorna har beskattats. Skulle varorna ändå flyttas under förfarandet för beskattade varor finns ett undantag från skattskyldighet i 9 kap. 22 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och 38 i nya punktskattedirektivet.

I paragrafens *första stycke* anges det krav som utgör en grundförutsättning för att flyttningen ska utgöra en flyttning under förfarandet för beskattade varor. En flyttning måste omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som hanteras i EMCS, jfr 8 kap. 4 § första stycket. En flyttning sker dock även under förfarandet för beskattade varor om varorna avsänds med ett sådant ersättningsdokument som följer av 8 kap. 10 § (och övriga bestämmelser i den paragrafen är uppfyllda) om det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Bestämmelsen innebär i praktiken att en certifierad avsändare som är registrerad i avsändarmedlemsstaten inför avsändandet av varor ska

upprätta ett elektroniskt förenklat administrativt dokument i EMCS. Avsändaren ansvarar för att uppgifterna om mottagare fylls i korrekt. Genom att avsändaren anger punktskattenumret för den certifierade mottagare som ska ta emot varorna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet hämtas i EMCS uppgifter från SEED-registret för att kontrollera att det finns en sådan certifierad mottagare.

Om avsändaren inte fullgör sina skyldigheter och varorna inte omfattas av förfarandet för beskattade varor är flyttningen inte tillåten under punktskattedirektivet. En beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning kan då aktualiseras, se 9 kap. 28 och 30 §§. Det är därför viktigt att avsändaren kontrollerar att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är riktiga. Å andra sidan bör inte obetydliga fel i dokumentet eller uppenbara felskrivningar innebära att dokumentet ska fränkännas giltighet. Bedömningen av om bristerna i dokumentet är sådana att dokumentet ska fränkännas giltighet får göras i varje enskilt fall.

I *andra stycket* tydliggörs även att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Att avsikten är att flytta varorna mellan sådana aktörer utgör även en förutsättning för att varorna ska kunna omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument på det sätt som krävs enligt första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad mottagare”.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska enligt *första stycket* anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Detta gäller dock inte om aktören är registrerad som certifierad mottagare enligt 7 §. Det föreligger således en skyldighet att anmäla sig för registrering om man avser att ta emot varor under förfarandet.

Även en enskild person som inte tar emot varorna yrkesmässigt ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare om denne avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor. Detta kan vara aktuellt om den enskilde personen ska föra in varor som varken omfattas av bestämmelserna om distansförsäljning i 6 kap. 1 § eller är undantagna från skatt därför att varorna är avsedda för personligt bruk och den enskilde själv transporterar dem till Sverige. Ett exempel skulle kunna vara en enskild person som köpt varor i samband med en resa i ett annat land och som avsänder varorna därifrån hem till Sverige med ett fraktbolag. Även en enskild som själv transporterar varor från ett annat EU-land och där varorna inte är för dennes eller dennes familjs personliga bruk omfattas av skyldigheten att använda förfarandet för beskattade

varor. I båda fallen är det den enskilde personen som själv måste registrera sig både som certifierad avsändare i det EU-land där flyttningen påbörjas och som certifierad mottagare i Sverige.

En registrering enligt denna paragraf utgör en skyldighet för den som avser att flytta varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor. Om registrering inte har skett är flyttningen inte tillåten och beskattning kan ske enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 och 30 §§.

Av *andra stycket* följer att en tillfälligt certifierad mottagare ska ange den adress där mottagaren kommer att ta emot de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

Av *första stycket* följer att en registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning. Det motsvarar vad som gäller för tillfälligt registrerade varumottagare.

En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska göras om säkerhet har ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Bestämmelser om detta finns i *andra stycket*. Med skatt som kan påföras i ett annat land avses sådan skatt som kan beslutas enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning enligt artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. I *andra stycket* anges även vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket, vilket innebär att det är Skatteverket som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till Skatteverket, som avgör om säkerheten får tas i anspråk. Skatteverket kan i sådant fall vägra att säkerheten får tas i anspråk i de fall där Skatteverket anser att det andra EU-landets skattefordran inte är befogad. Det kan exempelvis vara fråga om oenighet avseende i vilket land beskattning ska ske när varor som flyttas har försvunnit under flyttningen (jfr prop. 2001/02:127 s. 200).

Av *tredje stycket* följer vidare att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag ett beslut om avregistrering av den tillfälligt certifierade mottagaren blir gällande. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den tillfälligt certifierade mottagaren.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad mottagare”.

Av *första stycket* följer att den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad mottagare. Om registrering inte föreligger enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare enligt 5 §. Mottagandet av varor ska således ske i Sverige. Om varor ska tas emot på en plats i någon annan medlemsstat ska registrering i stället ske i den medlemsstaten.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande krav som ska vara uppfyllda för att registrering som certifierad mottagare ska göras. Av *punkt 1* framgår att mottagaren ska ha ställt säkerhet för skatten. Närmare bestämmelser om detta finns i 8 §. Av *punkt 2* framgår att mottagaren ska ha angett en ordinarie mottagningsplats enligt vad som anges i 9 §. Av *punkt 3* framgår att den certifierade mottagaren inte ska ha obetalda belopp med mer än 2 000 kr för skatter och avgifter på det skattekonto som avses i 61 kap. SFL. Med begreppet ”för skatter och avgifter” avses även t.ex. räntor som påförts avseende sådana skatter och avgifter. En avstämning av skattekontot får därmed göras vid en anmälan om registrering. Vid avstämningen ska inte hänsyn tas till belopp som ännu inte förfallit till betalning enligt 61 kap. 2–6 §§ SFL. Av *punkt 4* följer vidare att den certifierade mottagaren inte ska ha andra skulder till staten vilka har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Om aktören inte uppfyller kraven för att vara certifierad mottagare är aktören i stället hänvisad till att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Syftet med de uppställda kraven är att den förmån i form av stående registrering och generell säkerhet som erbjuds den certifierade mottagaren endast ska medges aktörer som sköter sina skattebetalningar och andra betalningar till det allmänna. Om det efter registreringen framkommer att någon av villkoren inte längre är uppfyllda, t.ex. därför att det vid en ny avstämning av skattekontot visar sig föreligga obetalda belopp eller säkerheten visar sig vara bristfällig, får avregistrering ske enligt 12 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare.

Av *första stycket* framgår att säkerhet ska ställas för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varor. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som belöper på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till den certifierade mottagaren. Genom att säkerheten kopplas till den skatt som är aktuell för de faktiska

Prop. 2021/22:61 flyttningarna underlättas Skatteverkets kontroll av om säkerheten är tillräcklig och möjligheterna att avregistrera en aktör som inte sköter sig förbättras.

I *andra stycket* anges vilka skatteanspråk som säkerheten får användas för. Säkerheten ska således kunna tas i anspråk av Skatteverket för svenska skattefordringar. Säkerheten får även tas i anspråk för skatt som har påförts i ett annat EU-land om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Se vidare kommentaren till 6 §.

I *tredje stycket* anges att säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om mottagaren avregistreras. Detta motsvarar vad som i dag gäller för säkerheter som ställs av exempelvis registrerade varumottagare och ger Skatteverket möjlighet att även efter en avregistrering ta säkerheten i anspråk för skatt som påförts den certifierade mottagaren.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns vissa kompletterande bestämmelser om certifierade mottagare.

I *första stycket* finns bestämmelser om att mottagaren till Skatteverket ska ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna benämns ordinarie mottagningsplats. Detta motsvarar vad som gäller för registrerade varumottagare. Denna adress kommer att vara den som Skatteverket registrerar i det s.k. SEED-registret. Den certifierade mottagaren får ta emot varor även på valfri annan plats i Sverige. Av bestämmelsen följer dock att Skatteverket då ska underrättas om denna innan flyttningen av de aktuella varorna påbörjas. Detta genomför artikel 33.4 i nya punktskattedirektivet. En sådan plats benämns en alternativ mottagningsplats. Om varorna ska tas emot på en alternativ mottagningsplats ska dess adress anges i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet när avsändaren anmäler flyttningen i EMCS. Att platsen anges i det förenklade administrativa dokumentet kan även anses utgöra en tillräcklig underrättelse till Skatteverket av den alternativa mottagningsplatsen.

I *andra stycket* tydliggörs att den certifierade mottagaren ska ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor på den plats (ordinarie mottagningsplats eller alternativ mottagningsplats) som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet. Om mottagaren vill ta emot varorna på en annan mottagningsplats än den som angetts när flyttningen påbörjades får mottagaren kontakta avsändaren som kan göra en ändring av destinationen i EMCS, se 8 kap. 6 §. Om varorna tas emot på en annan mottagningsplats än den som är angiven i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet anses inte flyttningen korrekt avslutad och en oegentlighet uppkommer.

Om aktören inte uppfyller de skyldigheter som följer av första stycket att ange en ordinarie mottagningsplats kan detta utgöra en grund för avregistrering.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad avsändare”.

Av *första stycket* följer att den som i Sverige avser att yrkesmässigt avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Detta gäller inte för den som är registrerad som certifierad avsändare enligt 11 §. Även en enskild person ska registrera sig som tillfälligt certifierad avsändare om denne avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska enligt *andra stycket* begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning. Detta motsvarar vad som gäller för tillfälligt registrerade varumottagare och tillfälligt certifierade mottagare.

Av *tredje stycket* följer att en tillfälligt certifierad avsändare ska ange till Skatteverket den adress från vilken denne kommer att avsända de varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

*Certifierad avsändare***11 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad avsändare”.

Av *första stycket* följer att den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under förfarandet för beskattade varor vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig för registrering som certifierad avsändare. Om anmälan inte sker enligt denna bestämmelse föreligger en skyldighet att i stället anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare enligt 10 §. Avsändandet av varor ska således ske i Sverige. Om varor ska avsändas från en plats i någon annan medlemsstat ska registrering i stället ske i den medlemsstaten.

I *andra stycket* finns bestämmelser om att avsändaren till Skatteverket ska ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Denna benämns ordinarie avsändningsplats. Denna adress kommer att vara den som Skatteverket registrerar i det s.k. SEED-registret. Den certifierade avsändaren får avsända varor även från annan valfri plats i Sverige. Av bestämmelsen följer dock att Skatteverket då ska underrättas om denna innan flyttningen av de aktuella varorna påbörjas. Detta genomför artikel 33.3 i nya punktskattedirektivet. En sådan plats benämns en alternativ avsändningsplats. Om den certifierade avsändaren brister i skyldigheten att ange en ordinarie avsändningsplats kan detta utgöra grund för avregistrering. Om varorna ska avsändas från en alternativ avsändningsplats ska dess adress anges i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet när avsändaren anmäler flyttningen i EMCS. Att platsen anges i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet kan även anses utgöra

Prop. 2021/22:61 en tillräcklig underrättelse till Skatteverket av den alternativa avsändningsplatsen.

I *tredje stycket* tydliggörs att den certifierade avsändaren ska avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Avregistrering

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering.

Av *första stycket* följer att den tillfälligt certifierade mottagaren och tillfälligt certifierade avsändaren ska avregistreras när den aktuella flyttningen har avslutats. Detta är en följd av att registreringen för dessa aktörer begränsas till en särskilt angiven flyttning. Avregistrering ska även göras om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Denna möjlighet kan användas om det exempelvis framkommer att de aktuella varorna inte längre ska flyttas, t.ex. därför att försäljningen som låg till grund för registrering inte blev av.

I *andra stycket* finns bestämmelser om avregistrering av certifierade mottagare och certifierade avsändare. Dessa aktörer har en stående registrering och ska därför inte avregistreras efter en viss flyttning har avslutats. I stället får Skatteverket avregistrera dem om förutsättningarna för registrering inte längre finns. Exempelvis därför att en certifierad mottagare har obetald skatt eller skulder. Skatteverket får även avregistrera en certifierad mottagare om den ställda säkerheten inte längre är godtagbar. Avregistrering får slutligen ske om mottagaren eller avsändaren begär det.

Av *tredje stycket* följer att ett beslut om avregistrering gäller omedelbart om inte något annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om återkallelse av exempelvis upplagshavare och registrerade varumottagare.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

13 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas.

När en flyttning påbörjas anges i *första stycket*. Enligt direktivet påbörjas en flyttning när varorna lämnar den certifierade avsändarens lokaler eller en valfri plats i avsändarmedlemsstaten som avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjas. För att hantera den underrättelseskyldighet som följer av direktivet har för svenska certifierade avsändare lagts in krav i 11 § andra stycket på att ange en ordinarie avsändningsplats och, om denne önskar avsända varor från annan adress, underrätta Skatteverket om den alternativa avsändningsplatsen. För den specifika flyttningen ska i det

elektroniska förenklade administrativa dokumentet anges den plats från vilken varorna avsänds. En flyttning från en svensk certifierad avsändare påbörjas således när varorna lämnar den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. En tillfälligt certifierad avsändare registreras endast för en särskild flyttning. Av första punkten följer därför att flyttningen påbörjas när varorna lämnar den tillfälligt certifierade avsändaren. Även denne ska dock enligt 10 § ha angett den adress från vilken den avser att avsända varorna.

I *andra stycket* anges när en flyttning avslutas. Detta sker på motsvarande sätt som för avsändarna när varorna tagits emot på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. Om det är fråga om en tillfälligt certifierad mottagare avslutas flyttningen när varorna tagits emot av mottagaren. Om varorna inte tas emot på den plats som anges i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet avslutas inte flyttningen korrekt och en oegentlighet får anses uppkomma.

Om det inte är fråga om avsändande från respektive mottagande i Sverige ska uppgifterna i stället lämnas till den behöriga myndigheten i det aktuella landet enligt de regler som de har uppställt för detta.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

14 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 8 e § LTS som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när de sker till en certifierad mottagare i Sverige.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 22 § första–tredje styckena LTS som förebild. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Vad som avses med ”det datoriserade systemet” följer av 1 kap. 11 §.

I *första stycket* anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet.

I *andra stycket* erinras om att för behandling av uppgifter i det datoriserade systemet gäller lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Av *tredje stycket* framgår vilka regler om dokumenthantering som ska gälla om inte EMCS är tillgängligt.

Slutligen förtydligas i *fjärde stycket* att bestämmelserna i kapitlet om certifierade avsändare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och att bestämmelserna om certifierade mottagare på motsvarande sätt gäller även för tillfälligt certifierade mottagare. De skyldigheter vad avser dokumenthantering som gäller för tillfälligt certifierade aktörer motsvarar således de som gäller för andra certifierade aktörer.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen har utformats med 22 a § LTS som förebild och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om lämnande av elektroniskt förenklat administrativt dokument m.m.

I *första stycket* anges att den certifierade avsändaren, innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS till Skatteverket. Vilka uppgifter som dokumentet ska innehålla kommer att framgå av en delegerad akt från kommissionen. Flyttas varorna utan att omfattas av ett korrekt dokument utgör flyttningen inte en flyttning under förfarandet för beskattade varor och är inte tillåten under direktivet. Någon möjlighet att återkalla dokumentet finns inte inom förfarandet för beskattade varor. Däremot är det tillåtet att efter det att flyttningen påbörjats, via EMCS, ändra flyttningens destination (6 §). Den nya destinationen ska antingen vara en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma medlemsstat som den ursprungliga mottagningsplatsen eller avsändningsplatsen.

Det anges i *andra stycket* att Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet (validering).

Av *tredje stycket* framgår att om dokumentet är formellt korrekt, i den utsträckning som kan kontrolleras elektroniskt, ska Skatteverket tilldela dokumentet en förenklad administrativ referenskod. Den certifierade avsändaren ska underrättas om koden. Därefter får den fysiska varuflyttningen påbörjas. Innehåller dokumentet ogiltiga uppgifter ska Skatteverket, utan dröjsmål, underrätta den certifierade avsändaren om det. Denna underrättelse sker elektroniskt via EMCS. Det blir aktuellt t.ex. när den angivna mottagaren inte finns registrerad som certifierad mottagare i SEED-registret eller om angivet varuslag inte överensstämmer

med den certifierade mottagarens registrering. Den certifierade avsändaren får då korrigera dokumentet och sända det på nytt till Skatteverket för ny elektronisk kontroll.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen.

Av bestämmelsen följer att den certifierade avsändaren ska se till att den som medför varorna under flyttningen eller, om ingen person medför varorna, transportören eller fraktföraren, får med sig den förenklade administrativa referenskod som har tilldelats flyttningen i EMCS. Referenskoden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela flyttningen. Det innebär att samtliga personer som transporterar, eller fraktar, varor under förfarandet för beskattade varor måste försäkra sig om att koden medföljer varorna under transporten. Genom detta säkerställs att samtliga behöriga myndigheter i de EU-länder varorna passerar under en flyttning ska kunna kontrollera att flyttningen är en flyttning under förfarandet för beskattade varor. Den förenklade administrativa referenskoden, eller egentligen den information koden representerar, utvisar att det är fråga om en sådan flyttning.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination.

Ändring av flyttningens destination kan användas när den certifierade mottagaren inte accepterar samtliga varor, och en del av varorna i den ursprungliga flyttningen därför behöver flyttas tillbaka till den plats där flyttningen startat, eller vidare till en annan destination. Den nya destinationen måste vara antingen en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma medlemsstat som den ursprungliga leveransplatsen eller avsändningsplatsen. Om mottagaren är en svensk certifierad mottagare kan platsen vara den ordinarie mottagningsplats som angetts av den certifierade mottagaren till Skatteverket eller en alternativ mottagningsplats som Skatteverket underrättas om. Angivandet av platsen i det förenklade administrativa dokumentet kan även anses utgöra en tillräcklig underrättelse till Skatteverket av den alternativa mottagningsplatsen (jfr kommentaren till 7 kap. 9 §).

Av *andra stycket* framgår att en ändring av destination ska göras via det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 37.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport.

I paragrafen anges att en certifierad mottagare som tar emot tobaksvaror som flyttats enligt ett uppskovsförfarande utan dröjsmål, och senast inom fem dagar efter det att varorna tagits emot, ska lämna en mottagningsrapport via EMCS. Det åligger således den certifierade mottagaren att upprätta en mottagningsrapport inom fem dagar. Detta ska ske när varorna har tagits emot. Även om det t.ex. är fel varor som anlant och mottagaren därför egentligen inte tar emot varorna ska detta rapporteras via EMCS. Sådana felaktigheter ska rapporteras i mottagningsrapporten, vilken då kan sägas ha karaktären av en ”avvisningsrapport”. Det ankommer i dessa fall på avsändaren att t.ex. flytta tillbaka varorna till sig genom att via EMCS ändra flyttningsdestination.

För att lämna en mottagningsrapport via EMCS ska den certifierade mottagaren ha erhållit det elektroniska förenklade administrativa dokumentet. Har det dokumentet inte nått mottagaren inom de fem dagarna, ska mottagandet av varorna kvitteras genom den ersättningsprocedur som anges i 11 §. Eventuella problem med tidsfristen vid helgdagar löses för svensk del genom lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid. Av den lagen följer bl.a. att i fråga om förpliktelser som enligt lag ska utföras en viss sista dag så får åtgärden, om denna dag är en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, vidtas nästa vardag.

Den certifierade mottagaren som tar emot varor ska via EMCS sända mottagningsrapporten till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. När mottagaren finns i Sverige ska mottagningsrapporten således sändas till Skatteverket.

Vilka uppgifter mottagningsrapporten ska innehålla kommer att framgå av en delegerad akt från kommissionen.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa kompletterande bestämmelser om mottagningsrapporter.

I *första stycket* anges att mottagningsrapport som upprättas av den certifierade mottagaren och sänds via EMCS utgör bevis på att varorna har tagits emot av den certifierade mottagaren. Att det ersättningsdokument som enligt 11 § ska lämnas när en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS inte har denna betydelse som bevis, beror på att det alltid ska ersättas av en mottagningsrapport via EMCS (se 12 §). Detta motsvarar vad som gäller inom uppskovsförfarandet.

Av *andra stycket* följer att Skatteverket efter det att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter, ska sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändar-medlemsstaten. Här skiljer sig förfarandet åt från det som gäller inom

uppskovsförfarandet. Inom förfarandet för beskattade varor ska mottagningsrapporten inte skickas vidare efter endast en elektronisk kontroll av uppgifterna i rapporten utan först sedan mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter. Detta beror på att den mottagningsrapport som vidarebefordras av Skatteverket har två funktioner inom förfarandet för beskattade varor.

För det första utgör, såsom angetts i första stycket, mottagningsrapporten liksom inom uppskovsförfarandet ett bevis på att varorna har tagits emot (artikel 40.1). När mottagningsrapporten vidarebefordras till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten, ska denne se till att mottagningsrapporten når avsändaren. Avsändaren erhåller på så sätt via EMCS ett bevis på att varorna tagits emot.

För det andra ska den mottagningsrapport som vidarelämnas av Skatteverket anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige (artikel 37.2). Tillägget ”i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt” infördes i direktivet för att förtydliga att mottagaren ska anses ha betalat all punktskatt även om det i det aktuella fallet är så att den skatt som ska betalas enligt mottagarlandets lagstiftning är noll, exempelvis på grund av att varan är undantagen från skatt. Detta gäller enligt direktivet även om varan efter mottagandet förts in under uppskovsförfarandet (i de medlemsstater där detta är tillåtet). I ett sådant fall ska dock skatt enligt svensk lagstiftning redovisas av den som tar emot varorna i egenskap av certifierade mottagare på vanligt sätt (även om avdrag sedan kan medges den som i egenskap av upplagshavare för in varorna i skatteupplaget). Den situationen tas därför inte upp i paragrafen. Den punktskatt som betalas i avsändarmedlemsstaten ska återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som vidarelämnas till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten (artikel 37.4). Om avsändaren av varorna finns i Sverige framgår det av bestämmelsen om återbetalning i 12 kap. 3 § att återbetalning medges på begäran sedan Skatteverket erhållit en mottagningsrapport från en annan medlemsstat.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om s.k. alternativt bevis.

Av *första stycket* framgår att även Skatteverkets intygande kan utgöra bevis för att flyttningen avslutats, s.k. alternativt bevis. Bestämmelsen kan tillämpas när en mottagningsrapport inte har lämnats av mottagaren. Man kan t.ex. tänka sig att den som är behörig att kvittera att varorna tagits emot är allvarligt sjuk eller skadad, och att det inte finns någon annan person som är behörig att kvittera mottagandet i EMCS. Det kan även finnas andra anledningar till att en mottagningsrapport inte har lämnats. Om Skatteverket bedömer att de har tillfredställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen får verket intyga att flyttningen avslutats. Ett ersättningsdokument enligt 11 § utgör enligt direktivet ett tillfredsställande bevis. Det ankommer sedan på Skatteverket att informera

Prop. 2021/22:61 den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket erhåller alternativt bevis om att en flyttning som påbörjats i Sverige avslutats i ett annat EU-land ankommer det på Skatteverket att avsluta flyttningen i EMCS. Detta regleras i *andra stycket*. Av 12 kap. 3 § framgår det även att återbetalning medges på begäran sedan Skatteverket godtagit ett alternativt bevis som avses i första stycket från en annan medlemsstat, se kommentaren till 8 § om de dubbla funktionerna för mottagningsrapporten.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar under reservsystemet.

I *första stycket* anges hur en flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas om EMCS inte är tillgängligt. Med att systemet inte är tillgängligt avses helt enkelt att aktören av någon anledning inte får åtkomst till EMCS (dvs. systemet ”ligger nere”). Bestämmelsen innebär att en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor i sådant fall kan påbörjas om varorna åtföljs av ett ersättningsdokument. Ersättningsdokumentet ska innehålla samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokument som skulle ha upprättats om EMCS varit tillgängligt. I nya punktskattedirektivet har de skrivningar som fanns i punktskattedirektivet rörande ersättningsdokument för uppskovs-flyttningar om att dokumentet skulle vara i pappersform tagits bort för att göra bestämmelserna mer teknikneutrala. Även ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor kan vara i annan form än pappersform.

För att det i dessa fall ska vara fråga om en flyttning under förfarandet för beskattade varor krävs dessutom att den certifierade avsändaren informerar den behöriga myndigheten, dvs. Skatteverket i Sverige, om flyttningen innan den påbörjas. I bestämmelsen anges att avsändaren ska informera Skatteverket genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet till verket. Detta ska även förstås som att det kan lämnas genom elektroniska medel, exempelvis genom att skickas in via e-post. Dokumentet kan lämnas in på det sätt som är mest praktiskt för avsändaren.

Genom dokumentet kommer Skatteverket att inför varje varuflyttning få information om bl.a. avsändare, mottagare, varukategori, varumängd, ställd säkerhet och transportör. Att en kopia av ersättningsdokumentet lämnas till Skatteverket är en förutsättning för att verket ska kunna stämma av varuflyttningen mot det elektroniska förenklade administrativa dokument som sedan ska lämnas via EMCS när systemet kommit igång. Närmare bestämmelser om hur ersättningsdokumentet ska vara utformat och vilka uppgifter som ska ingå i det kommer att fastställas i en delegerad akt från kommissionen.

Punktskattedirektivet ställer inte några krav på att ersättningsdokumentet ska godkännas innan varorna får avsändas, jfr den validering

som ska göras av elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 §. Något krav på att Skatteverket ska godkänna ersättningsdokumentet innan varorna får avsändas föreskrivs därför inte. Det är dock viktigt att ersättningsdokumentet innehåller korrekta uppgifter. Skiljer sig uppgifterna i ersättningsdokumentet från uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokument som senare ska lämnas in via EMCS, föreligger en risk att varuflyttningen inte kommer att anses ha skett under förfarandet för beskattade varor. Genom att ersättningsdokumentet innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet säkerställs att Skatteverket vid en förfrågan från en kontrollmyndighet i en annan medlemsstat kan intyga att flyttningen är korrekt anmäld, vilket är betydelsefullt för att flyttningen även i den andra staten ska bedömas som en flyttning under förfarandet för beskattade varor vilken är tillåten enligt direktivet. För att något minska risken för att dokumenthanteringen blir betungande, finns i andra stycket en regel som anger att Skatteverket, under vissa förutsättningar, får informeras på annat sätt än genom att en kopia på ersättningsdokumentet lämnas. Eftersom reservsystemet ska användas när EMCS inte är tillgängligt, kan man tänka sig att det sammanfaller med att systemet för e-post inte heller fungerar. Då återstår att sända dokumentet med fax, post eller bud. Inträffar detta dessutom under natte- eller helgtid kan det bli svårt för avsändaren att lämna dokumentet till Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Genom bestämmelsen i *andra stycket* ges en ”ventil” för dessa fall. Enligt artikel 38.3 ska avsändaren arkivera en kopia av ersättningsdokumentet till stöd för sin bokföring.

I *tredje stycket* anges att även ändring av destination får göras inom reservsystemet och att Skatteverket i sådant fall ska informeras innan destinationen ändras.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar genom reservsystemet.

I *första stycket* finns en bestämmelse om hur den certifierade mottagaren ska agera när en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS inom den tidsfrist som anges 7 § på grund av att systemet inte är tillgängligt. Den certifierade mottagaren ska då kvittera varorna genom ett ersättningsdokument. Det dokumentet ska lämnas till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten, dvs. i Sverige till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som den aktuella elektroniska mottagningsrapporten skulle ha innehållit och ett intygande av att flyttningen har avslutats, dvs. att varorna nått angiven destination. Närmare bestämmelser om ersättningsdokument för mottagningsrapport kommer att finnas i en delegerad akt från kommissionen.

I *andra stycket* anges att detsamma gäller om en mottagningsrapport inte kan lämnas via EMCS för att systemet tidigare varit oåtkomligt och den certifierade mottagaren därför inte nåtts av det elektroniska förenklade administrativa dokument som omfattar varorna. Av artikel 39 andra stycket i nya punktskattedirektivet följer att det ankommer på myndigheten i destinationsmedlemsstaten att skicka en kopia på ersättnings-

dokumentet, till den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten. Det ankommer på denna myndighet att vidarebefordra dokumentet till den som avsänt varorna. Det är tillräckligt att informera avsändaren genom att hålla dokumentet tillgängligt för denne. Om den certifierade mottagaren hinner lämna en mottagningsrapport via EMCS före det att myndigheten sänt en kopia av ersättningsdokumentet behöver myndigheten inte sända kopian. Det är den mottagningsrapport som sedan lämnas via EMCS som utgör bevis på att flyttningen avslutats.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det.

Av *första stycket 1* följer att den certifierade avsändaren i dessa fall ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. I *punkt 2* anges att en certifierad avsändare som ändrar destination för flyttningen ska lämna uppgifter om ändringen via EMCS när systemet är i gång. I *punkt 3* anges att den certifierade mottagaren när EMCS åter blir tillgängligt ska lämna en elektronisk mottagningsrapport.

I de fall ett elektroniskt förenklat administrativt dokument inte har nått den certifierade mottagaren på grund av att EMCS tidigare legat nere, ska detta dokument inväntas innan en elektronisk mottagningsrapport lämnas. Detta framgår av *andra stycket*.

Av *tredje stycket* följer att så snart den kontroll har gjorts av det elektroniska förenklade administrativa dokumentet som följer av 4 § andra stycket och om uppgifterna befinns giltiga, ska det elektroniska förenklade administrativa dokumentet ersätta ersättningsdokumentet.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

9 kap. Skattskyldighet för EU-harmoniserade tobaksvaror

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkänd upplagshavare

2 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 1 LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Vidare ersätts "tobaksvaror" med "EU-harmoniserade tobaksvaror". Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av upplagshavare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 20 a § LTS och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 21 § LTS och innehåller en bestämmelse om undantag från skattskyldighet.

I jämförelse med LTS förtydligas *första punkten* genom att uttrycket ”återanvänts” ersätts med ”tagits i anspråk”. Avsikten med bestämmelsen är att skattepliktiga tobaksvaror som tas i anspråk i skatteupplaget genom att omarbetas till andra skattepliktiga tobaksvaror inte ska vara föremål för beskattning. I stället kommer de nya varor som tillverkas beskattas när de lämnar skatteupplaget. Under en tillverkningsprocess kan även förekomma att det hanteras varor som inte ännu utgör färdiga slutprodukter men som uppfyller kriterierna för att anses utgöra skattepliktiga tobaksvaror. Även sådana varor omfattas av undantaget. Ändringen innebär att undantagets utformning tydligare kopplas till den grund för skattskyldighetens inträde som i praktiken blir aktuell i detta fall, nämligen att varorna tas i anspråk i skatteupplaget (3 § 3). Någon ändrad tillämpning är inte avsedd.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare**6 §**

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 2 LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare.

I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 2 LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Distansförsäljning**8 §**

Paragrafen motsvarar delvis 9 § första stycket 3 och delvis 16 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare.

I jämförelse med LTS ändras i *första stycket* ”säljer” till ”avsänder” för att överensstämma med den nya definitionen av distansförsäljning i 6 kap. 1 §. Även ”säljare” ändras till ”den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §” för att överensstämma med de nya bestämmelserna i 6 kap. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Ett nytt *andra stycke* läggs även till som hanterar den situation där en avregistrering har skett som innebär att aktören, vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträder, inte längre är en tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller en registrerad distansförsäljare. Skattskyldigheten i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare ska även omfatta sådana varor. Den som är registrerad distansförsäljare lämnar deklaration för en redovisningsperiod om en kalendervecka. Eftersom aktören vid den tidpunkt då skattskyldighet enligt denna bestämmelse inträder inte längre är en registrerad distansförsäljare ska aktören därmed inte heller vara registrerad enligt 7 kap. 1 a § SFL. Av 26 kap. 8 § SFL följer då att skatten ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

9 §

Paragrafen motsvarar 9 § första stycket 4 och 16 c § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för mottagaren vid distansförsäljning.

I jämförelse med LTS kopplas skattskyldigheten till om avsändaren är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare i stället för till om säkerhet ställts eller inte för flyttningen. En registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare förutsätter dock att säkerhet har ställts. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

10 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 3 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *första stycket* finns bestämmelsen om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare. För dessa aktörer ändras tidpunkten för skattskyldighetens inträde till att vara när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren. Avsändaren måste således försäkra sig om att denne har kontroll över den flyttning som sker och vet när varorna har tagits emot.

I *andra stycket* återfinns bestämmelsen om skattskyldighetens inträde för mottagaren vid distansförsäljning. För denne inträder skattskyldigheten liksom enligt LTS när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Jämfört med i dag förändras dock tidpunkten för när den särskilda skattedeklarationen ska lämnas in i de fall mottagaren har fullgjort anmälningskyldigheten i 6 kap. 6 §. Mottagaren får då lämna in deklarationen vid en senare tidpunkt, se vidare kommentaren till 26 kap. 37 § SFL (avsnitt 15.14).

I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för certifierade mottagare och tillfälligt certifierade mottagare.

I *första stycket* anges att den som i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare tar emot varor som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor är skattskyldig. På samma sätt som för andra aktörer som godkänns eller registreras enligt lagen är den som registrerats som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare skattskyldig enligt denna paragraf endast när denne agerar i denna egenskap. Om den som är registrerad som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare hanterar varor utanför förfarandet för beskattade varor är denne skattskyldig enligt andra bestämmelser i lagen. Som exempel kan nämnas det fall där en certifierad mottagare även är godkänd som upplagshavare. Aktören ska då redovisa skatten för de varor som hanteras i de olika förfarandena i olika skattedeclarationer. Den som är skattskyldig i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare ska redovisa skatten i en särskild skattedeclaration för varje händelse (jfr 26 kap. 8 § SFL i lydelsen enligt lagförslag 2.20).

I *andra stycket* regleras en särskild situation där avregistrering har skett av en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Om mottagaren trots detta tar emot varor som omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument där aktören vid valideringen angavs som mottagare ska aktören vara skattskyldig för varorna.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Import och otillåten införsel

13 §

Paragrafen motsvarar närmast 9 c § första stycket LTS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel.

I jämförelse med LTS formuleras bestämmelsen om skattskyldighet vid import om för att närmare ansluta till direktivets lydelse. Någon skillnad i sak är inte avsedd. Tillägg har även gjorts för att anpassa bestämmelsen till det nya begreppet ”otillåten införsel”.

Den som är skattskyldig för import är enligt *första stycket* den som är deklaratant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen. Av 1 kap. 10 § följer att med deklaratant avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen, dvs. den som är deklaratant vid tullförfarandet för de aktuella varorna. Dessa personer ska enligt unionstullkodexen vara gäldenärer för tullskulden. Vad gäller otillåten införsel är den skattskyldig som är involverad i den otillåtna införseln. Skattskyldighet i Sverige uppkommer vid import eller otillåten införsel till Sverige. Detta gäller oavsett om tulldeklaration för varan lämnas i Sverige eller om tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för s.k. centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen. Om tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer deklaratanten att betala tullen i det andra EU-landet. Punktskatten ska dock även fortsättningsvis betalas i Sverige.

I *andra stycket* regleras skattskyldigheten i de fall där importen eller den otillåtna införseln sker från de territorier inom unionens tullområde som inte ingår i Europeiska unionens punktskatteområde, t.ex. Åland och Kanarieöarna. Även i dessa fall ska en tulldeklaration lämnas in enligt tullagstiftningen. Någon skyldighet att betala tull föreligger inte och därför anges särskilt att skattskyldig är deklaratanten eller den som hade varit skyldig att betala tull om varorna hade varit belagda med tull. På samma sätt som enligt *första stycket* uppkommer skattskyldighet i Sverige om varorna förs in till Sverige.

Om flera personer är skattskyldiga för samma skatt ansvarar de solidariskt för betalning av denna. Detta följer av såväl artikel 7.2 i nya punktskattedirektivet som artikel 84 i unionstullkodexen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

14 §

Paragrafen motsvarar 20 § första stycket 8 och 9 LTS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och vid otillåten införsel.

I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar i *första stycket*. Bestämmelsen omfattar såväl import som otillåten införsel. Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Vid otillåten införsel följer tidpunkten för tullskuldens uppkomst av bestämmelserna i artikel 79 i unionstullkodexen om tullskuld vid bristande efterlevnad. Enligt artikel 79.2 anses tullskulden uppkomma vid den tidpunkt då den skyldighet som, genom att den inte uppfylls, ger upphov till tullskulden inte uppfylls eller inte längre är uppfylld. Om en tulldeklaration godtas men det i efterhand fastställs att ett av villkoren för hänförande av varorna till det förfarandet i själva verket inte var uppfyllt anses tullskulden uppkomma vid den tidpunkt när tulldeklarationen godtas.

Andra stycket är nytt och reglerar situationen då tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i lydelsen enligt prop. 2021/22:23 regleras i 20 § första stycket 9 LTS. Bestämmelsen är tillämplig när tullskuld uppkommer eller skulle ha

uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ge in där med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

15 §

Paragrafen motsvarar 9 c § tredje stycket LTS och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att bestämmelserna om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel inte ska gälla i vissa fall.

I jämförelse med LTS ändras i *första stycket* orden ”vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 953/2013” till ”från platsen för import”. Detta innebär att bestämmelsen även anpassas till utformningen av bestämmelsen om import av unionsvaror från t.ex. Åland. Någon ändring i sak är inte avsedd. Därutöver görs en mindre språklig ändring vilken inte är avsedd att medföra någon ändring i sak. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare läggs ett nytt *andra stycke* till som innehåller bestämmelser om undantag vid otillåten införsel, om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen. Detta motsvarar vad som följer av artikel 6.3.d i nya punktskattedirektivet. Undantaget omfattar bl.a. situationer där varorna har förverkats eller beslagtogs, förstörts under tullövervakning eller förts ut ur unionens tullområde. När varor förs in från en plats som ligger inom unionens tullområde, t.ex. Åland, uppkommer inte någon tullskuld. I andra meningens anges därför att bestämmelsen i dessa fall ska tillämpas som om en tullskuld hade uppkommit, dvs. undantag ska medges i motsvarande situationer som enligt första meningens.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 9 § första stycket 6 och 7 och andra stycket LTS. I paragrafen har samlats vissa bestämmelser om skattskyldighet vid tillverkning och användning.

I jämförelse med LTS har det i *första stycket 3* införts en ny bestämmelse. Skattskyldig enligt den nya bestämmelsen är den som använder varor som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt. Om en enskild person har förvärvat varor i ett annat EU-land och själv transporterat dem till Sverige är varorna exempelvis undantagna från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § om de är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Om varorna efter införseln används för annat ändamål, exempelvis till försäljning, föreligger skattskyldighet enligt den nya bestämmelsen. Den situationen hanteras i dag genom beskattning enligt bestämmelsen i 9 § första stycket 5 LTS om beskattning av den som för in eller tar emot varorna. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

I jämförelse med LTS har i *andra stycket* klargjorts att bestämmelsen är avsedd att tillämpas avseende skattskyldigheten i första stycket 2. Vidare

Prop. 2021/22:61 har vissa språkliga ändringar gjorts. Någon ändrad tillämpning är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar delvis 20 § första stycket 5 och 6 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I jämförelse med LTS utvidgas tillämpningen av bestämmelsen i *andra punkten* till att även omfatta den nya skattskyldigheten i 16 § första stycket 3. Skattskyldigheten inträder därmed, precis som enligt 16 § första stycket 2, vid den tidpunkt när varorna används för annat än avsett ändamål. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

18 §

Paragrafen motsvarar 9 b § LTS och innehåller en bestämmelse om undantag i vissa fall för varor som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

19 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 9 § första stycket 8 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Skattskyldighet enligt denna bestämmelse kan t.ex. komma i fråga för den som påträffas med en vara som omsatts, i ett eller flera led, efter det att varan förts in till Sverige (jfr prop. 2009/10:40 s. 139).

I *första stycket* ändras i jämförelse med LTS begreppet ”innehar” till ”förvarar eller lagrar” i enlighet med ändringar i nya punktskattedirektivet (artikel 7.1.b). Skatt enligt denna lag kan i vissa fall påföras av Skatteverket utan en föregående redovisning av den skattskyldige, exempelvis vid oegentlighetsbeskattning. Även dessa situationer omfattas av paragrafen. Detta tydliggörs genom att det i första stycket anges att bestämmelsen är tillämplig om skatten för varorna inte har ”redovisats eller påförts” i Sverige. Om skatt har redovisats eller påförts enligt någon annan bestämmelse för samma varor föreligger således inte någon skattskyldighet enligt denna paragraf. Vidare ersätts ”tobaksvaror” med ”varor” eftersom endast EU-harmoniserade tobaksvaror avses.

I LTS anges att bestämmelsen är tillämplig ”i annat fall än som avses i 1–7”, dvs. i annat fall än vissa andra bestämmelser om skattskyldighet. Detta led ersätts av en ny bestämmelse om undantag från skattskyldighet i andra stycket samt en särskild bestämmelse om befrielse i 21 §.

I *andra stycket* anges vissa situationer där det inte föreligger skattskyldighet för den som förvarar eller lagrar varorna. Av *första punkten* följer att skattskyldighet inte gäller för den som är skattskyldig enligt andra bestämmelser om skattskyldighet. Om någon redan är skattskyldig på någon annan grund är det således aldrig aktuellt med skattskyldighet enligt denna paragraf. Eftersom skattskyldighet enligt första stycket även kan vara aktuell för varor vilka förts in från tredje land omfattar uppräknningen även skattskyldighet vid import och otillåten införsel för att förtydliga att det inte är aktuellt med beskattning enligt

denna bestämmelse om varorna redan har beskattats av Tullverket i samband med import eller otillåten införsel. Uppräkningen omfattar inte bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 25–28 §§. För det fall ett beslut om oegentlighetsbeskattning skulle komma att fattas avseende de aktuella varorna får eventuell dubbelbeskattning undanröjas genom bestämmelsen om befrielse i 21 §.

I *andra punkten* finns ett undantag för varor för vilka tidpunkten för redovisning av skatten ännu inte inträtt. Den som förvarar eller lagrar varor före den tidpunkt för redovisning av skatt som gäller för den aktuella skatten enligt bestämmelserna i SFL är inte skattskyldig om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas. Vissa skattskyldiga, t.ex. upplagshavare och registrerade varumottagare, har möjlighet att redovisa skatten månadsvis i efterhand och det kan därför förekomma att varor innan denna tidpunkt inträder har hunnit säljas vidare en eller flera gånger. Om köparen då har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas föreligger inte någon skattskyldighet. Om det föreligger sådan skälig anledning att anta att skatten kommer att redovisas får avgöras utifrån förhållanden i det enskilda fallet såsom exempelvis säljarens trovärdighet, varans pris i förhållande till ett marknadsmässigt pris och omständigheterna kring köpet.

Paragrafen tillämpas av Skatteverket främst när verket påträffar varor för vilka någon annan känd skattskyldig inte finns. Om beslut om skatt fattas på annan grund efter det att ett beslut enligt denna paragraf har fattats, ska Skatteverket enligt bestämmelserna i 21 § besluta om befrielse från den skatt som beslutats enligt denna paragraf. Om det efter ett beslut om skatt enligt denna paragraf visar sig att förutsättningarna för beslutet inte förelåg, t.ex. därför att det visar sig att skatt redan innan beslutet fattades hade redovisats för samma varor, ska Skatteverket på eget initiativ ompröva och upphäva det beslut som fattats enligt denna paragraf.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

20 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 20 § första stycket 7 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig enligt 19 §.

I jämförelse med LTS ändras i *första stycket* ”innehå” till ”förvaras eller lagras” på motsvarande sätt som i 19 §. Vidare görs en språklig ändring till ”vid den tidpunkt då”.

I *andra stycket* anges en tidpunkt för skattskyldighetens inträde i den situation där ett undantag från skattskyldighet har förelegat enligt 19 § andra stycket 2. Om ett sådant undantag upphör inträder skattskyldigheten vid denna tidpunkt. Detta kan således vara antingen den tidpunkt när redovisningstidpunkten inträder utan att skatt har redovisats eller en tidpunkt när aktören inte längre har skälig anledning att anta att skatt kommer att redovisas för varorna.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

21 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Genom paragrafen införs en bestämmelse om befrielse från skatt.

Paragrafen omfattar de fall då dubbel beskattning har uppkommit för samma varor genom att beslut om skatt har fattats både enligt 19 § och enligt någon annan bestämmelse om skattskyldighet i detta kapitel. Paragrafen blir tillämplig endast i de fall skatt har redovisats eller beslutats enligt den andra bestämmelsen efter det att ett beslut om skatt har fattats enligt 19 §. Om beslutet om skatt eller redovisningen av skatt enligt den andra bestämmelsen ägt rum före beslutet om skatt enligt 19 § är beslutet enligt 19 § felaktigt. Skatteverket ska då genom omprövning enligt 66 kap. SFL upphäva beslutet.

Enligt paragrafen ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten om någon som har påförts skatt enligt 19 § visar att skatt därefter har påförts eller redovisats för samma varor enligt någon annan bestämmelse. Paragrafen kan tillämpas när det framkommer att någon annan har redovisat skatt för samma varor eller påförts skatt för dem genom ett beslut från Skatteverket. Den kan även tillämpas om det framkommer att samma person som påförts skatt enligt 19 § också har påförts skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 25–28 §§. Bestämmelserna i 19 § är avsedda att vara subsidiära till annan skattskyldighet och Skatteverket ska därmed inte påföra skatt enligt 19 § om någon annan skattskyldig för varorna är känd. Det kan dock inte uteslutas att det kan förekomma att skatt redovisas eller påförs för samma varor efter ett beslut om skatt har fattats enligt 19 §. Genom den aktuella paragrafen kan eventuell uppkommen dubbelbeskattning då undanröjas. I många fall kan det antas att det endast är om den skattskyldige tar kontakt med myndigheten som Skatteverket har kännedom om att varorna har beskattats dubbelt. Om det på annat sätt framkommer att dubbelbeskattning har uppkommit bör dock Skatteverket besluta om befrielse på eget initiativ.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 §

Paragrafen motsvarar 9 § tredje stycket LTS. Genom paragrafen undantas beskattade varor som för yrkesmässig försäljning befinner sig ombord på ett fartyg eller luftfartyg från skattskyldighet i vissa fall. Paragrafen genomför artikel 34.3 i nya punktskattedirektivet.

I jämförelse med LTS görs vissa mindre ändringar. Bland annat ändras ”som inte är till försäljning på svenskt territorium” till ”inte är till försäljning på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats”. Bestämmelsen omfattar såväl skattskyldighet för den certifierade mottagaren enligt 11 §, som skattskyldighet enligt 19 § för den som förvarar eller lagrar varor. Det kan noteras att i 7 kap. 3 § undantas varor som lämnar Sverige från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor om de inte är till försäljning på något annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats. I många fall kan det på motsvarande sätt antas att varor som ankommer till Sverige inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor därför att de omfattas av undantag i andra EU-länders lagstiftning. Om så ändå skulle vara fallet kommer

varorna att undantas från skattskyldighet för den certifierade mottagaren genom den nu aktuella paragrafen. Prop. 2021/22:61

Provantering

23 §

Paragrafen motsvarar 31 e § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LTS görs mindre språkliga ändringar. Vidare ändras ”tobaksvaror” till ”varor”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattade varor som omhändertagits av Tullverket

24 §

Paragrafen motsvarar 20 § andra och tredje styckena LTS. I paragrafen finns en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall där varor omhändertagits av Tullverket.

I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Vidare görs språkliga ändringar, bl.a. genom att uttrycket ”efterge” ersätts med ”besluta om befrielse från” och ”tobaksvaror” ersätts med ”varor”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 §

Paragrafen motsvarar delvis 27 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning i vissa fall av varor som flyttas under uppskovsförfarandet. I jämförelse med LTS preciseras bestämmelserna om hantering av det solidariska betalningsansvaret.

Första stycket motsvarar nuvarande bestämmelse i LTS.

I *andra stycket* görs vissa redaktionella och språkliga ändringar vilka förtydligar att skattskyldig ska vara någon av de som nämns i de två punkterna. Någon skillnad i sak är inte avsedd vad avser vilka personer som omfattas av bestämmelsen. *Första punkten* omfattar den som har ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Detta är normalt avsändaren av varorna men i vissa länder kan det även tillåtas att andra personer ställer säkerhet, i stället för eller tillsammans med, avsändaren. Den som har ställt säkerhet för skatten ingår alltid i kretsen av utpekade potentiellt skattskyldiga oavsett om denne medverkat i den otillåtna avvikelser eller inte. Av *andra punkten* följer att skattskyldig ska vara någon annan person, om denne har medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde varit medveten om att avvikelser var otillåtna. Även den eller de som omfattas av *andra punkten* ingår därmed i kretsen av skattskyldiga tillsammans med den som har ställt säkerhet för skatten.

I *tredje stycket* införs en ny bestämmelse om att ett beslut om skatt ska avse endast en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §.

För att förbättra förutsebarheten för de skattskyldiga och för myndigheterna anges vidare att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för skatten. För det fall att det skulle vara så att mer än en person har ställt säkerhet för skatten ska beslutet om skatt således avse endast en av dem. Det kan antas att i de flesta fall har säkerheten ställts med någon form av solidariskt ansvar och vem som helst av de som ställt säkerheten kan då krävas på det fulla beloppet. Skulle det vara på annat sätt finns möjligheten att vända sig mot den andra personen med ett beslut om ansvar enligt 30 §.

Som huvudregel bör Skatteverket kunna stanna vid att konstatera att det finns någon som har ställt säkerhet för skatten. I vissa fall kan det dock framgå att det finns skäl att i stället vända sig mot någon annan än den som ställt säkerhet för skatten. Om sådana skäl föreligger får bedömas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Ett exempel på en sådan situation kan vara att Skatteverket har kännedom om att en viss person har medverkat till att varan avvikit från uppskovsförfarandet, t.ex. stulit varorna under transporten.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

26 §

Paragrafen motsvarar 27 a § LTS och innehåller bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i vissa fall när ingen oegentlighet har konstaterats.

Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 30 §. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § LTS och genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om beskattning i vissa fall av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare.

Av *första stycket* följer att bestämmelsen blir tillämplig endast i de fall varorna flyttas under förfarandet för beskattade varor eller har avsänts av en distansförsäljare som har registrerats i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelsen omfattar således endast flyttningar som har startat på ett korrekt sätt. För att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska anses ha startat ska varorna omfattas av ett validerat elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om Sverige är destinationsmedlemsstat ska varorna ha avsänts av en tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller en registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §. Om flyttningen av varor som omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor inte har startat korrekt omfattas flyttningen i stället av bestämmelserna i 28 §. Om flyttning vid distansförsäljning inte startat korrekt omfattas den i stället av bestämmelserna om beskattning av mottagaren i 9 §.

I *andra stycket* görs vissa redaktionella och språkliga ändringar vilka förtydligar att skattskyldig ska vara någon av de som nämns i de två punkterna. Någon skillnad i sak är inte avsedd vad avser vilka personer som omfattas av bestämmelsen. *Första punkten* omfattar den som har ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Detta är normalt avsändaren av varorna men i vissa länder kan det även tillåtas att andra personer ställer säkerhet, i stället för eller tillsammans med, avsändaren. Den som har ställt säkerhet för skatten ingår alltid i kretsen av utpekade potentiellt skattskyldiga oavsett om denne medverkat i den otillåtna avvikelsen eller inte. Av *andra punkten* följer att skattskyldig ska vara någon annan person, om denne har medverkat i oegentligheten. Även den eller de som omfattas av *andra punkten* ingår därmed i kretsen av skattskyldiga tillsammans med den som har ställt säkerhet för skatten.

I *tredje stycket* införs en ny bestämmelse om att ett beslut om skatt ska avse endast en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §. För att förbättra förutsebarheten för de skattskyldiga och för myndigheterna anges vidare att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för skatten. För varor som flyttas till Sverige ska säkerhet i dessa fall ha ställts i Sverige vilket innebär att säkerheten ska ha ställts av distansförsäljaren respektive den certifierade mottagaren. Om det rör varor som endast passerar via Sverige, och där säkerhet därmed ställts enligt något annat EU-lands lagstiftning, skulle det dock kunna förekomma att någon annan än dessa aktörer har ställt säkerhet för skatten, se kommentaren till 25 §.

Som huvudregel bör Skatteverket kunna stanna vid att konstatera att det finns en person som har ställt säkerhet för skatten. I vissa fall kan det dock framgå att det finnas skäl att i stället vända sig mot någon annan än den som ställt säkerhet för skatten. Om sådana skäl föreligger får bedömas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Ett exempel på en sådan situation kan vara att Skatteverket har kännedom om att en viss person har medverkat till oegentligheten, t.ex. stulit varorna under transporten.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när varor som enligt 7 kap. 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor inte hanteras korrekt.

En oegentlighet anses enligt *första stycket* föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Om flyttningen påbörjas med stöd av ett ersättningsdokument enligt 8 kap. 10 § får detta också ses som att kraven är uppfyllda om kraven i den paragrafen är uppfyllda och så länge den certifierade avsändaren när EMCS åter är tillgängligt snarast lämnar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument (jfr 8 kap. 12 §).

Av *andra stycket* följer att varorna ska beskattas i Sverige om de förts in i Sverige. I de fall som omfattas av denna paragraf är en flyttning oegentlig redan när den påbörjas och det räcker därmed att konstatera att varorna har kommit in i landet.

I *tredje stycket* anges vem som ska vara skattskyldig för skatten. *Första punkten* omfattar den som för in eller tar emot varorna. Med detta avses detsamma som enligt nuvarande bestämmelser om skattskyldighet i 9 § första stycket 5 LTS, dvs. den som faktiskt för in varorna till eller tar emot varorna i Sverige. En närmare beskrivning av vad som avses med detta finns i prop. 2009/10:40 s. 139–140. Den som för in eller tar emot varorna är den som normalt bör komma i fråga för beslut om skatt.

Av *andra punkten* följer att kretsen av skattskyldiga även omfattar övriga personer som medverkat i oegentligheten. Ett exempel på en person som kan anses medverka till oegentligheten är avsändaren som aktivt ska anmäla flyttningen i EMCS, och genom sin underlåtelse att göra detta orsakar att flyttningen sker utan ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Ett annat exempel är den som transporterar varorna utan att försäkra sig om att det finns en förenklad administrativ referenskod för flyttningen. Om det är oklart vem som ska anses föra in eller ta emot varorna eller om det annars finns skäl för det kan Skatteverket således vända sig mot någon annan inom kretsen av de personer som kan anses medverkat i oegentligheten.

Enligt *fjärde stycket* ska ett beslut om skatt avseende en viss flyttning endast avse en skattskyldig. Om det finns anledning att vända sig mot mer än en av de som omfattas av kretsen av skattskyldiga får detta ske genom ett beslut om ansvar enligt 30 §. I bestämmelsen anges även att om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna.

Att varor flyttas utan att följa kraven enligt förfarandet för beskattade varor uppmärksammas ofta av Tullverket i samband med en kontroll enligt LPK. I 2 kap. 13 a § LPK (i lydelsen enligt lagförslag 2.13) finns bestämmelser om att Tullverket i vissa fall får besluta om skatten.

Övervägandena finns i avsnitt 8.5 och 12.2.

Undantag från skatt

29 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen genomför artikel 9.6 och 46.4 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid förluster.

Genom hänvisningen till 2 kap. 14 § 1 blir undantaget för förluster till följd av att varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure uttryckligen tillämpligt även vid beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Någon möjlighet att i dessa fall få undantag genom att varorna förstörs under tillsyn av Skatteverket enligt 2 kap. 14 § 2 finns dock inte. Genom hänvisningen till 2 kap. 14 § 1 blir undantaget tillämpligt vid oegentlighetsbeskattning av varor som flyttas under uppskovsförfarandet (25 och 26 §§), genom distansförsäljning eller under förfarandet för beskattade varor (27 §) samt vid oegentlighetsbeskattning

enligt 28 §. Kraven i 2 kap. 15 § att visa förlusten på ett tillfredsställande sätt för Skatteverket gäller även vid beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning.

Genom hänvisningen till 2 kap. 17 och 18 §§ blir även bestämmelserna om undantag vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet tillämpliga. Vad dessa bestämmelser innebär behandlas närmare i kommentaren till respektive bestämmelse.

Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

Särskilt ansvar för betalning

30 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Bestämmelsen genomför bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilt ansvar

Enligt *första stycket* ges en möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för den som omfattas av kretsen av skattskyldiga i 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för de aktuella varorna. Av nämnda bestämmelser framgår att Skatteverkets beslut om skatt för en viss flyttning endast ska avse en skattskyldig. I de fall det finns anledning för Skatteverket att vända sig mot flera personer inom den utpekade kretsen av skattskyldiga får detta således ske genom ett beslut om ansvar.

Ett beslut om ansvar innebär att den berörda personen är skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt avser betala det belopp som den som beslutet om skatt avser har gjorts ansvarig för. Paragrafen har utformats med de bestämmelser om ansvar som finns i 59 kap. SFL som förebild. Tillsammans med skattskyldighetsbestämmelserna i 25, 27 och 28 §§ skapas genom paragrafen en reglering av hur det solidariska ansvar som föreskrivs i nya punktskattedirektivet hanteras i praktiken. I 13 kap. 4–9 §§ finns närmare bestämmelser om förfarandet vid beskattningen.

Av *andra stycket* följer att ett beslut om ansvar inte får fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt enligt 25, 27 eller 28 § avser har preskriberats. Detta motsvarar vad som gäller för beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL (jfr t.ex. 59 kap. 7 § andra stycket, 11 § andra stycket och 17 § första stycket).

Av 2 kap. 13 a § LPK (i lydelsen enligt lagförslag 2.13) framgår att beslut om ansvar i vissa fall även kan fattas av Tullverket.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

10 kap. Hantering och skattskyldighet avseende snus, tuggtobak och övrig tobak

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 §

Paragrafen motsvarar 38 § första stycket LTS och innehåller bestämmelser om godkännande som lagerhållare.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS vissa redaktionella ändringar. Preciseringen ”från tredjeland” tas bort. I punkt 1 d ersätts ”skattepliktiga varor” med ”snus, tuggtobak och övrig tobak”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av ett nytt *andra stycke* framgår att beslut i fråga om godkännande fattas av Skatteverket efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 §

Paragrafen motsvarar 38 § andra stycket LTS och innehåller bestämmelser om återkallelse av godkännande.

Konkurs

4 §

Paragrafen motsvarar 38 a § LTS och innehåller bestämmelser om hantering vid konkurs.

Distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak

5 §

Paragrafen motsvarar 38 b § första stycket LTS och innehåller bestämmelser om distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak.

6 §

Paragrafen motsvarar 38 b § andra stycket LTS och innehåller vissa skyldigheter för den som säljer snus, tuggtobak eller övrig tobak genom distansförsäljning.

Godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak

7 §

Paragrafen motsvarar 38 c § första och andra styckena LTS och innehåller en möjlighet att ansöka om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

Paragrafen motsvarar 38 c § tredje stycket LTS och innehåller bestämmelser om återkallelse av godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak.

9 §

Paragrafen motsvarar 38 c § fjärde stycket LTS och innehåller bestämmelser om hantering vid konkurs.

10 §

Paragrafen motsvarar 38 d § LTS och innehåller bestämmelser om skattskyldighet för mottagare vid distansförsäljning.

Vissa krav vid införsel från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning**11 §**

Paragrafen motsvarar 38 e § LTS och innehåller bestämmelser om vissa skyldigheter för den som yrkesmässigt för in varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde*Godkänd lagerhållare***12 §**

Paragrafen motsvarar 36 § 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för godkända lagerhållare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 39 § 1 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för godkända lagerhållare. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 39 a § LTS och innehåller vissa undantag från skattskyldighet för den som är lagerhållare. I förhållande till 39 a § LTS förtydligas andra punkten genom att uttrycket ”återanvänts” ersätts med ”tagits i anspråk” på samma sätt som i 9 kap. 5 §. Se kommentaren till den bestämmelsen.

Därutöver görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Distansförsäljning***15 §**

Paragrafen motsvarar 36 § 5 och 6 LTS och innehåller bestämmelser om skattskyldighet vid distansförsäljning.

16 §

Paragrafen motsvarar 39 § 5 LTS och innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde för säljare och mottagare vid distansförsäljning. I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17§

Paragrafen motsvarar 37 § första stycket LTS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel.

Bestämmelsen motsvarar 9 kap. 13 §, se kommentaren till den paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

18 §

Paragrafen motsvarar 39 § 7 och 8 LTS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och vid otillåten införsel. Bestämmelserna motsvarar 9 kap. 14 §, se kommentaren till den paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

19 §

Paragrafen motsvarar 37 § tredje stycket LTS och innehåller bestämmelser om undantag vid import och vid otillåten införsel.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS ett tillägg som förtydligar vad som gäller i den situationen där importen avser unionsvaror. I det fallet ska varorna ägas av en lagerhållare vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts för att undantaget ska vara tillämpligt.

Vidare ändras begreppet ”undantas” till ”gäller inte i fråga om” och görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare läggs ett nytt *andra stycke* till som innehåller bestämmelser om undantag vid otillåten införsel, om tullskulden har upphört enligt vissa angivna bestämmelser i unionstullkodexen. Undantaget omfattar bl.a. situationer där varorna har förverkats eller beslagtogs, förstörts under tullövervakning eller förts ut ur unionens tullområde. När varor förs in från en plats som ligger inom unionens tullområde, t.ex. Åland, uppkommer inte någon tullskuld. I andra meningen anges därför att bestämmelsen i dessa fall ska tillämpas som om en tullskuld hade uppkommit, dvs. undantag ska medges i motsvarande situationer som enligt första meningen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Skattskyldighet och skattskyldighetens inträde i andra fall

20 §

Paragrafen motsvarar delvis 36 § 2–4 LTS. I paragrafen samlas vissa bestämmelser om skattskyldighet för den som inte är lagerhållare. I jämförelse med LTS byts i *första stycket* skrivningen ”i annat fall än som avses i” ut mot ”utan att vara godkänd som lagerhållare” i första punkten och delvis i andra punkten. Vidare görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra stycket innehåller en bestämmelse som förtydligar tillämpningen av första stycket 3. Bestämmelsen motsvarar 9 kap. 16 § andra stycket.

21 §

Paragrafen motsvarar 39 § 2–4 LTS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats

22 §

Paragrafen motsvarar 36 § 7 LTS och innehåller bestämmelser om en särskild skattskyldighet i vissa fall. Hänvisningen till 12–21 §§ förtydligar i jämförelse med LTS att bestämmelsen är sekundär även till skattskyldighet vid import. Vidare görs en språklig ändring till ”vid den tidpunkt då”.

23 §

Paragrafen motsvarar 39 § 6 LTS och innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig enligt 22 §. I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering**24 §**

Paragrafen motsvarar 40 § och 31 e § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

I jämförelse med LTS regleras möjligheten att ta emot snus, tuggtobak och övrig tobak utan skatt genom en egen paragraf i stället för genom en hänvisning till bestämmelserna som gäller EU-harmoniserade tobaksvaror. Vidare görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 kap. Avdrag**Avdrag för upplagshavare****1 §**

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 1 och 5 LTS. I paragrafen finns bestämmelsen om avdrag för skatt på cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak för vilka skattskyldighet tidigare inträtt och som förts in i skatteupplag eller som uteslutande använts för provning av varornas kvalitet utanför skatteupplaget. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar, bl.a. ersätts ”varor” med ”EU-harmoniserade tobaksvaror”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

2 §

Paragrafen motsvarar 33 § LTS. I paragrafen finns bestämmelser om upplagshavares möjlighet att göra avdrag för varor som använts vid tillverkningen av andra varor. I jämförelse med LTS ersätts ”återanvänt” med ”tagits i anspråk” på samma sätt som i 9 kap. 5 §, se kommentaren till den paragrafen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdrag för godkända lagerhållare

3 §

Paragrafen motsvarar 40 § tredje stycket 2 a och b LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerhållares möjlighet att i vissa fall göra avdrag för varor för vilka skattskyldighet redan inträtt. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 40 § tredje stycket 1 och 2 c, d och e LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerhållares möjlighet att göra avdrag för varor som bl.a. exporterats.

I jämförelse med LTS görs vissa redaktionella ändringar vilka inte är avsedda att medföra någon ändring i sak. I punkt 2 b tas orden ”till tredjeland” bort. Av definitionen av export i 1 kap. 9 § följer att med export avses att en vara förs ut från EU. Det som är avgörande för rätten till avdrag är således att varan har förts ut från EU. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

5 §

Paragrafen motsvarar 40 § fjärde stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerhållares möjlighet att göra avdrag för varor som använts vid tillverkningen av andra varor. I jämförelse med LTS har ”återanvänt” ersatts med ”tagits i anspråk” på samma sätt som i 9 kap. 5 §. Se kommentaren till den bestämmelsen. I övrigt görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

6 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 2 och 3 och delvis 40 § andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för varor som tagits mot av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 32 § andra stycket och delvis 40 § andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för den som bedriver verksamhet i exportbutik. I jämförelse med LTS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

2 §

Paragrafen motsvarar 29 § fjärde stycket LTS. Bestämmelsen hanterar situationer där oegentlighetsbeskattning har skett i mer än ett EU-land för samma varor.

I jämförelse med LTS ändras hänvisningarna i *första stycket* till bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning till att även omfatta den nya bestämmelsen i 9 kap. 28 §. Vidare anges att den beskattning som avses i ett annat EU-land är en beskattning i enlighet med direktivets artiklar om oegentlighetsbeskattning. Slutligen görs en mindre ändring vad avser den tidsfrist som finns för ansökan. Tidsfristen i första stycket utgår efter ändringen från när varan har beskattats i det andra EU-landet. En ansökan i Sverige kan således göras senare än tre år efter det att flyttningen påbörjades så länge varan inom tre år efter flyttningen påbörjades beskattats i ett annat EU-land.

I ett nytt *andra stycke* anges att ansökan ska ges in inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Återbetalning för EU-harmoniserade tobaksvaror som flyttats till ett annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och tredje stycket LTS och genomför artikel 37 och 40.3 i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS ges bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS en annan redaktionell utformning och delas upp i flera paragrafer vilka avser olika situationer. Den aktuella paragrafen begränsas därvid till varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Av *första stycket* följer att återbetalning förutsätter att varorna har flyttats under förfarandet för beskattade varor. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges vissa förutsättningar som ska vara uppfyllda. Första meningen motsvarar vad som gäller enligt 29 § tredje stycket första meningen LTS. Mot bakgrund av det nya förfarandet anges i andra stycket att ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Av artikel 37.2 fjärde stycket i nya punktskattedirektivet följer att mottagningsrapporten ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och betalat all punktskatt till destinationsmedlemsstaten. Om de punktskattepliktiga varorna är undantagna från punktskatt i destinationsmedlemsstaten eller har förts in under ett uppskovsförfarande behöver inte punktskatt betalas där. Mottagningsrapporten utgör då ändå tillräckligt bevis för att nödvändiga formaliteter har fullgjorts. Av artikel 37.4 i nya punktskattedirektivet följer att den punktskatt som har betalats i

avsändarmedlemsstaten på begäran ska återbetalas på grundval av mottagningsrapporten. I praktiken kommer mottagningsrapporten vara tillgänglig för Skatteverket i EMCS och den kommer genom EMCS att vidarebefordras till den certifierade avsändaren. Den certifierade avsändaren slipper därigenom vara beroende av att från mottagaren erhålla ett pappersdokument som visar att varorna har beskattats i mottagarmedlemsstaten.

Om mottagningsrapport saknas får andra bevis för att varorna tagits emot lämnas enligt 8 kap. 9 §. Om destinationsmedlemsstaten har lämnat ett alternativt bevis och detta har godtagits av Skatteverket ska det utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter i destinationsmedlemsstaten (artikel 40.3).

Om varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor inte kommer fram till mottagaren kan i vissa fall återbetalning i stället medges under 5 § nedan om beskattning har skett i ett annat EU-land med stöd av bestämmelser om oegentlighetsbeskattning.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och andra styckena LTS. I jämförelse med LTS ges bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS en annan redaktionell utformning och delas upp i flera paragrafer vilka avser olika situationer. Den aktuella paragrafen begränsas därvid till varor som flyttas genom distansförsäljning. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LTS uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges förutsättningarna för återbetalning. I jämförelse med LTS ändras ”mottagarlandet” till ”destinationsmedlemsstaten”. Med detta avses enligt artikel 3.14 i nya punktskattedirektivet den medlemsstat till vilken punktskattepliktiga varor ska levereras eller i vilken punktskattepliktiga varor ska användas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Att varan har beskattats i destinationsmedlemsstaten får även anses omfatta situationer där varan omfattas av nollskattesats i destinationsmedlemsstaten. Att skattesatsen i det andra landet är noll utgör således inte hinder för återbetalning av den svenska skatten.

För att undvika att bestämmelserna i 4 och 5 §§ överlappar görs en begränsning av paragrafens tillämpningsområde. Begränsningen innebär att återbetalning inte medges enligt denna paragraf om 5 § är tillämplig, dvs. om varorna har beskattats i destinationsmedlemsstaten genom oegentlighetsbeskattning enligt artikel 46 i nya punktskattedirektivet.

I *tredje stycket* tas orden ”en period om” bort. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 29 § första och andra styckena LTS och genomför artikel 46.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet. I jämförelse med LTS ges bestämmelsen i nuvarande 29 § LTS en annan redaktionell utformning och delas upp i flera paragrafer som avser olika situationer. Den aktuella paragrafen är därvid avsedd att hantera situationer där beskattning i det andra EU-landet sker enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Bestämmelsen om att ansökan ska ske skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Av *första stycket* följer att återbetalning medges för sådana varor vilka har beskattats i ett annat EU-land genom oegentlighetsbeskattning i enlighet med artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Detta kan bli aktuellt om varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor inte når angiven mottagare. Det kan också bli aktuellt om varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor flyttats utan att uppfylla de krav som gäller för förfarandet. I samband med distansförsäljning kan det bli aktuellt om varorna inte når mottagaren. Beroende på destinationsmedlemsstatens lagstiftning kan även beskattning enligt artikel 46 bli aktuell om avsändaren vid distansförsäljning saknar registrering i den medlemsstaten enligt artikel 44.4.a. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak.

Kraven i *andra stycket* motsvarar vad som gäller enligt 4 § andra stycket, med den skillnaden att beskattning inte behöver ha skett i destinationslandet utan kan ha skett i ett annat EU-land.

I *tredje stycket* införs en ny bestämmelse om att ansökan om återbetalning ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt har fått laga kraft i det andra EU-landet.

Återbetalning för tuggtobak och övrig tobak som flyttats till ett annat EU-land

6 §

Paragrafen motsvarar 40 a § första och andra styckena LTS.

I *första stycket* ändras i jämförelse med LTS uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *tredje stycket* görs vissa språkliga ändringar. Bestämmelser om att ansökan ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten återfinns i 9 §. Någon ändring i sak är i övrigt inte avsedd.

Återbetalning vid export

7 §

Paragrafen motsvarar 30 § och 40 § andra stycket LTS och innehåller bestämmelser om återbetalning vid export. I jämförelse med LTS har paragrafen omarbetats språkligt och redaktionellt.

I *första stycket* ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i

sak. Vidare stryks ”till tredjeland”. Av definitionen av export i 1 kap. 9 § följer att med export avses att varan har förts ut från EU. Det som är avgörande för rätten till återbetalning är således att varan har förts ut från EU. Vidare används ”tobaksvaror” i stället för ”varor” eftersom såväl EU-harmoniserade tobaksvaror som snus, tuggtobak och övrig tobak avses. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

I *andra stycket* görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd. Bestämmelser om att ansökan ska göras skriftligen hos Skatteverket återfinns i 9 §.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 §

Paragrafen motsvarar 31 § LTS och delvis 40 § LTS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har omhändertagits av Tullverket.

I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Vidare görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 §

Paragrafen motsvarar 31 a § och 40 a § tredje och fjärde styckena LTS och innehåller vissa formella bestämmelser. I jämförelse med LTS kompletteras bestämmelsen med ett krav på att ansökan ska göras skriftligen till Skatteverket. Ett motsvarande krav finns i nuvarande 29, 30 och 40 a §§ LTS.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 §

Paragrafen motsvarar 31 d §, i lydelsen enligt lagförslag 2.9, och 40 § andra stycket LTS. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning för vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. I paragrafen anges kapitlets innehåll. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

2 §

Paragrafen motsvarar 34 § första stycket LTS och anger att bestämmelserna i SFL gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. Det

innebär t.ex. att bestämmelserna i SFL om omprövning och överklagande gäller i fråga om beslut i ärenden som handläggs inom ramen för förfarandet vid beskattning.

I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel samt beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 3 § respektive 4–9 §§.

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

3 §

Paragrafen motsvarar 19 §, 34 § andra stycket och 40 § första stycket LTS och innehåller bestämmelser om förfarandet vid beskattning i samband med import. I jämförelse med LTS är bestämmelsen även tillämplig vid i fråga om beskattning vid otillåten införsel. I sådana ärenden som omfattas av bestämmelsen gäller tullagens regler, t.ex. vad gäller omprövning och överklagande.

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § första stycket LTS. Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om förfarandet vid beslut om oegentlighetsbeskattning.

Enligt *första stycket* beslutar Skatteverket om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. I jämförelse med LTS omfattar bestämmelsen även beslut om skatt enligt den nya bestämmelsen i 9 kap. 28 § om oegentlighetsbeskattning för flyttningar som inte omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument. Bestämmelsen omfattar även de nya beslut om ansvar vid oegentligheter som kan fattas enligt 9 kap. 30 §. I de fall Tullverket beslutar om oegentlighetsbeskattning tillämpas i stället bestämmelserna i nya 2 kap. 13 a § och 3 kap. 5 § andra stycket LPK och de förfarandebestämmelser som finns i den lagen. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer. Vid bestämmandet av tiden kan Skatteverket normalt utgå från de tider som anges i 62 kap. 8 och 9 §§ SFL. Det innebär att skatten ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades. Om det i ett enskilt fall finns skäl för detta kan dock Skatteverket bestämma en kortare tid. Detta skulle exempelvis kunna vara aktuellt om det endast är möjligt att återropa den säkerhet som ställts för flyttningen under en kortare tid från dagen för beslutet.

I *andra stycket* införs en särskild bestämmelse om skönsbeskattning vid beslut om oegentlighetsbeskattning, jfr nuvarande hänvisning i 34 a § LTS till 57 kap. 1 § SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket LTS och innehåller vissa bestämmelser om ansvar för bl.a. företrädare för juridiska personer.

Av paragrafen följer att Skatteverket har möjlighet att tillämpa bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridiska personer i 59 kap. SFL i ärenden som rör

oegentlighetsbeskattning. En hänvisning till dessa bestämmelser fanns tidigare i 34 a § tredje stycket LTS. Bestämmelserna om ansvar kan tillämpas såväl avseende den som omfattas av ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25–28 §§ som den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Vid handläggningen av ärenden om ansvar gäller de i 8 § angivna bestämmelserna i skatteförfarandelagen. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Ett exempel kan illustrera hur detta kan tillämpas i praktiken. En transport av varor under uppskovsförfarandet når aldrig sin destination på grund av att det sker en oegentlighet i Sverige. Handelsbolaget X HB har ställt säkerhet för flyttningen. Transportföretaget Y AB har varit medverkat till avvikelsen och borde rimligen ha varit medvetet om att den var otillåten. Skatteverket fattar med stöd av 4 § ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25 § mot X HB. Skatteverket fattar vidare ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § mot Y AB. Dessa beslut handläggs enligt de förfarandebestämmelser som följer av 8 §. Skatteverket har därefter möjlighet enligt den nu aktuella bestämmelsen att besluta om ansvar för delägare i handelsbolaget X HB enligt 59 kap. 11 § SFL. Skatteverket har även möjlighet att enligt 59 kap. 16 § SFL ansöka om företrädaransvar för en företrädare för Y AB om förutsättningarna i 59 kap. 13 § SFL är uppfyllda.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LTS och innehåller bestämmelser om förelägganden.

I *första stycket* införs en möjlighet för Skatteverket att genom förelägganden inhämta uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt från den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Detta kan antas främst bli aktuellt i situationer där oegentlighetsbeskattning kan ske i Sverige för att varor inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor. I de fallen har varorna inte anmälts i EMCS och det saknas därmed information om flyttningen. Enligt nuvarande bestämmelser kan Skatteverket med stöd av SFL besluta om förelägganden och revision för att inhämta uppgifter i liknande situationer eftersom den som för in eller tar emot varor är deklarationsskyldig enligt SFL oavsett om kraven på förenklat ledsagardokument har fullgjorts eller inte. Under det nya förfarandet föreligger inte någon uppgiftsskyldighet enligt SFL i de fall varorna flyttas på annat sätt än under förfarandet för beskattade varor. I stället sker beskattning enligt bestämmelserna om oegentlighet. Paragrafen kan tillämpas i förhållande till den som är eller kan antas vara skattskyldig. Detta kan enligt 9 kap. 25, 27 och 28 §§ vara flera olika personer. Att Skatteverket inhämtar uppgifter från en eller flera av dessa personer påverkar inte Skatteverkets möjlighet att sedan välja för vem beslut om skatt ska fattas. Skatteverket får även förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som kan vara av betydelse för ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Denna bestämmelse kan tillämpas om Skatteverket har fattat beslut om skatt mot en person och därefter vill inhämta uppgifter från någon annan person som omfattas av de angivna bestämmelserna inför ett eventuellt beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om föreläggande att lämna uppgifter vad avser någon annan än den som föreläggs. Den motsvarar 34 a § andra stycket LTS men får en annan språklig och redaktionell utformning. Bestämmelsen utvidgas även till att omfatta de nya bestämmelserna om skatt i 9 kap. 28 § och ansvar i 9 kap. 30 §.

Bestämmelsen om revision finns i 7 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5 och 12.2.

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LTS och innehåller bestämmelser om revision.

I *första stycket* införs en möjlighet för Skatteverket att besluta om revision. Ett sådant beslut kan enligt *punkt 1* fattas för att kontrollera skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning. Av *punkt 2* följer att beslut om revision även kan fattas för att kontrollera om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. På samma sätt som med förelägganden enligt 6 § kan beslut om revision antas främst bli aktuellt i situationer där oegentlighetsbeskattning kan ske i Sverige därför att varor inte har flyttats under förfarandet för beskattade varor. Enligt nuvarande bestämmelser kan Skatteverket med stöd av SFL besluta om revision i liknande situationer eftersom den som för in eller tar emot varor är deklarationsskyldig enligt SFL.

Andra stycket motsvarar delvis nuvarande 34 a § andra stycket. Det innebär en möjlighet att besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar vid oegentlighetsbeskattning vad avser någon annan än den som revideras. Bestämmelsen utvidgas till att omfatta de nya besluten om skatt enligt 9 kap. 28 § och ansvar enligt 9 kap. 30 § och ges en annan språklig och redaktionell utformning.

Hänvisningen till 41 kap. SFL har preciserats och återfinns i *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5 och 12.2.

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket LTS och innehåller hänvisningar till bestämmelser i SFL vilka ska gälla vid handläggning av ärenden om oegentlighetsbeskattning.

I *första stycket* görs i jämförelse med LTS tillägg av ett flertal hänvisningar med anledning av att även beslut om oegentlighetsbeskattning ska hanteras på det s.k. skattekontot enligt 61 kap. SFL. Utöver hänvisning till 61 kap. SFL görs även nya hänvisningar till bestämmelserna i 62 kap 11–16 §§ som rör avräkning av belopp på skattekontot och 62 kap. 19 § om inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon. Nya hänvisningar görs vidare till 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt. De särskilda bestämmelser som i dag finns i 34 a § fjärde och femte styckena tas därmed bort. Tillägg görs även vad gäller hänvisningarna till 65 kap. om ränta där, utöver nuvarande hänvisningar, även 11, 16 och 18–20 §§ föreslås tillämpas. Den nuvarande hänvisningen till 57 kap. 1 § om skönsbeskattning tas bort eftersom den har ersatts med en särskild bestämmelse i 4 § andra stycket. Den nuvarande

hänvisningen till 59 kap. om ansvar har ersatts av den nya 5 §. Därutöver görs i jämförelse med LTS vissa redaktionella och språkliga ändringar. Bland annat förtydligas att bestämmelsen innehåller hänvisningar även till bestämmelser om omprövning och överklagande. Därigenom framgår tydligare att bestämmelser om omprövning och överklagande av beslut enligt lagen finns även i denna bestämmelse. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

I *andra stycket* finns vissa särskilda bestämmelser om hanteringen med anledning av beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Bestämmelsen i 61 kap. 1 § *andra stycket* SFL om att skatter som ska betalas enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL inte ska registreras på skattekotot ska tillämpas även för skatt som ska beslutas enligt ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Det innebär att skatten endast registreras på det skattekonto som tillhör den som beslutet om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § avser. På det skattekonto som tillhör den som beslutet om ansvar avser kommer endast att registreras en utbetalningsspärr motsvarande ansvarsbeloppet. En närmare beskrivning av hanteringen av sidobetalningsansvar på skattekotot finns i propositionen Skatteförfarandet (prop. 2010/11:165 s. 554–562). I 62 kap. 12 § SFL finns en särskild bestämmelse om avräkning av belopp på skattekotot i de fall betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatter enligt 59 kap. SFL. Även denna bestämmelse ska tillämpas på motsvarande sätt för belopp enligt ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Det innebär att ett inbetalt belopp i första hand ska räknas av mot den egna skulden om inte inbetalaren i samband med inbetalningen begär annat. I 65 kap. 2, 19 och 20 §§ SFL finns vissa särskilda bestämmelser vad gäller ränta i fråga om skatt enligt beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL. Även i dessa fall anges att dessa bestämmelser ska gälla även vad avser skatt enligt beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Närmare beskrivning om ränta i samband med sidoordnat ansvar finns i ovan nämnda proposition. Ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § får vidare genom hänvisningen till 66 kap. 20 § SFL, på motsvarande sätt som gäller för beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL, inte omprövas till nackdel för den som beslutet gäller.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LTS. Paragrafen innehåller en överklagandemöjlighet för den som gjorts ansvarig enligt ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §, avseende det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 §§ som ansvaret gäller. Överklagande får ske inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Detta motsvarar vad som enligt 67 kap. 4 § SFL gäller för en företrädare för vilken Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. SFL (se prop. 2010/11:165 s. 1125–1126).

Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket ompröva sitt beslut (s.k. obligatorisk omprövning) enligt bestämmelserna i 66 kap. 2 § första stycket 2 SFL. Detta motsvarar vad som enligt 66 kap. 2 § första stycket 2 SFL gäller när en företrädare överklagar ett beslut enligt 67 kap. 4 § SFL.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

10 §

Paragrafen motsvarar 41 § LTS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns vissa bestämmelser om omprövning och överklagande.

Första stycket innehåller en överklagandebestämmelse som avser vissa beslut vilka inte omfattas av bestämmelser om omprövning och överklagande genom tillämpningen av de övriga bestämmelserna i kapitlet. Ärenden som handläggs inom ramen för förfarandet vid beskattning omfattas av bestämmelserna i skatteförfarandelagen genom bestämmelsen i 2 §. Beslut i sådana ärenden omfattas därmed av skatteförfarandelagens bestämmelser om omprövning och överklagande. Beslut i ärenden som avser beskattning vid import och otillåten införsel omfattas i stället av bestämmelserna om omprövning och överklagande i tullagen genom bestämmelsen i 3 §. Beslut enligt NLTS som fattas vid beskattning vid oegentligheter omfattas av bestämmelserna om omprövning och överklagande i skatteförfarandelagen genom hänvisningen till dessa bestämmelser i 8 §. Vid oegentlighetsbeskattning finns i ett visst fall även en särskild överklagandebestämmelse i 9 §.

Den nu aktuella bestämmelsen omfattar således endast sådana beslut som inte omfattas av bestämmelserna i de andra paragraferna i detta kapitel och innebär att sådana beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Exempel på beslut som omfattas av bestämmelsen är beslut om godkännanden och återkallelse av godkännanden enligt 3 och 10 kap.

I jämförelse med LTS har uppräkningslistan av vilka aktörer som får överklaga tagits bort. Den som beslutet angår har rätt att överklaga om det har gått honom eller henne emot. Detta följer av 42 § förvaltningslagen (2017:900).

Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

I *andra och tredje styckena* finns vissa specialbestämmelser om omprövning och överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 §, d.v.s. återbetalning till diplomater, väpnade styrkor och vissa internationella organisationer. Tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är i dessa fall två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 respektive 67 kap. skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare i 6 kap. 2–4 §§ och bestämmelserna om registrering som certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare i 7 kap. 5–11 §§ samt bestämmelsen om överklagande i 13 kap. 10 § träder i kraft den 1 januari 2023. Det innebär att det blir möjligt för Skatteverket att registrera sådana aktörer innan övriga bestämmelser i lagen träder i kraft och flyttningar måste ske enligt de nya bestämmelserna. I övrigt träder lagen i kraft den 13 februari 2023.

Enligt *andra punkten* upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt den 13 februari 2023, dvs. den tidpunkt när den nya lagen om tobaksskatt huvudsakligen träder i kraft.

I *tredje punkten* klargörs att även om 6 kap. 2 § och 7 kap. 5 och 10 §§ träder i kraft redan den 1 januari 2023 så föreligger inte något krav på registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare för flyttningar som sker före den 13 februari 2023. Sådant krav gäller endast för flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller senare. Det är därmed frivilligt för aktören att välja om denne vill dra nytta av den möjlighet som föreligger, genom det delade ikraftträdande som följer av första punkten, att redan före den 13 februari 2023 registrera sig hos Skatteverket för sådana flyttningar som avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller senare.

I den *fjärde punkten* finns en bestämmelse om flyttningar genom distansförsäljning. Om en sådan flyttning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 i den upphävda lagen. De varor för vilka flyttningen påbörjats före den 13 februari 2023 ska således hanteras enligt bestämmelserna i den upphävda lagen. Detta innebär exempelvis att vem som är skattskyldig och skattskyldighetens inträde bestäms enligt den upphävda lagen. Av övergångsbestämmelserna till SFL följer att äldre bestämmelser om redovisning och betalning av skatt även gäller för dessa flyttningar. Den som avsänder varor genom distansförsäljning före ikraftträdandet kommer därmed att kunna hantera och redovisa skatt för dessa varor på samma sätt som i dag.

Av den *femte punkten* följer att i de fall en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller bestämmelserna i 9 § första stycket 5, 9 a och 17 §§, 20 § första stycket 4 samt 26 § i den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet och innebär att i de fall en flyttning av beskattade varor har påbörjats före ikraftträdandet, dvs. före den 13 februari 2023, ska bestämmelserna i 17 § LTS om anmälan till Skatteverket och 26 § om förenklat ledsagardokument tillämpas. En flyttning som uppfyller kraven enligt den upphävda lagen ska således anses uppfylla kraven för flyttningar av beskattade varor enligt nu aktuell lag så länge flyttningen pågår. Detta förutsätter dock att flyttningen avslutas, dvs. att varorna tas emot, senast den 31 december 2023. Det innebär att beskattning ska ske av den som för in eller tar emot varan enligt bestämmelserna i 9 § första stycket 5 och 20 § första stycket 4 i den upphävda lagen. Om det i något fall skulle förekomma att en flyttning som har påbörjats före den 13 februari 2023 ännu inte har avslutats den 31 december 2023, ska de angivna bestämmelserna om flyttning i den upphävda lagen ändå tillämpas om varan har förts in i Sverige senast den 31 december 2023. Om det skulle visa sig att varor för vilka flyttningen påbörjats före ikraftträdandet förs in till Sverige efter den 31 december 2023 får i stället de nya bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § i den nu aktuella lagen tillämpas för varorna.

Av *sjätte punkten* följer att i övrigt gäller den upphävda lagen fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Det innebär exempelvis att om förhållanden som grundar rätt till återbetalning inträffar före ikraftträdandet ska bestämmelserna i den upphävda lagen gälla i ärendet.

I *sjunde punkten* anges att om skattepliktiga varor har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna om uppskovsförfarandet i 8 b, 8 c och 8 e §§ i den upphävda lagen, ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7 och 10 §§ anses ha tillämpats. Detta innebär att en flyttning som påbörjats enligt de krav som uppställs i 8 b och 8 c §§ LTS, t.ex. avseende mellan vilka platser flyttningar får ske och att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument, fortsätter att utgöra en flyttning under uppskovsförfarandet enligt den nya lagen så länge bestämmelserna om uppskovsförfarandet följs. Detsamma gäller för flyttningar som har påbörjats i ett annat EU-land och som omfattas av uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium (jfr 8 e § LTS). Detta säkerställer att det föreligger kontinuitet mellan den upphävda lagen och den nya lagen. Vid flyttning under uppskovsförfarandet som påbörjas och bedrivs under tid före ikraftträdandet gäller således de krav som vid den tidpunkten gällde för att påbörja och bedriva en flyttning korrekt. De nya krav som införs i den nya lagen, t.ex. om uppgiftslämnande vid avsändandet från platsen för import, gäller inte retroaktivt för flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet. Någon oegentlighet kan därmed aldrig anses föreligga på grundval av att sådana nya krav inte har uppfyllts för en flyttning som påbörjats innan ikraftträdandet. Detta följer av punkt 6. Om det däremot inträffar nya omständigheter efter ikraftträdandet, t.ex. genom att varorna stjåls, ska dock bestämmelserna i den nya lagen tillämpas avseende dessa omständigheter.

I *åttonde punkten* anges att om en flyttning av snus, tuggtobak eller övrig tobak har påbörjats enligt kraven i 38 b, 38 c eller 38 e § den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 10 kap. 5–7 eller 11 § anses ha tillämpats. Detta innebär exempelvis att om en säljare vid distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak har anmält sig till Skatteverket och ställt säkerhet för skatten på varorna enligt 38 b § den upphävda lagen ska detta ses som att säljaren uppfyllt de motsvarande kraven i 10 kap. 6 §. Detta gäller även vid tillämpning av t.ex. bestämmelserna i LPK. Någon ändring i sak sker inte mellan LTS och NLTS vad gäller de skyldigheter som gäller enligt nämnda bestämmelser.

Enligt *nionde punkten* likställs tobaksskatt enligt den nya lagen med tobaksskatt som har betalats enligt den upphävda lagen. Det innebär att den nya lagen kan tillämpas även avseende skatt som har betalats enligt den upphävda lagen. Detta kan exempelvis bli relevant i situationer då en händelse som grundar rätt till återbetalning inträffar efter den 13 februari 2023 men skatten för varan har betalats före ikraftträdandet.

Enligt *tionde punkten* ska ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare, lagerhållare och registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak och godkännanden av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen fortfarande gälla och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen. Det innebär att nya godkännanden inte behöver sökas enligt 3 kap. 2, 9, 15 eller 16 § eller 10 kap. 2 eller 7 § i den nya lagen. Inte heller påverkas den skatterättsliga behandlingen av de varor som exempelvis finns i en upplagshavares skatteupplag eller ägs av

en lagerhållare. Den som enligt den upphävda lagen varit registrerad som distansförsäljare måste däremot anmäla sig på nytt för registrering enligt 6 kap. 2 eller 3 § i den nya lagen.

Elfte punkten motsvarar en tidigare övergångsbestämmelse till den upphävda lagen (SFS 2017:1206 punkt 4). Enligt bestämmelsen tillämpas inte 3 kap. 3 § andra stycket på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket innebär att som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad (jfr prop. 2017/18:1, volym 1 s. 568–570).

I den *tolfte punkten* finns en bestämmelse om att underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet.

Enligt *trettonde punkten* ska de omräknade skattebelopp för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § i den upphävda lagen gälla även vid tillämpning av denna lag. Enligt 42 § i den upphävda lagen fastställer regeringen före november månads utgång genom en förordning de omräknade skattebelopp som ska tas ut för påföljande kalenderår. Motsvarande bestämmelse finns i 2 kap. 11 § i den nu aktuella lagen. Övergångsbestämmelsen innebär att de skattebelopp som fastställts av regeringen före november månads utgång år 2022 för år 2023 ska tillämpas för år 2023. Dessa skattebelopp tillämpas således i stället för de belopp som anges i lagtexten.

Övergångsbestämmelserna utformas enligt *Lagrådets* förslag.
Övervägandena finns i avsnitt 6 och 13.1.

15.2 Förslaget till lag om alkoholskatt

Lagen ersätter LAS. Den nya lagen har en annan struktur än LAS. Det innebär bl.a. att den nya lagen är uppdelad i kapitel och har fler paragrafer. I *bilaga 7* och *8* finns jämförelsetabeller där det anges vilka bestämmelser i NLAS som motsvaras av vilka bestämmelser i LAS och vice versa.

Ett stort antal av paragraferna överensstämmer i sak med den nuvarande lagen. I de fallen är författningskommentaren utformad så att det anges vilken eller vilka paragrafer i LAS som den aktuella paragrafen motsvarar. I fråga om vissa paragrafer anges att de delvis motsvarar en paragraf i den nuvarande lagen. Det kan då vara fråga om att den nya paragrafen är mer omfattande, t.ex. innehåller sakliga nyheter, men också att något moment i den nuvarande paragrafen har fått en annan placering i den nya lagen eller har utgått. I de fall som en paragraf enbart delvis har en motsvarighet i den nuvarande lagen, kommenteras de sakliga skillnaderna särskilt. Motsvarande gäller om en paragraf i den nya lagen saknar motsvarighet i den nuvarande lagen. Därutöver kommenteras vissa paragrafer mer utförligt utan att någon skillnad finns i sak i förhållande till den nuvarande lagen. Det är huvudsakligen fråga om fall där en kommentar behövs för att beskriva paragrafens förhållande till andra bestämmelser i den nya lagen.

Eftersom lagen, liksom NLTS, bl.a. genomför nya punktskattedirektivet är många bestämmelser i sak utformade på samma sätt som i NLTS. I dessa fall är författningskommentaren i många fall utformad så att den hänvisar

till författningskommentaren till NLTS i avsnitt 15.1. I vissa fall har i NLTS ”tobaksvaror” bytts ut mot t.ex. ”varor” eller ”EU-harmoniserade tobaksvaror”. I samband med hänvisningar till kommentaren till bestämmelser i NLTS är den delen av kommentaren som avser dessa ändringar inte relevant för NLAS. Detta har dock inte kommenterats särskilt vid varje tillfälle.

När det i författningskommentaren anges att en paragraf genomför en viss artikel i punktskattedirektivet avses att den helt eller delvis genomför artikeln för det aktuella varuslaget, exempelvis att NLAS genomför artikeln avseende alkoholvaror. Ett fullständigt genomförande görs genom de olika lagarna samlat.

Vissa materiella ändringar har även gjorts i jämförelse med LAS. Det är framförallt fråga om nödvändiga ändringar för att genomföra det nya punktskattedirektivet.

För närmare kommentarer till de bestämmelser i den nya lagen som motsvaras av bestämmelser i LAS hänvisas till förarbetena till den sistnämnda lagen.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 §

Paragrafen saknar motsvarighet i LAS.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

Lagens tillämpningsområde

2 §

Paragrafen motsvarar 1 § första stycket LAS. I paragrafen anges lagens tillämpningsområde.

I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Av bestämmelsen följer att alkoholskatt ska betalas till staten i enlighet med lagen för öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol. I vilka fall skatt ska betalas följer av lagens övriga bestämmelser. Vad som avses med öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol framgår av 2 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LAS. I paragrafen finns information om vilka direktiv som genomförs genom lagen.

I *första stycket* finns en upplysning om att genom lagen genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

I *andra stycket* finns en upplysning om att nya punktskattedirektivet genomförs genom lagen. Detta gäller såvitt avser alkoholvaror. Vad gäller tobaksvaror och energiprodukter genomförs direktivets regler i stället

Prop. 2021/22:61 genom NLTS och LSE. Bestämmelser om kontroll m.m. finns i LPK. Vissa bestämmelser finns även i den i avsnitt 2.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 §

Paragrafen motsvarar 1 § andra stycket LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns en bestämmelse som anger en statisk hänvisning till KN-nr.

Benämningar på vissa EU-rättsakter

5 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LAS. I paragrafen anges hur vissa EU-rättsakter benämns i NLAS, samt rättsakternas fullständiga namn. Se kommentaren till 1 kap. 4 § NLTS.

Alkoholvaror

6 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i LAS. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

I *första stycket* anges vad som avses med alkoholvaror vid tillämpning av lagen, dvs. öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

I *andra stycket* finns en upplysning om att definitionerna av öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol finns i 2 kap. 2–6 §§.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

EU och EU-land samt tredjeland

7 §

Paragrafen motsvarar 1 § sista stycket LAS.

I paragrafens *första stycke* finns en definition av EU och ett EU-land. I jämförelse med LAS görs ett tillägg för att förtydliga att bestämmelser om vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i den i avsnitt 2.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 9.1. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* anges vad som avses med ett tredjeland.

Import

8 §

Paragrafen ersätter delvis 1 § tredje stycket LAS. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1 och 3.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vad som avses med import.

Definitionen av import ändras i jämförelse med LAS, se kommentaren till 1 kap. 7 § NLTS.

Den nya definitionen av import avser, till skillnad från definitionen i LAS, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 kap. 13 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen sker till Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Otillåten införsel

9 §

Paragrafen ersätter delvis 1 § tredje stycket LAS. Genom paragrafen genomförs artikel 2.1 och 3.8 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges vad som avses med begreppet otillåten införsel.

Genom paragrafen införs en definition av otillåten införsel. Se kommentaren till 1 kap. 8 § NLTS.

Den nya definitionen av otillåten införsel avser inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 kap. 13 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om den otillåtna införseln sker till Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Export

10 §

Paragrafen motsvarar delvis 1 § tredje stycket LAS. I paragrafen anges vad som avses med export. I jämförelse med LTS ändras uttrycket ”förs ut till tredje land” till ”förs ut från EU”. Vidare ändras ”alkoholvara” till ”vara” vilket inte är avsett att medföra någon ändring i sak. Se kommentaren till 1 kap. 9 § NLTS.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

11 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 c § andra stycket LAS. Paragrafen innehåller en förklaring av vissa tullrelaterade termer och uttryck. Se kommentaren till 1 kap. 10 § NLTS.

Särskilda definitioner för förfarandet

12 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 a § och 21 § LAS och genomför bl.a. artikel 3.6 och 6.3 nya punktskattedirektivet. I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp.

Först anges vad som avses med ”uppskovsförfarandet”. I jämförelse med LTS införs ordet ”lagring”. Tillägget föranleds av att definitionen i artikel 3.6 i nya punktskattedirektivet har ändrats till att omfatta begreppen ”förvaring” och ”lagring” men innebär i normalfallet inte någon ändrad tillämpning. Vidare görs ett tillägg av ”det särskilda förfarande som innebär” och vissa andra språkliga ändringar. Ett tillägg av ”skattepliktiga” görs för att tydliggöra att sådana varor som är undantagna enligt 2 kap. 7–9 §§ inte omfattas.

I jämförelse med LAS läggs en ny femte punkt till i definitionen av begreppet ”släppas för konsumtion” vilken avser varor som är föremål för

Prop. 2021/22:61 o tillåten införsel. Vad som avses med o tillåten införsel framgår av 7 §. Se vidare kommentaren till 1 kap. 11 § NLTS.

Vad avser ”beskattade varor” och tilläggen av begreppen ”förfarandet för beskattade varor” och ”det datoriserade systemet”, se kommentaren till 1 kap. 11 § NLTS.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 §

I paragrafen, som saknar motsvarighet i LAS, anges kapitlets innehåll.

Skatt på öl

2 §

Paragrafen motsvarar 2 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med öl. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på vin

3 §

Paragrafen motsvarar 3 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med vin. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på andra jästa drycker

4 §

Paragrafen motsvarar 4 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med andra jästa drycker.

I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Den största av dessa är att begreppet ”andra jästa drycker än vin eller öl” ersätts med ”andra jästa drycker”. Detta är en rent språklig ändring och någon ändring i sak är inte avsedd. Det förtydligas även att sådana varor som hänförs till KN-nr 2206 och omfattas av skatteplikt enligt 2 § inte anses vara andra jästa drycker.

Skatt på mellanklassprodukter

5 §

Paragrafen motsvarar 5 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med mellanklassprodukter. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Skatt på etylalkohol

6 §

Paragrafen motsvarar 6 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattebelopp och vad som avses med etylalkohol. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Fullständigt denaturerad alkohol***7 §**

Paragrafen motsvarar delvis 7 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skatteplikt m.m. för fullständigt denaturerad alkohol.

Paragrafens *första stycke* motsvarar 7 § första stycket 1 LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I jämförelse med LAS ändras ”den medlemsstat” till ”det EU-land”. Vidare görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Paragrafens *andra stycke* motsvarar 7 § andra stycket LAS. Alkoholvaror som undantagits från skatteplikt enligt 7–9 §§ omfattas normalt inte av lagen och därmed inte heller av kraven på att använda vissa förfaranden. För fullständigt denaturerad alkohol finns det dock i alkoholskattedirektivet ett särskilt krav på att använda flyttningsregler i punktskattedirektivet. I jämförelse med LAS anpassas bestämmelsen till det nya förfarandet för beskattade varor. Den nuvarande bestämmelsen om att varorna ska åtföljas av ett förenklat ledsagardokument ersätts således med ett krav på att fullständigt denaturerad alkohol som flyttas till annat EU-land ska flyttas under förfarandet för beskattade varor. Detta innebär bl.a. att flyttningen ska anmälas i det datoriserade systemet och omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument och att en förenklad administrativ referenskod ska medfölja flyttningen.

*Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter***8 §**

Paragrafen motsvarar 7 § första stycket 6 och 9 (enligt förslaget i prop. 2021/22:23) samt 7 § tredje stycket LAS och innehåller bestämmelser om undantag från skatteplikt för delvis denaturerad alkohol i vissa produkter.

I jämförelse med LAS ändras ”någon EU-medlemsstats” till ”ett EU-lands” och görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd. Se även 11 kap. 2 § avseende möjligheterna till avdrag för den alkohol som används i tillverkningen. I kommentaren till den paragrafen finns även ett exempel på hur den förhåller sig till 2 kap. 8 §.

*Alkohol i livsmedel och läkemedel***9 §**

Paragrafen motsvarar 7 § första stycket 2–5 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skatteplikt för alkohol i bl.a. livsmedel. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Undantag från skatteplikt i vissa situationer*Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk***10 §**

Paragrafen motsvarar delvis 8 a § LAS. I jämförelse med LAS ändras bestämmelsen så att den är formulerad som ett undantag från skatteplikt. I övrigt görs några mindre språkliga och redaktionella ändringar.

De undantag som följer av bestämmelsen motsvaras bl.a. av bestämmelserna om undantag för enskilda personers förvärv i artikel 32 i nya punktskattedirektivet och innebär att varor som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av 7 kap. 2 § framgår också att varor som omfattas av bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Detta motsvaras av artikel 33.2 i nya punktskattedirektivet.

Undantaget från skatteplikt innebär inte att varorna som sådana inte skulle vara skattepliktiga (till skillnad från undantagen i 7–9 §§). Undantaget från skatteplikt avser i stället varor som annars är skattepliktiga men som undantas från skatteplikt i en särskild situation. Detta förtydligas ytterligare av tillägget av ”skattepliktiga” i den inledande frasen i paragrafen. Undantaget är endast tillämpligt om kriterierna i bestämmelsen är uppfyllda. Se vidare kommentaren till 2 kap. 12 § NLTS.

11 §

Paragrafen motsvarar 8 a § andra och tredje styckena LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om referensnivåer till ledning för bevisningen vid en bedömning av om alkoholvaror som en enskild person själv transporterar till Sverige kan anses vara avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § första stycket 7 och 8 LAS och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I jämförelse med LAS flyttas bestämmelserna om förluster till följd av varornas beskaffenhet till 15 och 16 §§. Vidare görs en mindre språklig ändring vilken inte är avsedd att medföra någon ändring i ska.

13 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § tredje stycket LAS och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller vissa bestämmelser om bevisande av förluster. Eftersom förluster till följd av varornas beskaffenhet flyttats till 15 och 16 §§ omfattas sådana förluster inte längre av bestämmelsen. Av 16 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av varornas beskaffenhet. I jämförelse med LAS görs en mindre språklig ändring vilken inte är avsedd att medföra någon ändring i sak.

14 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § fjärde stycket LAS och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om förluster vid flyttningar av beskattade varor. Se kommentaren till 2 kap. 16 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § första stycket 7 och fjärde stycket LAS och genomför artikel 6.7, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av varor till följd av varornas beskaffenhet. Se kommentaren till 2 kap. 17 § NLTS.

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 § första stycket 7 och fjärde stycket LAS och genomför artikel 6.8 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras situationen för varor som under ett uppskovsförfarande gått partiellt förlorade till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land och vad som gäller om det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster. Se kommentaren till 2 kap. 18 § NLTS.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 §

Paragrafen motsvarar 9 § första, andra och femte styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare. I paragrafen görs en mindre språklig ändring från ”varor” till ”alkoholvaror” vilken inte är avsedd att medföra någon ändring i sak. I övrigt se kommentaren till 3 kap. 2 § NLTS.

Skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 9 § tredje och fjärde styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag.

I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Lagerbokföring

4 §

Paragrafen motsvarar 9 a § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om lagerbokföring och inventering. I jämförelse med LAS tas begreppet ”affärshändelser” bort, se kommentaren till 3 kap. 4 § NLTS.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 9 b § LAS. I jämförelse med LAS görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

6 §

Paragrafen motsvarar 10 § första och andra styckena LAS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av varor under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 3 kap. 6 § NLTS i tillämpliga delar.

7 §

Paragrafen motsvarar 10 a § LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om säkerheten vid vissa flyttningar med fartyg eller via rörledning.

Säkerhet för betalning av skatt

8 §

Paragrafen motsvarar 10 § tredje stycket LAS. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser betalning av skatt enligt skattskyldighetsbestämmelserna i 9 kap. 3 och 4 §§. I jämförelse med LAS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 §

Paragrafen motsvarar 10 § sista stycket LAS. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vad avser återkallelse av godkännande. I jämförelse med LAS görs vissa mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad varumottagare

10 §

Paragrafen motsvarar 12 § första stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ordinarie mottagningsplats

11 §

Paragrafen motsvarar 12 § andra stycket LAS och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

12 §

Paragrafen motsvarar 12 § fjärde stycket LAS. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av varor. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar 12 § tredje stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

14 §

Paragrafen motsvarar 12 a § första – tredje styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet. Se kommentaren till 3 kap. 13 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar 12 a § sista stycket LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår.

Tillfälligt registrerad varumottagare**16 §**

Paragrafen motsvarar 13 § första – tredje styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare. Se kommentaren till 3 kap. 15 § NLTS.

Registrerad avsändare**17 §**

Paragrafen motsvarar delvis 14 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare. Se kommentaren till 3 kap. 16 § NLTS.

Ansökan och beslut**18 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande**19 §**

Paragrafen motsvarar 11 §, 12 § sista stycket, 13 § sista stycket och delvis 14 § sista stycket LAS. I paragrafen samlas bestämmelserna om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare och för skatteupplag. I jämförelse med LAS görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konkurs**20 §**

Paragrafen motsvarar 11 a och 13 a §§ LAS. I paragrafen finns bestämmelser om hantering av godkännanden som upplagshavare,

Prop. 2021/22:61 registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med LAS görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Jämkning av säkerhetsbelopp

21 §

Paragrafen motsvarar 14 a § LAS. I paragrafen finns en bestämmelse om jämkning av säkerhetsbelopp. I jämförelse med LAS görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 b § LAS. I jämförelse med LAS delas bestämmelserna om när varor får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs en hänvisning till 10 och 11 §§ vilka anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet om varorna flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet respektive enligt de särskilda bestämmelserna om flyttningar från små vinproducenter.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 §

Paragrafen motsvarar 7 b § första stycket 1 och andra stycket LAS (i lydelsen enligt lagförslag 2.10) och genomför artikel 16.1.a i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. Se kommentaren till 4 kap. 3 § NLTS.

Flyttningar från platsen från import

4 §

Paragrafen motsvarar 7 b § första stycket 2. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. Se kommentaren till 4 kap. 4 § NLTS.

5 §

Paragrafen motsvarar 7 b § tredje stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats. På samma sätt som i 3 § används begreppet ”skattepliktiga alkoholvaror”. Se även kommentaren till 4 kap. 5 § NLTS.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 §

Paragrafen motsvarar 7 b § fjärde och femte styckena LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om flyttningar till fartyg och luftfartyg. På samma sätt som i 3 § används begreppet ”skattepliktiga alkoholvaror”. Se även kommentaren till 4 kap. 6 § NLTS.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 §

Paragrafen motsvarar 7 c § LAS. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

Ytterligare krav vid import

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Bestämmelserna genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs vissa krav vid flyttning under uppskovsförfarandet från platsen för import, se vidare kommentaren till 4 kap. 8 § NLTS.

När avslutas en flyttning?

9 §

Paragrafen motsvarar delvis 7 d § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 4 kap. 9 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 §

Paragrafen motsvarar 7 e § LAS. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med LAS ändras hänvisningarna till artiklar i punktskattedirektivet till att avse motsvarande artiklar i nya punktskattedirektivet.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 §

Paragrafen motsvarar 7 f § LAS och innehåller vissa särskilda bestämmelser för varor som avsänds av mindre vinproducenter.

I jämförelse med LAS ändras formuleringen av *första stycket* till att varorna ”anses flyttas under uppskovsförfarandet”. Ändringen innebär att det förtydligas att en sådan flyttning som omfattas av denna bestämmelse

anses utgöra en uppskovsflyttning trots att undantag har gjorts från exempelvis kraven på att använda det datoriserade systemet. Någon ändring i sak är inte avsedd. Därutöver ändras i första stycket vissa hänvisningar till punktskattedirektivet till att avse motsvarande bestämmelser i nya punktskattedirektivet.

I *andra stycket* uppdateras hänvisningen till bestämmelserna om följedokument för vinprodukter till att avse relevant artikel i den delegerade förordning som anges i artikel 48 i nya punktskattedirektivet.

I jämförelse med LAS införs även ett nytt *tredje stycke* som förtydligar att kraven i 5 kap. på att lämna mottagningsrapport eller, där det är relevant, ersättningsdokument, inte gäller vid mottagande av varor som flyttats från små vinproducenter enligt första stycket. I 5 kap. 18 § finns i stället en särskild bestämmelse om att mottagaren ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna. Något uttryckligt undantag från kraven i övriga delar av 5 kap. bedöms inte behöva införas eftersom det i detta fall är fråga om flyttningar från ett annat EU-land och det landets bestämmelser är tillämpliga på flyttningen.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 21 § LAS. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Se kommentaren till 5 kap. 2 § NLTS.

3 §

Paragrafen motsvarar 21 a § LAS och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 §

Paragrafen motsvarar 21 b § LAS. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniska administrativa dokument och administrativ referenskod. Se kommentaren till 5 kap. 4 § NLTS.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar 21 c § LAS och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa krav avseende hanteringen

av den administrativa referenskode för flyttningen. Se kommentaren till Prop. 2021/22:61 5 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar 21 d § LAS och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en uppskovsflyttning destination. Se kommentaren till 5 kap. 6 § NLTS.

Den administrativa referenskode ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Paragrafen innehåller en ny informationsskyldighet i samband med att varor flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där varorna lämnar EU eller till ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, se vidare kommentaren till 5 kap. 7 § NLTS.

Underrättelse om att varor inte längre ska exporteras

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, se vidare kommentaren till 5 kap. 8 § NLTS.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar 21 e § LAS. Paragrafen innehåller ett krav på intyg om skattefrihet i vissa fall. Se kommentaren till 5 kap. 9 § NLTS.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar 21 f § första stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar 21 f § andra och tredje styckena LAS och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter. Se kommentaren till 5 kap. 11 § NLTS.

12 §

Paragrafen motsvarar 22 § första–tredje och femte styckena LAS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 5 kap. 12 § NLTS.

13 §

Paragrafen motsvarar 22 § fjärde stycket LAS och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. Se kommentaren till 5 kap. 13 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 §

Paragrafen motsvarar 22 a § LAS och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med LAS ersätts ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”ersättningsdokument”. Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot förfarandet för extern transitering. Se kommentaren till 5 kap. 15 § NLTS.

16 §

Paragrafen motsvarar 23 § LAS och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt. Se kommentaren till 5 kap. 16 § NLTS.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 §

Paragrafen motsvarar 24 § LAS och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen när det datoriserade systemet åter är tillgängligt. Se kommentaren till 5 kap. 17 § NLTS.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 §

Paragrafen motsvarar 24 a § LAS och innehåller en särskild underrättelseskyldighet för den som tar emot varor från en liten vinproducent. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring.

6 kap. Distansförsäljning

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 15 § LAS och artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns en bestämmelse om vad som utgör distansförsäljning. Se kommentaren till 6 kap. 1 § NLTS.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 §

Paragrafen ersätter delvis 15 och 15 b §§ LAS och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör benämnd ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 2 § NLTS.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS men ersätter delvis 15 §. Paragrafen genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 3 § NLTS.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerade distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 4 § NLTS.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering av tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 5 § NLTS.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket. Se kommentaren till 6 kap. 6 § NLTS.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33, 34.3, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de grundläggande bestämmelserna om när förfarandet för beskattade varor ska användas. Se vidare kommentaren till 7 kap. 2 § NLTS.

De varor som omfattas av paragrafen är de varor som omfattas av skatteplikt, dvs. som inte är undantagna från skatteplikt enligt 2 kap. 7–9 §§. I 2 kap. 7 § andra stycket finns dock ett särskilt krav på att även varor som är fullständigt denaturerade ska flyttas under förfarandet för beskattade varor.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns ett undantag i vissa fall från användandet av förfarandet för beskattade varor för varor som förvaras på ett fartyg eller luftfartyg. Se kommentaren till 7 kap. 3 § NLTS.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns krav på att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som hanteras i EMCS. Se kommentaren till 7 kap. 4 § NLTS.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad mottagare”. Se kommentaren till 7 kap. 5 § NLTS.

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Se kommentaren till 7 kap. 6 § NLTS.

Certifierad mottagare

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad mottagare”. Se kommentaren till 7 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare. Se kommentaren till 7 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns vissa bestämmelser om certifierade mottagare. Se kommentaren till 7 kap. 9 § NLTS.

*Tillfälligt certifierad avsändare***10 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad avsändare”. Se kommentaren till 7 kap. 10 § NLTS.

*Certifierad avsändare***11 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad avsändare”. Se kommentaren till 7 kap. 11 § NLTS.

*Avregistrering***12 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering. Se kommentaren till 7 kap. 12 § NLTS.

När påbörjas och avslutas en flyttning?**13 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas. Se kommentaren till 7 kap. 13 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige**14 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen har utformats med 7 e § LAS som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när de sker till en certifierad mottagare i Sverige.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Det datoriserade systemet

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Se kommentaren till 8 kap. 2 § NLTS.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS m.m. Se kommentaren till 8 kap. 4 § NLTS.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen. Se kommentaren till 8 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Se kommentaren till 8 kap. 6 § NLTS.

Mottagningsrapport

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 37.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av mottagningsrapport. Se kommentaren till 8 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa kompletterande bestämmelser om mottagningsrapporter. Se kommentaren till 8 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om alternativa bevis. Se kommentaren till 8 kap. 9 § NLTS.

Reservsystemet*Ersättningsdokument***10 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar under reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 10 § NLTS.

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar genom reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 11 § NLTS.

*Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt***12 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det. Se kommentaren till 8 kap. 12 § NLTS.

9 kap. Skattskyldighet**Innehåll****1 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Godkänd upplagshavare**2 §**

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket i LAS. I paragrafen finns en bestämmelse om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 1 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av upplagshavare. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar 19 a § LAS och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar i jämförelse med LAS. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 20 § LAS och innehåller en bestämmelse om undantag från skattskyldighet.

I jämförelse med LAS förtydligas *första punkten* genom att uttrycket ”återanvänts” ersätts med ”tagits i anspråk”. Avsikten med bestämmelsen är att skattepliktiga alkoholvaror som tas i anspråk i skatteupplaget genom att omarbetas till andra skattepliktiga alkoholvaror inte ska vara föremål för beskattning. I stället kommer de nya varor som tillverkas beskattas när de lämnar skatteupplaget. Under en tillverkningsprocess kan även förekomma att det hanteras varor som inte ännu utgör färdiga slutprodukter men som uppfyller kriterierna för att anses utgöra skattepliktiga alkoholvaror. Även sådana varor omfattas av undantaget. Ändringen innebär att undantagets utformning tydligare kopplas till den grund för skattskyldighetens inträde som i praktiken blir aktuell i detta fall, nämligen att varorna tas i anspråk i skatteupplaget (3 § 3). I jämförelse med LAS förtydligas vidare att tillverkningen ska avse skattepliktiga alkoholvaror. Någon ändring i sak är inte avsedd. Om det som tillverkas är en vara där alkoholen omfattas av undantagen i 2 kap. 8–9 §§ finns i stället bestämmelser om avdrag i 11 kap. 2 §.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 2 LAS. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 2 LAS. I paragrafen finns en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med LAS görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Distansförsäljning**8 §**

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 3 och delvis 15 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare. Se kommentaren till 9 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar 8 § första stycket 4 och 15 c § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för mottagaren vid distansförsäljning. Se kommentaren till 9 kap. 9 § NLTS.

10 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 3 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. Se kommentaren till 9 kap. 10 § NLTS.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare**11 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för certifierade mottagare och tillfälligt certifierade mottagare. Se kommentaren till 9 kap. 11 § NLTS.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Import och o tillåten införsel**13 §**

Paragrafen motsvarar närmast 8 c § första stycket LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid o tillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

14 §

Paragrafen motsvarar 19 § första stycket 8 och 9 LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och o tillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar 8 c § tredje stycket LAS och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att

Prop. 2021/22:61 bestämmelserna om skattskyldighet vid import och otillåten införsel inte ska gälla i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 15 § NTLTS.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 §

Paragrafen motsvarar delvis 8 § första stycket 6 och 7 och andra stycket LAS. I paragrafen har samlats vissa bestämmelser om skattskyldighet vid tillverkning och användning. I jämförelse med LAS har punkten om tillverkning utanför skatteupplag delats upp i två delar. *Punkt 1 a* behandlar tillverkning av mellanklassprodukter och etylalkohol. Den blir skattepliktig oavsett om den är yrkesmässig eller inte. *Punkt 1 b* behandlar tillverkning av öl, vin och andra jästa drycker. Sådan tillverkning är endast skattepliktig om den är yrkesmässig. Någon ändring i sak i jämförelse med LAS är inte avsedd. I övrigt, se kommentaren till 9 kap. 16 § NLTS.

17 §

Paragrafen motsvarar delvis 19 § första stycket 5 och 6 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. Se kommentaren till 9 kap. 17 § NLTS.

18 §

Paragrafen motsvarar 8 b § LAS och innehåller en bestämmelse om undantag i vissa fall för varor som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure eller förstörts under tillsyn av Skatteverket.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

19 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 8 § första stycket 8 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Se kommentaren till 9 kap. 19 § NLTS.

20 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak 19 § första stycket 7 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig enligt 19 §. Se kommentaren till 9 kap. 20 § NLTS.

21 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Genom paragrafen införs en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 21 § NLTS.

Vissa särskilda undantag*Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg***22 §**

Paragrafen motsvarar 8 § tredje stycket LAS. Genom paragrafen undantas beskattade varor som för yrkesmässig försäljning befinner sig ombord på ett fartyg eller luftfartyg från skattskyldighet i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 22 § NLTS.

*Proviantering***23 §**

Paragrafen motsvarar 31 h § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om mottagande av varor utan skatt för den som har ett tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket***24 §**

Paragrafen motsvarar 19 § andra och tredje styckena LAS. I paragrafen finns en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall där varor omhändertagits av Tullverket. Se kommentaren till 9 kap. 24 § NLTS.

Beskattning vid oegentligheter*Varor som flyttas under uppskovsförfarandet***25 §**

Paragrafen motsvarar delvis 26 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning i vissa fall av varor som flyttas under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 9 kap. 25 § NLTS.

26 §

Paragrafen motsvarar 26 a § LAS och innehåller bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i vissa fall när ingen oegentlighet har konstaterats.

Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 30 §. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare***27 §**

Paragrafen motsvarar delvis 27 § LAS och genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om beskattning i vissa fall av varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare. Se kommentaren till 9 kap. 27 § NLTS.

28 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när varor som enligt 7 kap. 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor inte hanteras korrekt. Se kommentaren till 9 kap. 28 § NLTS.

Undantag från skatt

29 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från skatt vid förluster. Se kommentaren till 9 kap. 29 § NLTS.

Särskilt ansvar för betalning

30 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. Bestämmelsen genomför bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilt ansvar. Se kommentaren till 9 kap. 30 § NLTS.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 §

Paragrafen motsvarar delvis 31 e § första stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande av skattebefriade förbrukare.

I *första stycket* görs i jämförelse med LAS vissa redaktionella ändringar. För att underlätta för läsaren har även direkt i bestämmelsen skrivits ut för vilka ändamål godkännande kan medges. Någon ändring i sak är härvid inte avsedd. En definition av när alkohol anses vara använd som en del av en tillverkningsprocess enligt punkten 1 a finns i andra stycket. Eftersom denna inkluderar att alkoholen har införlivats i produkten (se nedan) blir den inte direkt tillämplig på punkten 1 b, enligt vilken slutprodukten inte ska innehålla alkohol. Där görs i stället en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen.

I det nya *andra stycket* anges två situationer då alkoholen enligt första stycket 1 a anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen av sådana varor som avses i 2 kap. 8 och 9 §§. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis genom avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen.

För att alkoholen ska anses vara ”använd” krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Definitionen i andra stycket är inte direkt tillämplig på första stycket 1 b, där det i stället görs en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen. Den andra delen av definitionen kan dock vara till ledning även vid denna bedömning. Alkohol anses ha använts vid tillverkningen enligt 1 b även när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

2 §

Paragrafen motsvarar 31 e § andra och tredje styckena LAS. I paragrafen finns ytterligare bestämmelser om godkännande av skattebefriade förbrukare.

I *första stycket* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen tydliggörs att prövning av godkännande görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

4 §

Paragrafen motsvarar 31 f § LAS. Paragrafen innehåller krav på bokföring m.m.

I jämförelse med LAS ändras ”inköp” och ”köpts in” till ”mottagande” och ”tagits emot”. Det innebär att utformningen bättre överensstämmer med uppskovsförarendets utformning. Därigenom överensstämmer skrivningen även med 2 § andra stycket av vilket det följer att den som är skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt. I övrigt har en mindre språklig ändring gjorts.

Återkallelse av godkännande

5 §

Paragrafen motsvarar 31 g § LAS och innehåller bestämmelser om återkallelse av godkännande. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 kap. Avdrag

1 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 1 LAS. I paragrafen finns bestämmelsen om avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet tidigare inträtt. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 §

Paragrafen motsvarar delvis 32 § första stycket 4–6 och andra stycket LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om

Prop. 2021/22:61 upplagshavares möjlighet att göra avdrag i vissa fall för bl.a. varor som använts eller levererats för vissa ändamål.

I *första stycket* görs i jämförelse med LAS vissa språkliga och redaktionella ändringar. En definition av när alkohol anses vara använd som en del av en tillverkningsprocess enligt punkt 1 a finns i andra stycket.

I det *andra stycket* anges två situationer då alkoholen enligt första stycket 1 a anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen av sådana varor som avses i 2 kap. 8 och 9 §§. Stycket motsvarar 32 § andra stycket LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). Definitionen i andra stycket är inte direkt tillämplig på punkt 1 b, där det i stället görs en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen. Den andra delen av definitionen kan dock vara till ledning även vid denna bedömning. Alkohol anses ha använts vid tillverkningen enligt 1 b även när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Ett exempel kan illustrera hur regeln förhåller sig till 2 kap. 8 och 9 §§. En upplagshavare förvarar i sitt skatteupplag alkohol som är delvis denaturerad i enlighet med en medlemsstats krav för tillverkning av kosmetika. Alkoholen i sig är inte undantagen beskattning, men eftersom den hanteras inom uppskovsförfarandet har någon skattskyldighet inte inträtt. Upplagshavaren använder sedan alkoholen för att tillverka kosmetika. Eftersom den denaturerade alkoholen då har tagits i anspråk i skatteupplaget inträder skattskyldighet enligt 9 kap. 3 § 3. Alkoholen som ingår i den färdiga kosmetikan undantas från skatteplikt enligt 2 kap. 8 § 1 eftersom den är denaturerad för det avsedda ändamålet och ingår i en produkt som inte är avsedda att ätas eller drickas. Upplagshavaren får enligt 11 kap. 2 § första stycket 1 a rätt till avdrag med skatten på den alkohol som användes vid tillverkningen.

Ett annat exempel kan illustrera hur regeln förhåller sig till reglerna i 10 kap. om skattebefriade förbrukare. En aktör har blivit godkänd som skattebefriad förbrukare för tillverkning av läkemedel enligt 10 kap. 1 § första stycket 1 a jämförd med 2 kap. 9 § 2. Aktören köper etylalkohol av en upplagshavare för att använda vid tillverkningen av läkemedel. För upplagshavaren inträder då skattskyldighet enligt 9 kap. 3 § 1, eftersom skattepliktiga varor (etylalkoholen) tas ut ur skatteupplaget. Eftersom alkoholen tas emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med dennes godkännande får dock upplagshavaren göra avdrag för skatten enligt 11 kap. 2 § första stycket 3. När den skattebefriade förbrukaren sedan använder alkoholen för att tillverka läkemedel inträder ingen skattskyldighet eftersom sådan tillverkning inte omfattas av någon av grunderna för skattskyldighet. Alkoholen som ingår i läkemedlet är undantagen från skatteplikt enligt 2 kap. 9 § 2.

3 §

Paragrafen motsvarar 33 § LAS. I paragrafen finns en möjlighet för registrerade varumottagare att göra avdrag i vissa fall.

4 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket 2 och 3 LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för varor som tagits mot av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar 32 § sista stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för den som bedriver verksamhet i exportbutik. I jämförelse med LAS görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 kap. Återbetalning av skatt**Innehåll****1 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige**2 §**

Paragrafen motsvarar 28 § fjärde stycket LAS. Bestämmelsen hanterar situationer där oegentlighetsbeskattning har skett i mer än ett EU-land för samma varor. Se kommentaren till 12 kap. 2 § NLTS.

Återbetalning för varor som flyttats till ett annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och tredje stycket LAS och genomför artikel 37.2 och 40.3 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning i vissa fall för varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor. Se kommentaren till 12 kap. 3 § NLTS.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och andra styckena LAS. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning i vissa fall för varor som har varit föremål för distansförsäljning. Se kommentaren till 12 kap. 4 § NLTS.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 28 § första och andra styckena LAS och genomför artikel 46.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet. I

Prop. 2021/22:61 paragrafen finns bestämmelser om återbetalning i vissa fall för varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning. Se kommentaren till 12 kap. 5 § NLTS.

Återbetalning vid export

6 §

Paragrafen motsvarar 29 § LAS. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning vid export. Se kommentaren till 12 kap. 7 § NLTS.

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 §

Paragrafen motsvarar 30 § LAS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har använts för vissa skattebefriade ändamål.

I *första stycket* ersätts i jämförelse med LTS uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* tas orden ”en period om” bort. Vidare görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 §

Paragrafen motsvarar 31 § LAS och innehåller en bestämmelse om återbetalning i vissa fall där varor har omhändertagits av Tullverket. I jämförelse med LTS ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 §

Paragrafen motsvarar 31 a § LAS. I jämförelse med LAS kompletteras bestämmelsen med ett krav på att ansökan ska göras skriftligen till Skatteverket. Ett motsvarande krav finns redan i nuvarande 28 och 29 §§ LAS.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 §

Paragrafen motsvarar 31 d § LAS i lydelsen enligt lagförslag 2.10. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning för vissa skattebefriade subjekt. Se kommentaren till 12 kap. 10 § NLTS.

13 kap. Övriga förfaranderegler, omprövning och överklagande

Prop. 2021/22:61

Innehåll

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen anges kapitlets innehåll. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

2 §

Paragrafen motsvarar 34 § första stycket LAS och anger att bestämmelserna i skatteförfarandelagen gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i SFL om omprövning och överklagande gäller i fråga om beslut i ärenden som handläggs inom ramen för förfarandet vid beskattning.

I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel samt beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 3 § respektive 4–9 §§. Bestämmelserna i 10 och 11 §§ om intyg avser inte förfarandet vid beskattning och omfattas därmed inte heller av denna bestämmelse.

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

3 §

Paragrafen motsvarar 18 § och 34 § andra stycket LAS och innehåller bestämmelser om förfarandet vid beskattning i samband med import. I jämförelse med LAS är bestämmelsen även tillämplig i fråga om beskattning vid otillåten införsel.

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

4 §

Paragrafen motsvarar 34 a § första stycket LAS. Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om förfarandet vid beslut om oegentlighetsbeskattning. Se kommentaren till 13 kap. 4 § NLTS.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket LAS och innehåller vissa bestämmelser om ansvar för bl.a. företrädare för juridiska personer. Se kommentaren till 13 kap. 5 § NLTS.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om förelägganden. Se kommentaren till 13 kap. 6 § NLTS.

7 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § andra stycket LAS. I paragrafen finns bestämmelser om revision. Se kommentaren till 13 kap. 7 § NLTS.

8 §

Paragrafen motsvarar delvis 34 a § tredje stycket LAS. och innehåller hänvisningar till bestämmelser i SFL vilka ska gälla vid handläggning av ärenden om oegentlighetsbeskattning. Se kommentaren till 13 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LAS. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om överklagande för den som omfattas av ett beslut om ansvar för skatt. Se kommentaren till 13 kap. 9 § NLTS.

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

10 §

Paragrafen motsvarar 36 § LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen regleras utfärdande av intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker.

11 § Paragrafen motsvarar 37 § LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen regleras vissa förfaranderegler vid utfärdandet av intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker enligt 10 §. I jämförelse med LAS görs en mindre redaktionell ändring.

Omprövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag

12 §

Paragrafen motsvarar 35 § LAS (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns vissa bestämmelser om omprövning och överklagande. Se kommentaren till 13 kap. 10 § NLTS.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare i 6 kap. 2–4 §§ och bestämmelserna om registrering som certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare i 7 kap. 5–11 §§ samt bestämmelsen om överklagande i 13 kap. 10 § träder i kraft den 1 januari 2023. Det innebär att det blir möjligt för Skatteverket att registrera sådana aktörer innan övriga bestämmelser i lagen träder i kraft och flyttningar måste ske enligt de nya bestämmelserna. I övrigt träder lagen i kraft den 13 februari 2023.

Enligt *andra punkten* upphävs lagen (1994:1564) om alkoholskatt den 13 februari 2023, dvs. den tidpunkt när den nya lagen om alkoholskatt huvudsakligen träder i kraft.

I *tredje punkten* klargörs att även om 6 kap. 2 § och 7 kap. 5 och 10 §§ träder i kraft redan den 1 januari 2023 så föreligger inte något krav på registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare för flyttningar som sker före den 13 februari 2023. Sådant krav gäller endast för flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller

senare. Det är därmed frivilligt för aktören att välja om denne vill dra nytta av den möjlighet som föreligger, genom det delade ikraftträdande som följer av första punkten, att redan före den 13 februari 2023 registrera sig hos Skatteverket för sådana flyttningar som avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller senare.

I den *fjärde punkten* finns en bestämmelse om flyttningar genom distansförsäljning. Om en sådan flyttning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 3 och 4, 15–15 c §§ och 19 § första stycket 3 den upphävda lagen. De varor för vilka flyttningen påbörjats före den 13 februari 2023 ska således hanteras enligt bestämmelserna i den upphävda lagen.

Av den *femte punkten* följer att i de fall en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller bestämmelserna i 8 § första stycket 5, 8 a och 16 §§, 19 § första stycket 4 samt 25 § i den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet och innebär att i de fall en flyttning av beskattade varor har påbörjats för ikraftträdandet, dvs. före den 13 februari 2023, ska bestämmelserna i 16 § LTS om anmälan till Skatteverket och 25 § om förenklat ledsagardokument tillämpas. En flyttning som uppfyller kraven enligt den upphävda lagen ska således anses uppfylla kraven för flyttningar av beskattade varor enligt nu aktuell lag så länge flyttningen pågår. Detta förutsätter dock att flyttningen avslutas, dvs. att varorna tas emot, senast den 31 december 2023. Det innebär att beskattning ska ske av den som för in eller tar emot varan enligt bestämmelserna i 8 § första stycket 5 och 19 § första stycket 4 i den upphävda lagen. Om det i något fall skulle förekomma att en flyttning som har påbörjats före den 13 februari 2023 ännu inte har avslutats den 31 december 2023, ska de angivna bestämmelserna om flyttning i den upphävda lagen ändå tillämpas om varan har förts in i Sverige senast den 31 december 2023. Om det skulle visa sig att varor för vilka flyttningen påbörjats före ikraftträdandet förs in till Sverige efter den 31 december 2023 får i stället de nya bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § i den nu aktuella lagen tillämpas för varorna.

Av *sjätte punkten* följer att i övrigt gäller den upphävda lagen fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det innebär exempelvis att om förhållanden som grundar rätt till återbetalning inträffar före ikraftträdandet ska bestämmelserna i den upphävda lagen gälla i ärendet.

I *sjunde punkten* anges att om skattepliktiga alkoholvaror har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna om uppskovsförfarandet i 7 b, 7 c, 7 e och 7 f §§ i den upphävda lagen, ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7, 10 och 11 §§ anses ha tillämpats. Detta innebär att en flyttning som påbörjats enligt de krav som uppställs i 7 b och 7 c §§ den upphävda lagen, t.ex. avseende mellan vilka platser flyttningar får ske och att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument, fortsätter att utgöra en flyttning under uppskovsförfarandet enligt den nya lagen så länge bestämmelserna om uppskovsförfarandet följs. Detsamma gäller för flyttningar som har påbörjats i ett annat EU-land och som omfattas av uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium (jfr 7 e och 7 f §§ LAS). Detta

säkerställer att det föreligger kontinuitet mellan den upphävda lagen och den nya lagen. Vid flyttning under uppskovsförfarandet som påbörjas och bedrivs under tid före ikraftträdandet gäller således de krav som vid den tidpunkten gällde för att påbörja och bedriva en flyttning korrekt. De nya krav som införs i den nya lagen, t.ex. om uppgiftslämnande vid avsändandet från platsen för import, gäller inte retroaktivt för flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet. Någon oegentlighet kan därmed aldrig anses föreligga på grundval av att sådana nya krav inte har uppfyllts för en flyttning som påbörjats innan ikraftträdandet. Detta följer av punkt 6. Om det däremot inträffar nya omständigheter efter ikraftträdandet, t.ex. genom att varorna stjäls, ska dock bestämmelserna i den nya lagen tillämpas avseende dessa omständigheter.

Enligt *åttonde punkten* likställs alkoholskatt enligt den nya lagen med alkoholskatt som har betalats enligt den upphävda lagen. Det innebär att den nya lagen kan tillämpas även avseende skatt som har betalats enligt den upphävda lagen. Detta kan exempelvis bli relevant i situationer då en händelse som grundar rätt till återbetalning inträffar efter den 13 februari 2023 men skatten för varan har betalats före ikraftträdandet.

Enligt *nionde punkten* ska ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare och godkännanden av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen fortfarande gälla och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen. Det innebär att nya godkännanden inte behöver sökas enligt 3 kap. 2, 10, 16 eller 17 § eller 10 kap. 2 § i den nya lagen. Inte heller påverkas den skatterättsliga behandlingen av de varor som exempelvis finns i en upplagshavares skatteupplag. Den som enligt den upphävda lagen varit registrerad som distansförsäljare måste däremot anmäla sig på nytt för registrering enligt 6 kap. 2 eller 3 § i den nya lagen.

Tionde punkten motsvarar en tidigare övergångsbestämmelse till den upphävda lagen (SFS 2017:1207 punkt 4). Enligt bestämmelsen tillämpas inte 3 kap. 3 § andra stycket på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket innebär att som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad (jfr prop. 2017/18:1, volym 1 s. 568–570).

I den *elfte punkten* finns en bestämmelse om att underrättelser om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet.

Övergångsbestämmelserna utformas i linje med *Lagrådets* förslag till övergångsbestämmelser till NLTS.

Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

15.3 Förslaget till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

Prop. 2021/22:61

1 §

I paragrafen anges vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde vid tillämpning av NLTS, NLAS och LSE. Den genomför artikel 4.1 i nya punktskattedirektivet.

Med Europeiska unionens punktskatteområde avses unionens territorium. Vissa undantag från detta finns dock i efterföljande paragrafer.

Begreppet Europeiska unionens punktskatteområde ska ha den betydelse som följer av denna lag vid tillämpning av de lagar som genomför det nya punktskattedirektivet, dvs. NLTS, NLAS och LSE. Begreppet används dock i denna betydelse även vid tillämpningen av vissa nationella punktskatter, både inom ramen för NLTS och LSE och i andra lagar såsom lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar. Vad avser de senare lagarna följer detta av att vad som avses med EU-land där anges genom en hänvisning till Europeiska unionens punktskatteområde enligt denna lag (jfr även 2 § i respektive lag enligt lagförslagen 2.22, 2.25 och 2.26).

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

2 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.2 i nya punktskattedirektivet, anges vilka territorier, som ingår i unionens tullområde, som inte ska ingå i punktskatteområdet.

Vid införsel av varor från något av de angivna territorierna kommer varorna redan att vara unionsvaror enligt tullagstiftningen eftersom dessa territorier är en del av unionens tullområde. Av definitionen av import i 1 kap. 7 § NLTS, 1 kap. 8 § NLAS och 1 kap. 7 § första stycket LSE följer dock att införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i denna paragraf är att se som import vid tillämpning av punktskattelagstiftningen om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts. Motsvarande gäller även enligt andra punktskattelagar. En motsvarande bestämmelse vad gäller otillåten införsel finns i 1 kap. 8 § andra stycket NLTS, 1 kap. 9 § andra stycket NLAS och 1 kap. 7 § andra stycket LSE.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

3 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.3 i nya punktskattedirektivet, anges att de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte ska ingå i punktskatteområdet. De territorier som avses är europeiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat.

4 §

I paragrafen, som genomför artikel 4.3 i nya punktskattedirektivet, anges vilka territorier, som inte ingår i unionens tullområde, som inte ska ingå i punktskatteområdet.

Vid flyttningar mellan de territorier som anges och punktskatteområdet är flyttningen, till skillnad för vad som gäller för de territorier som omfattas av 2 §, att se som import och export såväl ur ett tullperspektiv som ur ett punktskatteperspektiv.

5 §

I paragrafen, som genomför artikel 5 i nya punktskattedirektivet, finns bestämmelser om vissa områden som ska anses ingå i punktskatteområdet.

Enligt *första stycket* ska Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia anses ingå i punktskatteområdet.

I *andra stycket* anges vissa särskilda bestämmelser om hur flyttningar till eller från dessa områden ska behandlas. I femte punkten finns även en bestämmelse om att flyttningar till och från Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland. Dessa områden utgör redan en del av punktskatteområdet men har en särskild tull- och skatterättslig ställning.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

15.4 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

2 a kap.

1 §

I paragrafen anges de paragrafer där det finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

Ändringen innebär att 11 § läggs till bland de paragrafer som räknas upp.

2 §

I paragrafen anges vad som avses med unionsinternt förvärv.

Ändringen innebär att en ny *punkt 6* läggs till som innebär att med unionsinternt förvärv förstås även att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall en vara ska anses förvärvad på ett sådant sätt att det utgör ett unionsinternt förvärv.

Enligt paragrafens första stycke ska en vara under vissa förutsättningar anses förvärvad enligt 2 § 1 och således utgöra ett unionsinternt förvärv. Ändringen innebär att ett *tredje stycke* läggs till som innebär att det första stycket inte gäller förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a § (se författningskommentaren till 10 kap. 8 a §). Bestämmelsen innebär att om ett annat EU-lands väpnade styrkor som befinner sig på en insats i Sverige förvärvar varor från ett annat EU-land utan mervärdesskatt på grund av motsvarande regler avseende väpnade styrkor, beskattas inte det som ett unionsinternt förvärv i Sverige. Stycket motsvarar artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet.

11 §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om när en vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6.

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6 under vissa förutsättningar, nämligen om

- varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, för styrkornas eget bruk eller för den civilpersonal som följer med dem, och dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, och
- varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och
- import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

Med villkoret att varan inte har ”förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad” avses att varan köpts utan mervärdesskatt enligt det andra EU-landets motsvarande regler avseende väpnade styrkor. Bestämmelsen blir exempelvis tillämplig när svenska väpnade styrkor som har deltagit i en insats i ett annat EU-land har köpt varor från Sverige utan mervärdesskatt, eftersom 3 kap. 31 b § varit tillämplig, och därefter för tillbaka varorna till Sverige. Om det i stället skulle vara fråga om ett annat EU-lands väpnade styrkor ska varan inte anses förvärvad enligt 2 § 6. Till skillnad från vad som gäller för svenska väpnade styrkor, är villkoret i tredje strecksatsen i bestämmelsen inte uppfyllt beträffande ett annat EU-lands väpnade styrkor. Sådana styrkors import av varan skulle nämligen omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

Bestämmelsen motsvarar artikel 22 i mervärdesskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

3 kap.

30 §

I paragrafen anges vissa undantag för import.

Ändringen innebär att ett *sjunde stycke* läggs till som innebär att från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Med marketenteri avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning. Stycket motsvarar artikel 143.1 ga i mervärdesskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

31 b §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om undantag från skatteplikt för omsättning avsedd för vissa väpnade styrkor.

Enligt *första stycket* undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland från skatteplikt, om

- omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,
- varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
- styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Enligt *andra stycket* medges skattefrihet enligt första stycket i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 bb i mervärdesskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

7 kap.

3 §

Av paragrafen framgår hur beskattningsunderlaget beräknas.

Fjärde punkten, som avser beskattningsunderlaget vid vissa unionsinterna förvärv, ändras genom att det läggs in en hänvisning till förvärv enligt 2 a kap. 2 § 6 i uppräknningen av förvärv för vilka beskattningsunderlaget består av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

9 d kap.

3 §

I paragrafen regleras vad som ska inräknas i sådan omsättning som är så liten att den kan innebära skattebefrielse för en beskattningsbar person.

Punkt 2 ändras genom att det läggs in en hänvisning till 3 kap. 31 b § i uppräknningen över sådan ersättning som ska inräknas och som avser ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt.

10 kap.

8 a §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om rätt till återbetalning av ingående skatt för vissa väpnade styrkor.

Bestämmelsen innebär att väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder efter ansökan har rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster, om

- varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och
- styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Bestämmelsen är enligt sin ordalydelse tillämplig på ingående skatt som hänför sig till leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster inom landet. Om de utländska styrkorna förvärvar varor som transporteras från ett annat EU-land beskattas det dock inte som ett unionsinternt förvärv i Sverige (se författningskommentaren till 2 a kap. 3 §). Någon återbetalning av ingående skatt blir därför inte aktuell vid ett sådant förvärv.

Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 ba och 151.2 i mervärdesskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätt till återbetalning av ingående skatt i vissa fall.

Första stycket ändras genom att 3 kap. 31 b § läggs till i den uppräknings över bestämmelser om undantag från skatteplikt som kan medföra att rätt till återbetalning föreligger för den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet och som saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

19 kap.

1 §

I paragrafen regleras ansökan om återbetalning av skatt.

Andra stycket 1 ändras genom att transporttjänster eller stödtjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 31 b § läggs till i uppräknings över sådana tjänster som är undantagna från skatteplikt enligt vissa bestämmelser och som den beskattningsbara personen får ha omsatt inom landet utan att det hindrar en ansökan om återbetalning.

37 §

I paragrafen anges att regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

Ändringen innebär att 10 kap. 8 a § läggs till i uppräknings över de paragrafer som regeringen får meddela föreskrifter om när det gäller förfarandet vid återbetalning.

20 kap.

1 §

I paragrafen regleras vad som gäller vid överklagande av beslut.

Andra stycket ändras genom att 10 kap. 8 a § läggs till i uppräknings över vilka beslut i ärende som rör återbetalning som får överklagas till Förvaltningsrätten i Falun. Av femte stycket följer att ett överklagande enligt andra stycket ska ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

2 a §

I paragrafen regleras omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt vissa paragrafer.

Ändringen innebär att 10 kap. 8 a § läggs till i uppräkningsdelen över de paragrafer om återbetalning för vilka en begäran om omprövning av Skatteverkets beslut ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

15.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

8 b §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* 1 d införs två nya strecksatser. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarandet även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Genom den nya tredje strecksatsen ges möjlighet att flytta varor under uppskovsförfarandet även till väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land för att delta i en sådan insats. Det kan alltså exempelvis vara fråga om svenska väpnade styrkor som befinner sig i ett annat EU-land. Varorna ska vara avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier. Med marketentier avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning. Genom den nya fjärde strecksatsen ges möjlighet att flytta varor till väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, kallat Nato. Styrkorna måste befinna sig utanför sitt eget land. Det finns inget krav på att destinationslandet ska tillhöra Nato. Även i detta fall ska varorna vara avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier. De nya strecksatserna motsvarar de nya punkterna i bestämmelsen om återbetalning av skatt i 31 d §.

I *andra stycket* läggs även till ett krav på att varorna ska flyttas till en plats i ett annat EU-land. Detta nya krav blir i praktiken endast relevant för de nya strecksatserna eftersom det redan framgår av de nuvarande strecksatserna att det ska vara beskickningar m.m. i ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

31 d §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketentier.

I *andra stycket* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

15.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 2021/22:61

7 b §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* 1 d införs två nya strecksatser. Ett nytt krav för att bestämmelserna i första stycket 1 d ska vara tillämpliga införs vidare i *andra stycket*. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarandet även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Se vidare författningskommentaren till 8 b § LTS, avsnitt 15.5.

31 d §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvas av andra länders väpnade styrkor i vissa fall. I *andra stycket* görs en mindre språklig ändring. Se vidare författningskommentaren till 31 d § LTS, avsnitt 15.5.

15.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

3 a kap.

2 §

I paragrafen regleras flyttningar av varor under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* 1 d införs två nya strecksatser. Ett nytt krav för att bestämmelserna i första stycket 1 d ska vara tillämpliga införs vidare i *andra stycket*. Ändringarna innebär att flyttningar under uppskovsförfarandet även får ske till väpnade styrkor i vissa fall. Se vidare författningskommentaren till 8 b § LTS, avsnitt 15.5.

9 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny tredje punkt, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvas av andra länders väpnade styrkor i vissa fall. Se vidare författningskommentaren till 31 d § LTS, avsnitt 15.5.

15.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

I lagen har strukturen i vissa delar förändrats för att anpassas till den struktur som föreslås för NLTS och NLAS. Det innebär bl.a. att vissa av de nuvarande kapitlen har ersatts med nya kapitel och att dessa innehåller fler paragrafer. I *bilaga 9* och *10* finns jämförelsetabeller i vilka det anges

Prop. 2021/22:61 vilka bestämmelser i de nya kapitlen i LSE som motsvaras av vilka bestämmelser i nuvarande kapitel i LSE och vice versa.

Ett stort antal av de nya paragraferna överensstämmer i sak med de paragrafer som nu finns i lagen. I de fallen är författningskommentaren utformad så att det anges vilken eller vilka paragrafer i lagens nuvarande lydelse som den aktuella paragrafen motsvarar. I fråga om vissa paragrafer anges att de delvis motsvarar en paragraf i den nuvarande lydelsen. Det kan då vara fråga om att den nya paragrafen är mer omfattande, t.ex. innehåller sakliga nyheter, men också att något moment i den nuvarande paragrafen har fått en annan placering eller har utgått. I de fall som en paragraf enbart delvis har en motsvarighet i den nuvarande lagen, kommenteras de sakliga skillnaderna särskilt. Motsvarande gäller om en ny paragraf saknar motsvarighet i nuvarande lydelse av lagen. Därutöver kommenteras vissa paragrafer mer utförligt utan att någon skillnad finns i sak i förhållande till den nuvarande lagen. Det är huvudsakligen fråga om fall där en kommentar behövs för att beskriva paragrafens förhållande till andra bestämmelser i den nya lagen.

Eftersom lagen, liksom NLTS, bl.a. genomför nya punktskattedirektivet är många bestämmelser i sak utformade på samma sätt som i NLTS. I dessa fall är författningskommentaren i många fall utformad så att den hänvisar till författningskommentaren till NLTS.

När det i författningskommentaren anges att en paragraf genomför en viss artikel i punktskattedirektivet avses att den helt eller delvis genomför artikeln för det aktuella varuslaget, exempelvis att ändringarna i LSE genomför artikeln avseende bränslen. Ett fullständigt genomförande görs genom de olika lagarna samlat.

Vissa materiella ändringar har även gjorts i jämförelse med nuvarande lydelse av lagen. Det är framförallt fråga om nödvändiga ändringar för att genomföra det nya punktskattedirektivet.

För närmare kommentarer till de nya bestämmelser som motsvaras av nuvarande bestämmelser i LSE hänvisas till tidigare förarbeten.

1 kap.

Innehåll

1 §

Paragrafen är ny och saknar motsvarighet i nuvarande bestämmelser.

Första stycket anger att lagen innehåller bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Andra stycket består av en innehållsförteckning över lagens kapitel.

2 a §

Paragrafen är ny och saknar motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns information om vilka direktiv som genomförs genom lagen.

I *första stycket* finns en upplysning om att genom lagen genomförs rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

I *andra stycket* finns en upplysning om att nya punktskattedirektivet genomförs genom denna lag. Detta gäller vad avser de energiprodukter som omfattas av 3 a §. Vad gäller alkoholvaror och tobaksvaror genomförs

direktivets regler i stället genom NLTS och NLAS. Vissa bestämmelser om kontroll m.m. finns i LPK. Vissa bestämmelser finns även i den i avsnitt 2.3 föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Övriga bränslen omfattas av nationella regler om bl.a. hantering (se 6 kap.). Vad gäller elektricitet framgår i 2 § andra stycket att bestämmelser finns i 11 kap.

Nuvarande 2 a § har bytt beteckning till 2 b §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

2 c §

Paragrafen är ny och saknar motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges hur vissa EU-rättsakter benämns i LSE, samt rättsakternas fullständiga namn. Se kommentaren till 1 kap. 4 § NLTS.

7 §

I paragrafen finns definitioner av vissa begrepp. Paragrafens tidigare första stycke tas bort. Det bedöms inte medföra någon skillnad i sak.

I paragrafens nya *första och andra stycke* finns nya definitioner av begreppen import och otillåten införsel. Definitionerna genomför artikel 2.1, 3.7 och 3.8 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 1 kap. 7 och 8 §§ NLTS.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från nuvarande definitioner, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i nya 5 kap. 13 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker till Sverige.

Definitionen av export flyttas till ett nytt *tredje stycke*. Uttrycket ”förs ut till tredje land” ändras till ”förs ut från EU”. Se kommentaren till 1 kap. 9 § NLTS.

I *fjärde stycket* görs ett tillägg i definitionen av EU och EU-land för att förtydliga att bestämmelser om vad som utgör Europeiska unionens punktskatteområde finns i lagen om Europeiska unionens punktskatteområde (lagförslag 2.3). Den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde behandlas i avsnitt 9.1.

Därutöver görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 b §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om vem som är stödmottagare. I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

19 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis 4 kap. 1 b § andra stycket och 13 § andra stycket. Paragrafen innehåller en förklaring av vissa tullrelaterade termer och uttryck. Se kommentaren till 1 kap. 10 § NLTS.

20 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis nuvarande 3 a kap. 1 § och 6 kap. 2 § och genomför bl.a. artikel 3.6 och 6.3 nya punktskattedirektivet. I

paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp som har giltighet för hanteringen av bränsle som avses i 3 a §.

I jämförelse med nuvarande bestämmelse förtydligas genomgående att det är bränsle som avses i 3 a § som avses.

Först anges vad som avses med ”uppskovsförfarandet”. I jämförelse med nuvarande bestämmelser införs ordet ”lagring”. Tillägget föranleds av att definitionen i artikel 3.6 i nya punktskattedirektivet har ändrats till att omfatta begreppen ”förvaring” och ”lagring” men innebär i normalfallet inte någon ändrad tillämpning. Vidare görs ett tillägg av ”det särskilda förfarande som innebär” och vissa andra språkliga ändringar.

I jämförelse med nuvarande bestämmelser läggs en ny femte punkt till i definitionen av begreppet ”släppas för konsumtion” vilken avser bränsle som är föremål för otillåten införsel. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 7 §. Se vidare kommentaren till 1 kap. 11 § NLTS.

Vad avser ”beskattat bränsle” och tilläggen av begreppen ”förfarandet för beskattade varor” och ”det datoriserade systemet”, se kommentaren till 1 kap. 11 § NLTS.

2 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skatteplikt och skattebelopp för vissa bränslen. I paragrafens *andra, tredje* och *fjärde stycken* ändras hänvisningarna till bestämmelser i nuvarande 4 kap. till att avse motsvarande bestämmelser i nya 5 kap. och 6 kap. Någon ändring i sak är inte avsedd.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om märk- och färgämnen. I paragrafen görs ändringar till följd av den nya utformningen av bestämmelsen om skattskyldighet vid import i nya 5 kap. 13 § samt vissa anpassningar till möjligheten att lämna tulldeklaration i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering.

I *första stycket* tas hänvisningen i punkt 1 till första stycket 1 eller 2 i skattskyldighetsbestämmelsen (nuvarande 4 kap. 1 b § LSE) bort eftersom någon sådan styckesindelning inte längre föreligger i nya 5 kap. 13 §. Vidare görs en språklig ändring.

Ett nytt *andra stycke* införs för att hantera två särskilda fall av import. Bestämmelsen omfattar dels den situation där tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering, dels den situationen där bränslet förs in från ett område utanför Europeiska unionens punktskatteområde men inom unionens tullområde. I dessa fall sker inte någon deklaration för övergång till fri omsättning i Sverige och punkt 2 tillämpas därför i stället. Någon skillnad tidsmässigt torde inte uppkomma. Vid import från områden som ligger utanför punktskatteområdet, t.ex. Åland, inträder skattskyldigheten när tullskuld skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, dvs. samma tidpunkt som hade gällt enligt punkt 1. Om tulldeklaration lämnats med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering inträder skattskyldigheten när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

11 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt. I paragrafen tas *första stycket 4* och *andra och tredje stycket* bort. Bestämmelserna flyttas till nya 13–17 §§.

I *första stycket 3* görs en mindre redaktionell ändring.

12 §

Paragrafen är ny och motsvarar nuvarande 4 kap. 1 a §. I paragrafen finns bestämmelser om undantag vid införsel av bränsle i vissa fall. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 1 a § ändras bestämmelsen så att den är formulerad som ett undantag från skatteplikt. I övrigt görs några mindre språkliga och redaktionella ändringar.

Det undantag som följer av *första stycket* motsvaras bl.a. av bestämmelserna om undantag i artikel 32 i nya punktskattedirektivet och innebär att bränsle som uppfyller kriterierna i någon av punkterna inte ska beskattas i Sverige. Av nya 4 d kap. 1 § framgår också att bränsle som omfattas av undantag enligt bestämmelsen inte omfattas av kravet att flyttas under förfarandet för beskattade varor (jfr 4 d kap. 1 § första stycket 1), se vidare kommentaren till 2 kap. 12 § NLTS.

I *andra stycket* finns bestämmelser som anger vissa situationer där undantaget i första stycket inte gäller. Bestämmelsen är inte ändrad i sak. Sådant bränsle som omfattas av skatteplikt till följd av bestämmelsen omfattas inte av kraven i nya 4 d kap. 1 § på att bränslet ska flyttas under förfarandet för beskattade varor (jfr 4 d kap. 1 § första stycket 2). I stället föreligger även fortsättningsvis en skyldighet att anmäla bränslet och ställa säkerhet som motsvarar vad som följer av nuvarande 4 kap. 11 § (jfr 4 d kap. 13 §). Skattskyldighet för bränslet föreligger enligt bestämmelsen i 5 kap. 16 § 2. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

13 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis nuvarande 11 § första stycket 4 och genomför artikel 6.5 och 6.6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om undantag för bränsle som förstörts eller gått förlorade i vissa fall. I jämförelse med nuvarande bestämmelser flyttas bestämmelserna om förluster till följd av bränslets beskaffenhet till nya 16 och 17 §§.

14 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis nuvarande 11 § andra stycket och genomför artikel 6.9 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller vissa bestämmelser om bevisande av förluster. Eftersom förluster till följd av bränslets beskaffenhet flyttats till nya 16 och 17 §§ omfattas inte längre sådana förluster av bestämmelsen. Av nya 17 § följer dock att bestämmelsen ska tillämpas i vissa fall även vid förluster till följd av bränslets beskaffenhet.

15 §

Paragrafen är ny men motsvarar delvis nuvarande 11 § tredje stycket och genomför artikel 45 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om förluster vid flyttningar av beskattat bränsle. Se kommentaren till 2 kap. 16 § första stycket NLTS.

I jämförelse med nuvarande bestämmelse är möjligheten att få undantag för bränsle som har blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oförutsedda händelser eller force majeure i samband med distansförsäljning något utvidgad eftersom vissa krav i nuvarande bestämmelse inte längre gäller.

16 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis nuvarande 11 § första stycket 4 och tredje stycket och genomför artikel 6.7 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skatt vid partiella förluster av bränsle till följd av bränslets beskaffenhet. Se kommentaren till 2 kap. 17 § NLTS.

17 §

Paragrafen är ny och motsvarar delvis nuvarande 11 § första stycket 4 och tredje stycket och genomför artikel 6.8, 6.10 och 45.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras situationer för förluster till följd av bränslets beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land och vad som gäller om det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster. Se kommentaren till 2 kap. 18 § NLTS.

3 kap.

4 §

I paragrafen ändras hänvisningarna till nuvarande bestämmelser i 2 kap. 11 § till att avse även bestämmelserna i nya 2 kap. 12–17 §§ vilka bl.a. ersätter nuvarande 11 § första stycket 4, andra och tredje styckena.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 § första, andra och femte styckena. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som upplagshavare.

I första stycket tydliggörs att det är fråga om bränsle som avses i 1 kap. 3 a §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I andra stycket görs en redaktionell ändring i jämförelse med nuvarande bestämmelse. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Vidare görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar.

Skatteupplag

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 § tredje och fjärde styckena. I paragrafen finns bestämmelser om skatteupplag.

I paragrafen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 a § LSE. I paragrafen finns bestämmelser om lagerbokföring och inventering. Se kommentaren till 3 kap. 4 § NLTS.

*Krav vid mottagande av bränsle under uppskovsförfarandet***4 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 3 b §. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 3 b § görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet***5 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § första och andra styckena. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 3 kap. 6 § NLTS.

*Säkerhet för betalning av skatt***6 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § tredje stycket. I paragrafen finns de bestämmelser om säkerhet som avser betalning av skatt enligt skattskyldighetsbestämmelserna i nya 5 kap. 3 och 4 §§. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 4 § görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Säkerhet vid återkallelse av godkännande***7 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 4 § sista stycket. I paragrafen finns särskilda bestämmelser om säkerheter vad avser återkallelse av godkännande. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 4 § görs vissa mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Registrerad varumottagare**8 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § första stycket. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som registrerad varumottagare. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

*Ordinarie mottagningsplats***9 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § andra stycket och innehåller en skyldighet att ange en ordinarie mottagningsplats.

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § fjärde stycket. I bestämmelsen finns vissa krav kring mottagandet av bränsle. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Säkerhet

11 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § tredje stycket. I paragrafen finns bestämmelser om att säkerhet ska ställas och när denna får tas i anspråk. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 § görs en mindre redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 a § första–tredje styckena. I paragrafen finns bestämmelser om beräkning av säkerhet. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 6 a § görs vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd. Se kommentaren till 3 kap. 13 § NLTS.

13 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 6 a § sista stycket. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om beräkning av säkerheten i de fall varumottagaren har en redovisningsperiod som är ett beskattningsår.

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 7 § första–tredje styckena. I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare. Se kommentaren till 3 kap. 15 § NLTS.

Registrerad avsändare

15 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 8 §. I paragrafen finns bestämmelser om registrerade avsändare. Se kommentaren till 3 kap. 16 § NLTS.

Ansökan och beslut

16 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen tydliggörs att prövning av de godkännanden som är aktuella i kapitlet görs av Skatteverket efter en särskild ansökan.

Återkallelse av godkännanden

17 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 5 §, 6 § sista stycket, 7 § sista stycket och delvis 8 § sista stycket. I paragrafen samlas bestämmelserna

om återkallelse för upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare och registrerade avsändare och för skatteupplag. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Konkurs

18 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 5 a och 7 a §§. I paragrafen samlas bestämmelserna om hantering av godkännanden som upplagshavare, registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare vid konkurs. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa mindre redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Jämkning av säkerhetsbelopp

19 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 8 a § första stycket. I paragrafen finns bestämmelser om jämkning av säkerhetsbelopp.

I *första stycket* finns en ny bestämmelse som genomför artikel 17.2 i nya punktskattedirektivet. Enligt bestämmelsen behöver flyttnings säkerhet inte ställas av avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om leverans av bränsle sker via rörledning. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det föreligger särskilda skäl. Bestämmelsen ersätter bestämmelsen om möjlighet till undantag från säkerhet i nuvarande 4 kap. 8 a § första stycket vad avser leveranser via rörledningar.

Vad avser leveranser med fartyg kvarstår tidigare bestämmelser vilka har placerats i *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

20 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 8 a § andra stycket. I jämförelse med nuvarande 4 kap. 8 a § görs vissa mindre språkliga ändringar.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 3 a kap. 2 §. I jämförelse med nuvarande 3 a kap. 2 § delas bestämmelserna om när bränsle får flyttas under uppskovsförfarandet upp i flera paragrafer.

I *första stycket* anges den allmänna utgångspunkten att bränsle som omfattas av 1 kap. 3 a § får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2–4 §§.

Bestämmelserna i första stycket tar sikte på flyttningar som påbörjas i Sverige. Detta innebär inte att en flyttning som påbörjats korrekt i ett annat EU-land inte sker under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs en hänvisning till 8 § vilken anger att flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet om bränslet flyttas enligt artiklarna 16–28 i nya punktskattedirektivet.

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket (i lydelsen enligt lagförslag 2.11) och genomför artikel 16.1.a i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. Se kommentaren till 4 kap. 3 § NLTS.

Flyttningar från platsen från import

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § första stycket 2. Av paragrafen följer att flyttningar under uppskovsförfarandet får ske från platsen för import. Se kommentaren till 4 kap. 4 § NLTS.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 2 § tredje stycket. I paragrafen finns bestämmelser om flyttningar till en direkt leveransplats. Se kommentaren till 4 kap. 5 § NLTS.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 3 § LSE. I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet. I *andra stycket* görs i jämförelse med nuvarande bestämmelse en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ytterligare krav vid import

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 16.2 och 16.3 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs vissa krav vid flyttning under uppskovsförfarandet från platsen för import, se vidare kommentaren till 4 kap. 8 § NLTS.

När avslutas en flyttning?

7 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 3 a kap. 4 §. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 4 kap. 9 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 3 a kap. 5 §. I paragrafen anges vad som gäller för flyttningar som påbörjats i ett annat EU-land. I jämförelse med

nuvarande bestämmelse ändras hänvisningen till artiklar i Prop. 2021/22:61 punktskattedirektivet till att avse nya punktskattedirektivet.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

1 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak nuvarande 6 kap. 2 § första–fjärde styckena. I paragrafen finns vissa grundläggande bestämmelser om det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Se kommentaren till 5 kap. 2 § NLTS.

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 2 § femte stycket. I jämförelse med nuvarande bestämmelse ersätts hänvisningen till paragrafer med ”detta kapitel” eftersom kapitlet numera endast innehåller bestämmelser om dokumenthantering vid flyttningar under uppskovsförfarandet. Vidare görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 3 § och innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 4 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om elektroniska administrativa dokument och administrativ referenskod. Se kommentaren till 5 kap. 4 § NLTS.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 5 § och genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa krav avseende hanteringen av den administrativa referenskoden för flyttningen. Se kommentaren till 5 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 6 § och genomför artikel 20.7 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en uppskovsflyttningens destination. Se kommentaren till 5 kap. 6 § NLTS.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 21.2 i nya punktskattedirektivet.

Bestämmelsen inför en ny informationsskyldighet i samband med att bränsle flyttas under uppskovsförfarandet till den plats där bränslet lämnar EU eller till ett utförseltullkontor som utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, se vidare kommentaren till 5 kap. 7 § NLTS.

Underrättelse om att bränsle inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 21.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen genomförs de nya bestämmelserna i nya punktskattedirektivet om underrättelser om att bränsle inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, se vidare kommentaren till 5 kap. 8 § NLTS.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 7 §. Paragrafen innehåller ett krav på intyg om skattefrihet i vissa fall. Se kommentaren till 5 kap. 9 § NLTS.

Mottagningsrapport

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 § första stycket. I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport.

Exportrapport

11 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 § andra stycket och genomför artikel 25.1 och 25.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets lämnande av exportrapporter. Se kommentaren till 5 kap. 11 § NLTS.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 a § första–tredje och femte styckena och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 5 kap. 12 § NLTS.

13 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 8 a § fjärde stycket och genomför artikel 28 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om att alternativt bevis även kan lämnas när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. Se kommentaren till 5 kap. 13 § NLTS.

*Ersättningsdokument***14 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 9 § och genomför artikel 26.1 och 26.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar när det datoriserade systemet inte är tillgängligt. I jämförelse med nuvarande bestämmelse ersätts ”pappersdokument” med det mer teknikneutrala ”ersättningsdokument”. Vidare görs några mindre språkliga ändringar.

15 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande 6 kap. Paragrafen genomför artikel 26.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om hantering av ersättningsdokument vid export och flyttningar som avslutas mot förfarandet för extern transitering. Se kommentaren till 5 kap. 15 § NLTS.

16 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 10 § och genomför artikel 27 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt. Se kommentaren till 5 kap. 16 § NLTS.

*Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt***17 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 11 § och genomför artiklarna 26.2, 27.1 och 27.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen när det datoriserade systemet åter är tillgängligt. Se kommentaren till 5 kap. 17 § NLTS.

4 c kap. Distansförsäljning**1 §**

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 9 § och artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns en bestämmelse om vad som utgör distansförsäljning. Se kommentaren till 6 kap. 1 § NLTS.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare**2 §**

Paragrafen ersätter delvis nuvarande 4 kap 9 och 9 b §§ och genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen införs en ny aktör benämnd ”tillfälligt registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 2 § NLTS.

Registrerad distansförsäljare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser och ersätter delvis nuvarande 4 kap. 9 §. Paragrafen genomför artikel 44 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”registrerad distansförsäljare”. Se kommentaren till 6 kap. 3 § NLTS.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av registrerad distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 4 § NLTS.

Avregistrering

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering av tillfälligt registrerade distansförsäljare och registrerade distansförsäljare. Se kommentaren till 6 kap. 5 § NLTS.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Av bestämmelsen följer att den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning i vissa fall ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket. Se kommentaren till 6 kap. 6 § NLTS.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33, 34.3, 41 och 42 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges de grundläggande bestämmelserna om när förfarandet för beskattade varor ska användas. Se kommentaren till 7 kap. 2 § NLTS.

Av *första stycket 2* följer att undantag från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor även omfattar bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket. Vissa särskilda förfaranderegler för sådana flyttningar finns i stället i 13 §. Beskattning av sådant bränsle sker enligt 5 kap. 16 § 2.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33.1, 35.1 och artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns krav på att flyttningen ska om-

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad mottagare”. Se vidare kommentaren till 7 kap. 5 § NLTS.

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Se vidare kommentaren till 7 kap. 6 § NLTS.

Certifierad mottagare

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.13 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad mottagare”. Se kommentaren till 7 kap. 7 § NLTS.

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om den säkerhet som ska ställas av en certifierad mottagare. Se kommentaren till 7 kap. 8 § NLTS.

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns vissa bestämmelser om certifierade mottagare. Se kommentaren till 7 kap. 9 § NLTS.

Tillfälligt certifierad avsändare

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför delvis artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”tillfälligt certifierad avsändare”. Se kommentaren till 7 kap. 10 § NLTS.

Certifierad avsändare

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 3.12 och artikel 35 i nya punktskattedirektivet. Genom paragrafen införs bestämmelser om en ny aktör benämnd ”certifierad avsändare”. Se kommentaren till 7 kap. 11 § NLTS.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen finns bestämmelser om avregistrering. Se kommentaren till 7 kap. 12 § NLTS.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 33.3–4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges när flyttningar under förfarandet påbörjas respektive avslutas. Se kommentaren till 7 kap. 13 § NLTS.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen har utformats med nuvarande 3 a kap. 5 § som förebild. Genom bestämmelsen klargörs att flyttningar som påbörjats under förfarandet för beskattade varor i en annan medlemsstat omfattas av förfarandet när de sker till en certifierad mottagare i Sverige.

Särskild bestämmelse för bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket

13 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 11 §. I paragrafen finns bestämmelser om skyldighet att anmäla bränsle till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på bränslet.

I jämförelse med nuvarande 4 kap. 11 § inskränks paragrafens tillämpningsområde till att endast omfatta sådana flyttningar av bränsle som omfattas av nya 2 kap. 12 § andra stycket, dvs. resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt. Dessa flyttningar omfattas enligt 1 § första stycket 2 inte av det nya förfarandet för beskattade varor. I stället kommer de även fortsättningsvis hanteras på samma sätt som i dag genom krav på anmälan och ställande av säkerhet. Något krav på att upprätta ett förenklat ledsagardokument (jfr nuvarande 6 kap. 12 §) kommer dock inte att gälla. Övriga flyttningar som i dag omfattas av nuvarande 4 kap. 11 § hanteras enligt det nya förfarandet för beskattade varor.

I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vidare en mindre ändring genom att begreppet ”tar emot” stryks. Detta medför inte någon ändring i sak eftersom det vid en flyttning som omfattas av nya 2 kap. 12 § andra stycket alltid är fråga om att den skattskyldige själv för in bränslet.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor

Prop. 2021/22:61

Det datoriserade systemet

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges vilka dokument som ska hanteras i det datoriserade systemet, EMCS, m.m. Se kommentaren till 8 kap. 2 § NLTS.

2 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen innehåller bestämmelser om verifiering av aktörer m.m.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod.

3 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.1–2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av elektroniskt förenklat administrativt dokument via EMCS. Se kommentar till 8 kap. 4 § NLTS.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

4 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen. Se kommentaren till 8 kap. 5 § NLTS.

Ändrad destination

5 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 36.5 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen regleras den certifierade avsändarens möjlighet att via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Se kommentaren till 8 kap. 6 § NLTS.

Mottagningsrapport

6 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 37.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om lämnandet av mottagningsrapport. Se kommentaren till 8 kap. 7 § NLTS.

7 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 37.2 och 40.1 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser kring hantering m.m. av mottagningsrapporten. Se kommentaren till 8 kap. 8 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 40 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns vissa bestämmelser om alternativa bevis. Se kommentaren till 8 kap. 9 § NLTS.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 38 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om påbörjande av flyttningar under reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 10 § NLTS.

10 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 39 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar genom reservsystemet. Se kommentaren till 8 kap. 11 § NLTS.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

11 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artiklarna 38.2, 38.4 och 39 tredje stycket i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller när EMCS, efter att inte ha varit tillgängligt, åter blir det. Se kommentaren till 8 kap. 12 § NLTS.

5 kap. Skattskyldighet för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges att kapitlet tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §. En motsvarande precisering av skattskyldigheten finns i dag i inledningen till nuvarande 4 kap. 1 § och 1 b §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Godkänd upplagshavare

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 1. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 § 1. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av godkänd upplagshavare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 b § och innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde för godkända upplagshavare i en särskild situation. I paragrafen görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 1 a § och innehåller en särskild bestämmelse om undantag för bränsle som en mottagare som tagit emot bränsle på en direkt leveransplats för in i skatteupplag i Sverige.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare**6 §**

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 2. I paragrafen finns bestämmelsen om skattskyldighet i egenskap av registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 2 § 1 LSE. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Distansförsäljning**8 §**

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 1 § 3 och delvis 9 §. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare. Se kommentaren till 9 kap. 8 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 § 4 och 10 §. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för mottagaren vid distansförsäljning. Se kommentaren till 9 kap. 9 § NLTS.

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 3 § 1. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. Se kommentaren till 9 kap. 10 § NLTS.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare**11 §**

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet för certifierade mottagare och tillfälligt certifierade mottagare. Se kommentaren till 9 kap. 11 § NLTS.

12 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 34 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig i egenskap av certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Förslaget behandlas i avsnitt 7.3.

Import och otillåten införsel**13 §**

Paragrafen motsvarar närmast nuvarande 4 kap. 1 b § första stycket (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). Paragrafen genomför artikel 7.1.d och 7.2 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

14§

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 2 § 3 och 4 (i lydelsen enligt prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och otillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

15 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 1 b § tredje stycket och genomför artikel 6 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om att bestämmelserna om skattskyldighet vid import och otillåten införsel inte ska gälla i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 15 § NLTS.

Tillverkning eller användning för annat ändamål**16 §**

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 1 § 5–8 och 10. I paragrafen har samlats vissa bestämmelser om skattskyldighet vid bland annat tillverkning och användning.

I jämförelse med nuvarande bestämmelse införs en ny bestämmelse om skattskyldighet i *andra punkten*. Enligt den nya andra punkten föreligger skattskyldighet för sådant bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket, dvs. bränsle som förs in till Sverige från ett annat EU-land av en enskild person som själv transporterar bränslet hit och där bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk men där införseln inte omfattas av undantag från skatteplikt. I dag beskattas en sådan införsel av bränsle enligt nuvarande 4 kap. 1 § 5. Av nya 4 d kap. 1 § första stycket 2 följer att en sådan flyttning inte omfattas av kravet på att använda det nya förfarandet för beskattade varor, vilket även innebär att de

skattskyldighetsbestämmelser som är kopplade till det förfarandet inte är tillämpliga för införseln. En sådan flyttning omfattas även fortsättningsvis av ett krav på anmälan till Skatteverket och ställande av säkerhet för betalning av skatten, se nya 4 d kap. 13 §.

Vidare införs en ny bestämmelse om skattskyldighet i *femte punkten*. Se kommentaren till 9 kap. 16 § NLTS.

17 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 5 kap 2 § 2, 3 § 2 och 4 §. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I jämförelse med nuvarande bestämmelser tas ”utvinns” bort ur *första punkten* eftersom det inte tillämpas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a §. Den *andra punkten* har i förhållande till nuvarande bestämmelser ett betydligt mer begränsat tillämpningsområde och omfattar endast sådan införsel av bränsle som beskattas enligt 16 § 2. Vidare utvidgas tillämpningen av bestämmelsen i *tredje punkten* till att även omfatta den nya skattskyldigheten i 16 § 5. Skattskyldigheten inträder därmed, precis som enligt 16 § 3, 4 och 6, vid den tidpunkt när bränslet används för annat än avsett ändamål. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatten inte har redovisats eller påförts

18 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak nuvarande 4 kap. 1 § 9. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet som är avsedda att tillämpas i situationer där det inte finns någon känd skattskyldig enligt någon annan bestämmelse. Se kommentaren till 9 kap. 19 § NLTS.

19 §

Paragrafen motsvarar i huvudsak nuvarande 5 kap. 1 § 2. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde för den som är skattskyldig enligt 19 §. Se kommentaren till 9 kap. 20 § NLTS.

20 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Genom paragrafen införs en bestämmelse om befrielse från skatt i vissa fall. Se kommentaren till 9 kap. 21 § NLTS.

Särskilt undantag för biogas

21 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 4 a §. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om undantag i vissa fall. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs en mindre redaktionell ändring.

Beskattning vid oegentligheter

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet

22 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 2 §. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning i vissa fall av bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet. Se kommentaren till 9 kap. 25 § NLTS.

23 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 2 a § och innehåller bestämmelser om oegentlighetsbeskattning i vissa fall när ingen oegentlighet har konstaterats.

Denna bestämmelse omfattar endast flyttningar som har startat i Sverige och det förekommer därför inte att fler än en person har ställt säkerhet för skatten. I dessa fall blir det därmed inte aktuellt med ett beslut om ansvar enligt 27 §. I paragrafen görs vissa mindre språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller avsänds av en distansförsäljare

24 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 2 b § och genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. Paragrafen innehåller bestämmelser om beskattning i vissa fall av bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare. Se kommentaren till 9 kap. 27 § NLTS.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 46 i nya punktskattedirektivet. I paragrafen finns bestämmelser om beskattning när bränsle som enligt 4 d kap. 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor inte hanteras korrekt. Se kommentaren till 9 kap. 28 § NLTS.

Undantag från skatt

26 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från skatt vid förluster. Se kommentaren till 9 kap. 29 § NLTS.

Särskilt ansvar för betalning

27 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. Bestämmelsen genomför bl.a. artikel 7.2 och 46.3 i nya punktskattedirektivet. Genom bestämmelsen ges en möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för en person som omfattas av kretsen av skattskyldiga i 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § tredje stycket men som inte omfattas

av Skatteverkets beslut om skatt för den aktuella flyttningen. Se Prop. 2021/22:61 kommentaren till 9 kap. 30 § NLTS.

6 kap. Hantering och skattskyldighet avseende övriga bränslen

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i nuvarande bestämmelser. I paragrafen anges i fråga om vilken skatt och vilka bränslen kapitlet tillämpas.

En motsvarande precisering av skattskyldigheten finns i dag i inledningen till nuvarande 4 kap. 12 § och i nuvarande 4 kap. 13 § första stycket 1–3. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 kap. 15 § första stycket och innehåller bestämmelser om godkännande som lagerhållare.

I *första stycket* görs i jämförelse med nuvarande bestämmelse vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av ett nytt *andra stycke* följer att beslut om godkännande fattas av Skatteverket efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 15 § andra stycket och innehåller bestämmelser om återkallelse av godkännanden.

Konkurs

4 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 16 § och innehåller vissa bestämmelser om hantering vid konkurs.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 12 § 1 och innehåller bestämmelser om skattskyldighet för lagerhållare.

6 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 3 § 3. I paragrafen anges skattskyldighetens inträde för den som är godkänd lagerhållare. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar närmast 4 kap. 13 § första stycket (i lydelsen enligt prop. 2021/22:23) och innehåller bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid o tillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 13 § NLTS.

8 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 2 § 3 och 4 (i lydelsen enligt prop. 2021/22:23). I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde vid import och o tillåten införsel. Se kommentaren till 9 kap. 14 § NLTS.

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 13 § tredje stycket och innehåller bestämmelser om undantag vid import och o tillåten införsel. Se kommentaren till 10 kap. 19 § NLTS.

Skattskyldighet och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 kap. 12 § 2–5. I paragrafen har samlats bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall som inte omfattas av övriga bestämmelser.

I *andra punkten* tas i jämförelse med nuvarande tredje punkten hänvisningen till ”i annat fall än som avses i 2”, dvs. den som utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle, bort. Skattskyldighet bör aldrig förekomma samtidigt enligt de två punkterna. Hänvisning görs i nya andra punkten endast till ”i annat fall än som avses i 5 §”, dvs. den som har godkänts som lagerhållare. Skattskyldig enligt andra punkten är därmed den som för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans och som inte har godkänts som lagerhållare. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs i övrigt vissa redaktionella ändringar.

11 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 5 kap. 2 § 2, 3 § 2 och 4 §. I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde. I jämförelse med nuvarande bestämmelser görs vissa redaktionella ändringar.

Särskilt undantag för biogas

12 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 4 a §. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om undantag i vissa fall. I jämförelse med nuvarande bestämmelse görs en mindre redaktionell ändring.

7 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avdrag i vissa fall.

I *första stycket 1* tas ”till tredje land” bort. Av definitionen av export i 1 kap. 7 § följer att med export avses att en produkt förs ut från EU. Det

som är avgörande för rätten till avdrag är således att varan har förts ut från EU. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag. Prop. 2021/22:61

2 a §

Paragrafen innehåller ett undantag från rätt till avdrag i vissa fall där bränslet flyttas under uppskovsförfarandet. I paragrafen ändras hänvisningen till bestämmelser i nuvarande 3 a kap. till att avse motsvarande bestämmelser i nya 4 a kap. Därutöver läggs till en hänvisning till den nya bestämmelsen i 4 a kap. 2 § 4 om flyttning till utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering. I övrigt görs en mindre språklig ändring.

8 kap.

1 a §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §

I paragrafen finns bestämmelser om bokföring. I paragrafen ändras ”inköp” och ”köpts in” till ”mottagande” och ”tagits emot” för att bättre överensstämmer med uppskovsförfarandets utformning. Därigenom överensstämmer skrivningen även med 1 § sista stycket av vilket det följer att den som är skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt. Därutöver görs en mindre språklig ändring.

9 kap.

10 §

I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor. Bestämmelserna genomför artikel 37.2 och 40.3 i nya punktskattedirektivet. De nuvarande bestämmelserna i 10–10 b §§ ges en annan redaktionell utformning där de olika paragraferna avser olika situationer.

I *första stycket* förtydligas att endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse och att bestämmelsen omfattar bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor. Vidare ersätts uttrycket ”medger Skatteverket” av ”ska Skatteverket besluta om”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* införs nya bestämmelser som innebär att bestämmelsen anpassas till nya punktskattedirektivet. Se kommentaren till 12 kap. 3 § NLTS.

10 a §

I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning. Endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas därmed av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

I det nya *första stycket* anges att återbetalning medges om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-

Prop. 2021/22:61 land genom distansförsäljning. Detta ersätter den nuvarande hänvisningen till 10 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra* och *tredje styckena* görs vissa redaktionella och språkliga ändringar. Vidare anges att återbetalning enligt denna paragraf inte medges om 10 b § är tillämplig. Se kommentaren till 12 kap. 4 § NLTS.

10 b §

I denna paragraf hanteras återbetalning för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land och där beskattats genom oegentlighetsbeskattning. Endast bränsle som avses i 1 kap. 3 a § omfattas därmed av tillämpningsområdet för denna bestämmelse. Bestämmelserna genomför artikel 46.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* anges att återbetalning medges om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att bränslet beskattas där enligt artikel 46 i punktskattedirektivet.

I *andra stycket* anges att den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att bränslet har beskattats i ett annat EU-land. Eftersom det är en förutsättning i dessa fall att beskattning sker tas hänvisningen till användning för skattebefriat ändamål bort. Beskattningen kan ske inte endast i mottagarlandet utan även i annat EU-land. Se även kommentaren till 12 kap. 5 § NLTS.

Därutöver görs vissa redaktionella ändringar, exempelvis framgår redan av första stycket att ansökan ges in till Skatteverket varför första meningen i andra stycket tas bort.

10 c §

Paragrafen är ny. I paragrafen hanteras återbetalning för bränslen vilka inte omfattas av 1 kap. 3 a §. Dessa omfattades tidigare av 10 och 10 b §§ men har nu flyttats till nya 10 c §.

I jämförelse med nuvarande bestämmelser begränsas kraven för återbetalning enligt *första stycket* till att bränslet har flyttats till ett annat EU-land för att användas där.

I det *andra stycket* anges, på motsvarande sätt som i 10–10 b §§ att den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Om avdrag har medgetts för samma bränsle enligt bestämmelsen i 7 kap. 5 b § föreligger exempelvis inte någon rätt till återbetalning. Vidare följer av bestämmelsen att den som begär återbetalning ska visa att bränslet har förts ut ur Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

11 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning när oegentlighetsbeskattning sker i mer än ett land. Se kommentaren till 12 kap. 2 § NLTS.

11 a §

Paragrafen är ny. I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning när bränsle exporteras.

Av *första stycket* följer att Skatteverket beslutar om återbetalning efter ansökan om bränsle har exporterats från EU. För att återbetalning ska vara aktuell ska skatt ha betalats i Sverige.

I det *andra stycket* anges, på motsvarande sätt som i 10–10 b §§ att den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Om avdrag har medgetts för samma bränsle enligt bestämmelsen i 7 kap. 1 § första stycket 1 föreligger exempelvis inte någon rätt till återbetalning. Vidare följer av bestämmelsen att den som begär återbetalning ska visa att bränslet har förts ut ur Sverige.

I *tredje stycket* anges för vilken tidsperiod och inom vilken tid en ansökan ska ges in.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

12 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser kring ansökan om återbetalning. I *första stycket* anpassas uppräknningen till att även omfatta nya 10 c och 11 a §§.

12 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Allmänna bestämmelser i fråga om förfarandet vid beskattning

1 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 1 § första stycket och anger att bestämmelserna i skatteförfarandelagen gäller i fråga om förfarandet vid beskattning. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i SFL om omprövning och överklagande gäller i fråga om beslut i ärenden som handläggs inom ramen för förfarandet vid beskattning.

I fråga om beskattning vid import och otillåten införsel samt beskattning vid oegentligheter gäller dock bestämmelserna i 2 § respektive 3–8 §§.

Förfarandet vid beskattning vid import och otillåten införsel

2 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 5 kap. 5 § och 6 kap. 1 § andra stycket och innehåller bestämmelser om förfarandet vid beskattning i samband med import och otillåten införsel. I jämförelse med nuvarande bestämmelser är bestämmelsen även tillämplig i fråga om beskattning vid otillåten införsel.

Förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

3 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 kap. 1 a § första stycket. Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om förfarandet vid beslut om oegentlighetsbeskattning. Se kommentaren till 13 kap. 4 § NLTS.

4 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § tredje stycket och innehåller vissa bestämmelser om ansvar för bl.a. företrädare för juridiska personer. Se kommentaren till 13 kap. 5 § NLTS.

5 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § andra stycket. I paragrafen finns bestämmelser om förelägganden. Se kommentaren till 13 kap. 6 § NLTS.

6 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § andra stycket. I paragrafen finns bestämmelser om revision. Se kommentaren till 13 kap. 7 § NLTS.

7 §

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 6 kap. 1 a § tredje stycket och innehåller hänvisningar till bestämmelser i SFL vilka ska gälla vid handläggning av ärenden om oegentlighetsbeskattning. Se kommentaren till 13 kap. 8 § NLTS.

8 §

Paragrafen har inte någon motsvarighet i LSE. I paragrafen finns en särskild bestämmelse om överklagande för den som omfattas av ett beslut om ansvar för skatt. Se kommentaren till 13 kap. 9 § NLTS.

Omrövning och överklagande av vissa beslut enligt denna lag

9 §

Paragrafen motsvarar nuvarande 12 kap. 1 § (enligt förslaget i prop. 2021/22:23). I paragrafen finns vissa bestämmelser om omrövning och överklagande. Se kommentaren till 13 kap. 10 § NLTS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare och registrerad distansförsäljare i 4 c kap. 2–4 §§ och bestämmelserna om registrering som certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare i 4 d kap. 5–11 §§ samt bestämmelsen om överklagande i 12 kap. 9 § träder i kraft den 1 januari 2023. Det innebär att det blir möjligt för Skatteverket att registrera sådana aktörer innan övriga bestämmelser i lagen träder i kraft och flyttningar måste ske enligt de nya bestämmelserna. I övrigt träder lagen i kraft den 13 februari 2023.

I *andra punkten* klargörs att även om 4 c kap. 2 § och 4 d kap. 5 och 10 §§ träder i kraft redan den 1 januari 2023 så föreligger inte något krav på registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare för flyttningar som sker före den 13 februari 2023. Sådant krav gäller endast för flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller senare. Det är därmed frivilligt för aktören att välja om denne vill dra nytta av den möjlighet som föreligger, genom det delade ikraftträdande som följer av första punkten, att redan före den 13 februari 2023 registrera sig hos Skatteverket för sådana flyttningar som avses att påbörjas den 13 februari 2023 eller senare.

I den *tredje punkten* finns en bestämmelse om flyttningar genom distansförsäljning. Om en sådan flyttning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3, 4 och 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen. Det bränsle för vilket flyttningen påbörjats före den 13 februari 2023 ska således hanteras enligt bestämmelserna i den upphävda lagen.

Av den *fjärde punkten* följer att i de fall en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller bestämmelserna i 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§ och 5 kap. 2 § 2 samt 6 kap. 12 § i den äldre lydelsen om bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet och innebär att i de fall en flyttning av beskattat bränsle har påbörjats före ikraftträdandet, dvs. före den 13 februari 2023, ska bestämmelserna i nuvarande 4 kap. 11 § om anmälan till Skatteverket och nuvarande 6 kap. 12 § om förenklat ledsagardokument tillämpas. En flyttning som uppfyller kraven enligt bestämmelserna i den äldre lydelsen ska således anses uppfylla kraven för flyttningar av beskattade varor enligt bestämmelserna i den nya lydelsen så länge flyttningen pågår. Detta förutsätter dock att flyttningen avslutas, dvs. att bränslet tas emot, senast den 31 december 2023. Det innebär att beskattning ska ske av den som för in eller tar emot varan enligt bestämmelserna i nuvarande 4 kap. 1 § 5 och 5 kap. 2 § 2. Om det i något fall skulle förekomma att en flyttning som har påbörjats före den 13 februari 2023 ännu inte har avslutats den 31 december 2023, ska de angivna bestämmelserna om flyttning i den äldre lydelsen ändå tillämpas om bränslet har förts in i Sverige senast den 31 december 2023. Om det skulle visa sig att bränsle för vilket flyttningen påbörjats före ikraftträdandet förs in till Sverige efter den 31 december 2023 får i stället de nya bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i nya 5 kap. 25 § tillämpas för bränslet.

Av *femte punkten* följer att i övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det innebär exempelvis att om förhållanden som grundar rätt till återbetalning inträffar före ikraftträdandet ska äldre bestämmelser gälla i ärendet.

I *sjätte punkten* anges att om bränslen har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna om uppskovsförfarandet i de upphävda 3 a kap. 2, 3 och 5 §§, ska de nya bestämmelserna i 4 a kap. 1–5 och 8 §§ anses ha tillämpats. Detta innebär att en flyttning som påbörjats enligt de krav som uppställs i upphävda 3 a kap. 2 och 3 §§, t.ex. avseende mellan vilka platser flyttningar får ske och att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument, fortsätter att utgöra en flyttning under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i nya 4 a kap. så länge bestämmelserna om uppskovsförfarandet följs. Detsamma gäller för flyttningar som har påbörjats i ett annat EU-land och som omfattas av uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium (jfr nuvarande 3 a kap. 5 §). Detta säkerställer att det föreligger kontinuitet mellan den upphävda lagen och den nya lagen. Vid flyttning under uppskovsförfarandet som påbörjas och bedrivs under tid före ikraftträdandet gäller således de krav som vid den tidpunkten gällde för att påbörja och bedriva en flyttning korrekt. De nya krav som införs i den nya lagen, t.ex. om uppgiftslämnande vid avsändandet från platsen för import, gäller inte retroaktivt för flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet.

Prop. 2021/22:61 Någon oegentlighet kan därmed aldrig anses föreligga på grundval av att sådana nya krav inte har uppfyllts för en flyttning som påbörjats innan ikraftträdandet. Detta följer av punkt 5. Om det däremot inträffar nya omständigheter efter ikraftträdandet, t.ex. genom att bränslet stjäls, ska dock bestämmelserna i den nya lagen tillämpas avseende dessa omständigheter.

Enligt *sjunde punkten* ska ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare och godkännanden av skatteupplag som har beslutats enligt det upphävda 4 kap. fortfarande gälla och ska likställas med ett godkännande enligt de nya 4 och 6 kap. Det innebär att nya godkännanden inte behöver sökas enligt nya 4 kap. 1, 8, 14 eller 15 § eller nya 6 kap. 2 §. Inte heller påverkas den skatterättsliga behandlingen av bränsle som exempelvis finns i en upplagshavares skatteupplag. Den som enligt det upphävda 4 kap. varit registrerad som distansförsäljare måste däremot anmäla sig på nytt för registrering enligt 4 c kap. 2 eller 3 § i den nya lagen.

Åttonde punkten motsvarar en tidigare övergångsbestämmelse till nuvarande 4 kap. 3 § (SFS 2017:1208 punkt 3). Enligt bestämmelsen tillämpas inte nya 4 kap. 2 § andra stycket på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018. Den bestämmelsen innebär att som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad (jfr prop. 2017/18:1, volym 1 s. 568–570).

I den *nionde punkten* finns en bestämmelse om att underrättelser om att bränsle inte längre ska föras ut ur unionens tullområde får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024. Bestämmelsen genomför artikel 54 i nya punktskattedirektivet.

Övergångsbestämmelserna utformas enligt *Lagrådets* förslag.
Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

15.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

1 kap.

1 §

I paragrafen finns vissa inledande bestämmelser. I paragrafen ersätts hänvisningen till punktskattedirektivet med en hänvisning till nya punktskattedirektivet.

2 §

I paragrafen anges vad som avses med vissa begrepp vid tillämpning av lagen.

I *andra och tredje styckena* ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Vidare görs vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

I paragrafen finns en bestämmelse om vad som avses med skattskyldig vid tillämpning av lagen. I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Vidare ändras hänvisningarna till bestämmelser i LSE till att avse motsvarande nya bestämmelser i LSE. Därutöver görs en redaktionell ändring av ordningen på hänvisningarna.

I första punkten finns hänvisningarna till de aktörer som är skattskyldiga enligt LSE. I punkten införs nya hänvisningar till den som är skattskyldig i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare, registrerad distansförsäljare, certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare. Hänvisningar som inte har någon motsvarighet i det nya förfarandet tas bort, t.ex. hänvisningarna till den som enligt nuvarande bestämmelser är skattskyldig när bränsle som avses i 1 kap. 3 a § förs in eller tas emot. Vidare införs en ny hänvisning till den som är skattskyldig enligt nya 5 kap. 16 § 2 LSE vid resandeförsel av bränsle med ovanligt transportsätt. Slutligen införs en ny hänvisning till den som är skattskyldig enligt bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning i nya 5 kap. 25 § LSE.

I andra punkten finns hänvisningarna till de aktörer som är skattskyldiga enligt NLTS. I punkten införs nya hänvisningar till den som är skattskyldig i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare, registrerad distansförsäljare, certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare. Hänvisningar som inte har någon motsvarighet i det nya förfarandet tas bort, t.ex. hänvisningarna till den som är skattskyldig när EU-harmoniserade tobaksvaror förs in eller tas emot. Slutligen införs en ny hänvisning till den som är skattskyldig enligt bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § NLTS.

I tredje punkten finns hänvisningarna till de aktörer som är skattskyldiga enligt NLAS. I punkten införs nya hänvisningar till den som är skattskyldig i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare, registrerad distansförsäljare, certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare. Hänvisningar som inte har någon motsvarighet i det nya förfarandet tas bort, t.ex. hänvisningarna till den som är skattskyldig när alkoholvaror förs in eller tas emot. Slutligen införs en ny hänvisning till den som är skattskyldig enligt bestämmelsen om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § NLAS.

4 a §

I paragrafen förklaras vad som avses med ”uppskovsförfarandet”.

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelserna i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Hänvisningarna till bestämmelsen i LSE ändras till motsvarande nya bestämmelse i LSE. Därutöver läggs en hänvisning till vilken anger vad som avses med ”förfarandet för beskattade varor”. Slutligen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar.

5 a §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som gäller vid flyttningar av varor i vissa fall.

I första stycket ersätts hänvisningen till förenklade ledsagardokument med en hänvisning till de elektroniska förenklade administrativa

dokument och förenklade administrativa referensnummer som föreskrivs i NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE. Därigenom anpassas bestämmelsen till nya punktskattedirektivet. Vidare görs vissa redaktionella ändringar.

I *andra stycket* ersätts hänvisningar till punktskattedirektivet med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i nya punktskattedirektivet. Därutöver görs vissa ändringar för att anpassa bestämmelsen till nya punktskattedirektivet. Bestämmelser om dokumenthantering finns i artikel 20 och 26 i nya punktskattedirektivet för varor inom uppskovsförfarandet, artikel 36 och 38 för varor inom förfarandet för beskattade varor och artikel 48 för varor som flyttas från små vinproducenter. Bestämmelser om ställande av säkerhet finns i artiklarna 17, 35 och 44 i nya punktskattedirektivet. En ny bestämmelse har lagts till som tydliggör att när varor som flyttas inom förfarandet för beskattade varor omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referensnummer som avses i artikel 36.4 i nya punktskattedirektivet.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om hur en punktskattepliktig vara får flyttas.

I *första stycket* ersätts hänvisningen till förenklat ledsagardokument med en hänvisning till elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referensnummer som en följd av det nya förfarandet för beskattade varor. Med ersättningsdokument avses såväl ersättningsdokument inom uppskovsförfarandet som ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor. Eftersom anmälningsskyldigheten enligt LTS, LAS och LSE för den som avser att föra in eller ta emot beskattade varor ersätts med skyldigheter inom förfarandet för beskattade varor att registrera sig som certifierad mottagare, tillfälligt certifierad mottagare, certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare införs en hänvisning till kraven på ”registrering”. Hänvisningen omfattar även skyldigheten att registrera sig som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare. Begreppet ”anmälningsskyldighet” omfattar endast den anmälningsskyldighet som föreligger för mottagare vid distansförsäljning i vissa fall enligt 6 kap. 6 § NLTS, 6 kap. 6 § NLAS och nya 4 c kap. 6 § LSE och den anmälningsskyldighet som föreligger vid sådana flyttningar av bränsle som omfattas av nya 2 kap. 12 § andra stycket LSE.

I *andra stycket* ändras förenklat ledsagardokument till elektroniska förenklade administrativa dokument som en följd av det nya förfarandet för beskattade varor. Vidare får bestämmelsen en annan redaktionell utformning.

2 kap.

1 a §

I paragrafen finns vissa särskilda bestämmelser om transportkontroll av transport som medför bränsle som förs in med ovanliga transportsätt. I paragrafen ersätts hänvisningen till 4 kap. 1 a § andra stycket LSE med en

hänvisning till motsvarande bestämmelse i nya 2 kap. 12 § andra stycket Prop. 2021/22:61
LSE.

Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

1 c §

I paragrafen, som är ny, införs en särskild bestämmelse för de situationer där varor som omfattas av bestämmelserna om distansförsäljning visserligen flyttas i strid med 1 kap. 6 § eftersom avsändaren inte uppfyllt sina skyldigheter att registrera sig och ställa säkerhet men där mottagaren har anmält flyttningen till Skatteverket enligt 6 kap. 6 § NLTS, 6 kap. 6 § NLAS eller nya 4 c kap. 6 § LSE. I dessa fall ska flyttningen inte anses ske i strid med 1 kap. 6 § vid tillämpning av 2 kap. Det innebär t.ex. att Tullverket inte får besluta om skatt på varorna. En anmälan har endast denna betydelse om det faktiskt är fråga om en flyttning genom distansförsäljning enligt den definition som gäller enligt lagarna om tobaksskatt, alkoholskatt och skatt på energi (jfr t.ex. 6 kap. 1 § NLTS). Om Tullverket har anledning att anta att flyttningen i stället bort ske under bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor får Tullverket exempelvis omhänderta varorna enligt 2 kap. 9 § för kontroll av om kraven enligt 1 kap. 6 § är uppfyllda.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

2 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om vad Tullverket får göra vid en transportkontroll.

I *andra stycket* ersätts hänvisningarna till förenklade ledsagardokument med hänvisning till förenklade administrativa referenscodes.

Bestämmelsen i *tredje stycket* om möjlighet att härleda administrativa referenscodes utvidgas till att även omfatta förenklade administrativa referenscodes.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om skyldighet att se till att föreskrivna dokument följer med transporten m.m.

I paragrafen ersätts hänvisningarna till förenklade ledsagardokument med hänvisningar till förenklade administrativa referenscodes. Begreppet ”ersättningsdokument” avser såväl ersättningsdokument inom uppskovsförfarandet som ersättningsdokument inom förfarandet för beskattade varor.

I *andra stycket* läggs till en hänvisning till ersättningsdokument eftersom sådana genom nya punktskattedirektivet kan komma att användas även vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor. Vidare görs en mindre språklig ändring.

13 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Tullverket ska besluta om skatt i vissa fall.

I paragrafen ersätts hänvisningarna i *första stycket* till LTS och LAS med hänvisningar till NLTS och NLAS. Vidare görs vissa redaktionella ändringar i första och andra styckena. Bestämmelserna i nuvarande tredje och fjärde styckena flyttas till nya 13 b §.

13 a §

I paragrafen finns nya bestämmelser om Tullverkets beslutanderätt vad gäller beslut om s.k. oegentlighetsbeskattning enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLTS, 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLAS eller nya 5 kap. 22, 24 eller 25 § LSE.

Av *första stycket* följer att Tullverket får besluta om skatt enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning för en omhändertagen punktskattepliktig vara. Att beslut enligt 9 kap. 26 § NLTS, 9 kap. 26 § NLAS och nya 5 kap. 23 § LSE inte omfattas av bestämmelsen beror på att skattskyldighet i det fallet förutsätter att någon oegentlighet inte har konstaterats. Bestämmelsen blir därmed inte aktuell att tillämpa för omhändertagna varor. På samma sätt som när Skatteverket beslutar om skatt ska beslutet avse en skattskyldig.

I *andra stycket* införs en möjlighet även för Tullverket att besluta om särskilt ansvar för betalning enligt 9 kap. 30 § NLTS, 9 kap. 30 § NLAS och nya 5 kap. 27 § LSE.

De förfarandebestämmelser som finns i 4 kap. gäller för dessa beslut på samma sätt som för andra beslut enligt lagen. Det innebär exempelvis att skatten ska betalas inom den tid som Tullverket bestämmer (4 kap. 6 §), att bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. SFL kan tillämpas mot såväl den som är företrädare för en juridisk person som omfattas av ett beslut om skatt som den som är företrädare för en juridisk person som omfattas av ett beslut om ansvar (4 kap. 8 a §), att Tullverket kan besluta om ansvar för delägare i handelsbolag om ett sådant bolag är föremål för beslut enligt första eller andra stycket (4 kap. 8 b §). Att den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt andra stycket får överklaga det beslut om skatt som omfattas av beslutet om ansvar följer av nya 4 kap. 14 a §.

Nuvarande 13 a § har fått beteckningen 13 c §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5 och 12.2.

13 b §

Paragrafen, som är ny, motsvarar delvis nuvarande 13 § tredje och fjärde styckena. I paragrafen finns bestämmelser om att Tullverket i vissa fall inte får besluta om skatt. Genom ändringarna görs bestämmelserna tillämpliga såväl för beslut enligt 13 § som enligt 13 a §.

I förhållande till nuvarande bestämmelse kompletteras *första stycket* med en hänvisning till NLTS, NLAS och LSE. Även ett beslut av Skatteverket om oegentlighetsbeskattning enligt nämnda lagar som fattades innan varorna omhändertogs utgör hinder för att Tullverket ska besluta om skatt för varorna.

13 c §

I paragrafen, som har fått en ny beteckning, återfinns bestämmelserna om eftergift i nuvarande 13 a §. I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Begreppen ”beskattad tobaksvara” och ”beskattad alkoholvara” ändras till ”beskattad vara” i enlighet med de ändringar som görs i 1 kap. 11 § NLTS och 1 kap. 12 § NLAS. Vidare görs i förhållande till nuvarande 13 a § vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15 §

I paragrafen finns bestämmelser om upphävande av omhändertagande.

I *andra stycket* görs en följdändring med anledning av den nya 13 a §.

I övrigt görs vissa mindre språkliga ändringar.

16 a §

I paragrafen ändras hänvisningen till en bestämmelse i LTS till att avse motsvarande bestämmelse i NLTS.

20 §

I paragrafen görs en följdändring med anledning av att nuvarande 13 a § byter beteckning till 13 c §.

3 kap.**5 §**

I paragrafen finns bestämmelser om att Tullverket ska besluta om skatt i vissa fall.

I *första stycket* ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Sista meningen flyttas till det nya tredje stycket.

I ett nytt *andra stycke* införs en särskild bestämmelse om beslut om s.k. oegentlighetsbeskattning enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLTS eller 9 kap. 25, 27 eller 28 § NLAS.

Av det nya *tredje stycket* framgår att skatt enligt första och andra styckena ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar. Detta motsvarar tidigare första stycket sista meningen.

Det *fyärde stycket* innehåller bestämmelsen i tidigare andra stycket. Bestämmelsen görs tillämplig på beslut enligt såväl första som andra stycket. Därutöver ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS.

I *femte stycket* (tidigare tredje stycket) görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om upphävande av omhändertagande.

I *första stycket* 2 görs en följdändring till följd av att nuvarande 5 § tredje stycket blir 5 § femte stycket.

I övrigt görs vissa mindre språkliga ändringar.

4 kap.**1 §**

Paragrafen innehåller bestämmelser om transporttillägg.

I *första stycket* regleras transporttillägg för avsändande upplagshavare och registrerade avsändare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelsen anpassas för att närmare anknyta till de krav som enligt nya punktskattedirektivet ställs på den som avsänder varor under uppskovsförfarandet att lämna den administrativa referenskoderna till den som medföljer varorna.

Bestämmelserna i nuvarande andra stycket delas upp och anpassas till det nya förfarandet för beskattade varor och de ändringar som har gjorts av bestämmelserna om distansförsäljning. Enligt det nya *andra stycket* ska transporttillägg påföras en certifierad avsändare och tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Transporttillägg ska även påföras en certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Ställande av säkerhet är en förutsättning för registrering vilket innebär att bestämmelsen sällan kommer att tillämpas. I begreppet ”i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §” får dock även anses ingå att säkerheten ska uppgå till ett sådant belopp som följer av bestämmelserna i LTS, LAS och LSE. Om varor flyttas utan att aktören har ställt tillräcklig säkerhet kan transporttillägg således påföras.

Av det nya *tredje stycket* följer att transporttillägg ska påföras en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Se ovan om uttrycket ”i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §”. Till detta stycke flyttas även bestämmelsen i nuvarande andra stycket 3 om transporttillägg för säljare som vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak inte har ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

I de fall aktören inte alls har anmält sig för registrering kan transporttillägg i stället tas ut enligt nya 1 a §.

Bestämmelserna om transporttillägg för förare, passagerare och lokalägare i nuvarande tredje och fjärde styckena flyttas till en ny 1 b §. Bestämmelsen om transporttilläggets storlek i femte stycket flyttas till en ny 1 c §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

1 a §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om transporttillägg för bl.a. den som inte fullföljt de skyldigheter som följer av förfarandet för beskattade varor eller bestämmelserna om distansförsäljning. Dessa skyldigheter är centrala för att myndigheterna ska ha möjlighet att kontrollera de varor som flyttas mellan EU-länderna. Något hinder mot att påföra flera aktörer som inte har fullgjort sina skyldigheter avseende en viss flyttning transporttillägg föreligger inte.

Första punkten avser avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Dessa ska påföras transporttillägg om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare i avsändarmedlemsstaten inte iakttagits.

Andra punkten avser mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor. Dessa ska påföras transporttillägg om skyldigheten att anmäla sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare i destinationsmedlemsstaten och ställa säkerhet inte iakttagits. Bestämmelserna i första och andra punkten avser såväl flyttningar till Sverige som flyttningar från Sverige.

Den *tredje punkten* avser avsändare som avsänder varor till Sverige genom distansförsäljning. Dessa ska påföras transporttillägg om de inte har uppfyllt skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare och ställa säkerhet.

I *fjärde punkten* avses sådan mottagare som är skyldig att anmäla en flyttning av varor vid distansförsäljning därför att avsändaren varken är en registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen.

I *femte punkten* finns den bestämmelse som finns i nuvarande 1 § andra stycket 1 om transporttillägg för den som är skattskyldig för snus, tuggtobak och övrig tobak och som inte iakttagit anmälningsskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som i dag finns i 1 § andra stycket 1. Bestämmelsen förtydligas genom angivande av ”snus, tuggtobak och övrig tobak”.

I *sjätte punkten* finns en bestämmelse om transporttillägg för den som för in bränsle med ovanliga transportsätt enligt nya 2 kap. 12 § andra stycket LSE och därmed är skattskyldig enligt nya 5 kap. 16 § 2 LSE. Bestämmelsen motsvarar vad som i dag gäller i samma situation enligt nuvarande 1 § andra stycket 1.

Övervägandena finns i avsnitt 8 och 12.4.

1 b §

Paragrafen är ny och innehåller de bestämmelser om transporttillägg för förare, passagerare och den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- och omlastning under en pågående flyttning som finns i nuvarande 1 § tredje och fjärde styckena.

Första stycket innehåller de bestämmelser om transporttillägg för förare och passagerare som transporterar beskattade varor som finns i nuvarande 1 § tredje stycket första meningen. I bestämmelsen ändras hänvisningen till förenklat ledsagardokument till en hänvisning till förenklad administrativ referenskod och ersättningsdokument. Bestämmelserna om transporttillägg för förare utvidgas även till förare som transporterar varor under uppskovförfarandet utan att ha med sig föreskriven administrativ referenskod. Skyldigheten för förare att se till att administrativ referenskod eller ersättningsdokument följer med transporten följer av 2 kap. 6 §.

Andra stycket motsvarar nuvarande 1 § tredje stycket andra meningen.

Bestämmelserna i *tredje stycket* motsvarar nuvarande 1 § fjärde stycket. I bestämmelsen ändras hänvisningen till förenklat ledsagardokument till en hänvisning till förenklad administrativ referenskod och ersättningsdokument.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

1 c §

I paragrafen, som är ny, anges hur transporttillägget ska beräknas. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 1 § sista stycket.

2 §

I paragrafen anges vissa situationer där transporttillägg ska undanröjas.

I *första stycket* uppdateras hänvisningarna till att omfatta de situationer enligt de nya punkterna i 1 § och i 1 b § där transporttillägg tas ut på grund

Prop. 2021/22:61 av att administrativ referenskod, förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte har lämnats eller medförts.

Det *andra stycket* omfattar situationer där det i ärende eller mål om skatt konstaterats att den som påförts tillägget inte är skattskyldig. En sådan direkt koppling mellan ärenden och mål om skatt och frågan om transporttillägg föreligger efter de ändringar som föreslås i denna proposition endast i ett fåtal fall. Det är de fall som följer av nya 1 a § 4–6, dvs. när en mottagare vid distansförsäljning brustit i anmälnings-skyldigheten eller det är fråga om den som skattskyldig vid införsel av för snus, tuggtobak och övrig tobak på annat sätt än genom distansförsäljning eller resandeförsel av bränsle genom ovanliga transportsätt. Bestämmelsen är som en följd av detta begränsad till dessa situationer. I övriga fall enligt 1 a § kommer frågan om aktörerna haft de skyldigheter som utgör grund för transporttillägget normalt inte prövas inom ramen för ärendet eller målet om skatt. I övrigt görs vissa redaktionella ändringar.

6 §

Paragrafen innehåller vissa bestämmelser om hantering av skatt och transporttillägg. I *tredje stycket* korrigeras hänvisningen till att avse 9 c §.

9 c §

Paragrafen innehåller vissa bestämmelser om förfarandet vid beslut om transporttillägg för bränslen som omfattas av nya 2 kap. 12 § andra stycket LSE (nuvarande 4 kap. 1 a § andra stycket LSE), dvs. resandeförsel av bränsle med ovanliga transportsätt. I paragrafen uppdateras hänvisningen till LSE till att avse den nya paragrafen.

14 a §

Paragrafen är ny och innehåller en särskild bestämmelse om överklagande för de fall där Tullverket har fattat ett beslut om ansvar enligt nya 2 kap. 13 a § andra stycket. Den som omfattas av ett beslut om ansvar får genom bestämmelsen möjlighet att överklaga det beslut om skatt som omfattas av beslutet om ansvar. En motsvarande bestämmelse har införts i 13 kap. 9 § NLTS, 13 kap. 9 § NLAS och nya 12 kap. 8 § LSE för de situationer där beslutet om ansvar fattas av Skatteverket, se kommentaren till 13 kap. 9 § NLTS.

Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

5 kap.

1 a §

I paragrafen som innehåller bestämmelser om olovlig befattning med punktskattepliktiga varor ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Vidare görs vissa redaktionella ändringar. I *tredje stycket* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om penningböter i vissa fall för den som inte tillhandahåller föreskrivna dokument.

I *andra stycket* ersätts hänvisningen till det förenklade ledsagar-dokumentet med en hänvisning till den förenklade administrativa referenskoderna eller ersättningsdokumentet.

6 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om punktskattebesök.

I paragrafen ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS, LAS och LSE till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS, NLAS och ändrade bestämmelser i LSE. I den *fjärde punkten* tas orden ”och affärshändelser” bort som en följd av att begreppet tagits bort från 3 kap. 4 § NLTS, 3 kap. 4 § NLAS och nya 4 kap. 3 § LSE. Vidare görs vissa redaktionella ändringar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* följer att lagen träder i kraft den 13 februari 2023. Detta motsvarar tidpunkten för det huvudsakliga ikraftträdandet av NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE.

I *andra punkten* anges att bestämmelserna i 4 kap. 1 § i den nya lydelsen och 4 kap. 1 a–1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet. Transporttillägg enligt de nya bestämmelserna får således inte påföras för flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. Det gäller exempelvis den nya möjligheten att påföra transporttillägg för förare som inte har med sig administrativ referenskod eller ersättningsdokument. I stället gäller enligt punkterna 3–4 nedan äldre bestämmelser om transporttillägg för flyttningar som påbörjas före ikraftträdandet.

I *trede punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av beskattade varor som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS, punkt i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLAS och punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt lagförslag 2.12) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Genom övergångsbestämmelsen gäller även äldre bestämmelser i denna lag för sådana flyttningar. Det innebär exempelvis att det fortsätter att föreligga skyldighet att tillhandahålla förenklade ledsagardokument.

I *fjärde punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av varor genom distansförsäljning som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS, punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLAS och punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt lagförslag 2.12) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till

Prop. 2021/22:61 NLTS. Genom övergångsbestämmelsen gäller även äldre bestämmelser i denna lag för sådana flyttningar.

Av *femte punkten* följer att äldre lydelsen av 4 kap. 1 och 2 §§ gäller för flyttningar under uppskovsförfarandet och för flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak som påbörjats före ikraftträdandet. Detta innebär att de äldre bestämmelserna om transporttillägg tillämpas för dessa flyttningar. Vad gäller snus, tuggtobak och övrig tobak gäller detta såväl flyttningar genom distansförsäljning som när sådana varor förs in till eller tas emot i Sverige. Till skillnad från de flyttningar som omfattas av tredje och fjärde punkten sker inte några sådana ändringar i sak vad gäller förfarandet för dessa flyttningar att det införts övergångsbestämmelser i NLTS, NLAS eller LSE som innebär att äldre bestämmelser gäller för dem. I stället följer av punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS, punkt 7 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLAS samt punkt 6 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt lagförslag 2.12) att om varor har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i den upphävda lagen eller upphävda kapitlet ska de motsvarande bestämmelserna i den nya lagen respektive nya kapitlet anses ha tillämpats. En liknande bestämmelse finns för flyttningar av snus, tuggtobak och övrig tobak i punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Även flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet av nämnda lagar omfattas således av lagarna. Vad gäller övriga bestämmelser i LPK ska därför bestämmelserna tillämpas i sin nya lydelse vad gäller förhållanden som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet, t.ex. om en oegentlighet inträffar under en uppskovsflyttning eller skattskyldighet inträder för snus, tuggtobak eller övrig tobak.

I övrigt gäller enligt *sjätte punkten* äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

15.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

4 §

I paragrafen ändras hänvisningen till en bestämmelse i LTS till att avse motsvarande bestämmelse i NLTS.

5 §

I paragrafen anges vissa krav för försäljning av bl.a. alkohol och tobaksvaror som ska säljas i en exportbutik. I paragrafen ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Därutöver flyttas första stycket andra meningen och fjärde stycket till en ny 5 a §.

5 a §

Paragrafen är ny och motsvarar nuvarande 5 § första stycket andra meningen och tredje stycket avseende snus och tuggtobak samt nikotinprodukter.

15.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Prop. 2021/22:61

2 kap.

4 a §

I paragrafen finns en bestämmelse som innebär att uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet Excise Movement Control System, EMCS, får behandlas i beskattningsdatabasen.

I paragrafen ändras hänvisningen till Europaparlamentets och rådets beslut om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor till att avse det nya beslut som antogs i januari 2020 och som utvidgar hanteringen av flyttningar i det datoriserade systemet till att även omfatta beskattade varor.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om enskildas rätt att ta del av uppgifter i beskattningsdatabasen.

I *punkt 8* ändras hänvisningen till LAS till att avse NLAS. I *punkt 9* ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Ändringen i *punkt 10* innebär att uppgift om huruvida säkerhet har ställts endast får lämnas ut avseende distansförsäljare enligt 10 kap. NLTS.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om bl.a. Tullverkets möjlighet att ha direktåtkomst till beskattningsdatabasen.

I *andra stycket* läggs ”otillåten införsel” till. Ändringen är en följd av att den nuvarande definitionen av import i punktskattelagstiftningarna ändras, se avsnitt 9.1. Vad som avses med otillåten införsel behandlas närmare i kommentaren till 1 kap. 8 § NLTS. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

I paragrafen regleras vissa undantag från huvudregeln i 2 kap. 11 § om när Skatteverket ska gallra uppgifter och handlingar som behandlas i beskattningsdatabasen.

I *andra stycket* införs bestämmelser om att även uppgifter och handlingar om de nya aktörerna certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. Vidare ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

I *tredje stycket* görs en mindre redaktionell ändring.

I *fjärde stycket* regleras tidpunkten för gallring av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet EMCS. Ändringen innebär att hänvisningarna till bestämmelserna om administrativ referenskod i LTS, LAS och LSE ändras till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS, NLAS och de omarbetade kapitlen i LSE. Vidare utvidgas bestämmelsens tillämpningsområde till meddelanden som är

Prop. 2021/22:61 kopplade till den förenklade administrativa referenskod som avser flyttningar inom det nya förfarandet för beskattade varor.
Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

15.12 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om registrering. Ändringen innebär att punkt 9 i första stycket (i lydelse enligt prop. 2021/22:20) tas bort och flyttas till nya 1 a §. Efterföljande punkter i första stycket numreras om. Ändringen är redaktionell och innebär ingen ändring i sak för de punkter som kvarstår i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

1 a §

Paragrafen är ny. Till paragrafen har flyttats bestämmelserna i 1 § första stycket 9 om registrering avseende punktskatt.

I *första stycket* sker vissa redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bestämmelsen i *andra stycket* motsvarar 1 § andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

26 kap.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om redovisning av skatt i särskild skattedeklaration. I paragrafen ändras hänvisningarna till 7 kap. 1 § till att avse nya 7 kap. 1 a §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

15.13 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

64 kap.

6 §

I paragrafen regleras vissa möjligheter till återbetalning av skatt vid skattefrihet samt undantag från dessa då regler om återbetalning enligt vissa andra lagar är tillämpliga. Ändringen innebär att uppräkningsav återbetalningsregler i annan lagstiftning kompletteras med 10 kap. 8 a § ML.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

15.14 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2021/22:61

3 kap.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som avses med beskattningsår.

I *sjunde punkten* ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS, LAS och LSE till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS och de omarbetade kapitlen i LSE. Hänvisningen omfattar samtliga bestämmelser om s.k. oegentlighetsbeskattning. Därutöver har det lagts till en hänvisning till beslut om ansvar vid oegentlighet som fattas enligt 9 kap. 30 § NLTS, 9 kap. 30 § NLAS eller nya 5 kap. 27 § LSE. Genom hänvisningen skapas även för dessa beslut en tidpunkt från vilken tidsfrister för omprövning och överklagande kan utgå. Övriga ändringar är redaktionella.

15 §

I paragrafen anges vad som avses med punktskatt. I paragrafen ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS och placeras som *nya punkt 14 och 15*. Övriga punkter omnumreras.

7 kap.

1 a §

I paragrafen finns bestämmelser om registrering.

Ändringarna i *första stycket första punkten* innebär att det i punkten endast anges de situationer där registreringen grundar sig direkt på bestämmelser om skattskyldighet. Bestämmelserna i 1 a § första stycket punkterna 3, 4, 9 och 14 och delar av 5 och 11 i lagförslag 2.18 (dvs. 1 § punkt 9 c, d, i och n och delar av e och k i lydelsen enligt prop. 2021/22:20) har tagits bort från denna punkt. Detta har föranlett viss omnumrering av övriga underpunkter.

Första stycket andra punkten är ny och innehåller bestämmelser om de situationer där aktörerna är föremål för ett godkännande. Bestämmelsen motsvarar 1 a § första stycket 3, 4, 9 och 14 samt delar av 5 och 11 i lagförslag 2.18. Hänvisningen till de relevanta bestämmelserna i respektive punktskattelagstiftning görs genomgående till den bestämmelse enligt vilken den berörda aktören godkänns. Detta medför vissa ändringar i förhållande till de nuvarande hänvisningarna. Bestämmelsen har redaktionellt delats upp utifrån de olika aktörerna. Exempelvis har samtliga bestämmelser om godkända upplagshavare samlats i den nya punkt 2 a. Samtliga de aktörer som omfattas av den andra punkten ska redovisa skatten i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder enligt 26 kap. 6 §. Även den nya aktören registrerad distansförsäljare omfattas av punkt 2. Denne redovisar skatten i en punktskattedeklaration men för en kortare redovisningsperiod enligt nya 26 kap. 16 §.

I *första stycket tredje punkten* införs bestämmelser om att vissa ytterligare godkända eller registrerade aktörer ska registreras. Detta avser sådana aktörer som har ett godkännande från Skatteverket eller en skyldighet att registrera sig hos Skatteverket. De aktörer som här avses ska

till skillnad från de aktörer som omfattas av andra punkten inte redovisa skatten i en punktskattedecklaration för redovisningsperioder. I stället ska de redovisa skatten i en särskild skattedecklaration för varje händelse som medför skattskyldighet i enlighet med 26 kap. 8 §. Punkten omfattar tillfälligt registrerade varumottagare, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt registrerade distansförsäljare. Den som är registrerad som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare omfattas inte av registrering enligt den nya punkten. Dessa aktörer blir aldrig skattskyldiga i denna egenskap.

Enligt punktskattelagarnas konstruktion är det möjligt att samtidigt ha flera former av godkännanden eller registreringar. Aktören kommer då att registreras enligt flera punkter i 1 a §. Vilka regler som gäller för lämnande av deklARATION för en viss händelse beror då på i vilken egenskap aktören handlat, se även kommentaren till 26 kap. 6 §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

26 kap.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om redovisning av punktskatt i punktskattedecklaration.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till registrering begränsas till att avse den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 1 och 2. Hänvisningen motsvarar därmed de som ska registreras enligt 7 kap. 1 a § i lydelsen enligt lagförslag 2.18 (dvs. 7 kap. 1 § första stycket 9 i lydelsen enligt prop. 2021/22:20) samt den nya aktören registrerad distansförsäljare.

Enligt punktskattelagarnas konstruktion är det möjligt att samtidigt ha flera former av godkännanden eller registreringar. Aktören kommer då att registreras enligt flera punkter i 7 kap. 1 a §. Vilka regler som gäller för lämnande av deklARATION för en viss händelse beror då på i vilken egenskap aktören handlat. Den som både är godkänd upplagshavare och certifierad mottagare ska således redovisa skatten i en punktskattedecklaration för redovisningsperiod endast i de fall denne hanterar varor i egenskap av upplagshavare. Om aktören agerar i egenskap av certifierad mottagare, dvs. tar emot beskattade varor under förfarandet för beskattade varor, ska skatten redovisas i en särskild skattedecklaration enligt 8 §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

8 §

I paragrafen regleras de situationer där punktskatt ska redovisas i en särskild skattedecklaration för varje händelse som medför skattskyldighet.

Den nya *första punkten* omfattar de aktörer som registreras enligt nya 7 kap. 1 a § första stycket 3. Detta är tillfälligt registrerade varumottagare, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare och tillfälligt registrerade distansförsäljare. Den som är registrerad distansförsäljare omfattas däremot inte utan redovisar skatt enligt 6 §.

Den nya *andra punkten* motsvarar nuvarande första punkten. Vissa redaktionella ändringar görs. Den som är skattskyldig enligt de nya bestämmelserna om skattskyldighet för varor som vid införseln till landet omfattats av undantag från skatteplikt och därefter använts för annat

ändamål (jfr. t.ex. 9 kap. 16 § 3 NLTS) samt den som är skattskyldig vid viss införsel av bränsle med ovanliga transportsätt enligt nya 2 kap. 12 § andra stycket LSE (jfr. nya 5 kap. 16 § 2 LSE) omfattas av den aktuella bestämmelsen.

Den nuvarande andra punkten tas bort. Ändringen är en följd av de ändringar i förfarandet som görs i NLTS, NLAS och LSE.

Någon ändring i sak är inte avsedd för de aktörer som omfattas av nuvarande bestämmelser.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

16 a §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om en kortare redovisningsperiod för den som är en registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § NLTS, 6 kap. 3 § NLAS och nya 4 c kap. 3 § LSE. Av nya 33 f § framgår när deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4 och 12.1.

17 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Skatteverket får besluta om beskattningsår som redovisningsperiod för punktskatt.

I det nya *fjärde stycket* införs ett undantag från denna möjlighet för den som är registrerad distansförsäljare och därmed redovisar skatt per kalendervecka enligt nya 16 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

33 f §

Paragrafen, som är ny, innehåller en särskild bestämmelse om när skattedeklarationen ska ha kommit in till Skatteverket i de fall den enligt nya 16 a § ska lämnas per kalendervecka av den som är registrerad distansförsäljare. Deklarationen ska i dessa fall ha kommit in till Skatteverket inom fem dagar efter redovisningsperiodens utgång.

Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

35 §

I paragrafen anges när särskilda deklarationer ska lämnas i vissa fall.

Som en följd av ändringarna av 8 § tas bestämmelsen om deklaration som avses i nuvarande 8 § 2 bort. I stället utvidgas tillämpningen av den bestämmelse som nu omfattar 8 § 1 till att omfatta hela 8 §. För den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 3 och den som inte är registrerad enligt 7 kap. 1 a § ska deklaration således lämnas senast fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet om inte annat följer av 37 §.

37 §

I paragrafen finns bestämmelser om att särskild skattedeklaration i vissa fall ska ha kommit in senast vid den händelse som medför skattskyldighet. Detta utgör således ett undantag från huvudregeln i 35 §.

I *första stycket 1* ändras bestämmelsens tillämpningsområde till att endast omfatta den som är skattskyldig enligt nya 5 kap. 16 § 2 LSE, dvs. den som privat för in bränsle med ovanliga transportsätt. För övriga skattskyldiga som i dag omfattas av den första punkten kommer

Prop. 2021/22:61 flyttningen omfattas av kraven på att använda förfarandet för beskattade varor. Om det förfarandet inte följs kommer skattskyldighet att föreligga enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning i 9 kap. 28 § NLTS, 9 kap. 28 § NLAS och 5 kap. 25 § LSE.

I *första stycket 2* regleras det fall där skattskyldighet föreligger på grund av att varor förvaras eller lagras utan att skatt har redovisats eller påförts för dem (vilket hanteras i nuvarande punkt 2–4). Någon ändring i sak är inte avsedd vad gäller tidpunkten för deklaration för dessa situationer. Hänvisningen till bestämmelser i LTS, LAS och LSE ändras till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS, NLAS och det nya kapitlet i LSE. Den som är skattskyldig enligt den nya bestämmelsen om skattskyldighet för varor som vid införseln till landet omfattats av undantag från skatteplikt och därefter använts för annat ändamål omfattas också av punkt 2. I dessa fall ska således deklaration lämnas vid den händelse som medför skattskyldighet.

I nya *första stycket 3–5* regleras den situation där en mottagare vid distansförsäljning inte har uppfyllt skyldigheten att anmäla flyttningen till Skatteverket. I dessa fall ska deklarationen lämnas senast vid den händelse som medför skattskyldighet, dvs. när varorna förs in i Sverige. Detta motsvarar vad som i dag gäller för mottagare som är skattskyldiga vid distansförsäljning enligt nuvarande punkt 2–4.

I *andra stycket* införs en ny bestämmelse som innebär att en mottagare vid distansförsäljning som har uppfyllt sin anmälningsskyldighet som huvudregel får lämna deklarationen senast fem dagar efter mottagandet av varorna. En mottagare som har fullgjort sin anmälningsskyldighet får således möjlighet att hantera sin deklarationsskyldighet vid en senare tidpunkt än vad som gäller för mottagare vid distansförsäljning i dag. Om varorna av något skäl inte skulle ha mottagits eller mottagandet dröjer ska dock deklaration ändå alltid lämnas senast inom 15 dagar efter det att varorna förts in till Sverige. Deklarationen ska således lämnas senast vid den av dessa två tidpunkter som först inträffar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4, 12.1. och 12.4.

41 kap.

2 §

I paragrafen finns bestämmelser om revision.

I *första stycket 3* ändras hänvisningarna till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras.

Den nuvarande *sjätte punkten* tas bort eftersom de ändringar som föreslås i NLTS, NLAS och LSE innebär att det inte längre finns någon sådan representant vid distansförsäljning. De efterföljande punkterna numreras därmed om.

I den nya *sjätte punkten* ändras hänvisningen till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Vidare görs en mindre redaktionell ändring.

I den nya *sjunde punkten* görs en språklig ändring genom att ”ansökt om registrering som” ändras till ”ansökt om godkännande som registrerad” för

att närmare överensstämja med lydelsen av bestämmelserna i NLTS, NLAS och LSE. Någon ändring i sak är inte avsedd. Prop. 2021/22:61

I nya *sjätte–tionde punkten* görs vissa mindre redaktionella ändringar.

53 kap.

5 §

Paragrafen innehåller en uppräknig av vissa beslut om återbetalning som anses vara beslut om punktskatt.

I *punkt 1 a* och *1 b* ändras hänvisningarna till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. I *punkt 2* ändras hänvisningen till 10 § LSE till att även omfatta de nya bestämmelserna i 10 a–10 c och 11 a §§ LSE.

62 kap.

16 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om fördelning av belopp när en säkerhet har ställts. I paragrafen ändras hänvisningen till LTS och LAS till att avse NLTS och NLAS. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

64 kap.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt vid viss skattefrihet. I paragrafen ändras hänvisningar till bestämmelser i LTS och LAS till att avse motsvarande bestämmelser i NLTS och NLAS. Därutöver görs vissa redaktionella ändringar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* följer att lagen träder i kraft den 13 februari 2023. Detta motsvarar tidpunkten för det huvudsakliga ikraftträdandet av NLTS, NLAS och de nya bestämmelserna i LSE.

I *andra punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av beskattade varor som påbörjats före ikraftträdandet (jfr artikel 54 i nya punktskattedirektivet). Bestämmelsen speglar punkt 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt lagförslag 2.12) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Skattskyldighet inträder därmed för den som för in eller tar emot varorna. Genom den nu aktuella övergångsbestämmelsen gäller 3 kap. 15 § och 26 kap. 8 och 37 §§ i den äldre lydelsen för sådana flyttningar. Genom tillämpningen av 3 kap. 15 § i den äldre lydelsen utgör skatt enligt de upphävda lagarna även punktskatt enligt skatteförfarandelagen. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen kan således tillämpas även på sådan skatt. Genom hänvisningen till 26 kap. 8 och 37 §§ gäller även vissa särskilda bestämmelser vilka utgått genom denna lag. Den som för in eller tar emot varor och som inte har ställt säkerhet för flyttningen omfattas t.ex. av bestämmelsen i nuvarande

26 kap. 37 § 1 om lämnande av deklaration senast vid den händelse som medför skattskyldighet.

I *trejde punkten* finns en särskild övergångsbestämmelse för flyttningar av varor genom distansförsäljning som påbörjats före ikraftträdandet. Bestämmelsen speglar punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS och NLAS och punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till LSE (enligt lagförslag 2.12) enligt vilka bestämmelserna i de upphävda lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och äldre bestämmelser i LSE ska tillämpas för vissa flyttningar, se kommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till NLTS. Genom den nu aktuella övergångsbestämmelsen gäller 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § i den äldre lydelsen för sådana flyttningar. Genom tillämpningen av 3 kap. 15 § i den äldre lydelsen utgör skatt enligt de upphävda lagarna även punktskatt enligt skatteförfarandelagen. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen kan således tillämpas även på sådan skatt. Genom hänvisningen till vissa andra bestämmelser gäller även vissa bestämmelser vilka tagits bort genom denna lag. Genom hänvisningen till 7 kap. 1 a § kommer exempelvis registreringen som distansförsäljare kvarstå avseende de flyttningar som påbörjats före ikraftträdandet. Vid behov kan bestämmelsen i 41 kap. 3 § om revision hos representant tillämpas. Även såvitt gäller vissa bestämmelser om redovisning av skatt tillämpas 26 kap. i den äldre lydelsen.

I övrigt gäller enligt *fjärde punkten* äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 13.1.

15.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I *första stycket* förtydligas vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Vidare införs även begreppet EU. Detta begrepp används t.ex. i den nya definitionen av import i 2 a §.

I första stycket införs vidare en ny bestämmelse av vilken det följer hur unionstullkodexen benämns i lagen. Hänvisningen till förordningen avser dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Detta överensstämmer med t.ex. 1 kap. 4 § NLTS. Hänvisningen är statisk, dvs. de avser förordningen i den angivna lydelsen.

Definitionen av ”import” flyttas till nya 2 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

2 a §

I paragrafen, som är ny, anges bl.a. vad som avses med import och otillåten införsel.

I *första och andra styckena* finns de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet och som används i NLTS, NLAS och LSE, se kommentaren till 1 kap. 7 och 8 §§ NLTS, avsnitt 15.1. Dessa ersätter den nuvarande definitionen av import i 2 §.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 9 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker till Sverige.

Tredje stycket motsvarar nuvarande 9 § andra stycket. I bestämmelsen anges vad som avses med tullskuld och unionsvara. Vidare läggs begreppet deklarant till i bestämmelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel.

I *första stycket* anges att den som är skattskyldig vid import eller otillåten införsel är den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln. I *andra stycket* anges vem som är skattskyldig vid import och otillåten införsel av unionsvaror. Den nya utformningen av första och andra stycket motsvarar förslaget till 9 kap. 13 § NLTS, se kommentaren till den bestämmelsen i avsnitt 15.1. Det nuvarande andra stycket flyttas till nya 2 a § tredje stycket.

I *tredje stycket* görs ett tillägg som förtydligar vad som gäller i den situationen där importen avser unionsvaror. I det fallet ska varorna ägas av en lagerhållare vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts för att undantaget ska vara tillämpligt. Vidare görs vissa redaktionella ändringar.

I ett nytt *fjärde stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel. När varor förs in från en plats som ligger inom unionens tullområde, t.ex. Åland, uppkommer inte någon tullskuld. I andra meningen anges därför att bestämmelsen i dessa fall ska tillämpas som om en tullskuld hade uppkommit, dvs. undantag ska medges i motsvarande situationer som enligt första meningen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

10 §

I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som lagerhållare. I paragrafen görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *första stycket* 4 ersätts hänvisningen till 9 § första stycket 1 eller 2 med en hänvisning till 9 §. Den femte punkten ersätts av det nya andra stycket.

Andra stycket är nytt och reglerar situationen då tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i lydelsen enligt prop. 2021/22:23 regleras i första stycket 5. Bestämmelsen är tillämplig när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ges in där med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

15.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

15 §

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

Det införs en ny tredje punkt i *första stycket*. Enligt denna medges återbetalning för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. Med marketenteri avses ett försäljnings- och serveringsställe vid en militärförläggning.

Övervägandena finns i avsnitt 11.

15.17 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I *första stycket* förtydligas vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Vidare införs även begreppet EU. Detta begrepp används t.ex. i den nya definitionen av import i 2 a §.

Vidare införs en ny bestämmelse av vilken det följer hur unionstullkodexen benämns i lagen. Hänvisningen till förordningen avser dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Detta överensstämmer med t.ex. 1 kap. 4 § NLTS. Hänvisningen är statisk, dvs. den avser förordningen i den angivna lydelsen. Andra och tredje styckena flyttas till nya 2 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

2 a §

I paragrafen, som är ny, anges vad som avses med bl.a. import och otillåten införsel.

I *första* och *andra styckena* finns de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet och som används i NLTS, NLAS och LSE, se kommentaren till 1 kap. 7 och 8 §§ NLTS, avsnitt 15.1. Dessa ersätter den nuvarande definitionen av import i 2 § andra stycket.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 7 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker till Sverige.

Tredje stycket motsvarar nuvarande 2 § tredje stycket. I bestämmelsen anges vad som avses med tullskuld och unionsvara. Vidare läggs begreppet deklarat till i bestämmelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

5 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag. I paragrafen ändras hänvisningen till LTS till att avse NLTS.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel.

I *första stycket* anges att den som är skattskyldig vid import eller otillåten införsel är den som är deklarat för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen, och vid otillåten införsel, vare annan person som är involverad i den otillåtna införseln. I *andra stycket* anges vem som är skattskyldig vid import och otillåten införsel av unionsvaror. Den nya utformningen av första och andra styckena motsvarar förslaget till 9 kap. 13 § NLTS, se kommentaren till den bestämmelsen i avsnitt 15.1.

I nya *tredje stycket* (nuvarande andra stycket) görs ett tillägg som förtydligar vad som gäller i den situationen där importen avser unionsvaror. I det fallet ska varorna ägas av en lagerhållare vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts för att undantaget ska vara tillämpligt. Vidare görs vissa redaktionella ändringar.

I ett nytt *fjärde stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel. När varor förs in från en plats som ligger inom unionens tullområde, t.ex. Åland, uppkommer inte någon tullskuld. I andra meningen anges därför att bestämmelsen i dessa fall ska tillämpas som om en tullskuld hade uppkommit, dvs. undantag ska medges i motsvarande situationer som enligt första meningen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om godkännande som lagerhållare.

I *första stycket* görs en mindre språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *första stycket 5* ersätts hänvisningen till 7 § första stycket 1 eller 2 med en hänvisning till 7 §. Den sjätte punkten ersätts av det nya andra stycket.

Andra stycket är nytt och reglerar situationen då tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i lydelsen enligt prop. 2021/22:23 regleras i första stycket 6. Bestämmelsen är tillämplig när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ge in där med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

15.18 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

2 §

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I paragrafen förtydligas vad som avses med Europeiska unionens punktskatteområde genom att det införs en hänvisning till den nya lagen om Europeiska unionens punktskatteområde. Vidare införs även begreppet EU. Detta begrepp används t.ex. i den nya definitionen av import i 2 a §. Därutöver görs en mindre redaktionell ändring.

Vidare införs en ny bestämmelse av vilken det följer hur unionstullkodexen benämns i lagen. Hänvisningen till förordningen avser dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg. Detta överensstämmer med t.ex. 1 kap. 4 § NLTS. Hänvisningen är statisk, dvs. den avser förordningen i den angivna lydelsen.

Definitionen av ”import” flyttas till nya 2 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

2 a §

I paragrafen, som är ny, anges vad som avses med bl.a. import och otillåten införsel.

I *första och andra styckena* finns de nya definitioner av import och otillåten införsel som följer av nya punktskattedirektivet och som används i NLTS, NLAS och LSE, se kommentaren till 1 kap. 7 och 8 §§ NLTS, avsnitt 15.1. Dessa ersätter den nuvarande definitionen av import i 2 §.

De nya definitionerna av import och otillåten införsel avser, till skillnad från den nuvarande definitionen, inte endast införsel som sker till Sverige. Av bestämmelserna i 5 § om skattskyldighet framgår dock att skattskyldighet endast föreligger enligt denna lag om importen eller den otillåtna införseln sker till Sverige.

Tredje stycket motsvarar nuvarande 5 § andra stycket. I bestämmelsen anges vad som avses med tullskuld och unionsvara. Vidare läggs begreppet deklarat till i bestämmelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet vid import och vid otillåten införsel.

I *första stycket* anges att den som är skattskyldig vid import eller otillåten införsel är den som är deklarant för varorna eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln. I *andra stycket* anges vem som är skattskyldig vid import och otillåten införsel av unionsvaror. Den nya utformningen av första och andra styckena motsvarar förslaget till 9 kap. 13 § NLTS, se kommentaren till den bestämmelsen i avsnitt 15.1.

I *tredje stycket* görs ett tillägg som förtydligar vad som gäller i den situationen där importen avser unionsvaror. I det fallet ska varorna ägas av en lagerhållare vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts för att undantaget ska vara tillämpligt. Vidare görs en redaktionell ändring.

I ett nytt *fjärde stycke* läggs även till en bestämmelse om undantag från skattskyldighet vid otillåten införsel. När varor förs in från en plats som ligger inom unionens tullområde, t.ex. Åland, uppkommer inte någon tullskuld. I andra meningen anges därför att bestämmelsen i dessa fall ska tillämpas som om en tullskuld hade uppkommit, dvs. undantag ska medges i motsvarande situationer som enligt första meningen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 12.3.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *första stycket* 4 ersätts hänvisningen till 5 § första stycket 1 eller 2 med en hänvisning till 5 §. Den femte punkten ersätts av det nya andra stycket.

Andra stycket är nytt och reglerar situationen då tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, dvs. det som i lydelsen enligt prop. 2021/22:23 regleras i första stycket 5. Bestämmelsen är tillämplig när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit, i ett annat EU-land till följd av att tulldeklaration ge in där med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen.

Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

15.19 Övriga lagförslag

Lagförslagen är i huvudsak en följd av införandet av den nya lagen om tobaksskatt, den nya lagen om alkoholskatt och de nya kapitlen i lagen (1994:1776) om skatt på energi. De paragrafer som i sina nuvarande lydelse hänvisar till lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller till bestämmelser i dessa lagar eller till de kapitel i lagen om skatt på energi som upphävs genom förslagen i denna proposition ändras till följd av det.

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/262
av den 19 december 2019
om allmänna regler för punktskatt
(omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2008/118/EG ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar är nödvändiga bör direktivet för tydlighetens skull omarbetas.
- (2) Villkoren för uttag av punktskatt på varor som omfattas av direktiv 2008/118/EG bör, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, även i fortsättningen vara harmoniserade.
- (3) De punktskattepliktiga varor som detta direktiv gäller bör definieras med hänvisning till rådets direktiv 92/83/EEG ⁽⁴⁾, 92/84/EEG ⁽⁵⁾, 2003/96/EG ⁽⁶⁾ och 2011/64/EU ⁽⁷⁾.
- (4) Punktskattepliktiga varor får vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål. I sådana fall bör dock medlemsstaterna, för att inte undergräva effekten av unionsbestämmelser om indirekta skatter, följa vissa väsentliga delar av de bestämmelserna.
- (5) För att säkra fri rörlighet bör beskattning av andra varor än punktskattepliktiga varor inte leda till gränssformaliteter.
- (6) Formaliteternas tillämpning bör säkras när punktskattepliktiga varor flyttas mellan de territorier som definieras som en del av unionens tullområde, men är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde, och territorier där detta direktiv är tillämpligt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 27 mars 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 17 oktober 2018 (EUT C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

- (7) För att den inre marknaden ska fungera korrekt krävs fortfarande att begreppet punktskatt, och villkoren för uttag av punktskatt, är desamma i alla medlemsstater, och därför måste det på unionsnivå klargöras när punktskattepliktiga varor frisläpps för konsumtion och vem som är skyldig att betala punktskatten.
- (8) Eftersom punktskatt är en skatt på konsumtion av varor bör skatten inte tas ut för punktskattepliktiga varor som under vissa omständigheter blivit fullständig förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade.
- (9) Utöver fullständig förstörelse eller oåterkallelig förlust av varor kan partiella förluster inträffa till följd av varornas beskaffenhet. Med undantag för vederbörligen motiverade omständigheter bör någon punktskatt inte tas ut för sådana partiella förluster i den mån förlusterna inte överskrider i förväg fastställda gemensamma trösklar för partiella förluster.
- (10) När det gäller oavsiktligt överskott av varor som upptäcks vid en flyttning under punktskatteuppskov bör medlemsstaterna kunna tillåta att överskottsvarorna förs in i ett skatteupplag under punktskatteuppskov.
- (11) För att säkerställa en enhetlig behandling av partiella förluster i unionen bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa gemensamma trösklar för partiella förluster. När kommissionen fastställer dessa trösklar för partiella förluster bör den särskilt beakta aspekter som rör varornas fysiska och kemiska egenskaper (såsom beskaffenheten hos punktskattepliktiga varor, i synnerhet energiprodukter (volatilitet), omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen). Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning^(*). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som förbereder delegerade akter.
- (12) Bestämmelser om uppbörd och återbetalning av skatt påverkar hur den inre marknaden fungerar och bör därför följa icke-diskriminerande kriterier.
- (13) Vid fall av oegentligheter under flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande bör punktskatten betalas i den medlemsstat på vars territorium den oegentlighet som lett till frisläppande för konsumtion begåtts, eller om det inte går att fastställa var oegentlighet begåtts, i den medlemsstat där oegentligheten upptäcktes. Om de punktskattepliktiga varorna inte når sin destination och ingen oegentlighet har upptäckts, ska det antas att oegentligheten begåtts i avsändarmedlemsstaten.
- (14) Utöver de fall av återbetalning som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, när direktivets syfte kräver det, återbeta punktskatt som betalats för punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion.
- (15) Bestämmelserna och villkoren för leveranser som är undantagna från betalning av punktskatt bör även fortsättningsvis vara harmoniserade. Vid undantagna leveranser till organisationer i andra medlemsstater bör ett intyg om undantag användas.
- (16) För att säkerställa enhetliga villkor för formen av intyg om undantag bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011^(*).

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) De fall där skattefri försäljning till resande som lämnar unionens territorium är tillåten bör fastställas tydligt för att undvika skatteundragande och missbruk. Eftersom personer som färdas landvägen kan förflytta sig oftare och friare än personer som färdas med båt eller med flyg är risken för att reglerna om skatte- och avgiftsfri import inte respekteras av de resande, och därmed också kontrollbördan för tullmyndigheterna, väsentligt högre för resor landvägen. Det är därför lämpligt att föreskriva att försäljning av punktskattefria varor vid landgränserna inte bör vara tillåten.
- (18) Eftersom kontroller måste genomföras i produktions- och lagringsanläggningar för att se till att punktskatt betalas är det nödvändigt att behålla ett system med upplag som godkänts av de behöriga myndigheterna, för att underlätta sådana kontroller. Det bör tolkas som att förvaring eller lagring av varor innebär fysiskt innehav av dessa varor.
- (19) Det är också nödvändigt att fastställa krav som godkända upplagshavare och ekonomiska aktörer utan ställning som godkända upplagshavare ska uppfylla.
- (20) Punktskattepliktiga varor bör, innan de frisläpps för konsumtion, kunna flyttas inom unionen under punktskatteuppskov. Sådan flyttning bör medges från ett skatteupplag till olika destinationer, särskilt ett annat skatteupplag men även till platser som vid tillämpningen av detta direktiv fyller samma funktion.
- (21) Flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör också tillåtas från platsen för importen till dessa destinationer, och bestämmelser bör därför införas rörande statusen för den person som tillåts avsända, men inte inneha eller lagra, varorna från platsen för importen.
- (22) För att säkerställa korrekt tillämpning av bestämmelsen om avslutande av flyttningen av punktskattepliktiga varor under uppskov bör det förtydligas att flyttningen avslutas när mottagaren har möjlighet att konstatera exakt vilken kvantitet varor som denne faktiskt har tagit emot. Avlastning och registrering i räkenskaperna kan användas som bevis för att flyttningen har avslutats.
- (23) För att förfarandet för extern transitering ska kunna användas efter ett förfarande för export bör utförelsetullkontoret bli en möjlig destination för en flyttning under punktskatteuppskov. För det fallet bör den tidpunkt då uppskovsförfarandet avslutas anges. Det bör anges att exportmedlemsstatens behöriga myndigheter bör fylla i en exportrapport på grundval av den utförelsebekräftelse som utförelsetullkontoret skickar till exporttullkontoret när förfarandet för extern transitering påbörjas. För att förfarandet för extern transitering ska kunna ta över ansvaret för punktskattepliktiga varor enligt detta direktiv har artikel 189 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ⁽¹⁰⁾ ändrats genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1063 ⁽¹¹⁾. Således bör även punktskattepliktiga unionsvaror kunna hänföras till förfarandet för extern transitering.
- (24) För att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa konsekvens mellan det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen för import när punktskattepliktiga varor som övergått till fri omsättning flyttas från platsen för import under ett punktskatteuppskov bör den person som deklarerat de punktskattepliktiga varorna för import lämna uppgifter till importmedlemsstatens behöriga myndigheter om avsändare och mottagare och ett bevis för att de importerade varorna kommer att avsändas från importmedlemsstaten till en annan medlemsstat.
- (25) För att säkra betalning av punktskatten om varuflyttningen inte avslutas bör medlemsstaterna kräva en garanti, som bör ställas av den avsändande godkände upplagshavaren eller av den registrerade avsändaren eller, om avsändarmedlemsstaten tillåter detta, någon annan person som är involverad i flyttningen, på villkor som medlemsstaterna fastställer.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1063 av den 16 maj 2018 om ändring och rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 192, 30.7.2018, s. 1).

- (26) Flera medlemsstater beviljar redan en garantibefrielse för flyttning av energiprodukter via fasta rörledningar, eftersom denna typ av flyttning innebär en mycket låg skatterisk. För att harmonisera kraven för ställande av garantier i sådana fall bör en befrielse från kravet på en garanti vid flyttning av energiprodukter via fasta rörledningar gälla i samtliga medlemsstater.
- (27) För att säkerställa ett snabbt fullgörande av nödvändiga formaliteter och underlätta övervakningen av flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov är det lämpligt att utnyttja det datoriserade systemet enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263⁽¹⁾ för utbytet av elektroniska administrativa dokument mellan berörda personer och behöriga myndigheter (nedan kallat *det datoriserade systemet*).
- (28) För att säkerställa att de dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande enkelt kan förstås i samtliga medlemsstater och kan behandlas av det datoriserade systemet, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa dessa dokumentets struktur och innehåll.
- (29) För att uppnå enhetliga villkor för ifyllande, uppvisande och inlämning av dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (30) Det är lämpligt att fastställa det förfarande enligt vilket ekonomiska aktörer underrättar avsändar- och destination-medlemsstaternas behöriga myndigheter om sändningar av punktskattepliktiga varor. Hänsyn bör tas till situationen för vissa mottagare som inte är anslutna till det datoriserade systemet, men som får ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under skatteuppskov.
- (31) För att säkerställa att bestämmelserna om flyttning under punktskatteuppskov fungerar på avsett sätt bör villkoren för flyttningens påbörjande och avslutande samt för fullgörande av skyldigheterna klargöras.
- (32) För att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa konsekvens mellan det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen för export i de fall punktskattepliktiga varor flyttas under punktskatteuppskov innan de förs ut ur unionens territorium, bör den person som deklarerar de punktskattepliktiga varorna för export meddela exportmedlemsstatens behöriga myndigheter den unika administrativa referenskoden.
- (33) För att avsändarmedlemsstaten ska kunna vidta lämpliga åtgärder bör den behöriga myndigheten i exportmedlemsstaten informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om oegentligheter som äger rum under exporten eller om det faktum att varorna inte längre ska föras ut ur unionens territorium.
- (34) För att avsändaren ska kunna tilldela de punktskattepliktiga varorna en ny destination bör avsändarmedlemsstaten informera avsändaren om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens territorium.
- (35) För att förbättra möjligheten att genomföra kontroller under en flyttning av punktskattepliktiga varor bör den person som medföljer dessa varor eller, om någon medföljande person inte finns, transportören eller fraktföraren kunna lämna den unika administrativa referenskoden, oavsett i vilken form, till de behöriga myndigheterna så att dessa kan inhämta uppgifter om de punktskattepliktiga varorna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (se sidan 43 i detta nummer av EUT).

- (36) Det är nödvändigt att fastställa vilka förfaranden som ska tillämpas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt.
- (37) För att anpassa förfarandena enligt detta direktiv till dem som föreskrivs i artikel 335.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447⁽¹⁾ och förenkla erkännandet av alternativa bevis för utförsel i avsändarmedlemsstaten bör det fastställas en minimiförteckning över alternativa standardbevis för utförsel som styrker att varorna har förts ut ur unionens territorium.
- (38) Medlemsstaterna bör tillåtas införa särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov som sker helt och hållet inom deras eget territorium, eller ingå bilaterala eller multilaterala avtal med andra medlemsstater för att möjliggöra förenkling. Medlemsstater som inte är parter i bilaterala eller multilaterala avtal bör inte vara skyldiga att godta särskilda bestämmelser inom ramen för sådana avtal.
- (39) Det är lämpligt att, utan att ändra deras allmänna inriktning, klargöra vilka skattebestämmelser och förfaranderegler som gäller vid flyttning av varor för vilka punktskatt redan betalats i en medlemsstat.
- (40) När punktskattepliktiga varor förvärvas av enskilda personer för eget bruk och transporteras av dem själva från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium bör punktskatten tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvats i enlighet med den princip som styr den inre marknaden.
- (41) De punktskattenivåer för tobaksvaror och alkoholdrycker som medlemsstaterna tillämpar varierar på grund av en rad faktorer, såsom skatte- och folkhälsopolitik, och dessa skillnader är i vissa fall betydande. I detta sammanhang bör medlemsstaterna kunna begränsa risker som underlättar skattebedrägeri, skatteflykt eller skattefusk eller hotar eller undergräver den allmänna ordningen eller skyddet av människors hälsa och liv. Därför bör medlemsstaterna kunna vidta lämpliga och proportionerliga åtgärder som gör det möjligt för dem att fastställa huruvida punktskattepliktiga varor som en enskild person transporterar från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium har förvärvats av den personen för eget bruk.
- (42) I de fall då punktskattepliktiga varor efter frisläppandet för konsumtion i en medlemsstat levereras i kommersiellt syfte i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att punktskatt ska betalas i den andra medlemsstaten. För detta ändamål är det framför allt nödvändigt att definiera begreppet *levereras i kommersiellt syfte*.
- (43) Det datoriserade system som för närvarande används för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör utvidgas till att omfatta flyttning av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte. Användningen av detta datoriserade system kommer att förenkla övervakningen av sådana flyttningar och säkerställa att den inre marknaden fungerar väl.
- (44) I de fall punktskattepliktiga varor frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium och flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte bör det klargöras vem som är ansvarig för att betala punktskatten och när skattskyldigheten inträder.
- (45) För att undvika onödiga investeringar bör datoriseringen av flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte äga rum genom att man i största möjliga utsträckning återanvänder de befintliga arrangemangen för flyttningar under skatteuppskov. För detta ändamål och för att underlätta sådana flyttningar bör bestämmelserna om garantier vid sådana flyttningar vara anpassade till bestämmelserna om garantier vid flyttningar under punktskatteuppskov, så att valet av garantier utvidgas.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, p. 558).

- (46) För att underlätta den befintliga registreringen av ekonomiska aktörer som hanterar uppskovsförfaranden måste skatteupplag och registrerade avsändare få möjlighet att, efter att ha underrättat avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter, agera som en certifierad avsändare för punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte. Samtidigt bör ett skatteupplag eller en registrerad mottagare kunna agera som en certifierad mottagare av sådana punktskattepliktiga varor.
- (47) Det är nödvändigt att fastställa de förfaranden som ska användas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt och ersättningsdokument ska användas.
- (48) För att möjliggöra förenkling bör medlemsstaterna kunna föreskriva särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal med andra medlemsstater. Medlemsstater som inte är parter i bilaterala eller multilaterala avtal bör inte vara skyldiga att godta särskilda bestämmelser inom ramen för sådana avtal.
- (49) För att säkerställa att de dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor som anses levereras i kommersiellt syfte enkelt kan förstås i samtliga medlemsstater och kan behandlas av det datoriserade systemet, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa dessa dokumenters struktur och innehåll.
- (50) För att uppnå enhetliga villkor för ifyllande, uppvisande och inlämning av dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor som anses levereras i kommersiellt syfte, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (51) När punktskattepliktiga varor förvärvas av personer som inte är godkända upplagshavare eller registrerade mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och när dessa varor avsänds eller transporteras av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller som avsänder eller transporterar varorna för dennes egen räkning, bör punktskatt betalas i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelser om det förfarande som ska följas av avsändaren för betalning av punktskatten bör fastställas. För att säkerställa betalning i destinationsmedlemsstaten bör avsändaren eller dennes skatterepresentant registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten hos det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som anges i destinationsmedlemsstaten. För att underlätta dessa arrangemang bör avsändaren kunna välja om denne vill använda en skatterepresentant för att fullgöra kraven på registrering och betalning av garantin. Om varken avsändaren eller skatterepresentanten fullgör dessa krav bör mottagaren anses bli betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten.
- (52) För att undvika intressekonflikter mellan medlemsstater och dubbelbeskattning i fall där punktskattepliktiga varor som redan frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium flyttas inom unionen, bör bestämmelser införas för situationer där punktskattepliktiga varor är föremål för oegentligheter efter frisläppandet för konsumtion.
- (53) Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att varor som frisläpps för konsumtion ska vara försedda med skattemärken eller nationella identifieringsmärken. Användning av sådana märken bör inte ställa några hinder i vägen för handeln inom unionen. Eftersom användning av dessa märken inte bör leda till dubbelbeskattning, bör det klargöras att alla belopp som betalats eller garanterats för att erhålla sådana märken ska återbetalas, efterges eller frisläppas av den medlemsstat som utfärdat märkena, om skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i en annan medlemsstat. För att undvika eventuellt missbruk bör de medlemsstater som utfärdade skattemärkena eller identifieringsmärkena dock kunna ställa som villkor för återbetalningen, eftergiften eller frisläppandet att märkena bevisligen har avlägsnats eller förstörts.
- (54) Tillämpning av de sedvanliga kraven i fråga om flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor skulle kunna innebära en oproportionerlig administrativ börda för små vinproducenter. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta dessa producenter från vissa krav.

- (55) Hänsyn bör tas till att man ännu inte kommit fram till någon lämplig gemensam ståndpunkt i fråga om punktskattepliktiga varor för furnering för fartyg och luftfartyg.
- (56) När det gäller punktskattepliktiga varor som används för byggande och underhåll av gränsöverskridande broar mellan medlemsstaterna, bör dessa medlemsstater tillåtas att vidta åtgärder som avviker från de normala regler och förfaranden som tillämpas på punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium, för att minska den administrativa bördan.
- (57) För att kunna medge en period för anpassning till det elektroniska kontrollsystemet för flyttning av varor bör medlemsstaterna beviljas en övergångsperiod under vilken sådan flyttning fortfarande får genomföras enligt de formaliteter som anges i direktiv 2008/118/EG.
- (58) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma regler om vissa aspekter med anknytning till punktskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av direktivets omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (59) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (60) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs allmänna regler för punktskatt som direkt eller indirekt påförs på konsumtion av följande varor (nedan kallade *punktskattepliktiga varor*):

- a) Energiprodukter och elektricitet som omfattas av direktiv 2003/96/EG.
- b) Alkohol och alkoholdrycker som omfattas av direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG.
- c) Tobaksvaror som omfattas av direktiv 2011/64/EU.

2. Medlemsstaterna får påföra andra indirekta skatter på punktskattepliktiga varor för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med unionens regler om punktskatt eller mervärdesskatt i fråga om bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning, men inte innefattar bestämmelser om undantag från skatteplikt.

3. Medlemsstaterna får påföra skatter på

- a) andra produkter än punktskattepliktiga varor,
- b) tillhandahållande av tjänster, även sådana som har anknytning till punktskattepliktiga varor, vilka inte kan betecknas som omsättningsskatter.

Påförande av sådana skatter får emellertid inte leda till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

Artikel 2

Tillämpning av unionens tullkodex på punktskattepliktiga varor

1. De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av varor till unionens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till unionens territorium från något av de territorier som avses i artikel 4.2.
2. De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för utförsel av varor från unionens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av punktskattepliktiga varor från unionens territorium till något av de territorier som avses i artikel 4.2.
3. Finland får genom undantag från punkterna 1 och 2 vid flyttningar av punktskattepliktiga varor mellan den medlemsstatens territorium och de territorier som avses i artikel 4.2 c tillämpa samma förfaranden som för sådana flyttningar inom den medlemsstatens territorium.
4. Artiklarna 14–46 får inte tillämpas på punktskattepliktiga varor som har tullstatus som icke-unionsvaror enligt definitionen i artikel 5.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *godkänd upplagshavare*: en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, lagra, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,
2. *en medlemsstats territorium*: territoriet i en medlemsstat där fördragen är tillämpliga i enlighet med artiklarna 349 och 355 i EUF-fördraget, med undantag av tredjeterritorier,
3. *unionens territorium*: medlemsstaternas territorium,
4. *tredjeterritorium*: de territorier som anges i artikel 4.2 och 4.3,
5. *tredjeländer*: varje stat eller territorium där fördragen inte gäller,
6. *uppskovsförfarande*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning av punktskattepliktiga varor och som innebär att punktskatten är vilande,
7. *import*: varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013,
8. *otillåten införsel*: införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i den förordningen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar,
9. *registrerad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått ett godkännande att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstats territorium,

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1), ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg (EUT L 354, 23.12.2016, s. 32).

10. *registrerad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att enbart avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande när de övergått till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett,
11. *skatteupplag*: en plats där punktskattepliktiga varor tillverkas, bearbetas, förvaras, lagras, mottas eller avsänds under ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget,
12. *certifierad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter i syfte att i sin affärsverksamhet avsända punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttats till en annan medlemsstats territorium,
13. *certifierad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter i syfte att i sin affärsverksamhet ta emot punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttats till en annan medlemsstats territorium,
14. *destinationsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken punktskattepliktiga varor ska levereras eller i vilken punktskattepliktiga varor ska användas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv,
15. *eftergift*: undantag från skyldigheten att betala ett punktskattebelopp som inte har erlagts,
16. *återbetalning*: återbetalning av ett punktskattebelopp som har erlagts.

Artikel 4

Territoriell tillämpning

1. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på unionens territorium.
2. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska inte tillämpas på följande territorier, vilka ingår i unionens tullområde:
 - a) Kanarieöarna.
 - b) De franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget.
 - c) Åland.
 - d) Kanalöarna.
3. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska inte tillämpas på de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i EUF-fördraget och inte heller på följande andra territorier, som inte ingår i unionens tullområde:
 - a) Ön Helgoland.
 - b) Territoriet Büsingen.
 - c) Ceuta.
 - d) Melilla.
 - e) Livigno.
4. Spanien får tillkännage att detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på Kanarieöarna – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för deras extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på de territorier som avses i punkt 2 b, med förbehåll för åtgärder för att kompensera för deras extremt avlägsna läge, med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

6. Bestämmelserna i detta direktiv ska inte hindra Grekland från att vidmakthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen.

Artikel 5

Särskild territoriell status

1. Mot bakgrund av de konventioner och fördrag som ingåtts med Frankrike, Italien, Cypern respektive Förenade kungariket, ska Furstendömet Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia och Isle of Man inte betraktas som tredjeländer vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

- a) Furstendömet Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
- b) San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
- c) Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
- d) Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

Kapitel II

Allmänna förfarandebestämmelser

avsnitt 1

Skattepliktig händelse, skyldighet att betala punktskatt och oegentligheter vid en flyttning under punktskatteuppskov

Artikel 6

Skattepliktig händelse, tidpunkt och plats för skattskyldighets inträde, förstöring och oåterkalleliga förluster

1. Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för
 - a) tillverkningen, inklusive, i tillämpliga fall, utvinningen, inom unionens territorium,
 - b) importen eller den otillåtna införseln till unionens territorium.
2. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan frisläpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.
3. Vid tillämpningen av detta direktiv avses med *frisläppande för konsumtion* något av följande:
 - a) Punktskattepliktiga varors avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande.

- b) Förvaring eller lagring av punktskattepliktiga varor, även otillåten, utanför ramen för ett uppskovsförfarande för vilka punktskatt ännu inte har uppburits enligt gällande unionsbestämmelser eller nationell lagstiftning.
- c) Tillverkning, inklusive bearbetning, av punktskattepliktiga varor och otillåten tillverkning eller bearbetning, utanför ramen för ett uppskovsförfarande.
- d) Import av punktskattepliktiga varor, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller otillåten införsel av punktskattepliktiga varor, såvida inte tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013. Om tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e i förordning (EU) nr 952/2013 får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriva en påföljd med beaktande av beloppet på den punktskatteskuld som skulle ha uppkommit.

4. Tidpunkten för avvikelse från ett uppskovsförfarande enligt punkt 3 a ska anses vara

- a) när den registrerade mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna, i de situationer som avses i artikel 16.1 a ii,
- b) när mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna, i de situationer som avses i artikel 16.1 a iv,
- c) när de punktskattepliktiga varorna tas emot på den direkta leveransplatsen, i de situationer som avses i artikel 16.4.

5. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure eller som en följd av de behöriga myndigheternas i medlemsstaten tillstånd att förstöra varorna, ska inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

6. Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkalleligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

7. Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som inträffar vid en flyttning mellan medlemsstaterna under ett uppskovsförfarande ska inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion i den utsträckning som förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor, om inte en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter. Den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

8. En medlemsstat får fastställa egna regler för behandling av partiella förluster inom ramen för ett uppskovsförfarande som inte omfattas av punkt 7.

9. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade enligt punkt 5 ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Om det fastställs att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade ska den garanti som ställts enligt artikel 17 frisläppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 51 om fastställande av de gemensamma trösklar för partiella förluster som avses i punkt 7 i den här artikeln och i artikel 45.2, med beaktande av bland annat varornas beskaffenhet och fysiska och kemiska egenskaper, omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen, angivande av respektive punktskattepliktig varas gemensamma tröskel för partiella förluster som procentandel av den totala mängden och andra relevanta aspekter avseende transport av varorna.

Om gemensamma trösklar för partiella förluster saknas ska medlemsstaterna fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna.

Artikel 7

Person som är skyldig att betala punktskatt

1. Skyldig att betala punktskatt som förfallit till betalning ska vara
 - a) när det gäller punktskattepliktiga varor som avviker från ett uppskovsförfarande enligt artikel 6.3 a
 - i) den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga varorna frisläpps från uppskovsförfarandet eller, vid en otillåten avvikelse från skatteupplaget, varje annan person som är involverad i denna avvikelse,
 - ii) i händelse av en oegentlighet under flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande i enlighet med vad som fastställs i artikel 9.1, 9.2 och 9.4: den godkände upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller varje annan person som ställt garanti för betalningen enligt artikel 17.1 och 17.3 eller varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten,
 - b) när det gäller förvaring eller lagring av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 b: den person som förvarar eller lagrar de punktskattepliktiga varorna eller varje annan person som är involverad i förvaringen eller lagringen av dem eller varje kombination av sådana personer i enlighet med principen om solidariskt ansvar,
 - c) när det gäller den tillverkning, inklusive bearbetning, av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 c: den person som tillverkar de punktskattepliktiga varorna och, vid otillåten tillverkning, varje annan person som är involverad i tillverkningen av dem,
 - d) när det gäller den import eller otillåtna införsel av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 d: deklaranten enligt definitionen i artikel 5.15 i förordning (EU) nr 952/2013 (nedan kallad *deklaranten*) eller varje annan person enligt artikel 77.3 i den förordningen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.
2. Om flera gäldenärer är betalningsskyldiga för en och samma punktskatt, ska de ha solidariskt betalningsansvar för denna.

Artikel 8

Villkor för skattskyldighet och tillämpliga punktskattesatser

Villkoren för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den medlemsstat där varan frisläpps för konsumtion.

Punktskatt ska påföras och uppbäras och i tillämpliga fall återbetalas eller efterges i enlighet med det förfarande som fastställs av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska tillämpa samma förfaranden för inhemska varor som för varor från andra medlemsstater.

Genom undantag från första stycket kan, om punktskattesatserna ändras, punktskatten för lager av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion vid behov höjas eller sänkas.

Artikel 9

Oegentligheter vid flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

1. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, ska frisläppandet för konsumtion ske i territoriet för den medlemsstat där oegentligheten begicks.

2. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har upptäckts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts, ska denna anses ha begåtts på territoriet för den medlemsstat där och vid den tidpunkt då oegentligheten upptäcktes.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har eller anses ha frisläppts för konsumtion underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. Om punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte har anlänt till sin destination och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har upptäckts under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts i avsändarmedlemsstaten vid den tidpunkt då flyttningen påbörjades, utom i de fall då det, inom fyra månader efter den tidpunkt då flyttningen påbörjades enligt artikel 19.1, på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 19.2, eller på vilken plats oegentlighet har begåtts.

Om den person som har ställt garantin enligt artikel 17 inte har blivit, eller har kunnat bli, informerad om att varorna inte anlänt till sin destination, ska denne beviljas en tidsfrist på en månad från den tidpunkt då denna information lämnas av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, för att få möjlighet att bevisa att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 19.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

5. Om det i de fall som avses i punkterna 2 och 4, före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen påbörjades enligt artikel 19.1, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begicks, ska punkt 1 tillämpas.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där oegentligheten begicks ska informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits, varvid dessa ska återbetala eller efterge den så snart som bevis lagts fram på uppboörd av punktskatt i den andra medlemsstaten.

6. I denna artikel avses med *oegentlighet* en händelse, annan än sådan som avses i artikel 6.5 och 6.6, som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i enlighet med artikel 19.2.

Avsnitt 2

Återbetalning och eftergift

Artikel 10

Återbetalning och eftergift

Utöver i de fall som avses i artiklarna 37.4, 44.5 och 46.3 samt i de fall som anges i direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU, kan punktskatt på punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion, på begäran av en berörd person, återbetalas eller efterges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dessa varor frisläppts för konsumtion i de situationer som fastställs av medlemsstaten och enligt de villkor som medlemsstaten fastställer för att förhindra eventuellt skatteundrandragande eller missbruk.

Denna återbetalning eller eftergift får inte leda till undantag av annat slag än de som avses i artikel 11 eller i direktiv 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG eller 2011/64/EU.

Avsnitt 3

Undantag från skatteplikt

Artikel 11

Undantag från betalning av punktskatt

1. Punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt, om de är avsedda att användas
 - a) i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser,
 - b) av internationella organisationer som är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten samt av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
 - c) av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
 - d) av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
 - f) för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.
2. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning av punktskatten.

Artikel 12

Intyg om undantag

1. Punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium under ett uppskovsförfarande inom ramen för ett undantag från skatteplikt enligt artikel 11.1 ska åtföljas av ett intyg om undantag. Intyget om undantag ska ange beskaffenheten och kvantiteten av de punktskattepliktiga varor som ska levereras, varornas värde, identiteten hos den mottagare som omfattas av undantaget och den värdmedlemsstat som intygar undantaget.
2. Medlemsstaterna får använda det intyg om undantag som avses i punkt 1 för att täcka andra områden av indirekt beskattning och säkerställa att intyget är förenligt med de villkor och begränsningar som gäller för beviljande av undantag i deras nationella rätt.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av ett formulär för intyget om undantag. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.
4. Förfarandet i artiklarna 20–27 ska inte tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som görs under ett uppskovsförfarande till de väpnade styrkor som avses i artikel 11.1 d, om de omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på Nordatlantiska fördraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att det förfarande som anges i artiklarna 20–27 ska användas för sådana flyttningar som helt äger rum inom deras territorium eller, genom ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna, mellan deras territorier.

Artikel 13

Undantag från betalning av punktskatt för passagerare som reser till tredjeländer eller tredjeterritorier

1. Medlemsstaterna får undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande vid flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland från betalning av punktskatt.
2. Varor som tillhandahålls ombord på ett luftfartyg eller fartyg under flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland ska behandlas på samma sätt som varor som tillhandahålls av skattefria butiker.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de undantag som föreskrivs i punkterna 1 och 2 tillämpas på så sätt att skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk förebyggs.
4. I denna artikel avses med
 - a) *skattefri butik*: inrättning belägen inom en flygplats eller hamn vilken uppfyller de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, särskilt enligt punkt 3,
 - b) *resande till ett tredjeterritorium eller tredjeland*: passagerare som innehar en färdhandling för flyg- eller sjöresa vilken anger att den slutliga destinationen är en flygplats eller hamn i ett tredjeterritorium eller tredjeland.

Kapitel III

Tillverkning, bearbetning, förvaring och lagring

Artikel 14

Allmänna bestämmelser

1. Varje medlemsstat ska fastställa sina egna regler i fråga om tillverkning, bearbetning, förvaring och lagring av punktskattepliktiga varor, om inte annat följer av detta direktiv.
2. Tillverkningen, bearbetningen, förvaringen och lagringen av punktskattepliktiga varor för vilka punktskatt inte har betalats ska äga rum i ett skatteupplag.

Artikel 15

Villkor för godkännande som godkänd upplagshavare

1. En godkänd upplagshavares öppnande och drift av ett skatteupplag ska godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

2. En godkänd upplagshavare ska
 - a) vid behov ställa en garanti som täcker risken i samband med tillverkningen, bearbetningen, förvaringen och lagringen av punktskattepliktiga varor,
 - b) rätta sig efter de krav som fastställts av den medlemsstat inom vars territorium skatteupplaget är beläget,
 - c) för varje skatteupplag föra räkenskaper över varulager och flyttningar av punktskattepliktiga varor,
 - d) när en flyttning avslutas föra in alla punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag samt registrera dem i sina räkenskaper, utom i de fall där artikel 16.4 tillämpas,
 - e) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

Villkoren för den garanti som avses i första stycket ska bestämmas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är godkänt.

Kapitel IV

Flyttning av punktskattepliktiga varor under uppskovsperiod

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 16

Allmänna bestämmelser om avsändnings- och destinationsplatser för en flyttning

1. Punktskattepliktiga varor får flyttas under ett uppskovsförfarande mellan följande platser inom unionens territorium, även via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium:

- a) Från ett skatteupplag till
 - i) ett annat skatteupplag,
 - ii) en registrerad mottagare,
 - iii) en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar unionens territorium enligt artikel 25.1,
 - iv) en mottagare som avses i artikel 11.1, om varorna avsänds från en annan medlemsstats territorium,
 - v) ett utförelsetullkontor, när detta föreskrivs i artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447, som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering när detta föreskrivs i artikel 189.4 i delegerad förordning (EU) 2015/2446.
- b) Från platsen för import till någon av de destinationer som avses i led a, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

I denna artikel avses med platsen för import den plats där varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. Utom när importen sker inom ett skatteupplag får punktskattepliktiga varor bara flyttas från platsen för import under ett uppskovsförfarande om deklaranter eller varje person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 952/2013 lämnar följande till importmedlemsstatens behöriga myndigheter:

- a) Det unika punktskattenummer enligt artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012 ⁽¹⁵⁾ som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen.
- b) Det unika punktskattenummer enligt artikel 19.2 a i förordning (EU) nr 389/2012 som identifierar den mottagare till vilken varorna avsänds.
- c) I tillämpliga fall, bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att det bevis som avses i punkt 2 c enbart behöver lämnas till de behöriga myndigheterna på begäran.

4. Genom undantag från punkt 1 a i och ii och punkt 1 b i denna artikel får destinationsmedlemsstaten på av den angivna villkor tillåta att punktskattepliktiga varor flyttas under ett uppskovsförfarande till en direkt leveransplats på dess territorium, om denna plats har angetts av den godkände upplagshavaren i destinationsmedlemsstaten eller av den registrerade mottagaren, utom registrerade mottagare vars godkännande är begränsat i enlighet med artikel 18.3.

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

Denne godkände upplagshavare eller denne registrerade mottagare ska ansvara för inlämnandet av den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1.

5. Punkterna 1, 2 och 4 ska även tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor med nollskattesats som inte har frisläppts för konsumtion.

Artikel 17

Garanti

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska på av dem angivna villkor kräva att riskerna i samband med flyttning under punktskatteuppskov täcks av en garanti som ställs av den avsändande godkände upplagshavaren eller den registrerade avsändaren.

2. För flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar ska det inte krävas någon garanti, utom under vederbörligen motiverade omständigheter.

3. Med avvikelse från punkt 1 får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på av dem angivna villkor medge att den garanti som anges i punkt 1 ställs av transportören eller fraktföraren, de punktskattepliktiga varornas ägare, mottagaren eller gemensamt av två eller flera av dessa personer och de personer som anges i punkt 1.

4. Garantin ska vara giltig i hela unionen.

5. Avsändarmedlemsstaten får göra undantag från kravet på garanti för följande flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande:

- a) Flyttningar som sker helt och hållet på dess eget territorium.
- b) Flyttningar av energiprodukter till sjöss inom unionen, om övriga berörda medlemsstater samtycker till detta.

6. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet.

Artikel 18

Registrerad mottagare

1. En registrerad mottagare får inte tillverka, bearbeta, förvara, lagra eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

2. En registrerad mottagare ska uppfylla följande krav:

- a) Att före avsändandet av de punktskattepliktiga varorna garantera betalning av punktskatt på de villkor som anges av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
- b) Att när flyttningen avslutats registrera de punktskattepliktiga varor som mottagits under ett uppskovsförfarande i sina räkenskaper.
- c) Att samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har tagits emot.

3. För en registrerad mottagare som endast mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska det godkännande som avses i artikel 3.9 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa godkännandet till en enda flyttning.

Artikel 19

Påbörjan och avslutande av flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

1. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska anses påbörjas
a) i de fall som avses i artikel 16.1 a, när de punktskattepliktiga varorna lämnar skatteupplaget,

- b) i de fall som avses i artikel 16.1 b, när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
2. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska anses avslutas
- a) i de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv och 16.1 b, när mottagaren tagit emot leveransen av de punktskattepliktiga varorna,
- b) i de fall som avses i artikel 16.1 a iii, när varorna har lämnat unionens territorium,
- c) i de fall som avses i artikel 16.1 a v, när varorna hänförs till förfarandet för extern transitering.

Avsnitt 2

Förfarande som ska följas vid flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

Artikel 20

Elektroniskt administrativt dokument

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses äga rum under ett uppskovsförfarande om varorna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlats i enlighet med punkterna 2 och 3.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, med hjälp av det datoriserade system som avses i artikel 1 i beslut (EU) 2020/263 (nedan kallat *det datoriserade systemet*).
3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

4. I de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv och 16.1 b samt 16.4 ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, vilka ska vidarebefordra det till mottagaren om denne är en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare.

Om de punktskattepliktiga varorna är avsedda för en godkänd upplagshavare i avsändarmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet direkt till denne.

5. Avsändaren ska lämna den unika administrativa referenskoden till den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna eller, i de fall ingen person medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna, transportören eller fraktföraren ska på begäran lämna denna kod till de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande. Vid behov kan de behöriga myndigheterna dock begära en utskrift av det elektroniska administrativa dokumentet eller varje annan kommersiell handling.

6. Avsändaren kan med hjälp av det datoriserade systemet återkalla det elektroniska administrativa dokumentet så länge som flyttningen inte har påbörjats enligt artikel 19.1.

7. Vid en flyttning under ett uppskovsförfarande får avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet ändra de punktskattepliktiga varornas destination eller mottagare till någon av de destinationer som avses i artikel 16.1 a i, ii, iii eller v eller, i tillämpliga fall, i artikel 16.4. För detta ändamål ska avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt dokument om destinationsändring till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Artikel 21

Hantering av det elektroniska administrativa dokumentet för varor som exporteras

1. I de fall som avses i artikel 16.1 a iii och v ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen har inlämnats i enlighet med artikel 221.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 (nedan kallad *exportmedlemsstaten*) om det gäller en annan medlemsstat än avsändarmedlemsstaten.
2. Deklaranten ska till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna den unika administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen.
3. Exportmedlemsstatens behöriga myndigheter ska innan varorna frigörs för export kontrollera att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet stämmer överens med uppgifterna i exportdeklarationen.
4. Vid bristande överensstämmelse mellan det elektroniska administrativa dokumentet och exportdeklarationen ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.
5. Om varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter om detta så snart som de blir medvetna om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens tullområde. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren. När underrättelsen har mottagits ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet i enlighet med artikel 20.6 eller ändra varornas destination i enlighet med artikel 20.7.

Artikel 22

Särskilda bestämmelser för flyttningar av energiprodukter

1. Vid flyttningar av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd när avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokumentet enligt artikel 20.2, kan de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ge avsändaren tillstånd att utelämna uppgifterna om mottagaren i dokumentet.
2. Så snart uppgifterna om mottagaren är kända eller senast när flyttningen har avslutats, ska avsändaren sända dem till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten enligt det förfarande som avses i artikel 20.7.
3. Denna artikel ska inte tillämpas på flyttningar som avses i artikel 16.1 a iii och v.

Artikel 23

Uppdelning av sändningar

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten får, på av den medlemsstaten fastställda villkor, tillåta att avsändaren delar upp en flyttning av energiprodukter under punktskatteuppskov i två eller flera flyttningar, under förutsättning att
 - a) den totala kvantiteten punktskattepliktiga varor inte ändras,
 - b) uppdelningen sker på territoriet hos en medlemsstat som tillåter sådan uppdelning,
 - c) de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat informeras om var uppdelningen sker.
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om de tillåter uppdelning av flyttningar på sitt territorium och om de villkor som i så fall är tillämpliga. Kommissionen ska översända dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Artikel 24

Formaliteter vid destinationen

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor på någon av de destinationer som avses i artikel 16.1 a i, ii eller iv eller 16.4 ska mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrkts på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska besluta om hur de mottagare som avses i artikel 11.1 ska överlämna rapporten om att varor mottagits.
3. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en bekräftelse till mottagaren om registrering av mottagningsrapporten och sända bekräftelsen till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till avsändaren. När avsändnings- och destinationsplatserna är belägna i samma medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten vidarebefordra mottagningsrapporten direkt till avsändaren.

Artikel 25

Formaliteter vid avslutandet av en flyttning av varor som exporteras

1. I de fall som avses i artikel 16.1 a iii och, i tillämpliga fall, 16.1 b i detta direktiv ska, med hjälp av det datoriserade systemet, en exportrapport fyllas i av de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten, på grundval av de uppgifter om varornas utförsel som de har mottagit av utförseltullkontoret enligt artikel 329 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 eller av det kontor där formaliteterna för varornas utförsel från tullområdet enligt artikel 2.2 i detta direktiv fullgjorts, med intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium.
2. I de fall som avses i artikel 16.1 a v ska en exportrapport fyllas i av exportmedlemsstatens behöriga myndigheter på grundval av de uppgifter som de har mottagit av utförseltullkontoret enligt artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447.
3. De behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av de uppgifter på grundval av vilka exportrapporten ska fyllas i, i enlighet med punkterna 1 och 2. Så snart dessa uppgifter kontrollerats och i de fall avsändarmedlemsstaten är en annan än exportmedlemsstaten ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter sända exportrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

Artikel 26

Avsaknad av tillgång till det datoriserade systemet

1. Med avvikelse från artikel 20.1 får avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, förutsatt att
 - a) varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska administrativa dokument som avses i artikel 20.2,
 - b) avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan också begära att avsändaren lämnar en kopia av det dokument som avses i första stycket a, att avsändarmedlemsstaten gör en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när avsändaren är ansvarig för otilgängligheten hos det datoriserade systemet, relevant information om anledningen till denna otilgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20.2.

Så snart uppgifterna i det preliminära elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats i enlighet med artikel 20.3 och om dessa uppgifter är giltiga, ska detta dokument ersätta det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln. Artiklarna 20.4, 21.1, 24 och 25 ska gälla i tillämpliga delar.

3. En kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a ska arkiveras av avsändaren i dennes bokföring.

4. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, får avsändaren ändra varornas destination enligt artikel 20.7 eller dela upp en flyttning av energiprodukter enligt artikel 23 och ska då lämna uppgifter om detta till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på annat sätt. Avsändaren ska innan en ändring av destinationen eller en uppdelning av flyttningen görs underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

5. När i de fall som avses i artikel 16.1 a iii och v det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten ska avsändaren lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a till deklaranten.

Deklaranten ska till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en kopia av det ersättningsdokumentet, vars uppgifter överensstämmer med de punktskattepliktiga varor som deklarerats i exportdeklarationen, eller ersättningsdokumentets unika identifieringskod.

Artikel 27

Ersättningsdokument vid destinationen eller vid export

1. Om i de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv, 16.1 b och 16.4 den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 inte kan lämnas in efter avslutandet av en flyttning av punktskattepliktiga varor inom den tidsfrist som anges i den artikeln, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten lämna ett ersättningsdokument innehållande samma uppgifter som mottagningsrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats.

Utom i de fall då mottagningsrapporten med kort varsel kan lämnas in av mottagaren med hjälp av det datoriserade systemet i enlighet med artikel 24.1 eller utom i vederbörligen motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det ersättningsdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, som ska vidarebefordra den till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts ska mottagaren lämna en mottagningsrapport i enlighet med artikel 24.1. Artikel 24.3 och 24.4 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om i det fall som avses i artikel 16.1 a iii eller v en exportrapport enligt artikel 25.1 och 25.2 eller en underrättelse enligt artikel 21.5 om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens territorium inte kan fyllas i efter avslutandet av en flyttning av punktskattepliktiga varor, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i exportmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten lämna ett dokument innehållande samma uppgifter som exportrapporten eller underrättelsen och en försäkran om att flyttningen har avslutats eller om att varorna inte kommer att föras ut ur unionens territorium, utom i de fall då en exportrapport eller en underrättelse med kort varsel kan fyllas i med hjälp av det datoriserade systemet, eller i andra vederbörligen motiverade fall.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra en kopia av det dokument som avses i första stycket till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i exportmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten lämna en exportrapport i enlighet med artikel 25.1 och 25.2 eller en underrättelse enligt artikel 21.5. Artikel 25.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 28

Alternativa bevis för mottagning och bevis för utförelse

1. Trots vad som sägs i artikel 27 ska den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 eller den exportrapport som avses i artikel 25.1 och 25.2 utgöra bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga varor har avslutats i enlighet med artikel 19.2.

2. Om mottagningsrapporten eller exportrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 27 får, med avvikelse från punkt 1, alternativa bevis för att flyttningen av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande avslutats lämnas i enlighet med punkterna 3 och 4.

3. I de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv, 16.1 b och 16.4 får alternativa bevis för att flyttningen avslutats lämnas i form av en bekräftelse från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, grundad på tillfredställande bevis, om att de punktskattepliktiga varorna har nått sin destination.

Ett ersättningsdokument som avses artikel 26.1 a ska utgöra tillfredsställande bevis.

4. För att i de fall som avses i artikel 16.1 a iii eller v fastställa huruvida de punktskattepliktiga varorna under de omständigheter som beskrivs i punkt 2 har förts ut ur unionens territorium

a) ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter godkänna en bekräftelse av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utförelsetullkontoret är beläget som intygar att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium eller att de punktskattepliktiga varorna har hänförts till ett förfarande för extern transitering i enlighet med artikel 16.1 a v som tillfredsställande bevis för att varorna har förts ut ur unionens territorium,

b) får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter beakta varje kombination av följande bevis:

- i) En packsedel.
- ii) Ett dokument som intygar varornas utförelse och som undertecknats eller bestyrkts av den ekonomiska aktör som har fört ut de punktskattepliktiga varorna ur unionens tullområde.
- iii) Ett dokument där en medlemsstat eller ett tredjelands tullmyndighet intygar varornas leverans i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för ett sådant intygade i den staten eller det landet.
- iv) Ekonomiska aktörers bokföring av varor som levererats till fartyg, luftfartyg eller offshoreanläggningar.
- v) Andra bevis som är godtagbara för avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.

5. När detta tillfredsställande bevis har godkänts av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, ska dessa avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Artikel 29

Delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter avseende de dokument som ska utbytas under ett uppskovsförfarande

1. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 20–25 och i enlighet med artikel 51 anta delegerade akter för att fastställa form och innehåll för de elektroniska administrativa dokument som utbyts via det datoriserade systemet och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 26 och 27 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

2. Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att fastställa regler och förfaranden för utbyte av de elektroniska administrativa dokument via det datoriserade systemet i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under uppskovsutförelse och regler och förfaranden för användning av sådana ersättningsdokument som avses i artiklarna 26 och 27. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.

3. Varje medlemsstat ska för tillämpningen av och i enlighet med artiklarna 26 och 27 fastställa i vilka fall det datoriserade systemet kan anses vara otillgängligt och de regler och förfaranden som ska gälla i dessa fall.

Avsnitt 3

Förenklade förfaranden

Artikel 30

Förenklade förfaranden i en enda medlemsstat

Medlemsstaterna får införa förenklade förfaranden för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som helt sker på deras territorium, inklusive möjligheten att frångå kravet på elektronisk övervakning av sådana flyttningar.

Artikel 31

Förenklade förfaranden i två eller fler medlemsstater

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som sker ofta och regelbundet mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Denna bestämmelse inbegriper flyttningar via fasta rörledningar.

Kapitel V

Flyttning och beskattning av punktskattepliktiga varor efter frisläppande för konsumtion

Avsnitt 1

Enskilda personers förvärv

Artikel 32

Enskilda personers förvärv

1. För punktskattepliktiga varor, som förvärfas av en enskild person för dennes eget bruk, och som transporteras av denne person från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium, ska punktskatten endast tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärfas.
2. För att avgöra om de punktskattepliktiga varor som avses i punkt 1 är avsedda för den enskilde personens eget bruk ska medlemsstaterna beakta åtminstone följande faktorer:
 - a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.
 - b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.
 - c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.
 - d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.
 - e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 e kan medlemsstaterna fastställa referensnivåer, enbart till ledning för bevisningen. Dessa referensnivåer får inte understiga följande värden:

a) Tobaksvaror

- Cigaretter: 800 stycken.
- Cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken.
- Cigarrer: 200 stycken.
- Röktobak: 1,0 kg.

b) Alkoholdrycker

- Spritdrycker: 10 liter.
- Mellanprodukter: 20 liter.
- Vin: 90 liter (varav högst 60 liter mousserande vin).
- Öl: 110 liter.

4. Medlemsstaterna kan också föreskriva att punktskatt ska tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan frisläppts för förbrukning i en annan medlemsstat, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av en enskild person eller för dennes räkning.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med *ovanliga transportsätt* transport av bränslen på annat sätt än i fordonstankar eller lämpliga reservdunkar liksom transport av flytande eldningsbränsle på annat sätt än med tankbilar som används för ekonomiska aktörers räkning.

Avsnitt 2

Förfaranden som ska följas i fråga om flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte

Artikel 33

Allmänt

1. Om punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte eller användas där, ska de beläggas med punktskatt i destinationsmedlemsstaten.

Inom ramen för reglerna i detta avsnitt får punktskattepliktiga varor bara flyttas från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska punktskattepliktiga varor anses bli levererade i kommersiellt syfte om de har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium, har flyttats från den medlemsstaten till en annan medlemsstats territorium och levereras antingen till en annan person än en enskild person eller till en enskild person om flyttningen inte omfattas av artikel 32 eller 44. Punktskattepliktiga varor ska dock inte anses bli levererade i kommersiellt syfte om de transporteras av denna enskilda person för eget bruk när de flyttas från den andra medlemsstatens territorium.

3. En flyttning av punktskattepliktiga varor enligt denna artikel ska anses påbörjad när varorna lämnar den certifierade avsändarens lokaler eller en valfri plats i avsändarmedlemsstaten som avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades.

4. En flyttning av punktskattepliktiga varor enligt denna artikel ska anses avslutad när den certifierade mottagaren tagit emot varorna i sina lokaler eller på en valfri plats i destinationsmedlemsstaten som destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades.

5. Villkoren för skattskyldighet och den skattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i destinationsmedlemsstaten.

Artikel 34

Skattskyldighetens inträde

1. Den certifierade mottagaren ska vara betalningsskyldig för punktskatten och skattskyldigheten för denna ska inträda när varorna har levererats till destinationsmedlemsstaten, utom när en oegentlighet enligt artikel 46 sker under flyttningen.
2. Om en eller alla personer som är involverade i flyttningen saknar registrering eller certifiering ska dessa personer också vara betalningsskyldiga för punktskatten.
3. När punktskattepliktiga varor förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som reser mellan två medlemsstaters territorium och varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på någon av medlemsstaternas territorium ska de inte omfattas av punktskatt i den medlemsstaten.

Artikel 35

Villkor för flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses vara förenlig med kraven i detta avsnitt om varorna åtföljs av ett elektroniskt förenklad administrativt dokument som behandlats i enlighet med artikel 36.
2. Den certifierade mottagaren enligt artikel 34.1 ska iakta samtliga följande krav:
 - a) Innan varorna avsänds, ställa en garanti som täcker de inneboende riskerna för utebliven betalning av punktskatt, som kan uppstå under flyttningen via de passerade medlemsstaternas territorier och i destinationsmedlemsstaten.
 - b) Betala den tillämpliga punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten när flyttningen av varorna har avslutats.
 - c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten att förvissa sig om att de punktskattepliktiga varorna faktiskt har mottagits och att den punktskatt som belastar dem har erlagts.
3. Med avvikelse från punkt 2 a får destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter på villkor som de fastställt tillåta att garantin ställs av transportören, fraktföraren, ägaren till de punktskattepliktiga varorna, den certifierade avsändaren eller gemensamt av varje kombination av två eller fler av dessa personer med eller utan den certifierade mottagaren.
4. Garantin som avses i punkt 2 a ska vara giltig i hela unionen.
5. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet.
6. En godkänd upplagshavare eller en registrerad avsändare får agera som certifierad avsändare vid tillämpning av detta avsnitt efter att ha underrättat avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.
7. En godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare får agera som certifierad mottagare vid tillämpning av detta avsnitt efter att ha underrättat destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
8. För en certifierad avsändare eller certifierad mottagare som endast sänder eller mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska den certifiering som avses i artikel 3.12 och 3.13 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda mottagare eller avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa certifieringen till en enda flyttning. En sådan tillfällig certifiering kan också, trots kraven i artikel 3.12 och 3.13, ges till enskilda personer som agerar som avsändare eller mottagare när punktskattepliktiga varor levereras i kommersiellt syfte i enlighet med artikel 33.2.

Artikel 36

Elektroniskt förenklat administrativt dokument

1. När punktskattepliktiga varor ska flyttas enligt detta avsnitt ska den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt förenklat administrativt dokument till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska den certifierade avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter tilldela dokumentet en unik förenklad administrativ referenskod och underrätta den certifierade avsändaren om denna.

3. Avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska förenklade administrativa dokumentet till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter, som ska vidarebefordra det till den certifierade mottagaren.

4. Den certifierade avsändaren ska lämna den unika förenklade administrativa referenskoden till den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna eller, i de fall ingen person medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna, transportören eller fraktföraren ska på begäran lämna denna kod till de behöriga myndigheterna under flyttningens gång.

5. Under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt får den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet ändra destinationen till en annan leveransplats i samma medlemsstat som drivs av samma certifierade mottagare, eller till avsändningsplatsen. För detta ändamål ska den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt dokument om destinationsändring till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Artikel 37

Mottagningsrapport

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor ska den certifierade mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrks på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska den certifierade mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en bekräftelse till den certifierade mottagaren om registreringen av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Mottagningsrapporten ska anses utgöra ett tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida inte de punktskattepliktiga varorna är undantagna från punktskatt, betalat all punktskatt till destinationsmedlemsstaten, eller ett uppskovsförfarande tillämpas i enlighet med kapitel III.

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till den certifierade avsändaren.

4. Den punktskatt som betalas i avsändarmedlemsstaten ska på begäran återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som avses i punkt 1.

Artikel 38

Ersättningsrutiner och återställning av data vid avsändningsplatsen

1. Med avvikelse från artikel 36 får den certifierade avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor, förutsatt att

- a) varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokument som avses i artikel 35.1,
- b) den certifierade avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan begära att den certifierade avsändaren lämnar en kopia av det dokument som avses i första stycket a, att avsändarmedlemsstaten gör en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när den certifierade avsändaren är ansvarig för otillgängligheten hos det datoriserade systemet, relevant information om anledningen till denna otillgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska den certifierade avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt förenklat administrativt dokument i enlighet med artikel 36.1.

Så snart uppgifterna i det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats i enlighet med artikel 36.2 och om dessa uppgifter är giltiga, ska detta dokument ersätta det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln. Artiklarna 36.3 och 37 ska gälla i tillämpliga delar.

3. En kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a ska arkiveras av den certifierade avsändaren i dennes bokföring.

4. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten får den certifierade avsändaren ändra varornas destination enligt artikel 36.5 och ska då lämna uppgifter om detta till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på annat sätt. Den certifierade avsändaren ska innan en ändring av destinationen görs underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 39

Ersättningsdokument och återställning av data - mottagningsrapport

När punktskattepliktiga varor ska flyttas enligt detta avsnitt och mottagningsrapporten inte kan lämnas efter avslutandet av flyttningen i enlighet med artikel 37.1, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 38.2 ännu inte fullföljts, ska den certifierade mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, lämna ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten och anger att flyttningen har avslutats till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Utom i de fall då mottagningsrapporten med kort varsel kan lämnas av den certifierade mottagaren med hjälp av det datoriserade systemet i enlighet med artikel 37.1 eller utom i vederbörligen motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det ersättningsdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra kopian till den certifierade avsändaren eller hålla den tillgänglig för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 38.2 fullföljts ska den certifierade mottagaren lämna en mottagningsrapport i enlighet med artikel 37.1. Artikel 37.2 och 37.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 40

Alternativa bevis för mottagning

1. Trots vad som sägs i artikel 39 ska den mottagningsrapport som krävs enligt artikel 37.1 utgöra ett bevis på att de punktskattepliktiga varorna har levererats till den certifierade mottagaren.

2. Om mottagningsrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 39 får, med avvikelse från punkt 1, alternativa bevis för leverans av punktskattepliktiga varor lämnas i form av en bekräftelse av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter, grundad på tillfredsställande bevis, om att de avsända punktskattepliktiga varorna har nått sin destination.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det ersättningsdokument som avses i artikel 39 första stycket utgöra ett tillfredsställande bevis.

3. I de fall bekräftelsen av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har godtagits av avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter ska den anses utgöra ett tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och betalat all tillämplig punktskatt till destinationsmedlemsstaten.

Artikel 41

Undantag från skyldigheten att använda det datoriserade systemet – förenklade förfaranden i två eller flera medlemsstater

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt som sker mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Artikel 42

Flyttning av varor frisläppta för konsumtion mellan två platser inom en och samma medlemsstats territorium via en annan medlemsstats territorium

1. När punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium ska flyttas till en annan destination i samma medlemsstats territorium via en annan medlemsstats territorium gäller följande krav:

- a) Flyttningen ska ske med stöd av det elektroniska förenklade administrativa dokument som avses i artikel 35.1 och följa en lämplig resväg.
- b) Den certifierade mottagaren ska intyga mottagandet av varorna i enlighet med de krav som fastställts av de behöriga myndigheterna i destinationsorten.
- c) Den certifierade avsändaren och den certifierade mottagaren ska samtycka till alla kontroller som gör det möjligt för deras respektive behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har mottagits.

2. Om punktskattepliktiga varor ofta och regelbundet flyttas på det sätt som avses i punkt 1, kan de berörda medlemsstaterna i samförstånd och på de villkor som de själva bestämmer förenkla kraven i punkt 1.

Artikel 43

Delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter avseende flyttning av varor som ska levereras i kommersiellt syfte

1. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 36 och 37 och i enlighet med artikel 51 anta delegerade akter för att fastställa form och innehåll för de elektroniska administrativa dokument som utbyts via det datoriserade systemet och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 41 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt.

2. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 36 och 37 anta genomförandeaakter för att fastställa de regler och förfaranden som ska följas vid utbyte av elektroniska administrativa dokumentet via det datoriserade systemet och regler och förfaranden för användning av de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 40 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.

Avsnitt 3

Distansförsäljning

Artikel 44

Distansförsäljning

1. Punktskattepliktiga varor vilka redan frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och köps av en person som inte är en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en certifierad mottagare, som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstats territorium av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller för dennes räkning ska vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten.

2. I det fall som avses i punkt 1 inträder skattskyldigheten i destinationsmedlemsstaten när de punktskattepliktiga varorna levereras. De villkor för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder.

Punktskatten ska betalas enligt det förfarande som fastställts av destinationsmedlemsstaten.

3. Den person som är betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten ska vara avsändaren.

Destinationsmedlemsstaten kan emellertid tillåta avsändaren att utse en skatterepresentant som är etablerad i destinationssmedlemsstaten som den person som är betalningsskyldig för punktskatten. Skatterepresentanten ska vara godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Medlemsstaterna får föreskriva att, i de fall avsändaren eller skatterepresentanten inte har iakttagit bestämmelserna i punkt 4 a, den person som är betalningsskyldig för punktskatten ska vara mottagaren av de punktskattepliktiga varorna.

4. Avsändaren eller skatterepresentanten ska uppfylla följande krav:

- Registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten i det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som destinationsmedlemsstaten fastställt innan de punktskattepliktiga varorna avsänds.
- Betala punktskatten i det kontor som avses i led a efter det att de punktskattepliktiga varorna har levererats.
- Föra räkenskaper över leveranserna av punktskattepliktiga varor.

De berörda medlemsstaterna kan på de villkor som de fastställer förenkla dessa krav på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal.

5. I det fall som avses i punkt 1 ska punktskatten i den första medlemsstaten på begäran av avsändaren återbetalas, om avsändaren eller skatterepresentanten följt de förfaranden som är fastställda i punkt 4.

6. Medlemsstaterna får fastställa särskilda regler för tillämpningen av punkterna 1–5 när det gäller punktskattepliktiga varor som omfattas av särskilda nationella distributionsregler.

Avsnitt 4

Förstöring och förlust

Artikel 45

Förstöring och förlust

1. När punktskattepliktiga varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion, på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av denna medlemsstats behöriga myndigheters tillstånd att förstöra varorna, ska punktskatten, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 44.1, inte tas ut i den medlemsstaten.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkalleligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

2. Vid en partiell förlust av varor till följd av deras beskaffenhet som inträffar under deras transport i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion ska skattskyldighet för punktskatt inte inträda i den medlemsstaten när förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskel för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor som fastställts i enlighet med artikel 6.9, om inte en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter.

3. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade enligt punkt 1 ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Om det fastställs att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade ska den garanti som ställts i enlighet med artikel 35.2 a eller artikel 44.4 a frisläppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas.

Avsnitt 5

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

Artikel 46

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

1. När en oegentlighet har begåtts i samband med en flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller 44.1 i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstats territorium där varorna frisläppts för konsumtion, ska de vara punktskattepliktiga och punktskatten tas ut i den medlemsstat där oegentligheten begåtts.

2. Om en oegentlighet har upptäckts under flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller 44.1 i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstats territorium där de frisläppts för konsumtion och när det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts, ska oegentligheten anses ha begåtts och punktskatten tas ut i den medlemsstat där oegentligheten upptäcktes.

Om det, före utgången av en treårsperiod från den dag då de punktskattepliktiga varorna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstats territorium som oegentligheten faktiskt begåtts, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

3. Punktskatten ska betalas av den person som ställt garanti för betalning av skatten enligt artikel 35.2 a eller 44.4 a och av varje person som medverkat i oegentligheten. Om flera gäldenärer är betalningsskyldiga för en och samma punktskatt, ska de ha solidariskt betalningsansvar för denna.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna frisläppts för konsumtion ska på begäran återbetala eller efterge punktskatten när den uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller upptäckts. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska frisläppa den garanti som ställts enligt artikel 35.2 a eller 44.4 a.

4. Vid tillämpning av denna artikel avses med *oegentlighet* ett fall som inträffat under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt artikel 33.1 eller 44.1, som inte omfattas av artikel 45, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i vederbörlig ordning.

5. Varje avsaknad av registrering eller certifiering för en eller alla personer som är involverade i flyttningen i strid med artikel 33.1 eller 44.4 a eller varje fall av bristande respekt för bestämmelserna i artikel 35.1 ska betraktas som en oegentlighet. Punkterna 1 och 4 i den här artikeln ska tillämpas i enlighet med detta, om inte mottagaren är betalningsskyldig för punktskatten i enlighet med artikel 44.3 sista meningen.

Kapitel VI

Övrigt

Avsnitt 1

Märkning

Artikel 47

Märkning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2 får medlemsstaterna kräva att punktskattepliktiga varor bär skattemärken eller nationella identifieringsmärken för fiskala ändamål när de frisläpps för konsumtion på deras territorium eller, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 44.1, när de förs in på deras territorium.

2. Varje medlemsstat som kräver användning av sådana skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska göra dem tillgängliga för godkända upplagshavare från övriga medlemsstater. En medlemsstat kan dock föreskriva att dessa görs tillgängliga för de skatterepresenteranter som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som de kan komma att införa för att säkra en korrekt tillämpning av denna artikel och för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk, se till att de skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 inte skapar hinder för den fria rörligheten för punktskattepliktiga varor.

När sådana märken anbringas på punktskattepliktiga varor ska alla belopp, utom kostnaderna för deras utfärdande, som betalats eller ställts som garanti för erhållandet av sådana märken återbetalas, efterges eller frisläpps av den medlemsstat som utfärdade dem om skattskyldighet för punktskatt har inträtt och punktskatt har uppburits i en annan medlemsstat.

Den medlemsstat som utfärdade dessa skattemärken eller identifieringsmärken får dock ställa som villkor för återbetalningen, eftergiften eller frisläppandet av det belopp som betalats eller ställts som garanti, att det på ett tillfredsställande sätt kan visas för dess behöriga myndigheter att märkena har avlägsnats eller förstörts.

4. De skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska vara giltiga i den medlemsstat som utfärdat dem. Medlemsstater kan dock komma överens om ett ömsesidigt erkännande av varandras märken.

Avsnitt 2

Små vinproducenter

Artikel 48

Små vinproducenter

1. Medlemsstaterna kan undanta små vinproducenter från kraven i artiklarna 14–31 och från de övriga krav som avser flyttning och övervakning. När sådana små producenter genomför transaktioner inom unionen ska de underrätta berörda myndigheter och iakta de krav som fastställts i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklarerationer, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560 (EUT L 58, 28.2.2018, s. 1).

2. När små vinproducenter är undantagna från krav enligt punkt 1 ska mottagaren, genom den handling som krävs enligt delegerad förordning (EU) 2018/273 eller genom en hänvisning till denna, underrätta de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om de mottagna leveranserna av vin.

3. Med *liten producent* avses i denna artikel en producent som tillverkar i genomsnitt mindre än 1 000 hl vin per vinår, beräknat på den genomsnittliga produktionen per år under minst tre på varandra följande vinår, enligt artikel 2.3 i delegerad förordning (EU) 2018/273.

Avsnitt 3

Furnering för fartyg och luftfartyg

Artikel 49

Furnering för fartyg och luftfartyg

Till dess att rådet har antagit unionsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg får medlemsstaterna bibehålla sina nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering.

Avsnitt 4

Särskilda regler

Artikel 50

Särskilda regler

De medlemsstater som har ingått ett avtal om ansvarsfördelningen när det gäller byggande eller underhåll av en gränsöverskridande bro får anta åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv för att underlätta förfarandet för uppbörd av punktskatt på de punktskattepliktiga varor som används för byggandet och underhållet av den bron.

Vid tillämpningen av dessa åtgärder ska den bro och de byggplatser som avses i avtalet anses utgöra en del av territoriet i den medlemsstat som är ansvarig för byggandet eller underhållet av bron i enlighet med avtalet.

De berörda medlemsstaterna ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

Kapitel VII

Utövande av delegering och kommittéförfarande

Artikel 51

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 20 februari 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 52

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för punktskatter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VIII

Rapporterings-, övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 53

Rapportering om genomförandet av detta direktiv

Vart femte år ska kommissionen lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska lämnas senast tre år efter detta direktivs tillämpningsdatum.

Framför allt ska man i den första rapporten bedöma tillämpningen och konsekvenserna av nationella bestämmelser som antas och tillämpas i enlighet med artikel 32, med beaktande av relevanta bevis på dessa bestämmelsers konsekvenser i fråga om gränsöverskridande effekter, bedrägeri, undandragande, flykt eller fusk samt deras konsekvenser för en smidigt fungerande inre marknad och för folkhälsan.

På begäran ska medlemsstaterna till kommissionen lämna tillgängliga relevanta uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagförslag.

Artikel 54

Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna ska tillåta att punktskattepliktiga varor tas emot enligt de formaliteter som anges i artiklarna 33, 34 och 35 i direktiv 2008/118/EG till och med den 31 december 2023.

De underrättelser som avses i artikel 21.5 i detta direktiv får göras på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Artikel 55

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19–22, 25–29, 33–46, 54, 55 och 57. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Om inte annat sägs i artikel 54, ska de tillämpa dessa bestämmelser från och med den 13 februari 2023.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 56

Upphävande

Direktiv 2008/118/EG, i dess lydelse enligt de akter som anges i del A i bilaga I, upphör att gälla med verkan från och med den 13 februari 2023, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 57

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 4, 5, 7–11, 13–15, 18, 23, 24, 30–32, 47–53, 56 och 58 ska tillämpas från och med den 13 februari 2023.

Artikel 58

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2019.

På rådets vägnar
Ordförande
K. MIKKONEN

BILAGA I

DEL A

UPPHÄVT DIREKTIV OCH EN FÖRTECKNING ÖVER ÄNDRINGAR AV DETTA

(som det hänvisas till i artikel 56)

Rådets direktiv 2008/118/EG	(EUT L 9, 14.1.2009, s. 12)
Rådets direktiv 2010/12/EU	(EUT L 50, 27.2.2010, s. 1)
Anslutningsfördraget för Kroatien	(EUT L 112, 24.4.2012, s. 10)
Rådets direktiv 2013/61/EU	(EUT L 353, 28.12.2013, s. 5)
Rådets direktiv (EU) 2019/2235	(EUT L 336, 30.12.2019, s. 10)

DEL B

TIDSFRISTER FÖR INFÖRLIVANDE MED NATIONELL RÄTT OCH DATUM FÖR TILLÄMPNING

(som det hänvisas till i artikel 56)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2008/118/EG	1 januari 2010	1 april 2010
2010/12/EU	1 januari 2011	
2013/61/EU	1 januari 2014	
(EU) 2019/2235	30 juni 2022	1 juli 2022

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 6.1
Artikel 3.1, 3.2 och 3.3	Artikel 2.1, 2.2 och 2.3
Artikel 3.4	–
–	Artikel 2.4
Artikel 4, inledning	Artikel 3, inledning
Artikel 4.1–4.5	Artikel 3.1–3.5
Artikel 4.6	–
Artikel 4.7	Artikel 3.6
Artikel 4.8	Artikel 3.7
–	Artikel 3.8
Artikel 4.9–4.11	Artikel 3.9–3.11
–	Artikel 3.12 och 3.13
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 3.14
–	Artikel 3.15 och 3.16
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 4.1 och 4.2
Artikel 5.3, inledning	Artikel 4.3, inledning
Artikel 5.3 a–e	Artikel 4.3 a–e
Artikel 5.3 f och g	–
Artikel 5.4, 5.5 och 5.6	Artikel 4.4, 4.5 och 4.6
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7.1–7.3	Artikel 6.2–6.4
Artikel 7.4 första stycket	Artikel 6.5
Artikel 7.4 andra stycket	Artikel 6.6
Artikel 7.4 tredje stycket	Artikel 6.6 första stycket
Artikel 7.5	–
–	Artikel 6.7
–	Artikel 6.8
–	Artikel 6.9 andra stycket
–	Artikel 6.10
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8 första och andra styckena

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
–	Artikel 8 tredje stycket
Artiklarna 10–12	Artiklarna 9–11
Artikel 13.1	Artikel 12.1
Artikel 13.2	–
–	Artikel 12.2 och 12.3
Artikel 13.3	Artikel 12.4
Artikel 14.1, 14.2 och 14.3	Artikel 13.1, 13.2 och 13.3
Artikel 14.4	–
Artikel 14.5	Artikel 13.4
Artiklarna 15 och 16	Artiklarna 14 och 15
Artikel 17.1, inledning	Artikel 16.1, inledning
Artikel 17.1 a, inledning	Artikel 16.1 a, inledning
Artikel 17.1 a i–iv	Artikel 16.1 a i–iv
–	Artikel 16.1 a v
Artikel 17.1 b	Artikel 16.1 b
–	Artikel 16.2 och 16.3
Artikel 17.2	Artikel 16.4
Artikel 17.3	Artikel 16.5
Artikel 18.1	Artikel 17.1
–	Artikel 17.2
Artikel 18.2	Artikel 17.3
Artikel 18.3 första meningen	Artikel 17.4
Artikel 18.4	Artikel 17.5
Artikel 18.3 andra meningen	Artikel 17.6
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20.1	Artikel 19.1
Artikel 20.2	Artikel 19.2 a och b
–	Artikel 19.2 c
Artikel 21.1–21.4	Artikel 20.1–20.4
Artikel 21.5	Artikel 21.1
Artikel 21.6	Artikel 20.5
Artikel 21.7	Artikel 20.6
Artikel 21.8	Artikel 20.7 första meningen
–	Artikel 20.7 andra meningen
–	Artikel 21.2–21.5

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
Artikel 22	Artikel 22.1 och 22.2
–	Artikel 22.3
Artikel 23 första stycket, inledning	Artikel 23.1, inledning
Artikel 23 första stycket punkt 1	Artikel 23.1 a
Artikel 23 första stycket punkt 2	Artikel 23.1 b
Artikel 23 första stycket punkt 3	Artikel 23.1 c
Artikel 23 andra stycket	Artikel 23.2
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25.1	Artikel 25.1
–	Artikel 25.2
Artikel 25.2	Artikel 25.3 första stycket
Artikel 25.3	Artikel 25.3 andra stycket
Artikel 26.1 och 26.2	Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 26.3	–
Artikel 26.4 och 26.5	Artikel 26.3 och 26.4
–	Artikel 26.5
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28.1	Artikel 28.1
Artikel 28.2 första och andra styckena	Artikel 28.2 och 28.3
–	Artikel 28.4
Artikel 28.2 tredje stycket	Artikel 28.5
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 30
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33.1	Artikel 33.1 och 33.2
–	Artikel 33.3 och 33.4
Artikel 33.2	Artikel 33.5
Artikel 33.3 och 33.4	–
–	Artikel 34.1 och 34.2
Artikel 33.5	Artikel 34.3
Artikel 33.6	Artikel 37.4
Artikel 34.1	Artikel 35.1
Artikel 34.2 a, b och c	Artikel 35.2 a, b och c
Artikel 34.2 andra stycket	–
–	Artikel 35.3–35.8

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
–	Artiklarna 36–41
Artikel 35	Artikel 42
–	Artikel 43
Artikel 36.1 första stycket	Artikel 44.1
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 3.14
Artikel 36.2–36.6	Artikel 44.2–44.6
Artikel 37.1 första stycket	Artikel 45.1 första stycket
–	Artikel 45.1 andra stycket
–	Artikel 45.2
Artikel 37.1 andra stycket	Artikel 45.3 första stycket
Artikel 37.1 tredje stycket	Artikel 45.3 andra stycket
Artikel 37.2	–
Artikel 38	Artikel 46.1–46.4
–	Artikel 46.3 första stycket andra meningen
–	Artikel 46.5
Artikel 39	Artikel 47
Artikel 40	Artikel 48
Artikel 41	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
–	Artikel 51
Artikel 43	Artikel 52
Artikel 44	–
–	Artiklarna 53 och 54
Artiklarna 45 och 46	–
Artikel 47	Artikel 56
Artikel 48	Artikel 55
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 58
–	Bilaga I
–	Bilaga II

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2235

av den 16 december 2019

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ medges, på vissa villkor, ett undantag från mervärdesskatt för varor och tjänster som levereras eller tillhandahålls till och varor som importeras av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, när dessa styrkor deltar i den gemensamma försvarsinsatsen utanför den egna staten.
- (2) I rådets direktiv 2008/118/EG ⁽⁴⁾ föreskrivs ett undantag från punktskatt för punktskattepliktiga varor som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för försörjning av mässar och marketenterier, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten.
- (3) Sådana undantag är inte tillgängliga när en medlemsstat väpnade styrkor deltar i verksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken i enlighet med avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 i fördraget om Europeiska unionen. Prioritet bör ges åt behovet av att förbättra den europeiska kapaciteten på försvars- och krishanteringsområdet och stärka unionens säkerhet och försvar. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen erkände i sitt gemensamma meddelande av den 28 mars 2018 om handlingsplanen för militär rörlighet det övergripande behovet av att anpassa den mervärdesskattebehandlingen av försvarsinsatser som görs inom unionens och Nordatlantiska fördragsorganisationens (Nato) ramar.
- (4) Försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken omfattar militära uppdrag och operationer, insatser av stridsgrupper, ömsesidigt bistånd, projekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco) och Europeiska försvarsbyråns (EDA) verksamhet. De bör dock inte omfatta verksamhet enligt solidaritetsklausulen i artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller någon annan bilateral eller multilateral verksamhet mellan medlemsstater, som inte avser försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

⁽¹⁾ Yttrande av den 26 november 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 30 oktober 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

- (5) Ett undantag från mervärdesskatt bör därför införas för att täcka leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som är avsedda att användas antingen av de väpnade styrkorna i en medlemsstat eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när sådana styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför sin medlemsstat. Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till de väpnade styrkorna i den medlemsstat där dessa varor levereras eller tjänster tillhandahålls bör inte omfattas av undantaget från mervärdesskatt.
- (6) Dessutom är det nödvändigt att föreskriva ett undantag från mervärdesskatt när varor som importeras av en medlemsstats väpnade styrkor är avsedda att antingen användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när de deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför deras medlemsstat.
- (7) Ett undantag från punktskatt bör också införas för att omfatta punktskattepliktiga varor som levereras för användning av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför sin medlemsstat.
- (8) I likhet med undantaget från mervärdesskatt och punktskatt för Natos försvarsinsatser bör undantagen för de försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken vara begränsade i omfattning. Dessa undantag bör endast gälla i situationer där väpnade styrkor utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och bör inte omfatta civila uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls för användning av civilpersonal kan därför endast omfattas av undantagen när civilpersonalen åtföljer väpnade styrkor som utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför deras medlemsstat. Uppgifter som uteslutande utförs av civil personal, eller uteslutande utförs genom utnyttjande av civil kapacitet, bör inte betraktas som en försvarsinsats. Undantagen bör inte under några omständigheter omfatta varor eller tjänster som de väpnade styrkorna förvärvar för användning av styrkorna, eller av den civilpersonal som åtföljer dem, inom den egna medlemsstaten.
- (9) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att anpassa mervärdesskatte- och punktskattebehandlingen av försvarsinsatser som görs inom unionens och Natos ramar inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (10) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att det är motiverat att sådana dokument översänds.
- (11) Direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 22 ska följande stycke införas före första stycket:

”Om de väpnade styrkorna i en medlemsstat, som deltar i en försvarsinsats (tidigare: *försvarsansträngning*) som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna

⁽⁹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskap-sinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 ga.”

2. I artikel 143.1 ska följande led införas:

”ga) Import av varor till en medlemsstat som görs av väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.”

3. I artikel 151.1 ska följande punkter införas:

”ba) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom en medlemsstat, avsedda antingen för väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.”

”bb) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till en annan medlemsstat, avsedda för väpnade styrkor tillhörande någon annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.”

Artikel 2

Ändring av direktiv 2008/118/EG

I artikel 12.1 i direktiv 2008/118/EG ska följande led införas:

”ba) av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska, senast den 30 juni 2022, anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2019.

På rådets vägnar
Ordförande
J. LEPPÄ

Förslag till lag om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

- 1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar
- 2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning
- 3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet
- 4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet
- 5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet
- 6 kap. Distansförsäljning
- 7 kap. Förfarandet för beskattade varor
- 8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor
- 9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet
- 10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet
- 11 kap. Avdrag
- 12 kap. Återbetalning av skatt
- 13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag för cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak, snus och tugtobak.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) såvitt avser tobaksvaror (*det EU-harmoniserade förfarandet*). Det EU-harmoniserade förfarandet omfattar cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. Varor inom det EU-harmoniserade förfarandet omfattas av bestämmelserna i 1 kap., 2 kap. 2–8 och 10–22 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 4 och 5 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap.

Snus och tugtobak omfattas av nationella förfarandebestämmelser (*det nationella förfarandet*). Varor inom det nationella förfarandet omfattas av

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen, och rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, i den ursprungliga lydelsen.

Definitioner och förklaringar

Benämningar för vissa EU-rättsakter

4 § I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

EU och EU-land samt tredjeland

5 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import och otillåten införsel till EU

6 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

7 § Med export avses att en tobaksvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

8 § Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

9 § I denna lag avses med

uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga cigaretter, cigarrer eller cigariller eller skattepliktigt röktnobak,

släpps för konsumtion: att cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,

beskattade tobaksvaror: cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet,

förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap ska användas vid flyttning av beskattade tobaksvaror till, från eller via ett annat EU-land,

det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning).

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skatt på cigaretter (2–4 §§),
- skatt på cigarrer och cigariller (5 §),
- skatt på röktnobak (6 §),
- produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak (7 och 8 §§),
- skatt på snus och tuggtobak (9 §),
- undantag från skatteplikt (10–17 §§),
- skatteomräkning (18 §), och
- kontrollmärkning på cigarettförpackningar (19–22 §§).

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med [x krona och xx öre]² per styck och 1 procent av detaljhandelspriset.

Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt 5 § andra stycket,

² Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpappersrör, eller

3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpaper.

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 18 §.

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller dennes representant eller i fråga om cigaretter som importeras av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

4 § Tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret.

Senast den 15 februari samma år som Skatteverket tagit emot uppgifterna ska verket lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Skatt på cigarrer och cigariller

5 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med [x krona och xx öre]³ per styck.

Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,

2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjort av homogeniserad tobak, om

a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,

b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och

c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska det i första stycket angivna skattebeloppet räknas om enligt 18 §.

Skatt på röktoak

6 § Skatt på röktoak tas ut med [x kronor]⁴ per kilogram.

³ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

⁴ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

Med röktnobak avses

1. tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,

2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 2 § andra stycket eller 5 § andra stycket.

Med tobaksavfall i andra stycket avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska det i första stycket angivna skattebeloppet räknas om enligt 18 §.

Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak

7 § Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 5 § andra stycket behandlas som cigarrer och cigariller.

8 § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 2 § andra stycket eller 6 § andra stycket behandlas som cigaretter respektive röktnobak. Produkter som inte innehåller någon tobak och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror.

Skatt på snus och tuggtobak

9 § Skatt ska betalas för snus och tuggtobak som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Skatt tas ut med [x kronor]⁵ per kilogram för snus och med [x kronor]⁶ per kilogram för tuggtobak.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 18 §.

Undantag från skatteplikten

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Tobaksskatt ska inte betalas för varor inom det EU-harmoniserade förfarandet som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning för skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

⁵ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

⁶ Beloppet kommer att uppdateras för att motsvara fastställt belopp för år 2023.

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- cigaretter: 800 stycken,
- cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
- cigarrer: 200 stycken,
- röktnobak: 1,0 kilogram.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Tobaksskatt ska inte betalas för tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att tobaksvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller
2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort antingen anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 5 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 16 och 17 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska tobaksskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,
2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller
3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Tobaksskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Även om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundrandragande.

17 § Tobaksskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 13 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

Skatteomräkning

18 § För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 5, 6 och 9 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2022. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen endast avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Kontrollmärkning på cigarettförpackningar

19 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

20 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset ska av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas nödvändiga uppgifter eller om beloppet av någon annan anledning inte kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

21 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

22 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 21 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, ska förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- upplagshavare och skatteupplag (2–8 §§),
- registrerad varumottagare (9–14 §§),
- tillfälligt registrerad varumottagare (15 §),
- registrerad avsändare (16 §),
- ansökan om godkännande (17 §),
- återkallelse av godkännande (18 §),
- konkurs (19 §), och
- jämkning av säkerhetsbelopp (20 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga tobaksvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga tobaksvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 §. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av tobaksvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

7 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 § Säkerheterna enligt 6 och 7 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§.

Registrerad varumottagare

9 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som

ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

10 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

11 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 §.

Säkerhet

12 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

13 § Säkerheten enligt 12 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

14 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för tobaksskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land.

Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

16 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6 och 8 §§ tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

17 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

19 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för

ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 7 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

20 § I de fall som avses i 7 och 12–14 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en avslutas flyttning (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 §).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga tobaksvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga tobaksvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranter eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- det datoriserade systemet (2–13 §§), och
- reservsystemet (14–17 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 36 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende punktskattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet tagit emot en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra varornas destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5, 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförts till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3–6 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor, och

2. varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförordningen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och

3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsköningsbalken

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot tobaksvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
 - krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
 - när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
 - flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
 - aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda EU-länder.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § första stycket eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Tobaksvaror som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
 - reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade

avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskod som avses 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medförvarorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- godkända upplagshavare (2–5 §§),
 - registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
 - distansförsäljning (8–10 §§),
 - certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
 - import och otillåten införsel (13–15 §§),
 - tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
 - särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
 - vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
 - beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 § §,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagande av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot tobaksvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder varor genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistrering.

9 § Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot tobaksvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 2 likställas med att de går förlorade.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 och 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförseddade händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 19 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot tobaksvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland.

Första stycket gäller endast om tobaksvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Tobaksvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och
2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 2–6 §§ på ett tillfredsställande sätt visas
 - a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 8 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
 - b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13 och 15–17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkännande som lagerhållare (2–4 §§),
- skattskyldiga och skattskyldighetens inträde (5–11 §§), och
- mottagande av varor utan skatt vid proviantering (12 §).

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka snus eller tuggtobak,
 - b) föra in eller ta emot snus eller tuggtobak från ett annat EU-land,
 - c) importera snus eller tuggtobak, eller

d) sälja snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 6 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder för den som är godkänd lagerhållare när

1. snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

2. snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av snus och tuggtobak till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull.

8 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt

artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. i annat fall än som avses i 5 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak från ett annat EU-land, eller

3. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 3 likställas med att de går förlorade.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när snus eller tuggtobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering

12 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en lagerhållare ta emot snus och tuggtobak utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeländ.

11 kap. Avdrag

Avdrag inom det EU-harmoniserade förfarandet

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag inom det nationella förfarandet

2 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på tuggtobak och snus avseende vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som

1. har förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare, eller

2. innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet.

- 3 §** En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på
1. tuggtobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och
 2. tuggtobak och snus som
 - a). har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,
 - b) exporterats från EU eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller
 - c) har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 c § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

- 4 §** En upplagshavare eller godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på varor
1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
 2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

5 § Upplagshavare eller godkänd lagerhållare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får, göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
 - återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land (3–6 §§),
 - återbetalning vid export (7 §),
 - återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
 - formella bestämmelser om ansökan om återbetalning (9 §), och
 - återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7–8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Varor inom det nationella förfarandet

6 § Om skatt har betalats i Sverige för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning vid export

7 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för tobaksvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
 - överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

Prop. 2021/22:61

Bilaga 3

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 § Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 9 kap. 13 § eller 10 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 § denna lag.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4 och 5 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,

- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt från och med den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om bestämmelserna om uppskovsförfarandet i 8 b, 8 c § och 8 e §§ i den upphävda lagen har tillämpats, ska motsvarande bestämmelser om uppskovsförfarandet i denna lag anses ha tillämpats.

5. Med tobaksskatt enligt denna lag likställs i tillämpliga delar skatt enligt den upphävda lagen.

6. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller lagerhållare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande.

7. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

8. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 5, 9 a, 17 §§ och 20 § första stycket 4 den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

9. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 den upphävda lagen.

10. En underrättelse som enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Förslag till lag om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

10 kap. Skattebefriade förbrukare

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Alkoholskatt ska betalas till staten enligt denna lag för öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) såvitt avser alkoholvaror.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 § I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen, rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151 samt rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker, i den ursprungliga lydelsen.

Benämningar för vissa EU-rättsakter

5 § I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

EU och EU-land samt tredjeland

6 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import och otillåten införsel till EU

7 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

8 § Med export avses att en alkoholvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

9 § Med deklarat, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för förfarandet

10 § I denna lag avses med

uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

släpps för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,

beskattade alkoholvaror: skattepliktiga alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilka skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet,

förfarande för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade alkoholvaror till eller via en annan medlemsstats territorium,

det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning).

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

11 § Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Bestämmelserna i 37 kap. 7 a och 9 a §§, 41 kap. och 47 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för inhämtande av uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att en producent som har ansökt om intyg har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll,
2. förfarandet vid utfärdande av intygen, och
3. avgifter som tas ut om en producent inte följer förfarandereglerna.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skatt på öl (2 §),
- skatt på vin (3 §),
- skatt på andra jästa drycker (4 §),
- skatt på mellanklassprodukter (5 §),
- skatt på etylalkohol (6 §),
- undantag från skatteplikt för vissa varor (7–9 §§), och

Skatt på öl

2 § Skatt på öl tas ut per liter med 2,02 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med öl avses varor som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent samt varor som innehåller en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck som hänförs till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt på vin

3 § Skatt på vin tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor, och för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 18 volymprocent med 54,79 kronor.

För vin med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med vin avses varor som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men inte 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt på andra jästa drycker

4 § Skatt på andra jästa drycker tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor, och för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med andra jästa drycker avses varor som hänförs till KN-nr 2206 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 2 § samt sådana drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om

1. alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent, eller
2. alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent och alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsnings.

Skatt på mellanklassprodukter

- 5 §** Skatt på mellanklassprodukter tas ut per liter för
- drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 15 volymprocent med 32,99 kronor, och för
 - drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent med 54,79 kronor.

Med mellanklassprodukter avses varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§ och vars alkoholhalt överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent.

Skatt på etylalkohol

- 6 §** Skatt på etylalkohol tas ut med 516,59 kronor per liter ren alkohol.

Med etylalkohol avses

1. varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 om alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel, och

2. varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Undantag från skatteplikt för vissa varor

Fullständigt denaturerad alkohol

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända,

Om varor som anges i första stycket flyttas till ett annat EU-land, ska de flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter

8 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkohol som har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet och som

1. ingår i produkter som inte är avsedda att ätas eller drickas, eller
2. är motorbränsle.

Alkohol i livsmedel och läkemedel

9 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
2. ingår i läkemedel,
3. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent, eller
4. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram

Undantag från skatteplikt i vissa situationer

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgodis av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- öl: 110 liter,
- vin och andra jästa drycker: totalt 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,
- mellanklassprodukter: 20 liter,
- etylalkohol: 10 liter.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller
2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort antingen anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 16 och 17 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska alkoholskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,
2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller
3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Alkoholskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Även om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skälig anledning att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundrandragande.

17 § Alkoholskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 13 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- upplagshavare och skatteupplag (2–9 §§),
- registrerad varumottagare (10–15 §§),
- tillfälligt registrerad varumottagare (16 §),
- registrerad avsändare (17 §),
- ansökan om godkännande (18 §),

- återkallelse av godkännande (19 §),
- konkurs (20 §), och
- jämkning av säkerhetsbelopp (21 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga varor,

2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet,

3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor, eller

4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror samt regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, följedokumentet för transport av vinprodukter. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för

betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

7 § Vid sådan flyttning enligt 6 § första stycket av varor hänförliga till KN-nr 2207 som sker i bulk med fartyg eller via rörledning, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar tio procent av den skatt som belöper på dessa varor. Vid beräkningen av genomsnittet enligt 6 § andra stycket ska i dessa fall tio procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräkningsunderlaget.

Säkerhet för betalning av skatt

8 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 § Säkerheterna enligt 6 och 8 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§.

Registrerad varumottagare

10 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

11 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

12 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ersättningsdokumentet som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, följedokumentet för transport av vinprodukter.

Säkerhet

13 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

14 § Säkerheten enligt 13 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

15 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för alkoholskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

16 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna

flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

17 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6, 7 och 9 §§ tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

18 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

19 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

20 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet i 8 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

21 § I de fall som avses i 8 och 13–15 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de nämnda bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet? (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en flyttning avslutas (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 och 11 §§).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Punktskattepliktiga varor får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 och 11 §§.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranter eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 § Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent i ett annat EU-land anses flyttas under uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium om

1. den avsändande vinproducenten enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 48 i punktskattedirektivet undantas från kraven i artikel 14–31 i direktivet,

2. varorna flyttas under uppskovsförfarandet enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten, och

3. varorna flyttas till en sådan destination som anges i artikel 16 i punktskattedirektivet, med undantag för en sådan som anges i artikel 16.1.a.iii eller artikel 16.1.a.v.

Den administrativa referenskod som enligt artikel 20.5 i punktskattedirektivet ska följa varorna under flyttningen får i de fall som avses i första stycket ersättas av ett följedokument för transport av vinprodukter enligt artikel 10.1.a.iii i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklARATIONER, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560.

Kraven i 5 kap. 10 och 16 §§ och 17 § första stycket 3 om mottagningsrapport och ersättningsdokument gäller inte vid mottagande av varor som flyttats enligt första stycket.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–13 §§),
 - reservsystemet (14–17 §§), och
 - mottagande av varor från små vinproducenter (18 §).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referensnummer enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av varorna påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referensnummern ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen

person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Ändrad destination

6 § Den som avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende punktskattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra varornas destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 och 5, 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförts till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3–6 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i 14 § första stycket 1 till deklaranter.

Om en deklaratant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaratanten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3–6 §§ ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 § Den som tar emot varor som flyttats enligt 4 kap. 11 § från en vinproducent i ett annat EU-land ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattade varor, och
2. varorna avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,
2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsköningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
- krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
- när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
- aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från en annan medlemsstats territorium om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § första stycket eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte

betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
 - reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenscodes enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättat ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenscoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkända upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagande av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder alkoholvaror genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Den som tar emot varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Att varor används för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten ska vid tillämpning av första stycket 2 likställas med att de går förlorade.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 och 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 och 3 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oföretsda händelser eller force majeure,

2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatt inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 19 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller det på annat sätt framkommer, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland. Första stycket gäller endast om alkoholvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut

enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 2–6 §§ på ett tillfredsställande sätt visas

a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller

2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13 och 15–17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 § Som skattebefriad förbrukare får den godkännas som

1. använder alkoholvaror
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som skattebefriad förbrukare.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

2 § Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Ett godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt.

3 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

4 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av obeskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som tagits emot utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten.

Återkallelse av godkännande

5 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
 2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 4 §,
 4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförarandelagen (2011:1244), eller
 5. förbrukaren begär det.
- Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 kap. Avdrag

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har använts
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål,
2. som har levererats till
 - a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
 - b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, eller
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
3. för vetenskapligt ändamål.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

5 § Upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning vid export (6 §),
- återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formella bestämmelser om ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7–8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning vid export

6 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 11 kap. 3 § första stycket 1 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för alkoholvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formella bestämmelser om ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
– förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
– överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

3 § Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 9 kap. 13 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 § denna lag.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § av någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 § av någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4 och 5 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,

– 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1564) om alkoholskatt från och med den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om bestämmelserna i 7 b, 7 c, 7 e och 7 f §§ om uppskovsförfarandet i den upphävda lagen har tillämpats, ska motsvarande bestämmelser om uppskovsförfarandet i denna lag anses ha tillämpats.

5. Med alkoholskatt enligt denna lag likställs i tillämpliga delar skatt enligt den upphävda lagen.

6. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande.

7. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

8. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 5, 8 a §, 16 § och 29 § första stycket 4 den upphävda lagen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

9. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före den ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 3 och 4, 15–15 c §§ och 19 § första stycket 3 den upphävda lagen.

10. En underrättelse enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt och lagen (2021:000) om alkoholskatt ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 § Följande territorier, som ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
3. Åland,
4. Kanalöarna.

3 § De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 § Följande territorier, som inte ingår i unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno.

5 § Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,

2. skatt enligt lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter, och

3. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi*.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt*.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)²

dels att 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 § och 19 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a kap.

1 §³

I 2–9 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv

I 2–9 och 11 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

2 §⁴

Med unionsinternt förvärv förstås

1. att någon under de förutsättningar som anges i 3–5 §§ mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till Sverige från ett annat EU-land,

2. att någon under de förutsättningar som anges i 6 § mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till ett annat EU-land från Sverige eller ett annat EU-land,

3. att någon under de förutsättningar som anges i 7 § första stycket för över en vara från en verksamhet i ett annat EU-land till Sverige, om inget annat följer av 7 § andra stycket eller 8 och 8 b–8 f §§,

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige, *eller*

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige.

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige,

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avroplager i Sverige, *eller*
6. att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

3 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 1, om förvärvet avser

¹ Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2019/2235.

² Lagen omtryckt 2000:500.

³ Senaste lydelse 2011:283.

⁴ Senaste lydelse 2019:789.

1. ett sådant nytt transportmedel som anges i 1 kap. 13 a §,
2. en sådan punktskattepliktig vara som anges i 1 kap. 13 b § och köparen är en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, eller
3. en annan vara än ett nytt transportmedel eller en punktskattepliktig vara och förvärvet görs av en sådan köpare som anges i andra stycket från en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte är befriad från mervärdesskatt enligt bestämmelserna om små företag i artiklarna 282–292 i direktiv 2006/112/EG i ett annat EU-land.

Första stycket 3 avser köpare som är

1. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet medför rätt till avdrag för ingående skatt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1 § andra stycket eller 9–13 §§ av sådan skatt, eller
2. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet inte medför någon avdragsrätt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, under förutsättning
 - att det sammanlagda värdet av dennes skattepliktiga förvärv av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor under det löpande eller det föregående kalenderåret överstiger 90 000 kronor, eller
 - att köparen omfattas av ett sådant beslut som anges i 4 §.

Första stycket gäller inte förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a §.

11 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6, om

– varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, för styrkornas eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som följer med dem,

– varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och

– import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

3 kap. 30 §⁵

Från skatteplikt undantas sådan import som medför frihet från skatt enligt lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Från skatteplikt undantas även import av en vara som efter importen ska omsättas till ett annat EU-land enligt

1. 30 a § första stycket 2 eller 3 eller 30 c §, eller

2. 30 a § första stycket 1 eller andra stycket, om importören

a) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i Sverige,

b) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i det EU-land dit varan överförs eller det registreringsnummer till mervärdesskatt som köparen av varan har i ett annat EU-land än Sverige, och

c) har, innan varan övergår till fri omsättning, inkommit till Tullverket med bevisning om att varan är avsedd att transporteras eller sändas till ett annat EU-land.

Registreringsnumren i andra stycket 2 a och b ska anges vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt enligt 1 kap. 5 § om importen hade varit skattepliktig.

Andra stycket 2 c gäller endast om Tullverket begär sådan bevisning.

Från skatteplikt undantas även import av

1. gas som

a) transporteras genom ett naturgassystem eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system, eller

b) förs över från ett fartyg som transporterar gas till ett naturgassystem eller till ett rörledningsnät uppströms,

2. el, eller

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Från skatteplikt undantas import som görs av en beskattningsbar person eller en representant som har ett identifieringsbeslut och identifieringsnummer enligt 4 e och 7 §§ lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för distansförsäljning av varor och för tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, om identifieringsnumret har tillhandahållits Tullverket senast i samband med inlämnandet av tulldeklarationen.

Från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

⁵ Senaste lydelse 2020:1170.

31 b §

Från skatteplikt undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om

– omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketentier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Skattefrihet enligt första stycket medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

7 kap.

3 §⁶

Om inget annat följer av 3 a eller 3 b § utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet

1. vid annan omsättning än uttag: av ersättningen,

2 a. vid uttag av varor: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för uttaget,

2 b. vid uttag av tjänster i andra fall än som anges i 4 och 5 §§: av kostnaden vid tidpunkten för uttaget för att utföra tjänsten,

3. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 1 eller 2: av ersättningen och punktskatt som köparen påförts i ett annat EU-land, och

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3 eller 4: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3, 4 eller 6: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

9 d kap.

3 §⁷

I den omsättning som avses i 1 § ska följande inräknas:

1. beskattningsunderlaget för skattepliktig omsättning av varor och tjänster inom landet,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31 eller 31 a §,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31, 31 a eller 31 b §,

3. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 2, 9 eller 10 §, om omsättningen inte endast har karaktären av en bitransaktion, och

4. ersättning för omsättning som anses gjord utomlands enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1, 2, 3, 7 eller 8 eller 19 § 2 a, 2 b, 3 eller 4. Ersättning för omsättning av anläggningstillgångar ska inte ingå i omsättningen enligt första stycket.

10 kap.

8 a §

Väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster, om

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

11 §⁸

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §,

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §,

⁷ Senaste lydelse 2017:1196.

⁸ Senaste lydelse 2020:1170.

30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 32 §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 31 b §,
33 § eller enligt 9 c kap. 1 §. 32 §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt som hänför sig till sådan omsättning av varor och tjänster som avses i 3 kap. 9 § utom tredje stycket 2, 10 § eller 23 § 1 om

1. förvärvaren är en beskattningsbar person som i ett land utanför EU har antingen sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahålls eller, om den beskattningsbara personen saknar sådant säte eller etableringsställe i det landet, den beskattningsbara personen är bosatt eller stadigvarande vistas där,

2. förvärvaren inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är bosatt eller stadigvarande vistas i ett land utanför EU, eller

3. omsättningen har direkt samband med varor som ska exporteras till ett land utanför EU.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt avseende förvärv och import som hänför sig till omsättning i ett annat EU-land under förutsättning att

1. omsättningen är skattepliktig eller medför återbetalningsrätt motsvarande den som avses i denna paragraf eller 12 § i det land där omsättningen görs,

2. omsättningen skulle ha varit skattepliktig eller skulle ha medfört rätt enligt denna paragraf eller 12 § till återbetalning om omsättningen gjorts här i landet, och

3. rätten till återbetalning inte ska utövas genom en ansökan med stöd av 1 eller 2 §.

Den som omfattas av skattebefrielse enligt 9 d kap. har inte rätt till återbetalning av ingående skatt enligt första och andra styckena, utom för ingående skatt som avser sådan omsättning av nya transportmedel som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 30 a §.

19 kap.

1 §⁹

En beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 1 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket, om denne under den återbetalningsperiod som avses i 6 §

1. varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller ett fast etableringsställe här från vilket affärstransaktioner genomförts, eller, om ett säte eller fast etableringsställe saknas, inte har varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige, och

2. inte har omsatt varor eller tjänster inom landet.

Utän hinder av bestämmelserna i första stycket om omsättning i Sverige får den beskattningsbara personen under återbetalningsperioden inom landet ha omsatt

1. transporttjänster eller 1. transporttjänster eller
stöd-tjänster till dessa som är stöd-tjänster till dessa som är
undantagna från skatteplikt enligt undantagna från skatteplikt enligt

3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a eller 32 § eller 9 c kap. 1 §, 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a, 31 b, eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

2. varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4, 4 b eller 4 c, eller

3. varor och tjänster om mervärdesskatten för dessa varor och tjänster redovisats enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG.

En ansökan enligt första stycket ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den beskattningsbara personen är etablerad. Om den beskattningsbara personen är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (2011:1244), ska ansökan dock göras i enlighet med vad som föreskrivs i 34 och 35 §§.

Lydelse enligt lagförslag 1.6

Föreslagen lydelse

20 kap.

2 a §

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 8 b och 31 d §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast
1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,
b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare
i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet. Första stycket 1 d gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketentier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

² Senaste lydelse 1998:1678.

i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 7 b och 31 d §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast 1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,
b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*
– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*
– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

¹ Senaste lydelse 2011:286.

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller endast om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 3 a kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a kap.

2 §¹

Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet. Första stycket 1 d gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

9 kap.

1 §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

² Senaste lydelse 1996:1324.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi²
dels att 3 a–6 kap., 7 kap. 6 § och 12 kap. ska upphöra att gälla,
dels att nuvarande 1 kap. 1 § ska betecknas 1 kap. 1 a §,
dels att 1 kap. 7 och 11 b §§, 2 kap. 1, 8 och 11 §§, 3 kap. 4 §, 7 kap. 1 och 2 a §§, 8 kap. 2 § och 9 kap. 10, 10 a, 10 b och 11 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas nio nya kapitel, 4–6 kap. och 12 kap., 13 nya paragrafer, 1 kap. 1, 2 b, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–18 §§, 8 kap. 1 a § och 9 kap. 10 c § och närmast före nya 1 kap. 1 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Innehåll

1 §

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning).

² Senaste lydelse av

3 a kap. 1 § 2011:287	4 kap. 12 § 2015:747
3 a kap. 2 § 2011:287	4 kap. 13 § 2016:266
3 a kap. 3 § 2013:1075	4 kap. 15 § 2006:1508
3 a kap. 4 § 2011:287	4 kap. 16 § 2013:1075
3 a kap. 5 § 2009:1493	5 kap. 1 § 2012:678
4 kap. 1 § 2015:747	5 kap. 1 a § 2009:1493
4 kap. 1 a § 2012:678	5 kap. 1 b § 2013:1075
4 kap. 1 b § 2016:266	5 kap. 2 § 2016:266
4 kap. 2 § 2009:1493	5 kap. 3 § 2015:747
4 kap. 2 a § 2017:1208	5 kap. 4 § 2012:678
4 kap. 2 b § 2017:1208	5 kap. 4 a § 2010:1820
4 kap. 3 § 2017:1208	5 kap. 5 § 2012:678
4 kap. 3 a § 2001:518	6 kap. 1 § 2011:1244
4 kap. 3 b § 2013:1075	6 kap. 1 a § 2017:1208
4 kap. 4 § 2018:1887	6 kap. 2 § 2013:1075
4 kap. 5 § 2009:1493	6 kap. 3 § 2009:1493
4 kap. 5 a § 2013:1075	6 kap. 4 § 2009:1493
4 kap. 6 § 2018:1887	6 kap. 5 § 2009:1493
4 kap. 6 a § 2013:1075	6 kap. 6 § 2009:1493
4 kap. 7 § 2013:1074	6 kap. 7 § 2011:287
4 kap. 7 a § 2013:1075	6 kap. 8 § 2011:287
4 kap. 8 § 2018:1887	6 kap. 8 a § 2011:287
4 kap. 8 a § 2011:101	6 kap. 9 § 2009:1493
4 kap. 9 § 2011:287	6 kap. 10 § 2011:101
4 kap. 9 a § 2009:1493	6 kap. 11 § 2011:101
4 kap. 9 b § 2011:287	6 kap. 12 § 2011:287
4 kap. 10 § 2009:1493	7 kap. 6 § 2011:287
4 kap. 11 § 2011:287	12 kap. 1 § 2015:747

I denna lag finns bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Lagens

tillämpningsområde m.m.

2 kap. Energiskatt och koldioxid-skatt på bränslen

3 kap. Svavelskatt

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

4 c kap. Distansförsäljning

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

6 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

7 kap. Avdrag

8 kap. Skattebefriade förbrukare

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter m.m.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

12 kap. Generella förfaranderegler och överklagande.

2 b §

I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen:

Europaparlamentets och rådets

7 §³

Med införsel förstås att en produkt förs in till Sverige eller tas emot här i landet.

Med import avses att en produkt förs in till Sverige från tredje land under förutsättning att produkten inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att produkten frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en produkt förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av en produkt som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om produkten hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med export avses att en produkt, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

³ Senaste lydelse 2011:287.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde*. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

11 b §⁴

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige *genom införsel* från annat EU-land eller import *från tredjeland* i fall som avses i 11 a § 10 eller 11,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige från annat EU-land eller *genom* import i fall som avses i 11 a § 10 eller 11,
3. förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 11 a § 12, eller
4. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 13–19.

19 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §

I denna lag avses med uppskovsförfarandet: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning

inom EU av bränsle som avses i
1 kap. 3 a §,

släpps för konsumtion: att
bränsle som avses i 1 kap. 3 a §

1. avviker från ett uppskovs-
förfarande,

2. förvaras eller lagras utanför
ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett
uppskovsförfarande,

4. importeras utan att
omedelbart efter importen hänförs
till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten
införsel,

beskattat bränsle: bränsle som
avses i 1 kap. 3 a § som släppts för
konsumtion i ett EU-land och för
vilket skattskyldighet för punktskatt
därigenom inträtt i det landet,

förfarande för beskattade varor:
det förfarande som enligt 7 kap. ska
användas vid flyttning av beskattat
bränsle till eller via en annan
medlemsstats territorium,

det datoriserade systemet: det
datoriserade system som avses i
artikel 1 i Europaparlamentets och
rådets beslut (EU) 2020/263 av den
15 januari 2020 om datorisering av
uppgifter om förflyttningar och
kontroller av punktskattepliktiga
varor (omarbetning).

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket
eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för a) miljöklass 1			

⁵ Senaste lydelse 2020:1155.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	– motorbensin	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter	
	– alkylatbensin	2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter	
	b) miljöklass 2	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter	
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C, b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³
		miljöklass 2	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³
		miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³
			2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
		a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg
		b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks 692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg	
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 samt 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 a och b och 12 § 5 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för a) miljöklass 1 – motorbensin – alkylatbensin b) miljöklass 2	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter
			2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter
			4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volympro- cent destillat vid 350°C, b) inte har för- setts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volympro- cent destillat vid 350°C, till- hörig miljöklass 1 miljöklass 2 miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³
			2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³
			2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³
			2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 2 och 3 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 5 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 5 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

2 kap.

8 §⁶

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *skall* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import *av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2* senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *ska* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

Om tulldeklaration för importen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen åberopas eller om bränslet förs in från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde ska första stycket 2 tillämpas.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2.

11 §⁷

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,

2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter.

4. *bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som*

⁶ Senaste lydelse 2007:779.

⁷ Senaste lydelse 2012:678.

punktskattepliktigt bränsle på grund av

- a) bränslets beskaffenhet,
- b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklareringskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

12 §⁸

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. motorbränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används

⁸ Tidigare 12 § upphävd genom 2014:285.

yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten,

3. bränsle som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 2 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter,

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

13 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av oförutsedda händelser eller force majeure.

14 §

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

15 §

Bestämmelserna i 13 och 14 §§ gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om bränslet flyttas

- 1. under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 2. genom distansförsäljning.*

16 §

Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 17 och 18 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

17 §

Vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet ska energiskatt och koldioxidskatt inte betalas för det som har gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

- 1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,*
- 2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 3. vid en flyttning genom distansförsäljning.*

Energiskatt och koldioxidskatt ska betalas för den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor.

Även om en förlust understiger den gemensamma tröskeln får Skatteverket vägra att undanta den från beskattning om det finns skäl原因 att anta att förlusten utgör ett led i ett skatteundandragande.

18 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 17 § första stycket 1. I sådana fall gäller vad som sägs i 14 §.

Vad som sägs i första stycket ska även gälla förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för det aktuella bränslet.

3 kap.

4 §

Svavelskatt *skall* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §. Svavelskatt *ska* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11–18 §§.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen,
2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller
3. i större omfattning hålla bränslen i lager.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

2 § Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Som skatteupplag får inte godkännas ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad.

3 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktigt bränsle samt regelbundet inventera lagret av sådant bränsle.

Krav vid mottagande av bränsle

4 § En upplagshavare som tar emot bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 4 b kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 4 b kap. 14 §. Bränsle som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som avser att flytta bränsle under uppskovsförfarandet enligt 4 a kap. 2 och 4 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle sker enligt 4 a kap. 2 och 4 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

6 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 5 kap. 3 § 1 eller 4 §. Säkerheten ska lägst uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten ska dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Vid beräkningen får bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

7 § Säkerheterna enligt 5 och 6 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 5 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de bränslen för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 a kap. 2 och 4 §§.

Registrerad varumottagare

8 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

9 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av bränsle

10 § Bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i det elektroniska administrativa dokumentet som avses i 4 b kap. 4 § eller ersättningsdokumentet som avses i 4 b kap. 14 §.

Säkerhet

11 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

12 § Säkerheten enligt 11 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de bränslen som vid denna tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

13 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för energi- och koldioxidskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 12 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de bränslen som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 § Som tillfälligt registrerad varumottagare ska den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

15 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 11 § första, andra och fjärde styckena tillämpas även på registrerad avsändare.

Ansökan om godkännande

16 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

17 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

18 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådant bränsle som avses i första stycket ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 6 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

19 § Om leverans av bränsle sker via rörledning behöver säkerhet enligt 5 eller 15 § inte ställas. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det föreligger särskilda skäl.

Om leverans av bränsle sker med fartyg får Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet enligt 5 eller 15 §. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

20 § I de fall som avses i 6 och 11 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de nämnda bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 § Bränsle som avses i 1 kap. 3 a § får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2–4 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 8 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

3 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 2 §, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 § Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Ytterligare krav vid import

6 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare till vilken varorna sänds, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för bränslet ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

7 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde enligt 8 §,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination är belägen på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 4 a kap. 2–4 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet innan flyttningen av bränslet påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskod som avses i 4 § andra stycket till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket avseende bränsle som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om bränsle har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om exportdeklaration för bränslet har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en

underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra bränslets destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall

9 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 och 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att bränslet har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att bränslet hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2–4 §§.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelsen i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får en bränsleflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas om

1. bränslet åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i 14 § första stycket 1 till deklaranten.

Om en exportdeklaration har ingetts till Tullverket avseende bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 ska deklaranten lämna en kopia av det ersättningsdokument vars uppgifter överensstämmer med det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket. Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar bränsle vilket följs av ett ersättningsdokument enligt 14 §, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser bränsle som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument avseende den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 4 a kap. 2–4 §§ ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttnings destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 4 a kap. 2–4 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 4 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

4 c kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att

1. någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet köper beskattat bränsle, och

2. bränslet avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan bränslet avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras endast om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och

3. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för bränslet i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket innan bränslet avsänds från det andra EU-landet.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från en annan medlemsstats territorium om inte flyttningen antingen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 4 e kap. 3 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 e kap. 9 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

3 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när bränslet lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när bränslet tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

4 § Bränslen som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 7 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

6 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

Registrering enligt första stycket ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 8 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 9 §,
3. inte hade obetalda belopp avseende skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) vid senaste avstämningen, och
4. inte har obetalda belopp avseende skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

8 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tillfälle motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

9 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Om den certifierade mottagaren vill ta emot bränsle på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) ska mottagaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på sin ordinarie mottagningsplats eller den alternativa mottagningsplats som angetts i det

Tillfälligt certifierad avsändare

10 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 11 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken bränslet kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

11 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända punktskattepliktiga varor som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Om den certifierade avsändaren vill avsända bränsle från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) ska avsändaren ange denna adress till Skatteverket innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från sin ordinarie avsändningsplats eller den alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

12 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats i det datoriserade systemet eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 3 § första stycket,
2. förenklade administrativa referensnummer enligt 3 § andra stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 5 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 6 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

2 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referensnummer

3 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet. Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referensnummer och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referensnummern ska medfölja flyttningen

4 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referensnummer som avses 3 § andra stycket till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

5 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

6 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

7 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor om

1. varorna åtföljs av ett dokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det kunnat upprättas (*ersättningsdokument*), och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 5 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

10 § Om mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument avseende den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 5 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

Mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats enligt 3 § och om dessa uppgifter är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 9 §.

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §.

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten för upplagshavare som är skattskyldig enligt 2 § inträder när

1. bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 a kap. 2, 4 och 5 §,

2. bränsle tas emot på en direkt leveransplats,

3. bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när bränsle som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,

2. mottagande av bränslet accepteras genom en mottagningsrapport enligt 4 b kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 4 b kap. 16 §, och

3. bränslet inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 2 inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § tar emot bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder för varumottagare som är skattskyldig enligt 6 §, vid mottagandet av bränslet.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder bränsle genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även bränsle som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Den som tar emot bränsle som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för bränslet i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten inträder för tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare som är skattskyldig enligt 8 §, när bränslet tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten inträder för mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 §, när bränslet förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § eller certifierad mottagare enligt 4 d kap. 7 § tar emot bränsle som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder för certifierade mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare som är skattskyldig enligt 11 § vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränsle till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 13 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 a kap. 3–5 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om bränsle för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

2. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

3. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

4. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § till annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

5. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

- a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,
- b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller
- c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas eller bearbetas,
2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, 3, 4 eller 5 när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatt inte har redovisats eller påförts

18 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatt för bränslet har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för bränslet enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller
2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar bränsle för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för bränslet kommer att redovisas.

19 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 18 §, när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 18 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

20 § Om den som är skattskyldig enligt 18 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller det på annat sätt framkommer, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 18 §.

Särskilt undantag för biogas

21 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,
2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller
3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet

22 § Om bränsle, som flyttas under ett uppskovsförfarande, inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion.

23 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och bränslet beskattas här om

1. bränslet avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 a kap. 1–4 §§ på ett tillfredsställande sätt visas

- a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 a kap. 7 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatt enligt första stycket ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

24 § Om bränsle som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse

den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 § En oegentlighet vid flyttning av beskattat bränsle anses föreligga om bränsle flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven för bränsle som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om bränsle som förts in i Sverige, ska det beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot bränslet från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt avseende en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot bränslet. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet fördes in i landet.

Undantag från skatt

26 § Bestämmelserna i 2 kap. 13, 14, och 15–18 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 22–25 §§.

Särskilt ansvar för betalning

27 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 12 kap. 3 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

6 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för

1. energiskatt för råttalolja
2. energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för
 - a) bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6,
 - b) andra bränslen enligt 2 kap. 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §,
 - c) bränslen enligt 2 kap. 4 §, och
3. svavelskatt för bränslen enligt 3 kap. 1 § 1.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att

- a) utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
 - b) i större omfattning
 - hålla bränslen i lager, eller
 - återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.
- Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 6 § 1 inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder för den som är godkänd lagerhållare när

1. bränsle av lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå,
2. bränsle tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar bränsle som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränslen till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull.

8 § Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Från skattskyldighet vid import undantas bränsle som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskilt undantag för biogas

12 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats *till tredjeland* eller förts till
1. som av den skattskyldige exporterats *från EU* eller förts till

till en frizon för annat ändamål än en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, förbrukas där

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b eller 2 c § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

2 a §⁹

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d.

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § 3, 4 och 5.

8 kap.

1 a §

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §¹⁰

En skattebefriad förbrukare *skall* löpande bokföra *inköp* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *köpts in* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare *ska* löpande bokföra *mottagande* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *tagits emot* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

9 kap.

10 §¹¹

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle *som avses i 1 kap. 3 a §*

⁹ Senaste lydelse 2012:836.

¹⁰ Senaste lydelse 2001:518.

¹¹ Senaste lydelse 2011:287.

flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten.

och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 4 e kap. 6 och 7 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 4 e kap. 8 §.

10 a §¹²

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att bränslet har beskattats i destinationsmedlemsstaten eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål. Återbetalning enligt denna paragraf medges inte om 10 b § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller

2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

10 c§

Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i det andra EU-landet, eller

2. bränslet är avsett att användas i det andra EU-landet för ett där skattebefriat ändamål.

11 §¹⁴

Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2, 2 a eller 2 b §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Har bränsle beskattats enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 §, och visar den skattskyldige att bränslet inom tre år efter det att flyttningen påbörjades beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

12 kap. Generella förfaranderegler och överklagande

Förfarandet vid beskattning

1 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 2–8 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import

2 § Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 5 kap. 13 § eller 6 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

3 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 5 kap. 22–25 §§ och ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

4 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och

27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar avseende skatt som omfattas av ett beslut enligt 3 § denna lag.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 5 kap. 22, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 § av någon annan än den som föreläggs.

6 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller om förutsättningar föreligger för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 § av någon annan än den som revideras. Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–13 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

7 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 3 och 4 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16, 18, 19 och 20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 5 kap. 27 § denna lag.

8 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 5 kap. 27 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Överklagande

9 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 4 c kap. 2–4 §§, 4 d kap. 5–11 §§ och 12 kap. 9 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Bestämmelsen i nya 4 kap. 2 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§ och 5 kap. 2 § 2 i den äldre lydelsen om bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

5. Om en flyttning av bränsle genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3,4 och 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen.

6. En underrättelse enligt nya 4 b kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

dels att nuvarande 2 kap. 13 a § ska betecknas 2 kap. 13 c §,

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 4 a, 5 a och 6 §§, 2 kap. 1 a, 2, 6, 13 §§ och den nya 13 c §, 3 kap. 5 §, 4 kap. 1, 2 och 9 c §§, 5 kap. 1 a och 4 §§ och 6 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 2 kap. 1 c, 13 a och 13 b §§ och 4 kap. 1 a 1 c och 14 b §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG.

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (ombearbetning), i den ursprungliga lydelsen.

2 §²

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2 kap. 2–6 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt.

4 §³

Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

¹ Senaste lydelse 2013:1077.

² Senaste lydelse 2006:1510.

³ Senaste lydelse 2009:1507.

1. 9 § första stycket 1–6, 27 § eller 28 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,

3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

1. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om tobaksskatt,

2. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och,

3. 5 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4 a §⁴

Med uppskovsförfarande förstås sådant uppskovsförfarande som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 3 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor förstås detsamma som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 1 kap. 9 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5 a §⁵

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, ersättningsdokument, förenklade ledsagar-dokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24, 34 eller 40 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, elektroniska förenklade administrativa dokument, förenklade administrativa referens-koder, ersättningsdokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 20, 26, 36, 38 eller 48 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 20.5

⁴ Senaste lydelse 2013:1077.

⁵ Senaste lydelse 2017:1210.

i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

i direktivet. När varorna omfattas av ett elektroniskt förenklad administrativt dokument enligt artikel 35 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referenskod som avses i artikel 36.4 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 17, 35 eller 44 i direktivet.

6 §⁶

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, förenklad ledsagardokument, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen eller det ersättningsdokument, förenklad ledsagardokument eller följedokument för transport av vinprodukter som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, elektroniskt förenklad administrativt dokument, förenklad administrativ referenskod, ersättningsdokument, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet, anmälningsskyldighet samt registrering är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket endast på grund av smärre brister i följande dokument som avser flyttningen eller åtföljer varorna:

1. det elektroniska administrativa dokumentet,
2. det elektroniska förenklade administrativa dokument,
3. ersättningsdokumentet, eller
4. följedokumentet för transport av vinprodukter.

⁶ Senaste lydelse 2017:1210.

2 kap.
1 a §⁷

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

1 c §

Vid tillämpning av detta kapitel ska en flyttning av varor genom distansförsäljning för vilken mottagaren har fullgjort anmälningskyldigheten enligt 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 4 c kap. 6 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte anses ske i strid med 1 kap. 6 §.

2 §⁸

Vid transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid transportkontroll i lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. Verket får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referens-koder, ersättnings-dokument, *förenklade ledsagar-dokument* och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referens-koder, *förenklade administrativa referens-koder*, ersättnings-dokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden *eller förenklade administrativa referens-koden* till ett elektroniskt administrativt dokument *respektive*

⁷ Senaste lydelse 2008:1321.

⁸ Senaste lydelse 2012:679.

granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

elektroniskt förenklat administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

6 §⁹

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, ersättningsdokument, *förenklade ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklat ledsagardokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade ledsagardokument*.

Om punktskattepliktiga varor under pågående flyttning förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning, är den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen skyldig att se till att de handlingar som anges i första stycket följer med varorna samt att dessa vid transportkontroll tillhandahålls Tullverket.

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, *förenklad administrativ referens-kod*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, *förenklade administrativa referens-koder*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklad administrativ referens-kod eller ersättningsdokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade administrativa referens-koder eller ersättningsdokument*.

⁹ Senaste lydelse 2018:1888.

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

13 a §

Om grund för uttag av skatt föreligger enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 5 kap. 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi för omhändertagen punktskattepliktig vara ska Tullverket besluta om skatten.

Om Tullverket har fattat beslut enligt första stycket får Tullverket även besluta om särskilt ansvar enligt 9 kap. 30 § lagen om tobaksskatt, 9 kap. 30 § lagen om alkoholskatt och 5 kap. 27 § lagen om skatt på energi. När Tullverket tillämpar dessa bestämmelser ska vad som där sägs om Skatteverket i stället gälla Tullverket.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om

13 b §

Beslut enligt 13 eller 13 a § får inte fattas om varorna omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi som fattades innan varorna omhändertogs.

Bestämmelserna i 13 och 13 a §§ gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

13 c §¹¹

- Skatten på varan ska efterges om Tullverket har beslutat om skatt på
1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,
 2. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § är under 18 år, eller
 3. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt.
1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 1 kap. 9 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,
 2. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § är under 18 år, eller
 3. en sådan beskattad tobaksvara som avses i 1 kap. 10 § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt.

¹¹ Senaste lydelse av tidigare 13 a § 2018:2091.

3 kap.
5 §¹²

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (2021:000) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Om grund för uttag av skatt föreligger enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om tobaksskatt eller 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om alkoholskatt för omhändertagen alkohol- eller tobaksvara ska Tullverket besluta om skatten. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första eller andra stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap.
1 §¹³

En särskild avgift (transporttillägg) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om anmälningsskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som

1. certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referens-

¹² Senaste lydelse 2011:1255.

¹³ Senaste lydelse 2018:1888.

följer av 17 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

kod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distansförsäljare som vid distansförsäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en förare eller en passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land. Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra,

1 a §

*Transporttillägg ska påföras en
1. avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare eller certifierad avsändare i avsändarmedlemstaten inte iakttagits,*

2. mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare och ställa säkerhet som följer av 7 kap. 7–9 och 11 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt, 7 kap. 7–9 och 11 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt och 4 d kap. 5–7 och 9 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits,

3. avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om skyldigheten att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare och ställa säkerhet som följer av 6 kap. 2 och 3 §§ lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 och 3 §§ lagen om alkoholskatt och 4 c kap. 2 och 3 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

4. mottagare som är skyldig att anmäla flyttning av varor vid distansförsäljning enligt 6 kap. 6 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 6 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 6 § lagen om skatt på energi om skyldigheten inte har iakttagits.

1 b §

*Transporttillägg ska påföras en
1. förare som inte har med sig*

föreskriven administrativ referens-
kod, eller ersättningsdokument vid
flyttning av punktskattepliktiga
varor, eller

2. förare eller passagerare som
transporterar varor enligt 2 kap.
6 § andra stycket som inte har med
sig föreskriven förenklad
administrativ referenskod eller
ersättningsdokument vid flyttning
av punktskattepliktiga varor som
beskattats i ett annat EU-land.

Om det finns grund för att påföra
såväl en förare som en passagerare
transporttillägg för samma varor,
får transporttillägg bara påföras
passageraren.

Transporttillägg ska påföras den
som äger eller, om en sådan lokal
är upplåten till någon annan, den
som innehar nyttjanderätt till lokal
där punktskattepliktiga varor
förvaras för på-, av- eller
omlastning under en pågående
flyttning, om föreskriven förenklad
administrativ referenskod eller
ersättningsdokument vid flyttning
av punktskattepliktiga varor som
beskattats i ett annat EU-land inte
tillhandahålls vid
transportkontrollen.

1 c §

Transporttillägget enligt 1, 1 a
och 1 b §§ är fyrtio procent av de
punktskatter som belöper på eller
kan antas belöpa på de varor för
vilka bestämmelserna inte
iakttagits.

2 §¹⁴

Ett transporttillägg som beslutats
enligt 1 § första stycket 1, tredje
eller fjärde stycket ska undanröjas,
om den som beslutet gäller kommer
in med föreskrivna dokument inom
en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som beslutats
enligt 1 § första stycket 1 eller
andra stycket 1 eller 1 b § ska
undanröjas, om den som beslutet
gäller kommer in med föreskrivna

¹⁴ Senaste lydelse 2012:679.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § *andra stycket* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 a § 4 ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

9 c §¹⁵

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § *andra stycket* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § *andra stycket* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. betalning och återbetalning av avgift i 61–65 kap.,
2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,
3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av *andra stycket* 2 avses med beskattningsår det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade.

14 b §

Om Tullverket har beslutat om ansvar enligt 2 kap. 13 a § andra stycket, får den som beslutet om ansvar avser överklaga det beslut om skatt enligt 2 kap. 13 a § första stycket som omfattas av beslutet om ansvar inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt avser.

5 kap.
1 a §¹⁶

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattning med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skälig anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, *skall* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattning med punktskattepliktiga varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningen är ringa, *ska* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

4 §¹⁷

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § första stycket andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskoderna eller andra handlingar, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *det förenklade ledsagardokumentet*, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *den förenklade administrativa referenskoderna eller ersättningsdokumentet*, döms till penningböter.

6 kap.
1 §¹⁸

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 10 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om

¹⁶ Senaste lydelse 2005:460.

¹⁷ Senaste lydelse 2018:1888.

¹⁸ Senaste lydelse 2013:1077.

eller 4 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 11 § tredje stycket lagen om tobaksskatt, 10 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 10 b § lagen om tobaksskatt, 9 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 b § lagen om skatt på energi,

3. avsänder varor under uppskovsförfarandet enligt vad som angetts i elektroniska administrativa dokument eller ersättningsdokument, och

4. för varje skatteupplag löpande bokför affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga varor (lagerbokföring) enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, 9 a § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 a § lagen om skatt på energi.

alkoholskatt eller 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. har ställt säkerhet enligt 3 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 8 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 6 § lagen om skatt på energi,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 3 kap. 5 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 5 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 4 § lagen om skatt på energi,

4. för varje skatteupplag löpande bokför affärshändelser och varurörelser som rör skattepliktiga varor (lagerbokföring) enligt 3 kap. 4 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 4 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 § lagen om skatt på energi.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 1 a-1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet.

3. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen om varan förs i eller tas emot senast den 31 december 2023.

4. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen.

5. Om en flyttning under uppskovsförfarandet har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § i den äldre lydelsen.

6. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:445) om exportbutiker
dels att 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Om andra tobaksvaror än snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt.
Om snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt samma lag.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Exportbutiken ska då vara ett godkänt skatteupplag enligt respektive lag.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om andra tobaksvaror än snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

5 a §

Om snus eller tuggtobak ska säljas i en exportbutik ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen

¹ Senaste lydelse 2018:698.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 a §¹

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *(EU) 2020/263 av den 15 januari 2020* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (*omarbetning*).

5 §²

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

¹ Senaste lydelse 2012:775.

² Senaste lydelse 2018:1678.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt.

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt.

8 §³

Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import *eller otillåten införsel* eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter och handlingar som avses i 4 a §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar direktåtkomst enligt första till tredje styckena får omfatta.

12 §⁴

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade	Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade
--	--

³ Senaste lydelse 2016:684.

⁴ Senaste lydelse 2020:570.

varumottagare, registrerade
avsändare eller godkända
skatteupplag enligt lagen
(1994:1563) om tobaksskatt, lagen
(1994:1564) om alkoholskatt samt
lagen (1994:1776) om skatt på
energi ska gallras sju år efter
utgången av det kalenderår då
aktören avregistrerades.

varumottagare, registrerade
avsändare, godkända skatteupplag,
*certifierade mottagare, tillfälligt
certifierade mottagare, certifierade
avsändare, tillfälligt certifierade
avsändare, registrerade
distansförsäljare och tillfälligt
registrerade distansförsäljare*
enligt lagen (2021:000) om
tobaksskatt, lagen (2021:000) om
alkoholskatt samt lagen
(1994:1776) om skatt på energi ska
gallras sju år efter utgången av det
kalenderår då aktören
avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som
avses i 4 a § ska gallras tio år efter
utgången av det kalenderår då de
meddelanden som är kopplade till
den administrativa referenskode
enligt 22 b § *andra stycket* lagen
om tobaksskatt, 21 b § *andra
stycket* lagen om alkoholskatt eller
6 kap. 4 § *andra stycket* lagen om
skatt på energi eller annan
sammanhållande
identifikationsuppgift senast
ändrades.

Uppgifter och handlingar som
avses i 4 a § ska gallras tio år efter
utgången av det kalenderår då de
meddelanden som är kopplade till
den administrativa referenskode
enligt 5 kap. 4 § *andra stycket*
lagen om tobaksskatt, 5 kap. 4 §
andra stycket lagen om
alkoholskatt eller 4 b kap. 4 §
andra stycket lagen om skatt på
energi, *den förenklade
administrativa referenskode
enligt 8 kap. 4 § andra stycket*
lagen om tobaksskatt, 8 kap. 4 §
andra stycket lagen om
alkoholskatt eller 4 e kap. 3 §
andra stycket lagen om skatt på
energi eller annan sammanhållande
identifikationsuppgift senast
ändrades.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1, 3 och 4 §§, 4 kap. 1, 2 och 4 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 13 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Sprit och spritdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådana varor enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

En apparat som uppenbarligen är ägnad för tillverkning av sprit (destillationsapparat) och del till en sådan apparat får endast tillverkas för, överlåtas till eller innehas av den som har rätt att tillverka sprit.

Folkhälsomyndigheten får medge undantag från andra stycket. Ett sådant medgivande får ges tills vidare eller för viss tid och får återkallas om förhållandena kräver det.

3 §

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § samma lag.

Vin, folköl, starköl och andra jästa alkoholdrycker får tillverkas endast av den som har godkänts som upplagshavare för tillverkning eller bearbetning av sådana drycker enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § samma lag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte tillverkning i hemmet för eget behov.

4 §

En tillverkare av sprit får förfoga över den tillverkade spriten endast för användning i egen rörelse samt för försäljning enligt 6 kap. 5 §.

En tillverkare av alkoholdrycker får förfoga över den tillverkade drycken för försäljning endast enligt denna lag.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 7 § första stycket 7 och 8 lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas i fråga om varor som har förbrukats på sätt som anges i 2 kap. 12 och 15–17 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

4 kap.
1 §²

Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 9 § eller 12 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga enligt lagen om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck eller det preparat som omfattas av godkännandet.

Partihandel med spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare eller som registrerad varumottagare för sådana varor enligt 3 kap. 2 eller 10 § lagen (2021:000) om alkoholskatt. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat om de är skattepliktiga enligt lagen om alkoholskatt. Av detta följer att rätten till partihandel endast avser den dryck eller det preparat som omfattas av godkännandet.

Med partihandlare avses den som har godkänts i enlighet med de föreskrifter som anges i första stycket.

Utöver vad som anges i första stycket får partihandel med spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och med alkoholdrycksliknande preparat bedrivas av detaljhandelsbolaget i enlighet med vad som anges i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Den som har serveringstillstånd får sälja enstaka varor som omfattas av tillståndet till partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor.

2 §³

En partihandlare får sälja varorna till

1. det i 5 kap. 1 § angivna detaljhandelsbolaget,
2. annan partihandlare som har rätt att handla med motsvarande varor,
3. den som har meddelats tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap i enlighet med reglerna i 8 kap., samt
4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.
4. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § lagen (2021:000) om alkoholskatt för användning i teknisk, industriell, medicinsk, vetenskaplig eller liknande verksamhet.

En partihandlare får också föra ut eller exportera varorna. Försäljning får också ske till den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Endast partihandlare får förpacka om eller buteljera alkoholdrycker.

² Senaste lydelse 2019:345.

³ Senaste lydelse 2012:205.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får föras in i landet endast av partihandlare samt av detaljhandelsbolaget för att bolaget ska kunna fullgöra den skyldighet som anges i 5 kap. 4 §. Detsamma gäller för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Utöver vad som anges i första stycket får spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker föras in

1. av den som har rätt till tullfrihet enligt 4 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.,

2. av en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna och själv transporterar dem till Sverige, eller som utför arbete på transportmedel, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk eller som gåva till närstående för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som proviant på fartyg eller luftfartyg enligt särskilda bestämmelser,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som flyttat till Sverige, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har fyllt 20 år och som har förvärvat dryckerna genom arv eller testamente, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

6. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat land till en enskild person i Sverige som har fyllt 20 år, om dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

7. av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om införseln sker från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dryckerna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, och

8. av den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, om dryckerna är avsedda för användning i enlighet med tillståndet.

Andra stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat.

Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat som medförs som proviant på järnvägståg i internationell trafik får föras in i den utsträckning som krävs för servering av passagerare under tågets färd inom landet.

6 kap.

2 §

Försäljning av teknisk sprit får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 9 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.	Försäljning av teknisk sprit får bedrivas endast av den som har godkänts som upplagshavare för sådan sprit enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt.
--	--

5 §

Den som har rätt att sälja teknisk sprit får också köpa samt föra in eller importera, föra ut eller exportera sådan sprit.

Försäljning får ske till

1. den som har rätt att tillverka alkoholdrycker,	
2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 31 e § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	2. den som har godkänts som skattebefriad förbrukare för sådan vara enligt 10 kap. 1 § lagen (2021:000) om alkoholskatt,
3. apotek,	
4. universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller	
5. sjukhus för medicinskt ändamål.	

8 kap.

13 §⁵

Den som har tillstånd för servering till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap, får köpa de spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker som behövs för rörelsen endast av partihandlare eller av detaljhandelsbolaget. Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod, får köpa motsvarande drycker endast hos detaljhandelsbolaget.

Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.	Första stycket gäller även för alkoholdrycksliknande preparat som är skattepliktiga enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.
---	--

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

⁵ Senaste lydelse 2019:345.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 7 kap. 1 § och 26 kap. 8 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2020/21:112 Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §¹

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. *den som är skattskyldig och redovisningskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,*
10. *den som är skattskyldig enligt*
 - a) *lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,*
 - b) *lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,*
 - c) *10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt
a) lagen (1984:410) om skatt på
bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild
premieskatt för grupplivförsäkring,
m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första
stycket eller 36 § 1 eller 38 c §
lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första
stycket lagen (1994:1564) om
alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första
stycket, 12 § första stycket 1 eller
11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller
3 lagen (1994:1776) om skatt på
energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på
naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på
avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på
trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen
(2016:1067) om skatt på kemikalier
i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på
flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen
(2018:696) om skatt på vissa
nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på
spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt
på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt
på plastbärkassar.

Om den som ska registreras
enligt första stycket har en
företrädare enligt 5 kap., ska dock
företrädaren registreras i stället.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeclaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

² Senaste lydelse 2020:35.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) att 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §¹

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 §§ mervärdes- – 10 kap. 5–8 a §§ mervärdes-
skattelagen (1994:200), skattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 3 kap. 4 och 15 §§, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 26 kap. 16 a och 33 f §§ och närmast före nya 26 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

3 kap.

4 §¹

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut

¹ Senaste lydelse 2020:571.

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
5. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. punktskatt enligt	det kalenderår under vilket
a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,	beslutet om återbetalning eller
b) 27–28 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	kompensation, eller beslutet om
c) 26–27 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	beskattning vid oegentlighet eller
d) 4 kap. 2–2 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller	felaktiga uppgifter, har meddelats
e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	
8. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Föreslagen lydelse

3 kap.
4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

För

avses med beskattningsår

1. skatt enligt
a) inkomstskattelagen (1999:1229),
b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetskatt,
c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och
d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt
e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder
5. annan mervärdesskatt
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder
7. punktskatt enligt
a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,
b) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt,
- beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
- det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
- det kalenderår då ersättningen betalas ut
- beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
- det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
- beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
- det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

- c) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,
- d) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

8. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §²

Med punktskatt avses skatt enligt	
1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,	
2. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,	
3. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,	
4. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,	
5. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	
6. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	
7. lagen (1994:1776) om skatt på energi,	5. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
8. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,	6. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
9. lagen (1999:673) om skatt på avfall,	7. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
10. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,	8. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
11. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,	9. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
12. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,	10. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

13. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

14. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

15. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, *och*

16. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

11. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

12. lagen (2018:1139) om skatt på spel,

13. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

14. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

15. lagen (2021:000) om tobaksskatt, *och*

16. lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Lydelse enligt lagförslag 1.20

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, *och*

2. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

c) 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

d) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

e) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

f) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

g) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

h) 6 § 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

i) lagen (2018:1139) om skatt på spel, eller

j) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

3. den som är godkänd eller registrerad som

a) upplagshavare enligt 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

b) registrerad varumottagare enligt 3 kap. 9 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 10 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 8 § lagen om skatt på energi,

c) godkänd lagerhållare enligt 10 kap. 2 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 10 § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 9 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller 8 § lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

d) registrerad mottagare enligt 10 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

e) registrerad EU-handlare enligt 10 b § lagen om kemikalier i viss elektronik, eller

f) registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 3 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 3 § lagen om skatt på energi, och

4. den som är registrerad eller godkänd som

a) tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 15 § lagen om tobaksskatt, 3 kap. 16 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 14 § lagen om skatt på energi,

b) certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § lagen om tobaksskatt, 7 kap. 9 § lagen om alkoholskatt, eller 4 d kap. 7 § lagen om skatt på energi,

c) tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, 7 kap 7 § lagen om alkoholskatt eller 4 d kap. 5 § lagen om skatt på energi, eller

d) tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § lagen om tobaksskatt, 6 kap. 2 § lagen om alkoholskatt eller 4 c kap. 2 § lagen om skatt på energi.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

6 §

Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna Den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 1–3 ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod. lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

8 §³

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § första stycket 4, eller

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §.

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt

³ Senaste lydelse 2020:35.

Kalendervecka som
redovisningsperiod för punktskatt

16 a §

För den som är registrerad
distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §
lagen (2021:000) om tobaksskatt,
6 kap. 3 § lagen (2021:000) om
alkoholskatt eller 4 c kap. 3 § lagen
(1994:1776) om skatt på energi
ska redovisningsperioden vara en
kalendervecka.

17 §

För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på
högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att
redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från
ingången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige ansökte om att
ha beskattningsår som redovisningsperiod eller från utgången av det
beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om
en ändring av redovisningsperioden enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade
om en sådan ändring.

Beslutet upphör att gälla om den deklarationsskyldige försätts i konkurs.
Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av
den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

*Beslut enligt första stycket får
inte fattas för den som har
kalendervecka som redovisnings-
period enligt 16 a §.*

33 f §

*Den som enligt 16 a § har
kalendervecka som
redovisningsperiod ska redovisa
skatten i en skattedeklaration som
ska ha kommit in till Skatteverket
senast fem dagar efter
redovisningsperiodens utgång.*

Nuvarande lydelse

35 §⁴

Särskilda skattedeclarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN i stället ska ha kommit in senast den 17

Föreslagen lydelse

35 §

Särskilda skattedeclarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 §	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §⁵

Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om tobaksskatt, 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om alkoholskatt eller 5 kap. 16 § 4 eller 18 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

2. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag,

3. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

4. 5 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 4 c kap. 6 § samma lag.

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast fem dagar efter mottagandet av varorna eller, om detta är en tidigare tidpunkt, senast 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag,

2. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

41 kap.

2 §⁶

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
 2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
 3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, 3. skatteupplag enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
 7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, eller
 8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.
- Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

3 §⁷

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,
6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

⁶ Senaste lydelse 2020:858.

⁷ Senaste lydelse 2020:571.

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, och

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, och

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Lydelse enligt lagförslag 1.20

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

- a) 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- b) 29, 30 eller 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, b) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt,
- c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, c) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,
- d) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
- e) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, eller
- f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall,

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen om tobaksskatt, 31 d § lagen om alkoholskatt, 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10–10 c eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, 12 kap. 10 § lagen om tobaksskatt eller 12 kap. 10 § lagen om alkoholskatt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

62 kap.

16 §

Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Lydelse enligt lagförslag 1.21

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, – 12 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, – 12 kap. 10 § lagen (2021:000) om alkoholskatt,
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller
- 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 § och 26 kap. 8 och 37 §§ i den äldre lydelsen om varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023.

3. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § i den äldre lydelsen.

4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § tullagen (2016:253) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- *lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*
- *lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*
- lagen (1994:1776) om skatt på energi,
- lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, och
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, *och* vissa nikotinhaltiga produkter,
- lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, – lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
- *lagen (2021:000) om tobaksskatt, och*
- *lagen (2021:000) om alkoholskatt.*

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

dels att 2, 9, 10 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS),

– *reaktivt tillsatt förening*: en förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar,

– *additivt tillsatt förening*: en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde*,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte

överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– import: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens

punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Lydelse enligt lagförslag 1.24

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Föreslagen lydelse

9 §

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Från skattskyldighet *enligt första stycket* undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet *vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare* vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 *eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.*

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) *från ett annat EU-land* föra in eller ta emot skattepliktiga varor, b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor *från ett annat EU-land,*

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) förmedla distansförsäljning av skattepliktiga varor från undantagna säljare,

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare, och

3. inte är godkänd som registrerad mottagare enligt 10 a §, eller registrerad EU-handlare enligt 10 b §.

Lydelse enligt lagförslag 1.24

Föreslagen lydelse

12 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

¹ Senaste lydelse 2020:568.

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 9 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 2, 5, 7, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,

– *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska.

– *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020.

Med import avses i denna laginförslaget av skattepliktig vara till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i

artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Med tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

5 §

Skatt enligt 3 och 4 §§ tas inte ut för

1. produkter som är klassificerade som narkotika enligt narkotikastrafflagen (1968:64) eller som hälsofarliga varor enligt lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,

2. läkemedel som uppfyller kraven för att få säljas enligt 5 kap. 1 § läkemedelslagen (2015:315) eller medicintekniska produkter som får släppas ut på marknaden eller tas i bruk i Sverige enligt 9 § lagen (1993:584) om medicintekniska produkter,

3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller 3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt, eller

4. produkter som vid klassificering och märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 tillhör faroklassen akut toxicitet i farokategorierna 1, 2 eller 3, med undantag för högkoncentrerade e-vätskor.

Lydelse enligt lagförslag 1.27

Föreslagen lydelse

7 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor, b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor från ett annat EU-land,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeländ,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) sälja e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Lydelse enligt lagförslag 1.27

Föreslagen lydelse

11 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull,

6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 7 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Prop. 2021/22:61
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

dels att 2, 5 och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *plastbärkasse*: bärkasse som i mer än försumbar omfattning består av plast,

– *bärkasse*: påse, med eller utan handtag, som är avsedd att tillhandahållas konsumenter för att de ska kunna packa varor på en plats där varor tillhandahålls eller bära varor därifrån och som inte är avsedd för varaktigt bruk,

– *plast*: en polymer i den mening som avses i den ursprungliga lydelsen av artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen, med undantag för naturligt förekommande polymerer,

– *naturligt förekommande polymer*: en polymer som förekommer naturligt i miljön och som, om den har genomgått en kemisk process eller behandling eller en fysikalisk mineralogisk omvandling, inte har förändrats i sin kemiska struktur,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land.

– *import*: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland, under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen. Med import avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i samma förordning har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

5 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareraras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller den som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i förordning (EU) 952/2013 om varan hade varit belagd med tull.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt som skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och
4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.
5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 5 § vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Efter remiss har yttranden över promemorian Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar lämnats av Datainspektionen, Domstolsverket, Drivkraft Sverige, Ekobrottsmyndigheten, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Energimarknadsinspektionen, Folkhälsomyndigheten, Företagarna, Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Förvaltningsrätten i Falun, IOGT-NTO, JTI Sweden AB, Kammarrätten i Sundsvall, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konofogdemyndigheten, Malmö tingsrätt, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Skatteverket, SMD Logistics AB, Sprit & Vinleverantörsföreningen, Swedish Match AB, Svenskt Näringsliv, Sveriges Bryggerier, Systembolaget AB, Säkerhets- och försvarsföretagen, Totalförsvarets forskningsinstitut, Tullverket och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: A non smoking generation, British American Tobacco Sweden AB, Business Sweden, Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning, FAR, IKEM, Livsmedelsföretagen, Näringslivets regelnämnd, Philip Morris AB, Statistiska centralbyrån, Stockholms Handelskammare, Svensk Handel, Svenska Tobaksleverantörsföreningen och Tobaksfakta.

Paragrafnyckel NLTS LTS

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i NLTS vilken eller vilka bestämmelser i LTS den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i LTS avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i LTS för att bestämmelsen är ny, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i NLTS och motsvarande bestämmelser i LTS

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
1 kap. NLTS	
1 kap. 1 §	–
1 kap. 2 §	1 § första-tredje styckena
1 kap. 3 §	1 § andra och tredje styckena
1 kap. 4 §	–
1 kap. 5 §	1 § fjärde stycket
1 kap. 6 §	1 § sjätte stycket
1 kap. 7 §	1 § femte stycket
1 kap. 8 §	1 § femte stycket
1 kap. 9 §	1 § femte stycket
1 kap. 10 §	9 c § andra stycket och 37 § andra stycket
1 kap. 11 §	8 a § och 22 § första stycket
2 kap. NLTS	
2 kap. 1 §	–
2 kap. 2 §	1 a § och 2 §
2 kap. 3 §	3 §
2 kap. 4 §	2 § första stycket
2 kap. 5 §	1 b § och 8 §
2 kap. 6 §	1 c § och 8 §
2 kap. 7 §	1 d §
2 kap. 8 §	1 e §
2 kap. 9 §	1 § tredje stycket och 35 §
2 kap. 10 §	35 a §
2 kap. 11 §	42 §
2 kap. 12 §	9 a §
2 kap. 13 §	–
2 kap. 14 §	18 § första stycket
2 kap. 15 §	18 § andra stycket
2 kap. 16 §	18 § tredje stycket
2 kap. 17 §	18 §
2 kap. 18 §	18 §
2 kap. 19 §	4 §

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
2 kap. 20 §	5 §
2 kap. 21 §	6 §
2 kap. 23 §	7 §
3 kap. NLTS	
3 kap. 1 §	–
3 kap. 2 §	10 § första, andra och femte styckena
3 kap. 3 §	10 § tredje och fjärde styckena
3 kap. 4 §	10 a §
3 kap. 5 §	10 b §
3 kap. 6 §	11 § första och andra styckena
3 kap. 7 §	11 § tredje stycket
3 kap. 8 §	11 § fjärde stycket
3 kap. 9 §	13 § första stycket
3 kap. 10 §	13 § andra stycket
3 kap. 11 §	13 § fjärde stycket
3 kap. 12 §	13 § tredje stycket
3 kap. 13 §	13 a § första-tredje styckena
3 kap. 14 §	13 a § fjärde stycket
3 kap. 15 §	14 § första–tredje styckena
3 kap. 16 §	15 §
3 kap. 17 §	–
3 kap. 18 §	12 §, 13 § femte stycket, 14 § fjärde stycket och 15 § andra stycket
3 kap. 19 §	12 a och 14 a §§
3 kap. 20 §	15 a §
4 kap. NLTS	
4 kap. 1 §	–
4 kap. 2 §	8 b §
4 kap. 3 §	8 b § första stycket 1 och andra stycket
4 kap. 4 §	8 b första stycket 2
4 kap. 5 §	8 b tredje stycket
4 kap. 6 §	8 b fjärde och femte styckena
4 kap. 7 §	8 c §
4 kap. 8 §	–
4 kap. 9 §	8 d §
4 kap. 10 §	8 e §
5 kap. NLTS	
5 kap. 1 §	–
5 kap. 2 §	22 §
5 kap. 3 §	22 a §
5 kap. 4 §	22 b §

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
5 kap. 5 §	22 c §
5 kap. 6 §	22 d §
5 kap. 7 §	–
5 kap. 8 §	–
5 kap. 9 §	22 e §
5 kap. 10 §	22 f § första stycket
5 kap. 11 §	22 f § andra och tredje styckena
5 kap. 12 §	23 § första-tredje och femte styckena
5 kap. 13 §	23 § fjärde stycket
5 kap. 14 §	23 a §
5 kap. 15 §	–
5 kap. 16 §	24 §
5 kap. 17 §	25 §
6 kap. NLTS	
6 kap. 1 §	16 §
6 kap. 2 §	16 och 16 b §§
6 kap. 3 §	16 §
6 kap. 4 §	–
6 kap. 5 §	–
6 kap. 6 §	–
7 kap. NLTS	
7 kap. 1 §	–
7 kap. 2 §	–
7 kap. 3 §	–
7 kap. 4 §	–
7 kap. 5 §	–
7 kap. 6 §	–
7 kap. 7 §	–
7 kap. 8 §	–
7 kap. 9 §	–
7 kap. 10 §	–
7 kap. 11 §	–
7 kap. 12 §	–
7 kap. 13 §	–
7 kap. 14 §	–

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
8 kap. NLTS	
8 kap. 1 §	–
8 kap. 2 §	–
8 kap. 3 §	–
8 kap. 4 §	–
8 kap. 5 §	–
8 kap. 6 §	–
8 kap. 7 §	–
8 kap. 8 §	–
8 kap. 9 §	–
8 kap. 10 §	–
8 kap. 11 §	–
8 kap. 12 §	–
9 kap. NLTS	
9 kap. 1 §	–
9 kap. 2 §	9 § första stycket 1
9 kap. 3 §	20 § första stycket 1
9 kap. 4 §	20 a §
9 kap. 5 §	21 §
9 kap. 6 §	9 § första stycket 2
9 kap. 7 §	20 § första stycket 2
9 kap. 8 §	9 § första stycket 3 och 16 §
9 kap. 9 §	9 § första stycket 4 och 16 c §
9 kap. 10 §	20 § första stycket 3
9 kap. 11 §	–
9 kap. 12 §	–
9 kap. 13 §	9 c § första stycket
9 kap. 14 §	20 § första stycket 8
9 kap. 15 §	9 c § tredje stycket
9 kap. 16 §	9 § första stycket 6 och 7 och andra stycket
9 kap. 17 §	20 § första stycket 5 och 6
9 kap. 18 §	9 b §
9 kap. 19 §	9 § första stycket 8
9 kap. 20 §	20 § första stycket 7
9 kap. 21 §	–
9 kap. 22 §	9 § tredje stycket
9 kap. 23 §	31 e §
9 kap. 24 §	20 § andra och tredje styckena
9 kap. 25	27 §
9 kap. 26 §	27 a §
9 kap. 27 §	28 §
9 kap. 28 §	–
9 kap. 29 §	–

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
9 kap. 30 §	–
10 kap. NLTS	
10 kap. 1 §	–
10 kap. 2 §	38 § första stycket
10 kap. 3 §	38 § andra stycket
10 kap. 4 §	38 a §
10 kap. 5 §	38 b § första stycket
10 kap. 6 §	38 b § andra stycket
10 kap. 7 §	38 c § första och andra styckena
10 kap. 8 §	38 b § tredje stycket
10 kap. 9 §	38 c § fjärde stycket
10 kap. 10 §	38 d §
10 kap. 11 §	38 e §
10 kap. 12 §	36 § 1
10 kap. 13 §	39 § 1
10 kap. 14 §	39 a §
10 kap. 15 §	36 § 5 och 6
10 kap. 16 §	39 § 5
10 kap. 17 §	37 § första stycket
10 kap. 18 §	39 § 5
10 kap. 19 §	37 § tredje stycket
10 kap. 20 §	36 § 2–4
10 kap. 21 §	39 § 2–4
10 kap. 22 §	36 § 7
10 kap. 23 §	39 § 6
10 kap. 24 §	40 § andra stycket
11 kap. NLTS	
11 kap. 1 §	32 § första stycket 1 och 5
11 kap. 2 §	33 §
11 kap. 3 §	40 § tredje stycket 2 a och b
11 kap. 4 §	40 § tredje stycket 1 och 2 c, d och e
11 kap. 5 §	40 § fjärde stycket
11 kap. 6 §	32 § första stycket 2 och 3 och 40 § andra stycket
11 kap. 7 §	32 § andra stycket och 40 § andra stycket
12 kap. NLTS	
12 kap. 1 §	–
12 kap. 2 §	29 § fjärde stycket
12 kap. 3 §	29 § första och tredje styckena
12 kap. 4 §	29 § första och andra styckena
12 kap. 5 §	29 § första och andra styckena
12 kap. 6 §	40 a § första och andra styckena

Bestämmelse i NLTS	Bestämmelse i LTS
12 kap. 7 §	30 § och 40 § andra stycket
12 kap. 8 §	31 §
12 kap. 9 §	31 a § och 40 a § tredje och fjärde styckena
12 kap. 10 §	31 d § och 40 § andra stycket
13 kap. NLTS	
13 kap. 1 §	–
13 kap. 2 §	34 § första stycket
13 kap. 3 §	19 §, 34 § andra stycket och 40 § första stycket
13 kap. 4 §	34 a § första stycket
13 kap. 5 §	34 a § tredje stycket
13 kap. 6 §	34 a § andra stycket
13 kap. 7 §	34 a § andra stycket
13 kap. 8 §	34 a § tredje stycket
13 kap. 9	–
13 kap. 10 §	41 §

Paragrafnyckel LTS NLTS

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i LTS vilken eller vilka bestämmelser i NLTS den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i LTS avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i NLTS, t.ex. därför att bestämmelsen tagits bort, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i LTS och motsvarande bestämmelser i NLTS

Bestämmelse i LTS	Bestämmelse i NLTS
1 § första stycket	1 kap. 2 §
1 § andra stycket	1 kap. 2 och 3 §§
1 § tredje stycket	1 kap. 2 och 3 §§ och 2 kap. 9 §
1 § fjärde stycket	1 kap. 5 §
1 § femte stycket	1 kap. 7–9 §§
1 § sjätte stycket	1 kap. 6 §
1 a §	2 kap. 2 §
1 b §	2 kap. 5 §
1 c §	2 kap. 6 §
1 d §	2 kap. 7 §
1 e §	2 kap. 8 §
2 § första stycket	2 kap. 2 och 4 §§
2 § andra och tredje styckena	2 kap. 2 §
3 §	2 kap. 3 §
4 §	2 kap. 19 §
5 §	2 kap. 20 §
6 §	2 kap. 21 §
7 §	2 kap. 22 §
8 §	2 kap. 5 och 6 §§
8 a §	1 kap. 11 §
8 b § första stycket 1	4 kap. 2 och 3 §§
8 b § första stycket 2	4 kap. 2 och 4 §§
8 b § andra stycket	4 kap. 3 §
8 b § tredje stycket	4 kap. 5 §
8 b § fjärde och femte styckena	4 kap. 6 §
8 c §	4 kap. 7 §
8 d §	4 kap. 9 §
8 e §	4 kap. 10 §
9 § första stycket 1	9 kap. 2 §
9 § första stycket 2	9 kap. 6 §
9 § första stycket 3	9 kap. 8 §
9 § första stycket 4	9 kap. 9 §

Bestämmelse i LTS	Bestämmelse i NLTS
9 § första stycket 5	–
9 § första stycket 6 och 7	9 kap. 16 §
9 § första stycket 8	9 kap. 19 §
9 § andra stycket	9 kap. 16 §
9 § tredje stycket	9 kap. 22 §
9 a §	2 kap. 12 §
9 b §	9 kap. 18 §
9 c § första stycket	9 kap. 13 §
9 c § andra stycket	1 kap. 10 §
9 c § tredje stycket	9 kap. 15 §
10 § första och andra stycket	3 kap. 2 §
10 § tredje och fjärde stycket	3 kap. 3 §
10 § femte stycket	3 kap. 2 §
10 a §	3 kap. 4 §
10 b §	3 kap. 5 §
11 § första och andra styckena	3 kap. 6 §
11 § tredje stycket	3 kap. 7 §
11 § fjärde stycket	3 kap. 8 §
12 §	3 kap. 18 §
12 a §	3 kap. 19 §
13 § första stycket	3 kap. 9 §
13 § andra stycket	3 kap. 10 §
13 § tredje stycket	3 kap. 12 §
13 § fjärde stycket	3 kap. 11 §
13 § femte stycket	3 kap. 18 §
13 a § första-tredje styckena	3 kap. 13 §
13 a § fjärde stycket	3 kap. 14 §
14 § första-tredje styckena	3 kap. 15 §
14 § fjärde stycket	3 kap. 18 §
14 a §	3 kap. 19 §
15 § första stycket	3 kap. 16 §
15 § andra stycket	3 kap. 16 och 18 §§
15 a §	3 kap. 20 §
16 §	6 kap. 1, 2 och 3 §§ och 9 kap. 8 §
16 a §	–
16 b §	6 kap. 2 §
16 c §	9 kap. 9 §
17 §	–
18 § första stycket	2 kap. 14, 16 och 18 §§
18 § andra stycket	2 kap. 15, 17 och 18 §§
18 § tredje stycket	2 kap. 16, 17 och 18 §§
19 §	13 kap. 3 §
20 § första stycket 1	9 kap. 3 §
20 § första stycket 2	9 kap. 7 §

Bestämmelse i LTS	Bestämmelse i NLTS
20 § första stycket 3	9 kap. 10 §
20 kap. första stycket 4	–
20 § första stycket 5 och 6	9 kap. 17 §
20 § första stycket 7	9 kap. 20 §
20 § första stycket 8	9 kap. 14 §
20 § andra och tredje styckena	9 kap. 24 §
20 a §	9 kap. 4 §
21 §	9 kap. 5 §
22 § första stycket	1 kap. 11 § och 5 kap. 2 §
22 § andra-fjärde styckena	5 kap. 2 §
22 a §	5 kap. 3 §
22 b §	5 kap. 4 §
22 c §	5 kap. 5 §
22 d §	5 kap. 6 §
22 e §	5 kap. 9 §
22 f § första stycket	5 kap. 10 §
22 f § andra och tredje styckena	5 kap. 11 §
23 § första-tredje styckena	5 kap. 12 §
23 § fjärde stycket	5 kap. 13 §
23 § femte stycket	5 kap. 12 §
23 a §	5 kap. 14 §
24 §	5 kap. 16 §
25 §	5 kap. 17 §
26 §	–
27 §	9 kap. 25 §
27 a §	9 kap. 26 §
28 §	9 kap. 27 §
29 § första stycket	12 kap. 3, 4 och 5 §§
29 § andra stycket	12 kap. 4 Och 5 §§
29 § tredje stycket	12 kap. 3 §
29 § fjärde stycket	12 kap. 2 §
30 §	–
31 §	12 kap. 8 §
31 a §	12 kap. 9 §
31 d §	–
31 e §	9 kap. 23 §
32 § första stycket 1 och 5	11 kap. 1 §
32 § första stycket 2 och 3	11 kap. 5 §
32 § första stycket 4	–
32 § andra stycket	11 kap. 6 §

Bestämmelse i LTS	Bestämmelse i NLTS
33 §	11 kap. 2 §
34 § första stycket	13 kap. 2 §
34 § andra stycket	13 kap. 3 §
34 a § första stycket	13 kap. 4 §
34 a § andra stycket	13 kap. 6 och 7 §§
34 a § tredje stycket	13 kap. 5 och 8 §§
34 a § fjärde och femte styckena	–
35 §	2 kap. 9 §
35 a §	2 kap. 10 §
36 § 1	10 kap. 12 §
36 § 2–4	10 kap. 120 §
36 § 5 och 6	10 kap. 15 §
36 § 7	10 kap. 22 §
37 § första stycket	10 kap. 17 §
37 § andra stycket	1 kap. 10 §
37 § tredje stycket	10 kap. 19 §
38 § första stycket	10 kap. 2 §
38 § andra stycket	10 kap. 3 §
38 a §	10 kap. 4 §
38 b § första stycket	10 kap. 5 §
38 b § andra stycket	10 kap. 6 §
38 c § första och andra styckena	10 kap. 7 §
38 c § tredje stycket	10 kap. 8 §
38 c § fjärde stycket	10 kap. 9 §
38 d §	10 kap. 10 §
38 e §	10 kap. 11 §
39 § 1	10 kap. 13 §
39 § 2–4	10 kap. 21 §
39 § 5	10 kap. 16 §
39 § 6	10 kap. 23 §
39 § 7	10 kap. 18
39 a §	10 kap. 14 §
40 § första stycket	13 kap. 3 §
40 § andra stycket	10 kap. 24 §, 11 kap. 6 och 7 §§ och 12 kap. 7 och 10 §§
40 § tredje stycket 1	11 kap. 4 §
40 § tredje stycket 2 a och b	11 kap. 3 §
40 § tredje stycket 2 c, d och e	11 kap. 4 §
40 § fjärde stycket	11 kap. 5 §
40 a § första och andra styckena	12 kap. 6 §
40 a § tredje och fjärde styckena	12 kap. 9 §
41 §	13 kap. 10 §
42 §	2 kap. 11 §

Paragrafnyckel NLAS LAS

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i NLAS vilken eller vilka bestämmelser i LAS den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i LAS avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i LAS för att bestämmelsen är ny, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i NLAS och motsvarande bestämmelser i LAS

Bestämmelse i NLAS	Bestämmelse i LAS
1 kap. NLAS	
1 kap. 1 §	–
1 kap. 2 §	1 § första stycket
1 kap. 3 §	–
1 kap. 4 §	1 § andra stycket
1 kap. 5 §	–
1 kap. 6 §	–
1 kap. 7 §	1 § fjärde stycket
1 kap. 8 §	1 § tredje stycket
1 kap. 9 §	1 § tredje stycket
1 kap. 10 §	1 § tredje stycket sista meningen
1 kap. 11 §	8 c § andra stycket
1 kap. 12 §	7 a § och 21 § första stycket
2 kap. NLAS	
2 kap. 1 §	–
2 kap. 2 §	2 §
2 kap. 3 §	3 §
2 kap. 4 §	4 §
2 kap. 5 §	5 §
2 kap. 6 §	6 §
2 kap. 7 §	7 § första stycket 1 och andra stycket
2 kap. 8 §	7 § första stycket 6 och 9 och tredje stycket
2 kap. 9 §	7 § första stycket 2–5
2 kap. 10 §	8 a §
2 kap. 11 §	–
2 kap. 12 §	7 § första stycket 7 och 8
2 kap. 13 §	7 § tredje stycket
2 kap. 14 §	7 § fjärde stycket
2 kap. 15 §	7 § första stycket 7 och fjärde stycket
2 kap. 16 §	7 § första stycket 7 och fjärde stycket

3 kap. NLAS

Bestämmelse i NLAS	Bestämmelse i LAS
3 kap. 1 §	–
3 kap. 2 §	9 § första, andra och femte styckena
3 kap. 3 §	9 § tredje och fjärde styckena
3 kap. 4 §	9 a §
3 kap. 5 §	9 b §
3 kap. 6 §	10 § första och andra styckena
3 kap. 7 §	10 a §
3 kap. 8 §	10 § tredje stycket
3 kap. 9 §	10 § fjärde stycket
3 kap. 10 §	12 § första stycket
3 kap. 11 §	12 § andra stycket
3 kap. 12 §	12 § fjärde stycket
3 kap. 13 §	12 § tredje stycket
3 kap. 14 §	12 a § första-tredje styckena
3 kap. 15 §	12 a § fjärde stycket
3 kap. 16 §	13 § första–tredje styckena
3 kap. 17 §	14 §
3 kap. 18 §	–
3 kap. 19 §	11 §, 12 § femte stycket, 13 § fjärde stycket och 14 § andra stycket
3 kap. 20 §	11 a och 13 a §§
3 kap. 21 §	14 a §
4 kap. NLAS	
4 kap. 1 §	–
4 kap. 2 §	7 b §
4 kap. 3 §	7 b § första stycket 1 och andra stycket
4 kap. 4 §	7 b första stycket 2
4 kap. 5 §	7 b tredje stycket
4 kap. 6 §	7 b fjärde och femte styckena
4 kap. 7 §	7 c §
4 kap. 8 §	–
4 kap. 9 §	7 d §
4 kap. 10 §	7 e §
4 kap. 11 §	7 f §
5 kap. NLAS	
5 kap. 1 §	–
5 kap. 2 §	21 §
5 kap. 3 §	21 a §
5 kap. 4 §	21 b §
5 kap. 5 §	21 c §
5 kap. 6 §	21 d §
5 kap. 7 §	–

Bestämmelse i NLAS	Bestämmelse i LAS
5 kap. 8 §	–
5 kap. 9 §	21 e §
5 kap. 10 §	21 f § första stycket
5 kap. 11 §	21 f § andra och tredje styckena
5 kap. 12 §	22 § första-tredje och femte styckena
5 kap. 13 §	22 § fjärde stycket
5 kap. 14 §	22 a §
5 kap. 15 §	–
5 kap. 16 §	23 §
5 kap. 17 §	24 §
5 kap. 18 §	24 a §
6 kap. NLAS	
6 kap. 1 §	15 §
6 kap. 2 §	15 och 15 b §§
6 kap. 3 §	15 §
6 kap. 4 §	–
6 kap. 5 §	–
6 kap. 6 §	–
7 kap. NLAS	
7 kap. 1 §	–
7 kap. 2 §	–
7 kap. 3 §	–
7 kap. 4 §	–
7 kap. 5 §	–
7 kap. 6 §	–
7 kap. 7 §	–
7 kap. 8 §	–
7 kap. 9 §	–
7 kap. 10 §	–
7 kap. 11 §	–
7 kap. 12 §	–
7 kap. 13 §	–
7 kap. 14 §	–

Bestämmelse i NLAS	Bestämmelse i LAS
8 kap. NLAS	
8 kap. 1 §	–
8 kap. 2 §	–
8 kap. 3 §	–
8 kap. 4 §	–
8 kap. 5 §	–
8 kap. 6 §	–
8 kap. 7 §	–
8 kap. 8 §	–
8 kap. 9 §	–
8 kap. 10 §	–
8 kap. 11 §	–
8 kap. 12 §	–
9 kap. NLAS	
9 kap. 1 §	–
9 kap. 2 §	8 § första stycket 1
9 kap. 3 §	19 § första stycket 1
9 kap. 4 §	19 a §
9 kap. 5 §	20 §
9 kap. 6 §	8 § första stycket 2
9 kap. 7 §	19 § första stycket 2
9 kap. 8 §	8 § första stycket 3 och 15 §
9 kap. 9 §	8 § första stycket 4 och 15 c §
9 kap. 10 §	19 § första stycket 3
9 kap. 11 §	–
9 kap. 12 §	–
9 kap. 13 §	8 c § första stycket
9 kap. 14 §	19 § första stycket 8
9 kap. 15 §	8 c § tredje stycket
9 kap. 16 §	8 § första stycket 6 och 7 och andra stycket
9 kap. 17 §	19 § första stycket 5–7
9 kap. 18 §	8 b §
9 kap. 19 §	8 § första stycket 8
9 kap. 20 §	19 § första stycket 7
9 kap. 21 §	–
9 kap. 22 §	8 § tredje stycket
9 kap. 23 §	31 h §
9 kap. 24 §	19 § andra och tredje styckena
9 kap. 25	26 §
9 kap. 26 §	26 a §
9 kap. 27 §	27 §
9 kap. 28 §	–
9 kap. 29 §	–

Bestämmelse i NLAS	Bestämmelse i LAS
9 kap. 30 §	–
10 kap. NLAS	
10 kap. 1 §	31 e § första stycket
10 kap. 2 §	31 e § andra och tredje styckena
10 kap. 3 §	31 f §
10 kap. 4 §	31 g §
11 kap. NLAS	
11 kap. 1 §	32 § första stycket 1
11 kap. 2 §	32 § första stycket 4–6
11 kap. 3 §	33 §
11 kap. 4 §	32 § första stycket 2 och 3
11 kap. 5 §	32 § andra stycket
12 kap. NLAS	
12 kap. 1 §	–
12 kap. 2 §	28 § fjärde stycket
12 kap. 3 §	28 § första och tredje styckena
12 kap. 4 §	28 § första och andra styckena
12 kap. 5 §	28 § första och andra styckena
12 kap. 6 §	29 §
12 kap. 7 §	30 §
12 kap. 8 §	31 §
12 kap. 9 §	31 a §
12 kap. 10 §	31 d §
13 kap. NLAS	
13 kap. 1 §	–
13 kap. 2 §	34 § första stycket
13 kap. 3 §	18 § och 34 § andra stycket
13 kap. 4 §	34 a § första stycket
13 kap. 5 §	34 a § tredje stycket
13 kap. 6 §	34 a § andra stycket
13 kap. 7 §	34 a § andra stycket
13 kap. 8 §	34 a § tredje stycket
13 kap. 9 §	–
13 kap. 10 §	–
13 kap. 11 §	–
13 kap. 12 §	35 §

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i LAS vilken eller vilka bestämmelser i NLAS den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i LAS avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse i NLAS, t.ex. därför att bestämmelsen tagits bort, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i LAS och motsvarande bestämmelser i NLAS

Bestämmelse i LAS	Bestämmelse i NLAS
1 § första stycket	1 kap. 2 §
1 § andra stycket	1 kap. 4 §
1 § tredje stycket	1 kap. 8–10 §§
1 § fjärde stycket	1 kap. 7 §
2 §	2 kap. 2 §
3 §	2 kap. 3 §
4 §	2 kap. 4 §
5 §	2 kap. 5 §
6 §	2 kap. 6 §
7 § första stycket 1	2 kap. 7 §
7 § första stycket 2–5	2 kap. 9 §
7 § första stycket 6	2 kap. 8 §
7 § första stycket 7	2 kap. 12, 15 och 16 §§
7 § första stycket 8	2 kap. 12 §
7 § första stycket 9	2 kap. 8 §
7 § andra stycket	2 kap. 7 §
7 § tredje stycket	2 kap. 13 §
7 § fjärde stycket	2 kap. 14, 15 och 16 §§
7 a §	1 kap. 12 §
7 b § första stycket 1	4 kap. 2 och 3 §§
7 b § första stycket 2	4 kap. 2 och 4 §§
7 b § andra stycket	4 kap. 3 §
7 b § tredje stycket	4 kap. 5 §
7 b § fjärde och femte styckena	4 kap. 6 §
7 c §	4 kap. 7 §
7 d §	4 kap. 9 §
7 e §	4 kap. 10 §
7 f §	4 kap. 11 §
8 § första stycket 1	9 kap. 2 §
8 § första stycket 2	9 kap. 6 §
8 § första stycket 3	9 kap. 8 §
8 § första stycket 4	9 kap. 9 §
8 § första stycket 5	–

Bestämmelse i LAS	Bestämmelse i NLAS
8 § första stycket 6 och 7	9 kap. 16 §
8 § första stycket 8	9 kap. 19 §
8 § andra stycket	9 kap. 16 §
8 § tredje stycket	9 kap. 22 §
8 a §	2 kap. 10 §
8 b §	9 kap. 18 §
8 c § första stycket	9 kap. 13 §
8 c § andra stycket	1 kap. 11 §
8 c § tredje stycket	9 kap. 15 §
9 § första och andra stycket	3 kap. 2 §
9 § tredje och fjärde stycket	3 kap. 3 §
9 § femte stycket	3 kap. 2 §
9 a §	3 kap. 4 §
9 b §	3 kap. 5 §
10 § första och andra styckena	3 kap. 6 §
10 § tredje stycket	3 kap. 8 §
10 § fjärde stycket	3 kap. 9 §
10 a §	3 kap. 7 §
11 §	3 kap. 19 §
11 a §	3 kap. 20 §
12 § första stycket	3 kap. 10 §
12 § andra stycket	3 kap. 11 §
12 § tredje stycket	3 kap. 13 §
12 § fjärde stycket	3 kap. 12 §
12 § femte stycket	3 kap. 19 §
12 a § första-tredje styckena	3 kap. 14 §
12 a § fjärde stycket	3 kap. 15 §
13 § första-tredje styckena	3 kap. 16 §
13 § fjärde stycket	3 kap. 19 §
13 a §	3 kap. 20 §
14 § första stycket	3 kap. 17 §
14 § andra stycket	3 kap. 17 och 19 §§
14 a §	3 kap. 21 §
15 §	6 kap. 1, 2 och 3 §§ och 9 kap. 8 §
15 a §	—
15 b §	6 kap. 2 §
15 c §	9 kap. 9 §
16 §	—
18 §	13 kap. 3 §
19 § första stycket 1	9 kap. 3 §
19 § första stycket 2	9 kap. 7 §
19 § första stycket 3	9 kap. 10 §

Bestämmelse i LAS	Bestämmelse i NLAS
19 kap. första stycket 4	–
19 § första stycket 5 och 6	9 kap. 17 §
19 § första stycket 7	9 kap. 20 §
19 § första stycket 8	9 kap. 14 §
19 § andra och tredje styckena	9 kap. 24 §
19 a §	9 kap. 4 §
20 §	9 kap. 5 §
21 § första stycket	1 kap. 12 § och 5 kap. 2 §
21 § andra-fjärde styckena	5 kap. 2 §
21 a §	5 kap. 3 §
21 b §	5 kap. 4 §
21 c §	5 kap. 5 §
21 d §	5 kap. 6 §
21 e §	5 kap. 9 §
21 f § första stycket	5 kap. 10 §
21 f § andra och tredje styckena	5 kap. 11 §
22 § första-tredje styckena	5 kap. 12 §
22 § fjärde stycket	5 kap. 13 §
22 § femte stycket	5 kap. 12 §
22 a §	5 kap. 14 §
23 §	5 kap. 16 §
24 §	5 kap. 17 §
24 a §	5 kap. 18 §
25 §	–
26 §	9 kap. 25 §
26 a §	9 kap. 26 §
27 §	9 kap. 27 §
28 § första stycket	12 kap. 3, 4 och 5 §§
28 § andra stycket	12 kap. 4 och 5 §§
28 § tredje stycket	12 kap. 3 §
28 § fjärde stycket	12 kap. 2 §
29 §	12 kap. 6 §
30 §	12 kap. 7 §
31 §	12 kap. 8 §
31 a §	12 kap. 9 §
31 d §	12 kap. 10 §
31 e § första stycket	10 kap. 1 §
31 e § andra och tredje styckena	10 kap. 2 §
31 f §	10 kap. 3 §
31 g §	10 kap. 4 §
31 h §	9 kap. 23 §

Bestämmelse i LAS	Bestämmelse i NLAS
32 § första stycket 1	11 kap. 1 §
32 § första stycket 2 och 3	11 kap. 4 §
32 § första stycket 4–6	11 kap. 2 §
32 § första stycket 7	–
32 § andra stycket	11 kap. 5 §
33 §	11 kap. 3 §
34 § första stycket	13 kap. 2 §
34 § andra stycket	13 kap. 3 §
34 a § första stycket	13 kap. 4 §
34 a § andra stycket	13 kap. 6 och 7 §§
34 a § tredje stycket	13 kap. 5 och 8 §§
34 a § fjärde och femte styckena	–
35 §	13 kap. 12 §

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i de nya kapitlen i LSE vilken eller vilka bestämmelser i de nuvarande bestämmelserna i LSE den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i nuvarande LSE avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse för att bestämmelsen är ny, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i nya kapitel i LSE och motsvarande bestämmelser i nuvarande LSE

Bestämmelse i nya kapitel	Nuvarande bestämmelse
Nya 4 kap. LSE	
4 kap. 1 §	4 kap. 3 § första, andra och femte styckena–
4 kap. 2 §	4 kap. 3 § tredje och fjärde styckena
4 kap. 3 §	4 kap. 3 a §
4 kap. 4 §	4 kap. 3 b §
4 kap. 5 §	4 kap. 4 § första och andra styckena
4 kap. 6 §	4 kap. 4 § tredje stycket
4 kap. 7 §	4 kap. 4 § fjärde stycket
4 kap. 8 §	4 kap. 6 § första stycket
4 kap. 9 §	4 kap. 6 § andra stycket
4 kap. 10 §	4 kap. 6 § fjärde stycket
4 kap. 11 §	4 kap. 6 § tredje stycket
4 kap. 12 §	4 kap. 6 a § första-tredje styckena
4 kap. 13 §	4 kap. 6 a § fjärde stycket
4 kap. 14 §	4 kap. 7 § första–tredje styckena
4 kap. 15 §	4 kap. 8 §
4 kap. 16 §	–
4 kap. 17 §	4 kap. 5 §, 6 § femte stycket, 7 § fjärde stycket och 8 § andra stycket
4 kap. 18 §	4 kap. 5 a och 7 a §§
4 kap. 19 §	4 kap. 8 a § första stycket
4 kap. 20 §	4 kap. 8 a § andra stycket
Nya 4 a kap. LSE	
4 a kap. 1 §	3 a kap. 2 §
4 a kap. 2 §	3 a kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket
4 a kap. 3 §	3 a kap. 2 § första stycket 2
4 a kap. 4 §	3 a kap. 2 § tredje stycket
4 a kap. 5 §	3 a kap. 3 §
4 a kap. 6 §	–

Bestämmelse i nya kapitel	Nuvarande bestämmelse
4 a kap. 7 §	3 a kap. 4 §
4 a kap. 8 §	3 a kap. 5 §
Nya 4 b kap. LSE	
4 b kap. 1 §	6 kap. 2 § första–fjärde styckena
4 b kap. 2 §	6 kap. 2 § femte stycket
4 b kap. 3 §	6 kap. 3 § §
4 b kap. 4 §	6 kap. 4 § §
4 b kap. 5 §	6 kap. 5 §
4 b kap. 6 §	6 kap. 6 § §
4 b kap. 7 §	–
4 b kap. 8 §	–
4 b kap. 9 §	6 kap. 7 §§
4 b kap. 10 §	6 kap. 8 § första stycket
4 b kap. 11 §	6 kap. 8 § andra stycket
4 b kap. 12 §	6 kap. 8 a § första-tredje och femte styckena
4 b kap. 13 §	6 kap. 8 a § fjärde stycket
4 b kap. 14 §	6 kap. 9 §
4 b kap. 15 §	–
4 b kap. 16 §	6 kap. 10 §
4 b kap. 17 §	6 kap. 11 §
Nya 4 c kap. LSE	
4 c kap. 1 §	4 kap. 9 §
4 c kap. 2 §	4 kap. 9 och 9 b §§
4 c kap. 3 §	4 kap. 9 §
4 c kap. 4 §	–
4 c kap. 5 §	–
4 c kap. 6 §	–
Nya 4 d kap. LSE	
4 d kap. 1 §	–
4 d kap. 2 §	–
4 d kap. 3 §	–
4 d kap. 4 §	–
4 d kap. 5 §	–
4 d kap. 6 §	–

Bestämmelse i nya kapitel	Nuvarande bestämmelse
4 d kap. 7 §	–
4 d kap. 8 §	–
4 d kap. 9 §	–
4 d kap. 10 §	–
4 d kap. 11 §	–
4 d kap. 12 §	–
Nya 4 e kap. LSE	
4 e kap. 1 §	–
4 e kap. 2 §	–
4 e kap. 3 §	–
4 e kap. 4 §	–
4 e kap. 5 §	–
4 e kap. 6 §	–
4 e kap. 7 §	–
4 e kap. 8 §	–
4 e kap. 9 §	–
4 e kap. 10 §	–
4 e kap. 11 §	–
Nya 5 kap. LSE	
5 kap. 1 §	–
5 kap. 2 §	4 kap. 1 § 1
5 kap. 3 §	5 kap. 1 § 1
5 kap. 4 §	5 kap. 1 b §
5 kap. 5 §	5 kap. 1 a §
5 kap. 6 §	4 kap. 1 § 2
5 kap. 7 §	5 kap. 2 § 1
5 kap. 8 §	4 kap. 1 § 3 och 9 §
5 kap. 9 §	4 kap. 1 § 4 och 10 §
5 kap. 10 §	5 kap. 3 § 1
5 kap. 11 §	–
5 kap. 12 §	–
5 kap. 13 §	4 kap. 1 b § första stycket
5 kap. 14 §	5 kap. 2 § 3
5 kap. 15 §	4 kap. 1 b § tredje stycket
5 kap. 16 §	4 kap. 1 § 6–8 och 10
5 kap. 17 §	5 kap. 3 § 2 och 4 §
5 kap. 18 §	4 kap. 1 § 9
5 kap. 19 §	5 kap. 1 § 2
5 kap. 20 §	–
5 kap. 21 §	5 kap. 4 a §
5 kap. 22 §	4 kap. 2 §
5 kap. 23 §	4 kap. 2 a §

Bestämmelse i nya kapitel	Nuvarande bestämmelse
5 kap. 24 §	4 kap. 2 b §
5 kap. 25	–
5 kap. 26 §	–
5 kap. 27 §	–
Nya 6 kap. LSE	
6 kap. 1 §	–
6 kap. 2 §	4 kap. 15 § första stycket
6 kap. 3 §	4 kap. 15 § andra stycket
6 kap. 4 §	4 kap. 16 §
6 kap. 5 §	4 kap. 12 § 1
6 kap. 6 §	5 kap. 3 § 3
6 kap. 7 §	4 kap. 13 § första stycket
6 kap. 8 §	5 kap. 2 § 3
6 kap. 9 §	4 kap. 13 § tredje stycket
6 kap. 10 §	4 kap. 12 § 2–5
6 kap. 11 §	5 kap. 2 § 2, 3 § 2 och 4 §
6 kap. 12 §	5 kap. 4 a §
Nya 12 kap. LSE	
12 kap. 1 §	6 kap. 1 § första stycket
12 kap. 2 §	5 kap. 5 § och 6 kap. 1 § andra stycket
12 kap. 3 §	6 kap. 1 a § första stycket
12 kap. 4 §	6 kap. 1 a § tredje stycket
12 kap. 5 §	6 kap. 1 a § andra stycket
12 kap. 6 §	6 kap. 1 a § andra stycket
12 kap. 7 §	6 kap. 1 a § tredje stycket
12 kap. 8 §	–
12 kap. 9 §	12 kap. 1 §

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i de upphävda kapitlen i LSE vilken eller vilka nya bestämmelser i LSE den helt eller delvis motsvaras av. Bestämmelserna i nuvarande LSE avser den lydelse som bestämmelserna hade i Regeringskansliets rättsdatabas vid propositionens framtagande. Det bör uppmärksammas att paragrafnyckeln inte redovisar exakta motsvarigheter. I de fall det inte finns en motsvarande bestämmelse för att bestämmelsen har tagits bort, markeras detta med ett streck.

Bestämmelser i upphävda kapitel i LSE och motsvarande nya bestämmelser i LSE

Bestämmelse i upphävda kapitel	Ny bestämmelse i LSE
Nuvarande 3 a kap. LSE	
3 a kap. 1 §	1 kap. 20 §
3 a kap. 2 § första stycket 1	4 a kap. 1 och 2 §
3 a kap. 2 § första stycket 2	4 a kap. 1 och 3 §§
3 a kap. 2 § andra stycket	4 a kap. 1 och 2 §§
3 a kap. 2 § tredje stycket	4 a kap. 1 och 4 §§
3 a kap. 3 §	4 a kap. 5 §
3 a kap. 4 §	4 a kap. 7 §
3 a kap. 5 §	4 a kap. 8 §
Nuvarande 4 kap. LSE	
4 kap. 1 § 1	5 kap. 2 §
4 kap. 1 § 2	5 kap. 6 §
4 kap. 1 § 3	5 kap. 8 §
4 kap. 1 § 4	5 kap. 9 §
4 kap. 1 § 5	—
4 kap. 1 § 6–8	5 kap. 16 §
4 kap. 1 § 9	5 kap. 18 §
4 kap. 1 § 10	5 kap. 16 §
4 kap. 1 a §	2 kap. 12 §
4 kap. 1 b § första stycket	5 kap. 13 §
4 kap. 1 b § andra stycket	1 kap. 19 §
4 kap. 1 b § tredje stycket	5 kap. 15 §
4 kap. 2 §	5 kap. 22 §
4 kap. 2 a §	5 kap. 23 §
4 kap. 2 b §	5 kap. 24 §
4 kap. 3 § första och andra styckena	4 kap. 1 §
4 kap. 3 § tredje och fjärde styckena	4 kap. 2 §
4 kap. 3 § femte stycket	4 kap. 1 §
4 kap. 3 a §	4 kap. 3 §
4 kap. 3 b §	4 kap. 4 §

Bestämmelse i upphävda kapitel	Ny bestämmelse i LSE
4 kap. 4 § första och andra styckena	4 kap. 5 §
4 kap. 4 § tredje stycket	4 kap. 6 §
4 kap. 4 § fjärde stycket	4 kap. 7 §
4 kap. 5 §	4 kap. 17 §
4 kap. 5 a §	4 kap. 18 §
4 kap. 6 § första stycket	4 kap. 8 §
4 kap. 6 § andra stycket	4 kap. 9 §
4 kap. 6 § tredje stycket	4 kap. 11 §
4 kap. 6 § fjärde stycket	4 kap. 10 §
4 kap. 6 § femte stycket	4 kap. 17 §
4 kap. 6 a § första-tredje styckena	4 kap. 12 §
4 kap. 6 a § fjärde stycket	4 kap. 13 §
4 kap. 7 § första-tredje styckena	4 kap. 14 §
4 kap. 7 § fjärde stycket	4 kap. 17 §
4 kap. 7 a §	4 kap. 18 §
4 kap. 8 § första stycket	4 kap. 15 §
4 kap. 8 § andra stycket	4 kap. 15 och 17 §§
4 kap. 8 a § första stycket	4 kap. 19 §
4 kap. 8 a § andra stycket	4 kap. 20 §
4 kap. 9 §	4 c kap. 1, 2 och 3 §§ och 5 kap. 8 §
4 kap. 9 a §	—
4 kap. 9 b §	4 c kap. 2 §
4 kap. 10 §	5 kap. 9 §
4 kap. 11 §	—
4 kap. 12 § 1	6 kap. 5 §
4 kap. 12 § 2–5	6 kap. 10 §
4 kap. 13 § första stycket	6 kap. 7 §
4 kap. 13 § andra stycket	1 kap. 19 §
4 kap. 13 § tredje stycket	6 kap. 9 §
4 kap. 15 § första stycket	6 kap. 2 §
4 kap. 15 § andra stycket	6 kap. 3 §
4 kap. 16 §	6 kap. 4 §
Nuvarande 5 kap. LSE	
5 kap. 1 § 1	5 kap. 3 §
5 kap. 1 § 2	5 kap. 19 §
5 kap. 1 a §	5 kap. 5 §
5 kap. 1 b §	5 kap. 4 §
5 kap. 2 § 1	5 kap. 7 §
5 kap. 2 § 2	—
5 kap. 2 § 3	5 kap. 14 § och 6 kap. 8 §
5 kap. 3 § 1	5 kap. 10 §
5 kap. 3 § 2	5 kap. 17 § och 6 kap. 11 §
5 kap. 3 § 3	6 kap. 6 §

Bestämmelse i upphävda kapitel	Ny bestämmelse i LSE
5 kap. 4 §	5 kap. 17 § och 6 kap. 8 §
5 kap. 4 a §	5 kap. 21 § och 6 kap. 12 §
5 kap. 5 §	12 kap. 2 §
Nuvarande 6 kap. LSE	
6 kap. 1 § första stycket	12 kap. 1 §
6 kap. 1 § andra stycket	12 kap. 2 §
6 kap. 1 a § första stycket	12 kap. 3 §
6 kap. 1 a § andra stycket	12 kap. 5 och 6 §§
6 kap. 1 a § tredje stycket	12 kap. 4 och 7 §§
6 kap. 1 a § fjärde och femte styckena	–
6 kap. 2 § första-fjärde styckena	4 b kap. 1 §
6 kap. 2 § femte stycket	4 b kap. 2 §
6 kap. 3 §	4 b kap. 3 §
6 kap. 4 §	4 b kap. 4 §
6 kap. 5 §	4 b kap. 5 §
6 kap. 6 §	4 b kap. 6 §
6 kap. 7 §	4 b kap. 9 §
6 kap. 8 § första stycket	4 b kap. 10 §
6 kap. 8 § andra stycket	4 b kap. 11 §
6 kap. 8 a § första-tredje styckena	4 b kap. 12 §
6 kap. 8 a § fjärde stycket	4 b kap. 13 §
6 kap. 8 a § femte stycket	4 b kap. 12 §
6 kap. 9 §	4 b kap. 14 §
6 kap. 10 §	4 b kap. 16 §
6 kap. 11 §	4 b kap. 17 §
6 kap. 12 §	–
Nuvarande 12 kap. LSE	
12 kap. 1 §	12 kap. 9 §

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av tobaksvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Tobaksskatt ska betalas till staten enligt denna lag för cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak, snus, tuggtobak och övrig tobak.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser vissa tobaksvaror (*det EU-harmoniserade förfarandet*). Det EU-harmoniserade förfarandet omfattar cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak. Varor inom det EU-harmoniserade förfarandet omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–23 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av nationella förfarandebestämmelser (*det nationella förfarandet*). Varor inom det

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen, samt rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, i den ursprungliga lydelsen.

Definitioner och förklaringar

Benämningar på vissa EU-rättsakter

4 § I denna lag avses med

– *punktskattedirektivet*: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Tobaksvara

5 § Med tobaksvara avses i denna lag cigaretter, cigarrer, cigariller och röktabak samt snus, tuggtobak och övrig tobak.

EU och EU-land samt tredjeland

6 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med ett tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import

7 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen.

Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Otillåten införsel

8 § Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar.

Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

9 § Med export avses att en tobaksvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Vissa tullrelaterade termer och uttryck

10 § Med *deklarant*, *tullskuld* och *unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för det EU-harmoniserade förfarandet

11 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga cigaretter, cigarrer eller cigariller eller skattepliktig röktnobak,

– *släppas för konsumtion*: att cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktnobak

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap. Skattepliktens omfattning, skattebelopp och kontrollmärkning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– skatt på cigaretter (2–4 §§),

– skatt på cigarrer och cigariller (5 §),

– skatt på röktnobak (6 §),

– produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak (7 och 8 §§),

– skatt på snus och tuggtobak (9 §),

– skatt på övrig tobak (10 §),

– undantag från skatteplikt (11–18 §§),

– skatteomräkning (19 §), och

– kontrollmärkning och andra regler om försäljning av cigaretter (20–23 §§).

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Skatt på cigaretter

2 § Skatt på cigaretter tas ut med 1 krona och 62 öre per styck och 1 procent av detaljhandelspriset.

Med cigaretter avses

1. tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt 5 § andra stycket,

2. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettpapersrör, eller

3. tobaksrullar som genom enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettpaper.

Cigaretter med en längd, exklusive filter eller munstycke, som överstiger 8 centimeter men inte 11 centimeter anses som två cigaretter. Är cigaretten längre anses varje påbörjad ytterligare längd av 3 centimeter som en cigarett.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska den i första stycket angivna styckeskatten räknas om enligt 19 §.

3 § Med detaljhandelspris avses i denna lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, av importören.

Cigaretter får inte säljas till högre pris än detaljhandelspriset.

Om detaljhandelspris inte har fastställts får beskattningsmyndigheten uppskatta priset efter vad som kan anses skäligt.

4 § Tillverkaren eller dennes representant eller, i fråga om cigaretter som importeras, importören ska senast den 31 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter om försäljningen av cigaretter i de olika priskategorierna för det föregående kalenderåret.

Senast den 15 februari samma år som Skatteverket har tagit emot uppgifterna ska verket lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Skatt på cigarrer och cigariller

5 § Skatt på cigarrer och cigariller tas ut med 1 krona och 42 öre per styck.

Med cigarrer och cigariller avses, om de kan rökas som de är och med hänsyn till sina egenskaper uteslutande är avsedda att rökas som de är,

1. tobaksrullar med ett yttre täckblad av naturtobak,

2. tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med ett yttre täckblad som har cigarrers normala färg, gjort av homogeniserad tobak, om

a) det yttre täckbladet täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket,

b) styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gram och högst 10 gram, och

c) omkretsen är minst 34 millimeter på minst en tredjedel av längden.
För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppet i första stycket räknas om enligt 19 §.

Skatt på röktobak

6 § Skatt på röktobak tas ut med 1 971 kronor per kilogram.

Med röktobak avses

1. tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor och som går att röka utan ytterligare industriell beredning,

2. tobaksavfall som går att röka, bjuds ut till detaljhandelsförsäljning och inte omfattas av 2 § andra stycket eller 5 § andra stycket.

Med tobaksavfall avses rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppet i första stycket räknas om enligt 19 §.

Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak

7 § Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 5 § andra stycket behandlas som cigarrer och cigariller.

8 § Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i 2 § andra stycket eller 6 § andra stycket behandlas som cigarettrespektive röktobak.

Produkter som inte innehåller någon tobak och som uteslutande används för medicinska ändamål behandlas dock inte som tobaksvaror.

Skatt på snus och tuggtobak

9 § Skatt ska betalas för snus och tuggtobak som hänförs till nr 2403 i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2159. Skatt tas ut med 462 kronor per kilogram för snus och med 510 kronor per kilogram för tuggtobak.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppen i första stycket räknas om enligt 19 §.

Skatt på övrig tobak

10 § Skatt på övrig tobak tas ut med 1 971 kronor per kilogram.

Med övrig tobak avses tobak som inte är en del av en levande planta och som inte är skattepliktig som cigarettrespektive cigarrer, cigariller, röktobak, snus eller tuggtobak. Om sådan tobak ingår i en annan vara sker beskattningen utifrån varans totala vikt.

För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skattebeloppen i första stycket räknas om enligt 19 §.

Undantag från skatteplikt

Prop. 2021/22:61

Bilaga 11

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

11 § Tobaksskatt ska inte betalas för varor inom det EU-harmoniserade förfarandet som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgodis av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

12 § Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 11 § 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- cigaretter: 800 stycken,
- cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
- cigarrer: 200 stycken,
- röktnobak: 1,0 kilogram.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

13 § Tobaksskatt ska inte betalas för varor som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

14 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

15 § Bestämmelserna i 13 och 14 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller

2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 13 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 17 och 18 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av skattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

17 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska tobaksskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

18 § Tobaksskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 17 § första stycket 1. I sådana fall tillämpas 14 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

Skatteomräkning

19 § För kalenderåret 2024 och efterföljande kalenderår ska skatten för de tobaksvaror som anges i 2, 5, 6, 9 och 10 §§ tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i paragraferna angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2020. När det gäller skatt på cigaretter enligt 2 § ska omräkningen bara avse styckeskatten. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Kontrollmärkning och andra regler om försäljning av cigaretter

20 § Cigaretter får inte tillhandahållas för försäljning annat än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset. Detta gäller dock inte cigaretter som upplagshavare tillhandahåller för försäljning i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

21 § Den som säljer cigaretter till högre pris än detaljhandelspriset ska av beskattningsmyndigheten påföras belopp motsvarande den ytterligare skatt som skulle ha tagits ut enligt 2 § första stycket om detaljhandelspriset hade varit fastställt till det pris som varan sålts för.

Om det saknas nödvändiga uppgifter eller om beloppet av någon annan anledning inte kan beräknas tillförlitligt, får beskattningsmyndigheten uppskatta beloppet efter vad som kan anses skäligt.

22 § Den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

23 § Cigaretter som varit föremål för brott enligt 22 §, eller värdet av cigaretterna om dessa inte finns kvar, ska förklaras förverkade om det inte är uppenbart oskäligt.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- upplagshavare och skatteupplag (2–8 §§),
 - registrerad varumottagare (9–14 §§),
 - tillfälligt registrerad varumottagare (15 §),
 - registrerad avsändare (16 §),
 - ansökan och beslut (17 §),
 - återkallelse av godkännande (18 §),
 - konkurs (19 §), och
 - jämkning av säkerhetsbelopp (20 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktabak,

2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktabak som flyttats enligt uppskovsförfarandet,

3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktabak, eller

4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga varor ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

Lagerbokföring

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga varor och regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av varor sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

7 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

8 § Säkerheterna enligt 6 och 7 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 9 §.

Registrerad varumottagare

9 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

10 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

11 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §.

Säkerhet

12 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

13 § Säkerheten enligt 12 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

14 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för tobaksskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 13 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och
2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

15 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

16 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6 och 8 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 kap. 4–6 §§.

Ansökan och beslut

17 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

18 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

19 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för

vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Om sådana varor ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 7 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

20 § I de fall som avses i 7 och 12–14 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet (2–6 §§),
- krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
- ytterligare krav vid import (8 §),
- när en flyttning avslutas (9 §), och
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 §).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktabak får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller

5. någon av följande mottagare:

- a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

- b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller bara om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranter eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,
2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som varorna sänds till, och
3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförts till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktabak som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–13 §§), och
 - reservsystemet (14–17 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser enligt 8 § om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av varorna inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för skattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de skattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska

föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet tagit emot en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningens destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja varor i vissa fall

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5, ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 samt 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattade varor

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och

2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utskönningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot varor som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
- krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
- när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
- flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
- aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 11 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda EU-länder.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Beskattade varor som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskatte-direktivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av

bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot skattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,

2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,

3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utskökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända skattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
 - reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referensnummer enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referensnummer

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela den förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas in i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkända upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar varor enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas in anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagandet av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits in anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 9 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 15 § tar emot varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder varor genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistrering.

9 § Mottagaren av varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren vid distansförsäljning inträder när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot varor som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering

som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 11 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 eller 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga varor utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot varor utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller
2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland.

Första stycket gäller bara om varorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller
2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Beskattade varor som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade varor för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller bara om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Beskattning vid oegentligheter

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här, om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och
2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § på ett tillfredsställande sätt visas
 - a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
 - b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 13 § 1, 14 och 16–18 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket, men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen, ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Hantering av varor inom det nationella förfarandet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkännande som lagerhållare (2–4 §§),
- distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak (5–10 §§),
- vissa krav vid införsel från annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning (11 §),
- skattskyldiga och skattskyldighetens inträde (12–23 §§), och
- mottagande av varor utan skatt vid proviantering (24 §).

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att yrkesmässigt
 - a) tillverka snus, tuggtobak eller övrig tobak,
 - b) föra in eller ta emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land,
 - c) importera snus, tuggtobak eller övrig tobak,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) sälja snus, tuggtobak eller övrig tobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 13 § inträder efter konkursbeslutet.

Distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak

5 § Om någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet förvärvar snus, tuggtobak eller övrig tobak som transporteras hit från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning (distansförsäljning av snus, tuggtobak och övrig tobak), är säljaren skattskyldig.

Anmälan och säkerhet för distansförsäljare av snus, tuggtobak och övrig tobak

6 § Den som säljer snus enligt 5 § ska, innan varorna avsänds från det andra EU-landet, anmäla sig till Skatteverket och ställa säkerhet för skatten på varorna. Detsamma gäller den som säljer tuggtobak eller övrig tobak enligt 5 § och inte är godkänd som registrerad distansförsäljare för tuggtobak och övrig tobak enligt 7 §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak

7 § En säljare som bedriver eller avser att bedriva distansförsäljning av tuggtobak eller övrig tobak vid mer än enstaka tillfällen får godkännas som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som registrerad distansförsäljare.

En registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak ska ställa säkerhet för betalning av skatten på den tobak som sänds från det andra EU-landet. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

8 § Godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om den registrerade distansförsäljaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 § Om en registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 16 § inträder efter konkursbeslutet.

Mottagare vid distansförsäljning

10 § Den som tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak som avsänts till Sverige enligt 5 § eller av en registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt 7 § ska vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte har ställt säkerhet för skatten i Sverige.

Vissa krav vid införsel från annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning

11 § Den som inte är godkänd som lagerhållare och yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak på annat sätt än genom distansförsäljning ska, innan sådan tobak flyttas från det andra EU-landet, anmäla tobaken till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på tobaken. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

12 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

13 § Skattskyldigheten inträder när

1. snus, tuggtobak eller övrig tobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
2. snus, tuggtobak eller övrig tobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,
3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus, tuggtobak eller övrig tobak som då ingår i dennes lager.

14 § Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

Distansförsäljning

15 § Skattskyldig är den som

1. säljer snus, tuggtobak eller övrig tobak till Sverige genom distansförsäljning enligt 6 eller 7 §, eller

2. tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 10 §.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

16 § Skattskyldigheten inträder när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige.

Import och otillåten införsel

17 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av snus, tuggtobak och övrig tobak till Sverige är deklaranter eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranter eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

18 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

19 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

20 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 12 §, yrkesmässigt tillverkar snus, tuggtobak eller övrig tobak,

2. i annat fall än som avses i 12 eller 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land, eller

3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

21 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 20 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats

22 § Skattskyldig är den som, i annat fall än som avses i 12–21 §§, yrkesmässigt innehar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att skatten för dessa varor har redovisats i Sverige.

23 § Skattskyldigheten inträder när varorna kom att innehas.

Mottagande av varor utan skatt vid proviantering

24 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, från en lagerhållare ta emot snus, tuggtobak och övrig tobak utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland.

11 kap. Avdrag

Avdrag inom det EU-harmoniserade förfarandet

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag, eller

2. som uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet utanför skatteupplaget.

2 § Om en upplagshavare vid tillverkningen av cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak har tagit i anspråk snus, tuggtobak eller övrig tobak som skattskyldigheten har inträtt för, får upplagshavaren göra avdrag för skatt med ett belopp som motsvarar skatten på snuset, tuggtobaken eller den övriga tobaken.

Avdrag inom det nationella förfarandet

3 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på tuggtobak, snus och övrig tobak för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som

1. har förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare, eller

2. innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet.

4 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. tuggtobak, snus och övrig tobak som

- a) har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,
b) har exporterats från EU eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller
c) har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 c § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

5 § Om en godkänd lagerhållare vid tillverkningen av snus, tuggtobak eller övrig tobak har tagit i anspråk cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak som skattskyldigheten har inträtt för, får lagerhållaren göra avdrag för skatt med ett belopp som motsvarar skatten på cigaretterna, cigarrer, cigarillerna eller röktobaken.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

6 § En upplagshavare eller godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller

2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

7 § Upplagshavare eller godkänd lagerhållare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till ett tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak som flyttats till annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning för tuggtobak och övrig tobak som flyttats till annat EU-land (6 §),
- återbetalning vid export (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formkrav på en ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för cigaretter, cigarrer, cigariller och röktnobak som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för tuggtobak och övrig tobak som flyttats till ett annat EU-land

6 § Om skatt har betalats i Sverige för tuggtobak eller övrig tobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter

kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Återbetalning vid export

7 § Om skatt har betalats i Sverige för tobaksvaror som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för beskattade varor, snus, tuggtobak eller övrig tobak och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
 - omprövning och överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

- 2 §** I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import och otillåten införsel

- 3 §** Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 9 kap. 13 § eller 10 kap. 17 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

- 4 §** Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

- 5 §** Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 §.

- 6 §** Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

- 7 §** Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera
1. skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, eller
 2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4–7 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Omprövning och överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om skattepliktiga tobaksvaror har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i 8 b, 8 c och 8 e §§ i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7 och 10 §§ anses ha tillämpats.

5. Om en flyttning av snus, tuggtobak och övrig tobak har påbörjats enligt kraven i 38 b, 38 c eller 38 e § den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 10 kap. 5–7 eller 11 § anses ha tillämpats.

6. Med tobaksskatt enligt den nya lagen likställs tobaksskatt som har betalats enligt den upphävda lagen.

7. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare, lagerhållare eller registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen.

8. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

9. Om en flyttning av cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktobak genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 i den upphävda lagen.

10. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 9 § första stycket 5, 9 a och 17 §§, 20 § första stycket 4 samt 26 § i den upphävda lagen.

11. Underrättelser enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

12. De omräknade skattebelopp för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § i den upphävda lagen gäller även vid tillämpning av denna lag.

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om beskattning av alkoholvaror.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Innehåll, tillämpning, definitioner och förklaringar

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet

6 kap. Distansförsäljning

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

9 kap. Skattskyldighet

10 kap. Skattebefriade förbrukare

11 kap. Avdrag

12 kap. Återbetalning av skatt

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande.

Lagens tillämpningsområde

2 § Alkoholskatt ska betalas till staten enligt denna lag för öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs de förfaranderegler som följer av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen, rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151 samt rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker, i den ursprungliga lydelsen.

Definitioner och förklaringar

Hänvisningar till KN-nr

4 § Hänvisningar i denna lag till KN-nr avser Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602.

Benämningar på vissa EU-rättsakter

5 § I denna lag avses med

- *punktskattedirektivet*: rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen,
- *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

EU och EU-land samt tredjeland

6 § Med EU eller ett EU-land avses de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde.

Med ett tredjeland avses länder och områden utanför detta skatteområde.

Import

7 § Med import avses varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen.

Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Otillåten införsel

8 § Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar.

Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Export

9 § Med export avses att en alkoholvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

10 § Med *deklarant*, *tullskuld* och *unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

Särskilda definitioner för förfarandet

11 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

– *släppas för konsumtion*: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: skattepliktiga alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarande för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade alkoholvaror till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

Intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker

12 § Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter som tas ut av en producent om denna till Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller underlåtit att till Skatteverket i rätt tid anmäla att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll, och

2. förfarandet vid utfärdande av intygen.

13 § Skatteverket får förelägga den som ansökt om intyg enligt 12 § att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att

denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgifter om en rättshandling med någon annan. Ett sådant föreläggande ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ett ärende om ett sådant intyg.

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om intyg lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

Vid föreläggande och revision gäller bestämmelserna om undantag från kontroll för uppgifter och handlingar i 47 kap. skatteförfarandelagen i tillämpliga delar.

2 kap. Skattepliktens omfattning och skattebelopp

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skatt på öl (2 §),
- skatt på vin (3 §),
- skatt på andra jästa drycker (4 §),
- skatt på mellanklassprodukter (5 §),
- skatt på etylalkohol (6 §),
- undantag från skatteplikt för vissa varor (7–9 §§), och
- undantag från skatteplikt i vissa situationer (10–17 §§).

Skatt på öl

2 § Skatt på öl tas ut per liter med 2,02 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt på högst 2,8 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med öl avses varor som hänförs till KN-nr 2203 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent samt varor som innehåller en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck som hänförs till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt på vin

3 § Skatt på vin tas ut per liter för

- drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor,
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor, och
- drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 18 volymprocent med 54,79 kronor.

För vin med en alkoholhalt på högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med vin avses varor som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men inte 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men inte 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt på andra jästa drycker

4 § Skatt på andra jästa drycker tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 2,25 men inte 4,5 volymprocent med 9,19 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 4,5 men inte 7 volymprocent med 13,58 kronor,

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 7 men inte 8,5 volymprocent med 18,69 kronor, och

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 8,5 men inte 15 volymprocent med 26,18 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt på högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

Med andra jästa drycker avses varor som hänförs till KN-nr 2206 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 2 § och drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om

1. alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent och alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsning.

Skatt på mellanklassprodukter

5 § Skatt på mellanklassprodukter tas ut per liter för

– drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 15 volymprocent med 32,99 kronor, och

– drycker med en alkoholhalt som överstiger 15 volymprocent med 54,79 kronor.

Med mellanklassprodukter avses varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§ och vars alkoholhalt överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent.

Skatt på etylalkohol

6 § Skatt på etylalkohol tas ut med 516,59 kronor per liter ren alkohol.

Med etylalkohol avses

1. varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 om alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel, och

2. varor som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Undantag från skatteplikt för vissa varor

Fullständigt denaturerad alkohol

7 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har släppts för konsumtion om dessa krav blivit skriftligen anmälda och godkända i föreskriven ordning.

Om sådana varor flyttas till ett annat EU-land, ska de flyttas under förfarandet för beskattade varor.

Delvis denaturerad alkohol i vissa produkter

8 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkohol som har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet och som

1. ingår i produkter som inte är avsedda att ätas eller drickas, eller
2. är motorbränsle.

Alkohol i livsmedel och läkemedel

9 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,
2. ingår i läkemedel,
3. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent, eller
4. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel.

Undantag från skatteplikt i vissa situationer

Varor som förs in till Sverige för en enskild persons personliga bruk

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

11 § Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i andra stycket ska de vid en bedömning enligt 10 § 2 inte

anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

- öl: 110 liter,
- vin och andra jästa drycker: totalt 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,
- mellanklassprodukter: 20 liter,
- etylalkohol: 10 liter.

Varor som fullständigt förstörts eller gått förlorade

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för varor som under ett uppskovsförfarande

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av oförutsedda händelser eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

13 § Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ gäller även beskattade varor under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om varorna flyttas

1. under förfarandet för beskattade varor, eller

2. genom distansförsäljning.

Om varor flyttas genom distansförsäljning ska undantaget enligt 12 § 2 endast gälla

1. om varorna avsänds av en tillfälligt registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 eller 3 §, eller

2. om mottagaren har fullgjort anmälningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § eller deklarationsskyldighet enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet tillämpas 16 och 17 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av skattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

16 § Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska alkoholskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,

2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller

3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

17 § Alkoholskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 16 § första stycket 1. I sådana fall tillämpas 13 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 16 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

3 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- upplagshavare och skatteupplag (2–9 §§),
 - registrerad varumottagare (10–15 §§),
 - tillfälligt registrerad varumottagare (16 §),
 - registrerad avsändare (17 §),
 - ansökan och beslut (18 §),
 - återkallelse av godkännande (19 §),
 - konkurs (20 §), och
 - jämkning av säkerhetsbelopp (21 §).

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

2 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka, bearbeta eller i större omfattning förvara eller lagra skattepliktiga varor,
2. för yrkesmässig försäljning till näringsidkare ta emot skattepliktiga varor som flyttats enligt uppskovsförfarandet,
3. för försäljning till näringsidkare inom EU importera skattepliktiga varor, eller
4. bedriva verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och
2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkännas som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

3 § Upplagshavares hantering av skattepliktiga alkoholvaror ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

4 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktiga alkoholvaror och regelbundet inventera lagret av sådana varor.

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som tar emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokumentet som avses i 5 kap. 4 §, ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, ett följedokument för transport av vinprodukter. Varor som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av varor under uppskovsförfarandet

6 § En upplagshavare som avser att flytta varor under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av alkoholvaror sker enligt 4 kap. 3, 5 och 6 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är bifogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

7 § Vid sådan flyttning enligt 6 § första stycket av varor hänförliga till KN-nr 2207 som sker i bulk med fartyg eller via rörledning, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på dessa varor. Vid beräkningen av genomsnittet enligt 6 § andra stycket ska i dessa fall 10 procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräkningsunderlaget.

Säkerhet för betalning av skatt

8 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 9 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

9 § Säkerheterna enligt 6 och 8 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 6 § får

efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de varor för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 kap. 9 §.

Registrerad varumottagare

10 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

11 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet

12 § Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 §, ett sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 § eller, när det gäller varor som omfattas av 4 kap. 11 §, ett följedokument för transport av vinprodukter.

Säkerhet

13 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

14 § Säkerheten enligt 13 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

15 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för alkoholskatt som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som

gäller enligt 14 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och
2. skatten på de varor som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

16 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av varor vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

17 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 6, 7 och 9 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 kap. 4–6 §§.

Ansökan och beslut

18 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

19 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

20 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för varor för vilka skattskyldighet enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådana varor ägs av någon annan än konkursgäldenären och varorna inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för varorna i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 9 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet i 8 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

21 § I de fall som avses i 8 och 13–15 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- när varor får flyttas under uppskovsförfarandet? (2–6 §§),
 - krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet (7 §),
 - ytterligare krav vid import (8 §),
 - när en flyttning avslutas (9 §), och
 - flyttningar som påbörjas utanför Sverige (10 och 11 §§).

När får varor flyttas under uppskovsförfarandet?

2 § Skattepliktiga alkoholvaror får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 3–6 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 10 och 11 §§.

Flyttningar från ett skatteupplag

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Flyttningar från platsen för import

4 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 3 § första stycket, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

5 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Särskilda bestämmelser om flyttningar till fartyg och luftfartyg

6 § Varor får även flyttas under uppskovsförfarandet från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Första stycket gäller bara om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Ytterligare krav vid import

8 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,

2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som varorna sänds till, och

3. bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för varorna ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

9 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

10 § Alkoholvaror som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskatte-direktivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Varor som avsänds av mindre vinproducenter

11 § Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent i ett annat EU-land anses flyttas under uppskovsförfarandet när varorna befinner sig på svenskt territorium, om

1. den avsändande vinproducenten enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 48 i punktskattedirektivet undantas från kraven i artiklarna 14–31 i direktivet,

2. varorna flyttas under uppskovsförfarandet enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten, och

3. varorna flyttas till en sådan destination som anges i artikel 16 i punktskattedirektivet, med undantag för en sådan som anges i artikel 16.1 a iii eller 16.1 a v.

Den administrativa referenskod som enligt artikel 20.5 i punktskatte-direktivet ska följa varorna under flyttningen får i de fall som avses i första stycket ersättas av ett följedokument för transport av vinprodukter enligt artikel 10.1 a iii i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för

plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklARATIONER, anmÄlningar och offentliggÖrande av anmÄld information, komplettering av Europaparlamentets och rÅdets fÖrordning (EU) nr 1306/2013 vad gÄller relevanta kontroller och sanktioner, Ändring av kommissionens fÖrordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphÄvande av kommissionens fÖrordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade fÖrordning (EU) 2015/560.

Kraven pÅ mottagningsrapport i 5 kap. 10 och 17 § fÖrsta stycket 3 och dokument enligt 5 kap. 16 § gÄller inte vid mottagande av varor som flyttats enligt fÖrsta stycket.

5 kap. Dokumenthantering vid flyttningar av varor under uppskovsfÖrfarandet

InnehÅll

1 § I detta kapitel finns bestÄmmelser om

- det datoriserade systemet (2–13 §§),
- reservsystemet (14–17 §§), och
- mottagande av varor frÅn smÅ vinproducenter (18 §).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska fÖljande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsfÖrfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § fÖrsta stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om Ändrad destination enligt 6 §,
4. underrÄttelser enligt 8 § om att varor inte lÄngre ska fÖras ut frÅn unionens tullomrÅde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

BestÄmmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte Är tillgÄngligt gÄller bestÄmmelserna i 14–16 §§.

BestÄmmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsÄndande av varor gÄller upplagshavare och registrerade avsÄndare.

3 § Den som upprÄttar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt fÖrfarande.

Uppgifter som lÄmnats fÖr en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lÄmnats av denne, om det inte Är uppenbart att uppgiftslÄmnaren saknat behÖrighet att fÖretrÄda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sÅdan flyttning av varor som avses i 4 kap. 3–6 §§ pÅbörjas, ska avsÄndaren via det datoriserade systemet lÄmna ett elektroniskt

administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av varorna inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt varor under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för skattepliktiga varor som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4, ska deklaranten lämna den administrativa referenskoden för de skattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att varor inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om varor har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige, och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för varorna har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningens destination enligt 6 §.

9 § Vid flyttning av varor till mottagare som avses i 4 kap. 3 § första stycket 5 ska varorna åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för varorna i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 samt 5 eller 6 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att varorna hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Vid flyttning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att varorna tagits emot på fartyget eller luftfartyget, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att flyttningen har avslutats. En sådan rapport ska lämnas i form av en exportrapport.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en varuflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranten.

Om en deklarant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar varor vilka följs av ett ersättningsdokument, ska deklaranten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser varor som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt varor enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot varor som flyttats enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

Mottagande av varor från små vinproducenter

18 § Den som tar emot varor som flyttats enligt 4 kap. 11 § från en vinproducent i ett annat EU-land ska underrätta Skatteverket om mottagandet av varorna.

6 kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattade varor

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och

2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan varorna avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påfordrat skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända varor genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,

2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken

handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för varorna i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot alkoholvaror som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av varorna till Skatteverket innan varorna avsänds från det andra EU-landet.

7 kap. Förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- när förfarandet för beskattade varor ska användas (2 och 3 §§),
 - krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument (4 §),
 - när en flyttning påbörjas och avslutas (5 §),
 - flyttningar som påbörjas utanför Sverige (6 §), och
 - aktörer inom förfarandet för beskattade varor (7–14 §§).

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

2 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattade varor flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 10 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

2. utgör distansförsäljning enligt 6 kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattade varor ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda EU-länder.

3 § Förfarandet för beskattade varor behöver inte användas för beskattade varor som för yrkesmässig försäljning ombord förvaras på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, om varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

4 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att de varor som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 8 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 8 kap. 10 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

5 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när varorna lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när varorna tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

6 § Beskattade varor som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskatte-direktivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 9 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där varorna kommer att tas emot.

8 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan varorna flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

9 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot skattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 10 §,
2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 11 §,
3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och
4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

10 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten för de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

11 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot varor på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

12 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 13 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända varor under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken varorna kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

13 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända skattepliktiga varor som enligt 2 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända varor från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av varorna påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

14 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

8 kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- det datoriserade systemet (2–9 §§), och
 - reservsystemet (10–12 §§).

Det datoriserade systemet

2 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. förenklade administrativa referenskoderna enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 7 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 10 och 11 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

4 § Innan en flyttning av varor under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den

Den förenklade administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller
2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

8 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att varorna har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter, sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidareändas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida varan inte är undantagen från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

10 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informations-skyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

12 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 10 §.

9 kap. Skattskyldighet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- godkända upplagshavare (2–5 §§),
 - registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
 - distansförsäljning (8–10 §§),
 - certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
 - import och otillåten införsel (13–15 §§),
 - tillverkning och användning för annat ändamål (16–18 §§),
 - särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
 - vissa särskilda undantag (22–24 §), och
 - beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 kap. 2 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 kap. 3 och 5–7 §§,
2. skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
3. skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när varor som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. varorna tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,
2. mottagandet av varorna accepteras genom en mottagningsrapport enligt 5 kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 5 kap. 16 §, och
3. varorna inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 3 kap. 10 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 3 kap. 16 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder alkoholvaror genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även varor som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Mottagaren av varor som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för varorna i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när de skattepliktiga varorna tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren inträder när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 7 kap. 7 § eller certifierad mottagare enligt 7 kap. 9 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot varor för vilka denne var tillfälligt certifierad mottagare eller certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktiga varor.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering

som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om varor som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 kap. 4–7 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag
 - a) tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
 - b) yrkesmässigt tillverkar öl, vin eller andra jästa drycker,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 10 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 1, när varorna tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket 2 eller 3, när varorna används för annat än avsett ändamål.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom oförutsedda händelser eller force majeure,
2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts

19 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för varorna enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller
2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar varor för vilka skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14

eller 17 §, om denne har skäligen anledning att anta att skatten för varorna kommer att redovisas.

20 § Skattskyldigheten inträder när varorna kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 19 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

21 § Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Vissa särskilda undantag

Varor för yrkesmässig försäljning ombord på fartyg och luftfartyg

22 § Bestämmelserna i 11 och 19 §§ gäller inte den som förvarar beskattade varor för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land, för de varor som inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på ett annat EU-lands territorium än det land där varorna har beskattats.

Provantering

23 § Den som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg får, i enlighet med vad som anges i tillståndet, ta emot alkoholvaror utan skatt

1. för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort, eller

2. för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland.

Första stycket gäller bara om alkoholvarorna tas emot

1. från en upplagshavare i Sverige, eller

2. under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller en plats för import i ett annat EU-land.

Alkoholvaror som omhändertagits av Tullverket

24 § Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt denna lag har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket besluta om befrielse från skatten på varorna.

Första stycket gäller bara om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

Varor som flyttas under uppskovsförfarandet

25 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion, ska varorna beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna släpptes för konsumtion.

26 § Om varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att varorna släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och varorna beskattas här, om

1. varorna avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 kap. 3, 4, 5 eller 6 § på ett tillfredsställande sätt visas

- a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 kap. 9 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller
- b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Varor som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

27 § Om varor, som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare, inte når angiven mottagare ska varorna beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller
2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller
2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut

enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

28 § En oegentlighet vid flyttning av beskattade varor anses föreligga om varor flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kravet för varor som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om varor som förts in i Sverige, ska de beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot varorna från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av varor ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot varorna. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då varorna fördes in i landet.

Undantag från skatt

29 § Bestämmelserna i 2 kap. 12 § 1, 13 och 15–17 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 25–28 §§.

Särskilt ansvar för betalning

30 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap. Skattebefriade förbrukare

Godkännande som skattebefriad förbrukare

1 § Som skattebefriad förbrukare får den godkännas som

1. använder alkoholvaror
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som skattebefriad förbrukare.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

2 § Ett godkännande enligt 1 § får meddelas för en viss tid eller tills vidare. Ett godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat beskattade alkoholvaror utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en upplagshavare ta emot alkoholvaror utan skatt.

3 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

4 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av beskattade varor och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att varor som tagits emot utan skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattefriheten.

Återkallelse av godkännande

5 § Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 4 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 kap. Avdrag

1 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag.

Avdrag vid användning och leverans i vissa fall

2 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har använts
 - a) som en del av tillverkningsprocessen av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
 - b) vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i a, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
 - c) för vetenskapligt ändamål,
2. som har levererats till
 - a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller
 - b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål, eller
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när

den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,
2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller
3. för vetenskapligt ändamål.

Avdrag i samband med proviantering och exportbutiker

4 § En upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor

1. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till en utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
2. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till ett tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

5 § Upplagshavare som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker får göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till ett tredjeland. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

12 kap. Återbetalning av skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige (2 §),
- återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land (3–5 §§),
- återbetalning vid export (6 §),
- återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål (7 §),
- återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket (8 §),
- formkrav på en ansökan om återbetalning (9 §), och
- återbetalning för vissa skattebefriade subjekt (10 §).

Återbetalning för varor som oegentlighetsbeskattats i Sverige

2 § Har en vara beskattats enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § och visar den skattskyldige att varan inom tre år efter det att flyttningen påbörjades har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskattedirektivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning för varor som flyttats till annat EU-land

Varor som har flyttats under förfarandet för beskattade varor

3 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land under förfarandet för beskattade varor, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 8 kap. 7 och 8 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 8 kap. 9 §.

Varor som har varit föremål för distansförsäljning

4 § Om skatt har betalats i Sverige för varor och varorna därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna beskattats i destinationsmedlemsstaten. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 5 § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

Varor som har varit föremål för oegentlighetsbeskattning i ett annat EU-land

5 § Om skatt har betalats i Sverige för varor i andra fall än i 2 § och varorna därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att varorna beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

Återbetalning vid export

6 § Om skatt har betalats i Sverige för varor som sedan exporterats från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Återbetalning för varor som använts för vissa skattebefriade ändamål

7 § Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 11 kap. 2 § första stycket 1 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad

förbrukare, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning beviljas inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan ska åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Återbetalning för varor som omhändertagits av Tullverket

8 § Om skatt har betalats till Skatteverket för alkoholvaror och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Formkrav på en ansökan om återbetalning

9 § En ansökan om återbetalning enligt 2–8 §§ ska göras skriftligen till Skatteverket och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Återbetalning för vissa skattebefriade subjekt

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med ett annat land eller med en mellanfolklig organisation om detta.

13 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- förfarandet vid beskattning (2–9 §§), och
- omprövning och överklagande (10 §).

Förfarandet vid beskattning

2 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 3–9 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import och otillåten införsel

3 § Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 9 kap. 13 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter

4 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ och ansvar enligt 9 kap. 30 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för skatt som omfattas av ett beslut enligt 4 §.

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 9 kap. 25, 27 eller 28 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 § eller beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

7 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. skattskyldighet enligt 9 kap. 25, 26, 27 eller 28 §, eller
2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 9 kap. 30 §.

Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

8 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 4–7 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 9 kap. 30 § denna lag.

9 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Omprövning och överklagande

10 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 12 kap. 10 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1564) om alkoholskatt den 13 februari 2023.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

4. Om skattepliktiga alkoholvaror har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i 7 b, 7 c, 7 e och 7 f §§ i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7, 10 och 11 §§ anses ha tillämpats.

5. Med alkoholskatt enligt den nya lagen likställs alkoholskatt som har betalats enligt den upphävda lagen.

6. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skattebefriad förbrukare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen.

7. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

8. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 8 § första stycket 3 och 4, 15–15 c §§ och 19 § första stycket 3 i den upphävda lagen.

9. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 8 § första stycket 5, 8 a §, 16 §, 19 § första stycket 4 och 25 § i den upphävda lagen.

10. Underrättelser enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Förslag till lag om Europeiska unionens punktskatteområde

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Vid tillämpningen av lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt och lagen (2021:000) om alkoholskatt ska Europeiska unionens punktskatteområde avse unionens territorium, som detta definieras i artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 § Följande territorier, som ingår i Europeiska unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. Kanarieöarna,
2. de franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
3. Åland,
4. Kanalöarna.

3 § De territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

4 § Följande territorier, som inte ingår i Europeiska unionens tullområde, ska inte ingå i Europeiska unionens punktskatteområde:

1. ön Helgoland,
2. territoriet Büsingen,
3. Ceuta,
4. Melilla,
5. Livigno.

5 § Monaco, San Marino, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska anses ingå i Europeiska unionens punktskatteområde.

Flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

1. Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
2. San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
3. Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,
4. Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
5. Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)²

dels att 2 a kap. 1–3 §§, 3 kap. 30 §, 7 kap. 3 §, 9 d kap. 3 §, 10 kap. 11 §, 19 kap. 1 och 37 §§ samt 20 kap. 1 och 2 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 a kap. 11 §, 3 kap. 31 b § och 10 kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a kap.

1 §³

I 2–9 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv

I 2–9 och 11 §§ finns bestämmelser om i vilka fall ett förvärv ska anses som ett unionsinternt förvärv.

2 §⁴

Med *unionsinternt* förvärv förstås

1. att någon under de förutsättningar som anges i 3–5 §§ mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till Sverige från ett annat EU-land,

2. att någon under de förutsättningar som anges i 6 § mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till ett annat EU-land från Sverige eller ett annat EU-land,

3. att någon under de förutsättningar som anges i 7 § första stycket för över en vara från en verksamhet i ett annat EU-land till Sverige, om inget annat följer av 7 § andra stycket eller 8 och 8 b–8 f §§,

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige, *eller*

4. att någon i de fall som anges i 9 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige,

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avropslager i Sverige.

5. att någon under de förutsättningar som anges i 8 a § mot ersättning förvärvar en vara från ett avropslager i Sverige, *eller*

6. att någon under de förutsättningar som anges i 11 § för över en vara från ett annat EU-land till Sverige.

¹ Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2019/2235.

² Lagen omtryckt 2000:500.

³ Senaste lydelse 2011:283.

⁴ Senaste lydelse 2019:789.

3 §⁵

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 1, om förvärvet avser

1. ett sådant nytt transportmedel som anges i 1 kap. 13 a §,
2. en sådan punktskattepliktig vara som anges i 1 kap. 13 b § och köparen är en beskattningsbar person eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, eller
3. en annan vara än ett nytt transportmedel eller en punktskattepliktig vara och förvärvet görs av en sådan köpare som anges i andra stycket från en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte är befriad från mervärdesskatt enligt bestämmelserna om små företag i artiklarna 282–292 i direktiv 2006/112/EG i ett annat EU-land.

Första stycket 3 avser köpare som är

1. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet medför rätt till avdrag för ingående skatt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1 § andra stycket eller 9–13 §§ av sådan skatt, eller
2. en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och vars verksamhet inte medför någon avdragsrätt eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, under förutsättning
 - att det sammanlagda värdet av dennes skattepliktiga förvärv av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor under det löpande eller det föregående kalenderåret överstiger 90 000 kronor, eller
 - att köparen omfattas av ett sådant beslut som anges i 4 §.

Första stycket gäller inte förvärv av en vara avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land, om förvärvet görs under sådana förutsättningar att det skulle medföra rätt till återbetalning enligt 10 kap. 8 a §.

11 §

En vara ska anses förvärvad enligt 2 § 6, om

- varan används av de väpnade styrkorna i ett EU-land, för styrkornas eget bruk eller för den civilpersonal som följer med dem, och dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna,*
- varan inte har förvärvats enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för ett EU-lands hemmamarknad, och*

⁵ Senaste lydelse 2013:368.

– import av varan inte skulle omfattas av undantag från skatteplikt enligt 3 kap. 30 § sjunde stycket.

3 kap.
30 §⁶

Från skatteplikt undantas sådan import som medför frihet från skatt enligt lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Från skatteplikt undantas även import av en vara som efter importen ska omsättas till ett annat EU-land enligt

1. 30 a § första stycket 2 eller 3 eller 30 c §, eller

2. 30 a § första stycket 1 eller andra stycket, om importören

a) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i Sverige,

b) har angivit sitt registreringsnummer till mervärdesskatt i det EU-land dit varan överförs eller det registreringsnummer till mervärdesskatt som köparen av varan har i ett annat EU-land än Sverige, och

c) har, innan varan övergår till fri omsättning, inkommit till Tullverket med bevisning om att varan är avsedd att transporteras eller sändas till ett annat EU-land.

Registreringsnumren i andra stycket 2 a och b ska anges vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt enligt 1 kap. 5 § om importen hade varit skattepliktig.

Andra stycket 2 c gäller endast om Tullverket begär sådan bevisning.

Från skatteplikt undantas även import av

1. gas som

a) transporteras genom ett naturgassystem eller genom ett gasnät som är anslutet till ett sådant system, eller

b) förs över från ett fartyg som transporterar gas till ett naturgassystem eller till ett rörledningsnät uppströms,

2. el, eller

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Från skatteplikt undantas import som görs av en beskattningsbar person eller en representant som har ett identifieringsbeslut och identifieringsnummer enligt 4 e och 7 §§ lagen (2011:1245) om särskilda ordningar för mervärdesskatt för distansförsäljning av varor och för tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, om identifieringsnumret har tillhandahållits Tullverket senast i samband med inlämnandet av tulldeklarationen.

Från skatteplikt undantas import av en vara som görs av väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att

genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

31 b §

Från skatteplikt undantas omsättning av varor och tjänster som har ett annat EU-land som destinationsland, om

– omsättningen är avsedd för väpnade styrkor tillhörande ett annat EU-land än destinationslandet,

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Skattefrihet enligt första stycket medges i den omfattning som frihet från mervärdesskatt medges i destinationslandet för motsvarande omsättning.

7 kap.

3 §⁷

Om inget annat följer av 3 a eller 3 b § utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet

1. vid annan omsättning än uttag: av ersättningen,

2 a. vid uttag av varor: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för uttaget,

2 b. vid uttag av tjänster i andra fall än som anges i 4 och 5 §§: av kostnaden vid tidpunkten för uttaget för att utföra tjänsten,

3. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 1 eller 2: av ersättningen och punktskatt som köparen påförts i ett annat EU-land, och

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3 eller 4: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

4. vid förvärv enligt 2 a kap. 2 § 3, 4 eller 6: av varornas eller liknande varors inköpspris eller, om ett sådant pris saknas, av självkostnadspriset, vid tidpunkten för överföringen av varorna.

⁷ Senaste lydelse 2011:283.

9 d kap.
3 §⁸

I den omsättning som avses i 1 § ska följande inräknas:

1. beskattningsunderlaget för skattepliktig omsättning av varor och tjänster inom landet,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31 eller 31 a §,

2. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § 2, 21, 21 a, 21 b, 22, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a, 30 c, 31, 31 a eller 31 b §,

3. ersättning för omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 2, 9 eller 10 §, om omsättningen inte endast har karaktären av en bitransaktion, och

4. ersättning för omsättning som anses gjord utomlands enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1, 2, 3, 7 eller 8 eller 19 § 2 a, 2 b, 3 eller 4. Ersättning för omsättning av anläggningstillgångar ska inte ingå i omsättningen enligt första stycket.

10 kap.

8 a §

Väpnade styrkor tillhörande andra EU-länder har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt som hänför sig till förvärv av varor och tjänster, om

– varorna eller tjänsterna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som följer med dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, och

– styrkorna deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

11 §⁹

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §,

Den som i en ekonomisk verksamhet omsätter varor eller tjänster inom landet har rätt till återbetalning av ingående skatt för vilken denne saknar rätt till avdrag enligt 8 kap. på grund av att omsättningen är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 19 § första stycket 2, 21 §, 21 a §, 21 b §, 22 §,

⁸ Senaste lydelse 2017:1196.

⁹ Senaste lydelse 2020:1170.

23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 23 § 2, 4 eller 7, 26 a §, 30 a §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 32 §, 30 c §, 30 e §, 31 §, 31 a §, 31 b §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §. 32 §, 33 § eller enligt 9 c kap. 1 §.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt som hänför sig till sådan omsättning av varor och tjänster som avses i 3 kap. 9 § utom tredje stycket 2, 10 § eller 23 § 1 om

1. förvärvaren är en beskattningsbar person som i ett land utanför EU har antingen sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahålls eller, om den beskattningsbara personen saknar sådant säte eller etableringsställe i det landet, den beskattningsbara personen är bosatt eller stadigvarande vistas där,

2. förvärvaren inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är bosatt eller stadigvarande vistas i ett land utanför EU, eller

3. omsättningen har direkt samband med varor som ska exporteras till ett land utanför EU.

Rätt till återbetalning föreligger också för ingående skatt avseende förvärv och import som hänför sig till omsättning i ett annat EU-land under förutsättning att

1. omsättningen är skattepliktig eller medför återbetalningsrätt motsvarande den som avses i denna paragraf eller 12 § i det land där omsättningen görs,

2. omsättningen skulle ha varit skattepliktig eller skulle ha medfört rätt enligt denna paragraf eller 12 § till återbetalning om omsättningen gjorts här i landet, och

3. rätten till återbetalning inte ska utövas genom en ansökan med stöd av 1 eller 2 §.

Den som omfattas av skattebefrielse enligt 9 d kap. har inte rätt till återbetalning av ingående skatt enligt första och andra styckena, utom för ingående skatt som avser sådan omsättning av nya transportmedel som är undantagen från skatteplikt enligt 3 kap. 30 a §.

19 kap.

1 §¹⁰

En beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket, om denne under den återbetalningsperiod som avses i 6 §

1. varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller ett fast etableringsställe här från vilket affärstransaktioner genomförts, eller, om ett säte eller fast etableringsställe saknas, inte har varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige, och

2. inte har omsatt varor eller tjänster inom landet.

Utän hinder av bestämmelserna i första stycket om omsättning i Sverige får den beskattningsbara personen under återbetalningsperioden inom landet ha omsatt

1. transporttjänster eller stöd- 1. transporttjänster eller stöd-
tjänster till dessa som är tjänster till dessa som är

¹⁰ Senaste lydelse 2020:1170.

undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 2, 21 b § första stycket 1, 30 c § andra stycket, 30 e, 31, 31 a, 31 b eller 32 § eller 9 c kap. 1 §,

2. varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4, 4 b eller 4 c, eller

3. varor och tjänster om mervärdesskatten för dessa varor och tjänster redovisats enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG.

En ansökan enligt första stycket ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den beskattningsbara personen är etablerad. Om den beskattningsbara personen är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (2011:1244), ska ansökan dock göras i enlighet med vad som föreskrivs i 34 och 35 §§.

37 §¹¹

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§.

20 kap.

1 §¹²

Vid överklagande av beslut enligt denna lag gäller 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket av någon annan än en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 §.

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–3 och 5–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 28 § får överklagas till Förvaltningsrätten i Falun.

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–3 och 5–8 a §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 28 § får överklagas till Förvaltningsrätten i Falun.

Beslut som Skatteverket fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § och om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklagas till den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupp huvudmannen.

Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

Ett överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket ska ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

¹¹ Senaste lydelse 2009:1333.

¹² Senaste lydelse 2015:888.

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmännas talan av Skatteverket.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar

20 kap.

2 a §

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 a §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 8 b och 31 d §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga tobaksvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller
 - d) *antingen*
 - en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*
 - en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) någon av följande mottagare:

- en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
- en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*
 - *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet. Första stycket 1 d gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från tobaksskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 1998:1678.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs att 7 b och 31 d §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b §¹

Under uppskovsförfarande får skattepliktiga alkoholvaror flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,*

¹ Senaste lydelse 2011:286.

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Första stycket 1 d gäller endast om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Varor får även flyttas under uppskovsförfarande från

1. ett skatteupplag eller platsen för import i ett annat EU-land till ett fartyg eller luftfartyg i Sverige, eller

2. ett skatteupplag eller platsen för import i Sverige till ett fartyg eller luftfartyg i ett annat EU-land.

Fjärde stycket gäller endast om varorna enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg eller enligt nationell lagstiftning i det EU-land där varorna tas emot, får tas emot för skattebefriad förbrukning eller försäljning ombord på fartyget eller luftfartyget.

31 d §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt

till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 3 a kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a kap.

2 §¹

Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till

a) ett annat skatteupplag,

b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller

d) *antingen*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat, *eller*

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

d) *någon av följande mottagare:*

– en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

– en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*

– *väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i Nord-atlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som*

2. från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 1, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Första stycket 1 d gäller endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet. Första stycket 1 d gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarande från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den plats som avses i första stycket 1 a eller b (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

9 kap.

1 §²

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation om detta.

² Senaste lydelse 1996:1324.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi²

dels att 3 a–6 kap., 7 kap. 6 § och 12 kap. ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1 kap. 1 och 2 a §§ ska betecknas 1 kap. 1 a och 2 b §§,

dels att 1 kap. 7 och 11 b §§, 2 kap. 1, 8 och 11 §§, 3 kap. 4 §, 7 kap. 1 och 2 a §§, 8 kap. 2 § och 9 kap. 10, 10 a, 10 b, 11 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 1 kap. 1 och 2 a §§ ska sättas närmast före den nya 1 kap. 1 a § respektive den nya 2 b §,

dels att det ska införas nio nya kapitler, 4–6 kap. och 12 kap., 15 nya paragrafer, 1 kap. 1, 2 a, 2 c, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–18 §§, 8 kap. 1 a § och 9 kap. 10 c och 11 a §§ och närmast före 1 kap. 1 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse av

1 kap. 2 a § 2018:1887	4 kap. 12 § 2015:747
3 a kap. 1 § 2011:287	4 kap. 13 § 2016:266
3 a kap. 2 § 2011:287	4 kap. 15 § 2006:1508
3 a kap. 3 § 2013:1075	4 kap. 16 § 2013:1075
3 a kap. 4 § 2011:287	5 kap. 1 § 2012:678
3 a kap. 5 § 2009:1493	5 kap. 1 a § 2009:1493
4 kap. 1 § 2015:747	5 kap. 1 b § 2013:1075
4 kap. 1 a § 2012:678	5 kap. 2 § 2016:266
4 kap. 1 b § 2016:266	5 kap. 3 § 2015:747
4 kap. 2 § 2009:1493	5 kap. 4 § 2012:678
4 kap. 2 a § 2017:1208	5 kap. 4 a § 2010:1820
4 kap. 2 b § 2017:1208	5 kap. 5 § 2012:678
4 kap. 3 § 2017:1208	6 kap. 1 § 2016:266
4 kap. 3 a § 2001:518	6 kap. 1 a § 2017:1208
4 kap. 3 b § 2013:1075	6 kap. 2 § 2013:1075
4 kap. 4 § 2018:1887	6 kap. 3 § 2009:1493
4 kap. 5 § 2009:1493	6 kap. 4 § 2009:1493
4 kap. 5 a § 2013:1075	6 kap. 5 § 2009:1493
4 kap. 6 § 2018:1887	6 kap. 6 § 2009:1493
4 kap. 6 a § 2013:1075	6 kap. 7 § 2011:287
4 kap. 7 § 2013:1074	6 kap. 8 § 2011:287
4 kap. 7 a § 2013:1075	6 kap. 8 a § 2011:287
4 kap. 8 § 2018:1887	6 kap. 9 § 2009:1493
4 kap. 8 a § 2011:101	6 kap. 10 § 2011:101
4 kap. 9 § 2011:287	6 kap. 11 § 2011:101
4 kap. 9 a § 2009:1493	6 kap. 12 § 2011:287
4 kap. 9 b § 2011:287	7 kap. 6 § 2011:287
4 kap. 10 § 2009:1493	12 kap. 1 § 2015:747.
4 kap. 11 § 2011:287	

Innehåll

1 §

I denna lag finns bestämmelser om beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Lagens innehåll är uppdelat enligt följande:

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

2 kap. Energiskatt och koldioxid-skatt på bränslen

3 kap. Svavelskatt

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

4 c kap. Distansförsäljning

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

6 kap. Hantering av bränsle inom det nationella förfarandet

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

7 kap. Avdrag

8 kap. Skattebefriade förbrukare

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

10 kap. Sanktioner vid otillåten användning av märkta oljeprodukter m.m.

11 kap. Energiskatt på elektrisk kraft

12 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande.

2 a §

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en

omstrukturering av
gemenskapsramen för beskattning
av energiprodukter och elektricitet.

Vidare genomförs de
förfaranderegler som följer av
rådets direktiv (EU) 2021/262 av
den 19 december 2019 om
allmänna regler för punktskatt
avseende de energiprodukter som
omfattas av 3 a § (det EU-
harmoniserade förfarandet).
Övriga bränslen omfattas av
nationella förfarandebestämmelser
(det nationella förfarandet).

2 c §

I denna lag avses med

– punktskattedirektivet: rådets
direktiv (EU) 2020/262 av den
19 december 2019 om allmänna
regler för punktskatt, i den
ursprungliga lydelsen,

– unionstullkodexen:

Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 952/2013 av
den 9 oktober 2013 om
fastställande av en tullkodex för
unionen, i lydelsen enligt
förordning (EU) 2016/2339.

7 §³

Med införsel förstås att en
produkt förs in till Sverige eller tas
emot här i landet.

Med import avses att en produkt
förs in till Sverige från tredje land
under förutsättning att produkten
inte omfattas av sådant suspensivt
tullförfarande eller suspensivt
tullarrangemang som avses i
artikel 4.6 i rådets direktiv
2008/118/EG av den 16 december
2008 om allmänna regler för
punktskatt och om upphävande av
direktiv 92/12/EEG. Med import
avses även att produkten frisläpps
från ett sådant förfarande eller
arrangemang. Med export avses att

Med import avses varors
övergång till fri omsättning i
enlighet med artikel 201 i
unionstullkodexen. Med import
avses även införsel till EU av
unionsvaror från något av de
territorier som anges i 2 § lagen
(2021:000) om Europeiska
unionens punktskatteområde om de
skyldigheter som följer av
tullagstiftningen vid sådan införsel
har fullgjorts.

³ Senaste lydelse 2011:287.

en produkt förs ut till tredje land från Sverige eller via ett annat EU-land.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av en produkt som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilken en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om produkten hade varit belagd med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med export avses att en produkt, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde*. Med *ett tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

11 b §⁴

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–5,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige *genom införsel* från annat EU-land eller import *från tredjeland* i fall som avses i 11 a § 6 eller 7,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige från annat EU-land eller *genom* import i fall som avses i 11 a § 6 eller 7,
3. förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 11 a § 8, eller
4. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 9–15.

19 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §

I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 1 kap. 3 a §,

– släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 1 kap. 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– beskattat bränsle: bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– förfarande för beskattade varor: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,

– det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
		a) miljöklass 1 – motorbensin	4 kr 13 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 74 öre per liter
		– alkylatbensin	2 kr 08 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	4 kr 69 öre per liter
		b) miljöklass 2	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
		a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volympro- cent destillat vid 350°C, b) inte har för- setts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volympro- cent destillat	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³	
	miljöklass 2	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 samt 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 a och b och 12 § 5 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 10 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

	KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
			Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för a) miljöklass 1 – motorbensin – alkylatbensin b) miljöklass 2	 4 kr 13 öre per liter 2 kr 08 öre per liter 4 kr 16 öre per liter	 2 kr 61 öre per liter 2 kr 61 öre per liter 2 kr 61 öre per liter	 6 kr 74 öre per liter 4 kr 69 öre per liter 6 kr 77 öre per liter
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	5 kr 05 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	7 kr 66 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volympro- cent destillat vid 350°C, b) inte har för- setts med märk- och färgämnen och ger minst	909 kr per m ³	3 444 kr per m ³	4 353 kr per m ³

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	2 478 kr per m ³	2 262 kr per m ³	4 740 kr per m ³	
	miljöklass 2	2 797 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 059 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 962 kr per m ³	2 262 kr per m ³	5 224 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 168 kr per 1 000 kg	3 624 kr per 1 000 kg	4 792 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 005 kr per 1 000 m ³	2 579 kr per 1 000 m ³	3 584 kr per 1 000 m ³	
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	692 kr per 1 000 kg	2 997 kr per 1 000 kg	3 689 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	4 kr 16 öre per liter	2 kr 61 öre per liter	6 kr 77 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 3 och 4 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

8 §⁶

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *skall* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2 senast när produkten deklarerar för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b *ska* inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import senast när produkten deklarerar för övergång till fri omsättning, eller

Om tulldeklaration för importen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen eller om bränslet förs in från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde, ska första stycket 2 tillämpas.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2.

11 §⁷

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,

2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,

⁶ Senaste lydelse 2007:779.

⁷ Senaste lydelse 2012:678.

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av

a) bränslets beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

12 §⁸

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

⁸ Tidigare 12 § upphävd genom 2014:285.

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av oförutsedda händelser eller force majeure.

14 §

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller

oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

- 1. har skett i Sverige, eller*
- 2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.*

15 §

Bestämmelserna i 13 och 14 §§ gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige om bränslet flyttas

- 1. under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 2. genom distansförsäljning.*

16 §

Vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet tillämpas 17 och 18 §§.

Bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av punktskattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

17 §

Vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet ska energiskatt och koldioxidskatt inte betalas för det som har gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådant bränsle, om förlusten inträffar

- 1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,*
- 2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller*
- 3. vid en flyttning genom distansförsäljning.*

18 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte heller betalas för det som

gått förlorat vid en partiell förlust till följd av bränslets beskaffenhet under uppskovsförfarandet i andra fall än vid sådan flyttning som omfattas av 17 § första stycket 1. I sådana fall tillämpas 14 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för det aktuella bränslet.

3 kap.

4 §

Svavelskatt *skall* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §. Svavelskatt *ska* inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11–18 §§.

4 kap. Godkännanden inom uppskovsförfarandet

Upplagshavare och skatteupplag

Vem får godkännas som upplagshavare?

1 § Som upplagshavare får den godkännas som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen,

2. på flygplats lagra flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), som flyttats under ett uppskovsförfarande, för försäljning till förbrukning i luftfartyg när luftfartyget inte används för privat ändamål, eller

3. i större omfattning hålla bränslen i lager.

För godkännande som upplagshavare krävs att den som ansöker

1. är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt, och

2. disponerar över ett utrymme i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

Den som godkänns som upplagshavare ska samtidigt godkännas som registrerad avsändare.

Skatteupplag

2 § Upplagshavares hantering av skattepliktigt bränsle ska, för att omfattas av ett uppskovsförfarande, ske i ett godkänt skatteupplag.

Ett utrymme som används som eller är avsett att användas som bostad får inte godkännas som skatteupplag.

Lagerbokföring

3 § En upplagshavare ska för varje skatteupplag löpande bokföra varurörelser som rör skattepliktigt bränsle och regelbundet inventera lagret av sådant bränsle.

Krav vid mottagande av bränsle under uppskovsförfarandet

4 § En upplagshavare som tar emot bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet ska göra det på det skatteupplag eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §. Bränsle som flyttas till ett skatteupplag ska vid mottagandet tas in i skatteupplaget.

Säkerhet för flyttning av bränsle under uppskovsförfarandet

5 § En upplagshavare som avser att flytta bränsle under uppskovsförfarandet enligt 4 a kap. 2 och 4 §§ ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av bränslet.

Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttning påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de bränslen som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av genomsnittet ska hänsyn bara tas till de dygn under ett år då flyttningar av bränsle sker enligt 4 a kap. 2 och 4 §§. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerhet för betalning av skatt

6 § Upplagshavare ska ställa säkerhet för betalning även av den skatt som kan påföras upplagshavaren enligt 5 kap. 3 eller 4 §. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar 10 procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Säkerheten får dock inte understiga ett belopp som motsvarar 75 procent av det högsta belopp som en sådan beräkning medfört under de tre senaste kalendermånaderna. Vid beräkningen får det bortses från bränslen som beredskapslagras enligt lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.

Säkerhet vid återkallelse av godkännande

7 § Säkerheterna enligt 5 och 6 §§ ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som upplagshavare återkallas. Säkerheten enligt 5 § får efter återkallelsen sänkas till ett belopp som motsvarar skatten på de bränslen för vilka flyttningen ännu inte har avslutats enligt 4 a kap. 7 §.

Registrerad varumottagare

8 § Som registrerad varumottagare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränslen som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Ordinarie mottagningsplats

9 § En registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där varumottagaren kommer att ta emot bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet (*ordinarie mottagningsplats*).

Krav vid mottagande av bränsle under uppskovsförfarandet

10 § Bränslen som flyttas under uppskovsförfarandet ska tas emot på den registrerade varumottagarens ordinarie mottagningsplats eller den direkta leveransplats som angetts i ett sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller ett sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §.

Säkerhet

11 § En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som tas emot. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk av Skatteverket under minst sex månader från den dag beslutet om återkallelse blir gällande, om godkännandet som registrerad varumottagare återkallas.

12 § Säkerheten enligt 11 § ska som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatt som har beslutats för

1. de tolv senaste redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, eller

2. det lägre antal redovisningsperioder för vilka beslut om skatt har fattats, om det ännu inte har fattats beslut för tolv redovisningsperioder.

Vid beräkning av genomsnittet ska den sammanlagda skatt som beslutats för redovisningsperioderna delas med det antal av redovisningsperioderna för vilka skatt har beslutats till mer än noll kronor.

Om det belopp som säkerheten som lägst ska uppgå till vid en sådan beräkning är noll kronor, ska säkerheten i stället som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de bränslen som då är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

13 § Om den registrerade varumottagaren har en redovisningsperiod för energi- och koldioxidskatt på bränslen som avses i 1 kap. 3 a § som är ett beskattningsår, ska säkerheten, i stället för vad som gäller enligt 12 §, som lägst uppgå till ett belopp som motsvarar det högsta av

1. den skatt som beslutats för den senaste redovisningsperioden, och

2. skatten på de bränslen som vid varje tidpunkt är under flyttning till varumottagaren under uppskovsförfarandet.

Tillfälligt registrerad varumottagare

14 § Som tillfälligt registrerad varumottagare får den godkännas som avser att endast vid ett enstaka tillfälle i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land. Godkännandet ska i dessa fall begränsas till att gälla mottagande av bränsle vid denna särskilt angivna flyttning.

En tillfälligt registrerad varumottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

Ett godkännande enligt första stycket ska ges när säkerhet ställts för skatten på bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Registrerad avsändare

15 § Som registrerad avsändare får den godkännas som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle under ett uppskovsförfarande vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om säkerhet för skatten i 5 och 7 §§ tillämpas även på registrerad avsändare. Det som där sägs om flyttningar under uppskovsförfarandet ska då avse flyttningar enligt 4 a kap. 3 och 4 §§.

Ansökan och beslut

16 § Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

17 § Godkännande av upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller skatteupplag får återkallas, om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. den som är godkänd begär det.

Om ett godkännande av upplagshavare återkallas omfattar beslutet även godkännandet av dennes skatteupplag och godkännandet som registrerad avsändare.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Konkurs

18 § Om en godkänd upplagshavare, registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 § inträder efter konkursbeslutet.

Om sådant bränsle ägs av någon annan än konkursgäldenären och bränslet inte ingår i konkursen, är ägaren skattskyldig för bränslet i stället för konkursboet. Skattskyldigheten för ägaren inträder vid den tidpunkt då skattskyldighet skulle ha inträtt för upplagshavaren eller varumottagaren enligt 5 kap. 3, 4 eller 7 §.

Kravet på säkerhet enligt 6 § gäller inte en upplagshavares konkursbo.

Jämkning av säkerhetsbelopp

19 § Om leverans av bränsle sker via rörledning behöver säkerhet enligt 5 eller 15 § inte ställas. Skatteverket får dock besluta att säkerhet ska ställas om det finns särskilda skäl.

Om leverans av bränsle sker med fartyg får Skatteverket medge att upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte behöver ställa säkerhet enligt 5 eller 15 §. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater.

20 § I de fall som avses i 6 och 11 §§ får Skatteverket medge att säkerhet inte behöver ställas eller att den får uppgå till ett lägre belopp än vad som följer av de bestämmelserna, om det finns skäl till detta med hänsyn till den skattskyldiges ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter.

4 a kap. Flyttningar under uppskovsförfarandet

När får bränsle flyttas under uppskovsförfarandet?

1 § Bränsle som avses i 1 kap. 3 a § får flyttas under uppskovsförfarandet endast i de fall som anges i 2–4 §§.

För flyttningar som påbörjas i ett annat EU-land gäller dock 8 §.

Flyttningar från ett skatteupplag

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier, eller
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i Nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Flyttningar från platsen för import

3 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från platsen för import till någon av de destinationer som avses i 2 §, om bränslet avsänds av en registrerad avsändare.

Flyttningar till en direkt leveransplats

4 § Bränsle får även flyttas under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag eller platsen för import till en annan plats än den som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 (*direkt leveransplats*), om denna plats i förväg har anmälts till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten av den mottagande upplagshavaren eller den registrerade varumottagaren.

Krav på elektroniskt administrativt dokument och säkerhet

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Ytterligare krav vid import

6 § Vid flyttning under uppskovsförfarandet från en plats för import i Sverige ska deklaranten eller någon annan person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i unionstullkodexen till Tullverket lämna

1. det punktskattenummer som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen,
2. det punktskattenummer som identifierar den mottagare som bränslet sänds till, och
3. bevis för att avsikten är att det importerade bränslet ska avsändas under uppskovsförfarandet.

Första stycket gäller inte om platsen för import är en plats som är godkänd som skatteupplag.

Om tulldeklaration för bränslet ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i unionstullkodexen, får uppgifterna i första stycket dock lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet.

När avslutas en flyttning?

7 § En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet lämnat EU. Vid en sådan flyttning som

avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

8 § Bränsle som flyttas enligt artiklarna 16–28 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

4 b kap. Dokumenthantering vid flyttningar av bränsle under uppskovsförfarandet

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under uppskovsförfarandet:

1. elektroniska administrativa dokument enligt 4 § första stycket,
2. administrativa referenskoder enligt 4 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 6 §,
4. underrättelser enligt 8 § om att varor inte längre ska föras ut från unionens tullområde,
5. mottagningsrapporter enligt 10 §, och
6. exportrapporter enligt 11 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 14–16 §§.

Bestämmelserna i 4–6, 8, 9, 14, 15 och 17 §§ om avsändande av varor gäller upplagshavare och registrerade avsändare.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

3 § Den som upprättar ett elektroniskt administrativt dokument, en mottagningsrapport eller en exportrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt administrativt dokument och administrativ referenskod

4 § Innan en sådan flyttning av bränsle som avses i 4 a kap. 2–4 §§ påbörjas, ska avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket. Avsändaren får återkalla dokumentet så länge flyttningen av bränslet inte har påbörjats.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en administrativ referenskod och meddela koden till avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta avsändaren om det.

Den administrativa referenskoden ska medfölja flyttningen

5 § Avsändaren ska lämna den administrativa referenskoden till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela bränsleflyttningen.

Ändrad destination

6 § Den som har avsänt bränsle under ett uppskovsförfarande får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya platsen eller mottagaren måste vara en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2, 3 eller 4 eller en direkt leveransplats.

Avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Den administrativa referenskoden ska lämnas till Tullverket vid export

7 § Om en exportdeklaration har getts in till Tullverket för bränsle som omfattas av en flyttning under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4, ska deklareranten lämna den administrativa referenskoden för det bränsle som avses i exportdeklarationen till Tullverket.

Underrättelse om att bränsle inte längre ska föras ut ur unionens tullområde

8 § Om bränsle har avsänts under uppskovsförfarandet till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 från en plats i Sverige och Skatteverket får uppgifter från Tullverket om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket underrätta avsändaren om detta.

Om en exportdeklaration för bränslet har getts in i ett annat EU-land och Skatteverket från de behöriga myndigheterna i det landet får en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde, ska Skatteverket utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren.

När en underrättelse enligt första eller andra stycket har tagits emot ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet enligt 4 § första stycket eller ändra flyttningens destination enligt 6 §.

Intyg om skattefrihet ska medfölja bränsle i vissa fall

9 § Vid flyttning av bränsle till mottagare som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 5, ska bränslet åtföljas av ett intyg om att skattefrihet gäller för bränslet i det andra EU-landet.

Mottagningsrapport

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

Exportrapport

11 § Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 ska Skatteverket, efter det att ett intyg har tagits emot från Tullverket om att bränslet har lämnat EU, via det datoriserade systemet lämna en rapport om att bränslet har exporterats (*exportrapport*).

Vid flyttning till en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 4 ska Skatteverket, efter det att uppgifter tagits emot från Tullverket om att bränslet hänförs till förfarandet för extern transitering, lämna en exportrapport via det datoriserade systemet.

Bevis om att flyttningen har avslutats

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2, 3 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

13 § Bestämmelserna i 12 § andra stycket gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I ett sådant fall ska Tullverket lämna ett intyg enligt 11 § till Skatteverket.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

14 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får en bränsleflyttning under uppskovsförfarandet påbörjas, om

1. bränslet åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. I så fall ska en kopia av ersättningsdokumentet lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 6 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

15 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska avsändaren av en flyttning till en destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 3 eller 4 lämna en kopia av ersättningsdokumentet till deklaranter.

Om en deklaratant har gett in en exportdeklaration till Tullverket som omfattar bränsle vilket följs av ett ersättningsdokument, ska deklaratanten lämna en kopia av det eller de ersättningsdokument som avser bränsle som omfattas av exportdeklarationen till Tullverket.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

Åtgärder när det datoriserade systemet åter är tillgängligt

17 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den som avsänt bränsle enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § ska lämna ett elektroniskt administrativt dokument.

2. Den som ändrat flyttningens destination enligt 6 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den som tagit emot bränsle som flyttats enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § ska lämna en mottagningsrapport.

4. Skatteverket ska lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde.

En mottagnings- eller exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska administrativa dokumentet för den aktuella bränsleflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats enligt 4 § att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet är giltiga, ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 14 §.

4 c kap. Distansförsäljning

1 § Med distansförsäljning avses att beskattat bränsle

1. köps av någon som inte bedriver självständig ekonomisk verksamhet, och
2. avsänds eller transporteras direkt eller indirekt hit från ett annat EU-land av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller av någon annan för dennes räkning.

Tillfälligt registrerad distansförsäljare

2 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning, och som inte är registrerad distansförsäljare enligt 3 §, ska innan bränslet avsänds från det andra EU-landet anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska avse en särskilt angiven flyttning och ska göras bara om säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land för bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Registrerad distansförsäljare

3 § Den som avser att avsända bränsle genom distansförsäljning vid mer än enstaka tillfällen får anmäla sig till Skatteverket för registrering som registrerad distansförsäljare.

En sådan registrering ska göras om avsändaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 4 §,
2. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och
3. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

4 § En registrerad distansförsäljare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras distansförsäljaren för bränslet i Sverige eller ett annat EU-land. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på det bränsle som är under flyttning från den registrerade distansförsäljaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påford skatt inte betalas i rätt tid. Har en registrerad distansförsäljare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om distansförsäljaren avregistreras.

Avregistrering

5 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt registrerad distansförsäljare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en registrerad distansförsäljare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar, eller
3. distansförsäljaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Anmälningsskyldighet för mottagare vid distansförsäljning

6 § Den som avser att ta emot bränsle som avsänds till Sverige genom distansförsäljning från någon som varken är tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen eller registrerad distansförsäljare, ska anmäla flyttningen av bränslet till Skatteverket innan bränslet avsänds från det andra EU-landet.

4 d kap. Förfarandet för beskattade varor

När ska förfarandet för beskattade varor användas?

1 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattat bränsle flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

2. omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

3. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattat bränsle ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Förfarandet får i de fall som avses i andra stycket ersättas av andra förenklade förfaranden. Även i de fall som avses i första stycket får förfarandet ersättas av andra förenklade förfaranden om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda EU-länder.

Krav på elektroniskt förenklat administrativt dokument

2 § För att en flyttning ska anses vara förenlig med kraven för förfarandet för beskattade varor krävs att det bränsle som flyttas omfattas av ett sådant elektroniskt förenklat administrativt dokument som avses i 4 e kap. 3 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 e kap. 9 §.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare.

När påbörjas och avslutas en flyttning?

3 § En flyttning under förfarandet för beskattade varor påbörjas när bränslet lämnar

1. den ordinarie eller alternativa avsändningsplats för den certifierade avsändaren i avsändarmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade avsändaren.

En flyttning under förfarandet för beskattade varor avslutas när bränslet tagits emot av

1. den certifierade mottagaren på den ordinarie eller alternativa mottagningsplats för den certifierade mottagaren i destinationsmedlemsstaten som har angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet, eller

2. den tillfälligt certifierade mottagaren.

Flyttningar som påbörjas utanför Sverige

4 § Beskattat bränsle som flyttas enligt artiklarna 33–42 i punktskattedirektivet, och där flyttningen inte har påbörjats i Sverige, omfattas av bestämmelserna om förfarandet för beskattade varor i denna lag när bränslet befinner sig på svenskt territorium.

Aktörer inom förfarandet för beskattade varor

Tillfälligt certifierad mottagare

5 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad mottagare enligt 7 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad mottagare. Även en enskild person som avser att ta emot bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad mottagare.

En tillfälligt certifierad mottagare ska till Skatteverket ange den adress där bränslet kommer att tas emot.

6 § En registrering som tillfälligt certifierad mottagare ska begränsas till att gälla mottagandet av en särskilt angiven flyttning.

En registrering ska göras när säkerhet ställts för den skatt som kan påföras i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan bränslet flyttas från det andra EU-landet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en tillfälligt certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande.

Certifierad mottagare

7 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, ta emot bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad mottagare.

En sådan registrering ska göras om mottagaren

1. har ställt säkerhet för skatten enligt 8 §,

2. har angett en ordinarie mottagningsplats enligt 9 §,

3. inte har obetalda belopp med mer än 2 000 kronor för skatter och avgifter på skattekontot enligt 61 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid en avstämning av detta, och

4. inte har obetalda belopp för skatter, avgifter, böter eller andra fordringar till staten som vid verkställighet enligt utsökningsbalken (1981:774) handläggs i allmänt mål och som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

8 § En certifierad mottagare ska ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras mottagaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen eller mottagandet av bränslet. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas. Säkerheten ska som lägst uppgå till ett belopp som vid varje tillfälle motsvarar skatten för det bränsle som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Har en certifierad mottagare påförts skatt i ett annat EU-land, får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.

Säkerheten ska kunna tas i anspråk under minst sex månader från den dag beslutet om avregistrering blir gällande, om den certifierade mottagaren avregistreras.

9 § En certifierad mottagare ska till Skatteverket ange en adress där mottagaren kommer att ta emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie mottagningsplats*). Den certifierade mottagaren får även ta emot bränsle på en annan adress (*alternativ mottagningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad mottagare som tar emot bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det på den ordinarie mottagningsplats eller alternativa mottagningsplats som angetts i det förenklade elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Tillfälligt certifierad avsändare

10 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända bränsle som enligt 1 § ska flyttas under förfarandet för beskattade varor, och som inte är certifierad avsändare enligt 11 §, ska anmäla sig till Skatteverket för registrering som tillfälligt certifierad avsändare. Även en enskild person som avser att avsända bränsle under förfarandet för beskattade varor ska anmäla sig för registrering som tillfälligt certifierad avsändare.

En registrering som tillfälligt certifierad avsändare ska begränsas till att gälla avsändandet av en särskilt angiven flyttning.

En tillfälligt certifierad avsändare ska till Skatteverket ange den adress från vilken bränslet kommer att avsändas.

Certifierad avsändare

11 § Den som avser att i Sverige yrkesmässigt, vid mer än enstaka tillfällen, avsända skattepliktigt bränsle som enligt 1 § ska flyttas under

förfarandet för beskattade varor får anmäla sig till Skatteverket för registrering som certifierad avsändare.

En certifierad avsändare ska till Skatteverket ange en adress från vilken avsändaren kommer att avsända bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor (*ordinarie avsändningsplats*). Den certifierade avsändaren får även avsända bränsle från en annan adress (*alternativ avsändningsplats*) om Skatteverket har underrättats om denna innan flyttningen av bränslet påbörjas.

En certifierad avsändare som avsänder bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor ska göra det från den ordinarie avsändningsplats eller alternativa avsändningsplats som angetts i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet.

Avregistrering

12 § Skatteverket ska avregistrera en tillfälligt certifierad mottagare eller en tillfälligt certifierad avsändare när den aktuella flyttningen avslutats eller om förutsättningarna för registrering inte längre finns.

Skatteverket får avregistrera en certifierad mottagare eller certifierad avsändare, om

1. förutsättningarna för registrering inte längre finns,
2. ställd säkerhet inte längre är godtagbar när det gäller mottagaren, eller
3. mottagaren respektive avsändaren begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Särskild bestämmelse för bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket

13 § Den som för in bränsle enligt 2 kap. 12 § andra stycket ska, innan bränslet flyttas från det andra EU-landet, anmäla bränslet till Skatteverket och ställa säkerhet för betalning av skatten på bränslet. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

4 e kap. Dokumenthantering vid flyttningar inom förfarandet för beskattade varor

Det datoriserade systemet

1 § I det datoriserade systemet ska följande dokument och uppgifter hanteras i samband med flyttningar under förfarandet för beskattade varor:

1. elektroniska förenklade administrativa dokument enligt 3 § första stycket,
2. förenklade administrativa referensnummer enligt 3 § tredje stycket,
3. uppgifter om ändrad destination enligt 5 §, och
4. mottagningsrapporter enligt 6 §.

Bestämmelser om behandlingen av uppgifter i det datoriserade systemet finns i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt gäller bestämmelserna i 9 och 10 §§.

Bestämmelserna i detta kapitel om certifierade avsändare och certifierade mottagare gäller även tillfälligt certifierade avsändare och tillfälligt certifierade mottagare.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

2 § Den som upprättar ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, ska kunna verifieras genom ett tekniskt förfarande.

Uppgifter som lämnats för en juridisk person i det datoriserade systemet ska anses ha lämnats av denne, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den juridiska personen.

Elektroniskt förenklat administrativt dokument och förenklad administrativ referenskod

3 § Innan en flyttning av bränsle under förfarandet för beskattade varor påbörjas, ska den certifierade avsändaren via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument till Skatteverket.

Skatteverket ska göra en elektronisk kontroll av dokumentet.

Är uppgifterna i dokumentet giltiga, ska Skatteverket tilldela det en förenklad administrativ referenskod och meddela koden till den certifierade avsändaren. Är uppgifterna i dokumentet inte giltiga, ska Skatteverket utan dröjsmål underrätta den certifierade avsändaren om det.

Den förenklade administrativa referenskode ska medfölja flyttningen

4 § Den certifierade avsändaren ska lämna den förenklade administrativa referenskode till den person som medför bränslet eller, om ingen person medför bränslet, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen.

Ändrad destination

5 § Den certifierade avsändaren får via det datoriserade systemet ändra flyttningens destination. Den nya destinationen får vara

1. en annan mottagningsplats för den certifierade mottagaren i samma EU-land som den ursprungliga mottagningsplatsen, eller

2. avsändningsplatsen.

Den certifierade avsändaren ska för detta ändamål via det datoriserade systemet lämna ett elektroniskt dokument om ändrad destination till Skatteverket.

Mottagningsrapport

6 § Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, utan dröjsmål och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

7 § Mottagningsrapporten utgör bevis på att bränslet har tagits mot av den certifierade mottagaren.

När Skatteverket tagit emot en mottagningsrapport ska verket, efter det att den certifierade mottagaren fullgjort alla nödvändiga formaliteter,

sända mottagningsrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Den mottagningsrapport som vidarelämnas av Skatteverket ska anses utgöra tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida bränslet inte är undantaget från punktskatt, betalat all punktskatt i Sverige.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Reservsystemet

Ersättningsdokument

9 § När det datoriserade systemet inte är tillgängligt får den certifierade avsändaren påbörja en varuflyttning under förfarandet för beskattade varor, om

1. bränslet åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska förenklade administrativa dokumentet skulle ha innehållit om det hade kunnat upprättas, och

2. den certifierade avsändaren genom att lämna in en kopia av ersättningsdokumentet informerar Skatteverket om flyttningen innan den påbörjas.

Om den certifierade avsändaren är förhindrad att fullgöra informationsskyldigheten på det sätt som föreskrivs i första stycket 2, får Skatteverket informeras på annat sätt innan flyttningen påbörjas. En kopia av ersättningsdokumentet ska därefter lämnas in till Skatteverket snarast möjligt efter det att flyttningen påbörjats.

När det datoriserade systemet inte är tillgängligt, får den certifierade avsändaren på annat sätt informera Skatteverket om en sådan ändring av destinationen som avses i 5 §. Informationen ska lämnas till Skatteverket innan destinationen ändras.

10 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt, inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen.

11 § När det datoriserade systemet åter är tillgängligt ska följande dokument och uppgifter snarast lämnas i systemet:

1. Den certifierade avsändaren ska lämna ett elektroniskt förenklat administrativt dokument.

2. En certifierad avsändare som ändrat flyttningens destination enligt 5 § ska lämna uppgifter om denna åtgärd.

3. Den certifierade mottagaren ska lämna en mottagningsrapport.

En mottagningsrapport ska dock inte lämnas via det datoriserade systemet förrän det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för den aktuella varuflyttningen tagits emot via systemet.

Så snart det har kontrollerats att uppgifterna i det elektroniska förenklade administrativa dokumentet är giltiga ska detta dokument ersätta ersättningsdokumentet enligt 9 §.

5 kap. Skattskyldighet inom det EU-harmoniserade förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 1 kap. 3 a §.

Godkända upplagshavare

2 § Skattskyldig är den som i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet.

3 § Skattskyldigheten inträder när

1. bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 4 a kap. 2, 4 och 5 §,

2. bränsle tas emot på en direkt leveransplats,

3. bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

4. godkännandet av skatteupplaget återkallas.

4 § Skattskyldigheten inträder även när bränsle som flyttats under uppskovsförfarandet tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet,

2. mottagandet av bränslet accepteras genom en mottagningsrapport enligt 4 b kap. 10 § eller genom ett ersättningsdokument enligt 4 b kap. 16 §, och

3. bränslet inte tas in i skatteupplaget.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 2 inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige.

Registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare

6 § Skattskyldig är den som i egenskap av registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § eller tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § tar emot bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarandet.

7 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av bränslet.

Distansförsäljning

8 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 § avsänder bränsle genom distansförsäljning.

Skattskyldigheten omfattar även bränsle som avsänts enligt första stycket men där skattskyldigheten inträder först efter avregistreringen.

9 § Mottagaren av bränsle som avsänts till Sverige genom distansförsäljning ska vara skattskyldig för bränslet i stället för avsändaren, om avsändaren inte vid avsändandet är registrerad som tillfälligt registrerad distansförsäljare för den aktuella flyttningen enligt 6 kap. 2 § eller registrerad distansförsäljare enligt 6 kap. 3 §.

10 § Skattskyldigheten för distansförsäljaren inträder när bränslet tas emot av mottagaren.

Skattskyldigheten för mottagaren när bränslet förs in till Sverige.

Certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare

11 § Skattskyldig är den som i egenskap av tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § eller certifierad mottagare enligt 4 d kap. 7 § tar emot bränsle som flyttats enligt förfarandet för beskattade varor.

Skattskyldig enligt första stycket är även den som efter avregistrering tar emot bränsle för vilket denne var certifierad mottagare vid den tidpunkt då det elektroniska förenklade administrativa dokumentet för flyttningen utfärdades.

12 § Skattskyldigheten inträder vid mottagandet av skattepliktigt bränsle.

Import och otillåten införsel

13 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränsle till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om bränslet hade varit belagt med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

14 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

15 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som från platsen för import avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 4 a kap. 3–5 §§.

Skattskyldighet vid otillåten införsel gäller inte i fråga om bränsle för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om bränslet hade varit belagt med tull.

Tillverkning eller användning för annat ändamål

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskild skattskyldighet i vissa fall för bränsle för vilket skatten inte har redovisats eller påförts

18 § Skattskyldig är den som förvarar eller lagrar skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats eller påförts i Sverige.

En sådan skattskyldighet gäller inte för

1. den som är skattskyldig för bränslet enligt 2, 6, 8, 9, 11, 13 eller 16 §, eller

2. den som före tidpunkten för redovisning av skatten, förvarar eller lagrar bränsle för vilket skattskyldighet har inträtt enligt 3, 4, 7, 10, 12, 14 eller 17 §, om denne har skälig anledning att anta att skatten för bränslet kommer att redovisas.

19 § Skattskyldigheten inträder när bränslet kom att förvaras eller lagras utanför ett uppskovsförfarande.

För den som omfattas av undantag från skattskyldighet enligt 18 § andra stycket 2 inträder skattskyldigheten när undantaget från skattskyldighet upphör.

20 § Om den som är skattskyldig enligt 18 § visar att skatt har påförts eller redovisats för samma bränsle med anledning av att bränslet beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på bränslet som har beslutats enligt 18 §.

Särskilt undantag för biogas

21 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

Beskattning vid oegentligheter

Bränsle som flyttas under uppskovsförfarandet

22 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination på grund av en oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion, ska bränslet beskattas här i landet om oegentligheten har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i den otillåtna avvikelser från uppskovsförfarandet och varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelserna var otillåtna.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet släpptes för konsumtion.

23 § Om bränsle som flyttas under ett uppskovsförfarande inte når angiven destination och ingen oegentlighet som innebär att bränslet släpps för konsumtion har konstaterats under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts här i landet och bränslet beskattas här, om

1. bränslet avsänts från ett skatteupplag eller en importplats i Sverige, och

2. det inte inom fyra månader från den tidpunkt då flyttningen inleddes enligt 4 a kap. 2, 3 eller 4 § på ett tillfredsställande sätt visas

a) att flyttningen har avslutats i enlighet med 4 a kap. 7 § eller motsvarande reglering i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

b) på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Skatten ska betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då flyttningen inleddes.

Bränsle som flyttas under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts av en distansförsäljare

24 § Om bränsle som flyttas till eller via Sverige under förfarandet för beskattade varor eller som har avsänts från ett annat EU-land av en i destinationsmedlemsstaten registrerad distansförsäljare inte når angiven mottagare, ska bränslet beskattas här om det beror på en oegentlighet som har

1. begåtts i Sverige, eller

2. upptäckts här, och det inte går att fastställa var oegentligheten har begåtts.

Skattskyldig ska vara

1. den som ställt säkerhet för skatten, eller

2. någon annan person, om denne medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den eller en av dem som ställt säkerhet för flyttningen. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då oegentligheten begicks respektive upptäcktes.

Flyttningar som inte omfattas av elektroniskt förenklat administrativt dokument

25 § En oegentlighet vid flyttning av beskattat bränsle anses föreligga om bränsle flyttas till eller via Sverige utan att uppfylla kraven för bränsle som ska flyttas under förfarandet för beskattade varor på att omfattas av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller ersättningsdokument.

Om det föreligger en sådan oegentlighet i fråga om bränsle som förts in i Sverige, ska det beskattas här i landet.

Skattskyldig ska vara

1. den som för in eller tar emot bränslet från det andra EU-landet, eller
2. någon annan person som medverkat i oegentligheten.

Ett beslut om skatt för en viss flyttning av bränsle ska avse endast en skattskyldig. Om det inte finns skäl för annat ska beslutet om skatt avse den som för in eller tar emot bränslet. Skatten ska tas ut enligt den skattesats som gällde vid den tidpunkt då bränslet fördes in i landet.

Undantag från skatt

26 § Bestämmelserna i 2 kap. 13, 14 och 16–18 §§ om undantag från skatt ska tillämpas även vid beskattning enligt 22–25 §§.

Särskilt ansvar för betalning

27 § Skatteverket får besluta att den som omfattas av 22 § andra stycket, 24 § andra stycket eller 25 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 12 kap. 3 § för den aktuella flyttningen ska vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

6 kap. Hantering av bränsle inom det nationella förfarandet

Tillämpningsområdet för bestämmelserna

1 § Detta kapitel tillämpas i fråga om skattskyldighet för

1. energiskatt för råttolja,
2. energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för
 - a) bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6,
 - b) andra bränslen enligt 2 kap. 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §,
 - c) bränslen enligt 2 kap. 4 §, och
3. svavelskatt för bränslen enligt 3 kap. 1 § 1.

Godkännande som lagerhållare

Vem får godkännas som lagerhållare?

2 § Som lagerhållare får den godkännas som

1. avser att
 - a) utvinna, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
 - b) i större omfattning
 - hålla bränslen i lager, eller
 - återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten, och
2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna

i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av lagerhållare efter särskild ansökan.

Återkallelse av godkännande

3 § Godkännande av lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

4 § Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 6 § inträder efter konkursbeslutet.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde

Godkänd lagerhållare

5 § Skattskyldig är den som har godkänts som lagerhållare enligt 2 §.

6 § Skattskyldigheten inträder när

1. bränsle av lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå,

2. bränsle tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

3. godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar bränsle som då ingår i dennes lager.

Import och otillåten införsel

7 § Skattskyldig för import och otillåten införsel av bränslen till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om bränslet hade varit belagt med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

8 § Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

9 § Skattskyldighet vid import gäller inte i fråga om bränsle som ägs av en godkänd lagerhållare vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas bränsle för vilket tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om bränslet hade varit belagt med tull.

Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i andra fall

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

Särskilt undantag för biogas

12 § Skattskyldighet enligt detta kapitel inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt.

7 kap.

1 §⁹

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats *till tredjeland* eller förts *exporterats från EU* eller förts till till en frizon för annat ändamål än en frizon för annat ändamål än att att förbrukas där, förbrukas där

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 8 eller 11 eller med stöd av 6 a kap. 2 a eller 2 c § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

2 a §¹⁰

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 3 a kap. 2 § 1 c och d.

Bestämmelserna i 1 § första stycket 1 och 2 § gäller inte skatt på bränsle som flyttats enligt uppskovsförfarande till sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § 3–5.

8 kap.

1 a §

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande av skattebefriad förbrukare efter särskild ansökan.

2 §¹¹

En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra *inköp* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *köpts in* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra *mottagande* och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som *tagits emot* helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

9 kap.

10 §¹²

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har flyttats till ett annat EU-land under *sådana förhållanden att skatt ska betalas där eller flyttningen sker för förbrukning för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål*, medger Skatteverket efter ansökan återbetalning av skatten.

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle *som avses i 1 kap. 3 a §* och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land under *förfarandet för beskattade varor*, ska Skatteverket efter ansökan *besluta om återbetalning av skatten.*

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Ett beslut om återbetalning får fattas

¹⁰ Senaste lydelse 2012:836.

¹¹ Senaste lydelse 2001:518.

¹² Senaste lydelse 2011:287.

först efter det att Skatteverket har tagit emot en sådan mottagningsrapport som avses i 4 e kap. 6 och 7 §§ eller tagit emot och godtagit ett sådant alternativt bevis som avses i 4 e kap. 8 §.

10 a §¹³

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land genom distansförsäljning, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har beskattats i destinationsmedlemsstaten eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål. Återbetalning enligt denna paragraf beviljas inte om 10 b § är tillämplig.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

10 b §¹⁴

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttas till ett annat EU-land under sådana förhållanden att bränslet beskattas där i enlighet med artikel 46 i punktskattedirektivet, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § ska lämnas till Skatteverket. Den som begär återbetalning ska

visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna har beskattats i ett annat EU-land.

¹³ Senaste lydelse 2006:1508.

¹⁴ Senaste lydelse 2009:1493.

visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige.

Skatteverket återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

1. skatt betalats i mottagarlandet, eller

2. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

10 c §

Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land för att användas där, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

11 §¹⁵

Har bränsle beskattats enligt 4 kap. 2, 2 a eller 2 b §, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att flyttningen påbörjades att bränslet beskattats i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Har bränsle beskattats enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § och visar den skattskyldige att bränslet inom tre år efter det att flyttningen påbörjades har beskattats i enlighet med artikel 9 eller 46 i punktskatte-direktivet i ett annat EU-land, ska den skatt som betalats i Sverige betalas tillbaka, om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

En ansökan om återbetalning enligt första stycket ska ges in till Skatteverket inom ett år efter det att beslutet om skatt i det andra EU-landet fått laga kraft.

11 a §

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som sedan exporterats

¹⁵ Senaste lydelse 2017:1208.

från EU, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket ska omfatta ett kalenderkvartal och ska lämnas in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång.

12 §¹⁶

En ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§, 8 a § eller 10–11 §§ ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 kap. Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande

Förfarandet vid beskattning

1 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i 2–8 §§, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid import och otillåten införsel

2 § Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 5 kap. 13 § eller 6 kap. 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Skatten ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet

3 § Skatteverket beslutar om skatt som avses i 5 kap. 22–25 §§ och ansvar enligt 5 kap. 27 §. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Om skatten enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § inte kan beräknas tillförlitligt, ska skatten bestämmas med hänsyn till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

4 § Bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för skatt som omfattas av ett beslut enligt 3 §.

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om skatt enligt dessa bestämmelser. Skatteverket får vidare förelägga den som omfattas eller kan antas omfattas av 5 kap. 22, 24 eller 25 § att lämna uppgift som är av betydelse för beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får tillämpa bestämmelserna i 37 kap. 9 § första stycket och 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om föreläggande när det gäller förhållanden som är av betydelse för ett beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 § eller beslut om ansvar enligt 5 kap. 27 § vad avser någon annan än den som föreläggs.

6 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. skattskyldighet enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 §, eller
2. om det finns förutsättningar för att besluta om ansvar enligt 5 kap. 27 §.

Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Vid revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 3–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

7 § Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden enligt 3–6 §§:

- 3 kap. 4 § om beskattningsår,
- 43 kap. om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning,
- 45 kap. om bevissäkring,
- 46 kap. om betalningssäkring,
- 47 kap. om undantag från kontroll,
- 60 kap. om befrielse,
- 61 kap. om skattekonton,
- 62 kap. 2, 11–16 och 19 §§ om betalning av skatt,
- 63 kap. 2, 4–6, 8–10, 15, 16, 22 och 23 §§ om anstånd,
- 64 kap. 2–4, 9 och 10 §§ om återbetalning av skatt,
- 65 kap. 2–4, 7, 8, 11, 13–15, 16 och 18–20 §§ om ränta,
- 66 kap. om omprövning,
- 67 kap. om överklagande,
- 68–71 kap. om verkställighet.

Vid tillämpning av 61 kap. 1 § andra stycket, 62 kap. 12 § och 65 kap. 2 § andra stycket, 19 och 20 §§ och 66 kap. 20 § skatteförfarandelagen ska det som sägs om ansvar enligt 59 kap. skatteförfarandelagen även gälla ansvar enligt 5 kap. 27 § denna lag.

8 § Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 5 kap. 27 §, får den ansvarige överklaga det beslut om skatt enligt 5 kap. 22, 23, 24 eller 25 §

som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller.

Omprövning och överklagande

9 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 4 c kap. 2–4 §§, 4 d kap. 5–11 §§ och 12 kap. 9 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Bestämmelsen i 4 kap. 2 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Om en flyttning av bränsle genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3 och 4 samt 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen.

5. Om en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§, 5 kap. 2 § 2 samt 6 kap. 12 § i den äldre lydelsen.

6. Underrättelser enligt nya 4 b kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter¹

dels att nuvarande 2 kap. 13 a § ska betecknas 2 kap. 13 c §,

dels att 1 kap. 1, 2, 4, 4 a, 5 a och 6 §§, 2 kap. 1 a, 2, 6 och 13 §§ och den nya 13 c §, 3 kap. 5 §, 4 kap. 1, 2, 6 och 9 c §§, 5 kap. 1 a och 4 §§ och 6 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 2 kap. 1 c, 13 a och 13 b §§ och 4 kap. 1 a–1 c och 14 a §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund delvis i *rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG*.

I denna lag finns bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor samt om kontroll avseende punktskattepliktiga varor vid vägtransporter och vid försändelser med post. I denna lag finns även bestämmelser om kontroll av upplagshavare inom uppskovsförfarandet. Bestämmelserna har sin grund delvis i *rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt, i den ursprungliga lydelsen*.

2 §³

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och energiprodukt.

Med tobaksvara förstås vara som avses i *1 § fjärde stycket* lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i *2–6 §§* lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med energiprodukt förstås bränsle som avses i *1 kap. 3 a §* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med tobaksvara förstås vara som avses i *1 kap. 5 §* lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i *2 kap. 2–6 §§* lagen (2021:000) om alkoholskatt.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:1510.

² Senaste lydelse 2021:428.

³ Senaste lydelse 2021:428.

4 §⁴

Med skattskyldig avses den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 1–6, 27 §, 28 §, 36 § 3, 5 eller 6 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	1. 5 kap. 2, 6, 8, 9 eller 11 §, 16 § 2, 22, 24 eller 25 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. 8 § första stycket 1–6, 26 § eller 27 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och,	2. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § eller 10 kap. 15 § eller 20 § första stycket 2 lagen (2021:000) om tobaksskatt, och
3. 4 kap. 1 § första stycket 1–6 eller 8, 2 § eller 2 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.	3. 9 kap. 2, 6, 8, 9, 11, 25, 27 eller 28 § lagen (2021:000) om alkoholskatt.

4 a §⁵

Med uppskovsförfarande förstås sådant uppskovsförfarande som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 3 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor förstås detsamma som avses i 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt och 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om alkoholskatt.

5 a §⁶

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, ersättningsdokument, förenklade ledsagar-dokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

I de fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, elektroniska förenklade administrativa dokument, förenklade administrativa referens-koder, ersättningsdokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt och lagen (2021:000) om alkoholskatt inte är tillämpliga gäller i stället andra stycket för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24, 34 eller 40 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 20, 26, 36, 38 eller 48 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20 i samma direktiv, ska de

⁴ Senaste lydelse 2021:428.

⁵ Senaste lydelse 2013:1077.

⁶ Senaste lydelse 2017:1210.

åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 20.5 i direktivet. *När varorna omfattas av ett elektroniskt förenklad administrativt dokument enligt artikel 36 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan förenklad administrativ referenskod som avses i artikel 36.4 i direktivet.* Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 17, 35 eller 44 i direktivet.

6 §⁷

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklad ledsagardokument*, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen eller det ersättningsdokument, *förenklad ledsagardokument* eller följedokument för transport av vinprodukter som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, *elektroniskt förenklad administrativt dokument, förenklad administrativ referenskod*, ersättningsdokument, följedokument för transport av vinprodukter, säkerhet, anmälningsskyldighet och registrering är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket *endast på grund av smärre brister i följande dokument som avser flyttningen eller åtföljer varorna:*

1. det elektroniska administrativa dokumentet,
2. det elektroniska förenklade administrativa dokument,
3. ersättningsdokumentet, eller
4. följedokumentet för transport av vinprodukter.

⁷ Senaste lydelse 2017:1210.

2 kap.

1 a §⁸

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

Vid transportkontroll av transport som medför bränsle som ska beskattas till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi gäller inte bestämmelserna i 9–15 och 17–23 §§.

1 c §

Vid tillämpning av detta kapitel ska en flyttning av varor genom distansförsäljning inte anses ske i strid med 1 kap. 6 § om mottagaren har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt

– 4 c kap. 6 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

– 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om tobaksskatt, eller

– 6 kap. 6 § lagen (2021:000) om alkoholskatt.

2 §⁹

Vid transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Vid transportkontroll i lokal får även utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras undersökas. Verket får också undersöka och ta prov på varor som påträffas.

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referensskoder, ersättningsdokument, *förenklade ledsagardokument* och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt

Tullverket får vidare eftersöka och granska administrativa referensskoder, *förenklade administrativa referensskoder*, ersättningsdokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Vid transportkontroll i lokal får dock inte utrymmen i lokalen undersökas i syfte att söka efter handlingar av angivet slag.

Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden *eller förenklade administrativa referens-*

⁸ Senaste lydelse 2008:1321.

⁹ Senaste lydelse 2012:679.

dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

koden till ett elektroniskt administrativt dokument *respektive elektroniskt förenklat administrativt dokument* och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

6 §¹⁰

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, ersättningsdokument, *förenklade ledsagardokument* och följedokument för transport av vinprodukter.

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskod, *förenklad administrativ referens-kod*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referens-koder, *förenklade administrativa referens-koder*, ersättningsdokument och följedokument för transport av vinprodukter.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklat ledsagardokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade ledsagardokument*.

Passagerare som transporterar punktskattepliktiga varor för *någon* annans räkning från ett annat EU-land är skyldiga att se till att *förenklad administrativ referens-kod eller ersättningsdokument* följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § om varorna ska åtföljas av sådant dokument enligt de bestämmelser som avses i 1 kap. 5 a §. Vid en transportkontroll ska passageraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga *förenklade administrativa referens-koder eller ersättningsdokument*.

Om punktskattepliktiga varor under pågående flyttning förvaras i en lokal för på-, av- eller omlastning, är den som äger lokalen eller, om lokalen är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokalen skyldig att se till att de handlingar som anges i första stycket följer med varorna samt att dessa vid transportkontroll tillhandahålls Tullverket.

13 §¹¹

¹⁰ Senaste lydelse 2018:1888.

¹¹ Senaste lydelse 2016:270.

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi*, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi*.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt*, ska Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i *lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt*.

13 a §

Tullverket ska besluta om skatt om det finns grund för uttag av skatt för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt

- 5 kap. 22, 24 eller 25 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi,*
- 9 kap. 25, 27 eller 28 § *lagen (2021:000) om tobaksskatt, eller*
- 9 kap. 25, 27 eller 28 § *lagen (2021:000) om alkoholskatt.*

*Om Tullverket har fattat beslut enligt första stycket får Tullverket även besluta om särskilt ansvar enligt 5 kap. 27 § *lagen om skatt på energi*, 9 kap. 30 § *lagen om tobaksskatt* och 9 kap. 30 § *lagen om alkoholskatt*. När Tullverket tillämpar dessa bestämmelser ska det som där sägs om Skatteverket i stället gälla Tullverket.*

*Skatt enligt första stycket ska tas ut enligt de skattesatser som anges i *lagen om skatt på energi, lagen**

13 b §

Beslut enligt 13 eller 13 a § får inte fattas om varorna omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt och lagen (2021:000) om alkoholskatt som fattades innan varorna omhändertogs.

Bestämmelserna i 13 och 13 a §§ gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 1 § tullagen (2016:253).

13 c §¹²

Skatten på varan ska efterges om Tullverket har beslutat om skatt på

1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 7 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 5 kap. 20 § lagen (2018:2088) om tobak eller liknande produkter att föra in varan, eller

3. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad tobaksvara som avses i 8 a § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida

1. en sådan beskattad alkoholvara som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om alkoholskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 4 kap. 4 § eller 6 kap. 1 § alkohollagen (2010:1622) att föra in varan,

2. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad vara som avses i 1 kap. 10 § lagen (2021:000) om tobaksskatt och den som kan antas göra anspråk på varan om omhändertagandet skulle upphävas enligt 15 § saknar rätt enligt 5 kap. 20 § lagen (2018:2088) om tobak eller liknande produkter att föra in varan, eller

3. snus, tuggtobak, övrig tobak eller en sådan beskattad vara som avses i 1 kap. 10 § lagen om tobaksskatt och det är sannolikt att varan är avsedd att bjudas ut till försäljning i Sverige och en sådan försäljning uppenbart skulle strida

¹² Senaste lydelse av tidigare 13 a § 2021:428.

mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen om tobak och liknande produkter eller 4 § lagen om tobaksskatt.

mot 3 kap. 1 § tredje stycket lagen om tobak och liknande produkter eller 2 kap. 20 § lagen om tobaksskatt.

3 kap.

5 §¹³

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt eller lagen (2021:000) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, ska Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Tullverket ska besluta om skatt om det finns grund för uttag av skatt för omhändertagen alkohol- eller tobaksvara enligt

– 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om tobaksskatt, eller

– 9 kap. 25, 27 eller 28 § lagen om alkoholskatt.

Skatt ska tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första eller andra stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beslut om skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har *han inte* betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

Är den skattskyldige inte känd, eller *inte* har betalat skatten trots anmaning därom, ska mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap.

1 §¹⁴

En särskild avgift (*transporttillägg*) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

¹³ Senaste lydelse 2011:1255.

¹⁴ Senaste lydelse 2021:428.

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om anmälnings-skyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som följer av 17 eller 38 e § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt, eller

3. säljare som vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 38 b eller 38 c § lagen om tobaksskatt inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

1. certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare om förenklad administrativ referens-kod eller ersättningsdokument inte lämnats till föraren i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare om säkerhet inte ställts för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. registrerad distansförsäljare eller tillfälligt registrerad distans-försäljare som vid distans-försäljning inte ställt säkerhet för varorna i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säljare som vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak enligt 10 kap. 6 eller 7 § lagen om tobaksskatt inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

Transporttillägg ska påföras en förare eller en passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagar-dokument vid flytning av punkt-skattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land. Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transport-

tillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra, tredje eller fjärde stycket inte iakttagits.

1 a §

Transporttillägg ska påföras en

1. avsändare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om avsändaren inte har anmält sig för registrering som certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare i avsändarmedlemstaten,

2. mottagare av varor som omfattas av kravet på att flyttas under förfarandet för beskattade varor om mottagaren inte har anmält sig för registrering som certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare eller ställt säkerhet enligt 4 d kap. 5–8 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, 7 kap. 7–10 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt eller 7 kap. 7–10 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,

3. avsändare som avsänder varor genom distansförsäljning om avsändaren inte har anmält sig för registrering som tillfälligt

registrerad distansförsäljare eller registrerad distansförsäljare eller ställt säkerhet enligt 4 c kap. 2 och 4 §§ lagen om skatt på energi, 6 kap. 2 och 4 §§ lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 2 och 4 §§ lagen om alkoholskatt,

4. mottagare som är skyldig att anmäla flyttning av varor vid distansförsäljning enligt 4 c kap. 6 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 6 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 6 § lagen om alkoholskatt om mottagaren inte har anmält flyttningen,

5. skattskyldig för snus, tuggtobak och övrig tobak om den skattskyldige inte har anmält flyttningen eller ställt säkerhet enligt 10 kap. 11 § lagen om tobaksskatt, eller

6. skattskyldig enligt 5 kap. 16 § 2 lagen om skatt på energi om den skattskyldige inte har anmält flyttningen eller ställt säkerhet enligt 4 d kap. 13 § samma lag.

1 b §

Transporttillägg ska påföras en 1. förare som inte har med sig föreskriven administrativ referenskod, eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor, eller

2. förare eller passagerare som transporterar varor enligt 2 kap. 6 § andra stycket som inte har med sig föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land.

Om det finns grund för att påföra såväl en förare som en passagerare transporttillägg för samma varor, får transporttillägg bara påföras passageraren.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller, om en sådan lokal är upplåten till någon annan, den som innehar nyttjanderätt till en

lokal där punktskattepliktiga varor förvaras för på-, av- eller omlastning under en pågående flyttning, om föreskriven förenklad administrativ referenskod eller ersättningsdokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

1 c §

Transporttillägget enligt 1–1 b §§ är fyrtio procent av de punktskatter som belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna inte följts.

2 §¹⁵

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1, *tredje eller fjärde stycket* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § *andra stycket* ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller* lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 *eller andra stycket 1 eller 1 b §* ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 a § 4–6 ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skatteförfarandelagen (2011:1244), *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller* lagen (2021:000) om alkoholskatt konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

6 §¹⁶

Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 13 och 15 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 9 a § *andra stycket* finns särskilda bestämmelser om

I 9 c § *andra stycket* finns särskilda bestämmelser om

¹⁵ Senaste lydelse 2012:679.

¹⁶ Senaste lydelse 2011:1255.

9 c §¹⁷

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 2 kap. 12 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. betalning och återbetalning av avgift i 61–65 kap.,
2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,
3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och
4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av andra stycket 2 avses med beskattningsår det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade.

14 a §

Om Tullverket har beslutat om ansvar enligt 2 kap. 13 a § andra stycket, får den som beslutet om ansvar avser överklaga det beslut om skatt enligt 2 kap. 13 a § första stycket som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt avser.

5 kap.

1 a §¹⁸

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, för olovlig befattning med punktskattepliktiga varor till böter

Den som uppsåtligen emballerar, transporterar, förvarar, döljer, bearbetar, förvärvar eller överlåter punktskattepliktiga varor som varit föremål för brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69) döms, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt för olovlig befattning med punktskattepliktiga

¹⁷ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2018:1888.

¹⁸ Senaste lydelse 2005:460.

eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningsmannen inte inser men har skälig anledning att anta att de punktskattepliktiga varorna varit föremål för brott, döms till böter.

Om gärningen är ringa, *skall* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

varor till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller dock inte om ansvar kan utdömas enligt 1 § eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Om gärningen är ringa, *ska* den inte medföra ansvar enligt första eller andra stycket.

4 §¹⁹

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § första stycket andra meningen, att tillhandahålla den administrativa referenskoden eller andra handlingar, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *det förenklade ledsagardokumentet*, döms till penningböter.

Den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten enligt 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen, att tillhandahålla *den förenklade administrativa referenskoden eller ersättningsdokumentet*, döms till penningböter.

6 kap.

1 §²⁰

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 10 § *lagen (1994:1563) om tobaksskatt*, 9 § *lagen (1994:1564) om alkoholskatt* eller 4 kap. 3 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi*

1. har ställt säkerhet enligt 11 § *tredje stycket lagen om tobaksskatt*, 10 § *tredje stycket lagen om alkoholskatt* eller 4 kap. 4 § *tredje stycket lagen om skatt på energi*,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 10 b § *lagen om tobaksskatt*, 9 b § *lagen om alkoholskatt* eller 4 kap. 3 b § *lagen om skatt på energi*,

3. avsänder varor under uppskovsförfarandet enligt vad som angetts i elektroniska administrativa dokument eller ersättningsdokument, och

Skatteverket får besluta om punktskattebesök för att kontrollera att den som är godkänd upplagshavare enligt 4 kap. 1 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi*, 3 kap. 2 § *lagen (2021:000) om tobaksskatt* eller 3 kap. 2 § *lagen (2021:000) om alkoholskatt*

1. har ställt säkerhet enligt 4 kap. 6 § *lagen om skatt på energi*, 3 kap. 7 § *lagen om tobaksskatt* eller 3 kap. 8 § *lagen om alkoholskatt*,

2. hanterar mottagna varor som flyttas under uppskovsförfarandet enligt 4 kap. 4 § *lagen om skatt på energi*, 3 kap. 5 § *lagen om tobaksskatt* eller 3 kap. 5 § *lagen om alkoholskatt*,

¹⁹ Senaste lydelse 2018:1888.

²⁰ Senaste lydelse 2013:1077.

4. för varje skatteupplag löpande bokför *affärshändelser och varurörelser* som rör skattepliktiga varor (*lagerbokföring*) enligt 10 a § lagen om tobaksskatt, 9 a § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 3 a § lagen om skatt på energi.

4. för varje skatteupplag löpande bokför varurörelser som rör skattepliktiga varor (*lagerbokföring*) enligt 4 kap. 3 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 4 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 4 § lagen om alkoholskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 1 § i den nya lydelsen och 4 kap. 1 a–1 c §§ tillämpas första gången på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjas efter ikraftträdandet.

3. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§, 4 kap. 1 och 2 §§ och 5 kap. 4 § i den äldre lydelsen.

4. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 1 kap. 4, 5 a och 6 §§ och 4 kap. 1 och 2 §§ i den äldre lydelsen.

5. Om en flyttning under uppskovsförfarandet eller en flyttning av snus, tuggtobak eller övrig tobak har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 och 2 §§ i den äldre lydelsen.

6. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:445) om exportbutiker
dels att 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktnobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt. *Om snus, tuggtobak eller övrig tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt samma lag.*

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Exportbutiken ska då vara ett godkänt skatteupplag enligt respektive lag.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

Om cigaretter, cigarrer, cigariller eller röktnobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om alkoholvaror ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd upplagshavare enligt lagen (2021:000) om alkoholskatt.

5 a §

Om snus, tuggtobak eller övrig tobak ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en godkänd lagerhållare enligt lagen (2021:000) om tobaksskatt.

Om nikotinprodukter enligt 4 § fjärde stycket ska säljas i en exportbutik, ska verksamheten i exportbutiken bedrivas av en

godkänd lagerhållare enligt lagen Prop. 2021/22:61
(2018:696) om skatt på vissa Bilaga 11
nikotinhaltiga produkter.

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 a, 5, 8 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 a §²

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut *(EU) 2020/263 av den 15 januari 2020* om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

5 §³

Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, företagsnamn och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförordningen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförordningen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,
4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation, förenklad avveckling eller konkurs,
8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt *lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi* eller *lagen (2021:000) om*

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

² Senaste lydelse 2012:775.

³ Senaste lydelse 2021:430.

energi och i sådana fall från vilken tidpunkt,

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi* och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

10. huruvida en distansförsäljare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi* har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet.

alkoholskatt och i sådana fall från vilken tidpunkt,

9. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som registrerad avsändare enligt *lagen om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt* och i sådana fall från vilken tidpunkt, och

10. huruvida en distansförsäljare enligt *10 kap. lagen om tobaksskatt* har ställt säkerhet för skatten på de varor som sänds från det andra EU-landet.

8 §⁴

Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering eller F-skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt *lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter*.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter och handlingar som avses i 4 a §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar direktåtkomst enligt första till tredje styckena får omfatta.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import *eller otillåten införsel* eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt *lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter*.

12 §⁵

Uppgifter och handlingar som avser

⁴ Senaste lydelse 2016:684.

⁵ Senaste lydelse 2021:430.

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna enligt 22 b § andra stycket lagen om tobaksskatt, 21 b § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 6 kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi eller annan

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, godkända skatteupplag, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt samt lagen (2021:000) om alkoholskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och lagen om tobaksskatt samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna enligt 4 b kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi, 5 kap. 4 § andra stycket lagen om tobaksskatt eller 5 kap. 4 § andra stycket lagen om alkoholskatt, den förenklade administrativa referenskoderna

sammanhållande identifikations-
uppgift senast ändrades.

*enligt 4 e kap. 3 § andra stycket
lagen om skatt på energi, 8 kap. 4 §
andra stycket lagen om tobaksskatt
eller 8 kap. 4 § andra stycket lagen
om alkoholskatt eller annan
sammanhållande identifikations-
uppgift senast ändrades.*

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 3 kap. 4 och 15 §§, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 17, 35 och 37 §§, 41 kap. 2 och 3 §§, 53 kap. 5 §, 62 kap. 16 § och 64 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 26 kap. 16 a och 33 f §§, och närmast före 26 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

3 kap.

4 §¹

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
4. skatt enligt mervärdesskatte- lagen (1994:200) som ska	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

¹ Senaste lydelse 2020:571.

redovisas	för
redovisningsperioder	
5. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. punktskatt enligt	det kalenderår under vilket
a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,	beslutet om återbetalning eller kompensation, eller beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, har meddelats
b) 27–28 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	
c) 26–27 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,	
d) 4 kap. 2–2 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller	
e) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	
8. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
9. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt enligt	beskattningsår enligt 1 kap.
a) inkomstskattelagen (1999:1229),	13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,	
c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och	
d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på	

pensionskostnader, samt avgift enligt

e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10

det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel

3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

det kalenderår då ersättningen betalas ut

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder

beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

5. annan mervärdesskatt

det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller omsättningen har skett

6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder

beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

7. punktskatt enligt
a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,
b) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi,
c) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
d) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt, eller
e) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt

det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

8. annan punktskatt

det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat

9. övriga skatter

det kalenderår som skatten ska betalas för

10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt

det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §²

Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
3. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
4. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
5. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
6. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
7. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
8. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
9. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
10. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
11. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
12. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,
13. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
14. lagen (2018:1139) om skatt på spel,
15. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, och
16. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

5. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
7. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
8. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,
9. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
10. lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,
11. lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
12. lagen (2018:1139) om skatt på spel,
13. lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,
14. lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
15. lagen (2021:000) om tobaksskatt, och
16. lagen (2021:000) om alkoholskatt.

Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar

7 kap.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, *och*

2. den som är skattskyldig enligt
a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring,
m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första stycket, 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, *eller*

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

c) 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

d) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

e) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

f) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

g) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

h) 6 § 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

i) lagen (2018:1139) om skatt på spel, *eller*

j) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns,

3. den som är godkänd eller registrerad som

a) upplagshavare enligt 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på

energi, 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om tobaksskatt eller 3 kap. 2 § lagen (2021:000) om alkoholskatt,

b) registrerad varumottagare enligt 4 kap. 8 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 9 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 10 § lagen om alkoholskatt,

c) godkänd lagerhållare enligt 6 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 10 § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 9 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, 8 § lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller 10 kap. 2 § lagen om tobaksskatt,

d) frivilligt skattskyldig enligt 11 kap. 6 § lagen om skatt på energi,

e) registrerad mottagare enligt 10 a § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

f) registrerad EU-handlare enligt 10 b § lagen om kemikalier i viss elektronik,

g) registrerad distansförsäljare för tuggtobak och övrig tobak enligt 10 kap. 7 § lagen om tobaksskatt, eller

h) registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 3 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 3 § lagen om alkoholskatt, och

4. den som är godkänd eller registrerad som

a) tillfälligt registrerad varumottagare enligt 4 kap. 14 § lagen om skatt på energi, 3 kap. 15 § lagen om tobaksskatt eller 3 kap. 16 § lagen om alkoholskatt,

b) certifierad mottagare enligt 4 d kap. 7 § lagen om skatt på energi, 7 kap. 9 § lagen om tobaksskatt eller 7 kap. 9 § lagen om alkoholskatt,

c) tillfälligt certifierad mottagare enligt 4 d kap. 5 § lagen om skatt på energi, 7 kap. 7 § lagen om

tobaksskatt eller 7 kap 7 § lagen om alkoholskatt, eller

d) tillfälligt registrerad distansförsäljare enligt 4 c kap. 2 § lagen om skatt på energi, 6 kap. 2 § lagen om tobaksskatt eller 6 kap. 2 § lagen om alkoholskatt.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

6 §

Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod. Den som är registrerad enligt 7 kap. 1 a § första stycket 1–3 ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

*Lydelse enligt lagrådsremiss
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar*

Föreslagen lydelse

8 §

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § första stycket 4, eller

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §.

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

*Kalendervecka som
redovisningsperiod för punktskatt*

16 a §

*För den som är registrerad
distansförsäljare enligt 4 c kap. 3 §
lagen (1994:1776) om skatt på
energi, 6 kap. 3 § lagen (2021:000)
om tobaksskatt eller 6 kap. 3 §
lagen (2021:000) om alkoholskatt
ska redovisningsperioden vara en
kalendervecka.*

17 §

För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från ingången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige ansökte om att ha beskattningsår som redovisningsperiod eller från utgången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om en ändring av redovisningsperioden enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade om en sådan ändring.

Beslutet upphör att gälla om den deklarationsskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

*Beslut enligt första stycket får
inte fattas för den som har
kalendervecka som redovisnings-
period enligt 16 a §.*

33 f §

*Den som enligt 16 a § har
kalendervecka som redovisnings-
period ska redovisa skatten i en
skattedeklaration som ska ha
kommit in till Skatteverket senast
fem dagar efter redovisnings-
periodens utgång.*

35 §³

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN I stället ska ha kommit in senast den 17

Föreslagen lydelse

35 §

Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<u>Deklaration som avses i</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
7 § tredje stycket	den 26 i andra månaden efter den månad då det nya transportmedlet levererades
8 §	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN I stället ska ha kommit in senast den 17

³ Senaste lydelse 2019:455.

37 §⁴

Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

Deklaration som avses i 8 § 2 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 5 kap. 16 § 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 5 kap. 16 § 5 eller 18 § lagen om skatt på energi, 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om tobaksskatt, 9 kap. 16 § första stycket 3 eller 19 § lagen (2001:000) om alkoholskatt,

3. 5 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 4 c kap. 6 § samma lag,

4. 9 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag, eller

5. 9 kap. 9 § lagen om alkoholskatt och inte har uppfyllt anmälningsskyldigheten enligt 6 kap. 6 § samma lag.

Om de personer som anges i första stycket 3, 4 eller 5 har fullgjort sina respektive anmälningsskyldigheter ska deklARATIONEN i stället för vad som anges i första stycket ha kommit in till Skatteverket senast vid den tidpunkt som infaller först av

1. 5 dagar efter mottagandet av varorna, och

2. 15 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet.

41 kap.
2 §⁵

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,* 3. skatteupplag enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt eller lagen (2021:000) om alkoholskatt,*
4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, eller
8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

3 §⁶

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,
6. *sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,*
7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt *lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,*
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om skatt på energi,*

⁵ Senaste lydelse 2020:858.

⁶ Senaste lydelse 2021:431.

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

11. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och

13. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

tobaksskatt, eller lagen (2021:000) om alkoholskatt,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

53 kap.

5 §⁷

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29, 30 eller 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, b) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om tobaksskatt,

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, c) 12 kap. 2–7 §§ lagen (2021:000) om alkoholskatt,

d) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

e) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, eller

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall, och

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller någon av bestämmelserna i 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi. 2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10–10 c, 11 eller 11 a § eller någon av bestämmelserna i 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

62 kap.

16 §

Om en säkerhet som har ställts enligt *lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt* eller *lagen (1994:1776) om skatt på energi* ska tas i anspråk, ska obetald *tobaksskatt, alkoholskatt* eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Om en säkerhet som har ställts enligt *lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2021:000) om tobaksskatt* eller *lagen (2021:000) om alkoholskatt* ska tas i anspråk, ska obetald energiskatt, *tobaksskatt* eller *alkoholskatt* som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Lydelse enligt lagförslag 2.12

Föreslagen lydelse

64 kap.

6 §

Den som till följd av *lagen (1976:661) om immunitet och privilegier* i vissa fall, *lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen* eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

– 10 kap. 5–8 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

– 31 d § *lagen (1994:1563) om tobaksskatt,*

– 31 d § *lagen (1994:1564) om alkoholskatt,*

– 9 kap. 1 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi, eller*

– 15 § *lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.*

– 9 kap. 1 § *lagen (1994:1776) om skatt på energi,*

– 15 § *lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,*

– 12 kap. 10 § *lagen (2021:000) om tobaksskatt, eller*

– 12 kap. 10 § *lagen (2021:000) om alkoholskatt.*

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 3 kap. 15 § och 26 kap. 8 och 37 §§ i den äldre lydelsen.

3. Om en flyttning av varor genom distansförsäljning enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) lagen om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi har påbörjats före ikraftträdandet gäller 3 kap. 15 §, 7 kap. 1 a §, 26 kap. 6, 8, 35 och 37 §§ och 41 kap. 3 § i den äldre lydelsen.

4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

dels att 2, 9, 10 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS),

– *reaktivt tillsatt förening*: en förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar,

– *additivt tillsatt förening*: en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *treddjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *treddjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller

¹ Senaste lydelse 2020:568.

registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– *import*: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

2 a §

Med *import* avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unions-tullkodexen. Med *import* avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatte-område om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med *otillåten införsel* avses införsel till EU av varor som inte har hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med *otillåten införsel* avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatte-område om de skyldigheter som

följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i unions-tullkodexen.

*Lydelse enligt lagrådsremiss
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar*

Föreslagen lydelse

9 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §²

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor, b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor från ett annat EU-land,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) förmedla distansförsäljning av skattepliktiga varor från undantagna säljare,

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare, och

3. inte är godkänd som registrerad mottagare enligt 10 a §, eller registrerad EU-handlare enligt 10 b §.

Lydelse enligt lagrådsremiss *Föreslagen lydelse*
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar

12 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 9 § vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,
eller

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *en annan stat* eller med en mellanfolklig organisation.

EU-länders ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med *ett annat land* eller med en mellanfolklig organisation.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 2, 5, 7, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,

– *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,

– *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt

¹ Senaste lydelse 2021:621.

ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,

– *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

Med import avses i denna lag införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredjeland under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Med tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1

i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatteområde om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

5 §²

Skatt enligt 3 och 4 §§ tas inte ut för

1. produkter som är klassificerade som narkotika enligt narkotikastrafflagen (1968:64) eller som hälsofarliga varor enligt lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor,

2. läkemedel som uppfyller kraven för att få säljas enligt 5 kap. 1 § läkemedelslagen (2015:315) eller medicintekniska produkter och andra produkter som får släppas ut på marknaden eller tas i bruk i Sverige enligt förordning (EU) 2017/745,

3. produkter som är 3. produkter som är skattepliktiga enligt lagen skattepliktiga enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller (2021:000) om tobaksskatt, eller

4. produkter som vid klassificering och märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 tillhör faroklassen akut toxicitet i farokategorierna 1, 2 eller 3, med undantag för högkoncentrerade e-vätskor.

Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar

7 §

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha

Skattskyldig för import och otillåten införsel av skattepliktiga varor till Sverige är deklaranten eller varje annan person enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

² Senaste lydelse 2021:621.

varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas som om varan hade varit belagd med tull.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som

1. i Sverige avser att yrkesmässigt

a) tillverka skattepliktiga varor,

b) från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor, b) föra in eller ta emot skattepliktiga varor från ett annat EU-land,

c) importera skattepliktiga varor från tredjeland,

d) från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, eller

e) sälja e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

*Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar*

11 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull och,

6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd

för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 7 § vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Prop. 2021/22:61
Bilaga 11

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

dels att 2, 5 och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *plastbärkasse*: bärkasse som i mer än försumbar omfattning består av plast,

– *bärkasse*: påse, med eller utan handtag, som är avsedd att tillhandahållas konsumenter för att de ska kunna packa varor på en plats där varor tillhandahålls eller bära varor därifrån och som inte är avsedd för varaktigt bruk,

– *plast*: en polymer i den mening som avses i den ursprungliga lydelsen av artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen, med undantag för naturligt förekommande polymerer,

– *naturligt förekommande polymer*: en polymer som förekommer naturligt i miljön och som, om den har genomgått en kemisk process eller behandling eller en fysikalisk mineralogisk omvandling, inte har förändrats i sin kemiska struktur,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde,

– *EU-land*: områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde *enligt lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatteområde,*

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden som inte utgör EU-land,

– *import*: såväl att en skattepliktig vara förs in till Sverige från tredjeland, under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, som att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

2 a §

Med import avses i denna lag varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unions-tullkodexen. Med import avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen (2021:000) om Europeiska unionens punktskatte-område om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel har fullgjorts.

Med otillåten införsel avses införsel till EU av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i unionstullkodexen och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i unionstullkodexen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar. Med otillåten införsel avses även införsel till EU av unionsvaror från något av de territorier som anges i 2 § lagen om Europeiska unionens punktskatte-område om de skyldigheter som följer av tullagstiftningen vid sådan införsel inte har fullgjorts.

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses i denna lag detsamma som i artikel 5 i unions-tullkodexen.

*Lydelse enligt lagrådsremiss
Ändrat alkoholskattedirektiv och
vissa andra ändringar*

Föreslagen lydelse

5 §

*Skattskyldig för import av
skattepliktiga varor är*

*1. om en tullskuld uppkommer i
Sverige till följd av importen: den
som är skyldig att betala tullen,*

*Skattskyldig för import och
otillåten införsel av skattepliktiga
varor till Sverige är deklaranter
eller varje annan person enligt
artikel 77.3 i unionstullkodexen
och, vid otillåten införsel, varje*

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklarerars för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Skattskyldig vid import och otillåten införsel av en unionsvara till Sverige är deklaranten eller varje annan person som hade varit skyldig att betala tull enligt artikel 77.3 i unionstullkodexen om varan hade varit belagd med tull, och vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.

Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet vid import undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen eller, om importen avser en unionsvara, vid den tidpunkt då skyldigheterna enligt tullagstiftningen fullgjorts.

Från skattskyldighet vid otillåten införsel undantas varor för vilka tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i unionstullkodexen. Vid otillåten införsel av unionsvaror ska det som sägs i första meningen tillämpas

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när
 - a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,
 - c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller
 - d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,
4. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, och
4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull.
5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av att ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i unionstullkodexen, inträder skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 5 § vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 13 februari 2023.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-10-26

Närvarande: Justitieråden Mahmut Baran, Leif Gäverth och Malin Bonthron

Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar

Enligt en lagrådsremiss den 19 augusti 2021 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om tobaksskatt,
2. lag om alkoholskatt,
3. lag om Europeiska unionens punktskatteområde,
4. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
5. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
6. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
7. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
8. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
9. lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
10. lag om ändring i lagen (1999:445) om exportbutiker,
11. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
12. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
13. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
14. lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
15. lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
16. lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
17. lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbäckassar.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Ann-Christine Ålander, kanslirådet Johan Westlund och rättssakkunniga Maria Norberg.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Allmänt

Lagrådsremissen är i huvudsak föranledd av rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punkt-skatt (det nya punktskattedirektivet). I direktivet finns bestämmelser om förfarandet vid beskattning av EU-harmoniserade tobaks- och alkoholvaror samt energiprodukter.

De övergripande bestämmelserna i nuvarande punktskattedirektiv (rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för

punktskatt och upphävande av direktiv 92/12/EEG) är överförda i stort sett oförändrade till det nya punktskattedirektivet. I sak avser ändringarna i första hand två områden, hanteringen av s.k. beskattade varor och förhållandet mellan punktskatteförfarande och tullförfarande.

I lagrådsremissen föreslås nya lagar om tobaksskatt och alkoholskatt; lagen om tobaksskatt (NLTS) och lagen om alkoholskatt (NLAS) vilka ska ersätta lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt. De nya lagarna är – till skillnad från de gällande – indelade i kapitel som är försedda med rubriker och underrubriker. Samtidigt föreslås att lagen om skatt på energi (LSE), som redan är indelad i kapitel, får en ny struktur. Ett antal nya kapitel ska införas i LSE så att den får en liknande struktur som de nya lagarna på tobaks- och alkoholskatteområdet.

Uppdelningen av vissa paragrafer i de nu gällande lagarna och kapitelindelningen innebär att de nya lagarna har blivit mer överskådliga, och läsningen och förståelsen av bestämmelserna har underlättats. En kapitelindelning skapar också bättre förutsättningar för att genomföra framtida ändringar. Eftersom det är fråga om omfattande lagtext fyller rubriker och underrubriker en viktig funktion för att orientera läsaren i lagens innehåll och systematik och för att underlätta sökandet efter en viss bestämmelse.

Förslaget till lag om tobaksskatt (NLTS)

1 kap.

I kapitlet finns bl.a. definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Vissa termer och uttryck kan dock hänga så intimt samman med övriga bestämmelser i ett kapitel att de förklaras bäst där. Detta kan vara fallet även om de används i andra sammanhang i lagen än i samband med förklaringen. Lagrådet har därför förståelse för att vissa definitioner har placerats på andra ställen i lagen. Den valda tekniken kan dock diskuteras när det gäller några av de definitionerna.

I 2 kap. – som i huvudsak reglerar skattepliktens omfattning och skattebelopp – definieras vad som avses med cigaretter (2 §), cigarrer och cigariller (5 §), röktobak (6 §) och övrig tobak (10 §). Definitionerna är placerade omedelbart efter bestämmelsen om skattebelopp i respektive paragraf. Begreppen är centrala och används på många ställen i lagen.

Lagrådet anser att de nu beskrivna definitionerna är av så stor betydelse i lagen att det bör övervägas om det inte vore lämpligare att placera dem i 1 kap. I vart fall skulle det underlätta sökandet efter dessa om det i en upplysningsbestämmelse i 1 kap. (under rubriken definitioner och förklaringar) anges i vilka paragrafer de finns. En sådan bestämmelse kan lämpligen placeras i ett nytt andra stycke i den paragraf som innehåller definitionen på tobaksvaror, nämligen i 1 kap. 5 § och ges följande lydelse.

1 kap. 3 §

I paragrafen introduceras två nya uttryck, ”det EU-harmoniserade förfarandet” och ”det nationella förfarandet”. Av paragrafens andra stycke framgår att det EU-harmoniserade förfarandet omfattar cigaretter, cigarrer, cigariller och rökto bak. Där anges också vilka bestämmelser som gäller för beskattningen av dessa varor. Av tredje stycket framgår att snus, tuggto bak och övrig tobak omfattas av det nationella förfarandet. Vidare anges där vilka bestämmelser som gäller för beskattningen av dessa varor. Uttrycken används för att i vissa situationer avgränsa tillämpningsområdet för de bestämmelser som bara gäller de harmoniserade respektive de icke harmoniserade produkterna.

Uttrycket ”det nationella förfarandet” förekommer på fyra ställen i den föreslagna lagen. I 1 kap. 1 § om lagens innehåll, i den nu aktuella 1 kap. 3 § där det definieras, i rubriken till 10 kap. och i rubriken närmast före 11 kap. 3 §, ”Avdrag inom det nationella förfarandet”.

Uttrycket ”det EU-harmoniserade förfarandet” finns på sju ställen i den föreslagna lagen. I 1 kap. 1 § om lagens innehåll, i den nu aktuella 1 kap. 3 § där det definieras, i rubriken närmast före 1 kap. 11 §, ”Särskilda definitioner för det EU-harmoniserade förfarandet”, i 2 kap. 11 §, i rubriken till 9 kap., i rubriken närmast före 11 kap.1 §, ”Avdrag inom det EU-harmoniserade förfarandet” och i rubriken närmast före 13 kap. 4 §, ”Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet”.

I unionsrättsligt sammanhang avses med nationellt förfarande normalt det regelverk som gäller vid handläggningen av mål och ärenden i en medlemsstat. Ett förfarande kan avse ett eller flera materiella rättsområden. Det är inte ovanligt att samma förfarande används vid tillämpningen av den materiella rätten såväl på unions-nivå som på nationell nivå.

Ett förfarande kan även bestå av ett antal bestämmelser om ett tillvägagångssätt för att uppnå ett visst resultat, t.ex. uppskov med beskattningen. Beteckningen nationellt förfarande används vidare för att skilja mellan handläggningen av ett ärende vid en myndighet i endast ett land från handläggningen av ett motsvarande ärende vid en institution på unionsnivå eller av myndigheter från flera länder som är involverade tillsammans.

Den föreslagna lagen genomför, förutom de förfaranderegler som följer av det nya punktskattedirektivet, även rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror. Det sistnämnda direktivet reglerar i huvudsak den materiella beskattningen av de tobaksvaror som omfattas av de båda direktiven. Det som i lagförslaget benämns ”det EU-harmoniserade förfarandet” omfattar

alltså både bestämmelser av förfarandekaraktär och materiella beskattningsregler. Detsamma gäller uttrycket ”det nationella förfarandet” enligt förslaget i remissen.

I lagförslaget förekommer vidare uttrycket ”förfarande”, i andra sammanhang på ett antal ställen. Ett exempel är begreppet ”uppskovsförfarandet”. Ett annat exempel är uttrycket ”förfarandet för beskattade varor”. Ett tredje exempel är ”förfarandet för övergång till fri omsättning”. Samtliga dessa uttryck avser dock – till skillnad från uttrycken ”det EU-harmoniserade förfarandet” och ”det nationella förfarandet” – bara regler av förfarandekaraktär, i bemärkelsen regler för bl.a. hantering av de aktuella varorna och dokumentation härför.

Uttrycken ”det EU-harmoniserade förfarandet” och ”det nationella förfarandet” kan alltså ge intryck av att de endast omfattar regler av förfarandekaraktär. Enligt Lagrådets mening bör uttryck som bättre avspeglar innebörden av de avsedda avgränsningarna användas.

Användningen av definitionen export i 1 kap. 9 §

Paragrafen definierar vad som avses med export och har följande lydelse. ”Med export avses att en tobaksvara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU.”

EU och EU-land definieras i 1 kap. 6 § som de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt den föreslagna lagen om Europeiska unionens punktskatteområde.

Begreppet export används dock inte konsekvent i lagen. I 11 kap. 4 § b och 12 kap. 7 § första stycket används i stället uttrycket ”exporterats från EU”. Det sistnämnda uttrycket är emellertid inte avsett att ha någon annan innebörd än den som framgår av definitionen i 1 kap. 9 §.

Lagrådet föreslår att uttrycket ”exporterats” används i stället för ”exporterats från EU” i 11 kap. 4 § b och 12 kap. 7 § första stycket.

2 kap. 4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgifter om försäljning av cigaretter som bl.a. tillverkare varje år ska lämna till Skatteverket. I andra stycket anges att Skatteverket senast den 15 februari samma år som verket har tagit emot sådana uppgifter ska lämna dessa till Regeringskansliet (Finansdepartementet). En bestämmelse av det sistnämnda slaget lämpar sig, enligt Lagrådets mening, bäst i förordning.

2 kap. 16 och 17 §§

Enligt artikel 6.10 i det nya punktskattedirektivet ska Europeiska kommissionen anta delegerade akter om fastställande av gemensamma trösklar för partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. I de fall

kommissionen inte har beslutat om en sådan tröskel för en viss varutyp ska nationella regler tillämpas.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 12

I förslaget till 2 kap. 16 och 17 §§ finns vissa bestämmelser som rör partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Första stycket i 2 kap. 16 § innehåller inte några bestämmelser i sak utan anger endast att vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet ska 17 och 18 §§ tillämpas. I paragrafens andra stycke anges att bestämmelser om gemensamma trösklar för partiella förluster av skattepliktiga varor beslutas av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet. 2 kap. 17 § innehåller bestämmelser om undantag i vissa situationer från skatt vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet, under förutsättning att varorna är av en typ för vilken det har fastställts trösklar av kommissionen.

Enligt författningskommentaren till 2 kap. 16 § är avsikten med lagtexten i paragrafens andra stycke att informera om att kommissionen beslutar om bestämmelser om trösklar. Såsom lagtexten är utformad kan den emellertid uppfattas som om det är genom den bestämmelsen som beslutskompetens överförs till Europeiska kommissionen. Eftersom så inte är fallet förordar Lagrådet att andra stycket stryks. Det bör då inte heller finnas något behov av första stycket i bestämmelsen. Lagrådet föreslår därför att paragrafen helt utgår.

Det finns efter en sådan ändring behov av att i 2 kap. 17 § ge en förklaring till vad som avses med gemensam tröskel för partiella förluster. Lagrådet föreslår att lagtexten i den paragrafen utformas på följande sätt.

Vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet ska tobaksskatt inte betalas för det som gått förlorat i den utsträckning förlusten understiger den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana varor, om förlusten inträffar

1. vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land,
2. vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor, eller
3. vid en flyttning genom distansförsäljning.

Med den gemensamma tröskeln för partiella förluster av en viss vara avses den gemensamma tröskel som har fastställts av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 6.10 i punktskattedirektivet.

2 kap. 18 §

I paragrafen regleras ytterligare undantag från skatt vid partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet. Första stycket behandlar att den partiella förlusten har uppkommit i en annan situation än vid en flyttning under uppskovsförfarandet till eller från en plats i ett annat EU-land. Andra stycket reglerar fallet att en gemensam tröskel inte har fastställts för den aktuella typen av vara. Lagtexten i första stycket är inte helt klar när det gäller vad orden ”i andra fall än de som omfattas av 17 § första stycket 1” syftar på. Enligt Lagrådets mening blir lagtexten tydligare om den utformas enligt följande.

Tobaksskatt ska inte heller betalas för det som gått förlorat vid en partiell förlust till följd av varornas beskaffenhet under uppskovs-förfarandet i andra fall än vid en flyttning till eller från en plats i ett annat EU-land. I sådana fall tillämpas 14 §.

Första stycket gäller även förluster vid flyttningar som omfattas av 17 § men där det inte har fastställts någon gemensam tröskel för partiella förluster för de aktuella varorna.

7 kap.

I kapitlet regleras förfarandet för beskattade varor. Bestämmelser om när förfarandet ska användas finns i 2 och 3 §§. I 4 § uppställs krav på ett elektroniskt förenklat administrativt dokument eller i vissa fall ett ersättningsdokument vid en flyttning som omfattas av förfarandet. Av 5 § framgår när en sådan flyttning påbörjas och avslutas. Bestämmelser om aktörer inom förfarandet (tillfälligt certifierad mottagare, certifierad mottagare, tillfälligt certifierad avsändare och certifierad avsändare) finns i 7–13 §§.

Lagrådet anser att bestämmelserna om aktörer är så centrala för regleringen att det skulle vara motiverat att placera dessa i början av kapitlet. Det noteras vidare att det redan i 4 och 5 §§ används beteckningar på aktörerna inom förfarandet, dvs. innan de definieras. I 4 § andra stycket anges t.ex. att en flyttning under förfarandet för beskattade varor ska göras mellan en certifierad avsändare eller tillfälligt certifierad avsändare och en certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad mottagare. Lagrådet anser därför att det lämpar sig bäst att bestämmelserna om aktörer i 7–13 §§ placeras omedelbart efter 3 §.

7 kap. 2 §

I paragrafens tredje stycke anges att förfarandet för beskattade varor i vissa situationer får ersättas av andra förenklade förfaranderegler. En sådan situation är när förfarandet för beskattade varor används vid flyttning av varor till en plats i Sverige via ett annat EU-land. Om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda länder får förfarandet ersättas med förenklade förfaranden även i andra situationer.

Bestämmelser som ger möjlighet att införa förenklade förfaranden vid flyttning av beskattade varor finns i artiklarna 41 och 42 i det nya punktskattedirektivet. Artikel 41 lyder enligt följande. ”I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt som sker mellan två eller flera medlemsstaters territorium.” I artikel 42.1 finns bestämmelser om flyttning av beskattade varor mellan två platser inom en och samma medlemsstats territorium via en annan medlemsstats territorium. I artikel 42.2 anges att om punktskattepliktiga varor ofta och regelbundet flyttas på det sätt som

avses i punkt 1, kan de berörda medlemsstaterna i samförstånd och på de villkor som de själva bestämmer förenkla kraven i punkt 1.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 12

Direktivet ger alltså medlemsstaterna möjligheter att införa avvikande regler i syfte att förenkla förfarandet vid flyttning av beskattade varor. Även en del sådana förenklade regler kan komma att vara en del av förfarandet vid beskattningen av punktskattepliktiga varor. I sådana fall kan de inte genomföras på annat sätt än genom lag (prop. 1973:90 s. 302 och jfr prop. 2001/02:25 s. 336). De nu aktuella bestämmelserna i lagrådsremissen torde därför i huvudsak inte uppfylla någon annan funktion än en upplysning om att det finns en möjlighet för lagstiftaren att införa bestämmelser om förenklingar, men kan förleda läsaren att tro att sådana förenklingar överlag kan beslutas genom föreskrifter på lägre nivå eller genom myndighetsbeslut i det enskilda fallet.

Lagrådet förordar att tredje stycket utgår.

9 kap. 21 §

I paragrafen finns en bestämmelse om befrielse från skatt. Paragrafen omfattar de fall då dubbelbeskattning har uppkommit för samma varor genom att beslut om skatt har fattats både enligt 19 § och enligt någon annan bestämmelse om skattskyldighet i detta kapitel. Genom bestämmelsen i paragrafen kan eventuell uppkommen dubbelbeskattning undanröjas.

Av författningskommentaren framgår att paragrafen blir tillämplig endast i de fall skatt har redovisats eller beslutats enligt den andra bestämmelsen efter det att ett beslut om skatt har fattats enligt 19 §. Om beslutet om skatt eller redovisningen av skatt enligt den andra bestämmelsen ägt rum före beslutet om skatt enligt 19 § är beslutet enligt 19 § felaktigt. Skatteverket ska då genom omprövning enligt 66 kap. skatteförfarandelagen upphäva beslutet.

Lagrådet konstaterar att det inte kan utläsas av lagtexten i den föreslagna bestämmelsen att det ska göras en distinktion av det slag som anges i författningskommentaren. Lagrådet föreslår att det som sägs i författningskommentaren kommer till uttryck i lagtexten och att paragrafen ges följande lydelse.

Om den som är skattskyldig enligt 19 § visar att skatt därefter har påförts eller redovisats för samma varor med anledning av att varorna beskattats enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel, eller om detta framkommer på annat sätt, ska Skatteverket besluta om befrielse från den skatt på varorna som har beslutats enligt 19 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilt ansvar för skatt som tagits ut genom oegentlighetsbeskattning i vissa fall.

Enligt paragrafen får Skatteverket möjlighet att fatta ett beslut om ansvar för den som omfattas av kretsen skattskyldiga i 9 kap. 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt för de aktuella varorna. I 13 kap. 4 § anges att Skatteverket beslutar om ansvar enligt 9 kap. 30 §. Att Skatteverket kan fatta sådana beslut regleras alltså på två ställen. Så är inte fallet när det gäller beslut om sådan skatt som ansvaret ska avse. Det regleras i de fallen enbart i 13 kap. 4 § att det är Skatteverket som beslutar om skatten. Enligt Lagrådets mening bör lagtexten utformas efter samma modell även vad gäller det särskilda ansvaret. Mot den bakgrunden föreslår Lagrådet att 9 kap. 30 § formuleras om och ges följande lydelse.

Den som omfattas av 25 § andra stycket, 27 § andra stycket eller 28 § tredje stycket, men som inte omfattas av Skatteverkets beslut om skatt enligt 13 kap. 4 § för den aktuella flyttningen, får beslutas vara skyldig att tillsammans med den som beslutet om skatt gäller betala det belopp som denne gjorts ansvarig för.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som beslutet om skatt gäller har preskriberats.

10 kap.

I detta kapitel finns bestämmelser om det område som i remissen betecknas som det nationella förfarandet. Kapitlet innehåller alltså både bestämmelser om förfarandet vid beskattningen av snus, tuggtobak och övrig tobak och materiella regler om beskattningen av sådana varor. I 2–11 §§ finns bestämmelser om godkännande som lagerhållare, distansförsäljning och införsel från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning. Bestämmelser om skattskyldiga och skattskyldighetens inträde finns i 12–23 §§ under rubriken ”Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde”.

Lagrådet konstaterar att samtliga bestämmelser om skattskyldiga och skattskyldighetens inträde inte konsekvent har samlats under rubriken ”Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde” utan även har placerats i andra delar i samma kapitel, se 4 och 5 §§ och 9 och 10 §§.

Enligt Lagrådets mening talar systematiska skäl för att bestämmelser om skattskyldiga och skattskyldighetens inträde i möjligaste mån placeras under rubriken ”Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde” i kapitlet. Lagrådet föreslår därför att bestämmelserna om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde i 5 och 10 §§ placeras under rubriken ”Skattskyldiga och skattskyldighetens inträde”.

När det gäller regleringarna om konkurs i 4 och 9 §§ hänger dock bestämmelserna om övergången av godkännande som lagerhållare vid konkurs och konkursboets skattskyldighet ihop med varandra och bestämmelserna avser en speciell situation. Det torde därför i just de fallen vara motiverat att inte placera bestämmelserna i olika paragrafer.

13 kap.

Kapitlet innehåller bestämmelser om förfarandet vid beskattning, dvs. handläggningen av beskattningsärenden och ärenden om ansvar, samt omprövning och överklagande av beslut. Det har rubriken ”Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande”.

Kapitlet är vidare försett med tre huvudrubriker som lyder ”Innehåll”, ”Förfarandet vid beskattning” samt ”Omprövning och överklagande”. Under ”Förfarandet vid beskattning” finns i sin tur två underrubriker. En av dessa har lydelsen ”Särskilda bestämmelser om förfarandet vid beskattning vid oegentligheter inom det EU-harmoniserade förfarandet”. Under den behandlas regler av förfarandekaraktär som gäller vid handläggningen av ärenden. I 8 § har dock placerats bestämmelser som både gäller vid handläggningen av ärenden och bestämmelser om överklagande av beslut som sådana ärenden utmynnar i. Även i 9 § finns en bestämmelse om överklagande.

Under huvudrubriken ”Omprövning och överklagande” finns endast en paragraf, 10 §. I paragrafens första stycke anges att beslut enligt lagen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Bestämmelsen är avsedd att träffa de situationer som inte omfattas av vad som närmast får betecknas som en huvudregel i 8 §. Rubriken till 10 § ger dock intryck av att den utgör en uttömmande reglering eller den huvudsakliga regleringen av överklagande av beslut som fattas med stöd av lagen.

Mot denna bakgrund anser Lagrådet att rubriksättningen bör arbetas om i den fortsatta beredningen.

13 kap. 5 §

I paragrafen regleras Skatteverkets möjlighet att tillämpa bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska handelsbolag och ansvar för företrädare för juridiska personer i 59 kap. skatteförfarandelagen i ärenden som rör oegentlighetsbeskattning. Det är alltså i fall då en juridisk person har oegentlighetsbeskattats, eller fått ett beslut om ansvar riktat mot sig, som det i ett nästa steg kan bli aktuellt för Skatteverket att ansöka om företrädaransvar. Bestämmelsen är inte helt lättläst, framför allt när det gäller i vilket skede företrädaransvaret kan aktualiseras. Enligt Lagrådets mening skulle paragrafen vinna i tydlighet på att formuleras om något. Lagrådet föreslår att den ges följande lydelse.

Om skatt som avses i 9 kap. 25–28 §§ eller ansvar som avses i 9 kap. 30 § har beslutats, ska bestämmelserna om ansvar för delägare i svenska

handelsbolag och ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 11, 13, 15–21, 26 och 27 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gälla i tillämpliga delar för det belopp som omfattas av beslutet.

13 kap. 8 §

I 8 § hänvisas till ett stort antal bestämmelser i skatteförfarandelagen, bl.a. om beskattningsår, befrielse från skatt, skattekonton och anstånd, men även till bestämmelserna om omprövning och överklagande. Paragrafens första stycke inleds dock med att vissa bestämmelser i skatteförfarandelagen i tillämpliga delar ska gälla ”vid handläggning av ärenden enligt 4–7 §§”. Lagrådet anser att det bör förtydligas att de bestämmelser i skatteförfarandelagen som paragrafen hänvisar till inte bara gäller vid handläggning av ärenden utan också vid omprövning och överklagande av vissa beslut. Lagrådet föreslår att paragrafens första mening ges följande lydelse.

Följande bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärenden samt vid omprövning och överklagande av beslut enligt 4–7 §§:

13 kap. 9 §

I paragrafen ges den som omfattas av ett beslut om ansvar enligt 9 kap. 30 § en möjlighet att överklaga det beskattningsbeslut som ligger till grund för ansvaret. Överklagande får ske inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. I författningskommentaren anges att bestämmelsen motsvarar vad som enligt 67 kap. 4 § skatteförfarandelagen gäller för en företrädare för vilken Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. samma lag.

Uttrycket ”den ansvarige” i den föreslagna bestämmelsen är avsett att motsvara ”företrädaren” i bestämmelsen i skatteförfarandelagen. Lagrådet anser att uttrycket ”den som gjorts ansvarig” lämpar sig bättre.

Om Skatteverket har ansökt om företrädaransvar får företrädaren, enligt 67 kap. 4 § skatteförfarandelagen, överklaga beskattningsbeslutet. Skatteverket ska då, enligt 66 kap. 2 § första stycket 2, ompröva beskattningsbeslutet (s. k. obligatoriskt omprövningsbeslut). Enligt Lagrådets mening talar likformighetsskäl för att en motsvarande bestämmelse ska gälla vid överklagande av ett beskattningsbeslut som ligger till grund för ansvar enligt denna paragraf. Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse.

Om Skatteverket har beslutat om ansvar enligt 9 kap. 30 §, får den som gjorts ansvarig överklaga det beslut om skatt enligt 9 kap. 25, 27 eller 28 § som omfattas av beslutet om ansvar. Överklagandet ska göras inom den tid och på det sätt som gäller för den som beslutet om skatt gäller. Vid ett sådant överklagande ska Skatteverket ompröva sitt beslut enligt 66 kap. 2 § första stycket 2 skatteförfarandelagen.

Bestämmelsen i 10 § avser, som framgått ovan, överklagande av beslut som inte omfattas av bestämmelserna av överklagande i 8 och 9 §§. Lagrådet föreslår därför att 10 § första stycket ges följande lydelse.

Beslut enligt denna lag som inte omfattas av 8 och 9 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Övergångsbestämmelserna

Enligt punkt 1 i övergångsbestämmelserna ska vissa av lag-förslaget bestämmelser träda i kraft den 1 januari 2023 och övriga bestämmelser den 13 februari samma år. De bestämmelser som föreslås träda i kraft tidigare är bestämmelser om registrering av vissa aktörer som inte tidigare behövt vara registrerade. På så sätt ska Skatteverket kunna börja registrera sådana aktörer innan lagen i övrigt träder i kraft och flyttningar av punktskattepliktiga varor måste ske enligt de nya bestämmelserna.

Att ett uppdelat ikraftträdande behövs beror alltså på att det i den nya lagen kommer att krävas att vissa aktörer är registrerade för att flyttning ska få ske. I några av de bestämmelser som föreslås träda i kraft den 1 januari 2023 finns kravet på registrering angivet. Det innebär att när dessa bestämmelser träder i kraft kommer också kravet på registrering att börja gälla. Av allmänmotiveringen framgår att avsikten emellertid inte är att påverka hur varor ska hanteras under tidsperioden den 1 januari–12 februari 2023. Om detta ska uppnås behövs en övergångsbestämmelse som klargör att något krav på registrering inte gäller under den angivna perioden. Lagrådet föreslår att följande övergångsbestämmelse tas in som en ny tredje punkt.

3. Skyldigheten enligt 6 kap. 2 § och 7 kap. 7 och 12 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

När det gäller ordningen på övergångsbestämmelserna i övrigt kan man ha olika angreppssätt. Förslagets punkt 9 och 10 behandlar situationen att en flyttning av varor har påbörjats, men inte avslutats, före lagens ikraftträdande. I de fallen ska relevanta bestämmelser i den upphävda lagen tillämpas, enligt punkt 10 dock under förutsättning att varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023. Det är möjligt att se dessa bestämmelser som att de innebär ett förtydligande av vad som avses med förhållanden före ikraftträdandet, eller som att de föreskriver att äldre bestämmelser i vissa fall ska gälla även efter ikraftträdandet. Enligt Lagrådets mening kan dessa punkter lämpligen placeras tidigare i uppräkningsordningen, före den bestämmelse som i remissens förslag utgör punkt 3. Övriga punkter behandlar andra aspekter av ikraftträdandet och bör

placeras efter nämnda punkt 3. Med dessa ändringar och ett par språkliga justeringar föreslår Lagrådet att övergångs-bestämmelserna ges följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 6 kap. 2–4 §§, 7 kap. 7–13 §§ och 13 kap. 10 § och i övrigt den 13 februari 2023.

2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1563) om tobaksskatt den 13 februari 2023.

3. Skyldigheten enligt 6 kap. 2 § och 7 kap. 7 och 12 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.

4. Om en flyttning av cigaretter, cigarrer, cigariller eller rökto bak genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 9 § första stycket 3 och 4, 16–16 c §§ och 20 § första stycket 3 i den upphävda lagen.

5. Om en flyttning av beskattade varor från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och varan förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 9 § första stycket 5, 9 a och 17 §§, 20 § första stycket 4 samt 26 § i den upphävda lagen.

6. I övrigt gäller den upphävda lagen fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

7. Om skattepliktiga varor har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i 8 b, 8 c och 8 e §§ i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 4 kap. 2–7 och 10 §§ anses ha tillämpats.

8. Om en flyttning av snus, tuggtobak eller övrig tobak har påbörjats enligt kraven i 38 b, 38 c eller 38 e § i den upphävda lagen ska de nya bestämmelserna i 10 kap. 5–7 eller 11 § anses ha tillämpats.

9. Med tobaksskatt enligt den nya lagen likställs tobaksskatt som har betalats enligt den upphävda lagen.

10. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varu-mottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare, lagerhållare eller registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt den upphävda lagen gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt den nya lagen.

11. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.

12. Underrättelser enligt 5 kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

13. De omräknade skattebelopp för år 2023 som fastställs av regeringen med stöd av 42 § i den upphävda lagen gäller även vid tillämpning av denna lag.

Förslag till lag om alkoholskatt (NLAS)

En definition av uttrycket alkoholvara

I 1 kap. 5 § NLTS definieras uttrycket tobaksvara. Någon motsvarande definition av uttrycket alkoholvara finns inte i förslaget till NLAS. Uttrycket används däremot på flera ställen i lagen. Enligt Lagrådets

mening skulle lagen vinna på att en definition även av detta uttryck tas in i den nya lagen. Lagrådet föreslår därför en ny paragraf, 1 kap. 6 §, och en rubrik närmast före paragrafen, med följande lydelse.

Prop. 2021/22:61
Bilaga 12

Alkoholvara

6 § Med alkoholvara avses i denna lag öl, vin, andra jästa drycker, mellanklassprodukter och etylalkohol.

1 kap. 12 och 13 §§ samt 13 kap.

I 1 kap. anges lagens innehåll och tillämpningsområde samt vissa definitioner och förklaringar som används i hela lagen.

I 12 och 13 §§ har emellertid även placerats bestämmelser om utfärdande av intyg till små, oberoende producenter av alkohol-drycker och vissa förfaranderegler vid utfärdandet av intyg till sådana producenter. Intygen påverkar inte den svenska beskattningen utan de ska användas då svenska producenter säljer varor till EU-medlemsstater som tillämpar nedsatt skatt för små, oberoende producenter.

Mot bakgrund av att bestämmelserna delvis är av förfarandekaraktär och att de inte används i lagen i övrigt anser Lagrådet att det lämpar sig bäst att de placeras i 13. kap.

Lagrådsremissens förslag till rubriken till 13 kap. lyder enligt följande. ”Generella förfaranderegler, omprövning och överklagande”. Bestämmelserna om intyg till små, oberoende producenter torde inte anses utgöra generella förfaranderegler. Om Lagrådets förslag följs bör rubriken till 13 kap. ändras till ”Övriga förfaranderegler, omprövning och överklagande”. En sådan ändring föranleder i sin tur en följdändring av innehållsförteckningen av lagens kapitel i 1 kap. 1 §.

NLAS i övrigt

I stora delar motsvarar lagtexterna i NLAS dem i NLTS. Vad Lagrådet anfört beträffande placeringen av definitioner i andra kapitel än 1 kap., användningen av definitionen export i 1 kap. 9 §, 2 kap. 16–18 §§, 7 kap. angående placeringen av paragrafer, 7 kap. 2 §, 9 kap. 21 och 30 §§, 13 kap. angående rubriker samt 13 kap. 5 och 8–10 §§ NLTS gör sig gällande även beträffande motsvarande paragrafer i NLAS. Detsamma gäller övergångsbestämmelserna till de båda lagarna.

Lagen om skatt på energi (LSE)

Övergångsbestämmelserna

På samma sätt som när det gäller NLTS och NLAS finns behov av att klargöra att det inte gäller något krav på registrering för att bränsle ska kunna flyttas under perioden den 1 januari–12 februari 2023. En övergångsbestämmelse som klargör detta bör därför tas in.

Vidare kommer det, precis som i fråga om tobaksvaror och alkoholvaror, att inträffa att åtgärder avseende samma flyttning vidtas dels före, dels från och med de nya bestämmelsernas ikraftträdande. Eftersom regleringen avseende flyttningar ändras och placeras i ett nytt kapitel och det kapitel där motsvarande äldre bestämmelser fanns upphävs finns även beträffande LSE ett behov av att reglera enligt vilka nya bestämmelser som åtgärder som har vidtagits före ikraftträdandet ska anses ha skett. Det bör också i författningstext klargöras att vissa godkännanden som har beslutats före lagens ikraftträdande ska fortsätta att gälla även därefter. En motsvarighet till punkt 4 och 7 i lagrådsremissens förslag till övergångsbestämmelser avseende NLTS bör således tas in i övergångsbestämmelserna till ändringarna i LSE.

Lagrådet föreslår mot bakgrund av det redovisade och utifrån samma överväganden beträffande ordningen på bestämmelserna som redovisats rörande NLTS att övergångsbestämmelserna får följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 4 c kap. 2–4 §§, 4 d kap. 5–11 §§ och 12 kap. 9 § och i övrigt den 13 februari 2023.
2. Skyldigheten enligt 4 c kap. 2 § och 4 d kap. 5 och 10 §§ att anmäla sig för registrering som tillfälligt registrerad distansförsäljare, tillfälligt certifierad mottagare eller tillfälligt certifierad avsändare gäller bara flyttningar som påbörjas eller avses att påbörjas från och med den 13 februari 2023.
3. Om en flyttning av bränsle genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 1 § 3 och 4 samt 9–10 §§ och 5 kap. 3 § 1 i den äldre lydelsen.
4. Om en flyttning av beskattat bränsle från ett annat EU-land på annat sätt än genom distansförsäljning har påbörjats före ikraftträdandet och bränslet förs in eller tas emot senast den 31 december 2023 gäller 4 kap. 1 § 5, 1 a och 11 §§, 5 kap. 2 § 2 samt 6 kap. 12 § i den äldre lydelsen.
5. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
6. Om bränslen har flyttats under uppskovsförfarandet enligt bestämmelserna i de upphävda 3 a kap. 2, 3 och 5 §§, ska de nya bestämmelserna i 4 a kap. 1–5 och 8 §§ anses ha tillämpats.
7. Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare, tillfälligt registrerad varumottagare, registrerad avsändare eller lagerhållare eller ett godkännande av skatteupplag som har beslutats enligt det upphävda 4 kap. gäller fortfarande och ska likställas med ett godkännande enligt nya 4 och 6 kap.
8. Bestämmelsen i 4 kap. 2 § andra stycket tillämpas inte på skatteupplag som har godkänts före den 1 januari 2018.
9. Underrättelser enligt nya 4 b kap. 8 § får lämnas på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

LSE i övrigt

I stora delar motsvarar lagtexterna i den föreslagna nya lydelsen av LSE dem i NLTS. Vad Lagrådet anför beträffande 1 kap. 3 § och om användningen av definitionen export i 1 kap. 9 §, 2 kap. 16–18 §§, 7 kap. angående placeringen av paragrafer, 7 kap. 2 §, 9 kap. 21 och 30 §§,

13 kap. angående rubriker samt 13 kap. 5 och 8–10 §§ NLTS gör sig gällande även beträffande motsvarande paragrafer i LSE. Prop. 2021/22:61
Bilaga 12

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Lagförslag från lagrådsremissen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 7 kap. 1 § och 26 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §¹

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. *den som är skattskyldig och redovisningskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,*
10. *den som är skattskyldig enligt*
 - a) *lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,*
 - b) *lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,*

c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt
a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första stycket, 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeclaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 a §, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 a § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

² Senaste lydelse 2020:35.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 november 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Johansson, Baylan, Hallengren, Andersson, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Ernkran, Lindhagen, Hallberg, Nordmark, Micko, Stenevi, Olsson Fridh

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar